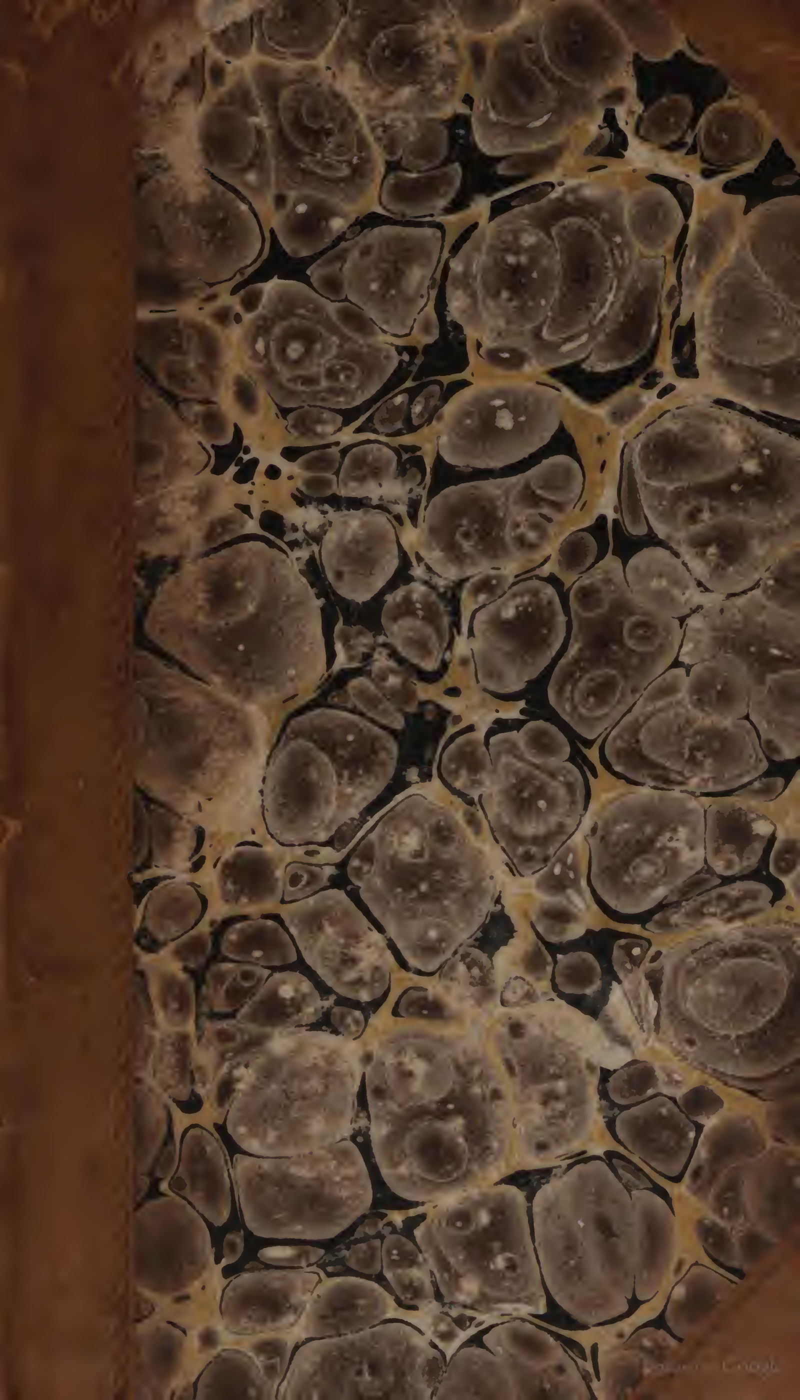
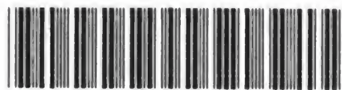

LUCIANI

ALEXANDER, DEMONAX, GALLUS, ICAROMENIPPUS, PHILOPSEUDES, AD HESIODUM, NAVIGIUM.

EX CONFORMATIONE

FRANZISCI VOLCKMARI FRITZSCHE,

ART., MAG., IN ACADEM. LIPS. DOCT. PRIVAT., SCHOL. THOM. COLLAB. PRIM.

PRAECEDUNT QUAESTIONES LUCIANEAE.

LIPSIAE,

SUMTIBUS C. F. H. HARTMANNI.

1826.

PRAECEPTORIBUS OPTIMIS

CHRIST. DAN. BECKIO

ATQUE

GODOFR. HERMANNO

SACRUM.

Quum multa mihi saepe e voto atque sententiâ praeclare successerint, tum illud haud scio an rerum omnium felicissimum ponam, quod Vobis, Viri Summi, uti praeceptoribus contigit. Nam ut quis optime sciet, quicunque ad philologiam adspirent, tam paratum hos laborem manere tamque boni eventus spem incertam, uti alios in primo impetu a suscepto vix negotio depelli ac deterreri videas, alios multarum vigiliarum exantlati patienter labores fructu pene omni frustrentur: ita, magnum esse, si tu inveneris monitorem, qui viam rectam praeeat quique quid sit in itinere petendum quid fugiendum comiter monstret, largietur facillime. Jam vero Vos potissimum rei philologicae magistros esse eos, ut non alii meliores, quem fugiat? aut quis dissimulare audeat, quum et Vestram Ipsorum praeclaram eruditionem in compertis habeat et discipulorum, qui e Vestro se sinu egressos esse grato animo prae se ferunt, doctissimorum numerosum agmen sit contemplatus? Atque nos ipsi tametsi a reconditae doctrinae professione longe

longeque absumus, tamen quod eo usque, quo pervenimus, progredi licuit, Vestri totum est muneris. At hoc nunc laus Vobis a me debetur et gratia major. Quocirca quod libellum hunc splendidissimis Vestris nominibus offerre sum ausus, exstare cupivi, quo animum Vobis deditum et reverentiam erga Vos tantam, quam quoad vivam retenturus sim, palam declararem. Accipite ergo parvum munusculum, quod discipuli pietas Viris egregie in ipsum meritis consecravit et utimini, quaeso, in illo diiudicando humanitate, quâ uti consuestis erga alios juvenes, quiqui industriae suae vel ingenî specimen ediderint. Est autem scriptio mea duarum partium, quarum unam Quaestionum nomine comprehensam quum ex maximâ parte emendandi Luciani pericula insint, praecipue viris doctis destinatam esse fateor. Quodsi erroribus meis notatis gravique judicio adflictis in viam me reducere eruditis censoribus placuerit, id mihi sane facient gratissimum. Flagro enim incredibili cupiditate Luciani opera, quotquot ad nostram memoriam perdurant, omnino omnia melius conformandi conformataque in lucem emittendi. Quem difficillimum laborem quoniam ita profligare constitui, ut Vestrum, Viri Maximi, agam discipulum et Luciano pro virili parte prosim: nimis enim multae quotidie prodeunt editiones intra paucos dies confectae, dum de augendâ re unice solliciti et sibi et redemptori et vero scriptori literisque juxta consulunt homines levissimi: vix est, ut praeterlapso anno uno et item altero hujus officî receptum onus sim depositurus; nisi forte aut otî tantum, quantum nunc est negotiorum opinione citius mihi

suppetet et ad Samosatensem redundabit aut codices, *Friedemanni* V. C., quorum lectiones avidissime exspecto aliave subsidia hujusmodi sive prorsus nova sive secundum severiorem legem denuo recognita multum ferent adjumenti. Sed mirabuntur tum, ut auguror, illi, qui antiquos scriptores tantum non plane persanatos esse opinari solent, quot locis quam turpiter foedeque Lucianus vulgo depravatus sit neque id modo perspicuis mendis, sed plurimis etiam penitus abditis: ita crebro vel e codicibus et scholiastis (utros magis neglexerint interpretes praeter *Solanum* fere omnes, statutum non habeo) vel e conjecturâ Luciani manum spero restitutum iri. Nunc vero etsi longe plures locos, quam qui in Quaestionibus correcti sunt, haud male videor redintegrasse, permultae tamen mendae, quas aut nondum sustulerim saepe conatus, aut fortasse ne omnino quidem adhuc observarim, prioribus editionibus inflictae haerent. Alterâ parte libelli, quem voluntatis meae in Vos pronae et proclivis interpretem misi, nonnulla Luciani scripta continentur, quae in scholarum maxime usum adjecimus. Sic enim mihi persuadebam, quum dialogi quidam Lucianei identidem tum edantur, tum in scholis legantur, tamen cum magno discipulorum emolumento in illorum locum alia ejusdem opera tam ad sententias graviora et utiliora, quam ad formam orationis magis elaborata me esse suffecturum. Quos igitur severo delectu habito Luciani libros tandem publice proposui, hos brevi adnotatione instruendos curavimus. Et hujus quidem, quanquam insuper mediocres quasdam conjecturas et explicationes complectitur, praecipua tamen dos haec

fuerit, quod notabilem Codicum vetustarumque edd. a vulgari scripturâ discrepantiam reperies copiose consignatam. Sed quandoquidem exstituros praevideo, qui hoc me nomine corripiant, quod notis lippo cuique et tonsori rebus e genere grammatico omissis ab usitatâ scholasticae editionis ratione desciverim: mirari subit saepenumero (dicam enim aperte, quod sentio) multorum ejusmodi interpretum vecordiam et amentiam, quum ignari sua se tractare pericla ad illustrandos eos scriptores animum adpellunt, quos non dicam secus intelligant, sed longe maximam partem ne legerint quidem, ita ut caeci caecis indicibus confidere cogantur, quum Tua praeclara inventa, *Hermanne*, crebro ne perspecta quidem impudenter compilant, *Matthiae* grammaticam exscribunt, opiniones eruditorum hominum pridem explosas vel propediem explodendas nihil suspicati comprobant, multa immiscent, quae nec cuiquam alii et multo minus discipulis fructum afferant, tristi irâ homines vere doctos insectantur, exempla similis, si Diis immortalibus placet, naturae alienissima comparant, voces explanatu facillimas pervertunt, locis sanis et corruptis promiscue, utris infeliciore successu, incertum, quantumvis sibi plaudant, auxilium ferre sustinent. Praeclara vero libri imberbibus pueris dicati ornamenta et quantivis pretî subsidia! Verum pluribus in hanc sententiam non disseram, ut in re minime jucundâ, quum praesertim verendum sit, ne, si prosequar longius, illi haec in se dicta existiment, quos et oratio mea et ipsorum eximia virtus purgavit. Transferam me nunc alio atque pace Vestrâ, magistri praeclarissimi,

hoc agam, ut virum e principibus philologis petam et proterve laedam, sicut nonnulli interpretabuntur, ut mihi videor, defendam et ab hominum levitate ac superstitioso obsequio vindicem. Nam quas *Jacobus Geel Hemsterhusî* in Lucianum observationes posthumas ante hunc annum juris fecit publici, eae a censoribus (sic enim appellari volunt) tanto ubique sunt plausu exceptae, ut peregregii exquisitarum rerum thesauri copiam tibi factam crederes. Nos vero quum tria nuper posuerimus, de quibus qui vellet nobiscum expostularet: *Animadversiones in Lucianum e schedis summi Hemsterhusî editae a Jacobo Geel ad imminuendam magni auctoris gloriam comparatae sunt.* tum: *Lucianus ut omnino Christianos tanquam superstitiosos contemsit, ita loca biblica nusquam in ludibrium vertit.* postremo: *Quae vulgo ad Lucianum auctorem referuntur opera, omnia ab ipso profecta sunt praeter Philopatrin et, ut videtur, Charidemum.:* duo quidem posteriora et jam munivimus ex parte in Quaestionibus et olim accurate probabimus, primum vero illud quibus nitatur rationibus hoc jam nunc aperiam diligentius, quod neque tanti viri gloriae obstare atque officere ullo modo videri velim, neque *Geelo* non est obviam eundum, qui se mox alia ejusdem modi esse dispositurum et curaturum edenda atrociter sit minitatus. Quodsi Vobis, carissimi praeceptores, mecum conveniet atque ejusdem sententiae eritis participes, ut spero et plane confido (nam Te, *Becki*, rite explorata haec habere *Hemsterhusî* e sermone Tuo, Te autem, *Hermanne*, cognovi ex iis, quae ad Soph. Electr. v. 1427. dixisti), eâ re

ex animo laetabor. At prius vapulet *Geelus* oportet, qui. *Hemsterhusî* notas in alio libro, cui inscriptum: *Anecdota Hemsterhusiana* ad verbum nullâ mutatâ literâ, sed tantum paucis quibusdam ejusdem viri in Pollucem, Julianum, Apollonium Rhodium adspersis notulis recudi jusserit; quem ego librum quod non poteram a priore diversum non putare coëmi magnaque pecuniâ (nam uterque libellus est percarus) pene nihil sum lucratus. Jam ab initio meae ordiundae disputationis verissimam commemoravi *Valckenaerî* vocem, ad Phoenissas v. 302. „*Quae homines eruditi suos in usus saepe non meditati conscribillant, publicae non omnia exponi debent censurae; plerique foetus posthumi Magnorum Virorum satius forsan esset, si nunquam fuissent in lucem editi.*“ Veniamus ad singula. Itaque de loco Alexand. c. 10. *ὀλίγης* (imo *πολλῆς*, ut legendum docui) *δὲ περὶ τοῦτο στάσεως αὐτοῖς γενομένης τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἀφικόμενοι εἰς τὴν Χαλκηδόνα* —. p. 27. ita dictum: *τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος*] *Quomodo? cum ex sententia Cocconae Chalcedonem abierint: an ἐνέδωκεν cessit? immo Chalcedonem quidem primum ingressi sunt, sed eo consilio, ut praeparatis ibi rebus omnibus Abonitichos proficiscerentur.* Hactenus ille. Sed praeterquam quod planissimum est, verba postrema: *immo* etc. alio esse tempore adposita, quo suum ipse errorem Batavus corrigeret, haec talis nota plane erat omittenda, quae nihil aliud, quam in loco valde expedito *Hemsterhusium* aliquando dormitasse demonstret. Ad locum autem De Conscrib. Histor. c. 28. *ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολλοὺς ἐν τῷ αὐτῷ συννεμομέ-*

νους. p. 25. *Geelianus iste Hemsterhusius* adscripsit haec: *An ἄλσει vel tale quid excidit?* Fallitur. V. Diodor. Sic. II, 26. *πάντες ἐν ταὐτῷ κατεστρατοπέδευσαν.* Luc. Toxar. c. 29. *ἐν ταὐτῷ πολλῶν δεδεμένων.* Asinus c. 46. *κατέλυον ἐν ταὐτῷ.* Necyomant. c. 15. *πολλῶν ἐν ταὐτῷ σκελετῶν κειμένων.*, denique Lexiphan. c. 9. *καὶ ἐν ταὐτῷ λελουμένοι εἰςεκώμασαν ἡμῖν αὐτεπάγγελτοι —.*, ubi quum interpres: '*eodem tempore loti* vertisset perperam, qui deberet: *eodem loco loti*, eâ re inductus *Schaeferus καὶ ἐν τούτῳ* suspicatus est, ad Bos. Ellips. p. 556., quod mihi tanto etiam magis mirum videbatur, ubi ejusdem Bosiani libri paginam 487. evolveram. Iterum De Conscrib. Histor. c. 5. *τὸ δὲ οἶσθά που καὶ αὐτὸς ὦ ἑταῖρε ὡς οὐ τῶν εὐμεταχειρίστων — τοῦτ' ἐστίν.* p. 24. sic tractatur: *Immo τόδε, nisi corruptum: mallem σὺ δέ.* Et *σὺ δέ* quidem languet, *τόδε* autem foret perabsurdum, quia *δέ* adversantis voculâ necessario opus. Profecto sincerum *τὸ δέ* est, quod in uno sed deterrimo libro peremptum dolemus, sive cum *ἐστίν* copuletur, quod fieri potest, licet *τοῦτο* insequatur, sive potius valeat: *quod contra, contra vero.* Uti explicandum in Hermotim. c. 69. *τὸ δὲ πολὺ πο῀ῤῥωτέρω γεγόναμεν.* Zeux. c. 2. *τὸ δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς ἦσαν.* Jam Prometheo in Verbis c. 2. *οὔτε κίνησις ὁμοία πρόςεστιν οὔτε ψυχῆς δεῖγμά τι, ἀλλὰ τέρψις ἄλλως καὶ παιδιὰ τὸ πρᾶγμα.* opem ferri videas p. 9. in hunc modum: *ἄλλως*] *Ego quam eleganter haec particula soleat ab Atticis interponi, non ignoro. Demosth. περὶ Παραπρ. p. 297. E. οἱ δὲ ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατε-*

φαίνετο: nec Noster alibi refugit: Aët. §. 6: οὐ παιδία δὲ ἄλλως ταῦτα ἔστι. quam venustatem interpretatione Latina vix adsequi licet: attamen huic loco an aptius conveniat ἄλλων vel ἄλλοις, ad aliorum judicium refero: mihi sane sic videtur. Primo quod *παιδία* et *ἔστι* exaratum est, conqueri licet, in toto isto libello non saepe, sed multo saepissime falso et inepte accentus esse positos, quae vitia cum magno taedio spectare soleo dubius, utrum *Hemsterhusî* an *Geeli* incuriae ac negligentiae adsignem. Dehinc hic etiam ut alibi crebro observandum, *Hemsterhusium*, qui si non omnia a Geelo collecta, at plurima certe aliquanto prius, quam Lucianum edidisset, commentatus est, in ipsâ editione hanc notulam resecuisse et prorsus tacuisse, nempe, quod se in errore versatum esse animadverteret. Verum ut ad *ἄλλως* particulam revertar, eam illic tam esse integram et omni dubitatione superiorem, quam et *ἄλλων* et *ἄλλοις* non modo improbabilia, sed boni intellectus expertia, id demonstrare piget pudetque, praesertim quum hic ad Vos dicam, qui recondita quaeque sagacissime eruitis. Jam quae p. 59. *Ἦ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι etc.*] — *Idem saepius animadvertes in elegantissimis Atticorum phrasibus, de quo alibi.* tradita sunt, quum primum legissem, citus subscripsi hanc esse notam nihili itaque etiamnum judico. In Navigio c. 5. quo modo illum virum vulgata corruptela: *ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι παῖδες ἀναπλέκονται ἔς τε πρὸς τὸ ἐφηβικὸν ἐν Παλλήνῃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει* cet. eluserit, ut *ἔμπαλιν ἤ* in illo monstro latere omnino non persentisceret, videre est p. 42., ubi inania ac

nihil profutura attulit. Nec minus alto erat silentio premendum, quod p. 51. legas: *ἐγὼ 'λεγον] Haec συνίζησις Atticismum utique redolet. Attici quippe frequentes in contractionibus, peculiari autem modo in ω pronominis ἐγώ, quod absorbere solet non tantum primas sequentium vocum vocales, sed quasdam diphthongos, prout in ἐγῷμαι, quod Hesychius resolvit in ἐγὼ οἶμαι* cet.. Subjunxi De Sacrific. c. 8. *Καὶ ὅτι μὲν χαλκοῦς ἐστι τὰ ἔξω καὶ πρὸ ἡμῶν τοῦ Ὁμήρου λέγοντος ἠκούσαμεν.*, ubi quum H. errore typothetae (libri enim recte habent *πρὸ ἡμ.*) in Benedictinâ, credo, *πρὸς ἡμ.* invenisset, p. 22. haec scripsit: *πρὸς ἡμῶν] ea parte, quae ad nos versa est.* Indignum facinus, quod *Geelus* talia ad posterorum memoriam propagavit, qui quae adjecit: *Periodus, in qua haec verba occurrunt, in Reitziana versione omissa est.* ubi legissem, risum non continui. Conferas cum illis verbis Philopseud. c 2. *πρὸ ἐμοῦ σὲ χρὴ εἰδέναι*: in Pseudologistâ c. 5. leg.: *οὕτω πάλαι καὶ πρὸ* (non: *πρός*) *ἐμοῦ* —. Audiamus porro diam sententiam viri p. 43: „*Eleganter Noster in Nigr. (c.* 1.*) τί δὲ τὸ μετὰ τοῦτό ἐστιν ἐφ' ὅτῳ καὶ κομᾷς i. e. comam alis: nam, mea opinione, male Benedictus superbire hoc loco reddit: paullo post ratio redditur, qua de causa capillos demitteret: nimirum quod ἀντὶ μὲν δούλου ἐλεύθερος ἀντὶ δὲ πένητος (ὡς ἀληθῶς) πλούσιος factus esset.* Ratio illorum vocabulorum est hujusmodi. Lucianus quum Româ, ubi Nigrinum philosophum et convenerat et illo magistro honestum a turpi secernere didicerat, revertisset, coram amico se finxit nunc superbire et indoctos homines de-

spicere: vide c. 5. *γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι.* Quod ibi queritur amicus jam antea miratus: *καὶ ὅλως ὑπεροπτικῷ τινι ἔοικας.* Quum igitur se dicat e servo factum liberum esse, hoc vult, sibi vanis olim opinionibus (qui sane herus e crudelissimis) servire solito nunc ipsam veritatem apertam patere. Unde sequitur: *ἀντὶ δὲ ἀνοήτου τε καὶ τετυφωμένου μετριώτερον.* H. vero *κομᾶν* ita accepit, ac si infelix meus Lucianus antea, ut *servus*, detonsâ fuisset comâ, nunc vero aleret comam, quippe ingenuus. Neque hoc quam falso esset commentus, magnus vir non sensit; ad Lucianum enim hominibus doctis tacite assensit. Alia et satis quidem multa numero ex ovo mala sunt, facta et cum taedio haud mediocri recocta; veluti observationem de discrimine *διδάσκειν* Activi et Medii *διδάσκεσθαι*, quam ut non praecipuâ laude dignam sic certe tolerabilem semel sine offensione percurrisses, p. 2. secundâ mensâ editor apposuit. Eam Grammaticorum regulam *Struvius* L. L. p. 208. Futuri exemplis *διδάξομαι* haud felicius convellit, quam si *ἀκούω* vel *μανθάνω* cum *ἀκούομαι* et *μανθάνομαι*, cum *θαυμάζομαι θαυμάζω* et similia a veteribus nullo discrimine usurpata esse ex *ἀκούσομαι, θαυμάσομαι, μαθήσομαι* aliis nuper erui illustrarique coeptis colligere animum inducas. Equidem sequar potius *Porsonum*, ad Eur. Med. v. 297. . Quum vero dissidium inter Activi Verbi et inter Medii potestatem attigerimus, placet expendere, quae super Timonis loco c. 12. *ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες, οἱ δεκαταλάντους δωρεὰς ἀμελητὶ προϊέμενοι.* verbosissime, ut omnino ille solet in Appendice, ab H. p. 20 sqq. tractata sunt.

Summa totius disputationis huc redit: Falso interpretes haec ita explicare, tanquam si Timon pro locatâ operâ quatuor obolos mercedem accipiat, nam hoc graece futurum fuisse ἀποφέρεσθαι, quum ἀποφέρειν sit *pensionem alii praestare.* Quippe agellum ad pecuniam numeratam a Timone esse conductum, quo onere ut levaretur, constituisse eum c. 42. πᾶσαν πρίασθαι τὴν ἐσχατιάν· eandemque vim habere c. 8. μισθοῦ γεωργεῖ. Jam c. 6. ἐργάζομαι τὴν γῆν ὑπόμισθος ὀβολῶν τεττάρων. non significari (ut interpretibus visum) *quatuor obolorum pretio conductum*, sed *eum* potius, *qui domino pactam mercedem pendat.* Postremo hunc si sensum verbi ἀποφέροντες animo informes tuo, non interire gratiam oppositarum vocum ἀποφέροντες et προϊέμενοι, modo distinguatur: διφθέραν παρ᾽ αὐτῆς λαβόντες — ἀγαπάτωσαν, ἄθλιοι —. Continuam hanc errorum seriem, id quod ab ipso *Hemsterhusio* probe intellectum esse argumento est, quod nihil ad Lucianum harum opinionum conjecit, per singula examinabo. Ac primum Timonem nihil aliud, quam mercenarium fingi multis hujusce libelli locis monstratur, ut c. 7. σκαπανεὺς καὶ μισθωτός, ὡς ἔοικεν. c. 34. ἄνδρα ἐργάτην καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήσοντες. neque c. 8. μισθοῦ γεωργεῖ. aliter exponi licet. Proinde etiam ὑπόμισθος male explicuit, quod apud Lucianum et alibi non est nisi *mercede conductus:* vide De Merc. Cond. c. 5. (ibidem c. 36. μισθοῦ ὑποτελής eodem sensu). Apolog. Pro Merc. Cond. c. 5. c. 11. Pseudolog. c. 27., nam Alexand. c. 49. nihil sane favet illius sententiae. Tum ἀποφέρω Activum hoc pacto legitimum et graecum esse nullo jure negaveris: cf. Luc.

Toxar. c. 31. *οὐκ ὀλίγον ἀπέφερεν ἀχθοφορῶν.* Nigrin. c. 25. *πλείω δὲ ἀποφέρειν τῶν ἄλλων ἀξιοῦσιν.* Saturnal. c. 17. *ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν.* De quo genere statuunt vere et integre *Reisigius*, ad Soph. Oed. C. Enarr. ad v. 6. p. XXVII. et *Schaeferus* ad Demosth. T. I. p. 254., qui tamen ad Bos. Ellips. p. 425. secus deteriusque disseruit. Denique absurda emergit et multis quidem modis omnis sententia: *contenti sint isti homines rhenone a Paupertate accepto, quatuor obolos (o homines miseros!) pendentes, decem talenta olim projicere soliti.* Quasi vero aut infelicior sit qui parum alieni fundi domino solvat pecuniae, ac qui plurimum, aut quum dicitur nunc parvam pecuniam exsolvere debitam, olim magnam dilapidare solitum temere, ea justa sit oppositio et declarandae praesentis status apta miseriae, aut denique si *λαβόντες ἀγαπάτωσαν* consocientur, horum quum ipsorum ratio salva sit, tum vocum *ἄθλιοι ἀποφέροντες οἱ προϊέμενοι*, quae prioribus cumulate subjectae et ab *ἀγαπάτωσαν* divulsae inauditam Graecis orationem conficiunt. Excipiunt se p. 25. conjecturae: *εἰργέτω* vel *ἀπειργέτω* pro *ἀρχέσθω* De Conscrib. Hist. c. 43. et *οὕτως* pro *αὐτῶν* ibid. c. 48.; at utraque est longe vanissima. Iterum p. 25. propter se posita offenduntur conjectura: *πρὸς οὓς ἀποβλέπειν τε χρὴ τὸν συγγραφέα.* nec ceteroqui admittenda et *τὲ* isto, quod intelligi nequeat onerata atque haec verba: *Hic aliquid deest, huic simile: ἄλλα μεμίχθωσαν, ἃ σὺν etc.*, quae *Geelus* majore paullo accuratione impensâ facile vidisset *Longolî* esse, non *Hemsterhusî*. Recte autem p. 9. in Prometh. c. 5. distinxit: *τί οὖν;* quod ipsum jam ad Lucianum notavit

saepius, ut Dial. Mort. III, 1. et X, 4. hic quidem sapienter addito: *Haec semel monuisse suffecerit.* Namque hujus generis res levissimae aut verbo (illic autem multa verba fecit) aut tacite in melius sunt flectendae, quum indoctissimus quisque in talibus pueriliter sese efferat, vel etiam tacuisse se postmodo non taceat. Enimvero aliae quoque correctiones vanae sunt et ludicrae, velut (utar autem exemplis luculentis) p. 23. *συρίζεσθαι* pro *ὑβρίζεσθαι*, quam si ratam habuisset postea, ad Nigrin. c. 8. erat allaturus, p. 26. *ἐπιβολάς* pro *ἐπιβουλάς*, quae duo vocabula non semel de principatu concertare egregie novimus, p. 30. *συνεκπαίζουσα* pro *συνεκπεσοῦσα* in Lexiph. c. 21. *ἡ γοῦν σιληπορδία μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται συνεκπεσοῦσα μετὰ τοῦ πνεύματος.*, cui velim comparetur Conviv. c. 15. *ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι.* Alia supparis pretii jam in ipso meo libro expendi. Nolo igitur pluribus afferendis patientiam Vestram, Viri animo meo Carissimi, satis illam iam exercitam fatigare, sed pauca quaedam in universum adjiciam. Ac de verbositate harum notarum jam supra questus sum, nunquam, ut puto, non molestâ, etiamsi hic dictionis non dubiâ elegantiâ quadamtenus pensetur. Adde vero, quod magna locorum et exemplorum turba congesta est, quae nobis nunc nihil quidquam prosit, disposita ab *Hemsterhusio* nituisset. At notas tibi in lucidum ordinem junctas aut ad finem perductas suum tradi cave existimes: inde perpetuum illud, *quaere*, *examina* (p. 24.), *expende* (p. 30.), similia. Quid quod ille vir, quem innoxium *Geelus* subornavit, magno promissor hiatu exstitit? Pauca de multis delibabo: *plura*

colligere nostri non est otii, de eo alias (p. 32.), *haec omnia aperire non est hujus loci* (p. 33.), *omnes hujus vocis notiones excutere non est hujus loci, sed haec alias* (p. 34.), *sed haec alias accurate exponam* (p. 36.), *sed haec alias accuratius* (p. 37.), *dicam ad Isocratem* (p. 39.), *alias ἀκριβέστερον φιλολογήσω, de hisce elegantiis alias erit nobis dicendi locus* (p. 42.), *sed angustiores hi sunt termini, quam ut intra istos possim equos agere* (p. 44.), *de phrasi illa alibi dicetur* (p. 49.), *de quo alibi* (p. 59.). Quae *Pauwio* aliquo vel *Bourdelotio*, quales etiam nostra aetas vidit, quam *Hemsterhusio* digniora. Neque tamen, quum plurima in hoc appendice et quasi caudâ nego nitere, idcirco omnes ad unam observationes rejicere a quoquam censeri velim; nec potuit quidem *Hemsterhusius* commentari, quin saepius verum pervideret. Hoc dico, si ab iis recesseris, quae aut ab aliis dudum essent praeoccupata, aut tam recta quam levis momenti sint, perpauca fore residua, quibus egregii viri gloria suo merito maxima paullum adaugeatur. Leve est, ut hoc utar, quod p. 26. de *δίκαιος* vocis potestate bene sensit: cf. etiam Arist. Plut. v. 580. et *Fischerum* D. V. L. N. T. p. 577.; tum p. 30. et *βόας* et *ἧξεν* rite restituit sed neutrubique primus; tertium *ἐπίπονος Jensius* praecepit. Ibidem Astrolog. c. 14. *οὐκ ἐπιεικτὰ διζήμενος. ἐπιεικτά* in *ἐπιεικέα* vel *ἐφικτά* transformat; bene posterius, si paullum adjuveris, *ἐπικτὰ διζήμενος*, plane ut Hermotim. c. 71. *εἰ ἐφικτὰ εὔχεται.* At vero in Amorib. c. 42. *τελεταὶ δὲ ἀπόῤῥητοι καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὕποπτα μυστήρια καὶ γάρ τί δεῖ περιπλέκειν διαφθορὰν ψυχῆς;* adsentior ei

correctionem (p. 31.): *καί, τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν; διαφθορὰ* —. Vide interpretes ad Luc. Anachars. c. 18., ad Dion. Hal. De Compos. Verb. p. 368. ed. Schaef. et inprimis *Valckenaerium* ad Phoeniss. v. 497., *Schaeferum* ad Bos. Ellips. p. 255., *Jacobsium* ad Achill. Tat. p. 508. Nolo jam pluribus. Manet enim, *Hemsterhusio*, quem pleraque omnia dedeceant, hac adnotatione perennaturis chartis mandatâ non bene fuisse prospectum. Quod miror *Schaeferi* fugisse sagacitatem, nisi tamen minus illum intelligo, ad Demosth. T. II. p. 197. p. 673. p. 705.. Verbo dicam de *Jacobo Geelo*. Is mihi vir neque amore aut cupiditate nec rursus odio atque invidià antea cognitus est, de cujus laudibus, quae per me licet praeclarae sint (nondum enim librorum ejus gustare quidquam contigit praeter additamenta ad Appendicem, illa quidem ad meum certe gustum paullo acerbiora) nihil meâ culpâ detractum volo. Nam quod hanc provinciam improspere administravit, credo inde factum, quod et *Hemsterhusio* servili pene fide adstrictus tenetur ut Batavus et quod posthuma scripta edendi ratio ubique dubia ac difficilis, si illa *Hemsterhusî* sint, cui perfecta prope et suis absoluta numeris congruunt, vel maxime anceps et lubrica redditur. Fortasse igitur *Geelo* mea probabuntur, quum sua ipse mihi minime probarit et in bonam partem accipiet, quae libere eloquutus sim, sine studio (ut saepius dicam) et irâ, quorum causas procul habeo. Reliquum est, ut si quid ex iis, quae in hoc libello disputata sunt, aut mutatum aut novâ locupletatum accessione cupiam, paucis exponendum videatur. In quo genere quum Tu, *Hermanne*,

Praeceptor Dilectissime, qui nos quum semper tum in Luciano potissimum expoliendo plurimum adjuvisti et velut dexter stetisti, egregias observationes pro Tuâ benevolentiâ summâ mecum communicaveris, lectoribus meis has invidere non est consilium. Et primum quidem quod p. 6. *καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων·* voculam *εἰ* negabam mihi probari et videri librarii cujuspiam culpâ intrusam, Tu contra docuisti, ne posse quidem hoc vocabuli interire, quin cogitatio adolescentis cavillantis et alias ex aliis moras nectentis unâ pereat. Restat, ut non gravissima, sic tamen aliqua offensio. Quantumvis enim *εἰ* cum Conjunctivo compositum in vulgaribus editionibus Luciani crebro satis legamus, tamen quum aliquot loci varias ob causas manifesto mendosi e Cdcbs corrigi debeant, ea me res sollicitum tenet ac propemodum eo adigit, ut mutationes talium exemplorum, si modo lenes, nolim adspernari. Neque magis adsensionem Tuam tulit nova loci Alexand. c. 24., quam p. 7. proposui, explicatio; et sane causa a me nunc ipso derelicta tanto indigna fuit patrocinio. Locum vero Ver. Histor. I, 37. *ἀπέθανον — ἡμῶν δὲ εἷς καὶ ὁ κυβερνήτης* (vide p. 9.) ita accipiebas: *occidit unus et praeterea gubernator*, id quod fieri recte posse intelligo. Verum tamen quum Toxar. c. 26. in hunc ordinem colligaveris: *ἀφορᾷ δὲ ἐς τὸν φίλον, καὶ τὸν Μενεκράτην οὐδὲ οἴεται χείρω πρὸς φιλίαν ὑπὸ τῆς ψήφου τῶν ἑξακοσίων γεγονέναι.*, illud nescio an impugnari queat. Neque enim invenio, quo satis quidem idoneo modo *οὐδέ* explicem, qui aut *οὐκ οἴεται χείρω* aut saltem *οὐδὲ χείρω οἴεται* exspectaram. Jam duo Xenophontis locos p. 10.

allatos et ut licebat cunque expeditos non admodum Te commovere aut a meditatâ Tuâ ratione abducere et mihi coram et mox publice significasti in libro, ubi de *Boeckhî* operâ in inscriptionibus Graecis sive locatâ sive non locatâ expositum est, p. 111., infra. Ubi a Te, Vir Illustris, mei rationem esse habitam, (fatebor enim) cum summâ laetitiâ cognovi, quippe qui non fortuitum, sed nescio quid magni ducerem, quod e cujus viri disciplinâ sum profectus, ad quem omnia refero, qui patris alterius partes mihi exples, ille Tu primus libellum meum adpellasses. Qui nihil potius veritate existimem, ne hic quidem a Te desciscere debeo. Namque in verbis: *ἐγὼ δὲ δοκῶ οὐδὲν συναίτιος ὢν τῶν ἀγαθῶν παρέχειν ἐμαυτὸν ὥςπερ γυνὴ εὖ ποιεῖν καὶ τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις* etc. variantis scripturae ope *ποιεῖσθαι* blande simul et vere elicuit *Seidlerus*, Vir tum de literis nostris optime meritus, tum ceteroquin in paucis eximius. Vidi egomet, graecos scriptores, quorum quidem usum et dicendi genus comperta nos habeamus, multo celebrare magis formulam *παρέχειν ἑαυτὸν ἐλέγχεσθαι, φέρεσθαι*, quam *ἐλέγχειν* et sic porro. Lucianus quidem Passivum elegit eâ pertinaciâ, ut Vitar. Auct. c. 2. *πάρεχε σαυτὸν ἀναθεωρεῖν.*, si minus liceret e codice, e simplici conjecturâ *ἀναθεωρεῖσθαι* nihil cunctatus reponerem. Quod vero p. 20. *ὄναρ τι* ferre nolui, Tibi id secus videbatur et sic potius arbitrabaris, quum *ὄναρ* valeat *im* Traume, *ὄναρ τι* significare in *einem* Traume. Quae sententia nunc probabilis, ut primum autem *ὄναρ τι* illâ, quam dixi, potestate omnino usu venisse certioribus paullo indiciis constiterit,

certissime vera a me judicabitur. Verto me ad conjecturam: καὶ ὅ (pro ὅ καὶ) μάλιστα διέσυρεν αὐτῶν. p. 44. confidentius prolatam, quam Tu hoc maxime argumento condemnabas, quod nullâ re aliâ, quam bibendis unguentis pravae cupiditatis abusus ille finiumque egressio contineri videretur. Nisi tamen similibus Luciani locis inniti tutius fuerit atque foedum puerorum amorem libidinesque turpes sic leviter adumbrata opinari; tum sane isto opus erit mendae remedio. Peregregie autem exposuisti, quam male agatur cum emendatione meâ: ὅτι οὐ μὴ — μεταλαμβάνωσι. Nam nec Praesenti tempori formulâ οὐ μή praegressâ facile locum concedi, neque οὐ μή nisi in principio universae sententiae poni potuisse (Aristophanei quidem versus indolem et habitum esse diversum), nec denique Conjunctivum falso in plurimos libros pro Indicativo immissum (μεταλαμβάνωσι) albâ avi rarius in vetustis membranis conspici. Profecto sunt haec ejusmodi, ut meae tam malae causae memet pudeat. Scilicet ne in ὅτι μή quidem ullo modo haerere debueram, quum hoc ipsum ὅτι μή de re in facto positâ hic scriptor inprimis frequentet; nempe, quod, quaecunque ex se gignit ὅτι, aliunde solent pendere et fere unius cujusdam animum aperiunt. Postremo negabas recte factum, quod in Nigrinum p. 50. meo periculo οἱ articulum intulissem; sed illâ tamen voce ne illic aegerrime careamus, etiamnunc metuo. Quare vehementer Te rogo, ut rationes, quibus ad hanc sententiam impulsus fueris, declares mihi pluribus sive alibi, sive in censurâ libelli mei, quam Te mox acturum esse spem mihi fecisti laetissimam. Sequitur, ut si

quae praeterea his studii mei primitiis vel adjungi vel etiam plane detrahi velim, Vestro judicio subjiciam. Quae si cui pluscula videbuntur, meminerit, quaeso, in excudendo hoc tenui opere non meâ ullâ, sed aliorum culpâ pene integrum fuisse annum consumptum. Pure et emendate scribere (ut inde potissimum exordiar) studui equidem; quo successu, Vos videritis. Male mihi opera cessit p. 9., ubi pro isto tam languido: *qui altioris res indaginis mente complexi* melius scripsissem Sallustio duce: *qui majoribus adstricti.* P. 14. adde Luc. Jov. Trag. c. 21. *Καί μοι ἐνταῦθα, ὦ Ζεῦ, — ἀπόκριναί μοι μετ' ἀληθείας.* et Prometh. c. 6. *ὅτι ἐντραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα — σαυτῷ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες* —., cui adhibeas Xenophontis verba nescio quomodo nuper adfecta et in discrimen vocata Anabas. 6, 6, 20. *ἐκέλευσέ σε, εἴτε πάντας αἰτιῷ, κρίναντά σε αὐτὸν χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βούλῃ* —. P. 21. adde Scholion ad Hermot. c. 79., ubi recte scribitur *προὔργου τι*, male autem *γίνηται.* Sed p. 42. invitus omisi Ver. Histor. I, 34. *Ὁ δ' ὑπερθαυμάσας καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ' ἑαυτὸν διεξῄει, λέγων* —. et Diodor. Sicul. (qui ita saepius) III, 35. — *περὶ τῶν ὄντων θηρίων κατὰ τὰς ὑποκειμένας χώρας ἐν μέρει διέξιμεν.* P. 50. e Luciano afferri decebat Zeux. c. 2. *ὀνομάτων δὲ — τούτων δὲ* —. P. 62. adde De Luctu c. 1. *οὕτω ποιοῦσι .... μᾶλλον δὲ πρότερον εἰπεῖν βούλομαι* —. P. 65. adde Jov. Confut. c. 10. *ἐγὼ δὲ παρὰ τίνος γὰρ* —. P. 66. adde Gall. c. 15. — *μετὰ μικρὸν — εἴσῃ.* P. 69. adde Plutarch. Pyrrh. c. 14. *στάσις γάρ, ὦ Κινέα, πάντα νῦν ἐκεῖνα καὶ ἀναρχία πόλεων καὶ δημαγωγῶν ὀξύτης Ἀγαθοκλέους ἐκλελοιπό-*

τος. P. 72. loco D. Mort. 13, 5. *ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι*. consentanei sunt etiam L. Amores c. 26. *ὑμῖν εἰδέναι παρίημι*. et quod Schol. ad librum De Saltat. c. 5. memorat: *Ὁμήρῳ ἀφῶμεν εἰδέναι*. Mox praeterii Ad Hesiod. c. 5. *οὐ γὰρ οἶμαι χρὴ — ἀλλ' εἰδέναι, ὅτι —*. P. 83. pertinet ad hoc genus L. Jup. Trag. c. 34. *ὅπερ ἡμῖν δυνατώτατον*. P. 91. adde Ciceronem Pro Milone c. 33. Quo quid miserius, quid acerbius, quid luctuosius vidimus, templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilî publici, caput urbis, aram sociorum, portum omnium gentium, sedem ab universo Populo Romano concessam uni ordini inflammari, exscindi, funestari neque id fieri cet. . Amicus autem mihi indicavit Plutarch. Coriol. c. 36. *Καὶ μὴν οὐδενὶ μᾶλλον ἔπρεπε τηρεῖν χάριν ὡ ς σοὶ πικρῶς οὕτως ἀχαριστίαν ἐπεξιόντι*., ubi *Reiskius*, uti solet, *ἢ σοί* expetebat, et contulit ille Polyb. XI, 2, 9. *οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡ ς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας*. P. 95. adde Tac. Annal. VI, 36. Nec jam *aliud* Artabano reliquum, quam —. P. 102. adde Luc. Pisc. c. 25. *ὥςτε αὐτὸν* (vulgo male *ἑαυτόν*) *μὲν κροτεῖσθαι — ἡμᾶς δὲ ὑβρίζεσθαι*. P. 106. adde ad D. Deor. 21, 1. *καθ' ἕνα πάντων*. L. Amores c. 22. *καθ' ἕνα — πάντων*. P. 109. adde: *ἦ καὶ* etiam est in Parasito c. 47. Jam p. 113. frustra repugnavi *Bekkero* in loco: — *ἐβάδιζον γὰρ πρὸς αὐτὸν ὡς ἠσθένει καὶ ἔρημος ἦν τοῦ θεραπεύοντος τὸ νόσημα*. Futurum requirenti: *θεραπεύσοντος*. Ita Luc. Conviv. c. 4. *εἰ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων*., neque omnino aliter loqui Graeci consuevere. P. 117. adde L. Saturnal. c. 7. *ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ*. P. 118. adde Hom. Odyss. V, 183. *Ἦ δὴ ἀλιτρός γ'*

ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς, οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι. et V, 503. τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, | οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν ; Ζεὺς cet., uti in hisce distinguendum. Versum vero Odyss. 18, 72. mireris melius ab *Schaefero* fuisse ad Bos. Ellips. p. 253., quam Luciano Hercul. c. 8. perceptum. P. 128. adde Jov. Trag. c. 4. — ἐσαῦθις ἐπισκέψασθαι τὰ λοιπὰ ξυνθέμενοι. P. 131. adde Imag. c. 7. τοὺς γραφέας καὶ μάλιστα ὁπόσοι αὐτῶν —. P. 138. omisi Parasit. c. 11. μετὰ πολλῆς ἀδείας. P. 151. adde Prometh. in verb. c. 1. ζῶντα οὖν ὡς ἀληθῶς καὶ ἔμψυχα ὑμῖν τὰ ἔργα. Vere codex *Wittianus* γοῦν pro οὖν. Imagines c. 15. ἔοικας γοῦν λῷον ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ μέτρον, ubi vulgo δοῦν, perperam. Halcyon c. 2. γοώδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφίησι. P. 155. Appulejum nominavi, cui liceret Horatium Satir. I, 6, 90.— eoque | *Non ut* magna dolo factum *negat* esse suo pars — sic me defendam. P. 165. attigi formulam πρὸς ἑαυτὸν σκοπεῖσθαι. Poteram vero, ut alia mittam (Lexiph. c. 17. ζητῶ οὖν πρὸς ἐμαυτόν., Macrob. c. 2. σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν εἰς σύννοιαν ἦλθον. Nigrin. c. 7. πρὸς ἐμαυτὸν ἀνατυλίττων etc.), mentionem facere loquutionis ἐννοεῖν πρὸς ἑαυτόν. Veluti in Charonte c. 18. καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ. Conviv. c. 34. Ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο cet., ubi vulgo κατ' ἐμαυτὸν irrepserat. De Morte Peregrin. c. 38. Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν ποικίλως ἑταῖρε πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ φιλόδοξον οἷόν τί ἐστιν ἀναλογιζόμενος cet.. Satis scio, plausum esse laturam conjecturam meam: ποικίλα, ὦ ἑταῖρε. Adjicc

τος. P. 72. loco D. Mort. 13, 5. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι. consentanei sunt etiam L. Amores c. 26. ὑμῖν εἰδέναι παρίημι. et quod Schol. ad librum De Saltat. c. 5. memorat: Ὁμήρῳ ἀφῶμεν εἰδέναι. Mox praeterii Ad Hesiod. c. 5. οὐ γὰρ οἶμαι χρὴ — ἀλλ' εἰδέναι, ὅτι —. P. 83. pertinet ad hoc genus L. Jup. Trag. c. 34. ὅπερ ἡμῖν δυνατώτατον. P. 91. adde Ciceronem Pro Milone c. 33. Quo quid miserius, quid acerbius, quid luctuosius vidimus, templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilî publici, caput urbis, aram sociorum, portum omnium gentium, sedem ab universo Populo Romano concessam uni ordini inflammari, exscindi, funestari neque id fieri cet. . Amicus autem mihi indicavit Plutarch. Coriol. c. 36. Καὶ μὴν οὐδενὶ μᾶλλον ἔπρεπε τηρεῖν χάριν ὡς σοὶ πικρῶς οὕτως ἀχαριστίαν ἐπεξιόντι., ubi *Reiskius*, uti solet, ἢ σοί expetebat, et contulit ille Polyb. XI, 2, 9. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὑτοῦ σωτηρίας. P. 95. adde Tac. Annal. VI, 36. Nec jam *aliud* Artabano reliquum, quam —. P. 102. adde Luc. Pisc. c. 25. ὥστε αὐτὸν (vulgo male ἑαυτόν) μὲν κροτεῖσθαι — ἡμᾶς δὲ ὑβρίζεσθαι. P. 106. adde ad D Deor. 21, 1. καθ' ἕνα πάντων. L. Amores c. 22 καθ' ἕνα — πάντων. P. 109. adde: ἢ καὶ etiam est in Parasito c. 47. Jam p. 113. frustra repugnavi *Bekkero* in loco: — ἐβάδιζον γὰρ πρὸ αὐτὸν ὡς ἠσθένει καὶ ἔρημος ἦν τοῦ θεραπεύοντος τὸ νόσημα. Futurum requirenti: θεραπεύσοντος. Ita Luc. Conviv. c. 4. εἰ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων., neque omnino aliter loqui Graeci consuevere. P. 117. adde Saturnal. c. 7. ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ. P. 11 adde Hom. Odyss. V, 183. Ἠ δὴ ἀλιτρός

ἐσσὶ καὶ οὐκ [illegible]

[illegible]

Philopseud. c. 5. *ὥςτε με — ποικίλα ἐννοεῖν.* Noli huc obtorto collo trahere Parasit. c. 39. *καὶ ἔγωγε πάλαι γελῶ κατ' ἐμαυτόν, ἐννοῶν ποῖος —.* Agite, haereamus in Peregrino paullo diutius. C. 18. *οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ἐπὶ ῥήμασι καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον.* Dele *τινά* in posteriore loco, coll. De Salt. c. 9. *τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένους.* De Merc. Cond. c. 30. *ἀνδράσι τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοις.* C. 26. *ἐγὼ γὰρ* (adde *κἂν*) *διομοσαίμην, ἦ μὴν μηδένα τῶν θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Περεγρῖνος κακῶς ἀποθάνοι.* non est nimis acriter intendendus animus, ut intelligatur, *κακὸς κακῶς* corrigi oportere. C. 33. *Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα.* Edam aliquando, ut rectissime jussit *Gronovius*: *τό γε.* P. 184. adde D. Deor. 5, 4. *καί, ὅ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ —.* Sed p. 185. adde Dial. Deor. 20, 11. *ἀλλ' ἤδη μὲν ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας, εἰ δοκεῖ δὲ —.*, quod pridem enotatum negligi a me potuisse miror ipse. P. 189. adde Prometh. in verb. c. 2. *πάνυ εὐστόχως ἀποτετόξευται.* P. 193. adde Abdicat. c. 3. *διὸ δὴ τάχα μοι καὶ ἰατρικῆς δεήσειν ποτὲ προςεδόκων.* P. 202. nunc pene defendam: *ἀναγιγνώσκεις* objectans Anacoluthon. Similiter Saturnal. c. 11. *ὅταν — ὁρῶ — σύνεσμεν.* Dicam alibi, ut cum *Bourdelotio* loquar, homine futilissimo. Ibidem cf. Philops. c. 8. *εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην.* D. Meret. 1, 2. *ἐκτὸς εἰ μὴ παντάπασι τυφλός ἐστιν.* ac statim cf. Abdicat. c. 15. *οὔκ, ἤν γε τὰ δίκαια ποιῆτε.* et Thucyd. V, 101. *Οὔκ, ἤν γε σωφρόνως βουλεύησθε.* P. 206. adde Jov. Confut. c. 6. *θύειν καὶ εὔχεσθαι.* Haud ita multo post non male conjeci: *ἀποδυσάμενός γε πρότερον* (pro *πρότε-*

ρόν γε) τὴν λεοντῆν. Sic De Merc. Conduct. c. 31. ὑπαλείψαντά γε πρότερον. Catapl. c. 24. κατηγορήσας γε πρότερον. Piscat. c. 51. σιδηρώσας γε πρότερον. Hermot. c. 68. γυμνασάμενόν γε πρότερον. Sed etiam ejicere prorsus γὲ particulam licitum est, ut D. Deor. 4, 5. διδάξας πρότερον. Piscat. c. 46. ἀποκείραντα πρότερον. Dixit Lucianus in Fugitivis c. 33. μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα. et Piscat. c. 2. μαστιγωθέντα γε πρότερον., verum Ver. Histor. II, 26. μαλάχῃ πρότερον μαστιγωθέντας. In loco autem Ver. Histor. II, 27. ὁ δὲ ἔφασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ [δὲ] πρότερον πλανηθέντα καὶ κινδυνεύσαντα, τὸν δὲ χρόνον οὐκέτι τῆς ἐπανόδου προςθεῖναι ἠθέλησεν. expunge δὲ cum *Gorlitiensi*, cui libro praesertim accuratius, quam adhuc factum, excusso tantum scriptor elegantissimus uni debebit, quantum non reliquis cunctis. P. 208. adde: εἰ δὲ καὶ — τάχ' ἂν καὶ —. Hermot. c. 58. D. Meretr. 11, 1. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ συντελέσαιμι —. P. 215. adde Apol. Pro Merc. Cond. c. 7. Εἰ γοῦν ὑπόθοιτο —. Quin tu adscisce unius codicis: ὑποθεῖτο. P. 238. adde Imagines c. 16. — οὐ μεμπτὴ γάρ, ὡς ἐμοὶ φαίνεται. ΛΥΚ. Καλλίστη μέν, ὦ Πολύστρατε —. Scribe: μὲν οὖν, ut Anachars. c. 40. οὐκ ἄδικα —... Δικαιότατα μὲν οὖν —. Obiter videamus locum Imag. c. 20. ἅπασαν γὰρ ἐπελήλυθας τὴν ψυχὴν καὶ τὰ μέρη ἐπαινῶν. *Seageri* conjectura: κατὰ τὰ μέρη comparata est, uti pleraeque hujus viri; de medio sumpta praebet, quod intelligi queat, supra nil praestat. Legendum: κατὰ μέρη ἐπαινῶν. Conf. Anachars. c. 15. κατὰ μέρη ἐπιὼν εἴσῃ ἕκαστα. Piscat. c. 15. κατὰ μέρη. De Astrolog. c. 17. κατὰ μέρεα

P. 246. *Σὺ μέντοι γε ὦ Ἀλέξανδρε — ἀνέπεισας.* Unus codex: *σὺ μὲν —.* Malim equidem: *σὺ μέντοι, ὦ —.* Quemadmodum Catapl. c. 12. *σὺ μέντοι, φησίν, ὦ μιαρὸν ἀνθρώπιον πληγάς μοι πολλάκις οὐδὲν ἀδικοῦντι ἐνέτεινας —.* Similiter *μέντοι* positum inveni De Histor. Conscrib. c. 61. Demon. c. 41. Conviv. c. 47.. *Μέντοι* atque *μέν* quoties sibi insidientur a scribis confusa, atro exemplorum indice non vacat manifestare. Est in Timone c. 38. *Ἐχρῆν μέντοι ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα, ὅμως δὲ ὅρα, εἴ τί σε, ὡς φῄς, ἠδίκηκα.* Contemnamus librarios vitii tenacissimos et tandem aliquando reponamus: *Ἐχρῆν μὲν ἴσως —. Ἐχρῆν μὲν ἴσως* frequentissime Lucianus ita usurpat, verbi causâ in Convivio c. 39. . P. 273. *ἡδίστῳ ὀνείρῳ.* Suscipere debueram: *ὀνείρατι.* Ita *ἡδίστῳ ὀνείρατι* Navig. c. 16.. P. 286. 287. adde Somnium c. 12. *ὁ δὲ Σωκράτης — ἀκούεις, ὡς παρὰ πάντων ᾄδεται.* Nulla illic interrogatio, non magis, quam in Navig. c. 26. *) *ἀκούεις γάρ που τὸν Κροῖσον —.* aut Charont. c. 4. *ἀκούεις δέ γε ἴσως —.* In Plat. Menone 32. bene nunc editur: *ἢ οὐκ ἀκούεις ὅτι —;* Vide *Buttmannum.* P. 300. *ἄλλον δὲ Δίων πρὸς οὕς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος.* Ausim pro-

---

*) In sequentibus verbis: *ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἄρω, τό τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι καὶ βέβαιον;* reposui *τό γε* ductus naturâ rei atque loco De morte Peregr. c. 12. *εἶτ᾽ ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνατον, ἥ γε ἄλλη θεραπεία —.* aliisque. Occupavit hanc sententiam *Guyetus,* quod in tempore monere oblitus sum.

ponere: *πρὸς τὸ οὖς*. In Deor. Conc. c. 1. jam *Schmiederus* ex uno libro dedit: *μηδὲ κατὰ γωνίας συστρεφόμενοι πρὸς τὸ οὖς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε*. P. 301. *ὁ δὲ κίνδυνος, ἐμοὶ μὲν — ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντεμόντα*. Vulgo legebatur: *τοῦ δακτύλου ἐντ..* Cf. Toxar. c. 37. *ἐντεμόντες ἅπαξ τοὺς δακτύλους* P. 303. *Ἐλελήθεις με, ὦ ἀλεκτρυών, καὶ σὺ γόης ὤν*. *Σὺ* ut ineptum exturbem. Cf. Timon. c. 20. Philops. c. 5. Toxar. c. 8. D. Meretr. 5, 3. et saepius. P. 304. *ὅλως γοῦν περὶ τὸν ἱππῶνά ἐστιν*. Non injuriâ sprevi scripturam: *ὅλος*. D. Deor. 19, 2. *καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν*. D. Meretr. 10, 4. *καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν*. P. 305. *ἰδοὺ πάλιν ἐψόφηκέ τις ἐπ' ἐμὲ δηλαδή, πολιορκοῦμαι*. Antea conjunxerant: *δηλαδὴ πολιορκοῦμαι*. Cf. D. Meretr. 3, 2. *πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε κατ' ἐμοῦ δηλαδή*. Itidem erratum est paullo ante: *κατέσκληκεν ὅλος ἐκτετηκώς, ὑπὸ φροντίδων δηλαδή, οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο*. P. 311. *Καὶ πῶς ἔγωγε, ὦ θεσπέσιε καὶ Ὀλύμπιε Μένιππε, γεννητὸς αὐτὸς καὶ ἐπίγειος ὢν ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπερνεφέλῳ ἀνδρὶ καὶ ἵνα καθ' Ὅμηρον εἴπω τῶν Οὐρανιώνων ἑνί;* Pulchre opposuit amicus sibi *τῷ ἐπιγείῳ* Menippum *ὑπερνέφελον ἄνδρα*, sed *γεννητὸν* et *τῶν Οὐρανιώνων ἕνα* aegre concilies. Vis tu mecum praeponere: *θνητός?* Ita saltem D. Deor. 20, 7. *πῶς ἂν οὖν, ὦ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνηθείην ἐγώ, θνητὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὤν, δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας —;* P. 323. *τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι, τοὺς τοιχωρυχοῦντας τοὺς δικαζομένους τοὺς δανείζοντας τοὺς ἀπαιτοῦντας;* Ultimum verbum cum prioribus parum convenit, ut aliud quid a *Solano* desideratum

fuisse animo feram aequissimo. Temere pro illo attuleris Hermotim. c. 18. *δανείζοντας καὶ ἀπαιτοῦντας πικρῶς.* Conjicimus sensu longe diverso: *προςαιτοῦντας.* Cf. Charon. c. 15. *τὴν δὲ πληθὺν ὁρᾷς, ὦ Χάρων, τοὺς πλέοντας αὐτῶν τοὺς πολεμοῦντας τοὺς δικαζομένους τοὺς γεωργοῦντας τοὺς δανείζοντας τοὺς προςαιτοῦντας;* P. 353. *ὧν ἢν ἀφέλῃ τις — τὸ καταλειπόμενόν ἐστι —.* Vulgo *ἀφέλῃς.* Cf. De Merc. Cond. c. 25. *ὧν ἤν τις — ἀφέλῃ — τὸ καταλειπόμενόν ἐστι —.* P. 354. *κἀμὲ ὥςπερ τὸν Μίνωος ἡλικιώτην παραπαίειν ἤδη δόκει.* Praetuli Juntinae *τοῦ*; quod ne eo valere quis putet, tanquam si ignorarim, articulo saepe vocabulum sententiamve ex alius oratione ductam exprimi, in quam rem apposite recordor Anachars. c. 19. *ὁ Ἀρεωπαγίτης ἐγώ (τοῦτο γὰρ ἔθου με) —*, hunc notissimum Nostroque familiarem usum ipse restitui p. 158. . Ceterum *τοῦ* jure praetuli; cf. Navig. c. 9. *Νὴ Δία, θαυμάσιόν τινα φὴς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα ἢ τοῦ Νηρέως ἡλικιώτην.* P. 356. *τί δὲ ἔπραττον ὁ Ἴων ἔφη ὦ Εὔκρατες αἱ ψυχαί; τί ἄλλο ἦδ᾽ ὃς ἢ —.* Solet Lucianus in tali loco constanter et perpetuo plenius loqui, *τί δ᾽ ἄλλο*, velut Philops. c. 29. Imagin. c. 4. D. Meretr. 13, 3. . P. 358. *εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευσας.* Fortassis: *εἰ μὴ σύ γε Ἐπιμενίδην τινὰ ἐθ.* . Cf. Saturnal. c. 4. — *εἰ μή σοί γε μικρὸν δοκεῖ —.* P. 386. *Εὖ λέγεις καὶ ἀνωρορύχθω θησαυρὸς —.* *καί* e praestantissimis subsidiis adponendum putavi, quum praesertim *εὖ λέγεις καί* Luciano solemne sit. Cf. Toxar. c. 11. *εὖ λέγεις καὶ ὡρίσθωσαν ὁπόσαι ἱκαναί.* Catapl. c. 29. *Εὖ λέγεις καὶ καταδεδικάσθω.* Eunuch. c. 6. *Εὖ λέγεις κἀμὲ ὁμόψηφον*

ἐν τούτῳ ἔχεις. Itaque ut in tantâ praecipientis Clothus alacritate non attrecto Catapl. c. 5. Εὖ λέγεις ἐμβαινέτωσαν., ita Dial. Marin. 12, 2. Εὖ λέγεις οὕτω ποιῶμεν. voce καί ante οὕτω elabi visâ adauxerim. Nam videte mihi Nigrin. c. 8. Εὖ λέγεις καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν. D. Deor. 20, 5. Εὖ λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν. Dial. Mort. 10, 2. Εὖ λέγεις καὶ οὕτω ποιήσωμεν. Toxar. c. 63. Εὖ γ ε λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν., ubi γε non altius videtur, quam a librariis repetendum. Nusquam εὖγε λέγεις, perpetuo εὖ λέγεις scripsit Lucianus; namque in Navig. c. 4. ut relinquerem: εὖ γε λέγεις. non Codices, non Dii hominesque, non concessere columnae. Hermotim. c. 47. Εὖ λέγεις καὶ τοῦτο ποιῶμεν; malo οὕτω. Rarissimum Luciano τοῦτο ποιεῖν, at οὕτω ποιεῖν ubivis obvium, et quum οὕτω atque τοῦτο creberrime commutata sint invicem, tum Anachars. c. 36. ἄξιον γὰρ εἰδέναι τοῦτό γε, οὕτινος ἕνεκα τοῦτο ποιεῖτε., vere codex *Marcianus* οὕτω ποιεῖτε suppeditat. P. 494. respondet Lycinus: Ἐγώ σοι φράσω, neque alio tendunt Hermot. c. 16. Ibidem c. 47. Cataplus c. 24., denique Saturnal. c. 7., quibus in omnibus novi responsi principium capitur formulâ: Ἐγώ σοι φράσω. Deformati autem iacent loci De Histor. Conscrib. c. 4. τί οὖν ἔγνωσταί μοι καὶ πῶς ἀσφαλῶς μεθέξω τοῦ πολέμου, αὐτὸς ἔξω βέλους ἑστώς, ἐγώ σοι φράσω. Incidendum sic: τί οὖν — ἑστώς; Ἐγώ σοι φράσω. pariterque Rhetor. Praecept. c. 8., ubi lege: τί οὖν ποιήσας — θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις; Ἐγώ σοι φράσω. Haec habui, Praeceptores Optimi, quae rebus in hoc libro expositis utiliter accessura esse censerem. Vel sic tamen superare mihi ejusdem generis alia, quorum nonnulla vix tenear, ne

ad Vos nunc referam, invidiam veritus haud injustam nolo iterum dicere; at illa libere potius diiudicata, quam exornata callide alibi proferentur. Operarum errores (quando id unum restiterit) excusandos mihi esse intelligo. Etenim nec multos nimis adhuc offendi, neque gravissimos, certe non ita graves, quin recensere sive singulos sive praecipuos supervacaneum sit. Valete, Viri Dilectissimi, meque amate, ut facitis.

Scribebam Lipsiae VI. Calendas Octobres
MDCCCXXVI.

Lectori S.

Quum nihil aeque necessarium sit philologo, quam ut graecae dictionis usum habeat idoneum, plura proborum scriptorum opera animo nunc intento, nunc etiam remissiore ordinem justum secutus perlegi. In quo negotio ante hos duo circiter annos forte fortunâ ad Lucianum delatus longius substiti lectitavique eum primo oblectationis causâ; posthac autem, quum nonnullis inventis merito gaudere mihi viderer, *Hermanno*, Viro Illustri, quem praeceptorem pie veneror, ab erroribus reducente, rectam viam monstrante, quae calidius, quam felicius essem commentus, refutante, postremo quaecunque dici aut fingi queunt ad perficiendum, quod proposueris, adjumenta in me cuncta conferente et alia amplius, ad Luciani ingenium, usum, bona et vitia cognoscenda juvenili ardore incubuimus. Quae igitur id agens reperi neque publicae lucis splendore plane indigna censeo, eorum partim infra posui, partim alio loco proferre apud me constitutum deliberatumque est.

Somnium c. 3. *Καὶ τό γε πρῶτον ἐκεῖνο καὶ σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίγνετο.* Codex, qui unus omnium optimus est, *Gorlitiensis* non *καὶ τό γε*, sed *καὶ τό τε* (i. e. *τότε*) scriptum tenere traditur; quod a vero abest propius. Legendum est enim sensu postulante: *καὶ τότε τὸ πρῶτον* — *Tum quoque primum illud et suetum iis, qui incipiunt, accidit.* Non semel ego vocem *τότε* a librariis varie depravatam offendi. Velut in Nostri Hermotimo c. 26. Lycinus conquestus sibi Philosophiae arcem anquirenti aliam ab aliis viam monstrari solere ita pergit: *τό τε τοίνυν τὸ πλῆθος τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν οὐ μετρίως ταράττει με καὶ ἀπορεῖν ποιεῖ, καὶ μάλιστα οἱ ἡγεμόνες ὑπερδιατεινόμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπαινοῦντες.* Detractio articuli ante *πλῆθος* quum pertenue ab libris subsidium habeat, nihil aliud, quam literas male divulsas componam: *τότε τοίνυν τὸ πλ.* Dial. Mort. 27, 7. *πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλὴν παρέσχοντό τε στένοντες.* Restituit *Graevius* *παρέσχον τότε.* De Mercede Conduct. c. 8. vulgo legitur: *ὅμως δ' οὖν ἐχέτω τινὰ συγγνώμην αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο. τὸ δὲ δι' ἡδονῆς ἐλπίδα μόνον πολλὰς ἀηδίας ὑπομένειν γελοῖον οἶμαι.* Unus e cdc. Parisiens. praebet *εἰ ἐπιτυγχάνοιτο. τότε τὸ δὲ δι' ἡδονῆς* —: hinc emendatio facilis: *εἰ ἐπιτυγχάνοι τότε. τὸ δὲ* — i. e.

Verumtamen excusatum quodammodo sit iis (sc. τὸ ἀποδόσθαι αὐτούς), *si quis tum* (n. servus factus) *voluptate potiatur*. Erraret, qui pro τότε hic potius ποτέ requireret. Solemnis est enim Graecis vocabuli τότε usus, ubi quis vernaculi sermonis consuetudine assuefactus ποτέ praeponat; opinor, quod quae nos infinite cogitata informamus, ea illi clare et perspicue impressa animo comprehenderint. *V. Marklandum* ad Eur. Iphig. A. v. 46. et *Schaeferum* ad Julian. Praef. p. IV. Admonui de hac re quantumvis pervagatâ, tum quod V. D. in hoc genere passim decepti sunt, ut de Luc. Nigrin. c. 7. ὧν τότε ἤκουσαν. *Solanus*, Dial. Marin. 14, 4. εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε. *Graevius*, de Merced. Conduct. c. 39. ἐπείρασας τότε. *Jensius*, Eurip. Elect. v. 42. δίκη τ᾿ ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε. *Reiskius*, quin et *Valckenaerius* quoque ad Phoeniss. v. 145., nec non *Wolfius* in Hom. Il. 16, 810. Aristarcheam lectionem: καὶ γάρ δὴ τ ό τ ε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ᾿ ἵππων | πρῶτ᾿ ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο. male reprehendens Praef. p. LXXIII., tum vero, ut in Luc. Toxar. c. 50. melius distingui: ὄμοσον, ἔφη, ἦ μὴν φυλάξαι τὰς συνθήκας μηδὲ ἀπαρνήσασθαι τότε. [ubi statim leg.: ἤδη τούτων γ ι νομένων.] fidem facerem.

Somnium c. 7. Ἐγώ, φίλε παῖ, Ἑρμογλυφικὴ τέχνη εἰμί, ἣν χθὲς ἤρξω μανθάνειν. Hic locus inde lucem accipit, si memineris, Graecos, qui coelestis augustaeque naturae jura rebus quam plurimis liberaliter assignarunt, aliquando commisisse,

ut a divino numine ad rei, cui id praesideret, potestatem pro incredibili, qua pollebant, cogitandi celeritate praecipites ferrentur. Non enim deam, sed artem statuariam Lucianus puer discere coeperat. Graviter offendebat *Solanus* ad Luc. De Sacrificiis c. 5. ὁ μὲν Κρόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν Οὐρανόν, ἐβασίλευσέ τε ἐν αὐτῷ καὶ τὰ τέκνα κατήσθιεν: injuriâ: verum vidit *Jacobsius*, qui pone R. Porsoni Adversar. p. 290.: *In his verbis*, inquit, *frustra haerebat Solanus. Vox* οὐρανός *primum de persona Urani dei, deinde de loco, ubi dii habitant, accepta*: verum quod continuo adjecit: *Lucianus an sic scripsisset, dubito equidem: at hic libellus Luciani esse non videtur:* virum egregium errasse prorsus existimo. Aliquot exempla dedit *Monkius* ad Eurip. Alcest. v. 50. Quibus addo Aristoph. Pax v. 1081. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ. Aves v. 606. πῶς δ' ὑγιείαν δώσουσ' αὐτοῖς οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν; (in ultimis Ὑγιείαν cogitat.) Ranae v. 1412. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. de quo mox Bacchus: θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν. Plutus v. 437. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη. Luc. Piscatores c. 46. Veritas jubet Parrhesiadam παραλαβόντα μεθ' αὑτοῦ τὸν Ἔλεγχον ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσοφεῖν ἐντυγχάνειν, tum Philosophia in eandem sententiam: ὁ δ' ἔλεγχος, ὦ Παῤῥησιάδη, inquit, τοιόσδε ἔστω, οἷος ὁ τῶν ἀετῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶναι λέγεται. Luc. Hercules c. 5. ὁ γέρων

οὗτος Ἡρακλῆς ὁ λόγος ἕλκει, quem locum *Wetstenii* conjecturâ ὁ λόγιος aut *Jacobsii* ὁ λόγος delentis haud gravate cariturum esse vel e c. 4. τὸν λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν. concludimus. Eodem pertinet, qui sollicitari non debuerat, locus Euripidis Iphig. Aul. v. 765. Πέργαμον δέ, Φρυγῶν πόλιν, | λαΐνους περὶ πύργους | κυκλώσας Ἄρει φονίῳ | (sc. Ἄρης) λαιμοτόμους κεφαλὰς | σπάσας πόλισμα Τροίας, | πέρσας κατάκρας πόλιν, | θήσει κόρας πολυκλαύτους —, ut bene vidit *Matthias* T. VII. p. 508. Denique sanum forsitan praestes, eodem si conferas locum Luc. Gallus c. 6. Ἡράκλεις, δεινόν τινα φῂς τὸν ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου, εἴγε πτηνὸς ὤν, ὥς φασι, καὶ ὅρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ. Namque verbis πτηνὸς ὤν in mente Gallus habet τὸν θεῖον Ὄνειρον, quem Lucianus ab Homero Il. B, v. 56. mutuatus et in ipso Gallo c. 8. et in Somnio c. 5. induxit, tametsi utrobique nullus non editorum haud impotentem Deum, ut Jupiter Vulcanum, ῥίπτε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

Somnium c. 7. ὅ τε γὰρ πάππος σοῦ (εἰποῦσα τοὔνομα τοῦ μητροπάτορος) λιθοξόος ἦν καὶ τὼ θείω ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. Recte sane *Hemsterhusius* faciendum putavit, ut incisum post ἀμφοτέρω tolleret; at in explicando tamen non recte satis versatus est. Etenim in illo καὶ μάλα vox prior, uti solet ante ea vocabula, quae aliquod augmentum recipiunt, intendit *gar*

sehr. debebantque talia comparari, ut Demosth. Leptin. 152, 3. B. ἔστι δὲ *καὶ μάλ'* ἔχων νόμος ὑμῖν *καλῶς*, ubi v. *Wolfium* p. 372. Demosth. de male gesta legat. 307, 1. B. ταῦτα μὲν τοίνυν τότε *καὶ μάλα*, ὦ ἄ. Ἀ., *καλὰ* καὶ τῆς πόλεως ἄξια ἐδημηγόρει. Alia congessit *Schaeferus* ad Dion. Hal. p. 333. Luc. Abdicat. c. 32. καὶ τὰ μὲν τῆς γυναικός, ὦ πάτερ, οὕτως ἔχει. *καὶ πάνυ σοι τετηρηκὼς λέγω*· οὔποτε ῥᾷον ἕξει. vertitur: *et omnino tibi post observationem institutam dico —.* Imo: *admodum sane feminâ pertentatâ tibi dico.* Sic καὶ πάνυ Lucian. Dial. Deor. 6, 3. 11, 2. Dial. Marin. 7, 1. Dial. Mort. 27, 4. Apolog. pro Merc. Cond. c. 1. Pro Lapsu in Salut. c. 4. et saepius. Lubentissime autem Thucydides, velut 2, 11. 2, 65. 3, 30. 3, 93. 4, 129. 6, 10. 6, 35. 6, 85. 8, 46. 8, 82. Luc. Dial. Meretr. 7, 1. προφάσεις ἀεί, καὶ ὑποσχέσεις καὶ μακραὶ ἐλπίδες *καὶ πολὺ τό*· *ἐὰν ὁ πατὴρ καὶ* [εἰ] *κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά.* Primo εἰ in vincula conjeci, quod mihi librario, non Luciano deberi videretur. Tum pessime *Gesnerus: et multum illud: Si pater, et si dominus paternorum fuero et Tua erunt omnia.* Quasi vero ad illud καὶ ante πάντα σά cogitatione πολὺ τὸ retrahi debeat ac non vox καὶ et ipsa sit adolescentuli h. m.: *Frequens illud, si pater . . . et heres bonorum factus fuero, tum vel omnia tua.* Hac enim potestate καὶ πᾶς passim legitur. Luc. De Sacrific. c. 13. ὁ μέν γε Σκύθης *καὶ πάσας* τὰς θυσίας ἀφεὶς καὶ ἡγησάμενος ταπεινὰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι παρίστησι. At

ibi Cdc. Gorlitiensis *καὶ* non agnoscit: rectene, an secus, sit in medio; certe in Cataplo c. 11. est: *ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ πάντες οἱ προςκυνοῦντες — ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων.* Dial. Mort. 16, 4. *οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δυεῖν.* Thucyd. III, 82. *ἐπεὶ ὕστερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη.* idem III, 111. Soph. Oed. Col. v. 1396. *κἀξάγγελλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καδμείοισι.* Non aliter Luc. Amor. c. 30. — *καὶ λίαν ἀγωνίας μεστὸς εἶναι.* Uti jam Homerus Odyss. III, 203. *καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο.* Evolve *Elmslejum* ad Eurip. Med. v. 513., qui ibidem ad v. 871. de *καὶ πολὺς* verba fecit, quod non exturbo e Pseudoaeschin. Eryxia c. 16. *ἴσως οὖν καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασι πρὸς σὲ καὶ Πρόδικον, τὸν μὲν σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ δὲ πολιτικόν τε καὶ ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον.* Quod enim *Clerico καὶ* post *τὲ* delenti idcirco accessit *Boeckhius*, quia *πολιτικὸς ἀνὴρ* sit ubivis, hoc ipsum etiam in librorum situm est scripturâ. V. *Hermannum* ad Soph. Oed. C. v. 741. *οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθείς.* Ad idem argumentum trahas De Merced. Cond. c. 9. *τῶν καὶ μόνῃ τῇ δόξῃ ἐπαιρομένων.* Thucyd. I, 44. *γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας.* Perperam ceperunt V. D. Luc. Alexand. c. 24. *δρόμος οὖν καὶ ὠθισμὸς ἁπανταχόθεν ἐγίγνετο καὶ θυσίαι καὶ ἀναθήματα καὶ διπλάσια τῷ προφήτῃ καὶ μαθητῇ τοῦ θεοῦ* i. e. *Concursus ergo sibi imminentium factus est undique et sacrificia et donaria vel duplicia pro-*

phetae atque discipulo dei. [Demosth.] Erotic. 56, 5. B. τούτου καὶ μάλιστ' ἐπιμέλειαν ποιητέον. ibid. 40, 7. καὶ μᾶλλον. Luc. Philopseud. c. 14. καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν ἀνέλυε. Aristaenet. I, 10. εὖγε, τῆς εὐωδίας! ὅσον καὶ πόῤῥωθεν εὐφραίνει τὴν αἴσθησιν! post Homerum: ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι. Lucian. de Dea Syria c. 42. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ubi *Solanus*: „καὶ pro ἢ positum est, sed sic libri omnes nostri." Imo est: *plures, quam vel sexcenti*, sicut ibid. c. 46. λέγουσι δ' ὢν καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. Superlativi vero praepositâ καὶ saepe vires assumunt: quae ratio jam Homero placuit v. c. Iliad. 14, 345. οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι. Luc. Prometh. in verb. c. 5. καὶ ὑβριστότατον. Alexand. c. 47. ἓν γοῦν καὶ γελοιότατον ἐποίησεν. et c. 48. ἕν τι καὶ μέγιστον τόλμημα. Aristoph. Aves v. 1140. interroganti Pisthetaero: τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς; respondet nuntius: τοῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα. Fallitur de ultimis *Reisigius*, vir eximius, Syntagm. Crit. p. 52. 53., nam καὶ σοφώτατα est *vel sapientissime*. Thucyd. 4, 17. δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις., ubi more suo *Schol.* περιττὸς ὁ καί. Per hanc occasionem nonnulla alia, quae ad vocabulum καὶ illustrandum faciant, allaturi sumus, si prius de loco Luc. Dial. Deor. 9, 2., in quo nonnulli haeserunt, paucis fuerit monitum. Nihil illuc aliud, quam distinctio haec inferenda: ὡς δ'

ἐπείσθη καὶ ἧκεν (nempe μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν), ἔχων καὶ τὸν κεραυνόν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος. Sic apparet, καὶ post ἔχων si deleas, vocem prorsus necessariam deletum iri. Confer Thucydidem 4, 54. ὁ Βρασίδας, ἔχων καὶ Χαλκιδέας, ἐπὶ Ἄκανθον — ἐστράτευσεν. Pusilla vocula καὶ in multis saepe locis me supra, quam credas, exercuit estque mihi cum ea ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος πόλεμος: quod molestum negotium si quando impensius dolerem, doctorum et magnorum virorum, qui altioris res indaginis mente complexi ab hoc terribili hoste insidiis circumventi sunt, me consolabar exemplo.

Velut quum καὶ crebro *nempe*, *idque* notare nemo nesciat, plurimique interpretes, (ut *Schaef.* ad Gregor. Corinth. p. 985. 986.) docuerint, quis hoc hodieque negligi credat? Et tamen est ita. Luc. Ver. Histor. I, 37. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν, ἡμῶν δὲ εἷς καὶ ὁ κυβερνήτης. minus miror *Schmiederum*, *Struvium* Lect. Luc. p. 245. *) vehementer miror, καὶ ut ineptum liturâ deletum velle. Ineptum ergo in aliis quoque et innumeris locis, ut Luc. Toxaris c. 26. ἀφορῶ δὲ ἐς τὸν φίλον καὶ τὸν Μενεκράτην. Dial. Mort. 11, 3. — οὔτε, οἶμαι, σύ, ὦ Κράτης, ἐπεθύμεις

*) Verba viri doctissimi lubet apponere: „*Ridiculum loquendi genus: e nostris ceciditunus et gubernator etc., nam unus et gubernator sunt duo, quod si voluisset, scripsisset Lucianus sine dubio, ἡμῶν δὲ δύο, ὧν ὁ κυβερνήτης, sive tale quid. Praeterea id quoque, quod gubernatoris genus mortis enarrat, in illo uno vero de eo tacet, satis asperum est. Quare non dubito, Lucianum dedisse ἡμῶν δὲ εἷς, ὁ κυβερνήτης etc.*"

κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα καὶ τὸν πίθον καὶ τὴν πήραν. De quo pari errore *Struvius* l. l. p. 136. „*Dele, inquit, particulam καὶ ante τὸν πίθον, nam ὁ πίθος et ἡ πήρα ipsa sunt Diogenis κτήματα.*" Apolog. Pro Merced. Conduct. c. 5. *ἐπεὶ δέ σοι μετέδοξε βελτίω ταῦτ' εἶναι καὶ τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χαίρειν ἐᾶν, ζηλῶσαι δὲ τὸ ἀγεννέστατον ἐκεῖνο ἰαμβεῖον κ. τ. λ.* non magis vere *Struvius* L. L. p. 137. „*Quo refertur ταῦτα? non ad δουλείαν sive δουλεύειν, multo minus ad ea, quae praeterea praecesserant. Legendum videtur* cet. Refertur ad ea, quae proxime insequuntur, uti *οὗτος — καὶ* (nempe) mutuo nexu persaepe ligata conspici notissimum est. Xenoph. Cyropaed. V, 5, 33. *ἐγὼ δὲ δοκῶ οὐδὲν συναίτιος ὢν τῶν ἀγαθῶν παρέχειν ἐμαυτὸν ὥςπερ γυνὴ εὖ ποιεῖν καὶ* (*idque*) *τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ* cet., qui locus non majori jure sollicitatus est, quam Xen. Oeconomic. 20, 12. — *Καὶ ταῦτα γιγνώσκουσι μὲν πάντες καὶ ὡς τὸ ὕδωρ ἐξάγεται τάφροις καὶ ὡς ἡ ἅλμη κολάζεται μιγνυμένη πᾶσι τοῖς ἀνάλμοις καὶ* (*nempe,* explicative) *ὑγροῖς τε καὶ ξηροῖς.* Et sic exponendum puto locum Sophocl. Trachin. v. 143. *τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖςδε βόσκεται | χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ | οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ, | ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον* h. m. *Juventus enim in his tanquam suis pascitur regionibus, nempe non calore, non imbre, non vento affligitur, sed vitam degit haud insuavem, sed plenam voluptate.* Nectit vero etiam *καὶ*

particula notiones haud paullo diversas, quod interdum nullo jure viris doctis displicuit. Ut in Demosth. Pro Coron. 104, 3. Bekk. *ἣν γὰρ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι* cet. *Marklandus* *μικρὰ ἢ καὶ οὐδέν*, *Schaeferus* *μικρὰ ἢ οὐδὲν* conjiciunt. Ego nihil mutem, sed conferam potius Plat. Apol. Socrat. c. 9. *ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός.* Luc. Parasit. c. 12. *ὀλίγα καὶ μηδέν.* Tyrannicid. c. 15. *πάντα οὗτος κατώρθωσε καὶ τὸ λοιπὸν ὀλίγον.* Thucyd. 8, 76. *βραχύ τέ τι εἶναι καὶ οὐδενὸς ἄξιον.* Contra Plutarch. Opp. Moral. p. 82. B. Xyl. — *ὀλίγον αὐτῷ προκοπῆς μέτεστι, μᾶλλον δὲ οὐδέν.* Quin etiam repugnantes notiones per *καὶ* particulam copulari, formula *μόνος καὶ πρῶτος* magno argumento est. Etenim quod *Demonax*, multarum philosophus facetiarum et leporis, ut Lucianus refert in cognomine libello c. 29., hominem magnopere eo elatum, *ὅτι μόνος αὐτός ἐστι καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν* hoc irrisit responso: *καὶ μήν, ὦ Ἀγαθόκλεις, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνος, εἰ δὲ μόνος, οὐ πρῶτος.* ea non est, nisi dialectica *dialectici* confutatio, neque ad condemnandum illius formulae usum pertinet. Phalarid. Epist. II, 7. — *τὴν δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς λόγου τε καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς, ἣν ἐχρῆν πρώτην ἐπὶ τὰ τοιαῦτα συνησκῆσθαι καὶ μόνην;* ubi *Valckenaerius* Adnot. p. XII. *omnino* legendum dicit: *ἢ καὶ μόνην*, minus apte, ut arbitror, a *Schaefero* repulsus. Plato De Legibus I, 4. pg.

13. ed. Ast. — ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς πόλεως εὐδαιμονίαν ἢ καὶ ἰδιώτου διανοούμενος οὕτω τις οὔτ' ἄν ποτε πολιτικὸς γένοιτο ὀρθῶς πρὸς τὰ ἔξωθεν πολεμικὰ ἀποβλέπων *μόνον καὶ πρῶτον*, οὔτ' ἂν νομοθέτης ἀκριβής etc. Demosthenes De Pace 5, 3. Bekker. πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἔπειθόν τινες ὑμᾶς τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων βοηθεῖν Πλουτάρχῳ καὶ πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι, *πρῶτος καὶ μόνος* παρελθὼν ἀντεῖπον κ. τ. λ. De male gesta legat. 302, 6. Bekk. *μόνος καὶ πρῶτος* ἰδών, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκεῖνός ἐστιν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, ηὐτομόλησε. Ad Phormionem 30, 7. Bekk. διόπερ Πασίων ὁ πατὴρ ὁ σὸς *οὐ πρῶτος οὐδὲ μόνος* — ἔδωκε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα. Nec alienus est locus Demosth. De Rhodior. Libert. 5, 6. Bekk. παρελθὼν *πρῶτος* ἐγὼ παρῄνεσα, οἶμαι δὲ καὶ *μόνος* ἢ δεύτερος εἰπεῖν. Aeschin. adv. Ctesiphont. c. 23. ed. *Bremi* παρηνόμει *τὴν μόνην* ὁ δείλαιος *καὶ πρώτην* αὐτὸν πατέρα προςειποῦσαν ἀπολέσας. Ibid. 76, 4. Bekker. τότε *πρῶτον καὶ μόνον* πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἐκάλεσε καὶ προςκεφάλαια ἔθηκε. *Polybius* ap. Suidam s. v. Μασανάσσης· *πρῶτος καὶ μόνος* ὑπέδειξεν, ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρπούς. Addubitavit *Rudolphus* hoc Luciani Quomodo Histor. Sit Conscribend. c. 44. — οὕτω δὲ καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ *εἷς σκοπὸς ὁ πρῶτος*, σαφῶς δηλῶσαι cet., quod sicut ab exemplis superioribus re ipsa perparum dissidet, ita etiam in Homerico: *εἷς οἰωνὸς ἄριστος*, ἀμύνασθαι περὶ *πάτρης*. non nihil habet praesidii.

Somnium c. 14. ἡ δὲ ἀπολειφθεῖσα τὸ μὲν πρῶτον ἠγανάκτει καὶ τὼ χεῖρε συνεκρότει καὶ τοὺς ὀδόντας ἐνέπριε. De novissimo verbo *Schaeferus* ap. *Erfurdtum* ad Soph. Antig. v. 831. haec habet: „*Praeferam, quod placuit Anonymo*, συνέπριε. [*Praecessit* καὶ τὼ χεῖρε συνεκρότει]." Anonymum dicit virum doctum, qui diversas scripturas, incertum unde, in marginem Aldinae I. conjecit. Sed frustra quaesivi, quibus argumentis virum praeclarum innisum putarem. Sive enim συνέπριε contempler, conjecturam Codicum scripturae anteferri video: quippe *Gorlitiensem*, qui perraro fallit, συνέπριε confirmare tum forte *Schaeferum* fugit: seu ad ἐνέπριε animum convertam, eam lectionem mutari *Hemsterhusio* opus esse neganti quo nomine repugnem, non invenio. Certe quod ad praegressum συνεκρότει attendere jubemur, id quidem aut nullam vim habet omnino, aut hanc, ut etiam palaeographice, quae una ratio praelati ab *Schaefero* συνέπριε mihi succurrit, ἐνέπριε vindicetur. Scilicet nullius pene vitii tam crebro et foede commissi, dudum *Schaeferus*, ego non ita pridem didici reos scribas deprehendi, quam ut praepositionem ab altero in viciniâ vocabulo ductam cum altero item verbo perverse communicent. Duo hic, quae medelae ex hoc fonte haustae egeant, ponam exempla: Luc. Dialog. Mort. 12, 4. φησὶ γοῦν ὁ πορθμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχεδίας διαπηξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι, ubi quum διαπήγνυμι, cujus perinepta defensio est Abreschii

Lect. Aristaen. p. 242. 243., absurdum esse intellexisset *Hemsterhusius*, tamen eum non σχεδίας δὴ πηξαμένους (quid enim δὴ hic significet?), sed σχεδίας πηξαμένους praepositione funditus sublatâ corrigere oportebat. Addo Soph. Electr. v. 13.

ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην.

Ubi perplacet, quod offerunt Scholia Veneta καί σ' ἐθρεψάμην. Quodsi objicias, pronomine σέ, ut quod jam antegressum sit, nihil opus esse, ego elegantem adeo repetitionem dicendam esse hujusmodi, ausim contendere. Aliquoties enim graeci scriptores pronomen se jam praemisisse parum memores, vel quo orationis vim augerent, illud hoc modo iterarunt. Male offensioni fuit Demosth. adv. Euerg. et Mnesibul. 74, 5. Bekk. οὗτοι γὰρ ᾤοντο, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐμέ, εἰ πολλά μου λάβοιεν ἐνέχυρα, ἄσμενον ἀφήσειν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν. Aristoph. Acharnens. v. 385. νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἐάσατε | ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον, ubi Elmsleji malam conjecturam ἐνσκευάσασθαί γ' repudio. Sophocl. Trachin. v. 218. ἰδού! μ' ἀναταράσσει | εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν | ὑποστρέφων ἅμιλλαν, ubi ad eundem lapidem impingens *Brunkius* vide, quo descenderit. Hunc usum *Reisigius* quum docte exposuit ad Soph. Oed. Col. C. C. ad v. 1273. 1274., tum in fine addidit: *De eodem genere Schaeferum alicubi monuisse, commemini. Schaeferum* ego nunc non recordor, recordor *Valcke-*

naerium ad Eurip. Phoeniss. v. 500. 501. Sic σύ bis positum in Luc. Hermotimo c. 15. τῷ ποτε πιστεύσας τὸ πρῶτον σύ, ὁπότε ᾔεις φιλοσοφήσων, πολλῶν σοι θυρῶν ἀναπεπταμένων, παρεὶς σὺ τὰς ἄλλας εἰς τὴν τῶν Στωϊκῶν ἧκες., quam rem *Gesnerus* justo tulit iniquius. Pariter pronomen tertiae personae duplicatur in Soph. Trach. v. 287. αὐτὸν δ' ἐκεῖνον - φρόνει νιν ὡς ἥξοντα., quod loco Oed. Tyr. v. 248. adhibuit *Porsonus* Praef. ad Hecubam p. XIII. Conferas etiam ea, quae de pronomine τὶς et similibus non semel locatis paullo sumus infra dicturi. Illuc revertor. Alibi accidit, ut librarii praepositionem finitimo verbo surreptam alio transferrent. In Luc. Charonte c. 7. ἐγὼ δέ, ὁπότε διεπόρθμευον αὐτὸν ἀποθανόντα, πολλὰ ῥαψῳδοῦντος ἀκούσας ἐνίων ἔτι μέμνημαι. Ibi tres cdc. Parisienses exhibent παραραψῳδοῦντος pro πολλὰ ῥαψῳδοῦντος. Unde conjicio πολλὰ ῥαψῳδοῦντος παρακούσας *obiter audiens, sublegens.* Hac potestate παρακούειν Lucianus usurpat de Merced. Conduct. c. 37. ἔτι σκεπτομένου παρακούσας τοῦ δεσπότου. Dial. Meretr. II, 4. τοιαῦτα παρακούων αὐτῆς εἰς ὕπνον κατηνέχθην. alibique. Ita παριστορεῖν est *obiter narrare,* v. *Schaeferum* ad schol. Paris. in Apoll. Rhod. p. 133., itaque, ne plura, Luc. Nigrin. c. 12. ἠρέμα τε μεθαρμόττουσι καὶ παραπαιδαγωγοῦσι.

Somnium c. 15. ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὀχήματος (δείξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ ἐοικότων). In tali verborum complexione τὶς pronomen (*quidam.*) virtutem habet hanc, ut ali-

quam rem ad aliüs rei similitudinem appropinquare indicet. Ut in Luc. Icaromenippo c. 12. *Λυγκεύς τις*. Rhetor. Praec. c. 7. *Διονύσου τινὸς ἢ Ἡρακλέους*. De Merced. Cond. c. 41. *Εὐριπίδου τινὸς ἢ Σοφοκλέους*. Philopseud. c. 26. *τινὰ Ἐπιμενίδην*. De Electro c. 6. *Ἠριδανοῖς τισι*, ubi paulo ante *ἤλεκτρά τινα*. Timon c. 54. *Αὐτοβορέας τις*. Hercules c. 7. *τὶς Ὁμηρικὸς νεανίσκος*. Hermotimo c. 3. *οὐκοῦν ὁ διδάσκαλός σοι τοῦτο ἱκανὸς ποιῆσαι, ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἄκρου, καθάπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεύς, χρυσῆν τινα σειρὰν καθιείς*. Aristoph. Vesp. v. 181. *Ὀδυσσέα τιν'*. Aves v. 515. *Πρίαμός τις*. Luc. De Merc. Cond. c. 29. *τὶς εὐνοῦχος*. Eurip. Jphig. Aul. v. 1264. *μέμηνε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ, πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, παῦσαί τε λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικάς.*, ubi ad illud *τὶς* forte non advertit *Lobeckius* ad Ajac. p. 328. His duo tantum e Luciano loci accedant, unus, quia non perceptus videtur, alter, quod cum gravi morbo conflictatur. De Merced. Conduct. c. 8. *τὸ δὲ λιμῷ αὐτὸν ξυνόντα — δεδέσθαι τῶν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐχόντων ἐπιλελησμένον, Ἡράκλεις, ὡς καταγέλαστον καὶ πληγῶν τινῶν Ὁμηρικῶν ὡς ἀληθῶς δεόμενον*. Quo ad Odyss. 9, 98. spectari non temere credam *Gesnero*, quum Ulysses socios loto delinitos vi traxerit ille quidem et vinxerit, sed verberibus tamen nequaquam percusserit. Obversatus Luciano videtur nobilis locus Jliad. II, 198., ubi Ulysses jussu Minervae Achivorum castra permeans *ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,*

τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ et v. 265. Thersite poenas dante *ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη* —. Omnino totum illum Homeri locum Lucianus crebro in rem convertit suam. Iam tractemus pensiculate expensa verba haecce Dial. Mort. 9, 2. *Μῶν καὶ σύ τινα, ὥσπερ ὁ Φάων, τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου διεπόρθμευσας, εἶτά σοι εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἀξιέραστον; Abreschius*, ut est ad inepta quaevis propensus maxime, in Dilucc. Thuc. p. 615. ita distinxit: *μῶν καὶ σύ τινα, ὥςπερ ὁ Φάων τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου, διεπόρθμευσας* —. Perspexit vitium *Hemsterhusius:* verum quod *τινά* vult expunctum, equidem nihil dubito, *τὴν* potius articulum deleri oportere. Hoc egregie adjuvatur verbis ejusdem Simyli consequentibus: *Νῦν μανθάνω σου τὸ κάλλος, ὦ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδίτης ἦν.* Etenim utrumque pronomen *τὶς* cum articulo nunquam arcte, sed nonnisi sic recte copulatur, aut ut duae sententiae coarctentur in unam, veluti *τὰ ἡμέτερα μικρά τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπικουρίαν ἀπαιτεῖν* i. e. *καὶ τὴν ἐπικουρίαν εἶναι ταχεῖάν τινα, ἣν ἀπαιτεῖν τὰ ἡμέτερα.* (cujusmodi innumerabilia exstant exempla, quibus unum cumuli loco adjungimus Luc. Dial. Mort. 27, 8. *ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ γεγηρακότες ὀδύρονται. τί τοῦτο; ἆρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου; τοῦτον οὖν τὸν ὑπέργηρων ἔρεσθαι βούλομαι. Hemsterhusius* emendat: *τί τοῦτο; ἆρά τι φίλτρον* —. Aliter, sed pejus etiam,

Courierius ad Asinum p. 319. Scribendum: *τί τοῦτο ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου;* sicuti Eurip. Hercul. furens v. 1400. ed. Herm. *Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα. . . ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾴων ἔσει;*) aut, ut res pronomine *τὶς* adumbrata, novâ per articulum accessione, clariore luce perfundatur, quemadmodum Plato Apol. Socrat. §. 33. p. 161. ed. *Fischer. καὶ ὑμᾶς χρή, ὦ ἄνδρες δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον καὶ ἕν τι, τοῦτο διανοεῖσθαι ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδέν.* Thucyd. I, 140. *τὸ γὰρ βραχύ τι, τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης.*, ut *Bekkerus* edidit ex optimis subsidiis. Thucydid. 7, 2. *πλὴν κατὰ βραχύ τι, τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν.* Demosth. Olynth. III, 6, 2. Bekk. *νῦν δ' ἑτέρου πολέμου καιρὸς ἥκει τις, οὗτος, δι' ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμνήσθην.*, ubi *οὗτος* nonnullorum Codicum ope abjecit *Bekkerus.* Non probo. Nam Dem. Olynth. I, 9, 9. Bekk. *νυνὶ δὴ καιρὸς ἥκει τις, οὗτος ὁ τῶν Ὀλυνθίων, αὐτόματος τῇ πόλει.* nulla est in libris varietas. In utroque oratoris loco primus vere distinxit *Schaeferus.* Eodem pacto, ut opinor, Demosth. de male gesta legat. 73, 6. Bekk. *οὐκ ἦν ἐμποδὼν τῷ τοὺς Φωκέας σώζεσθαι, ὥς τίς φησιν, Αἰσχίνης αὐτὸς οὑτοσί,* non, *ὥς τίς φησιν;* Iam vero in Demosth. Leptin. 136, 2. *Bekker. κἀκεῖνο εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ὅπως μηδέν, ὧν ἰδίᾳ φυλάξαισθ' ἄν, τοῦτο δημοσίᾳ ποιοῦντες φανήσεσθε. ὑμῶν τοίνυν οὐδ' ἂν εἷς οὐδέν, ὧν ἰδίᾳ τινὶ δοίη, τοῦτ' ἀφέλοιτο πάλιν.* tametsi *τοῦτο* ejicere *Reis-*

kium non decebat, pessime tamen *Wolfius* pg. 358. „*Μηδὲν τοῦτο est nihil tale, nihil ex hoc genere. Plane, ut dicitur τὶ τοῦτο*". Scilicet, credo, in eadem oratione, 117, 4. Bekker. εἰ μὲν γάρ τις ἔχει δεῖξαι κἀκείνους, ὧν ἔδοσάν τῳ τι, τοῦτ' ἀφῃρημένους, συγχωρῶ καὶ ὑμᾶς ταὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι., ubi *Wolfius* p. 337. „*Id est*, inquit, ἀφῃρῆσθαί τι τοῦτο ἐκείνων, ἃ ἔδοσάν τινι." Imo τὶ ἐκείνων, ἃ ἔδοσάν τινι, τοῦτ' ἀφῃρ. *aliquid eorum, quae dederant, hoc adimere*, uti mox illic 120, 7. Bekk. ἂν ὧν ἐδώκατέ τῳ πρότερόν τι, τοῦτ' ἀφέλησθε, καὶ τὰς ὑπολοίπους ἀπίστους ποιήσετε πάσας δωρεάς. Eadem, qua *Wolfius*, chorda oberravit *Bastius*, ad Gregor. Corinth. p. 8. de Platonico ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει. Cum locis e Leptineâ congestis non absurde compares Lucian. Tyrannicid. c. 15. ἅ τις ἂν νικήσῃ, πάντα οὗτος κατώρθωσε, et Bis Accusat. c. 8. εἰσὶ δ' οἳ — ἱκανῶς οἴονται καὶ οὗτοι μεταβεβάφθαι. Mire autem consentit *Cicero* de natura Deorum II, 8. *Nihil*, inquit, quod animi, quodque rationis est expers, *id* generare ex se potest animantem. Ubi ne forte *id* exstinguas, confer ejusdem operis I, 22. II, 9. et *Matthiae* notam ad Cic. pro lege Manilia c. 12. ut *vos*, qui — *ii* nunc —. Est quidem in Heraclidis Eurip. v. 115. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἆρα τοῦδε τοῦ λόγου | μάλιστ' ἂν εἴη, quem locum *Porsonus* ab omni liber suspicione usurpat ad Eurip. Orest. v. 485., sed verissime *Hermannus*, praeceptor dilectissimus, Praef. ad Soph. Oed. Col. p. XXVIII. „*Quae ista*, inquit, *tam inepta est ratio dicendi*

ἀγών τις τοῦδε τοῦ λόγου?" Corrigit autem vir incomparabilis illum versum ita:

πρὸς τόνδ' ἂν ἄγὼν τἄρα τοῦδε τοῦ λόγου

in quo *τἄρα* variantis scripturae contemplatio, *ἄγών* autem ut res ipsa, ita illud etiam, quod *ἄγών* saepe alibi in tragicis obliteratum est, (v. *Matthiam* ad Eur. Phoeniss. v. 588.) supra dubitationem ponunt. Verum pro *πρὸς τόνδ' ἂν*, quum *τόνδ'* e consequenti *τοῦδε* oriri facile potuerit, *πρὸς τοῦτον*, cujus in Cdc. aliqua residet species, scribere lenius duco. Vitio caret, si recte singula struas, Luc. Hermot. c. 5. *εὐδαιμονοῦσι θαυμάσιόν τινα βίον τὸν λοιπὸν βιοῦντες, οἷον μύρμηκας ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐπισκοποῦντές τινας τοὺς ἄλλους.* Contra Luc. Macrobii c. 1. *"Οναρ τι τοῦτο, λαμπρότατε Κυΐντιλλε, κελευσθεὶς προςφέρω σοι δῶρον,* valde offendit *Gesnerum*, qui pro *ὄναρ τι* conjecit *ὀνείρατι*, meque tum demum mirum habere desinet, ubi *ὄναρ τι* ab veterum usu non sejunctum esse, non verborum inanitate, qua usus est Abreschius Lect. Aristaen. p. 500., sed exemplis manifestis edoctus fuero. Interim conjectem, sensu, reor, propitio: *"Οναρ τι τοιοῦτο.* Etenim est, ubi inter *τὶ τοῦτο* et *τὶ τοιοῦτο* varietur, ut Demosth. Olynth. II, 14, 4. Bekker. De Soph. Oed. Col. v. 290. *ὅταν δ' ὁ κύριος παρῇ τις,* plausibilis medicina cogitanti mihi non subvenit; sed ne nullâ omnino opus sit, parum vereor.

Somnium c. 16. *καί τι καὶ ὑπέμνησεν, οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβουλεύσατο.* Legendum esse edixit *Hemsterhusius καί τοι καί:* magno errore,

quem repetiit de Promethei in Verbis c. 3. *συνειργάζετο δέ τι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ*. Quanto melius Luc. Ver. Histor. II, 44. *ἀποβάντες δὲ προήειμεν ὑδρευσόμενοι καί τοι καὶ σιτίον ληψόμενοι, εἴ ποθεν δυνηθείημεν. καί τι καί* scribendum conjecit *Solanus*; quae sine dubio vera foret lectio, nisi *καὶ σιτία ληψόμενοι* comprobare gravitas vinceret testium. Quod autem unus e cdc. Augustanis in Somnii loco pravam *Hemsterhusii* opinionem stabilit, hoc si quem advertat, sciat is, perraro *τὶ* inveniri, ut non unus saltem alterve Cdcum *τοὶ* perperam ferat. Luc. Zeuxis c. 2. *ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος ᾤμην, ὁπότε ἀναπηδῶντες ἐπαινοῖεν, τάχα μέν τοι καὶ αὐτὸ τοῦτο προςάγεσθαι αὐτοὺς — οὐ μὴν τοσοῦτόν γε*. Lege: *τάχα μέν τι*, ut Jupiter Confut. c. 11. est: *συνεργεῖ μέν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδεὶς δὲ εἴποι* —. Luc. Imagines c. 9. *Βιβλίον ἐν ταῖν χεροῖν εἶχεν ἐς δύο συνειλημένον, καὶ ἐῴκει τὸ μέντοι ἀναγινώσκεσθαι αὐτοῦ, τὸ δὲ ἤδη ἀνεγνωκέναι*. Reponendum: *τὸ μέν τι* —. Quid velit sibi *ὁ μέν τις*, perspicue declarat Luc. Philospeudes c. 25. *ὁ μέν τις — ὁ Πλούτων, μοὶ δοκεῖ*. Quamquam etiam ad minuendum valet, ut Luc. Prometheus in verbis c. 4. *οἱ μὲν πολλοί — οἱ δέ τινες*. Scholion ad Luc. Demosth. Encom. c. 22. *Ἰσοκράτης φησί, ἵνα προὔργόν τοι γένηται*. Imo *προὔργου τι*. Locus Isocratis est in Panegyrico c. 19. *Bekker*. Luc. Parasitus c. 14. *ὁ δὲ παράσιτος οὐχ ἕτερον μέν τοι διώκει, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ καὶ οὗ ἕνεκα γίγνεται*. Rescribe: *οὐχ ἕτερον μέν τι* —. Luc. de Electro c. 2. *Καὶ δὴ*

οὐ πρὸ πολλοῦ κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, ἧκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ (ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανόν) οὔτ' αἰγείρους εἶδον πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον. Hic quoque Lucianus scripserat *κατ' ἄλλο μέν τι χρέος.* Simul interpunctionem correxi, cujus vitio non percepto *Solanus* *ἧκον* in *ἥκων* convertit. Luc. Q. S. H. C. c. 51. *τοιοῦτο δή τι καὶ τὸ τοῦ συγγραφέως ἔργον, εἰς καλὸν διαθέσθαι τὰ πεπραγμένα.* Libri praeter unum omnes *δήτοι.* Eunuch. c. 9. *καί τοι καὶ ἐτόλμα προςτιθέναι ὁ Βαγώας τοιοῦτον.* Hic etiam nonnisi unus Cdc. recte *καί τι καί* —. Necyomant. c. 10. *ὁ δὲ κέρβερος ὑλάκτησε μέν τι καὶ παρεκίνησε, ταχὺ δέ μου κρούσαντος τὴν λύραν παραχρῆμα ἐκηλήθη,* ubi plerique Cdc. male *μέντοι.* Longe rarius in contrariam partem peccatum est; sed ne hoc quidem inauditum, vide v. c. Demosth. Olynth. III, 20, 3. Bekker. Soph. Philoct. v. 81. Eum sibi errorem invenire videbatur *Guyetus* in Nostri Hermotimo c. 69. *πῶς τοῦτο φῄς; πάνυ γάρ τι λυπηρόν τι καὶ δύςελπι ἐρεῖν ἔοικας.* Conjecit *πάνυ γάρ τοι λυπ* —. Verum ut neque huic, nec libro *Marciano*, quocum *τὶ* prius abjecit *Solanus*, fiderem, me quidem perpulerunt haec *Luciani:* Dial. Deor. 17, 1. *πῶς; ἡδὺ γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας.* Dial. Mort. 7, 1. *τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἐρεῖν ἔοικας.* Ibid. 30, 1. *ἀπόκριναί μοι, ὦ Μίνως· βραχὺ γάρ τι ἐρήσομαί σε.* Cataplus c. 12. *τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γάρ τι παμμέγεθες εἶναι.* Hermotim. c. 21. *Ἀλλὰ βούλομαι, ὦ Λυκῖνε· ἴσως γάρ τι γνώριμον ἐρεῖς.*

ibid. c. 35. σὺ δὲ λέγε ἤδη· θαυμαστὸν γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας. Dial. Deor. I, 2. τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δοκεῖς γάρ τι ἀληθὲς ἐρεῖν. Gallus c. 14. τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἐρεῖν. Dial. Meretr. I, 1. τί δὲ τοῦτο; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. Dial. Mort. 27, 1. Διήγησαι, ὦ Κράτης· ἔοικας γάρ τινα παγγέλοια ἐρεῖν, ubi scripturam ἑωρακέναι merito sprevit *Hemsterhusius*. Plura cumulare supersedeo. Quid igitur, inquit, Hermotimi loco fiet? Aut, opinor, τὶ posterius deleri debet, aut vulgaris loci forma toleranda est. Prius maluerim, quia repetitio pronominis in tantulo intervallo perinelegans videtur. Omnino falsam enim majore quamvis spatio interjecto cave dixeris. In Thucydide III, 52. ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. duplex τὶ in suspicione posuit *Duckerus*, multum quaerens, cui id bono sit. Sed quamquam c. 54. in verbis paene iisdem semel tantum τὶ obvium est, tamen quum in tali loco non vituperari possit repetitio, tum ab eo etiam, quod c. 68. quantumvis perperam εἴ τι — ἀγαθόν τι vulgo scriptum exstat, non nulla illi commendatio parata est. Ac graeci scriptores etiam hic Homerum sibi praeeuntem habent: Odyss. 5, 99. et 4, 329. λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς | ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν κ. τ. ἑ. Soph. Trachin. v. 943. ὥστ' εἴ τις δύο | ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται, | μάταιός ἐστιν., quem locum in-

ter alia magis minusve opportuna attulit *Porsonus* Addend. ad Hecubam p. 100. sq. ed. tert. Lips., sed ut alia valde apposita praeterierit, in his Aristoph. Aves v. 468. *μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι.* Vespae v. 11. *ἀρτίως τις ἐστρατεύσατο Μῆδός τις.* Eurip. Andromacha v. 724. *ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω Σπάρτης πόλις τις.* Non aliter interrogativum *τίς* interdum geminatur, e quo genere unum nos adscripsimus Eurip. Hippolyt. v. 851. *τί δήποτ' ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς | ἠρτημένη θέλει τί σημῆναι νέον;* quoniam id ab vulgaribus, ut isto *τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε;* longe, ni fallor, recedit. Paullo discrepat Luc. Tyrannicid. c. 10. *οὐδὲ πεπρᾶχθαί μοί τι κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐνδεῖν τι τῷ ἔργῳ τῷ ἐμῷ,* quocum compares Arist. Acharnens. v. 568. *εἴτε τίς ἐστι — βοηθησάτω τις ἀνύσας.* Attamen, ut ubivis, sic in nostrâ causâ illud videndum est maxime, ne exempla ambitiosius, quam consideratius congerens corrupta pro sanis arripias. Sic Luc. Saturnalia c. 6. *οἴει γάρ τι τὸν ποιμένα ἐκεῖνον τὸν ἀλαζόνα ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι.* haec repetitio habet sane, quo se tueatur, sed in tantâ scripturae diversitate gravi est de ejus veritate dubitationi locus. Exponi utique potest hoc *Dionysii εἰ μή τι πρὸς εἶδος γράφειν τι προὔθετο,* sed nec *Schaeferus* tulit Melet. Crit. p. 12., et mihi suspectum est. Loco Aristoph. Ecclesiaz. v. 584. *μήτε δεδραμένα πω, μήτ' εἰρημένα πω* haud absimilem Euripidis locum admovit *Reisigius* Syntagma Crit. p. 45., et indigebat ille fulcro. At vero Luc. De

Merc. Conduct. c. 16. *σὺ δὲ λαβὼν, ὅ, τι μέν τί σε καὶ αὐτὸν ὑπειπεῖν ἔδει, ἠγνόησας ὑπ' ἀπειρίας καὶ ἀγροικίας δόξαν ὦφλες*, fore, qui *Jacobsio ὅτι μέν τι* corrigenti contradiceret, non ego speraveram. Demosth. adv. Neaeram 40, 1. Bekk. *οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅ, τι μὴ συκοφαντήσας τι λάβοι*. non recte, ut arbitror, a *Reiskii τὶ* in *τινὰ* mutantis *Bekkerus* stetit partibus. Tu leges: *ὅ τι μὴ, nisi* (ut Thucyd. 4, 26., ubi Schol. *ἤγουν εἰ μή*. Idem 4, 94. 7, 42. Luc. Dial. Meretr. 7, 3. 10, 3. 12, 1. Alibi eodem modo dicitur *ὅσα μή*, ut Thucyd. 4, 16. Haec sunt *ἕωλα*, fateor; sed tangenda erant ob mirificum *Courierii* [ad Luc. Asinum p. 218.] consilium in *Somnio* c. 9. *οὐδὲν γὰρ ὅ τι μὴ ἐργάτης ἔσῃ*; *ὅτι ἤ δη* conjectantis, quasi non legisset in Icaromenippo c. 9. *οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασιν ἐοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν*). Quodsi cui in opinionem veniat, mirari, in illo Demosthenis *ὅτι μή* prorsus ut *εἰ μή*, Verborum Modos adsciscere, non frustra is adibit *Schaeferum* ad Dion. Halicarn. p. 400.

Somnium c. 16. *ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις ἔτι ὤν, ἐμοὶ δοκεῖ, ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον*. Inutiliter conjectes, quod factum memini, *ἐμοὶ δοκεῖν*. Hoc errore tum olim *Solanus* atque *Reitzius* capti tenebantur, ut formulam *ἐμοὶ δοκεῖ* e Luciano tantum non expellerent immerentem: aliquot enim locos impunitos reliquere: tum nuper *Siebelis* ad Pausaniam II, 1, 6. et II, 14, 2. lapsus est. Agnovit hunc usum, uti oportebat, *Schaeferus* ad Demosth. T. I. p. 667. Luc. Pis-

cator. c. 31. distingue: *ὃν οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη ποτὲ ἢ Πολυξένη ἀνάσχοιτο πέρα τοῦ μετρίου αὐταῖς προςεοικότα, οὐχ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος, ἀλλά, μοὶ δοκεῖ, τάχιστ' ἂν ἐπιτρίψαι τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιοῦτον.* Ver. Histor. I, 24. *καὶ, μοὶ δοκεῖ, — τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλαζα.* De Astrologia c. 2. *νομίζουσιν — οὐ δικαίως, ἐμοὶ δοκέει, φρονέοντες.* ibid. c. 9. *ἐμοὶ δὲ δοκέει, πολλὸν ὕστερον ἐς τουτέους ὁ λόγος ἀπίκετο.* ibid. c. 23. *ἐμοὶ δοκέει, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἠερίων Διδύμων ὀνομάζεται.* Toxaris c. 62. *ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ, τρεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν.* Philospeud. c. 25. *ὁ Πλούτων, μοὶ δοκεῖ.* Parasitus c. 51. *καί, ἐμοί γε δοκεῖ, ἐν συμποσίῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἐστιν.* Calumn. non tem. cred. c. 5. *ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοια, μοὶ δοκεῖ, καὶ Ὑπόληψις.* De dea Syria c. I. *δοκέει δέ μοι, τόδε τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλει οἰκεομένῃ ἐγένετο.* Ibid. c. 29. *δοκέει δέ μοι, μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τῆς πτώσιος ἡ ὀῤῥωδίη.* ibid. c. 51. *τὰ δὲ πολλὰ ἤδη, ἐμοὶ δοκέει, διὰ τοῦτο ἕστηκε.* Quando dissident Codices, neque *δοκεῖν* nec *δοκεῖ* praecipue debet placere, sed monumentorum gravitas ponderanda est. Demosth. de male gesta legat. 197, 2. Bekk. *ταύτην τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνειν ἡσυχῇ καὶ τρώγειν ἠνάγκαζον οὗτοι, μοὶ δ ο κ ε ῖ ν.* Recte *Bekkerus* ex optimo libro *δοκεῖ*. Recte vero idem vir Thucyd. 8, 64. *περὶ μὲν οὖν τὴν Θάσον τἀναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δ ο κ ε ῖ δέ μοι, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων.* e codice Vaticano *δ ο κ ε ῖ ν* praeposuit. Luc. Charon. c. 11. *καὶ, μοὶ δοκεῖν, ἔρεσθαί τι βούλεται αὐτόν,* ubi

δοκεῖν nequaquam testatum satis *Schmiederus* suscepit: male profecto: sed mireris etiam *Hemsterhusium* ita judicantem: *Δοκεῖ I. et margo A. 1. W. male: scribendum enim fuisset βουλόμενος vel βούλεσθαι.* Jam ex illorum locorum enumeratione complura profecimus: primum enim vidimus, Lucianum in libellis ionicâ dialecto scriptis lubentius formam, qua de agitur, usurpasse: ad hoc intelleximus, pariter usitata esse et encliticum *μοὶ δοκεῖ*, quando vis est in Verbo sita, et alteram formam *ἐμοὶ δοκεῖ* (v. c. Aristoph. Aves v. 1217.), si in pronomine roboris plus est repositum. Dixit Thucyd. I, 3. *δοκεῖ δέ μοι*, sed paullo post idem *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ*. Tum hoc, opinor, ex illis emergit, Graecos encliticum in formulâ *μοὶ δοκεῖ*, id quod non minus in altero *μοὶ δοκεῖν* (ut Luc. Amores c. 9.) usu venit, loco eminentiore collocare non dubitasse: quod quoniam ad primam speciem non potest non mirationem facere, quam in Arist. Pax v. 1260. *ἵνα ἄττ' ᾄσεται, προαναβάληται, μοὶ δοκεῖ. Kustero* aliisque *'μοὶ* exarantibus fecit reapse, age, similia quaedam hic loci perstringamus. Iam primum quis non meminerit Homeri: *ἀλλ' ἄγε, μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.* Luc. Imagines c. 4. *ἴθι, μοὶ καὶ τόδε ἀπόκριναι*, ut interpungendum. Plat. Ion pg. 55. ed. Nitzsch. *ἔχε δή, μοὶ τόδε εἰπέ, ὦ Ἴων, καὶ μὴ ἀποκρύψῃ, ὅ, τι ἄν σε ἔρωμαι.* Demosth. Olynth. I, 14. Bekk. *τί οὖν, τὶς ἂν εἴποι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν;* Eurip. Orest. v. 124. *ἴθ', ὦ τέκνον, μοὶ σπεῦδε.* Iphig. Aul. v. 603. *'Αλλ', ὦ τέκνον, μοὶ*

λεῖπε πωλικοὺς ὄχους. ibid. v. 1414. παῦσαι, μὲ μὴ κάκιζε. Demosth. pro Phormione 50, 2. Bekk. ὁρᾷς τὸν Ἀρχίλοχον τὸν Ἀρχιδήμου; ποτ' εἶχεν ἀγρόν, εἶτά γε νῦν πολλοί. Theocrit. Idyll. I, 32. ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται. ubi vid. Aug. *Meinekium.* Aristoph. Nub. v. 1290. ἀλλ' εἰ σπανίζεις τἀργυρίου, μοὶ τὸν τόκον ἀπόδος γε., quemadmodum illic *Reisigio* duce interpungere *Brunkii* notâ non sum prohibitus. Sunt, qui in locis hujusmodi commatis signum ante encliticam tollendum esse asseveranter confirment (v. g. *Schaeferus* ad Demosth. T. I. p. 697. et T. II. p. 205.), quo subvereor equidem, ne nexus, qui re ipsa nullus sit, fingatur. Cf. *Hermanni* adnot. ad Medeam Elmsleji v. 179. Sed illud videor perspicere, in talibus exemplis *Hermanni*, ubi interrogatur *ecquis*, vel a principio τὶς scribi optime jubentis, sententiae, quam non defuerunt, qui sedulo carperent, nescio quid positum esse firmamenti. Sed, ut illuc me recipiam, non caret vitio locus Apollodori ap. Polluc. X. segm. 93. Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τουτί μοι δοκεῖ | κυμινοδόκην, οὐ γραμματεῖον περιφέρει. Distinctio saltem emendanda erat: Μεταξὺ τῶν λόγων δέ! τουτί, μοὶ δοκεῖ, κυμινοδόκην — *Sed inter isthaec verba! hancce, ut videtur mihi, cymini cistulam, non tabulam circumfert.* Μεταξὺ τῶν λόγων δέ, vel, quod frequentius, Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων formula est tum usitata, quando aliquid subito in mentem venit eaque tam assiduo usu teritur, ut vel e Luciano ingens exemplorum numerus possit hauriri. At feriati enim sumus,

nihil impedit, similes quasdam, sed vulgo parum cognitas loquendi formas nunc pertractare. In Luc. Catapl. c. 13. vulgo haec legas: *ἙΡΜ. Ἕπου νῦν δραπέτα· δέχου τοῦτον σύ, πορθμεῦ, καὶ τὸν δεῖνα· καὶ ὅπως ἀσφαλῶς ἀμέλει πρὸς τὸν ἱστὸν δεδήσεται.* In quo recte jam ab aliis Codicum, etiam Gorlitiensis, jussu ita distinctum est: *καὶ ὅπως ἀσφαλῶς . . . . ΧΑΡ. Ἀμέλει — δεδήσεται.* Verum inculta jacet vox *τὸν δεῖνα*, quam si cum interpretibus ad Cynicum referas, nec poterat ille, quippe Mercurio notissimus, sic compellari, et multo minus Charonti, ut Cynicum intrare, credo, nolentem reciperet, imperari: postremo opera omnis jam in uno Megapenthe insumitur. Itaque etiam *τὸν δεῖνα* sine dubio corruptum esse verissime vidit, perdoctus vir, *Struvius* Lect. Lucian. p. 223., sed hariolationem suam *δέχου τοῦτον σύ, πορθμεῦ, κᾆτα δεῖ αὐτίκα, ὅπως ἀσφαλῶς* — nunc ipse, nisi me fallit animus, rejiciet. Aliter hariolatus *Courierius* est ad Asinum p. 309. *πορθμεῦ, καίτοι δεῖνα ποιοῦντα;* aliter item *Belinus*, sed tam imperite, ut in longe plurimis hujus viri hoc etiam tacitum pati conveniat. Dudum ego reposui: *δέχου τοῦτον σύ, πορθμεῦ, καί, τὸ δεῖνα, ὅπως ἀσφαλῶς . . . . Χαρ. Ἀμέλει* cet. Loquutio *τὸ δεῖνα* saepe corrupta est, velut Demosth. contra Androtion. 61, 9. Bekk. transiit in *τόδ᾽ εἶναι*, atque adeo Luc. Rhetor. Praecept. c. 23. in edit. *Florent.* ipsum *τὸν δεῖνα* pro eo prave scriptum est. Praeterea *καὶ* ante *ὅπως* expunxi, sed noli quaerere: codicem *Gorlit.* ea vox deficit. Fortas-

sis hoc ipsum, quod ego Nostro reddidi, ob oculos habuit Scholiasta, qui sic: *καὶ τὸν δεῖνα ὅπως*] *Κἀνταῦθα ἐλλείπει Ἀθηναίων ἔθει τὸ φρόντιζε ἢ σκόπει.* Est autem *τὸ δεῖνα* peculiare ejus, qui cogitationem repentinam, ne illa forte animo excidat, in medium profert. Luc. Vitar. Auct. c. 19. *Λάμβανε — τὸ δεῖνα δέ! ὅπως ἴδω* (leg. *εἰδῶ*, ut Dialog. Mort. I, 2. *ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τίς ἐστι τὴν ὄψιν.*) *τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων;* Bis Accusat. c. 23. *τὸ δεῖνα μέντοι! μὴ λαμβανέτωσαν οὗτοι τὸ δικαστικόν.* Haec duo loca vel sollicitata vel perperam accepta primus intellexit *Seagerus.* Sed praeterea Dial. Meretric. XII. fin. distingue: *πλὴν τὸ δεῖνα! ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τῆς κόμης.*, ubi maxime ineptit *Guyetus.* Nec minus per transennam adspexerunt locum Rhetor. Praecept. c. 23. ita conformandum: *καὶ τὸ δεῖνα δέ! μὴ αἰδεσθῇς, εἰ καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης, — ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ἐπὶ τούτῳ συνόντες. Sed interim! ne te pudeat, etiamsi a viris ob illam aliam causam amari videare — sed sint, qui etiam isto consilio te utantur.* Saepenumero ita Aristophanes loquitur, cujus loci, si modo accurate notavi, hi sunt: Pax v. 268. *οὗτος . . τί ἐστιν; . . οὐ φέρεις; . . τὸ δεῖνα γάρ! | ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἁλετρίβανος, ὁ βυρσοπώλης —.* ibid. v. 879. *οὗτος, τί περιγράφεις; . . τὸ δεῖν'! εἰς Ἴσθμια | σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.* Lysistrata v. 921. *καίτοι τὸ δεῖνα! ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.* ibid. v. 926. *καίτοι τὸ δεῖνα! προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.* ibid. v. 1168. *τὸ δεῖνα τοίνυν!*

παράδοϑ' ἡμῖν τουτονί —. Aves v. 850. *ἀτὰρ τὸ δεῖνα! δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.* Vespae v. 524. *εἰπέ μοι, τί δ', ἤν, τὸ δεῖνα! τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;* Idem ap. Athenaeum III. p. 95. F. *καὶ μὴν, τὸ δεῖν'! ἀκροκώλιά γέ σοι τέτταρα | ἥψασα τακερά.* ubi *Porsonus* ad Eurip. Orest. v. 79. ed. *tert.* Lips. corrigit: *ἀκροκώλι' ἄγε* —. Et *γὲ* quidem pro inepto *δὲ*, quod Codices obsedit, jam *Brunckius* restituerat; ultra vero nihil molior. Attuli haec eâ solum de causâ, quod in his singulis valde turbari video. Vix tandem *Brunckius* ad Lysistrat. v. 921. tantum cepit, non arcte voces *τὸ δεῖνα* cum vicinis nectendas esse: multum vero abest, ut earum vim explanarit. Alioqui ille non quae comparavit Latina, verum, ut *Terentii Sed interim* taceam, *Plauti* Cistellar. v. 55. Sed tu *inter isthaec verba,* meus oculus, mea Silenium, nunquam ego te tristiorem vidi esse., et Atat (ut Plaut. Amphitruo 4, 2, 32. Atat! novi jam ludum) contulisset. Eadem est ratio vocis *ἀλλ' ἐκεῖνο!* ut Luc. Nigrin. c. 8. *ἀλλ' ἐκεῖνο! ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικοὺς ἢ καὶ νὴ Δία, κωμικοὺς φαύλους ἑώρακας ὑποκριτάς;* — cui Latinorum *at illud* bene adjunxit *Hemsterhusius.* Luc. Parasitus c. 9. *ἀλλ' ἐκεῖνο! ὅπως καὶ ὅρον ἡμῖν τινα γενναῖον ἀποδῷς τῆς παρασιτικῆς.*, ubi quod unus Parisiensis Cdc. addit *σκόπει δή*, ab *Schmiedero* receptum, mera est interpretatio. Plat. Hipp. maj. c. 8. *ἀλλ' ἐκεῖνο, μῶν μὴ Λακεδαιμόνιοι σοῦ βέλτιον ἂν παιδεύσειαν τοὺς αὑτῶν παῖδας;* Jam vero formulam *τοῦτ' ἐκεῖνο* aut superadjecto aut dempto *οὑγὼ 'λεγον*, quia nihil diffi-

cultatis habet, memorasse contentus ad alia transgredior. Demosth. Philipp. I, 11, 7. Bekker. *Καίτοι καὶ τοῦτο, εἴ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ὑπάρξαι, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο, ἴσθ' ὅτι πλησίον μὲν ὄντες ἅπασιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες, ὅπως βούλεσθε, διοικήσαισθε, ὡς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἂν ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. Verumtamen, ut hoc etiam inculcem —.* Nam id valet *καίτοι καὶ τοῦτο*, cujus potestatem nemo unus interpretum, cunctis valde laborantibus, introspexit. Demosth. Pro Corona 123, 1. Bekker. *Καίτοι καὶ τοῦτο, ὦ ἄ. Ἀ., ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι, τῷ τὴν μὲν κατηγορίαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὧν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι, τὴν δὲ λοιδορίαν βλασφημίας, ἃς κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τοῖς ἐχθροῖς περὶ ἀλλήλων συμβαίνει λέγειν.*, ubi ceteris vel emendatione vel explicatione iterum aberrantibus proxime ad veritatem *Schaeferus* accessit, perspicue rem expediturus, si in prioris loci rediisset memoriam. Quibus consimilia subjecimus haec: Demosth. de male gesta legat. 314, 2. Bekker. novam Aeschinis reprehensionem ita subtexit: *Καὶ γὰρ αὖ τοῦτο, πρὸ μὲν τοῦ πάντα κακὰ εἰργάσθαι τὴν πόλιν ὡμολόγει γεγραμματευκέναι.*, quem locum a limine salutarunt V. D. (T. II. p. 734. ed. Schaef.). Demosth. Midian. 167, 1. *Bekkerus* ex optimis libris meritissimo restituit: *Καὶ γὰρ αὖ τοῦτο, τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐπιδόντων τριηράρχων παρα-*

πεμπόντων ὑμᾶς, ὅτε δεῦρ' ἀπεπλεῖτε ἐκ Στύρων, μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν. *Buttmannus* scripturam καὶ γὰρ αὖ τότε τῶν cet. propagavit: male. Demosth. ad Leocharem 55, 4. Bekk. ἐπεὶ κἀκεῖνο, διὰ τί ποτε Λεώστρατος οὑτοσὶ οὐχ αὐτόν, ἀλλὰ τοῦτον ἐπεγράψατο τῇ διαμαρτυρίᾳ; Adv. Stephanum I, 76, 1. Bekk. καὶ γὰρ τοῦτο, ἀτοπώτατον πάντων, ὧν μὲν ἀπεστέρηκεν ἡμᾶς χρημάτων, οὐδέπω καὶ τήμερον ἐθέλησεν ὑποσχεῖν τὸν λόγον. Adv. Dionysodorum 42, 1. Bekk. καὶ γὰρ τοῦτο, ὦ ἄ. Ἀ., (θεάσασθε τὴν ὑπερβολήν!) ἐῤῥάγη ἡ ναῦς, ὥς φησιν οὗτος κ. τ. λ. Lucian. Pro Imagin. c. 7. Καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε, πάνυ, ἔφη, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ ψοφοδεῶς ἔχω. Hic correctio *Guyetum*, explicatio *Reitzium*, *Gesnerum* interpretatio fefellit, qui perinepte vertit: *Etenim istud quoque omnino dixit* —. Quin hoc vult Polystratus: *Etenim, ut hoc quoque afferam, illa se dicebat religione metuque Deorum tangi facillime.* Plane sic Luc. Dial. Deor. 20, 8. Καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε, ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ταύτας δὲ θυγατέρας. Sed isthaec de hac dicendi specie jam satis disputata sunto: ne, quo digressa est, latius evagata esse oratio nostra arguatur. —

Somnium c. 17. εἶτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκισταί εἰσιν αἱ νύκτες, ἢ τάχα που τριέσπερος, ὥςπερ ὁ Ἡρακλῆς καὶ αὐτός ἐστι. *Graevio* omnino legendum videbatur: ὅτε μήκισται. Sed *Hemsterhusium* si sequimur, lectione vulgatâ nos oportet esse contentos: *hibernum so-*

mnium: nam longissimae sunt noctes. Cum quo etsi ego minime dissentio, non aperuit tamen illâ expositione loci connexionem, quae primo obtutu nequaquam justa et legitima videtur. Namque cardo rei in eo vertitur, ut recorderis, quum verba praegressa ex auditoris animo Luciani narratione parum delectati promantur, nunc verbis *ὅτι — αἱ νύκτες*, quid ipse animo reputet, scriptorem declarare. Ut ordo hic sit: *Tunc alius interloquitur, hibernum somnium* (*quoniam longissime tum durant noctes* [sc. iste homo priora verba dixerit]). Nam saepenumero accidit, ut alius orationi scriptor sua verba derepente interjiciat, sive Participium aliquod, quod creberrimum, sive, quod nec ipsum sine exemplo est, particula transitum paret et utrumque copulet. Plurima hic loci lubens praetermitto: unum seligo, non satis quippe integrum, Luciani De Merced. Conduct. c. 20. *Ἀρκεῖν οὖν νομίζω, εἰ μὴ πάνυ ἄσωτος εἶ, τοσόνδε τι (εἰπὼν ἐλάχιστον καὶ μάλιστα πρὸς τὰς σὰς ἐκείνας ἐλπίδας).* Nam ita illic, non sicut in editionibus latinâque versione factum video, incidatur necesse est. Tum insequenti enuntiationis parte Augustano codici *οἷός περ* vulgati *ὥςπερ* loco testanti veto auscultari: tenui commate apte locato subveneris: *ἢ τάχα που τριέσπερος, ὥςπερ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ αὐτός ἐστι.* Contraxit vitium Luc. Parasit. c. 12. *εἰ μὲν οὖν παρ' ἄλλου τὸ φαγεῖν ἔχει, παράσιτός ἐστι καὶ οὐχ ὡς λέγει. Jacobsius* pone R. Porsoni Adversaria p. 299. suspicatur: *ἐστιν, εἰ καὶ ἄλλως λέγει.* At multo res le-

viore operâ potest transigi: quidni enim potius ita: *καὶ οὐχ ὅ'ς λέγει.* Luc. Necyomant. c. 16. *τηνικαῦτα ἕκαστος ἀποδοὺς τὴν σκευὴν καὶ ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μετὰ τοῦ σώματος ὥςπερ ἦν προτοῦ, γίγνεται μηδὲν τοῦ πλησίου διαφέρων.* Nullo modo *Schmiederus* scripturam Codc. Paris. admodum corruptam nobis propinare debebat: sed pro *ὥςπερ* potius *ὅςπερ*, quo et illi ducunt, amplectendum reor. Sic loquutus est Lucianus Vitar. Auct. c. 5. *τί φῄς; ἄλλος εἰμὶ καὶ οὐχ οὗτος, ὅςπερ νῦν πρός σε διαλέγομαι;* Hermotim. c. 15. *μή μοι τὸν νῦν δὴ τοῦτον σεαυτὸν ἐννόει — κατὰ τὸν νῦν ἐμέ.* Alexand. c. 54. — *εἶθ' ὃς νῦν φαίνῃ.* Parasit. c. 25. *ἀντὶ τούτου, ὅς εἰμι.* Dial. Deor. 4, 1. *ἄλλος — ἀναπέφηνας.* Dial. Mort. 22, 3. *οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος,* i. e. talis (tam egregius) vir est Menippus. Male vertitur. Plat. Phaedrus §. 46. *τοῦτο μὲν πιστεύω, ἕωςπερ ἂν ᾖς, ὃς εἶ.*, ubi vide *Heindorfium.* Confer praeterea Demosth. Pro Corona 173, 1. Bekk. *ἐφάνην τοίνυν οὗτος* (sc. quem *ἐκεῖνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐκάλει*) *ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγώ.* Midian. 186, 11. B. *πάλιν αὐτὸς ἐκεῖνος, ὃν ὑμεῖς ἴστε, γενήσεται.* Ad Phormionem 12, 6. B. *ἐπειδὴ δ' ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, ἕτερος ἤδη ἦν καὶ οὐχ ὁ αὐτός.* Aristoph. Acharn. v. 441. — *εἶναι μέν, ὅςπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή· τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὅς εἰμ' ἐγώ* —. Ecclesiazus. v. 499. *πάλιν μετασκεύαζε σαυτήν, ἥπερ ἦσθα.* Huc etiam conferendum, opinor, Soph. Oed. R. v. 1068. *ὦ δύςποτμ' εἴθε μήποτε γνοίης, ὃς εἶ.*, quemadmodum ibidem

v. 1036. *ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς εἶ.* Saepissime Latinis *hic* vel *is* pro *talis* et *qui* pro *qualis* usurpatur, ut etiam nobis Germanis *welcher* non raro est *was für einer*. Enimvero ad eandem dicendi normam alius Luciani locus, dum incassum reluctaretur, detortus est, Harmonid. c. 3. *οὕτω δὲ ἄρα σὺ ἔμελλες ἡμῖν φαίνεσθαι τῷ δικαίῳ λόγῳ, ὅτι περ τὸ κεφάλαιον, ἀρετῆς ἁπάσης ὁ γνώμων, φασὶ, καὶ ὁ ὀρθὸς κανὼν τῶν τοιούτων.* Reposuit *Jensius, Solanus* et sequiores *οὗτος* pro *οὕτω*, quum hoc consignatum esset in *Longolii* collatione, cujus quam sit exigua fides, nihil ad nos, aut si ad nos, nihil ad hoc tempus, eo illi eximie confirmati. Alium, sed non levem errorem *Graevius* incurrit: ne multa, cuncti explicatores de rectâ consilii viâ varie declinarunt. Pusillum comma ut additum labefactavit, ita ejectum restituet rem: cohaerent enim *ὅτι περ τὸ κεφάλαιον ἀρετῆς ἁπάσης* i. e. *flos et robur omnium virtutum*, seu, *omnis probitatis expressae imagines*. Ita prorsus componit Hermotim. c. 76. *γνώμονα καὶ κανόνα.* Similiter Thucyd. I, 138. *τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων.* Hoc nuper ex parte occupatum vidi a *Schaefero* ad Dion. Hal. p. 144. 145. Etiam *Schaeferus* evolvi jubet *Kusterum* ad Arist. Ecclesiaz. v. 53., quem *Valckenaerius* laudans ad Herod. p. 650, 12. *paululum diversa miscuit*, inquit, sed ad Theocrit. VII, 4. *εἴ τί περ ἐσθλὸν Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν.* *egregia dedit.* Vere utrumque dixit, ut conferenti patebit. Illud satis mirari nequivimus, quod *Hemsterhusius*, quum de his di-

cendi generibus apposite dissereret, ad Luc. T. I. p. 171., illius ipsius loci sententiam non magis, quam reliqui interpretes, ullus est assequutus. In Timone enim c. 55. inter alia, quae Timon accumulans in Thrasyclem, philosophum, sed pessime moratum, invehitur, etiam hoc reperias: *Μεμψίμοιρος ἀεί, ὡς τὸν πλακοῦντα ὅλον ἢ τὸν σῦν μόνος τῶν ἄλλων λάβοι, ὅ, τι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφελος, μέθυσος καὶ πάροινος, οὐκ ἄχρις ᾠδῆς καὶ ὀρχηστύος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς προσέτι.* Vir doctissimus et ipse controversas voces cum praegressâ placentâ et porco conjunxit, quasi hi cibi dicerentur delicatuli coenaeque ornamentum, intellectoque, non sic satis sensui factum esse, *ἢ ὅ, τι περ* conjecturam proposuit. At vero pertinent haec verba ad descriptionem *Thrasyclis ipsius*, utpote etiam voracissimi, sicuti ante idem audit *μεμψίμοιρος* et post *μέθυσος καὶ πάροινος.* Verte: *homo insatiabili voracitate princeps ante alios omnes*, vel, *hujus artis cultor perfectissimus.* Subjungo Luc. De Gymnasiis c. 16. *ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔτους, ὅτι περ τὸ πυρωδέστατόν ἐστι τοῦ ἀστέρος, ὃν ὑμεῖς κύνα φατέ, πάντα καταφλέγοντος καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν καὶ διακαῆ τιθέντος.* *Pelleti* conjecturam *ὅτε περ* probat *Reitzius*; quam inficete *Gesnerus* reddidit: *Tempus autem anni, quae fervidissima pars est astri, quod caniculam vocatis* —. Quippe: non enim singula satis explorarant. Cohaerent vocabula *ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ὅ, τι περ τὸ πυρωδέστατόν ἐστι,* tum illa *τοῦ ἀστέρος — καταφλέγοντος — τιθέντος* Genitivi sunt ab-

soluti, quos appellant. *Tempestas autem anni ad summum fervoris gradum processit, sidere isto omnia comburente* —. Praeterea haec accedant: Luc. Philospeud. c. 6. *ὁρᾷς, οἵους ἄνδρας σοί φημι, πανσόφους καὶ παναρέτους, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως* —, ubi latinam versionem jam *Schaeferus* l. l. jure castigavit. Cui recte versanti non est mos gestus ab editoribus Luc. Navigium c. 22., ubi distingue: *οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται, οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους καὶ παῖδας ὡραίους ὅσον δισχιλίους, ἐξ ἁπάσης ἡλικίας ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρότατον.* neque magis in l. Quomodo Histor. S. C. c. 28., ubi verba *τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαια.* male dissociata sunt. Sed eidem haud prospere res cessit in Gallo c. 24. *ποίου τινὸς ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἤπου πανευδαίμων ἦσθα, τὸ κεφάλαιον ὅ, τι πέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων ἔχων;* Transtulit sic: *cum caput quod est bonorum omnium haberes.* Imo: *Cum summa quaeque bona ad te confluerent.* Item aptius versa velles Navig. c. 29. *παπαί, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρόν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύ γε ᾔτησας.* Neque non huc spectant Convivium c. 10. *τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾶν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτι περ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος.* Piscator. c. 14. *αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων.* et vel maxime Herodotus c. 8. *ἤδη συνεληλύθατε, ὅτι περ ὄφελος ἐξ ἑκάστης πόλεως, αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον Μακεδόνων ἁπάντων.* Lexiphanes c. 14. *ἐπαι-*

νῶ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, καὶ γάρ ὅ, τι περ ὄφελός ἐσμεν τῆς Ἀττικίσεως ἄκρον. Adjecit iste *ἄκρον*, ut Lexiphanes. Jup. Tragoed. c. 2. *οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτό, ὧν πάσχεις, ὅτι ἐρωτικόν ἐστι.* De Merced. Conduct. c. 39. *ὅλως γὰρ ὅπερ ἦν νοστιμώτατον ἔν σοι ἀπανθισάμενος* —. Ibi *Schmiederus* ex uno Paris. cdc. edidit *ὅ σ ο ν π ε ρ:* ego vero vellem libri *ὅ τ ι π ε ρ* legendi copiam facerent.

Nigrinus c. 11. *Καὶ ταῦτα μέν, ἃ σὺ διῆλθες, ἐβουλόμην ἂν εἰρῆσθαί μοι, κἀκεῖνα δέ, ὅτι γε οὐχ ἑξῆς, οὐδὲ ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε, ῥῆσίν τινα περὶ πάντων ἐρῶ* —. *Hemsterhusius*, quomodo ad sensum scriptoris *τινά* conveniat, se negans intelligere, *ῥῆσιν μίαν* conjecit. Id si in libris scriptum foret, equidem in *ῥῆσίν τινα* transformandum ducerem. Nam de perpetuâ, non interruptâ, oratione Graecos usurpasse *ῥῆσις μία*, nec *Hemsterhusius* docuit, et omnino ad credendum difficile est. Illâ facultate *ῥῆσις* solum instructum novimus, ut etiam Noster, obscurius alibi, planissime docuit Bis Accusat. c. 29. *οὐ γὰρ οἷόν τε, ὦ Ῥητορική, μόνον αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ Διαλόγου, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς εἰπάτω.* Prometh. s. Caucas. c. 6. *δεήσει καὶ διελέγχειν, καὶ ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν.* Adjectivum *μακράν* verbo *ἀποτείνειν* jungendum: *in longum extendere,* seu *ita diducere, ut longa fiat.* Consueverunt enim Graeci Adjectivis id, quod ex aliquâ re consequitur, designare. In *Charitone* II, 6, 16. D'orvill. legendum arbitror: *ἀφανὴς δέ, λαβοῦσα πρὸς τὸ πρᾶγμα τὴν διάνοιαν, ᾤχετο* (libri *εἴχετο*)

πρὸς τοῦτο. *Παραγινομένη τοίνυν πρὸς τὴν Καλλιῤῥόην* —. ad normam exempli Lucian. Philopseud. c. 36. *αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών.* Aliter correxit *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 501. Ad hunc usum revoco Soph. Oed. Col. v. 870. *ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας | πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.*, siquidem ad ista πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν par est adjici ὄμμα, non ψιλὸν ὄμμα. In Luc. Timone c. 5. conjungo: *ἤνπου καὶ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω τινὶ αὐτῶν, ὥςπερ τινὰ στήλην παλαιοῦ νεκροῦ, ὑπτίαν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνατετραμμένην παρέρχονται.* ut in Asino c. 18. et Dial. Meretr. 3, 3. *ὑπτίαν καταβαλών.* Achill. Tat. II, 23. *καταθέμενον ὑπτίαν.* III, 15. *ἀνακλίνας αὐτὴν ὑπτίαν.* al. Bis Luc. in Charonte c. 3. *ὁπόταν γὰρ τὸ πνεῦμα καταιγίσαν πλαγίᾳ τῇ ὀθόνῃ ἐμπέσῃ καὶ τὸ κῦμα ὑψηλὸν ἀρθῇ* —, ubi prius est: *ubi ventus aspere ingruens in linteum sic incidit, ut id obliquum faciat:* male enim vertitur: bis item Soph. Oed. C. v. 923. 924. *καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν· | οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν.* V. *Schaeferum* ad Demosth. T. I. p. 239. et T. II. p. 321. Quo item confero Demosth. Olynth. I. extrem. — *τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ, ἵνα τὴν τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας ἀκεραίου γένωνται;* quod minus recte accepit *Schaeferus* T. I. p. 229. Demosth. Philipp. I, 8, 2. B. *μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα.*

Multos hujus usus observatione vindicavit locos *Hermannus*, ut Soph. Oed. Col. v. 532. Tametsi autem haec loquendi ratio ita celebrata est Graecis, poëtis maxime (v. *Lobeck*. ad Ajac. pg. 299. *Seidler*. ad Eur. Electr. v. 442.), ut nihil supra, haud scio tamen, an Adjectiva hujusmodi non possint alio, quam ad Verbum adjungi, ad aliud Adjectivum plane nequeant. Corruptus est igitur locus Soph. Trachin. v. 246. *ἢ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον | χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;* Forsitan *τὲ* intercidit: *ἡμερῶν τ' ἀνήριθμον*. Ceterum imitati sunt Latini poëtae, ut Virgil. Aeneid. I, 36. Quum Juno *aeternum servans* sub pectore volnus, haec secum —. Ibidem III, 508. Sol ruit interea et montes *umbrantur opaci*. Sed ut ad superiora revertar, est in Luc. Bacch. c. 7. *συνεχῆ λαλεῖν καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν*. usquequaque cum notione *ῥήσεως* concordat *συνείρειν*, quippe quod verbum indicandae orationi, quae nihil intermittens citato cursu multa profundit vocabula, destinatum sit. Noster in Timone c. 9. *ὥστε ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν ἀρετήν τινα καὶ ἀσώματα καὶ λήρους μεγάλῃ τῇ φωνῇ ξυνειρόντων*. quo de *Hemsterhusii* I. haec prostat animadversio: „*Ξυνείρειν debito sibi loco positum est: crebro enim de futili quadam loquacitate usurpant.*" Quin nusquam verbo *ξυνείρειν* haec est vis subjecta, nusquam, crede mihi; sed de perpetuo sermonis flumine et illic agit, et saepius in Luciano. Nonnulla generis hujus posuit *Struvius* L. L. p.

210., quo Somnii c. 8. *ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουσα καὶ βαρβαρίζουσα πάντοθεν εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ συνείρουσα.* sensum aperiret, quod praestitit. Addas Dial. Mort. 2, 2. *ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπᾴσομαι ὑμῖν.* De Merced. Conduct. c. 27. *Ἰωνικὰ ξυνείρων Ἀλεξανδρεωτικὸς ἄνθρωπος —.* Piscatores c. 22. *ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν καὶ διελέγχετε.* Demosth. Pro Corona 308, 10. Bekk. *πεφωνασκηκὼς καὶ ξυνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί.*, quo inter alia haud protrita utitur *Toupius* in Emendat. Suid. T. II. p. 133. ed. Oxon. Non indigna lectu congessit etiam *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 868. Nunc ad *ῥῆσιν* illam iterum regredior. In Luc. Conviv. c. 17. *ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ αὐτοῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξῄει.* nihil immuto, sed sentio sic, rhetorem unâ ex orationibus, quas continuâ serie recitaret, absolutâ ad alias perrexisse. In libelli Q. H. S. C. c. 1. *μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμονῴδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέλει διεξῄεσαν.* scriptura *ἐν μέρει* unice amplectenda: Per vices, altero excipiente alterum, illam sunt orationem perpetuo ordine exsecuti. Quando autem huc delati sumus, oblatâ hac opportunitate usi non perceptum tangemus Luciani locum De Saltatione c. 10. *ἴδοις δ' ἂν καὶ νῦν ἔτι τοὺς ἐφήβους αὐτῶν οὐ μεῖον ὀρχεῖσθαι ἢ ὁπλομαχεῖν μανθάνοντας· ὅταν γὰρ ἀκροχειρισάμενοι καὶ παίσαντες ἀλλήλους καὶ παισθέντες, ἐν τῷ μέρει παύσωνται, εἰς ὄρχησιν αὐτοῖς ἡ ἀγωνία τελευτᾷ.*

Ἀλλήλους quidem post *παίσαντες* vulgo conspicuum, opitulante cdce *Wittiano*, ordine et vere delevit *Solanus*, sed praeterea prave interpungitur junctis *ἐν τῷ μέρει παύσωνται* et vertitur: *cum per vices quiescunt*. Necessario compone *παίσαντες καὶ παισθέντες ἐν τῷ μέρει*. Vide Convivium c. 19. *καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερήδιστον ἦν φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος καὶ παίων καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει*. Saepius *ἐν τῷ μέρει* contraria connectit, ut Piscatores c. 8. — *διδόντας λόγον* (non *λόγους*) *καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει*, quamquam etiam *ἔλεγχ' ἐλέγχου* vel *δάκνειν*, *δάκνεσθαι* simpliciter offendas. Latini sic solent: Livius 4, 46. *contemnere invicem et contemni*. Idem 5, 11. Quum arderent invidiâ non patres modo, sed etiam tribuni plebis, *cooptati pariter et qui cooptaverant*. Sallust. Iugurth. c. 70. Per idem tempus Bomilcar — *suspectus regi et ipse eum suspiciens* —.

Nigrinus c. 24. *καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ καὶ τὴν σκευὴν μεταλαμβάνουσι, τὰ ἄλλα γε ὁμοίως ὑποκρινόμενοι τοῦ δράματος*. Modeste quidem, sed tamen castigandus est magni viri *Hemsterhusii* insignis error, qui parum habuerit, depravati loci corruptelam negligere, nisi eàdem operâ alium longe sanissimum sollicitasset. Vocabulis utitur hisce: *Verba non satis cohaerent, nisi reponas καίτοι μάλιστα ἀγ. vel potius mutata vocabulorum sede, ὃ καὶ μάλιστα ἀγ. ut c.* 51. At enim vero sicut hic ne ferri quidem omnino potest, quod viro doctissimo in mentem venit, sed in optimâ scripturâ vulgari est acquiescendum,

ita illic, licet universis libris, quod sciam, in illud conspirantibus: *τούτους εἶναι τοὺς καὶ τὰ μέρα πίνοντας, ὃ καὶ μάλιστα διέσυρεν αὐτῶν, ὅτι μηδὲ χρῆσθαι ἴσασι ταῖς ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κἂν ταύταις παρανομοῦσι καὶ τοὺς ὅρους συγχέουσι.* nihilo secius tamen reponas oportet, quod pridem censuimus: *καὶ ὅ μάλιστα διέσυρεν αὐτῶν.* Eundem errorem *Rudolphus* incurrit de Nostri Q. H. S. C. c. 42. *καὶ ἐπάγει τὸ χρήσιμον καὶ ὅ τέλος ἄν τις εὖ φρονῶν ὑπόθοιτο ἱστορίας, ὡς, εἴ ποτε καὶ αὖθις τὰ ὅμοια καταλάβοι, ἔχοιεν, φησί, πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀποβλέποντες εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν ποσί.* Voluit *ὅ καὶ τέλος* —. Vide, si opus, *Reizium* de inclin. accent. p. 27. et p. 97 sq. Sed in Nigrini loco priore aliud vulnus inflictum haeret. Scilicet vulgo illic comparet Conjunctivus *μεταλαμβάνωσι*, cujus loco quod editores infirmissimis subsidiis et *Solano* obsecuti dederunt *μεταλαμβάνουσι*, eâ re locum Soloecismo onerarunt foedo et gravi: nam *ὅτι οὐ*, non *ὅτι μή* requisiveris. Non ignoro equidem, Lucianum interdum si non promiscue, at sic *οὐ* et *μή* collocasse, ut quid fuerit secutus, perobscurum sit, de quo genere dubito, an ullus sit luculentior locus, quam De Saltat. c. 75., ubi in eodem argumento *μήτε — μήτε — οὔτε — οὔτε* reperitur, sed meam, quam Luciani inscitiam incusare malo. Cf. *Schaeferum* ad Demosth. T. I, p. 529. Huc accedit, quod Conjunctivum non temere immiserunt, sed destinato consilio libri plerique omnes videntur sustentare. His rationibus cedens conjicio: *ὅτι οὐ μὴ καὶ τὴν σκευὴν μετα-*

λαμβάνωσι. adsimilatum ad Aristoph. Aves v. 461. ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν. Luc. Dial. Marin. 6, 3. vulgo exstat: θάῤῥει· οὐδὲν δεινὸν πάθῃς. Hoc in suspicione posuit *Lobeckius* ad Phryn. p. 723., ego in vitiis. Utrum vero οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθῃς, an οὐδὲν δεινὸν οὐ μὴ πάθῃς, quae ambo auctoritatem supparem habent, surroges, nihil refert, etsi *Schaeferum* posteriorem lectionem rejicere apparet e quibus scripsit ad Demosth. T. I. p. 574. et T. II. p. 521. 522.

Nigrinus c. 37. Ὥσπερ γὰρ οἱ τοῦ φρυγίου αὐλοῦ ἀκούοντες οὐ πάντες μαίνονται, ἀλλ' ὁπόσοι αὐτῶν τῇ Ῥέᾳ λαμβάνονται, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους, οὕτω δὲ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάντες ἔνθεοι καὶ τραυματίαι ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλοσοφίας συγγενές.

Perperam vertitur: — *non omnes in furorem vertuntur, sed quotquot ipsorum a Rhea corripiuntur; iique audito carmine* cet. Debebat sic: *sed quot eorum a Rheâ in furorem aguntur, ii vero carmine percussi* cet. *Hemsterhusius* pro imperio magis, quam ex vero: *Lege*, inquit, οὗτοι δή *non* δέ. Illud fortassis minus eleganter Lucianus, quod in tantâ loci propinquitate bis illud expressit schema, ceterum ambo δέ, si per se spectentur, culpae nulli sunt obnoxia. Vide *Bastium* Epist. Crit. p. 227. infra et cujus optima nota multo multorum usu jam penitus detrita est, *Schaeferum* Mel. Crit. p. 59. Norat hoc loquendi schema etiam *Fischerus*, ad Pseudoaeschin. Eryxiam c. 19.

ὅσα μὲν ἄρα τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα· ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ' οὐ χρήματα. Multis illud executi sunt *Buttmannus* pone Midianam p. 148. sq. et, cujus explicationem plane probamus, *Hermannus* ad Soph. Philoct. v. 86. 87. Etenim, ut regulâ complectar, ubicunque aut verbis perspicuis, aut sensu certe quidem ipso res ante capitur iis, quae sequuntur, contraria, quam inditâ μὲν liceat explanare, ibi graeci scriptores paulo post δὲ inferunt. Non mutandum fuit Luc. Iudic. Vocal. c. 11. — ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, ᾧ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν εἶξαί φασι, τὸ δὲ καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει. Pausan. V, 2, 2. μὴ διδόντων δέ σφισι δίκας τῶν Ἀργείων οἱ δὲ δεύτερα ἐνέκειντο., quod *Siebelis* in Beck. Comment. Societ. Philol. Vol. IV. P. I. p. 15. male mutavit. Thucyd. II, 65. ἐπειδή τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν., de quo fallitur *Poppius* Observ. Crit. p. 16. Luc. Charidem. c. 10. ἔχων δὲ καὶ αὐτός, ἥ τις ἐστὶν ἀποφήνασθαι καλλίστη καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων καὶ σοφῶν καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, ὁ δ' ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν Πάριδι. Sic enim scribe pro ὅδ', ut ibidem c. 17. est: καίτοι γε ἔχοντες καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες ἐμνηστεύοντο ταύτην. Male distinctus circumfertur locus Luc. Galli c. 13. — καὶ ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, σὺ δὲ καὶ τότε ἠξίους —. Dial. Deor. 26, 2. πλὴν ἀλλά, ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι,

ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις — οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν; in quod et ipsum saeviens *Hemsterhusius* οὗτοι δή corrigit. Demosth. Encom. c. 19. ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος — οὑτωσὶ δὲ καὶ σύ γε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν., ubi portentosam scripturam memorat Scholion. De Domo c. 15. male diremta junge verba: ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρήν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον, ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς —. In Thucydide III, 98. μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς καὶ οἷοί τε ἦσαν χρῆσθαι, οἱ δὲ ἀντεῖχον. codicum ope, qui in talibus vix morandi sunt, vocem coalitam jure secuit *Bekkerus:* cur ergo homo praeclarus aut II, 46. reliquit ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖςδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι aut etiam VIII, 70. ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἥδε βουλὴ οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξῆλθε καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνεωτέριζον, ἀλλ' ἡσύχαζον, οἱ δὲ τετρακόσιοι ἐσελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον — uni et haud magni libro momenti fisus innoxium δὲ uncinis sepsit? Notari in hac causâ meretur subjecta δέ, si δέον antecessit. Cujus generis unum exemplum ex Isocrate duxit *Buttmannus* l. l. p. 150. In Nostri Hermotimo c. 27. egregie, ut solebat, *Solanus* correxit: ἢ δέον εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν, ὁ δ' εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος οἴεται Κόρινθον ἑωρακέναι. ut mox ibidem c. 28. ὃς δέον τὴν πελειάδα κατατοξεῦσαι ὁ δὲ τὴν μήρινθον ἔτεμεν. Iup. Confut. c. 11. οἱ ἄνθρωποι δέον τῇ Εἱμαρμένῃ θύειν καὶ παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τἀγαθά, οἱ δὲ ἐφ' ὑμᾶς ἴασι. Pro Lapsu in Salut. c. 1. — δέον τὴν συν-

ἤθη ταύτην φωνὴν ἀφεῖναι καὶ χαίρειν κελεύειν, ἐγὼ δὲ —. In Patribus Ecclesiasticis hoc oppido frequens esse frater carissimus me commonuit monstrans quum alia, tum *Theophylactum*, ad Mtth. 19, 1. οἱ ἀνόητοι φαρισαῖοι τὰ θαύματα ἰδόντες δέον πιστεύειν οἱ δὲ πειράζουσιν. ἄκουε γάρ. Chrysost. in Matthaeum Hom. XLIV. δέον γὰρ εἰσελθόντας ἀκοῦσαι μετὰ τοῦ ὄχλου — οἱ δὲ ἔξω καλοῦσιν αὐτόν. Idem Hom. LXXI. p. 694. Montefalc. δέον γὰρ κἀντεῦθεν ἡσυχάζειν, οἱ δὲ ἐπαγωνίζονται τοῖς προτέροις. Euthym. Zigaben. T. I. p. 1035 ed. Mtth. δέον μάλιστα δεηθῆναι — ὁ δὲ τρία ὁμοῦ πταίει. Exemplum ex Herodiano protulit *Reitzius* ad Fugitivos c. 10. (T. III. p. 371.): quo magis mirum, quod nec ipse vidit, Luciani verba sic esse castiganda: — ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἂν οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα κατανενοηκέναι. Cui congruit Timon c. 17. εἰ δέ τις — παραλαβὼν — ὁ δὲ —. Toxaris c. 26. τοῦ δὲ ἄπαγε λέγοντος — ὁ δὲ — ἀπήει εἰς τὸν θάλαμον. Ibid. c. 61. προδοὺς τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα ὁ δὲ Γυνδάνην ἐξεκόμισεν. Asinus c. 30. οὐ γὰρ ἦν — ὁ δὲ οὔτε κατῆλθεν, οὔτε —. Philospeudes c. 15. δυνάμενος αὐτὸς ἐρασθῆναι — ὁ δὲ —., cui aliud addo ibidem ab editoribus obscuratum c. 32. οὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόντε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον, ὥστε, ἐπειδὴ — ὁ δὲ οὔτε ἔδεισε —. Dial. Mort. 13, 6. ἐπεὶ ἐνταῦθά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται, σὺ δὲ κἂν τὸ Λήθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε. Saturnalia c. 3. τοὺς ἀγα-

θοὺς ἐνίοτε καὶ συνετοὺς ἀφεὶς ὁ δὲ παμπονήροις —. Charidem. c. 18. — *ἔχοντες οἵ τε Τρῶες — οἵ θ' Ἕλληνες — οἱ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν.* Graecos Latini non sequi nefas esse duxerunt. Cicero Ad Famil. VII, 33. — quas si, ut volumus, exceperimus, *ego vero* multam salutem et foro dicam et curiae. XIV, 3. Quod scribis, te, si velim, ad me venturam, *ego vero*, quum sciam, magnam partem istius oneris abs te sustineri, te isthic esse volo. Sallust. Catilin. c. 37. Sed urbana plebes *ea vero* praeceps ierat multis de causis., ubi videndus *Cortius.* Sed quoniam loca cumulate transscribendi permolesto negotio fatigati sumus, unicum Nostri exemplum satis habemus addidisse Dial. Deor. 6, 2., ubi castissima Iuno ab Ixione Deorum irreverenti in libidinis illecebras pellecta ita cum Iove conqueritur: *τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμέ. ὁ δὲ καὶ ἔστενε καὶ ὑπεδάκρυε καὶ εἴποτε πιοῦσα παραδοίην τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα, ὁ δὲ ᾔτει ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν, καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προςῆγε καὶ αὖθις ἀφεώρα ἐς ἐμέ. ταῦτα ἤδη συνίην ἐρωτικὰ ὄντα. Καὶ ἐπιπολὺ μὲν ᾐδούμην λέγειν πρός σε καὶ ᾤμην κ. τ. ἑ.* Vox quidem *ὁ δὲ* ante *ᾔτει* accommodate ad proximorum locorum rationem posita non sane ullo modo habet, quo lectorem paullo humaniorem impediat, sed nexus est dicamne laxus et perversus, an plane nullus sententiarum. In codice Parisiensi, qui numero est 2954., non legitur *ὅτε καί*, uti *Iacobsius* tradit post R. Porsoni Adversar. p. 287., sed *ὅτε δὲ*

καί; tum quod inde extudit *Iacobsius ὅτὲ καί,* eam ego tanti viri sententiam non cunctor permiram dicere. Quin imo unus ille liber Luciani manum servavit. Namque verba καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμέ. ut opposita praecedunt vicinis, ὅτε δὲ καὶ ἔστενε καὶ ὑπεδάκρυε — καὶ αὖθις ἀφεώρα ἐς ἐμέ, ea vero est protasis, cui apodosis impendet haecce: ταῦτα ἤδη συνίην ἐρωτικὰ ὄντα. Ceterum, ut nunc ipsum video, jam *Solanus* ingenio suo, quod divinum naturae dono nactus erat, verum reperit, cujus notula ab editoribus nescio quo pacto ad posterius ὁ δὲ attemperata est. Denique hoc obiter perstringam, lectionem duorum subsidiorum ταῦτα δὲ ἤδη συνίην, additâ δέ, a *Schmiedero* receptam, etsi ejus fidem non praestes, tamen ejusmodi esse, ut temere sperni non debeat. Non semel certe vox δὲ in hunc modum (ὅτε δὲ — ταῦτα δὲ) reciprocatur, ut jam Homerus v. c. Iliad. I, 57. οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη —. V. *Buttmannum* l. l. p. 152 sq. At vero Nigrini locus, a quo disputatio nostra profecta est, nequaquam liber a labe temporum vitio contractâ aetatem tulit. Iacturam enim unius, minuti illius quidem, sed pernecessarii vocabuli passus est: quod damnum ut resarcias, lege: οὕτω δὲ καὶ οἱ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάντες cet., sicut recte scriptum vidisti in principio enuntiationis: ὥσπερ γὰρ οἱ τοῦ φρυγίου αὐλοῦ ἀκούοντες οὐ πάντες —. Restat, ut illam formam οὐ πάντες, ἀλλ' ὁπόσοι vel ἀλλ' οἵ in Nigrino bis inventam aliis locis, si

qui similitudinem prae se ferant, illustremus. Luc. Parasitus c. 14. *αἱ μέντοι τῶν ἄλλων τεχνῶν, οὐ τινές, ἀλλὰ πᾶσαι ἐπὶ μόνην τὴν τροφὴν γεγόνασιν, ὁ δὲ παράσιτος* —., ubi legendum *τέχναι* pro *τεχνῶν*. Ibidem infra c. 52. *περὶ ῥήτορας δὲ καὶ φιλοσόφους εὕροι τις ἂν οὐ τινάς, ἀλλὰ πάντας ὑπὸ τύφου καὶ δόξης τριβέντας.* Convivium c. 10. *τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾶν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν — οὐχὶ τοὺς μέν, τοὺς δ' οὔ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας.* Bacchus c. 6. *εἰςέρχονται εἰς αὐτὸ οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους ἑορτάζοντες τῷ θεῷ καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν, οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν.* Demosth. Pro Corona 61, 2. Bekker. *παρὰ γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ τισίν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέσθαι.* Idem Leptin. init. *εἰ τὰ μάλιστα μή τινες* (imo *μή τινές*), *ἀλλὰ πάντες ἦσαν ἀνάξιοι.*

Nigrinus c. 38. *καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σὲ εἴπω, τέτρωμαι.* Verba haec ex editione *Schmiederi* per errorem exciderunt. Fallatur autem, qui blandienti palaeographiae cedens *καὶ* ante *κατά* ejiciat. Nam neque idoneo sensu particula destituta est, et, licet contraria ratio aliquanto magis celebretur, ut *ἵνα καθ' Ὅμηρον εἴπω* bis est in Icaromenippo c. 2. et c. 29., tamen in Piscatoribus c. 42. *ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἴπω* et alibi similia usurpantur.

Nigrinus c. 38. *ΛΟΥΚ. τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ἀνάγκη ποιεῖν. ʽΕΤΑΙΡ. ποῖον αὖ λέγεις;* Haud dubie corruptam censeo *αὖ* particulam, cujus vim qui perspectam habebunt, plane hic alienam esse

fatebuntur. Quae vario modo sede non suâ potest depelli, ut hoc: ποῖον οὖν λέγεις, vel illo: ποῖον σὺ λέγεις: sed conjectando ludere nolumus.

Iudicium Vocalium c. 2. παρήκουον ἔνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς μετριότητος, ἣν ἴστε με φυλάσσοντα πρός τε ὑμᾶς καὶ τὰς ἄλλας συλλαβάς. Sponte intelligitur, ὑμᾶς vocales nominari, quarum judicio litem omnem Σ. commisit. Sed quasnam dicit τὰς ἄλλας συλλαβάς? *Solano* si obsecundemus, *Syllabas hic elementa vocat, quae in unum sonum coalescere apta nata sunt. Schaeferus* ad Bos. Ellips. p. 453. sic censet: *haec vox omnino de elementis videtur usurpata esse: certe Lucianum* T. I. p. 83. (i. e. hoc loco) *vix aliter intelligas.* Iterum turbatur in loco hic neutiquam praetereundo infra c. 9. ἐπ' Ἀττικὴν δὲ ἦλθε καὶ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνήρπασεν ἀνόμως Ὑμηττόν, ὁρώντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν, ubi *Hemsterhusius: συλλαβάς,* inquit, *intelligo vocis Ὑμηττός: alioqui pro ipsis elementis συλλαβαί hic deberent poni, quod nusquam fieri credo.* Hoc vero aperte falsum est, in quod ne ipse quidem vir magnus incidisset, si loci prioris esset recordatus. Hoc tamen vel maxime expendi meretur, an συλλαβαί pro *literis* ab usu dicendi abhorreat: quod nos usque eo credemus, donec exemplis non ambiguae fidei ea opinio refutetur. Dixisset Lucianus καὶ τὰ ἄλλα γράμματα, ut c. 3., vel στοιχεῖα, prout c. 10. Vel sic igitur incerto, quas dicat τὰς ἄλλας συλλαβάς, experiamur hoc probabiliter efficere ex iis, quae infra ponuntur c.

5. — καὶ ποιότητας, ἃς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει καὶ δυνάμεις συνεῖδον. καὶ ὑμῖν μέν, ὦ δικασταί, τὴν μείζω δεδώκασι τιμήν, ὅτι καθ' αὑτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι. ἡμιφώνοις δὲ τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προςθήκης εἰς τὸ ἀκουσθῆναι δεῖται. πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν ἔνια τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόςεστι καθ' αὑτά. τὰ μὲν οὖν φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους τούτους, τὸ δὲ Τ. τοῦτο cet. Ubi quod pro vulgato, sed absono ἔνια Aldina II. conservavit ἐννέα, rectum est unice. Sic enim dispertitur literas, ut primum memoret τὰ ἑπτὰ φωνήεντα (η ω ε ο α ι υ), dehinc τὰ ἡμίφωνα (λ μ ν ρ σ ξ ψ ζ), postremo τὰ ἄφωνα afferat numero novem (β γ δ π κ τ φ χ θ). Ultima improspero successu versa sunt: *Has itaque leges per Vos, vocales, conservari decet.* Imo Σ hoc vult: *Et vocales quidem, ut videtur, his legibus obtemperant.* Verum illic et τὰ φωνήεντα et τὰ ἡμίφωνα communi τῶν φωνηέντων nomine comprehensa legibus, quas primus literarum inventor scripserit, sese adstringere declarat, a quibus licenter desciverit *T.*, quod inter τὰ ἄφωνα nomen profitetur suum. Vicissim se hospitali nunquam non animo fuisse Σ c. 2. asseverabat in τὰ φωνήεντα et τὰς ἄλλας συλλαβάς. Ex quo concluditur, τὰ ἡμίφωνα obscurâ illâ appellatione utrobique insigniri, praesertim si persimile illud contendas c. 9. ὅτι δὲ ἀνεξίκακόν εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέποτε ἐγκαλέσαντι τῷ ζῆτα — μηδὲ τῷ ξῦ — τῷ μὲν γὰρ γείτονί μου ῥῶ νοσήσαντι συγγνώμη. Namque hae tres literae

ζῆτα, ξῦ, ῥῶ. omnes sunt *ἡμίφωνα.* Hanc interpretandi viam, quam, nisi fallor, jam *Solanus* munivit, si ingredimur, *συλλαβάς* non simpliciter elementa intelligimus, sed ea, quibus ut sonoris aliqua praerogativa debetur. Obiter dicam, si syllabas explicare velis diphthongos, quod usus non impediat (v. *Schaeferum* l. l.), nihil hic quidquam loci diphthongis concedi. Ceterum quum dicit *τῶν ἄλλων συλλαβῶν,* aut hoc vult: *vos, judices, et reliqua praeter vos φωνήεντα,* aut: *vocales et cetera* (si me τὸ Σ. excipias) *ἡμίφωνα.* Quamquam etiamsi haec ambo parum procederent, recte habiturum esset pronomen, modo sic exponeres: *inspectantibus vocalibus et ceteris, semivocales dico.* De hac notissimâ Attractione testimonia congerere nobis in tam coarctato otio non lubet. Vide v. c. *Elmslejum* ad Soph. Oed. Tyr. v. 7. Vere *Hermannus* ad Soph. Philoct. v. 38. *Dici vix potest, quoties haec ratio nominis ἄλλος viros doctos fefellerit.* De Luc. Phalar. alt. c. 8. aliter hodie sentiet *Schaeferus,* atque sensit olim ad Bos. Ellips. p. 579.: rectissime enim *Solanus* composuit: *οὐ μόνον τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἀγαθὰ γιγνόμενα παρέχει, ἀλλ' εἴ τι ἐν Φρυξὶν ἢ Λυδοῖς* cet., servabitque vir praestantissimus, quod mutabat Melet. Crit. p. 67., Xen. Anabas. 5, 4, 25. *οἱ πολέμιοι ὁμοῦ δὴ πάντες γενόμενοι ἐμάχοντο καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς καὶ ἄλλα δόρατα ἔχοντες* —. Ipse nuper hunc usum tetigit ad Demosth. T. II. p. 504. Luc. Ver. Histor. II, 29. *συνέπεμψε δέ μοι ὁ Ῥαδάμανθυς τὸν πορθμέα Ναύπλιον, ἵν',*

εἰ καταχθείημεν ἐς τὰς νήσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβοι, ἅτε κατ' ἄλλην ἐμπορίαν πλέοντας. h. e. *alius rei, nempe negotiandi causâ.* Aberrat *Hemsterhusius* apud Geel. p. 26. Amores c. 12. τούτοις δ' ἀνεμέμικτο καὶ τὰ καρπῶν μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν ἔχοντα καρπὸν κυπαρίττων γε [lege τὲ] καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη. Malo τὰ καρπῶν μὲν ἄλλων ἄγονα. Integerrimos libros aliquando ea pervasit corruptela, ut pronomen sic eleganter locatum e pravâ correctione excludant. Ut Noster De Saltat. c. 9. ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος μᾶλλον ἔχαιρεν, οἶμαι, ἢ ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀλκῇ αὐτοῦ. eximius liber *Gorlit.* ἄλλῃ non agnoscit, pari idem modo decurtatus in Bis Accus. c. 2. ὥςπερ οἱ κυβερνῆται, ὑψηλὸς μόνος ἐπὶ τῆς πρύμνης ἕστηκα τὸ πηδάλιον ἔχων ἐν ταῖν χεροῖν καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐπιβάται μεθύουσι, καί, εἰ τύχοι, ἐγκαθεύδουσιν, ἐγὼ δέ cet. De Merced. Conduct. c. 23. ὁπόταν — προτείνῃς τὴν χεῖρα ὁμοίως τοῖς ἄλλοις οἰκέταις —. verum ἄλλοις, vel in αὐτοῖς vel καλοῖς transformatum, non nisi unus codex retinuit. Raro hunc usum adoptavit Thucydides, quare adscripsi locum II, 97. ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν., frequentissime omnium Xenophon et Plato, satis crebro Isocrates. Is ad Nicocl. 9, 4. Bekk. scripserat: ἐὰν γὰρ ἐν κεφαλαίοις τὴν δύναμιν ὅλου τοῦ πράγματος καλῶς περιλάβωμεν, — ἄμεινον καὶ περὶ τῶν ἄλλων μερῶν ἐροῦμεν., non ut male optimus Urbinas περὶ τῶν μερῶν et in margine περὶ τῶν λοιπῶν, sicut mox illic 52, 7. τρύφα μὲν ἐν

ταῖς ἐσθῆσι καὶ τοῖς περὶ τὸ σῶμα κόσμοις, καρτέρει δὲ ὡς χρὴ τοὺς βασιλεύοντας ἐν τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν. et 37, 3. *τοῖς ἄλλοις πολίταις.* Verum ibidem 40, 3. *ἠπιστάμην, ὅτι τοσούτων ὄντων τὸ πλῆθος καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ μέν τι τούτων εἰρήκασι* cet. quum Urbinas pro *ἰδιωτῶν* praebeat *ἄλλων*, conjunctim legerim: *καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν.* Demosth. de Symmoriis 31, 8. Bekk. non erat, quod moveretur vulgata: *ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, ἐπὶ μὲν Αἴγυπτον καὶ Ὀρόνταν καί τινας τῶν ἄλλων βαρβάρων πολλοὺς ἂν ἐθελῆσαι τῶν Ἑλλήνων μισθοφορεῖν παρ' ἐκείνῳ — ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα Ἕλληνα οὐδένα ἂν ἐλθεῖν ἡγοῦμαι.* Luc. Dial. Mort. XIV, 3. *Ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες οὐκ εὐκαταφρόνητον ἔργον — καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ τοὺς μὲν ἀναιμωτὶ παρέλαβον, Θηβαίους δὲ* cet. Pro *Ἕλληνας* unus ex Parisiensibus *ἄλλους* tenere dicitur: an hinc exsculpamus *καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας δέ* —? Reliquum est, ut de explicatione hujus usus videamus. Et *Hermannus* quidem in censurâ Elmsleji Medeae versum 291. *χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.* sic diducit: *nam praeter alia, nominatim ignaviam, etiam invidiâ laborant:* sed *Schaeferus* Porsoni Medeae Indice s. v. *ἄλλος* illius sensum ita exprimit: *χωρὶς γὰρ ἧς ἔχουσιν ἄλλως ἀργίας*: atque Demosthenici: *χωρὶς τῆς ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας καὶ μεγάλοι κίνδυνοι περιεστᾶσιν, abgerechnet die Schande, welche die Begebenheiten uns übrigens machen.* At

enim ut dicam, quod sentio, *Hermanno* vel idcirco me malim duci adjungere, quod *Schaeferi* ratio minime ad cunctos hujus generis locos potest transferri.

Iudicium Vocal. c. 4. *ὡς εἴθε καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκόπησαν τότε αἱ τόλμαι εὐθὺς ἀρξαμένων παρανομεῖν, καὶ οὐκ ἂν ἐπολέμει μέχρι νῦν τὸ λάμβδα τῷ ῥῶ.* Quae verbis *οὐκ ἂν ἐπολέμει* praeposita est *καὶ* particula, eam *Hemsterhusius* deleri jubet; quo facto oratio redundat talis, quae, ut mea fert opinio, prorsus sit intolerabilis. Vindicat semet Lucianus loco Hermotim. c. 86. *ὡς εἴθε γε καὶ ἐξεμέσαι δυνατὸν ἦν ἅπαντα ἐκεῖνα, ὁπόσα ἤκουσα παρ᾽ αὐτῶν, καὶ εὖ ἴσθι οὐκ ἂν ὤκνησα καὶ ἐλλέβορον πιεῖν* cet., qui illi adeo est similis, ut nihil magis. Cum voce *ὡς εἴθε* convenit Latinorum *Quodutinam.* Aliter Plato Phaedro ab init. *εἴθε γράψειεν — ἦ γὰρ ἂν ἀστεῖοι καὶ δημωφελεῖς εἶεν οἱ λόγοι.* Luc. Amoribus c. 25. *ὡς εἴθε καὶ βίου μακρᾶς προθεσμίας ἡ μικρολόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε Μοῖρα, καὶ τὸ πᾶν ἦν διηνεκὴς ὑγίεια μηδεμιᾶς λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμομένης, ἑορτὴν γὰρ ἂν καὶ πανήγυριν τὸν ὅλον χρόνον ἤγομεν.* Ubi quum *Oxoniensis*, qui codex merito censetur in optimis, pro *εἴθε* unâ syllabâ plus habeat *εἴτε γε*, procul dubio inde confieri debebat: *ὡς εἴθε γε βίου —. Εἴθε γε* est etiam in Toxari c. 18. et ubi non?

Iudic. Vocal. c. 4. *ἐπέπαυτο δ᾽ ἂν καὶ πρὸς τὸ λάμβδα μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ καὶ μάλιστα παρακλέπτον. Μάλιστα* quidem vix sanum arbitror. Certe similia loca nec Viri Docti attulerunt, et ego e curtâ, quae domi est,

suppellectili non habeo expromere. Sententia aut postulat, aut fert: πλεῖστα vel τὰ πλεῖστα. Dicis causâ commoneo de *Gronovi*, quae valde probabilis *Hemsterhusio* videtur, conjecturâ μὰ Δία. Quod fieri non potest, ut probetur in Luciano, qui a discrimine formulae νὴ Δία et μὰ Δία solemni non defecerit. In Gallo c. 29. nimis apertum est, quod unus *Seagerus* pervidit, distinguendum esse: ὁρῶ σέ γε, ὦ τοιχώρυχε . . . . μὰ Δία, ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. Non recipit negandi vim Calumn. non tem. cred. c. 14. ἣν δὲ ποιητικὸς ᾖ καὶ ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί' ἐχλεύασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη καὶ διέσυρε., ubi lege: νὴ μὰ Δί' —. Quae *Reitzius* passim festinanter corrasa objecit exempla, ut T. II. p. 718., ea nihili sunt et *Reitzi* condigna ingenio. Post invaluit increbruitque usus utriusque indiscretus, in quam sententiam disputavit *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 933.

Iudicium Vocalium c. 10. τὸ δὲ Ταῦ τοῦτο σκοπῶμεν, ὡς φύσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπά. ὅτι δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀπέσχετο γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δέλτα καὶ τὸ θῆτα καὶ τὸ ζῆτα, μικροῦ δεῖν πάντα ἠδίκησε τὰ στοιχεῖα, αὐτά μοι κάλει τὰ ἀδικηθέντα γράμματα. *In istis* αὐτά μοι κάλει *aut deesse dixero* μάρτυρας, *aut eum in modum debere scribi pro* αὐτά: *quod illis me non magno negotio persuasurum esse confido, qui perspexerint, quam recte jungantur,* ὅτι οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀπέσχετο γρ., μάρτυρας, *tam incomposite cohaerere,* ὅτι οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀπέσχετο γρ.,

αὐτά μοι κάλει. Verba sunt *Hemsterhusi.* Non videtur eruditissimus vir ab Oratorum lectione recens fuisse, ista cum commentaretur. Librorum scriptura multo est integerrima. Aegre veniam damus *Reiskio,* cujus animus quum in oratoribus graecis praecipuâ curâ occupatus esset, in Demosth. Pro Phormione 32, 9. Bekk. *καὶ μὴν ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν καὶ ἀφεῖναι τῶν ἐγκλημάτων ἁπάντων.* conjecturâ *τῷ τὸ τέταρτ.* prorsus abstinere debebat. Aeschines *περὶ παραβρεσβ.* c. 23. ed. *Bremi.* *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον.,* ibid. c. 29. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.* c. 37. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους.* c. 40. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Μνάσωνα.* Idem Adv. Timarch. c. 46. *Bremi.* *ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον.* Adv. Ctesiphont. c. 4. *ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους αὐτοὺς ὑμῖν ἀναγνώσεται.* c. 6. *ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.* Iterum de falsa Legat. c. 6. *καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν.* c. 13. *ὅτι δ' οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω.* c. 15. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα.* c. 20. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τοῦ ψηφίσματος.* c. 49. *ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην.* De-

mosth. Midian. 184, 6. *Bekker.* *ὅτι δὴ ταύτης οὐδ' ὁτιοῦν ὑμῖν μεταδοῦναι τούτῳ προςήκει, ταῦτ' ἀκούσατέ μου;* Contra Aristocratem 151, 4. B. *καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τό τε ψήφισμα ἀνάγνωθί μοι τὸ περὶ τῶν ὁμήρων καὶ τὴν Ἰφικράτους ἐπιστολὴν καὶ τὴν Τιμοθέου καὶ μετὰ ταῦτα τὴν μαρτυρίαν ταυτηνί.* Adv. Stephanum I, 46, 2. B. *ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, λαβὲ τὴν ἀντιγραφὴν αὐτήν μοι.* De Rhodiorum Libertat. 9, 1. Bekk. *ὅτι δ' οὐδὲν καινὸν οὔτ' ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων Ῥοδίους ἐλευθεροῦν, οὔθ' ὑμεῖς, ἂν πεισθῆτέ μοι, ποιήσετε, τῶν γεγενημένων ὑμᾶς τι καὶ συνενηνοχότων ὑπομνήσω.*, ubi *Schaeferus* T. I. p. 815. in *ὑπομνήσω* latere *διδάξω* existimat, et eandem fere expediendi *ὅτι* viam instituit *Bremius* in Aeschine Adv. Timarch. c. 25. *ὅτι δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου καὶ Τιμάρχου.*, qui locus abunde manifestat, ibidem c. 26. ad verba *ὅτι δὲ ἐδικάσατο*, apodosin referri hanc *σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου*, neque vero illam: *ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα — ἦγεν εἰς δουλείαν.* Verum enimvero quum illa explicatio, cui caeteroqui color obduci potest quum e nonnullis superiorum exemplorum, tum ex hoc Aeschin. *περὶ παραπρεσβ.* c. 45. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνην μαρτυροῦντα παρέξομαι. κάλει μοι Ἀριστοφάνην.*, omnibus locis non possit, nisi difficilius adhiberi, ego potius in hac versor opinione, *ὅτι* illic ejusdem esse potestatis cum hoc: *ἵνα εἰδῆτε, ὅτι*, quod non dissimilis naturae locis illigatum est, ut Demosth. Pro Corona 505, 5. Bekk. *ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλῷ*

τοῖς λόγοις ἐλάττοσι χρῶμαι τῶν ἔργων — λέγε μοι ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι λαβών. itaque ad Demosth. Pro Corona 57, 1. Bekk. ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι τὸ τοῦ Καλλισθένους ψήφισμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου. judicavit idem *Schaeferus* T. II. p. 71. Ac similiter alibi Lucianus ipse. De Saltat. c. 15. ὅτι δ' οὕτως ἔχει, τὰ μὲν ὄργια σιωπᾶν ἄξιον τῶν ἀμυήτων ἕνεκα, ἐκεῖνο δὲ πάντες ἀκούουσιν, ὅτι cet., ubi editores certatim vel uncinis, vel abruptae signo orationis abutuntur. Nigrinus c. 14. ὅτι δ' οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦντες, ἐμέμνητο πρός με φωνῆς τινος cet.. Sed in illo loco etiam aliud mendum reperisse sibi videbatur *Hemsterhusius*: vocem enim requirens, quae nexum orationis continuaret, conjecit aut καὶ μικροῦ δεῖν, aut μικροῦ δὲ δεῖν: nos ne hoc quidem viro eximio adsentiri adducimur. Sed potius illud ipsum μικροῦ δεῖν videtur copulantis particulae vim simul complexum: ut etiam est in Icaromenippo c. 12. ἅπαντα διαγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ θηρία, μικροῦ δεῖν τὰς τῶν ἐμπίδων νεοττίας, et in Calumn. non tem. cred. c. 5. ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων μικροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προςεοικότα.

Iudicium Vocalium c. 11. Οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς κατ' εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις· μᾶλλον δέ, ὦ δικασταί· μεταξὺ γάρ με πάλιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ἀνέμνησε περὶ τῆς γλώσσης κ. τ. ἑ..

Istud μᾶλλον δὲ sic cepit *Hemsterhusius*: *imo hoc etiam, o judices, priusquam pergam*: satis

recte. Est enim tum usitatum, quando deserto inchoatae orationis ordine alia res subito subtexitur. Velut in Toxari c. 38. *ὁ γὰρ Δάνδαμις ἐν τῇ πρὸς Σαυρομάτας συμπλοκῇ ἀπαχθέντος αἰχμαλώτου Ἀμιζώκου τοῦ φίλου αὐτοῦ. . . μᾶλλον δὲ πρότερον ὀμοῦμαί σοι τὸν ὅρκον τὸν ἡμέτερον.* Icaromenippo c. 3. *ἀετὸν εὐμεγέθη συλλαβών, ἔτι δὲ γῦπα τῶν καρτερῶν ἀποτεμὼν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερά. . . . . μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξαρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἴ σοι σχολή, δίειμι.* Dial. Meretric. 2, 3. *πεμφθεῖσα γάρ, ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ἐπὶ τὴν γαστέρα καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτή, ὦ Δωρί, λέγε.* Ceterum omne incisionis genus post *δικασταί* plane sublatum velim. Ea adnotatio quo pertineat, mox sponte intelligetur. Etenim, ut primo exempla in aciem producam, praeclare fecit *Hermannus*, quum in Soph. Ajac. v. 663. *ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι | ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος, | ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον* cet. veram librorum lectionem postliminio reduceret. In Thucydide 8, 30. *τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσαφιγμέναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα καὶ στρατηγοὶ Χαρμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτήμων καὶ τὰς ἀπὸ Χίου πάσας καὶ τὰς ἄλλας ξυναγαγόντες ἐβούλοντο —.* magnopere haerens *Duckerus γὰρ* tollendi veniam expetit: at vero et hunc frustra esse, neque libros *οἱ Ἀθηναῖοι* pro *τοῖς Ἀθηναίοις* afferentes in ullo honore habendos esse apparet ex ejusdem

scriptoris libro 1, 72. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων παροῦσα καὶ ὡς ᾔσθοντο τῶν λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. atque 1, 115. τῶν δὲ Σαμίων ἦσαν γάρ τινες, οἳ οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλ' ἔφυγον ἐς τὴν ἤπειρον, ξυνθέμενοι — διέβησαν. Luc. Imagines c. 11. ἐγὼ δὲ συνήθης γάρ εἰμι καὶ λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις ὁμοεθνὴς ὤν., ubi v. συνήθης γάρ εἰμι a reliquis perperam secludunt. Iupit. Tragoed. c. 17. πλὴν ἐκεκμήκει γὰρ ἤδη καὶ πονήρως ἐφώνει καὶ τὸ πλῆθος εἰς τὸν Δᾶμιν ἀπέβλεπε., ubi *Gesnerus* suppressae vocis signum post πλήν collocat, pejus fallitur *Schmiederus*, ne lacunae quidem cohibitâ suspicione. Philospeudes c. 15. πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα, ἣν λέγεις, ἐραστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον, οὐχ ὁρῶ δὲ cet. Pseudologista c. 11. σὺ δὲ ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθύς —. Pluribus verbis opus est ad locum De Conscribend. Histor. c. 36. — φαμὲν — ὑποδείξειν ὁδούς τινας ὀρθάς, εἰ δὴ τοιαῦται φαίνονται; αἷς χρώμενος θᾶττον ἂν καὶ εὐμαρέστερον τελέσειεν ἄχρι καὶ πρὸς τὸν σκοπόν. Καίτοι οὐ γὰρ ἂν φαίης ἀπροσδεῆ τὸν συνετὸν εἶναι τῆς τέχνης καὶ διδασκαλίας, ὧν ἀγνοεῖ. Ubi *Gesnerus* iterum vires suas exercuit. Et est ille locus vitio affectus, eo quidem, quod minime ad καίτοι — γάρ, sed aliorsum tendat. Quum enim Lucianus saepissime dicat ἄχρι πρός, nusquam dixit ἄχρι καὶ πρός, ut vel hoc argumento quod importune intercedit καί, in discrimen adducatur. Induxeris vero vocem ex

antegressis proclivi errore derivatam, remanebit *ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν*, quae eadem verba in Nigrino c. 36. leguntur. At nimirum verba *Εὐμαρέστερον τελέσειεν ἄχρι καὶ πρὸς τὸν σκοπόν* edocemur *versum conficere Trochaicum octonarium catalecticum*, ut *PRUDENTER monuisse Walchium* Emendat. Liv. p. 6. Aliter Toxaris c. 9. *ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν, ὅσον γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις* cet., quocum concinit Iupit. Confutat. c. 8. *ἐοίκασιν ὑμῶν οἱ μέν τινες εὐτυχεῖς τε καὶ εὔμοιροι εἶναι, οἱ δὲ ἔμπαλιν, ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ λῃστεύεσθε* cet. Item in unum membrum concludam *δὲ — γάρ* in locis, ubi est *νῦν δέ — γάρ*, quod genus docte illustravit *Stallbaumius* ad Plat. Euthyphr. p. 72. 73. ad illa verba: *νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν*, ipse aliam explicationem proponens, quae mihi minus probatur. Nam quemadmodum nullo pacto impedio, quin si quis originem hujus dicendi formae indagatum veniat, is tum *δέ* tum *γάρ* particulis suum sibi orationis membrum contribuat, sic erecta Graecorum ingenia usu ipso intra unius enuntiationis fines ambas continuisse particulas, id hos locos, qui multi neque aposiopesin, neque alias artes hujusmodi in se recipiunt, demonstrare arbitramur. Quoniam autem e certis rebus incertas metiendas esse accepimus, removendam autumo interpunctionem in Arist. Lysistrat. v. 144. *χαλεπὰ μὲν — ὅμως γα μὰν δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ*, ubi articulum *τᾶς* suspectum *Bastio* ad Gregor. Corinth. p. 237. obiter tuemur, et Pindaro Pyth. I, 164. *ἀλλ' ὅμως*

κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος, μὴ παρίει καλά. Quippe Graeci mirâ celeritate duo membra in unum videntur conjunxisse: idem saepius etiam in *ἀλλὰ — γάρ* accidit, quod quum in quibusdam locis nullo possit pacto disparari, *Schaefero* Melet. Crit. p. 77. locos, quos liceat cunque, in vulgarem formam redigenti non magis accedo, quam accessit *Hermannus* ad Viger. p. 812. Opinor enim, talibus locis in tam minutas particulas divisis nescio quid languoris inferri. Quid quod eo propendet animus, ut, quod est paullo remotius, in Soph. Philoctet. v. 145. *νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς | προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται, | δέρκου θαρσῶν.* sublato post *νῦν μέν* commate cum *Hermanno* componam, ut etiam in loco non sane absimili Luc. Gallus c. 33. *Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς αὐτό, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς.* Illud Romani imitantur, nisi quod nullo fere verbo interposito, in voce *At enim* (v. *Beierus*, vir egregius, ad Cicer. De Offic. p. 289.) *verum enim*, et, quae frequens Virgilio, *Sed enim*.

Timon c. 3. *καὶ ἵνα σοι φορτικῶς διαλέγωμαι, ὑετοί τε ῥαγδαῖοι καὶ βίαιοι, ποταμὸς ἑκάστη σταγών.* *T. Faber* particulam *τὲ* ejecit, tuitus eandem est *Iensius*, sed ut aliena immiscuerit. Nimirum in loco scriptoris, quemcunque tandem hic Noster traducit, (poetam non puto) illa vocula adfuit. Sic Demosthenes de male gesta legat. 243, 7. Bekk. noto dicto Hesiodi utens *δὲ* retinuit: *οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες οὗτοι χρήματα ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν εἰληφέναι. ὥστε καὶ κατὰ σοῦ δήπου-*

θεν φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται. Alius locus est in eadem oratione 245, 8. ὀρθῶς καὶ προςηκόντως ἐρῶ, ὅςτις δ' ὁμιλῶν ἥδεται. Lucian. De Sacrific. c. 14. πρότερον δέ φησιν ὁ λόγος· Θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. Zeuxis c. 10. ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὁμήρου, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον. De τὲ particulâ nunc non succurrit certus locus: nam in Lucian. De Conscribend. Histor. c. 42. *Solani* conjecturam: κτῆμά τε γάρ φησι μᾶλλον ἐςαεὶ συγγράφειν, ἤπερ ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα addubito.

Timon. c. 4. καὶ κατ' ὀλίγον Κρόνον σε, ὦ θεῶν γενναιότατε, ἀποφαίνουσι παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. *Struvius* Lect. Luc. p. 220. conjecit ἀποφανοῦσι, sine dubio recte, si pro κατ' ὀλίγον praecederet μετ' ὀλίγον: nunc cur tempus praesens hac sede pellatur, causam nullam video. Sed in Luc. De Saltat. c. 7. εἴσῃ γὰρ κατ' ὀλίγον, εἰ λῆρος εἶναί σοι δόξει τὰ λεχθησόμενα. certâ correctione scribendum: μετ' ὀλίγον., ut Dial. Meretr. 9, 5. καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον. Dial. Deor. 4, 4. εἴσῃ μετ' ὀλίγον. Conf. αὐτίκα εἴσῃ, τάχα εἴσῃ cet., de quibus sunt, quae dicenda habeam. Ceterum quâ *Struvius* Timonis locum affectum autumabat labe, eam ex aliis locis ipse eluam. Aeschines adv. Ctesiphont. 17, 1. Bekk. πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν φήσει Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Λέξει γὰρ οὗτος —. Sic enim emendo librorum lectionem ὃν φησι Δ. . Luc. De Morte Peregrini c. 23. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσει, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ; Imo: διακρινεῖ. Asinus c. 20. καὶ τῶν λῃστῶν δὲ ἤκουον, ὡς οὐκ ἂν εἴη ἔτι πολὺ τῆς ὁδοῦ, καὶ ὅτι καταλύσουσι, λοιπόν, ἔνθα καταμένουσιν· ὥςτε πάντα ταῦτα δρόμῳ ἐκομίζομεν. Patet legendum καταμενοῦσιν, modo locus cetera esset non aeger.

Timon c. 6. ἐργάζομαι τὴν γῆν ὑπόμισθος ὀβολῶν τεσσάρων, τῇ ἐρημίᾳ καὶ τῇ δικέλλῃ προςφιλοσοφῶν. Ἐνταῦθα τοῦτό γοῦν μοι δοκῶ κερδανεῖν —. Sic interpungendum: male ἐνταῦθα ad superiora trahitur.

Timon c. 9. ὥςτε ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν ἀρετήν τινα καὶ ἀσώματα καὶ λήρους μεγάλῃ τῇ φωνῇ ξυνειρόντων.

Tan. Faber, cui istud λήρους nullo adjecto nomine non satis efficax videretur, putabat scripsisse Lucianum λήρους μεγάλους μεγάλῃ τῇ cet. Fallitur vir doctissimus. Luc. Vitar. Auct. c. 11. ἀλλὰ ῥᾷστά γε, ὦ οὗτος, καὶ πᾶσιν εὐχερῆ μετελθεῖν. οὐ γάρ σοι δεήσει παιδείας καὶ λόγων καὶ λήρων. Demosth. Olynth. III, 29, 4. Bekk. καὶ τί ἂν εἰπεῖν τις ἔχοι; τὰς ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν, καὶ τὰς ὁδούς, ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας καὶ λήρους; quod aeque tentatum suo jure tuiti sunt *Bremius* et *Schaeferus* T. I. p. 305. Accedit, magnum firmamentum, Demosth. De Contributione 30, 3. Bekk. δημοσίᾳ μὲν ἡ πόλις ἡμῶν τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα καὶ κρήνας καὶ κονιάματα καὶ λήρους. Minus reputarunt viri eruditi, καὶ etiam tum usurpari, si re per partes singulas persequendâ fatigatus, quo brevi praecidas, commune quoddam verbum in fine adponis. Ut Isocrat. Panegyric. 7, 1. Bekk. — καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ταραχῆς τῆς παρούσης καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξει. Demosthenes De Contribut. 29, 4. B. Θεμιστοκλέους καὶ τὴν Κίμωνος καὶ τὴν Ἀριστείδου καὶ Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν. Luc. De Saltat. c. 15. Ὀρφέως δηλαδὴ καὶ Μουσαίου καὶ τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν., quod omni dubitationi exemptum puto. Dial. Mort. 10, 10. καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ περιόδους καὶ βαρβαρισμούς. ibid. 11, 4. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ. Ut male *Hemsterhusio* displicuerit ibid. 14, 2. Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καὶ Χαλδαίων καὶ χρυσοφόρων ἀνθρώπων καὶ ἁβρῶν.

Timon c. 18. πρὶν εἰςρυῆναι, σχεδὸν ἐκχυθησομένου τοῦ ἐπιῤῥέοντος.

Facile sane; prius paene effundetur, quam infusum fuerit. Tale aliquid apud Aristopha-

nem est in Nubibus [v. 630.] *de servo oblivioso* [imo discipulo, Strepsiade],

ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
ταῦτ' ἐπιλέλησται, πρὶν μαθεῖν.

Haec commode notavit *Tan. Faber.* Praecessit: *πρὶν ὅλως εἱςρυῆναί με, κατὰ σπουδὴν ἐξαντλῶν.* Sulpicius ap. Ciceron. Epist. ad Famil. 4, 5. Quid horum fuit, quod non prius, quam datum est, ademtum sit? Aristoph. Ran. v. 165. *σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε . . . πρὶν καὶ καταθέσθαι;* Plut. v. 597. *ἁρπάζειν, πρὶν καταθεῖναι.* ibid. v. 600. *οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.*, ubi non male Scholiasta. Plaut. Captiv. II, 3, 81. Serva tibi in perpetuum amicum me atque hunc *inventum inveni.* Cistellar. II, 5, 70. Sed ego istud quaero confragosum, quomodo prior posterior sit et posterior sit prior. Hujusmodi loca quamvis multa facili negotio acerves.

Timon c. 19. *Οὐκοῦν εἰ μὴ ἐμφράξηται τὸ κεχηνὸς τοῦτο καὶ ἐς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον, ἐκχυθέντος ἐν βραχεῖ σου, ῥᾳδίως εὑρήσει τὴν διφθέραν αὖθις.*

Scholion *ἐς τὸ ἅπαξ*] *ἀντὶ τοῦ διόλου.* Et hoc quidem certum, *καθάπαξ* cum *ἁπλῶς* idem interdum valere: possit etiam per me licet *ἐς τὸ ἅπαξ*, tametsi nec quibus hoc placuit, apte satis ad persuadendum disserunt, et *Tan. Faber* in ea re haesit: tamen hic locus aliter oportet conformetur, et ita quidem, ut verba *ἐς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον ἐκχυθέντος ἐν βραχεῖ σου* jungantur, in hanc sententiam: *Itaque nisi fissuram istam obstruxerit, atque tu, Plute, in locum semel apertum brevi effusus fueris, facile ligonem denuo reperiet.* Eâdem syntaxi Noster Dial. Meretr. 12, 1. *τὸν συνέφηβόν σου Μέλισσον* (sc. *παρεπεμψάμην*), *καίτοι ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρός, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας.* Cicero Epist. ad Famil. 4, 6. filium consularem, clarum virum *et* magnis rebus gestis amisit. Cic. De Oratore I, 26. Sed quia de oratore quaerimus, fingendus est nobis

oratione nostrâ *detractis omnibus vitiis* orator *atque* omni laude cumulatus (non: cumulandus). Res ipsa admonet, ut, quoniam *καὶ* etiam post ea Participia, quae sensum sola absolvant, illatum defendimus, de illâ particulâ non minus post Participium, quod per se indigens aliorum verborum auxilio viget, aeque ferendâ persuadere aggrediamur. Aeschyl. Agamemn. v. 97. *τούτων λέξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν | καὶ θέμις αἰνεῖν | παιών τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης*, ubi vocem *τε* aptissimis exemplis ab *Hermanno* communitam ad Viger. p. 772. adspernatum est durum ingenium *Blomfieldi*. Luc. Vitar. Auct. c. 4. *εἴσεαι γῆς τε πέρι καὶ ἠέρος καὶ ὕδατος καὶ πυρός, ἥτις αὐτέοισιν ἡ φορή, καὶ ὁκοῖα ἐόντα μορφὴν καὶ ὄκως κινέονται.* Male suspectarunt De Merced. Conduct. c. 32. *ὕοντος δὲ πολλάκις, ὕστατος ἐλθών (τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται) καὶ τὸ ζεῦγος περιμένεις*—. Nec sollicitem Patriae Encom. c. 10. *τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες καὶ κουροτρόφον ἐπαινοῦσιν.*

Timon c. 31. *παπαί! καὶ ἡ Πενία πάρεστι καὶ ὁ Πόνος ἐκεῖνος· ἡ Καρτερία δὲ καὶ ἡ Σοφία καὶ ἡ Ἀνδρία καὶ ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν ὑπὸ τῷ λιμῷ ταττομένων ἁπάντων* —. *Hemsterhusium* *ἐκείνῳ* pro *ἐκεῖνος* requirentem si numerosâ exemplorum turbâ confutarem, acta agerem. Vide qui optima dedere, *Schaeferum* Mel. Crit. p. 77. 78. atque *Reisigium* Conjectan. p. 183. sq. Luc. Dial. Mort. 15, 3. *ἄλλως τε ὁρᾷς τῶν ἑταίρων ὅσοι περὶ σέ ἐσμεν οἵδε.*, ubi *ὧδε* vult *Graevius*. Alia emendatricem interpretum manum feliciter evaserunt, ut Dial. Mort. 20, 4. *οὗτος δε Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου καὶ Θαλῆς ἐκεῖνος.* Timon c. 58. *Βλεψίας ἐκεῖνος.* Sic *ἅπαντα ἐκεῖνα* pro *ἅπαντα τὰ ἐκεῖ* Aristoph. Aves v. 1154. *καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις καὶ βεβαλάνωται* cet. Luc. Necyomant. c. 10. *Εὐθὺς οὖν πάντα ἐκεῖνα ἐσαλεύετο.*, cujus fidem ab *Hemsterhusio* concussam sustinuit tribus aliis Luciani locis *Courierius* ad Asinum p. 282. 283. Recte vero hunc usum praecipue in Nominativum et Accusativum pronominum cadere observat *Schaeferus* ad Eurip. He-

cub. v. 712. Sed aut plane fallit animus, aut e Timonis loco librarii *καὶ* vocem praeter rem exterminarunt: scripsisse Lucianus videtur: *καὶ ἡ Πενία πάρεστι, καὶ ὁ Πόνος ἐκεῖνος, καὶ ἡ Καρτερία δὲ* cet.

Timon c. 33. *οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἵαν με οὖσαν ἀπολείψει.*

Quum de potestate formulae *τάχα εἴσομαι* non explorate inter viros doctos constare, imo eos inter diversa et maxime varia suspensos teneri animadverterim, quid mihi de hoc genere videatur, breviter exponam. Vidimus adeo, *Matthiam* ad Eurip. T. VI. p. 294. *Erfurdto* [non, *Seidlero*] ad Soph. Oed. Tyr. v. 1499. fide immerito adjunctâ in hanc opinionem delatum esse, ut *εἴσεται* vi Passivâ instructum esse putaret: quod per se incredibile copiâ exemplorum, quae hic potissimum aperiundae explicationi inserviunt, plane evertitur. Sed dicatur de locis singulis: Eurip. Phoeniss. v. 260. *ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος | ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει, | σχῆμα φοινίου μάχης, | ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται, | παισὶν Οἰδίπου φέρων | πημονὰν Ἐριννύων.* Ubi praeterquam quod *εἴσεται* jam V. D. restituerunt, laborabat etiam interpunctio in hunc sensum ab nobis instituta: *species cruentae pugnae, de quâ mox Mars viderit, filiis Oedipi funestam sortem ferens.* Eurip. Iphig. Aul. v. 970. *νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις, | ἐν εὐμαρεῖ δὲ δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς· | τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας | ἐλθεῖν φόνου κηλῖσιν αἵματι χρανῶ, | εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Protenus ea res curae erit gladio meo,* n. an jure inter viros imbelles numerer. *Orellius*, quum *σίδηρον* conjiceret, uti rettulit *Bremius* Philol. Beytraege I. p. 230., operam perdebat. Aeschyl. Choephor. v. 303. *καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία, | τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν | Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί | δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν· | θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται.* Acerbissime summus poëta Aegisthum mulieribus jubet accenseri, quippe cogitatione non virum, sed effoeminatum quoddam *ἀνδρῶν γυναικῶν τε μεταίχμιον.*

De quo Sophocles Electrâ v. 293. *ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη, | ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος*, ubi quod eum *ἄναλκιν* dicit, fecit Homerico Epitheto Odyss. 3, 310. *μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο*. Postremi autem versus haec est vis: *mens est enim ei feminae: sin vero minus, hoc Aegisthus mox intelliget:* si quidem proxime manum conseremus. Jam alii usi sunt loco Arist. Nubib. v. 1147. *τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον*. Addo Aristoph. Acharn. v. 332. *εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται*. Aves v. 1377. *σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα*. Lysistrat. v. 1114. *τάχα δ' εἴσομαι 'γώ*. Plut. v. 647. *ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα*. Soph. Antigonâ v. 627. *τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον*. sed ibidem v. 1238. *ἀλλ' εἰσόμεσθα* —. Credo, vel ex his sponte perspici, quid *τάχ' εἴσεται* significet, nempe hoc: *mox viderit de hac re, dafür wird bald sorgen ὁ δεῖνα*, ita quidem, ut etsi non semper, plerumque tamen sit minantis, vel rem tristem annunciantis, vel etiam de dubiae rei eventu vehementer solliciti: quod ut magis etiam planum faciam, alia quaedam haud absimilia memorabo. De *εἴσῃ μετ' ὀλίγον* supra obiter dixi. Praeterea Luc. Fugitiv. c. 22. *τάχιστα εἴσεται*. Dial. Deor. 13, 2. *αὐτίκα μάλα εἴσῃ*. 25, 5. *αὐτίκα εἴσῃ*. Dial. Mort. 16, 3. *εἴσῃ αὐτίκα*. Piscatores c. 2. *εἴσῃ γοῦν αὐτίκα*. Eurip. Heraclid. v. 264. *πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι*. Ut *εἰδέναι* saepius dicitur, veluti in loco utcunque corrupto Soph. Oed. Col. v. 887. *Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.*, cui cave componas jurandi formulam Eurip. Andromach. v. 36. *Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας, ὡς* —. ut Eurip. Phoeniss. v. 1671. *ἴστω σίδηρος.*, ubi v. *Valkenaer.*: concinit vero Euripidis Andromach. v. 256. *σὺ δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε*. Apoll. Rhod. II, 153. *μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος εἴσεται οὐλομένην ἄτην*. Luc. Jup. Tragoed. c. 12. *κἀγὼ εἴσομαι τότε*. Charon. c. 3. *αὐτὸς γὰρ εἴσομαι.*, ubi praecessit c. 3. *αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὸ βέλτιον*. et c. 2. *αὐτός, ὦ Ἑρμῆ, ἐπινόει τὸ βέλτιστον*. Dial. Mort. 3, 1. *εἰ*

Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη, ὅ,τι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ ἥρως εἰμί cet., ubi pro *οὗτος* haud dubie legendum: *αὐτός*. Ita Dial. Deor. 4, 5. *αὐτὸς ἂν εἰδείης*, cui Jupiter: *εἰσόμεθα τότε, τί πρακτέον*. Jupit. Tragoed. c. 45. *σὺ ἂν ἄμεινον εἰδείης*. Charon. c. 4. *σὺ ἂν καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδείητε*. Hermot. c. 49. *αὐτὸς ἂν εἰδείης ἄμεινον*. [sed c. 51. *ὑμεῖς ἂν ἄμεινον εἴποιτε*.] ibid. c. 76. *τὸ μετὰ ταῦτα δὲ σὺ* [add. *ἂν*] *ἄμεινον εἰδείης*. Demosth. De Symmoriis 30, 6. Bekker. *ὑπὲρ ἧς ὡς μὲν τοὺς ἐπιόντας ἐκείνων ἀμυνούμεθα, οἱ Μαραθῶνι τῶν προγόνων αὐτοῦ μάλιστ' ἂν εἰδεῖεν*. De male gesta legat. 304, 8. Bekker. *ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε ἅττα μέν ποτε διελέχθη καὶ ἐδημηγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰδείη, ἃ δ' ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς οἶδ' ὅτι μέμνησθε πάντες*. Soph. Oed. Tyr. v. 1039. *ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι*. In Achille Tatio I, 2. *ταῦτά μου λέγοντος νεανίσκος καὶ αὐτὸς παρεστώς, Ἐγὼ ταῦτα ἂν εἰδείην, ἔφη, τοσαύτας ὕβρεις ἐξ ἔρωτος παθών*. saepe mirari soleo, quid adduxerit *Jacobsium*, perspicacissimum virum, ut expulsâ vetere et optimâ scripturâ *εἰδείην* novam *ἐδείκνυν*, quae cum sententiâ loci non reconditâ adversâ fronte pugnat, susciperet. Luc. Dial. Mort. XIII, 5. *ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι*, in quo vel *Hemsterhusium* se torsisse usque demirabor. Sed quoniam de verbo *εἰδέναι* notabiliter posito agere instituimus, dicatur nunc de loco Nostri Hermotim. c. 36. *ἄχρι δ' ἂν αὐτοῦ τούτου πέρι διαμάχωνται, πάντων ὁμοίως ἀκουστέον, ἢ εἰδέναι, ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν*. ob duas causas memorabili. Altera syntaxin loci respicit, prior verbi *εἰδέναι* positum. Etenim illud *ἢ εἰδέναι, ὅτι aut oportet hoc tenere, persuasum habere* apte hic versum a *Wielando:* oder wir werden den Vorwurf hören müssen, in usu est de re tristi, sed eâdem immutabili. Sic iterum Luc. Pro Imagin. c. 8. — *ἐκέλευσεν, ἢ αὐτὴ μὲν μαρτύρεσθαι τὰς θεάς — σὲ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἀνιάσει*. Sumsit ab Thucydid. VI, 23. *πόλιν τε νομίσαι χρὴ ἐν ἀλλοφύλοις καὶ πολεμίοις οἰκιοῦντας ἰέναι, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ,*

ἢ ἂν κατάσχωσιν, εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς, ἢ εἰδέναι, ὅτι, ἣν σφάλλωνται, πάντα πολέμια ἕξουσιν. Tum hoc non indignum notatu, quod quum praecessisset ἀκουστέον, post intulit Infinitivum εἰδέναι, ac si praemisisset ἀκούειν δεῖ: notavitque *Struvius* Lect. Luc. p. 238. 259. et aliis exemplis munivit, e quibus tamen eximo Hermot. c. 52. ἐγὼ γὰρ οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημί, ἀλλ' ἐπείπερ φιλοσοφητέον — ἀκριβῆ ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν., quoniam, quum verbum necessitatis saepe supprimatur, Infinitivus ποιήσασθαι e solo φημί optime nectitur. At ne grave sit damnum, accedere jussimus Hermot. c. 64. ἀποδοτέον — καὶ — αἱρεῖσθαι —. Q. H. S. C. c. 6. ἀρχήν τε οἵαν αὐτῷ ἀρκτέον — σιωπητέον — ἐνδιατριπτέον — καὶ ὅπως ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ καὶ συναρμόσαι. Calumn. non tem. cred. c. 51. φυλακτέον — καὶ μισεῖν οὕτω καὶ ἀγαπᾶν cet. Dionys. Halicarn. De arte Rhetorica III, 4. (pg. 245. l. 8. Reisk.) μετὰ ταῦτα δὲ καὶ ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν ἔπαινον ἰέναι τοῦ ἐγκωμιαζομένου καὶ οὗ ἡ γενέθλιος, ποίας τινὸς φύσεως κατὰ σῶμα κατὰ ἰσχύν. Inceperat c. 3. ἀπὸ δὲ τούτου ἰτέον καὶ ἐπὶ τοὺς τόπους cet. . ibid. IV, 3. (pg. 250. l. 5.) εἰς τοῦτο καὶ τὸ τοῦ Ὁμήρου παραληπτέον ἐνδόξῳ χρήσει χρώμενον, ὅτι οὐδὲν μεῖζον ἀγαθόν, Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή (Odyss. Z, 183.), τίνα μὲν ἐκ τούτου τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρά, τίνα δὲ ἡδέα τοῖς φίλοις. Ἐπὶ τέλει δὲ καὶ εὐχῇ χρῆσθαι, ὅπως ὅτι τάχιστα παῖδες γίνοιντο. Quae Dionysi loca mutare prudenter reveritus est *Schaeferus* Mel. Crit. p. 46. Aeschin. adv. Timarch. 5, 9. Bekk. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς καὶ τοῖς τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας· ὑμῖν δὲ τοῖς τὴν ἴσην καὶ τὴν ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας κολάζειν., ubi *Bremius* κολάζειν contra *Wolfi* et *Reiski* turbas recte, ceterum valde dissimilium locorum comparatione, tuitus est. *Bekkerus* κολάζειν, cujus loco unus codex κολάζετε, uncis inclusit: a quo consilio abhorret animus.

Timon c. 46. προκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον.

Demosth. Ad Boeotum 32, 9. B. τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον με προὐκαλέσατο. *Bekkerus* ibi προςεκαλέσατο edidit, in quam sententiam multo ante pedibus ivit *Valckenaerius* Animadvers. ad Ammon. p. 127., qui quod προκαλεῖσθαι ita positum tantum non condemnat, haud mediocri exemplorum numero officiente, non obtineat. Si recte suspicor, Luciano Demosthenis locum, quum ista conscriberet, obversatum esse, fides inde vulgati προὐκαλέσατο magnum incrementum capit. Persequamur alias Luciani imitationes, non magis intellectas. Luc. Conviv. c. 4. μηδὲν πρὸς ὀργήν, διηγήσομαι γάρ, ἐπείπερ οὕτω προθυμῇ. ductum censeo e Sophocl. Electr. v. 362. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν ὡς τοῖς λόγοις | ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος. Etiam quae sequuntur in Luciano ἀλλ᾽ ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς videor alibi legisse, sed nescio nunc, ubi: nam remotius est Eurip. Supplic. v. 1066. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς. Quae praecedunt autem Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε — σὺ δὲ μὴ λέγε, ea quum ipsa, tum Nigrin. c. 6. εἴγε μὴ ἔφθης, αὐτὸς ἂν ἐδεήθην ἀκοῦσαί μου διηγουμένου. verbis ipsis conspirantibus haud dubie expressa sunt e Platon. Phaedro c. 4. Heindf. Δεομένου δὲ λέγειν τοῦ τῶν λόγων ἐραστοῦ ἐθρύπτετο ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν· τελευτῶν δὲ ἔμελλε καὶ εἰ μή τις ἑκὼν ἀκούοι, βίᾳ ἐρεῖν. Σὺ οὖν, ὦ Φαῖδρε, αὐτοῦ δεήθητι, ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει, νῦν ἤδη ποιεῖν. Sed quum non modo labor imitationes nusquam non eruendi, si modo aliqua esset sententiae similitudo, e multo tempore recipi desitus sit, verum etiam hoc omne studium ignaviâ quâdam ita contemtum neglectumque jaceat, ut qui id resuscitet, inelegans et infacetus audire periclitetur: ego me hac de re sic sentire profiteor, sensus et verborum conspirationem, scriptorum, de quibus agitur, arctam familiaritatem, alia multa in unum debere locum convenire, si unius vestigiis alium institisse persuadere coneris: ceterum illa cuncta si congruant, perperam te ultra addubi-

tare: superbe autem respuere observationes, quas industria peperit, fortuna non adjuvit, inhumani esse judicamus. Quapropter quum Eurip. Iphig. Aul. v. 843. Plat. Hipp. maj. c. 8. Aristoph. Ecclesiaz. v. 24. atque v. 348. al. formula iisdem verbis concepta τί δῆτ' ἂν εἴη; redeat, non potest dubitari, quin nemo unus ab alio pependerit: sed ne talia quidem ad oblectationem animi comparata recuso, quo minus notentur. Exclamare Thrasyclem ὦ δημοκρατία, καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει. Lucianus Timone c. 57. jussit non memor loci Aristoph. Acharn. v. 618. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά; ubi v. *Brunkium*, sed Atheniensium, qui nunquam suspicione procul habitâ semper viderent, ne quid detrimenti caperet respublica, malum morem illudens. Vocem τίς ἀγορεύειν βούλεται; Lucianus in Jove Tragoedo c. 18. et Deor. Concil. c. 1. non hausit potissimum ex Arist. Ecclesiaz. v. 130. Acharn. v. 45. Thesmophor. v. 379. Aeschin. adv. Ctesiph. 4, 4. Bekk. al., sed praeconis formulam usu receptam et sancitam mutare noluit. Conveniunt, sed casu, Plat. Phaedrus c. 18. Hdf. Ἐὰν δ' ἐμοὶ πείθῃ, πρῶτον μὲν οὐ τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαί σοι, ἀλλὰ —. et Luc. Somnium c. 10. ἢν δ' ἐμοὶ πείθῃ, πρῶτον μέν σοι πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα. [ubi paullo inferius corrige: καὶ τὴν ψυχήν σοι, ὅπερ κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω, quod concinne refertur ad superius πρῶτον μέν σοι: *tum multa et egregia te docebo, tum, quod gravissimum est, mores tuos omni humanitate perpoliam.* Conficit rem De Merced. Conduct. c. 19. γελοῖον γάρ, εἰ, τὸ κυριώτατον, τὴν ψυχήν σοι τὴν ἑαυτοῦ ἐπιτρέπων cet. *Hemsterhusius* ne sensum quidem penitus perspexit.] uterque ille locus communi mendâ vulgo ἢν δέ μοι exhibet. Aliquanto magis dubites de similitudine Luc. Amores c. 29. καιρὸς οὖν ὁ νῦν, εἴποτε καὶ πρότερον, ἀπαιτεῖ σε τὰς Ἀθήνας. atque Demosth. Olynth. III, init. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρός, ὦ ἄ. Ἀ., εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν

πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. Namque et Amores, cujus libri ab se compositi crimine Lucianus absolvi nequit, occultis imitationibus oppleti sunt, et Olynthiacas orationes maxime lectitasse Nostrum, certum scimus. Verum Dial. Marin. 6, 2. *ὦ Τρίτων, οὐ μετρίως με διετάραξας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός· ὥςτε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν.* meminerat Noster Bacchi in libidinem profusi Aristoph. Ran. v. 290. *ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.* Idem Lucianus imitatus est Menandri locum, quem ipse conservavit Amoribus c. 42. *εἶτ' οὐ δικαίως προςπεπατταλευμένον | γράφουσι τὸν Προμηθέα —.* Cataplo c. 13. *εἶτ' οὐ δικαίως σε παρέτιλλεν ὁ Καρίων;* ne dubites, continuo sequitur *προςπεπατταλευμένος.* Querelam Xanthiae identidem repetitam in Aristophanis Ranis *περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος* in suas personas transtulit Noster Charonte extremo Catapl. c. 14. Fugitiv. c. 28.. Aristoph. Ran. v. 1526. *καὶ παίδευσον τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν.* coll. Luc. Dial. Mort. I, 5. *καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων· πολλοὶ δ' εἰσί.*

Timon c. 55. *καὶ ὅλως, πάνσοφον τὸ χρῆμα καὶ πανταχόθεν ἀκριβὲς καὶ ποικίλως ἐντελές· οἰμώξεται τοιγαροῦν οὐκ εἰς μακρὰν χρηστὸς ὤν.*

Tan. Fabro πάνσοφόν τι χρῆμα haud majori juris specie, quam si Luc. Asinus c. 6. *ἡ δέ, σφόδρα γὰρ ἦν ἰταμὸν καὶ χαρίτων μεστὸν τὸ κοράσιον. τι κορ.* tentes, scriptum expetenti opposuit *Jensius* Luc. Vitar. Auct. (c. 12.) *πολυτελὲς τὸ χρῆμα καὶ πλουσίων δεόμενον.*, cui *Hemsterhusius* adjecit Arist. Pac. v. 38. *μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν.* Hoc consilium jure probavit *Valckenaerius* ad Phoeniss. v. 206. De cujus adnotatione non dicam cum *Koenio* ad Gregor. Cor. p. 525.: *Egregia notavit.* Nam primum quidem, quod saepe molestum est illius viri commentarios terenti, etiam ibi obscurâ disputatione, quid vellet, divinare alios, quam plane perspicere maluit. Tum vero in Eurip. Andromach. v. 181. *ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ.* conjecit *τὸ χρῆμα.* ac proinde in his versibus:

φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ
ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν ἔφυ

pro ἔφυ alteram scripturam γένος unice est amplexus, uti statuit etiam *Schaeferus* ad Gregor. Corinth. p. 526. At recte *Hermannus*: *in quibusdam libris*, inquit, *γένος pro ἔφυ positum supplevit, quod intelligendum est*, in praeclarâ notâ ad Soph. Philoct. v. 81. Vidit ibi Vir egregius, etiam sic locutos esse veteres, ut substantivum, quo Subjectum indigeat, Praedicatum faciant, unde Subjecto tacitâ cogitatione impertiatur, ut in versu ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν. Sic etiam Arist. Pace v. 239. ὅσον κακὸν καὶ [sc. ἐστὶ τὸ κακόν] τοῦ πολέμου τοῦ βλέμματος. *Valckenaerius* quidem ut tam immite judicium ferret, hoc, opinor, in causâ fuit, quod ratio ipsi probata alterâ crebrius obvenit: adde ejus exemplis Arist. Aves v. 830. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Lysistrat. v. 83. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις. Eurip. Suppl. v. 977. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου. Sed illa *Hermanni* ratio multum etiam prodest ad articuli vim declarandam: vulgo enim in locis talibus, ut *Isocratis*: ἐγὼ δ' ἡγησάμην ἂν γενέσθαι ταύτην καλλίστην δωρεάν articulum τήν infarciunt, ubi sic ordinandae voces: ἡγησάμην ἂν ταύτην (sc. τὴν δωρεάν) γενέσθαι καλλίστην δωρεάν. Vide, quae docte disputavit *Reisigius* Conjectan. p. 178 sq. De Soph. Oed. Col. v. 595. οὐ σμικρός, οὔκ, ἀγὼν ὅδε. recte statuit *Hermannus*. Bene habet Luc. Dial. Deor. 5, 3. παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι. ut Pseudaeschin. περὶ νόμου c. 8. μαγειρικοὶ ἄρα οὗτοι νόμοι εἰσίν. Luc. Pro Imagin. c. 17. — ἡλίκον αὐτὴ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπὲρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας. Toxar. c. 20. οὐκ ἀγεννῆ σοι καὶ τοῦτον φίλον τὸν Εὐθύδικον διηγησάμην. Sanum censemus De Parasito c. 10. ἀλλὰ τότε οὐκ εἶπε τοῦτο τέλος χαριέστερον. quamvis sequatur: οὐδέποτε [malim: οὐδὲ τότε] εἶπε τοῦτο τὰ τέλος χαριέστερον. Utrumque enim aeque dici licuit. Astrologia c. 10. οἵη διανοίη ἐκείνου. Xen. Conviv. 2, 15. εἴδετ', ἔφη, ὡς καλὸς παῖς ὢν ὅμως σὺν τοῖς σχήμασιν ἔτι καλλίων

φαίνεται, ἢ ὅταν ἡσυχίαν ἔχῃ·, ubi qui καλὸς ὁ παῖς conjiciebat, eum minus mirarer, ni saepius alibi suppares locos invitis scriptoribus eundem auxisse articulo compertum haberem: sed ea in me illius viri, e cujus libris multa proficere soleo, est veneratio, ei ut talia exprobrare non sustineam. Nescio etiam, quam recte *Matthias* Luc. Dial. Deor. 8, 1. ἥκω γάρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον. atque Dial. Mort. 13, 5. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγεῖτ' εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων. γόης, ὦ Διόγενες, ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης. legi cupiverit τὸν ὀξύτατον et ὁ ἄνθρωπος, quum cohaereant ὀξύτατον ἔχων atque γόης ἄνθρωπος (sc. ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπός ἐστιν). Sed illud speciose quaeri potest, sintne verba γόης — καὶ τεχνίτης cum prioribus proxime componenda, an vero ab reliquis separata suis finibus contineantur. Posterius praefero: sic enim Timon c. 7. —· λάλος ἄνθρωπος καὶ θρασύς. De Merced. Conduct. c. 17. —· ἀπειρόκαλος ἄνθρωπος καὶ λιμοῦ πλέως. Demosth. De falsa legat. 104, 10. Bekk. τὸν δ' ἄνθρωπον, ὦ ἄ. 'Α., φυλάττεσθε· ἄπιστος, γόης, πονηρός. Est autem illa res, de quâ agere coepimus, non nullius momenti ad decernendum, utrum Demosthenes de certo homine, saepissime, in Olynthiacis quidem et Philippicis, Philippo, ἄνθρωπος, an potius ἅνθρωπος dixisse videatur: quae lis acriter agitata est (v. ap. *Schaeferum* T. I. p. 328. 329.). Ad me quod attinet, *Bekkero Schaefero* que prius scripturae genus respuentibus non cunctor adstipulari. Quod enim *Wolfius* in alia omnia abiens multitudine exemplorum pugnat, si quis, ut par est, detraxerit talia, ut Olynth. I, 23. B. καὶ γὰρ ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσιν, καὶ ἄνθρωπος ὑβριστής, ὥς φασιν. Philipp. I, 50, 2. B. ἐὰν ἀφέντες ταῦτ' ἐκεῖνο εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἄνθρωπος cet. Leptin. 46, 3. B. ὢν εἷς οὗτος ἀνὴρ ὢν φαίνεται. al., multo sane pauciora relinquentur. Nunc ad Lucianum reversus tracto locum Hermot. c. 76. ὑποθέμενοι δὲ ταύτην φιλοσοφίαν ὀρθὴν εἶναι τῶν Στωϊκῶν, ἄλλην δὲ μηδ' ἡντιναοῦν, ἴδωμεν cet. Ibi articulum inserendum arbitror: εἶναι τὴν τῶν

Στ. vocibus sic ordinatis: ταύτην τὴν τῶν Στωϊκῶν (sc. φιλοσοφίαν) φιλοσοφίαν ὀρθὴν εἶναι., plane ut in eodem dialogo c. 19. est: ὅτι, ὦ 'γαθέ, ἀνδριάντων ταύτην ἐξέτασιν λέγεις τὴν ἀπὸ τῶν σχημάτων. Imagines c. 4. incidendum: ὡς ἐρασθείη τις τοῦ ἀγάλματος καὶ λαθὼν ὑπολειφθεὶς ἐν ἱερῷ συγγένοιτο, ὡς δυνατὸν ἀγάλματι. Item interpretes explicatione suâ soloecismum invexerunt in locum Hermotim. c. 24., ubi junge vocabula: τὸν γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς οὐκ ἀπὸ τιμημάτων ποιεῖσθαι τὴν ἐγγραφήν. i. e. *nam legem ipsis non ex honorum amplitudine cives adscribere.* In Abdicato c. 23. ut soloecismus evitetur, scribendum ἡ transposito: πατρικῆς δ' ἀνάγκης ἄμοιρος ἡ ἀτελὴς τέχνη —. Demosth. Encom. c. 41. interpunge: πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν, ἄνθρωπον καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς 'Αθηναίους ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει κατηναλωκότα; Cataplus c. 5. ἰδοὺ δή σοι, ὦ πορθμεῦ, τὸν ἀριθμὸν οὗτοι οἱ τριακόσιοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων. Delendum οἱ inter οὗτοι et τριακόσιοι. Male etiam vertitur: *En tibi, Portitor, numerum: trecenti hi sunt cum expositis.* Imo: *Ecce tibi, Portitor, hi una cum expositis numero sunt trecenti.* Vehementer miror, *Struvium* L. L. p. 213. corrupto isto οὗτοι οἱ τριακόσιοι innisum sanissima, quae paullo post sequuntur, ἰδοὺ πάλιν οὗτοι δυεῖν δέοντες τετρακόσιοι. corrigere tentasse. Plura verba desiderat Imagines c. 9., ubi sic interpungi poscit Lucianus: πλὴν μειδιάσασά γε, ὦ Πολύστρατε, ὀδόντας ἐξέφηνε πῶς ἂν εἴποιμί σοι ὅπως μὲν λευκούς, ὅπως δὲ συμμέτρους καὶ πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένους; Sic demum ὀδόντας articulo caret legitime: qui non poterat deesse Dial. Mort. 24, 2. τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν. Necyomant. c. 15. γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντων. Ver. Histor. I, 30. τοὺς ὀδόντας ἐκφαῖνον. Fugitivi c. 3. οἱ δὲ πῶς ἂν εἴποιμι οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι — vereor, ne scribendum sit: εἴποιμί σοι. Mirum quantum conveniunt: Cicer. Catilin. III, 10. Ultus est hujus gloriae crudelitatem postea Sulla *ne dici quidem opus est quanta* deminutione civium et quanta ca-

lamitate reipublicae. Ubi qui *nec* dici — praeponunt, mire falluntur. Pro leg. Manil. c. 22. *Difficile est dictu*, Quirites, *quanto in odio simus*. Demosth. De Rebus Chersonesi 62, 5. Bekk. *οὐδ' ἂν εἰπεῖν δύναιτ' οὐδείς, ὅσα τοὺς ταλαιπώρους Ὀλυνθίους πρότερον δοὺς Ποτίδαιαν ἐξηπάτησε καὶ πόλλ' ἕτερα.*, quo non deuti flagitium putabat simia, Philipp. IV, 64, 5. Bekk. Adv. Cononem 56, 5. B. *ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης οὐδ' ἂν εἰπεῖν μὰ τοὺς θεοὺς δυναίμην, ὅση καὶ οἵα πρὸς τὸ ποιεῖν ὁτιοῦν ὑπάρχει.* Alciphron Epist. ined. ap. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 70. *ἔλαθε δ' ἡμᾶς ἡ ὁδὸς διὰ τὴν παιδιὰν ὡς οὐδ' ᾠήθημεν ταχέως ἀνυσθεῖσα.* Eurip. Phoeniss. v. 417. *ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς — οὐδ' ὀνομάσαι δύναιτ' ἄν, ὡς ἐστιν φίλον.* ibid. v. 1188. *Καπανεὺς δὲ πῶς εἴποιμ' ἄν, ὡς ἐμαίνετο;* In Luciani Amoribus c. 14. legam: *οὐδ' ἂν εἴποι τις, ὡς ἡδὺς ὁ γέλως.*, ut fuerat c. 5. *οὐδ' ἂν εἰπεῖν δυναίμην, ὡς ὑπερηυφράνθην.* Charon c. 17. *οὐδ' ἂν εἰπεῖν ἔχοις κατὰ τὴν ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα.* Lexiphanes c. 25. *οἷον ἐκεῖνα πῶς οἴει κατὰ γῆς δῦναι ηὐχόμην ἀκούων σου ἐπιδεικνυμένου.*, ubi Viri Docti errant. Iunge *πῶς οἴει ηὐχόμην* quantopere putas optabam. Ut Fugitivi c. 19. *πῶς οἴει κατηγοροῦντες αὐτοὶ μέθης.* Gallus c. 7. — *πῶς οἴει καλόν* —. Necyomant. c. 14. *πῶς οἴει βαρεῖς ὄντες.* Paucula quaedam obtulere *Hemsterhusius* ad Luc. T. I, p. 475. et *Berglerus* ad Arist. Ran. v. 54. *ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.*, complura *Valckenaerius* ad Hippolyt. v. 446. p. 215. Huc pertinet Demosth. Olynth. I, 24. B. *δεῖ τοίνυν ὑμᾶς — λογιζομένους, εἰ Φίλιππος λάβοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς ἂν αὐτὸν οἴεσθε ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν.*, ubi *Ruedigerus πῶς οἴεσθε*, *Schaeferus πῶς ἑτοίμως* copulat T. I, p. 221. Quin cohaerent *πῶς οἴεσθε ἑτοίμως*, h. e. *ἑτοιμότατα.* Philipp. II, 20, 1. Bekk. *πῶς γὰρ οἴεσθ', ἔφην, ὦ ἄνδρες Μεσσήνιοι, δυσχερῶς ἀκούειν Ὀλυνθίους, εἴτίς τι λέγοι κατὰ Φιλίππου.* Ad Makartatum 56, 1. B. *καί τοι,*

πῶς οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἄτοπον εἶναι —. Eurip. Iphig. Aul. v. 1590. *κἀν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη*. Arist. Nubib. v. 1371. *κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;* Pax v. 705. *χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;* ubi haesit *Reiskius*. Ecclesiazus. v. 599. *κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς;* Plutus v. 742. *πῶς δοκεῖς — ἠσπάζοντο*. Cicero Epist. adFamil. 8,3. Quomodo illum putas auguratus tuum competitorem dolere? Sic *οἴει* perpetuam orationem interjectum abrumpit Luc. Jup. Tragoed. c. 25. *εἴασα ἄν, οἴει* cet. Dial. Meretr. 7, 4. *μνησθήσεται ἔτι, οἴει*. De Conscrib. Histor. c. 57. *πόσοις ἂν οἴει ἔπεσι — ἤγαγεν;* Conf. *Heindorf.* ad Theaetet. p. 299. Sed de hoc genere, ne aliarum rerum disputandi via praecludatur, tum etiam, ut nimia copia satis placitura sit, veritus jam nolo pluribus: ne ad articulum quidem, quoniam coepi secus agere, atque initio dixeram, curam cogitationemque referam, nisi unum tango Pseudoaeschin. Dial. *περὶ δικαίου* c. 4. *θαυμάζοιμ' ἄν, εἰ τοῦτό γε ἐψεύσατο οὗτος ἀοιδός*. quod vitium vel scriptori, vel librario acceptum referimus: in fine dialogi inveneris: *οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε ἀοιδός*. Jam vero in Timonis loco, quem supra dictorum fundum esse voluimus, ad vocem *χρηστὸς ὤν* acute offendit *Hemsterhusius*. Nam nec veritate suâ istam appellationem pendere licet, et, si sumas ironice, ut *χρηστός* crebro ponitur, haec talis irrisio neque ferit legentem, sed aculeo nullo relicto inanem destituit, et naturâ suâ lenior est, quam ut ad facinorosum Thrasyclem commode respondeat. Nimirum coactus Timon ex inopinato infert *χρηστὸς ὤν*, quia Thrasycles jam tam prope abest, ut illius verba exaudiat: quippe odium philosophi ab initio prorsus dissimulatum post aperit et promit humani generis osor. Alioqui in Thrasyclem paullo remotiorem ita potius invectus esset: *οὐκ ἀνάξιος ὤν*: quam formulam Luciano magis, quam ejus explicatoribus adamatam infra sospitabimus.

Timon c. 56. *Οὐ κατὰ ταὐτά, ὦ Τίμων, τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφῖγμαι, ὥςπερ οἱ τὸν πλοῦτόν σου τεθηπότες, ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ δείπνων πο-*

λυτελῶν ἐλπίδι συνδεδραμήκασι, πολλὴν τὴν κολακείαν ἐπιδειξόμενοι πρὸς ἄνδρα οἷον σέ, ἁπλοϊκὸν καὶ τῶν ὄντων κοινωνικόν.

Alii aliter vulnus hujus loci sanandum curarunt: Tan. *Faber* ὥςπερ delet, *Abreschius* ὥςπερ οἳ legit, *Hemsterhusius* οὐδ' ὥςπερ proponit, perinepte *Jensius*. Verum ne quid mutes: simillimus est enim locus Soph. Electr. v. 520. ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, ὃν θρηνεῖς ἀεί, | τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη | θῦσαι θεοῖσιν οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ | λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥςπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ., ubi v. *Hermannum*. Nec multum absimiles sunt duo alii loci (nam in interpretatione verborum ex Oreste *Matthiae* accedo) apud *Seidlerum* ad Eurip. Troad. v. 147. Notandum vero ὁ αὐτός, ὥςπερ., ut De Conscrib. Histor. c. 5. αὐτοὶ μὲν καὶ τότε τῷ αὐτῷ πήχει, ὥςπερ καὶ νῦν, μετρούντων τὸ πρᾶγμα., ubi pessime *Seagerus* ᾧπερ conjecit: vide, multae prorsus doctrinae virum, *Reisigium* ad Soph. Oed. Col. C. C. v. 903. Nec tentatum vellem Dial. Deor. 1, 2. τὸ τεχθὲν ἴσα ἐργάσεταί σε οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον. At pro ἐπιδειξόμενοι patet legendum exigente sensu ἐπιδειξάμενοι; jam abierant enim isti, qui congratulandae prosperae fortunae gratiâ Timonem convenerant. Praeterea etsi κοινωνικόν aliquo modo defendi posse non despero, tamen, quum illud a librariis ad antecedens ἁπλοϊκόν accommodatum esse videatur, nescio, an κοινωνικῶν scribi praestet: *et qui es inter eos, qui de suis opibus liberaliter agunt*. Ut in Piscatoribus c. 35. πολὺς ὁ περὶ τοῦ κοινωνικὸν εἶναι δεῖν λόγος.

Halcyon. c. 7. ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερόν ἐστι τέως, ἕως ἂν ὦσιν ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναῖκας ἐξ ὀρνίθων, ἢ ὄρνιθας ἐκ γυναικῶν.

Rationi sane repugnat, si severius dijudices: haec res magis *fieri nequit aliâ*. Nam quum unum quidpiam facultatem non habet, aliud autem ne ipsum quidem effectum reddi potest, eadem est amborum conditio, nec deficiens efficiendae rei

facultas vel augmento altiorem gradum occupat, vel imminutione de statu suo deturbatur. Ergo recte ἀ δ υ ν α τ ώ τ ε ρ ο ν τ ο ῦ mirati sunt *Wielandus* atque *Struvius* L. L. p. 232. 233. Nihilo minus tamen male agat, si quis criticam falcem huic loco immittat. Non enim detrectasse familiaris sermonis negligentiam istud, quidquid est, ἄλογον, videor recte concludere tum ex hujus libelli c. 2., ubi Platonis aemulatio vocem peperit: π α ν τ ὸ ς γὰρ μ ᾶ λ λ ο ν ἀ δ ύ ν α τ ο ν φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον., tum ex alio quantumvis malo scriptore, Phalarid. Epist. CI. *εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ἐστιν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος, καὶ δὴ ποιεῖτε· εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον, ἀ δ υ ν α τ ω τ έ ρ α ν ἴστε τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.* Et credo etiam alia exempla repertum iri. In iis, quae mox initio c. 8. sequuntur: *τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' οὖν τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔθ' Ἀλκυόνων πέρι οὔτ' Ἀηδόνων.* *Hemsterhusius* verba *τὰς — δυνάμεις μεγάλας οὔσας* inter absolutos Accusativos rettulit, ut tamen vitii suspicionem non plane arceret. Sed isti Accusativi ab *οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν* pendent h. m.: *Igitur immortalium magnam potentiam*, qui sumus mortales planeque pusilli et neque magna perspicere valemus, neque parva, plura vero etiam eorum, quae nobis obtingunt, parum explorata habemus, *vix habemus certo dicere neque quod ad Halcyonas nec Luscinias attinet*, sive, ut enucleatius dicam, *fugit nos, quae sit Deorum vis in Halcyonas et Luscinias.* Neque vero satis integra sunt, quae mox dicit pius Socrates: *Καί σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω, γυναιξί τ' ἐμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ λέγων τά τ' ἄλλα, πρὸς δέ* cet. Lege enim: *γυναιξὶν ἐμαῖς —.*

Prometh. seu Causas. c. 3. *ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας, καὶ τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις.*

Quid in hac librorum lectione absurdum sit,

nempe *καὶ τοῦτο,* quum non appareat, quibus aliis rebus praeter ignem homines suos Prometheus donarit, non est abditum: neque id *Solanum* praeterisse ejus conjectura *ἔκλεψας* argumento est. *Hemsterhusius* autem in lectione probâ quidquam tentare religioni habens secure vertit: *ignem furatus illum etiam hominibus dedisti.* At distingue: *τὸ πῦρ, κλέψας καὶ τοῦτο, ἔδωκας* cet . . ignem dedisti mortalibus, eum quoque nefariâ fraude surreptum, sicut tu idem in carne aequaliter dividendâ Jovi verba dedisti. Hoc enim cummaxime Mercurius erat conquestus. Sic locatum *καὶ οὗτος* quamvis saepe redeat in Luciano, editores tamen aut neglexerunt, aut tulerunt impatientius. Male tentavit *Graevius* locum De Conscrib. Histor. c. 1. *περὶ δὲ τὴν ἑβδόμην τοῖς μὲν αἷμα πολὺ ἐκ ῥινῶν ῥυὲν τοῖς δὲ ἱδρὼς ἐπιγενόμενος, πολὺς καὶ οὗτος, ἔλυσε τὸν πυρετόν.* Interpunctionem correxit *Struvius* L. L. p. 213. loci Ver. Histor. I, 16. junctis *πεντακισχίλιοι καὶ οὗτοι,* ut ibidem paullo ante *ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας — ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας.* Zeuxis vel Antiochus c. 10. recte *Gronovius* voces ordinavit sic: *τὰ ἅρματα δέ, ἀναστρέψαντα καὶ ταῦτα εἰς τοὺς οἰκείους, οὐκ ἀναιμωτὶ διεφέρετο ἐν αὐτοῖς.* Ad eandem normam dudum e Codicibus revocari debuerat Toxaris c. 19. *ἐν δὲ τούτοις εἶναι τὸν Εὐθύδικον καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα, Χαλκιδέα καὶ τοῦτον, ἑταῖρον αὐτοῦ.* Hoc X. *καὶ τοῦτον* eo spectat, quod antegressum est: *ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τόξαρι, Εὐθύδικον, τὸν Χαλκιδέα.* *Gronovii* ratio *τὸν Χαλιδέα καὶ τοῦτον* vitium linguae infert. Herodotus c. 5. interpungendum: *ἄλλος τῆς χλανίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπειλημμένος, Ἔρως καὶ οὗτος, ἕλκει αὐτὸν πρὸς τὴν Ῥωξάνην.* modo antecessit: *Ἔρωτες δέ τινες ὁ μὲν* cet. Ver. Histor. II, 38. ita voces cohaerent: *οὔπω γοῦν δεδύκει ὁ ἥλιος, καὶ ἀπό τινος ἐρήμης νήσου προςήλαυνον ἡμῖν ὅσον εἴκοσιν ἄνδρες, ἐπὶ δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι, λῃσταὶ καὶ οὗτοι.* dixerat c. 37. de Colocynthopiratis *ἄνθρωποι δέ εἰσιν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῶν πλησίον νήσων λῃστεύ-*

ὄντες τοὺς παραπλέοντας. Cronosolon c. 10. distingue: μορφὴν μὲν τοιόςδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεςπέσια καὶ ταῦτα, προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια. Illud καὶ ταῦτα eo pertinet, quod habitu Saturnum fuisse regali et qui Deum deceret, modo dixerat sacerdos. Non rectius versati sunt in Timone c. 4.: Τοιγαροῦν ἀκόλουθα τῆς ῥαθυμίας ἐπίχειρα κομίζῃ παρ᾽ αὐτῶν οὔτε θύοντος ἔτι σοί τινος οὔτε στεφανοῦντος, εἰ μή τις ἄρα, πάρεργον Ὀλυμπίων καὶ οὗτος, οὐ πάνυ ἀναγκαῖα ποιεῖν δοκῶν. Cui confer De Sacrific. c. 11. — ἀγαπῶντα, εἰ διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσει τις αὐτῷ, πάρεργον Ὀλυμπίων. In Jove Tragoedo c. 8. τὰ δὲ ἔνδον ὑπόξυλοι καὶ οὗτοι. atque Baccho c. 2. ἐν κροκωτῷ καὶ τοῦτον. pessime disjuncta sunt. In Alexandro c. 12. ocius reduc vulgatum: ὑπὸ τριγῶν καὶ αὕτη ἑλκομένη. Rectius alibi verba copulaverunt, ut Toxar. c. 28. κηρύκιον, χρυσοῦν καὶ τοῦτο. Macrobiis c. 12. φιλάδελφος, τῶν Περγαμῶν καὶ οὗτος βασιλεύων. Navigio c. 23., ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο. Dial. Meretr. 14, 2., δύο καὶ τοῦτο δραχμῶν. Etiam contrario errore editores passim prolapsi sunt, ut καὶ οὗτος sensu obstante ad priora rejicerent, veluti Alexand. c. 13. De Saltat. c. 21. Saturnal. c. 35.: sed de his locis nunc singulis exponere longum est. In priorem modum etiam alii scriptores loquuti sunt, saepius Demosthenes, ut Midian. 60, 2. Bekk. ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης Οἰνηΐδος φυλῆς, ἠτυχηκώς τι καὶ οὗτος τοιοῦτον, ὅς cet. Thucydid. VII, 57. Κρῆτες δὲ καὶ Αἰτωλοί, μισθῷ καὶ οὗτοι πεισθέντες, cet. Male vero interpungitur pessimeque vertitur in eodem scriptore VI, 67. καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν, τεταγμένον ἐπὶ ὀκτώ, τὸ δὲ ἥμισυ ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ, ἐπὶ ὀκτὼ καὶ τοῦτο τεταγμένον. —

Prometh. s. Causas. c. 6. πάνυ γοῦν, ὦ Προμηθεῦ, μακρῶν δεῖ λόγων καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα, οὐχὶ δὲ ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων.

Ut *Hemsterhusius* ab genuino hujus loci sensu

mirum quantum aberraret, unice effecit vocis *πάνυ γοῦν* ignorata potestas, cujus formulae usus ironicus, quod mireris, ceteros quoque Luciani interpretes aeque effugit. De Conscrib. Histor. c. 29. *πάνυ γοῦν ἔμελεν αὐτῷ, πλαγίαν μὲν τὴν ὀρθίαν φάλαγγα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπου ἄγειν.* Ubi Viri Docti diversimode falluntur. Sensus est: Valde scilicet ei curae fuit, ut sibi ab illis vitiis caveret. Er machte sich wahrscheinlich viel daraus —. Item perversissime vertitur Pseudologista c. 13. *πάνυ γοῦν τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ λοιπόν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτό, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ.* i. e. Haud dubie, credo, hoc unum ad perfectam scientiam tibi reliquum est. Amores c. 24. *πάνυ γοῦν ἐρᾶν ἔδει Φαίδρου διὰ Λυσίαν, ὦ Πλάτων, ὃν προὔδωκεν.*, ubi post *προὔδωκεν* interrogationis signo nullus locus est. Pseudosophista c. 9. *πάνυ γοῦν ἄδηλόν ἐστι τὸ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ἐφ᾽ ἡμῶν λεγόμενον.* Adv. Indoct. c. 16. *πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι.* Bis Accusat. c. 5. *πάνυ γοῦν ὃν φῂς αὐτὸν ἐκεῖνον ὤνησαν οἱ περὶ ἐμοῦ λόγοι.* Deor. Concil. c. 11. *πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν.* Praeivit Aristophanes, Plut. v. 565. *πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.* Diligentiorem curam decrevimus impendere loco De Merced. Conduct. c. 25. *τί γὰρ κοινόν, φασί, λύρᾳ καὶ ὄνῳ; πάνυ γοῦν, οὐχ ὁρᾷς; ἐκτετήκασι τῷ πόθῳ τῆς Ὁμήρου σοφίας* cet.. Quocum sedulo contendimus Demosth. Pro Corona 232, 5. Bekker. *πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο οὐχ ὁρᾷς; γένονε τὰ τῶν Ἑλλήνων, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελέγχθην ἐγώ.*, ubi alios olim *πάνυ γοῦν* legisse e Tiberii verbis summo jure collegit *Schaeferus* T. II, p. 309. Vicissim in Luciano unus cdc. Paris. *πάνυ γάρ, ὡς ὁρᾷς, ἐντετήκ.* liberalius suggessit, quâ scripturâ suam editionem dedecorare *Schmiederus* non verecundatus est. Hujusmodi turbae ex isto *οὐχ ὁρᾷς* ironice usurpato, tanquam communi fonte, derivandae sunt: quem ejus usum non in vulgus emanasse ut in illo Demosthenis pravae Alexandri Tiberiique scripturae, quas inde explico, docent, ita in eadem oratione 266, 6. Bekker. *ἀγαθῇ γε οὐχ ὁρᾷς; τύχῃ συμβεβιωκὼς τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης*

κατηγορεῖς. corruptela codicis pro οὐχ ὁρᾷς inepte οὐκ αὐτός exhibentis manifestat. Nec sine irrisione Aristoph. Equites v. 421. σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών. Lysistrat. v. 1032. οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἔμπις ἐστὶν ἥδε Τρικορυσία; Sed remoto jocandi consilio Vesp. v. 420. . Sic πάνυ γε, quod acerbae illusioni destinatum sit, aliquoties, ut in Demosthene, invenias: Aristoph. Ranae v. 1272. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα., ubi *Ravennas* πάνυ δή, particulâ aperte ex insequentibus petitâ praetereaque versu non numerose, sed incondite sonante. Ecclesiaz. v. 806. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης αὔτ' εἰσενέγκοι. Ita alibi πάνυ γε, οὐ γάρ; in oratione non magis seriâ. De similibus loquutionibus egregie disseruit *Buttmannus* ad Demosth. Midian. p. 109. 110., qui quod de ταχύ γε notavit, valet etiam de ταχὺ γοῦν, ut Arist. Vesp. v. 795. Neque secus γοῦν simpliciter: v. c. Arist. Ecclesiaz. v. 794. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν. Luc. Abdicat. c. 14. καλὸν γοῦν τὸν μισθὸν ἀποδίδως τῇ τέχνῃ. atque de πάνυ solo, Luc. Parasit. c. 2. πάνυ ὠνείδισας, ὦ Τυχιάδη, quod ab Scholiastâ vere acceptum malâ conjecturâ beavit *Seagerus*. In sermone ab ironiâ vacuo frequentissime Lucianus (ut Timon. c. 15.) πάνυ γάρ dixit, semel tantum (*Toxar. c.* 8.) πάνυ γοῦν.

Prometh. s. Caucas. c. 8. — πάνδεινα ἡγήσεσθαι πεπονθέναι, εἰ διανέμων τις κρέα παιδιάν τινα ἔπαιζε, πειρώμενος, εἰ διαγνώσεται τὸ βέλτιον ὁ αἱρούμενος.

Post verba διανέμων τις κρέα codex Parisiensis κατὰ adjectum habet, unde non difficulter elicias: κᾆτα. Luc. Vitar. Auct. c. 3. πρότερον κιθαρῳδὸν γενόμενον κᾆτα εἶναι σοφὸν χρή. Apolog. Pro Merced. Conduct. c. 9. δέδοικα, μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προςλαβὼν κᾆτα εὑρίσκωμαι ἥλῳ, φασίν, ἐκκρούων τὸν ἧλον., quem locum recte ab *Schaefero* Mel. Crit. p. 86. infra perceptum cur in aliam formam *Seagerus* redegerit, non intelligitur. Quod vero affini εἶτα accidit saepenumero, ut praepositum Participio tamen

sensu ipso posterius sit judicandum (vid. interpretes ad Gregor. Corinth. p. 146.), idem in κἆτα non minus cadit. Veluti in Demonacte c. 35., quem locum ab reliquis male distinctum et ipsum conjecturâ vexavit *Seagerus*, ordo verborum legitimus hic est: ἀγνώμων ἂν εἴην τοσούτους αὐτὸς ἰχθῦς καταφαγὼν κᾆτα ὀκνῶν ὑπὸ ἰχθύων καταδασθῆναι. Ceterum quod *Schaeferus* l. l. sic loquitur: *De abusu hujus particulae* (*maxime, opinor, hoc verborum positu*) *in scriptis Atticistarum vid. Lucianum T. II. p. 346. T. III. p. 17.*, vix possum assentiri. Nihil ibi, nisi perfrequens vocis κἆτα usus, quam elegantiores quidam ut Atticam nunquam non vel praeter sensum immiscuere, videtur.

Prometh. seu Caucas. c. 13. ταῦτ' ἐστὶν, ἃ μεγάλα ἐγὼ τοὺς θεοὺς ἠδίκηκα.

Fallitur *Hemsterhusius* scribendum putans ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεγάλα, ἃ cet. Iterum enim Lucianus in Bis Accusat. c. 32. ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ τὴν ῥητορικὴν μεγάλα ἠδίκησα., ubi non offendor Aoristo. Laudo quidem *Schmiederum*, qui Dial. Deor. 2, 1. τί δέ σε μέγα ἠδίκηκα dederit, sed idem Dial. Meretric. 12, 2. τί δέ σε μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; auctori relinquo. *Hemsterhusi* dubitatio eo evanescit omnis, si cogites, Graecos nomen, quod jam priori membro innectendum erat, pronomini relativo pro re natâ vel auctum articulo, vel nudatum lubenter postponere; quam consuetudinem acriter custodivit *Struvius* L. L. p. 225. 226. Addimus e Luciano: Bacchus c. 7. ὃν διεξῄει τὸν λόγον. Deor. Concil. c. 14. οἷα τὰ κέρατα. Piscatores c. 29. ὁπόσα τὰ δυσχερῆ. Vitar. Auct. c. 18. ἅπερ λέγεις τὰ παραδείγματα. Charon. c. 17. nos quoque persequimur vestigia cdc. Gorlit. ὑφ' ὧν εἶπον ἐπιόντων τῶν ἀγγέλων., ut De Merced. Conduct. c. 4. περὶ δὲ ὧν προεῖπον τῶν πεπαιδευμένων. Nec expello articulum loco Necyomant. c. 2. οἷα κεχειροτόνηται τὰ ψηφίσματα. Dial. Mort. 18, 1. junge ἃ — τὰ ὀστᾶ., nec non Anachars. c. 25. οὓς φῂς τοὺς τραγῳδούς;

Prometh. s. Caucas. c. 17. *καὶ τί ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην, ὃ πάντως καλὸν ἠπιστάμην;*

Operae pretium est, Scholion, quod in Cod. Paris., qui 2954. numeratur, exstat, apponere: *ὃ πάντως καλόν] Λείπει ἀλλ' ἤ, ἵν' ᾖ, ἀλλ' ἢ ὃ πάντως.* Isthaec qui adnotavit, antegressum *τούτου* manifesto non legit; quumque accedat, quod *τούτου* explendae, quae nimirum aliter hiaret, orationi facile potuerit interseri, videtur ea res ad litem pronomini intendendam sat gravis, ad certum deliberatumque ejus inducendi consilium non item. Jam illud ego, recte nos hac voculâ supersedere, operam dabo, ut efficiam. Eurip. Alcest. v. 890. *ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν | τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου;* ubi omnia ardere mallem, quam summi *Schaeferi* ad Bos. Ellips. p. 763. amplecti distinctionem, quae locum, ut mihi persuadeo, valde debilitet. Recte *Hermannus* vulgatum tuetur, apposite allato Thucydide I, 33. *σκέψασθε, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τοῖς πολεμίοις λυπηροτέρα, εἰ ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῖν προςγενέσθαι, αὕτη πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδοῦσα ἑαυτήν.* Non aliter Luc. Abdicat. c. 1. *οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον, θεραπεύειν ἐκ προςτάγματος οὐκ ἔθ' ὡς ἡ τέχνη δύναται, ἀλλ' ὡς ὁ πατὴρ βούλεται;* Ubi duae res notatu dignae se objiciunt: primo, illic etiam, ut in locis hujusmodi plerisque omnibus, verba sensu coalita pravâ distinctione disparari: tum vero, utique falli *Heindorfium*, qui ad Plat. Gorg. p. 183. *ἢ* ante *θεραπεύειν* fidenter inserat. Sane vulgo *ἢ* adjicitur (v. *Schaefer.* ad Demosth. T. I. p. 811.). At vero vir egregius legerat, sed animo minus forte attento, in ipso Gorgiâ neque ita multo post p. 251. *καὶ τούτου τοῦ λόγου τί ἂν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα, ἀνθρώπους ἀγαθοὺς καὶ δικαίους γενομένους, ἐξαιρεθέντας μὲν ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, σχόντας δὲ δικαιοσύνην, ἀδικεῖν τούτῳ, ὃ οὐκ ἔχουσιν;* Neque e Luciano, quocum *Heindorfius* familiariter consueverat, incognitum habere poterat

Abdicat. c. 13. *οὔ τι γένοιτ' ἂν ἀχαριστότερον, σωθέντα δι' ἐμὲ καὶ τηλικοῦτον κίνδυνον διαπεφευγότα τοῖς τοιούτοις εὐθὺς ἀμείβεσθαι* —; Calumn. non tem. cred. c. 24. *οὐ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον οὐδὲ δουλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν.* Reperi etiam in Josepho, Antiq. Jud. I, 13, 3. *ὦ παῖ, μυρίαις εὐχαῖς αἰτησάμενός σε γενέσθαι μοι παρὰ τοῦ θεοῦ, ἐπεὶ παρῆλθες εἰς τὸν βίον, οὐκ ἔστιν ὅ, τι μὴ περὶ τὴν σὴν ἀνατροφὴν ἐφιλοτιμησάμην οὐδ' ἐφ' ᾧ μᾶλλον εὐδαιμονήσειν ᾤμην, ὡς σε ἴδοιμι ἠνδρωμένον καὶ τελευτῶν διάδοχον τῆς ἀρχῆς τῆς ἐμαυτοῦ καταλίποιμι.* Eurip. Hippolyt. v. 533. *οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ' | ἄστρων ὑπέρτερον βέλος | οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας ἵησιν ἐκ χερῶν Ἔρως.*, quod recte *Matthias* tuetur. Locum Lysiae p. 285. Reisk. *ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην.* quum alii testati sunt, tum *Nitzschius* ad calc. Plat. Jon. p. 76., cui comitem addo Demosth. Adv. Aristogit. I, 53, 5. Bekker. *τοῦτον ὑμεῖς ἀδικοῦντα λαβόντες οὐ μόνον οὐ τιμωρήσεσθε, ἀλλὰ καὶ μειζόνων ἀξιώσαντες δωρεῶν ἀφήσετε, ὡς τοὺς εὐεργέτας;* ubi *Reiskium* fefellit opinio. Nonnulla expromsit *Hermannus* ad Viger. p. 720., in Aeschyli Prometh. v. 629. librorum scripturâ: *μή μου προκήδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ.* jure in fidem receptâ: fuerunt, qui praeclaro viro repugnarent; at isti ludibrium debuerunt intelligentibus. Demosth. Pro Corona 282, 9. Bekk. recte plurimi libri: *τί δὲ μεῖζον ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἀδίκημα κατ' ἀνδρὸς ῥήτορος, εἰ μὴ ταὐτὰ φρονεῖ καὶ λέγει;* Omninoque Codicibus inter diversa notabiliore modo suspensis exquisitioris dictionis patrocinium recipiam. Rationem vero illius usus inde repetimus, quod sensus specie formâque orationis visus sit potior: nihil est enim discriminis, utrum dicatur: *nulla res aequior est*, an ita potius: *aequissimum est* (huic homini cedere). In quâ causâ videndum est magnopere, ne librariorum vitia rationis expertia eodem immisceas atque, ut hoc utar, comprobes Thucyd. 8, 45. *τὰς δ' ἄλλας πόλεις ἔφη ἀδικεῖν, αἳ ἐς Ἀθηναίους π ρ ό τ ε ρ ο ν ἀ π ο σ τ ῆ ν α ι ἀνάλουν*

κ. τ. ἑ., ubi *Bekkerus* e cdce Vaticano πρότ. ἢ ἀποστ. rite rescripsit., vel Demosth. Philipp. 4, 61, 3. Bekk. οὐδὲ Φεραίοις πρότερον, ἢ πρὸς τὰ τείχη προςβαλεῖν αὐτῶν. cum quibusdam Cdcbs ἢ ejicias. Contra caret vitio, quod est inter Anacreontica, p. 534. ed. Fischer. τί κάλλιον βαδίζειν; Sunt vero Latini, quod vulgo minus noverunt, eodem dicendi genere aliquando usi, ut Caj. Plin. Epist. II, 12. Praeterea quid publice minus aut congruens, aut decorum, notatum a Senatu in Senatu sedere ipsisque illis, a quibus sit notatus, aequari, submotum a proconsulatu, quia se in legatione turpiter gesserat, de proconsulibus judicare damnatumque sordium vel damnare alios vel absolvere? Similia haec adjunximus: Luc. Charidem. c. 18. οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ᾽ ἐνήγαγον εἰς τοῦτο. male displicuit *Solano*: v. *Schaeferum* ad Demosth. T. I. p. 599. Sic Thucyd. 5, 99. οὐ — δεινοτέρους ἀλλά. et iam Homerus οὐ πρὶν — ἀλλά Iliad. 16, 62. De οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλά vel e Grammaticis constat: quid ergo ad Demosth. adv. Neaer. 73, 4. Bekk. εἰςῆλθεν, οἷ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων τοσούτων ὄντων εἰςέρχεται, ἀλλ᾽ ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. *Bekkerus*, vir eruditissimus, scripsit: ἀλλ᾽ ἢ Σrv. ἀλλ᾽ ἢστ: *fortasse utroque opus* ἀλλ᾽ ἢ ἡ"? Nunc de οὐ πρότερον ἢν μή paucis lubet monere. Thucydid. VII, 63. ὧν χρὴ μεμνημένους διαμάχεσθαι ὅσον ἂν δύνησθε καὶ μὴ ἐξωθεῖσθαι ἐς αὐτήν, ἀλλὰ ξυμπεσούσης νηῒ νεὼς μὴ πρότερον ἀξιοῦν ἀπολύεσθαι, ἢν μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὁπλίτας ἀπαράξητε. Haec vulgata lectio omni quippe reprehensione immunis reducatur necesse est. Falluntur *Duckerus* et *Bekkerus* pro ἢν μή correctionem grammaticorum rescribentes ἢ, quod etiam *Vaticano* confirmari non magis miror, quam quod VIII, 39. ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν Μιλήτῳ ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆναι. idem ante τοῦ inserit χάριν. In Thucydide quidem ejusdem naturae locum frustra quaesivi, nisi haud dissimile illud est II, 24. ἢν δέ τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι νηΐτῃ στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει

καὶ δέῃ ἀμύνασθαι, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. Quod contra Lucianus circumspicientem me non frustratus praebuit Dial. Mort. XII, 7. *μὴ πρότερον, ἢν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃς.*, ubi *Solanus* „*ἢν omnes libri pro ἤ.*" Sed sic idem iterum Pro Lapsu in Salut. c. 2. *οὐ μὴν πρότερον ἐρῶ αὐτά, ἢν μὴ περὶ τοῦ χαίρειν αὐτοῦ καὶ τοῦ εὖ πράττειν καὶ τοῦ ὑγιαίνειν προείπω τὰ εἰκότα.* Demonacte c. 57. *μὴ πρότερον, ἔφη, ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, ψηφίσεσθε, ἂν μὴ τοῦ ἐλέου τὸν βωμὸν καθέλητε.* Hermotimo c. 41. *οὐ πρότερον, οἶμαι, μάθοις ἄν, ὅςτις ὁ ἔφεδρός ἐστιν, ἢν μὴ ἐπὶ πάντας ἔλθῃς.* Restat, ut significem magis, quam declarem, videri *ἤ* etiam post *ἄλλος* pronomen nonnunquam a Graecis praetermissum esse. Quod quamquam talibus exemplis, quorum ratio in oculos incurrat, nunc non habeo ostendere, tamen, quum, quae supra attulimus, ejus rei sint defendendae, non dubito in Sophocl. Electr. v. 525. ita distinguere: *πατὴρ γάρ οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεὶ | ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.* atque apud Aristoph. Nubibus v. 1450. *τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς, | οὐδέν σε κωλύσει σεαυ | τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον.* Alibi certe Aristophanes *τί δ' ἄλλο γ'* quamvis *ἤ* dehinc addito ad sequentia verba contulit.

Dial. Deor. 1, 1. *καὶ μὴν οὐκ ἀμισθί με λύσεις, ἀλλά σοι μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον.*

Quod ante *πάνυ* *Hemsterhusius* interseruit *τὶ* pronomen, id in codice Parisiensi repertum foverunt et alii, et *Schaeferus* Melet. Crit. p. 12. Ea quaestio quum cupide agitaretur, nonnulli justam diligentiam plane desiderari passi sunt. Ut unum afferam, nonnemo, quum *τὶ* post *μηνύσω* interposuisset, sequenti paragrapho in verbis *πλὴν τοιοῦτό τι ἡ μίξις αὐτῆς ἀπειλεῖ* scripturam *πλὴν τοιοῦτό γε ἡ μ.* minime improbavit. Mihi quidem rem ipsam spectanti pronomen, cujus defectum ipsum Adjectivi genus neutrum aut indicaret, aut etiam resarciret, non semper adjecisse Graecos probabile visum; congestis vero et inter ipsa comparatis variis exemplis non mediocriter in ea opinione sum confirmatus. Luc. Prometh. s. Causas. c. 5. *πλὴν ἀλλ'*

εἰ καὶ τοιοῦτον, ὦ Μαίας παῖ, ὑφίστασαι., quod *Hemsterhusius* non magis tolerabile censebat. Ergo idem vitiis accensebat Necyomant. c. 4. ἀτεχνῶς οὖν ἔπασχον τοῖς νυστάζουσι τούτοις ὅμοιον, ἄρτι μὲν ἐπινεύων, ἄρτι δὲ ἀνανεύων ἔμπαλιν. Sed viro summo loci ipsi, dum tacent, obloquuntur. Hermotim. c. 63. καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή, ὡς οὐκ ἄν ποτε ἄλλο εἴποιμι. Dial. Marin. 14, 2. legam: οὐκ ἂν ἄλλο ἔτι μετὰ ταῦτα ἴδοι., vel, οὐκ ἂν ἔτι ἄλλο. De Parasito c. 60. — ὅτι οὐκ ἄλλο ἐστί. Ut jam Hom. Odyss. IV, 179. οὐδέ κεν ἡμέας ἄλλο διέκρινεν. Philospeud. c. 35. ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι. Achill. Tat. 8, 10. ἱερεῖ δὲ ἔπρεπεν, εἴπερ ἄλλο, καὶ τοῦτο —. De Saltat. c. 83. οὐ γὰρ ἀρκεσθεὶς τούτοις ὁ γενναῖος ἀλλὰ καὶ μακρῷ τούτου γελοιότερον ἔπραξε., ubi pro ἀλλὰ καί malim ἄλλο καὶ coll. Pro Imagin. c. 5. παραπλήσιον δὲ καὶ μακρῷ τούτου γελοιότερον Στρατονίκην ποιῆσαι. Saturnalia c. 2. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται., ubi cum *Gesnero* οὐδὲν οὐδέ requisivit *Schaeferus* ad Bos. Ellips. p. 777. Atqui probe uterque horat istud schema, ut in Asino c. 22. χρυσίον μὲν οὐδὲ ἀργύριον., de quo nuper docte *Struvius* Lect. Luc. p. 242., olim *Duckerus* ad Thucydidem 8, 99., sed Neutrum Adjectivi adminiculo omni orbatum iis displicuit. Gallus c. 28. ἀπίθανον λέγεις. Hermot. c. 15. οὐ πάνυ ἀγκύλον ἠρόμην. Charidem. c. 19. ἐφ' ἕτερον βούλομαι μεταβῆναι. Asinus c. 52. — ἕτερον — ἐξεῦρεν. Philopatr. c. 26. μέγα γὰρ ἔφησαν. De Merced. Conduct. c. 32. τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται. Sympos. c. 38. — διότι δή ἐστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον ἐς τὸν λόγον., ubi certe conjici debuit: διότι τί ἐστι. Amores c. 29. ἐπὶ σπουδαιότερον ἧγμαι. Abdicat. c. 7. καὶ πάχει μὲν σύνηθες τοῖς λυπουμένοις. De Saltat. c. 83. οἷον ἐγώ ποτε μέμνημαι ἰδὼν ποιοῦντα ὀρχηστήν. Scytha c. 11. ὁποῖόν φασι — πεπονθέναι. Thucyd. 4, 28. οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν. De Merced. Conduct. c. 5. ξυγγνώμης ἄξιον ποιοῦσι. Luc. Dial. Mort. 22, 5. χαρίεν λέγεις, ubi duobus libris, in quibus est χαρίεν γε λ., cunctor obsecun-

dare ob locum Vitar. Auct. c. 3. *χαρίεν λέγεις, εἰ* —. *Δεινὸν λέγεις* et similia tetigit *Reisigius* Conjectan. p. 216. Aristoph. Pac. v. 700. *πάσχει δὲ θαυμαστόν. . . τὸ τί;* Isocrat. ad Demonic. 2ʳ, 8. B. *παραπλήσιον γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάσχουσιν, ὥςπερ ἂν εἰ* cet. Demosth. ad Lacritum 26, 2. B. *ἀλλὰ πεπόνθαμεν καινότατον.* Thucyd. 6, 88. *ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε.* idem 4, 67. *τοιόνδε ἐποίησαν.* Arist. Pac. v. 1238. *ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.* Vespae, v. 1179. *ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι.* Eur. Hecub. v. 667. *οὐ καινὸν εἶπας.* Aristaenet. Epist. 1, 22. *σὲ δέ, εἰ καὶ παράδοξον ἐρῶ, μισεῖ μῖσος ἐξαίσιον.* Plat. Charmid. c. 46. Hdf. *σμικρὸν τοίνυν με προςδίδαξον.* Hos locos si percurras, pronomen *τὶ* in certis quibusdam Adjectivis atque post nonnulla Verba deficere lubentius profecto intelliges. Veluti dubitari non potest, quin post verbum *πάσχειν* crebro *τὶ* Adjectivo non accedat: quam sententiam tulisse etiam *Jacobsium* ad Achill. Tat. 7, 9. *Μελίττη μὲν ἐπεπόνθει πρὸς τοῦτον ἐρωτικόν.* p. 899., hoc magis laetatus sum, quod e Luciani exemplis superius positis, quae pleraque temere a criticis affecta sunt, ipse etiam nonnulla mutata voluit. Quod non probo. Quid enim? In aliis locutionibus ita solent Graeci. Cur igitur non eodem pacto in omnibus, quum par ratio sit omnium? Quod contra *Schaeferus* ne nunc quidem de pristinâ severitate remisit, sed et ad Phalar. Epist. p. 308. *τὶ* in hac causâ sicut necessarium tuetur, et Demosth. De Pace 13, 2. B. *εἴτε συμμάχους, εἴτε σύνταξιν, εἴτ' ἄλλο τι βούλεταί τις κατασκευάζειν τῇ πόλει,* quum *τὶ* ab aliquot subsidiis absit, ille ejiciendum negat T. I. p. 391., ut mirer, quî idem non castigatum omiserit Dem. De falsa Legat. 71, 2. B. *πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον καὶ ὑπερφυὲς ἂν πεποιηκότες ὑμεῖς εἴητε* cet. . Sed *Schaefero*, viro summo, non cum istis, qui sunt vulgus sine gratiâ, sine auctoritate, sed cum coryphaeis philologorum rem esse intelligo: primum quidem, qui permagnum momentum facit, *Hermanno,* in Soph. Philoct. v. 444. *ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέ πω κακόν γ' ἀπώλετο.* librorum scripturam adsciscente et propugnante, deinde cum Augusto *Mat-*

thid ad Eur. Orest. v. 400. et quos is auctores sequutus est, novissime cum viro ad illos quidem nequaquam comparando, sed non indocto tamen, *Courierio*, cujus nota bonae frugis est ad Luc. Asinum p. 310. 311. Quae adhuc persecutus sum, eo pertinere judico, ut pronomen indefinitum Neutri Adjectivorum non ubivis adjungi intelligatur: quod ut in nonnullis etiam elegans videtur, ita interdum satis asperum esse haud diffiteor: nunc autem, quando Codices neutram in partem inclinantes et servandi τὶ et exstinguendi optionem concedunt, cur ad eximendam voculam animus propendeat, dicetur. Quemadmodum enim viri docti pronomen vehementiore studio saepe expetiverunt, ita aliquanto ante librarios in eâdem sententiâ fere fuisse e lectionis discrepantiâ in hujusmodi locis videor colligere. Thucyd. VI, 21. — εἴπερ βουλόμεθα ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν. proscribe τὶ in plurimis libris non conspicuum et a *Bekkero* circum circa septum uncinis. Luc. Amores c. 5. ἡ δ' ἐπαγγέλλεταί τι καὶ σπουδαῖον. duo codices, eximiae notae alter, τὶ non agnoscunt. Dial. Deor. 20, 2. μηδὲ κακὸν ἐντρίψησθε τῷ νεανίσκῳ. Juntina κακὸν ἔργον. Plat. Menexen. c. 19. Gtllb. ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι οὐκ ἔστιν αἴσχιον, ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. Stobaeus αἴσχιόν τι tenet. Incert. Dial. Eryxias c. 17. οἶμαι δὲ καὶ Κριτίαν τοῦτον οὐχ ἕτερον τὸ πλουτεῖν οἴεσθαι εἶναι. *Fischerus* et *Boeckhius* ἕτερόν τι ex uno libro dederunt, quos non imiter. Aeschyl. Agamemn. v. 252. σὺ δ' εἴτε κεδνόν, εἴτε μὴ πεπυσμένη —. Al. εἴ τι κεδνόν —. Ergo locos, qui in simplex Neutrum conspirant, immitium librariorum habemus reliquias. Ceterum imitati sunt Romani. Tacit. Annal. II., 15. meminissent modo avaritiae, crudelitatis, superbiae: aliud sibi reliquum, quam tenere libertatem, aut mori ante servitium? Cujus similiter tentati patrocinium non magis *Wolfio* detrectamus.

Dial. Deor. VI, 1. *Τὸν Ἰξίονα τοῦτον* (ὁρᾷς; ὦ Ζεῦ) ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἡγῇ;

Cur *Jacobsius* ὁρᾷς cum Codice Parisiensi expellat, parum intelligo. Non potest id sane ita accipi, ut Aristoph. Nub. v. 208. ὁρᾷς, αἵδε μὲν Ἀθῆναι et v. 213. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς, ἡδί., quoniam Ixionem Junoni, quum loqueretur, in conspectu fuisse non patet: at crebro illud verbum orationi mediae sic interjicitur, aut ut, in sedatâ quidem disserendi formâ, non posse non alterum tibi concedere indices, ubi ὁρᾷς, scribendum, aut, si ὁρᾷς; exarari debet, ut sis animo commotior atque tarditatem alius nihil videntis incuses, sive eum in errore deprehensum convincas; denique est ironicum, non minus, quam οὐχ ὁρᾷς; Priorem rationem ad Xenoph. Hieron. I, 16. ἀλλ', ὁρᾷς, ἐκεῖνό γε οὐκ ἂν ἔτι πείσαις ἀνθρώπων οὐδένα. bene enucleavit *Frotscherus*. De posteriore ego agam, a superiore loco initium facturus. Ibi enim Juno maritum nimis hospitalem et in mortales voluntate proclivem temeritatis coarguit. De Conscrib. Histor. c. 18. ὁρᾷς; ὅμοιος οὗτος ἐκείνῳ —. ubi vel *Solanus* et *Hemsterhus.* ap. Geel. p. 25. haeserunt. Sed est ironicum, ut tum alibi, tum De Mort. Peregrin. c. 45. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς παραδέχεται., quod nescio quo pacto *Marklandus* vexavit. Abdicatus c. 32. ὁρᾷς; ἤδη καὶ ταῦτα ποιῶν ἐπισπᾷ τὴν νόσον. Ut illic distinguendum. Piscatores c. 23. omnino genuinum est: ὁρᾷς δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα. Demosth. Pro Coron. 281, 6. B. ἀλλ', ὁρᾷς, ἐγώ (sc. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῶ τοῖς πολλοῖς). Perperam editur ὁρᾷς; ut saepe interpretes ambo genera confuderunt. Luc. Catapl. c. 19. ἀλλ', ὁρᾷς, ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι. Vitar. Auct. c.4. interpunge: ὁρᾷς; ἃ σὺ δοκέεις τέτταρα, ταῦτα δέκα εἰσί —, ut Piscator. c. 8. ὁρᾶτε; πρὸς ὀργὴν ἀκούετε. c. 18. ὁρᾷς; προσεταιρίζεται. et c. 40. ὁρᾷς; ὀλίγοι συνέρχονται. Confer praeterea Charon c. 7. Jup. Tragoed. c. 14. init. Gallus c. 19. Toxaris c. 58. Navigium c. 15., ubi distingue: ὁρᾷς; διὰ τοῦτο ὤκνουν —. et c. 16., ubi interrogandi signum post πρὸς τὸ ἐπιῤῥέον neglectum est. His duo addam: unum, rarissimi haud dubie usus esse, sed probum, quod est apud Soph. Trachin. v. 395. δίδαξον, ὡς ἕρπον-

τός, εἰςορᾷς; ἐμοῦ. Ego nunc certe aliud exemplum, in quo item εἰςορᾷς; ita legatur, memoriâ non teneo. Alterum est, ut Soph. Oed. Col. v. 1426. hic loci commemorem, quoniam a doctorum virorum consiliis meus dissidet animus. Verba litigiosa sunt haec:

ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ.

De quo quum diversis modis judicarent, nemini dum, quod verum arbitror, in mentem venit, ἐκφέρει pro Praesentis Medii personâ secundâ accipere. Hoc commendat Soph. Electrâ v. 628. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει —. Eodem significatu ἐκφέρομαι Demosth. De Contribut. 33, 4. Bekk. *Οὐκοῦν τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε, τῶν δ' ἔργων οὐδενὸς κύριοι γίγνεσθε.* Tum generosa puella fratri suo hoc dixerit: *Vides, quam patris vaticinia tibi ad veritatem adducas, qui vobis necem ex ambobus minatur?*

Dial. Deor. 6, 5. *πόνον ἄπαυστον ἕξει δίκην διδοὺς οὐ τοῦ ἔρωτος (οὐ γὰρ δεῖ, δεινὸν τοῦτό γε), ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.*

Sic ex codice Parisiensi edidit *Schmiederus*, quum vulgo absurde legeretur: *δίκην διδοὺς τοῦ ἔρωτος. Ἥρα. Οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας.* Et praeclare cetera ille, nisi quod uno vitio relicto. Quod *Jacobsius* atque *Struvius* L. L. p. 253. ita sustulerunt, ut *δεῖ* ante *δεινόν* expungerent. Mihi potius leni transpositione utendum videtur: *δίκην διδοὺς οὐ τοῦ ἔρωτος (οὐ γὰρ δεῖ), ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας (δεινὸν τοῦτό γε).* Conjecturae meae favent hi loci: Luc. De Saltat. c. 75. *οὔτε πολύσαρκος (ἀπίθανον γάρ) οὔτε λεπτὸς εἰς ὑπερβολήν (σκελετῶδες τοῦτο καὶ νεκρικόν).* Ubi *Solanus* *γάρ* ante *τοῦτο* inseruit, si e codicibus, vix refrager; sin e conjecturâ, intercedo. Piscatores c. 41. *κομίζειν δ' ἕκαστον σωφροσύνην μὲν ἢ δικαιοσύνην ἢ ἐγκράτειαν μηδαμῶς (οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ*

ταῦτά γε, ἢν μὴ παρῇ) πέντε δὲ συλλογισμοὺς ἐξ ἅπαντος (οὐ γὰρ θέμις ἄνευ τούτων εἶναι σοφόν). De Merced. Conduct. c. 4. *οὔτε ἀποτρέπειν ἄξιον — (οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν) οὔτε μὴν αἰτιᾶσθαι καλῶς ἔχει — (ἐπιτήδειοι γὰρ καὶ οὐκ ἀνάξιοι).* Gallus c. 5. *ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ἤσθιον τῶν κυάμων (ἐφιλοσόφουν γάρ) νῦν δὲ φάγοιμι ἄν (ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόῤῥητος ἡμῖν ἡ τροφή).* De Luctu c. 15. *οὔτε τοῦ παιδὸς εἵνεκα τραγῳδεῖν ἔοικεν (οἶδε γὰρ οὐκ ἀκουσόμενον οὐδ᾿ ἂν μεῖζον ἐμβοήσῃ τοῦ Στέντορος) οὔτε μὴν αὐτοῦ (φρονεῖν γὰρ οὕτω καὶ γινώσκειν ἱκανὸν ἦν καὶ ἄνευ τῆς βοῆς).* Achill. Tat. I, 4. *κόμη ξανθὴ (τὸ ξανθὸν οὖλον) ὄφρυς μέλαινα (τὸ μέλαν ἄκρατον) κ. τ. ἑ.* . Demosth. de rebus Chersonesi 33, 1. Bekk. *ἐχρῆν δέ, ὦ ἄ. Ἀ., τοὐναντίον ἢ νῦν ἅπαντας τοὺς πολιτευομένους ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις πρᾴους καὶ φιλανθρώπους ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι (πρὸς γὰρ ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους ἐν ταύταις ἐστὶ τὰ δίκαια) ἐν δὲ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου φοβεροὺς καὶ χαλεποὺς ἐπιδεικνύναι (πρὸς γὰρ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐν ἐκείναις ἔσθ᾿ ὁ ἀγών).* Aliquoties Isocrates ita est loquutus, quod pro celebratissimo hujus scriptoris studio concinnitatis non valde demirandum; ut ad Demonic. 31, 10. B. *μηδὲ φιλαίτιος ὢν (βαρὺ γάρ) μηδὲ φιλεπιτιμητής (παροξυντικὸν γάρ).*

Dial. Deor. 7, 4. *τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθόν, τὴν πυράγραν. .*

Volebat *κλέψας* addere, ut jam sensit *Gesnerus*, clare exposuit *Struvius* L. L. p. 233. 234. Ego hic tractabo locum Luc. Gallus c. 14. *ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρώην ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους Σίμων ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρά, ὁ τὸ τρυβλίον περιλείχων ἄσμενος ἐξελαύνει, ἁλουργῇ καὶ ὑσγινοβαφῇ ἀμπεχόμενος.* Ubi interpretes diversis diversi, erroribus omnes imbuti sunt. Et cardo quidem rei vertitur in eo, quod *ὁ τὸ τρυβλίον περιλείχων* sociarunt, quum deberent separare *ὁ τὸ τρυβλίον* sc. *ὑφελόμενος,* ut de Simone modo narrarat gallus: *ὃς τὸ κεραμεοῦν τρυβλίον ὑφελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλης*

ἔχων, cui mirabundus Micyllus: *Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας* cet. . Tum plenius et rectius cod. Parisienses — *κατὰ τοὺς νόμους Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια* cet. exhibent. Ad *περιλείχων* autem, quod de homine dictum est coacervatas in arcâ opes frivolis oculis spectante et hic et Icaromenipp. c. 30. *ὅπως δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον.*, *τὰ χρήματα* cogitatione tacitâ assumendum est. Verte: *Ubi vero nuper est mortuus, omnia illa ex lege sunt Simonis: atque nunc iste sordidâ veste, patellae meae furator, opes istas lingens hilariter in publicum evehitur.*

Dial. Deor. 9, 1. *Συνίημι· ὁ Γανυμήδης ἔνδον.* Istud *συνίημι*, *intelligo*, *capio*, *quid rei sit*, hic, quoniam non potest aliter, recte editores ab reliquis sejunxerunt; sed alii loci, in quibus *ὅτι* vel *ὡς* vel *γάρ* post *συνίημι*, *μανθάνω* atque similia comparent, et possunt fallere incautiorem et frequenter deceperunt interpretes. Aristoph. Aves v. 946. distingue: *ξύνες, ὅ τοι λέγω. Π. ξυνίημ'· ὅτι* (*nam*) *βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.* Hom. Odyss. IV, 466. interroganti Proteo: *τέο σὲ χρή;* Menelaus: *οἶσθα, γέρον· (τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις;) ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι —.* Hic quoque prave interpungunt et vertunt: *ὡς* est *nam, nempe.* Luc. Vitar. Auct. c. 24. *Μανθάνεις· οὐ γάρ —.* Cf. Athenaeum III, p. 103. A. Soph. Electr. v. 1235. *ὅρα γε μέντοι· κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν.* Luc. Piscator. c. 51. *Μανθάνω· διότι χρυσίον οἶμαι προςῆν τῷ ὀνόματι.* Jupit. Tragoed. c. 7. *Μανθάνω· ὅτι πλουτίνδην κελεύεις, ἀλλὰ μὴ ἀριστίνδην καθίζειν καὶ ἀπὸ τιμημάτων.* Ubi *ὅτι* in editione Florentinâ male intercidit. Alia quaedam hujusmodi vere emendavit *Stallbaumius* ad Plat. Euthyphr. p. 14. et p. 58. Luc. Dial. Deor. 15, 2. *εὖ λέγεις· ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην.* In Dialog. Marin. 2, 4. vulgo sic legebatur: *Μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις, ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθών σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν.* Sed optimus Parisiensis ita: *Μανθάνω·*

ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελθόντες· σὲ δὲ τοὺς ἄλλους Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι. Aliquanto sane emendatius. Lege: *Μανθάνω· ὅτι ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελθόντες· σὲ δὲ ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι.* Incert. Philopatris c. 19. *Αἰσθάνομαι τοῦτον, τὸν ἐξισωτὴν γὰρ εἴρηκας.* Imo distingue: *Αἰσθάνομαι· τοῦτον τὸν ἐξισ.* cet. Vocula *γάρ* compluribus verbis subjecta erroris ansam praebuit. Id genus locos hic breviter attingam: *πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.* In Luc. Charont. c. 11. interpunctio secus, ac factum est, ita debet institui: *Ἀλλ' οὐ Σόλων γε ἐκεῖνος, ὦ Χάρων, ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται· ὡς ὁρᾷς, καταγελᾷ γὰρ τοῦ Κροίσου καὶ τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου.* Duo codices e correctione: *ὅς, ὡς ὁρᾷς, καταγελᾷ τοῦ Κρ.* . Dial. Mort. 25, 1. *τίνες δὲ καὶ ἔστε; πρότερον οἶμαι χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.*, ubi *Solanum* refutavit *Hemsterhusius* T. I. p. 432. Timon. c. 6. *ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι.*, ubi Scholiasta vulgariter: *ὑπὲρ γὰρ τὸν Ἐπιμενίδην.* Dial. Mort. 3, 2. *εἰ μὴ ἐς Λεβάδειαν γὰρ παρέλθω* —. Rhetor. Praecept. c. 11. *κἂν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι* —. Athenaeus VI. p. 132. *διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ.* Epigramm. Luc. T. II. p. 692. ed. Schmied. *Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτός.* Quod male mutavit *Wetstenius.* In Philospeude c. 12. recte edidit *Schmiederus: ἐς τὸν ἀγρὸν γὰρ ἐλθὼν ἕωθεν* —. ut Dial. Mort. 10, 9. *ὑπὲρ τὸ μέτωπον γάρ.* et 20, 6. *ἐπὶ τὸν Κροῖσον γάρ.* V. *Schaefer.* Mel. Crit. p. 78. *Reisig.* Conject. p. 147. *Hermann.* ad Soph. Philoct. v. 1437. Sic etiam *δέ* postponitur: v. *Schaeferum* ad Soph. Oed. T. v. 749. [Luc. Hercul. c. 5. vera lectio est: *τὰ δεσμὰ δέ εἰσίν οἱ σειραὶ λεπταί* —. Dial. Marin. 4, 2. *ἃ πάσχει δέ* —, quod male deseruit *Schmiederus.*] In Achille Tat. II, 14. omnino distingue: *τὸ γοῦν τῆς Σικελικῆς πηγῆς ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ, καὶ φλόγα μὲν ὄψει κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς ἀλλομένην· ἄνωθεν θιγόντι δέ σοι τὸ ὕδωρ ψυχρόν ἐστιν.* Apud poëtas tum *γάρ*, tum *δέ* hoc insolentiore positu aliquoties a scribis ad vulgarem formam revocatum est.

Dial. Deor. 12, 1. *καὶ ὅλως θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι· δέδια τοίνυν ἅπαντα, δέδια τὸ τοιοῦτο, ἡ τὸ μέγα σε κακὸν τεκοῦσα* cet. *Jensius* atque *Hemsterhusius* *δέδια τοίνυν τὰ τοιοῦτο* resectis verbis *ἅπαντα δέδια* conjecerunt. Et de vitio quidem noli dubitare, etsi *Abreschius* nihil omnino mutet, inepte, ut solet, disputans Lection. Aristaen. p. 203. 204. Sed nihil nisi *ἅπαντα* e praegressis prono errore deductum deleri debet: *δέδια τοίνυν, δέδια τὸ τοιοῦτο* —. Ut quum alibi, tum Demosth. De falsa legat. 96, 1. B. *ἣν δέδοικα μέν, ὦ ἄ. Ἀ., δέδοικα, μὴ λελήθαμεν ὥςπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες.* Ibidem 224, 1. Bekker. Jam in iis, quae sequuntur: *ταῦτα δέδια κινδυνεύοντά σε ὁρῶσα.* perperam haesit *Hemsterhusius* conjectans: *ταῦτα, νὴ Δία, κινδυνεύοντά σε ὁρῶ.* Omnia sunt sanissima, si memineris voces ita invicem cohaerere: *ὁρῶσά σε ταῦτα κινδυνεύοντα δέδια* *Haec te periclitantem videns, timeo.*

Dial. Deor. 17, 1. *ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν, ἱκέτευε.*

Male verborum *συνεὶς ἐχόμενον ἑαυτόν* insolentia ad aliam sententiae conformationem *Struvium* provocavit, quam tentavit Lect. Luc. p. 234. et iterum probavit De Fragmentis Dionysi p. 51. infra. Apte hoc loco uti *Schaeferus* scivit ad Demosth. T. I. p. 805. et jam antea *Hermannus* ad Viger. p. 771. Utramque dicendi normam commiscuit Demosth. De male gesta legat. 295, 2. B. *οἱ νομίζοντες αὐτοὺς ἀξιόχρεως εἶναι τοῦ Φιλίππου ξένοι καὶ φίλοι προςαγορεύεσθαι.* Exempla, quae librorum scripturam in Luciano plane vindicent, collegit *Schaeferus* ad Bos. Ellips. p. 224. Verumtamen quod ibi sic dicit: *In talibus oppositio, sive expressa illa, sive tacita, non patitur nominativum Infinitivo jungi*, etsi vir egregius illud retractans etiam nominativo locum esse ipse docuit ad Sophocl. Oed. Tyr. v. 958., tamen equidem ita statuo, Graecos in hoc genere non repudiasse Accusativum, Nominativum autem multo celebrasse frequentius: quod nunc, si forte, demonstrare ani-

mum induximus. Id si vicero, accusativum proprium esse distributivis injuriâ contenderit *Lobeckius* ad Phryn. p. 750. infra. Thucydid. 4, 98. ὕδωρ τε ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι, ἣν οὐκ αὐτοὶ ὕβρει προςθέσθαι, ἀλλ' ἐκείνους —. Idem 5, 55. σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους —. 6, 64. αὐτοὶ μὲν ἀποκλήσειν — ἐκείνους δέ —. 7, 56. τούς τε γὰρ ἄλλους Ἕλληνας — καὶ αὐτοὶ πολὺ θαυμασθήσεσθαι. Idem 4, 28. οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν., ubi unus Parisiensis αὐτόν, tam prave, quam recte Vaticanus 8, 76. τοὺς μὲν ἡμαρτηκέναι—αὐτοὶ δὲ σώζειν., ubi αὐτοὺς vulgabatur. Demosth. De male gesta legat. 351, 1. B. εἶτ' οἴεσθε ὑμεῖς μὲν οὕτω γιγνώσκειν, τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως; ubi un. cd. ὑμᾶς. Idem Ad Nicostratum 2, 3. Bekk. — τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτός, ἕτερον δ' ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. Ubi nominativum lectis, quae paullo post attuleram, mirari desines. Lucian. Pro Imagin. c. 8. αὐτὴ μὲν μαρτύρεσθαι — σὲ δὲ εἰδέναι. Alteram rationem tuentur Luc. Hermotim. c. 56. φαῖεν γὰρ ἄν — σφᾶς μὲν οὕτω ξυντιθέναι — ὑμᾶς δέ cet. Charidem. c. 2. ἃ ἐκεῖνον μὲν — σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν. Dial. Deor. 12, 2. ἢ θέλεις σύ, ὦ μῆτερ, αὐτή, μηκέτι ἐρᾶν μήτε σὲ τοῦ Ἄρεως, μήτ' ἐκεῖνον σοῦ. Praeterea factum est saepenumero, ut graeci scriptores, qui structuram Accusativo egentem eligere videantur, quasi quae Nominativum sibi postularet, ea magis placeret, Nominativum cum vicinis pugnantem inferrent. Luciani Phalar. alt. c. 5. πάντων ἂν εἴη τοὔτ' ἀτοπώτατον — τὸ κεκρίσθαι μηδὲ τοῦ ἀνατιθέναι ἄξιος. et *Lobeckius* usurpat ad Phryn. p. 755. et *Struvius* L. L. p. 240., qui adjecit Asin. c. 29. — ἔδει — εἶτα καὶ ἀνυπόδητος —. Sic nominativus cum verbo δεῖν crebro conjungitur: de qua re videre est *Lobeckium* ad Phryn. p. 754. et *Schaeferum* ad Demosth. T. II, p. 648. Addo Luc. Pro Imagin. c. 20. — οἴεται δεῖν ἐπιψευδόμενος καὶ προστιθείς. Philopseudes c. 39. οὐ δοκεῖν

οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν., ubi Florentina editio emendatoris vim sensit. Demosth. Ad Phormionem 46, 12. B. *οὑτοσί τε οἴεται δεῖν ἀθῷος εἶναι οὐδὲν βέβαιον ἐνέχυρον καταλιπὼν* —. Idem *περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας* init. *διό φημι δεῖν αὐτὸς στεφανοῦσθαι.* Idem De Rhodior. Libertate 16, 10. B. *πολλὰ καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων ἐξηπάτησθε, ὧν οὐδενὸς αὐτοὶ δοῦναι δίκην δίκαιον ἂν εἶναι φήσαιτε.* Ubi *Reiski* conjecturam *δίκαιοι* pro *δίκαιον* nollem profecto *Bekkerus* recepisset. Alium locum, qui prorsus congruat, jam *Lobeckius* l. l. protulit. Sic etiam Plat. Criton c. 12. *ἅττ' ἂν ἡμεῖς σε ἐπιχειρῶμεν ποιεῖν, καὶ σὺ ταῦτα ἀντιποιεῖν οἴει δίκαιον εἶναι;* ubi etiam *Buttmannum* fluctuare indigne fero. Nominativum etiam in fidem recipio Demosth. Philipp. III. 30, 4. B. *τὸν αὐτὸν τρόπον ἄν τις ὑπέλαβε τοῦθ' ὥσπερ ἂν εἰ υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διῴκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς, κατ' αὐτὸ μὲν τοῦτο ἄξιος μέμψεως εἶναι καὶ κατηγορίας, ὡς δ' οὐ προσήκων ἢ ὡς οὐ κληρονόμος τούτων ὢν ταῦτα ἐποίει, οὐκ ἐνεῖναι λέγειν.*, ubi *Bekkerus* e mente *Reiski ἄξιον* suscepit. Contra De male gesta legat. 97, 9. B. *τίν' ἀνθρώπων ἐλύπησεν ἂν ἡ εἰρήνη, ἔξω τοῦ ἄδοξον γεγενῆσθαι.* alteram scripturam *ἄδοξος* jure probavit *Bekkerus*, sed non dixerim cum *Schaefero*: *ita poscente ratione syntaxis graecae.* Eurip. Phoeniss. v. 478. sane erravit *Porsonus*, sed falso etiam *Matthias*: *ἐξῆλθον, ὥστ' αὐτὸν ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβόντα soloecum esse hodie vel pueri sciunt et monuit Schaefer ad Julian or. praef. p. VI.* Nam *Schaeferi* sententiam recte impugnavit Lobeckius ad Phryn. p. 750. infra. Luc. Calumn. non tem. cred. c. 7. recte, opinor, *Reitzius* e codicibus dedit: *ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν — εὐδοκιμεῖν δόξαν εὐνοίας προςλαβόντες.* Fugitiv. c. 2. *ἢ τί τὸ ἀγαθόν, ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν.* multum errat *Graevius*, recte ab *Reitzio* repulsus. Philopatr. c. 4. *τὸ δὲ καὶ ἔχων ὑποβεβρεγμένος καθεδεῖσθαι — οὐκ αἰσχύνης ἄξια* optime habet. Vitar. Auct. c. 27. e codicibus rescribendum: *Οὐκοῦν καὶ τὸ τυφλὸς ἅμα καὶ κωφὸς εἶναι λέγεις;* Atque

in Thucydid. 5, 46. περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογῆσαι ἥκειν. lectio αὐτοκράτορες defendi potest. (sed in eodem 8, 12. πιστότερος rectum est unice). Accusativus autem animum offendit meum Luc. Saturnal. c. 1. ἐρῶ — ἀνδρῶν δεςπότην εἶναι. Harmonid. c. 1. ἄνευ τοῦ ἔνδοξον εἶναι. Anachars. c. 30. — λευκὸν εἶναι., sed ut eum proscribere haud sustineam. At enim vero legitur in Luc. Charidem. c. 22. — ὥςτ᾽ ἐκεῖναι καὶ τοὺς παρόντας λαθεῖν. Ubi non substiterunt interpretes. Sed quid tandem ἐκεῖναι? quo potest referri? nam nominativum Subjecto mutato nunc silemus. Legendum ἐξεῖναι, sive ἐνεῖναι. Dial. Mort. 10, 8. τὸ οἴεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων. Id jure reductum est. Jam Latini post verbum *voluntatis*, *properandi*, *studendi*, similia, si Accusativum praeferunt (v. *Beierum* ad Cic. De offic. II, 20.), id fieri videtur aut, ubi pronominis est oppositio, ut: in his me apparere nollem, aut ubi res Infinitivo expressa impensius inculcatur, veluti: se ab omnibus desertos esse malunt.

Dial. Deor. 20, 6. τότε οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα ἔλαβον (ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους) ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον, ὥςτε προςείπωμεν αὐτόν.

Egregie hunc locum duo codices restituere, qui pro ἔλαβον praebent λαβών, ut oratio inde ab illis ἀλλὰ γὰρ subito abrumpatur. Quod enim de uno genere professus est *Valckenaerius* ad Theocritum Id. I, 105., id de omnibus figurae, quam aposiopesin dicunt, classibus pariter valet, Luciano et persaepe et loco maxime opportuno orationis paene absolutae partem ultimam reticente. Demosth. Encom. c. 20. ἐκείνου μέν γε — οὐδ᾽ οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους ἄλλὰ σοὶ καταλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο. Interpretes falluntur. Neque enim post verba πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον καὶ κρίσιν sententiae filum abrumpitur, sed post illa demum τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους: pessimam *Gesneri* conjecturam ἄλλα pro ἀλλά pessime probant *Reitzius*

et *Schmiederus.* Tu sic distingue: *τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους..... ἀλλὰ σοὶ καταλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο. Sed Demosthenis vis dicendi...... At tibi relictâ sunto dicenda, eâ viâ si incesseris.* Quam absurde vertitur: *Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint!* Conf. Achill. Tat. 7, 7. *Τίς ἡ κοινωνία τοῖς λῃσταῖς πρὸς αὐτόν, ὑμῖν καταλείπω σκοπεῖν.* Luc. Parasit. c. 27. *ἐξ ὧν δῆλον ὅ, τι τεκμαίρεσθαι καταλείπεται.* Contra idem *Gesnerus* in Dialog. Meretr. 6, 3. *ἐπεὶ τά γε ἄλλα παραπολὺ αὐτῆς ..... ἄλλο οὐδέν, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημί, ζώης μόνον.* vere correxit *ἀλλ᾽ οὐδὲν* —. Dial. Marin. 6, 2. *κἀπειδὴ πάρεσμεν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐνταῦθά που, σὺ δ᾽ ἀποσκόπει· ὁπότ᾽ ἂν αἴσθῃ προσιοῦσαν αὐτὴν....... Τριτ. αὕτη σοι πλησίον.* Ubi repositum velim: *ὁπόταν δ᾽ αἴσθῃ* —. Harmonid. c. 4. *οὐδὲν ἀμφίδοξον ἔτι οὐδ᾽ ὡς ἄν τις ἐνδοιάσειεν, ἀλλ᾽ ἢ ἄριστον κατὰ παιδείαν δεήσει νομίζεσθαι, σοί γε δόξαν, ἢ πάντων ...... εὐφημεῖν δὲ χρὴ πρὸς οὕτω μέγαν ἀγῶνα χωροῦντα.* Cui simile est Aeschyl. Agamemn. v. 508. *ἀλλ᾽ ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων — τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ᾽ ἀποστέργω λόγον.* neque minus Cicero ad Famil. XIV, 3. Si perficitis, quod agitis, me ad vos venire oportet; sin autem ..... sed nihil est opus reliqua scribere. Pseudologista c. 20. *ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ τοὔργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τὸν Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγὼν ..... ἀλλὰ καὶ ἀναδέρειν αὐτὰ αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί.* Ad hoc compares Demosth. pro Megalopolit. 18, 12. Bekk. *οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους .... ἀλλ᾽ ἐάσω τό γ᾽ ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι, περὶ πολλῶν δ᾽ ἂν οἶμαι κίνδυνον ἡμῖν γενέσθαι.* Omnino summus orator Aposiopesi uti scit, id quod e multis documentis manifestum est. Alia e Luciano supra attuli ad Judic. Vocal. c. 11. Adde Dial. Deor. VI, 1. et XXIII, 2. Perinepte vero reticentiam finxit *Schmiederus* in Convivio c. 26. *καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητάς μου ἀποσπάσας, ἀλλ᾽ ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.* Denique strictim tangam

etiam orationem inter minas abruptam in eum modum, quo *Virgilius* cecinit *Quos ego* . . . Luc. Catapl. c. 12. *ὧν εἰ λαβοίμην* . . . Ibi notavit Scholiasta. Dial. Mort. 23, 3. *καὶ μὴν ἄν σε λάβω ποτὲ* . . . . Gallus c. 29. *ἂν λάβω τινὰ* . . . Ita nonnulli interpretati sunt Soph. Oed. Col. v. 818. *ἢν σ' ἕλω ποτέ.*

Dial. Deor. 21, 1. *ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἓν ἁπάντων ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτόν, κἂν τὴν γῆν κἂν τὴν θάλασσαν προςλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην.*

Καθ' ἕνα πάντων, ut *Graevius* recte voluerat, codex Parisiensis servavit. Nam *καθ' ἕνα ἅπαντες* repugnantes invicem notiones conglutinat. V. *Reisigium* Conject. p. 173. In Luc. Piscatoribus c. 2. sic incidendum: *ποικίλον γάρ τινα ἐπινοῶμεν θάνατον κατ' αὐτοῦ πᾶσιν ἡμῖν ἐξαρκέσαι δυνάμενον καθ' ἕκαστον· ἑπτάκις γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι.* Ut simul alibi, simul Charont. c. 2. *πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς ἀμήχανόν ἐστιν. Καθ' ἓν* atque *τὸ σύμπαν* opposita offendas in Demosth. Encom. c. 21., ut Harmonid. c. 3. *καθ' ἕνα τε καὶ σύναμα πάντων συνειλεγμένων.* Thucyd. I, 136. *τοῖς τε ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον.* Ibid. I, 145. *καθ' ἕκαστα — καὶ τὸ ξύμπαν.* II, 60. *πόλιν — ξύμπασαν ὀρθουμένην — ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν.* II, 64. *ἀντέσχομεν πρός τε ξύμπαντας καὶ καθ' ἑκάστους.* et frequenter alibi in hoc scriptore. Demosth. Olynth. II, 24. B. *τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει.* Leptin. 138, 8. B. *ἀπολωλεκέναι δι' ὑμῶν ἀθρόους, παρὸν — κατ' ἄνδρα κριθέντας.* Isocrat. Panegyr. 42. B. *ἃ παρὰ τῶν ἄλλων ἓν παρ' ἑκάστων χαλεπόν ἐστι λαβεῖν, ταῦθ' ἅπαντα παρ' αὐτῆς ῥᾴδιον εἶναι πορίσασθαι.* Liv. 37, 35. parari *singula* acquirendo facilius potuisse, quam *universa* teneri posse. Cicero De oratore I, 5. quum ex iis rebus *universis* eloquentia constet, quibus in *singulis* elaborare permagnum est. Appulej. Metamorphos.

Lib. III. Congruit sedulo, *singulos atque universos* vos pro dignitate publica providere. Ad proxima *κἂν τὴν θάλασσαν* hoc notavit *Hemsterhusius*: „*Pone tantum καί: diversus est usus, quando iterantur hae particulae, neque huc congruit.*“ Fallitur vir eximius. Nam *κἂν* — *κἂν* non tantum sic duplicatur, ut sit *sive* — *sive*, sed etiam, ut utrobique denotet *si vel*, selbst wenn. Sic De Merced. Conduct. c. 5. *ἀλλὰ τὸ δοθέν, κἂν δοθῇ, κἂν ἀθρόως ληφθῇ* —. Patriae Encom. c. 10. *κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν καὶ λεπτόγεων*. De Conscrib. Histor. c. 38. *ὥςτε κἂν καταναυμαχῶνται, τότε οὐκ ἐκεῖνος ὁ καταδύων ἐστὶ, κἂν φεύγωσιν, οὐκ ἐκεῖνος ὁ διώκων.* Sic etiam *κἂν* ex *καί* et *ἄν* ortum repeti nullus dubito: quanquam minime mutem Demosth. de male gesta legat. 354, 2. Bekk. *μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώπους μηδὲ ψευσαμένους ὕστερον κἂν ἐπῄνουν καὶ στεφανοῦν ἐκέλευον.*, ubi *Marklaudo κἂν* pro *καί* desideranti unus codex favet. Mox sequitur in Luciano: *μέμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ, ὁπότε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν* —. Ubi *ἐπεβούλευον* e libro Gorlitiensi receptum oportuit. Quoniam autem *ἐπιβουλεύειν* cum Infinitivo compositum *Hemsterhusius* in primâ editione impatienter tulerat, iis, quae ipse posthac expromsit, haec adjunximus: Luc. Herodot. c. 1. *ἐπεβούλευε δέ, εἴ δυνατὸν εἴη, ἀθρόους που λαβεῖν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας.* Demosth. in Midiam 16, 7. B. *ἐπεβούλευσεν, ὦ ἄ. Ἀ., διαφθεῖραι.* ibid. 88, 3. B. *ἐπεβούλευσε λαβεῖν.* Ad Zenothem. 6, 6. B. *ἀπώλετο, ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, ταῦτα παθὼν αὐτός.* Ad Pantaenet. 24, 2. B. *ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι.* Ad Apaturium 9, 4. B. *ἐπιβουλεύει οὑτοσὶ τούς τε παῖδας ἐκπέμψαι Ἀθήνηθεν καὶ* —. atque in alio ejusdem orationis loco. Achilles Tatius II, 13. *ἐπιβουλεύει δ᾽ οὖν καὶ τὸν Σώστρατον ἀμύνασθαι.*, ubi plura *Jacobsius* congessit. Conf. *Porsonum* ad Hecub. p. 103. ed. tert. Lips.

Dial. Deor. 22, 1. *εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ᾽ ἐμοῦ τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν;*

Digna est, quae notetur, dicendi species concisior *ἀντ' ἐμοῦ*, quod hanc vim habet diductius: *ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ ὅμοιόν σε τίκτειν.* Eam loquendi brevitatem, quae in *ἀντί* praepositione crebrior paucarum aliarum vocum hujusmodi communis est, bis terve admiratus est *Schaeferus* ad Phalar. Ep., ut p. 69. Luc. Pseudologista c. 25. *μόνη σοι πάντα ποιῶ καὶ πατοῦμαι καὶ μιαίνομαι καὶ ἀντὶ γλώσσης ὅσα καὶ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας.* Ubi excusatius alii viri, magno errore *Gronovius* est prolapsus. Vertendum: *et pro eo, quod ut linguâ me utereris, etiam pro manu me abuti constituisti.* Demosth. Pro Corona 307, 4. Bekk. vera lectio videtur: *τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς ἀντὶ τῆς πατρίδος θεραπεύειν.*, siquidem scripturae *ἀντὶ τῶν τῆς* vel *ἀντὶ τῶν ὑπὲρ τῆς* explanantis sunt grammatici. Certe sic idem De male gesta legat. 248, 2. Bekk. *Ἀλλ' ἀντὶ μὲν τῆς πόλεως τὴν Φιλίππου ξενίαν καὶ φιλίαν πολλῷ μείζονα ἡγήσατο αὐτῷ καὶ λυσιτελεστέραν.* suum faciens Sophocleum: *καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας | φίλον νομίζει —.* Herodotus VII, 170. *καὶ μεταβαλόντας ἀντὶ μὲν Κρητῶν Ἰήπυγας Μεσσαπίους γενέσθαι, ἀντὶ δὲ τοῦ εἶναι νησιώτας, ἠπειρώτας.* Luc. Adv. Indoct. c. 3. *ἀντὶ τῆς δάφνης* idem est, quod *ἀντὶ τοῦ δάφνην* seu *κλῶνα δάφνης λαβεῖν.* Aristoph. Vesp. v. 1404. *εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν | πυροὺς πρίαιο.* Eurip. Helen. v. 320. *εἰς συμφορὰν γὰρ ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει.* Unde exponi potest Luc. Demonact. c. 48. *ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπέρογκα κεκραγότα, λέγοντα* cet. Eurip. Iphig. Aul. v. 105. *πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν | ψευδῆ ξυνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον.* Ubi alii alia, *Marklandus* in hoc incidit: *ἀμφὶ παρθένου*, plaudente id quidem *Matthiâ.* Sed *ἀντὶ παρθένου* pluribus verbis est: *ἀντὶ τοῦ αὐτὴν παρθένον εἶναι.* Similiter in eâdem fabulâ v. 488. *ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὅν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν, | Ἑλένην ἕλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ.* Aristaenet. I, 10. *πρὸς ἐκφορὰν ἀντὶ νυμφαγωγίας οἱ τεκόντες ἑώρων.* Eâdem brevitate alibi *πρό* legitur instructum: Luc. Timon. c. 57. *πρὸ*

γοῦν τῆς πήρας, εἰ δοκεῖ, φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κονδύλων., in quo *Abreschius* Diluc. Thucyd. p. 702. aut ἐμπλησομένης mente addens, aut πρὸ γοῦν τοῦ τὴν πήραν scribens dupliciter peccavit. Gallus c. 16. ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου, ὦ θαυμάσιε, τίς ἦν; hoc voluit: πρὸ τοῦ τοῦτον γενέσθαι., neque vero, quod *Gesnero* placet. Similiter *Schweighaeuserus* Athenaeus 370, 6. ἢ θύεσκε Πανδώρῃ Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου. est interpretatus. Ex eodem fonte in Taciti Agricolâ c. 26. ita ancipiti malo territi Britanni et Romanis redit animus ac securi *pro salute de gloriâ certabant.* librorum scripturae patrocinium petimus.

Dial. Marin. 1, 2. ἐγὼ δ' ἐξ ἁπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα, ᾗ καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπεῖχε τὸν ὀφθαλμόν.

Ἐμοὶ abundat. *Solanus.* Ego ᾗ cum uno codice expungam. Duae quidem explicandi patent, sed incommodae viae: una *Gesneri* ante trita solo, ut ᾗ sit *ideo*, ut Demosth. Encom. c. 15. ᾗ καὶ τὸν Δημάδην παῖξαί φασιν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν ὑδροποσίαν. altera, ut ᾗ — ἐμοί sic componas, ut ᾧ — αὐτῷ et similia alibi exstant, quod hic in tantâ vocum ᾗ et ἐμοί vicinitate minus simplex est, ceterum multis exemplis facile exornetur. Luc. Adv. Indoct. c. 15. τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτὸ ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι. Ubi alius scripturae periculum fecit *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 586. 587., me quidem invito. Lenius saltem conjecisset αὐτῷ vel οὕτω pro αὐτό. Aequius fero, quod idem vir immutavit p. 708. Achill. Tat. 4, 7. Βούλει τὴν ἀλήθειαν ἀκοῦσαι τῆς ἀναβολῆς; ἡ γὰρ αὐτὴ χθὲς ἀφῆκε τὰ ἔμμηνα., quod quoniam asperius multo videtur, fortasse a scriptore aliâ formâ profectum est, ut καὶ γὰρ αὐτή. vel, ἡ γὰρ γυνή —. Luc. Abdicat. c. 6. ὅπερ καὶ αὐτὸ τοῦτο τοῦ πονήρως καὶ ἀνηκέστως ἔχειν ἐστὶ τεκμήριον. Hoc mihi multo minus displicet, quam *Struvio* L. L. p. 245. Pro Soph. Philoct. v. 516. οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ | δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν. *Hermannum* jure suo propugnasse persuasum habeo. Apta dedit etiam *Schaeferus* ad Bos. Ellips. p. 23.

Neque nullae concitae turbae sunt de Demosth. De Haloneso 38, 5. B. ὅς τὸν μὲν Καρύστιον — τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐκεῖνος οὕτω σφόδρα ὑμῖν ἐβούλετο χαρίσασθαι. V. T. I. p. 478. ed. *Schaef.* . Cum Luciani loco, si sanus foret, apprime conveniret Eurip. Phoeniss. v. 1613. ὅν — μ' ἐθέσπισε, quod *Porsonus* addubitans ipse alio loco suffulsit. Contra in Arist. Avibus v. 1229. οἷς θυτέον αὐτοῖς., quod duobus modis expedias, optimo Ravennati vix repugnem. Imitati sunt Romani: Plaut. Cistellar. IV, 2, 24. *Quae* neque *illa* —. Cicero Ad Famil. 4, 5. *in quo* ille existimat, quod facile appareat, cum me colat et observet, tibi quoque *in eo* se facere gratissimum. Sed haec loquendi sive lex sive negligentia modeste a bonis scriptoribus admissa licenter apud malos, ut in Novo Testamento, dominatur. Ab *Liviano quorum eorum* non valde discedit ὧν ἐνίων, quod si in Luc. Phalaris I, c. 7. *Solano* displicuit, aliorum locorum, ut Luc. Amores c. 42. Demosth. Pro Corona 12, 2. Bekk. fuit immemor. Ut tamen recte ἐνίων ab ὧν suspendas, licet etiam ὧν ἐνίων pari ambobus jure tributo conjungere. Id intelligas e Luc. Philospeud. c. 1. πολλά, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει —. et ibidem c. 18. τὰς τρίχας ἐνίας., quibus uti potuerat *Schaeferus* Demosth. Olynth. III, 11, 2. Bekk. λέγω δὲ τοὺς περὶ τῶν Θεωρικῶν, σαφῶς οὑτωσί, καὶ τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίους. a *Wolfio* et *Reiskio* bene defendens T. I. p. 287. 288. Duplex autem Genitivus, si alter ab altero aptatur, diversam habet naturam, atque quando omni invicem nexu soluti ambo ad communis alicujus vocabuli nutum se componunt. Ponam hoc exemplum: παλαιὸν κτῆμα τῶν οἴκων τῆς ἐμῆς δεσποίνης, atque: παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς e *multo tempore domestica res meae herae* (alter Hausbesitz meiner Gebieterin): quantum intersit non ad sensum quidem, sed ad cogitandi modum amborum, sponte apparet. De genere hic posteriore (locus est enim non incommodus ad hoc disputandum) pauca commonere est in animo. Aliquot hujusmodi locis

Dativum suâ magis, quam auctorum voluntate cum *Musgravio Schaeferus* intulit ad Bos. Ellips. p. 697. 698., quibus summo jure refragatur *Hermannus* ad Soph. Trachin. v. 1181. . Soph. Oed. Col. v. 109. *ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον*, quod rectissime expedivit *Hermannus* ad Electr. v. 45. Luc. Amores c. 11. *ὑμνεῖται δὲ τούτου τὸ τῆς Πραξιτέλους εὐχερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον*. Hoc a *Reitzio* intellectum male deseruerunt. Optime agitur de Luc. Dial. Mort. 3, 2. *νῦν οὖν ποῦ σοῦ τὸ θεοῦ ἐκεῖνο ἡμίτομον ἀπελήλυθε; tua Dei particula* (deine Gotthälfte). Lectio *ποῦ σοι* me invitavit ad conjecturam, quam mihi probatam lectoribus commendo, *ποῖ σου* —. Dial. Mort. 6, 3. *ὑμῶν τὴν πανουργίαν τοῦ ἔρωτος*. De Merced. Conduct. c. 8. *ὥςτε οὐ πάντῃ ἄλογος αὐτῶν ἡ λήθη τοῦ καλοῦ*. Thucyd. 6, 18. *ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη*. Achill. Tat. II, 10. *ἐπιτηρήσας οὖν, ὅτε τοῦ φωτὸς τὸ πολὺ τῆς αὐγῆς ἐμαραίνετο, πρόειμι. lucis plurimus splendor*. Hoc inani suspicione liberandum est *Spitzneri*, ut *Jacobsi* non minus injustâ ejusdem scriptoris II, 13. *ὁ δὲ βδελυττόμενος αὐτοῦ τοῦ βίου τὴν ἀκολασίαν ἠρνήσατο*. Idem III, 10. *ὡς καλά σου τῶν γάμων τὰ κοσμήματα*. III, 16. *ὅτι σου τῆς γαστρὸς τὰ μυστήρια ἐμέρισαν*. Quos duo locos si alienos dixeris, objicio, ut piaculum, III, 25. *ἱερέων — παῖδες Ἡλίου*. VI, 6. *σοῦ τὸ κάλλος τῶν ὀφθαλμῶν*. VII, 3. *τὴν ἀντίδοσιν τοῦ λόγου τῶν ἀτυχημάτων*. VII, 4. *μου τὸν μῦθον τῶν κακῶν*. Transferam nunc orationem ad Demosth. Olynth. II, 4, 6. Bekker. *ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προςήκει λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν*. Ad quae verba quum suppares locos post *Heinrichium* requisivisset *Schaeferus* T. I. p. 257., ecce exstitit nonnemo (*τὸ δὲ ὄνομα ἐν ἀφανεῖ κείσθω*: nam eum virum graece perdoctum mihique amicum magni facio), exstitit igitur, qui conjecturâ sincerissimum locum parum auspicato aggrederetur. Verum enim vero plane geminâ structurâ Demosthenes utitur oratione De Pace 22, 6.

Bekk. *ἐκεῖνο δὲ οἶδ', ὅτι οὐ μᾶλλόν γε ταῦτ' ἔμελεν αὐτῷ, ἢ τὰς παρόδους λαβεῖν ἠβούλετο καὶ τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι.*, quod, uti debet, cepere et *Wolfius* et *Reiskius* T. I. p. 399. Neque non huc facit Demosth. ad Nausimachum 24, 7. Bekk. *ὧν δὲ τοῦ μὴ κατηγορῆσαι τοσαῦτα χρήματα ἐπράξασθε, πρὶν ἂν ταῦτα ἀποδῶτε, σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι καὶ μὴ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν.* Soph. Trachin. v. 57. *εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν.* Videndus ibi *Hermannus*, Vir Summus. In eodem dialogo marino c. 4. *ἐμελῴδει ἄμουσόν τι καὶ ἀπῳδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει.* notetur syntaxis legitima quidem, sed ab interpretibus persaepe domota. Luc. Dial. Deor. 20, 1. *ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν, καὶ εἴγε οἷόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον.* Ibi conjecturâ abstinere debebat *Hemsterhusius*. Qui iterum haesit in Dial. Marin. 6, 1. *πέμπει ὕδωρ τε ἀρυσομένας καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς.* Ordine autem *Elmslejus* comprobat Eurip. Bacch. v. 1129. *ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή, ὁ μὲν στενάζων, ὅσον ἐτύγχανεν πνέων, αἱ δ' ἠλάλαζον.* Demosth. Olynth. 1, 13. B. *τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν* (sc. *μέγας γέγονε Φίλιππος*), *εἶτα Θετταλίας ἐπέβη.* Luc. Dial. Marin. 3, 2. *πού τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες, αὐτὸς μὲν Ἀρκὰς ὤν, ἡ δὲ ἐν Συρακούσαις ἐστίν;* V. *Schaeferum* ad Demosth. T. II, p. 75. . — In fine dialogi: *τοιοῦτος δέ, οἷος ὁ Κύκλωψ ἐστί, — σοὶ γένοιτο καὶ σὺ ἀντερώης αὐτοῦ.* observo imprecandi formulam solemnem. Eodem redeunt Gallus c. 15. *οὕτω σοι* (l. *σοὶ*) *γένοιτο. προάγεις γάρ με λοιδορεῖσθαί σοι.* ibid. c. 30. *ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν γένοιτο.* Anachars. c. 6. *ὑμῖν ταῦτα γένοιτο τὰ ὠφέλιμα καὶ τερπνά.* Achill. Tat. VI, 11. *τοιαῦτά σοι,* (imo: *τοιαῦτα σοὶ*) *ἔφη, γένοιτο εὐτυχήματα, οἷά μοι κομίζων πάρει. Ὁ δὲ Σωσθένης τὴν εἰρωνείαν οὐ συνεὶς, ἀλλὰ νομίζων αὐτὴν τῷ ὄντι λέγειν* cet.

Dial. Marin. 2, 2. *καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον.*

Notissimus iste Dativi usus (v., ut alios omittam, *Jensium* ad Luc. T. I. p. 168. *Struvium* L. L. p. 221.) non semel obliteratus est. Hom. Odyss. II, 411. *Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα — ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.* Scripturam *μήτηρ δ' ἐμοὶ* recepit *Wolfius*. Sed quum vis in pronomine nulla sit, lege: *μήτηρ δέ μοι οὔτι πέπυσται*. Luc. Ver. Histor. I, 33. *πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον, καὶ ἡμεῖς σοι ἄνθρωποι νεήλυδες, ὦ πάτερ, ἐσμέν.*, ut omnino recte legit *Solanus*. Variatur Dial. Deor. 22, 2. *μήτηρ μέν σοι —*. Necyomant. c. 21. *ταῦτα μὲν δή σοι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.* Non variatur Dial. Mort. X, 4. XX, 3. Charon c. 8. c. 17. De Merced. Conduct. c. 34. Muscae Encom. c. 5. et alibi. — Paragrapho insequente haec legas: *ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοὔνομα —*. *Schmiederus* e libro Parisiensi dedit *τοῦ ἐπιβουλεύσαντος*: at hoc est emendatoris grammatici. Cujus manum idem codex expertus est Pro Lapsu in Salutand. c. 13. *ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ — τοὺς προσαγορεύοντας ἀντιδεξιούμενοι τῷ τῆς ὑγείας ὀνόματι πολλάκις ἀμείβεσθε.* Habet *προσαγορεύσαντας*. In Novo Foedere Ep. Jacob. 5, 11. *ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας.* scripturam *ὑπομείναντας* antetulit *Hottingerus*, ego non item. Demosth. adv. Neaeram 56, 2. B. *ἐβάδιζον γὰρ πρὸς αὐτὸν ὡς ἠσθένει καὶ ἔρημος ἦν τοῦ θεραπεύοντος τὸ νόσημα.* *Nonne legendum τοῦ θεραπεύσοντος? Bekkerus*. Non, opinor. Soph. Oed. R. v. 820. *καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν, ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.* paullisper, sed vix latum unguem disto ab explicatione *Hermanni* ad Soph. Electr. v. 47. Quid sentiam, videbis, si evolvas *Wolfium* ad Dem. Leptin. p. 277. *Matthiam* ad Eurip. T. VII. p. 351. *Seidlerum* ad Eur. Iphig. Taur. v. 1272. *Poppoium* ad Thucyd. T. I. p. 152. Electrae locum, ut hoc obiter addam, *ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς, ὁθούνεκα* — recte omnino expedivit *Hermannus* et *Reisigius* De *ἂν* partic. p. 119. et ad Oed. Col. C. C. p. 346., sed tamen quoniam dubitatum de illo est, apponam,

qui litem dirimit, Aristophanis locum Aves v. 1001. *ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προςτιθεὶς* —.

Dial. Marin. 3, 1. *ἀμιγὴς ἔτι καὶ καθαρὸς ἐπείγῃ, οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι καὶ ἐρωδιοί;*

Hemsterhusi conjectura *οὐκ οἶδ' ὅπως* nec lenissima est, nec sensui nimis convenit. Neptunus maxime exquirit, quo tandem incredibili istâ celeritate ruat Alpheus. Confer verba *ἔοικας ἀνακύψειν που — παρ' ἐκείνην οὖν ἀπέρχομαι — ἐπειγόμενόν με κατέχεις*. Potius igitur junge: *ἐπείγῃ οὐκ οἶδ' ὅποι*. *Ὅποι* quidem certe in vetustis editionibus conservatum fuit plurimis. In dialogo marino 8, 1. *καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρῳδὸν τοῦτον τὸν ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν ἐξενήξω ἐς Ταίναρον αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ*. *Hemsterhusius* aut ordinem verborum mutat, aut *φέρων* in ultimis interserit. Nihil plane ne illic quidem haeret corruptelae, sed verba *ἀναλαβὼν αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ* constructione cohaerent.

Dial. Marin. 5, 2. *ὅς οἶδέ τε διαγνῶναι τὴν καλλίονα, φιλόκαλος ὤν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς.*

Recte adoptavit *Schmiederus* unius codicis lectionem *τὸ κάλλιον*. In talibus locis Neutrum in formam, quae ad indolem verborum commodius respondere videretur, a scribis saepe transformatum restitui debet. Sic in Charonte c. 3. verum est: *αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὸ βέλτιον*. Conf. Amor. c. 4. *σὺ δὲ ἐκτὸς ὢν ἀδεκάστῳ κριτῇ τῷ λογισμῷ τὸ βέλτιον αἱρήσῃ*. Cataplus c. 10. *Νυνὶ δ' ὁρῶ τὸ βέλτιον*. De Merced. Conduct. c. 37. *τὸ κάλλιον ἐπελέξατο*.

Dial. Marin. 6, 2. *κἀπειδὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχήσω* cet.

Falso vertitur: *Postquam pervenerimus ad Lernam, ego insidiabor.* Debebat sic: *et quandoquidem Lernam pervenimus*, vel, *ibi adsumus*, ego insidiabor. Ita enim naturâ comparatum est, ut quae neque oculis cerni

possint, neque omnino nisi aperte indicata intelligi in dialogo, non taceantur. Eodem pacto Dial. Deor. 20, 5. *ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἤδη ἐσμὲν ἐπὶ τῆς γῆς.* et statim: *ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν.* Bis Accusat. c. 9. *καὶ ἐπείπερ καταβεβήκαμεν.* Dial. Mort. 10, 13. *ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς.* Navigium c. 33. *ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐφράτην ἤδη ἐσμέν.* De Domo c. 20. *κἀπειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπήκουσε.* Navigium c. 36. *καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν.* Gallus c. 29. *καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς θύρας.* Piscatores c. 21. *ἄγε δή, πάρεσμεν γάρ, ἔνθα ἐχρῆν.* Dial. Marin. 7, 2. *ἀλλ' ἤδη γὰρ διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν.*

Dial. Mort. 2, 2. *οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατᾴδων καὶ καταγελῶν.*

Quod voluerat *Hemsterhusius* *ὡς οὐδέπω π.*, *Bergleri* ad Alciphr. p. 132. minime perpensâ disputatione commotus ipse postmodum damnavit. Non sane *οὐδέ* hic mutandum, quum exstet etiam Jupiter Tragoed. c. 51. *ἀλλ' ἔοικας οὐδὲ παύσασθαι γελῶν.* Parasitus c. 45. *δοκεῖ δὲ οὐδὲ ἀναπαύσασθαι παρασιτῶν, εἰ μή* cet.. Etenim *οὐδέ* et *μηδέ* saepe insolentius ponuntur, non quidem pro *οὐ* et *μή*, quod fieri nequit et fallitur *Elmslejus* ad Arist. Acharn. Auctar. p. 125. ed. Oxon., sed ut quum ad primam speciem *οὐ* et *μή* requiras, perspectâ loci indole, ad aliam rem per *etiam non* vel *ne — quidem* spectari intelligas. Non debebant ab *Hemsterhusio* aliisque tentari haec Luciani: Dial. Mort. 4, 2. *ὠχροὶ ἅπαντες καὶ ἀγεννεῖς, οὐδὲ ὅμοιοι ἐκείνοις.* Prometh. in verb. c. 1. *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθέως ἂν εἴη, πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε, ὅτι μηδ' ἐκ πηλοῦ πλάττετε.* i. e. *quoniam nec* (auch nicht) *e luto fingitis.* Piscatores c. 42. *τοῦτο γοῦν τὸ δεινότατόν ἐστιν καὶ ὅ τις ἂν μέμψαιτό σου μάλιστα, τὸ μηδὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς.* *quod eos* [si omnino tolerare velles] *ne notâ quidem distinxisti.* Jup. Tragoed. c. 17. *οὐδὲν ἄλλο ἢ μηδὲ ὅλως εἶναι ἡμᾶς λέγων.* [non modo mundi curam providam gerere, sed] *ne omni-*

8*

no quidem re esse ullos. Eodem modo et alibi, et Demosth. Encom. c. 17. ἀντίον ὁρᾶν καὶ μηδ' ἀποτρέπων — ἐλέγχεσθαι. Asinus c. 6. πόῤῥωθεν καὶ μηδὲ ἐγγὺς ὄντα. Alexander c. 34. — ἀπέθανε μελαγχολήσας οὐδὲ περιμείνας τὴν τοῦ θεοῦ ὑπόσχεσιν. Toxaris c. 38. ὡς μηδὲ παρόντος ἐμοῦ τοῖς λόγοις, οὕτω σιωπήσομαί σοι. Iup. Confut. c. 19. οὐδὲ ἀποκρίνεσθαί σοι ἄξιον τοιαῦτα ἐρωτῶντι. Dial. Mort. 24, 3. οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου. Sanum arbitror, quem *Schaeferus* aliter constituit, ad Schol. Apoll. Rhod. p. 218., locum Platonis: τέλεον γὰρ καὶ οὐδ' ἥμισυ δεῖν τὸν νομοθέτην εἶναι. atque Aristaeneti, quem *Reisigius* Conjectan. p. 213. tentavit, πέπαυσο τούτων καὶ μηδὲ περαιτέρω ἐξαμάρτανε. Pulchre hanc totam rem perspexit *Hermannus*, quem vide ad Soph. Trachin. v. 126. 279. 367. ad Philoct. v. 444. ad Oed. Col. v. 596. — Tum pro vulgato κατᾴδων duo codices legunt κατεπᾴδων, unde scribo ἐπᾴδων., ut in fine dialogi est: ἐπᾴσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπᾳδόμενον. Nam κατ in κατεπᾴδων aut ex antecedente καὶ, aut e καταγελῶν, quod sequitur, enatum est.

Dial. Mort. 7, 1. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο — ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὰν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν (πίνει δ' ἐπιεικῶς) ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἕτοιμον ἔχειν αὐτό.

Hemsterhusium hic non injuriâ inconstantiae postulaveris, qui quum antea pro ἐπεγίνετο aliud quid concupivisset, ἐπετείνετο, hanc opinionem ipse spreverit ob unum Thucyd. I, 126. χρόνου δὲ ἐπιγιγνομένου., in quo tamen loco lectionem ἐγγιγνομένου minime vilipendat, imo anteponere videatur. *Bekkerus* illic, dubito, an immemor eorum, quae hic dixit Batavus, ἐπιγιγνομένου mordicus retinuit. Recte vero: nos enim locum, qui et in Thucydide bonorum librorum, et omnium in Luciano scripturam satis defendat, adscripsimus Thucydidis IV, 26. ἀθυμίαν τε πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος, οὓς ᾤοντο ἡμερῶν ὀλί-

γων ἐκπολιορκήσειν. Mox de ordinandorum verborum viâ tutissimâ dubitatum est. *Graevius* composuit αἰτήσῃ πιεῖν ζωρότερον., *Hemsterhusius* construxit ζωρότερον ἐμβαλόντα, *Gesnerus* autem copulavit (πίνει δ' ἐπιεικῶς ζωρότερον), quod verissimum. Nam nec simplicitatis leges laedit, et sensui eximie convenit, denique in Timone c. 54. est: (τῷ ζωροτέρῳ δὲ χαίρει μάλιστα).

Dial. Mort. 7, 2. πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον· εἶτα συνείς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον, ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασται. ΖΗΝ: πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι cet.

Hunc locum mendâ esse deturpatum tam clarâ et exstanti ratione, uti spero, demonstrabimus, ut etiam *Fischeris* eam rem nullo sim negotio persuasurus. Refert nostra, locos, in quibus οἷος itidem ὅτι τοιοῦτος valeat, aliquammultos construere. Luc. Timon. c. 22. — ἀληθὲς ἄγοντας τὸ πένθος, οἷος αὐτοὺς ὁ θύννος ἐκ μυχοῦ τῆς σαγήνης διέφυγεν. Dial. Marin. I, 1. ἔοικας — ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν. Catapl. c. 16. κατεγέλων, οἷον κάθαρμα ἐτεθήπειν. Toxaris c. 22. γελῶν ἀπηλλάττετο, οἷον — κλῆρον διαδέξονται. De Sacrificiis c. 1. — σχετλιάζουσαν, οἵας ἑορτῆς ἀπολειφθήσεται. Ver. Histor. II, 27. ἐδάκρυον, οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ καταλιπὼν —. Dial. Meretr. III, 2. διένευσα αὐτῷ, οἷα ποιεῖ. Convivium c. 36. ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. Aristoph. Nubes v. 1161. distinguo: οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι, | οἷος ἐμοὶ τρέφεται | τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς. Theocrit. II, 9. μέμψομαι, οἷά με ποιεῖ. idem XV, 144. ἁ θηλεία ὀλβία, ὅσσα ἴσατι, πανολβία, ὡς γλυκυφωνεῖ. Apollon. Rhod. 4, 1389. ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν ἔργον. Thucydid. II, 41. οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει, ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ cet. Idem VII, 75. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία — οὐδ' ὡς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο. Idem VIII,

50. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης εὐθὺς πέμπει κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας, οἷα δέδρακε. Eurip. Medea v. 787. Pors. ᾤμωξα δ', οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον. Rhesus v. 750. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι ἔοικεν, οἷα τοῦδε γινώσκω κλύων. Andromacha v. 806. — σὺν νοίᾳ θ' ἅμα | οἷον δέδρακεν ἔργον —. Demosth. De male gesta legat. 81, 2. Bekk. παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν, οἷα πεπόνθασιν. Re ipsâ nihil differunt talia, ut Eurip. Orest. v. 1316. ἀλλά με φόβος τις εἰςελήλυθ' ἥντιν' ἐν δόμοις — κλύω βοήν. Medea v. 927. οἶκτος, εἰ γενήσεται τάδε. Thucyd. 6, 30. μετ' — ὀλοφυρμῶν — εἴποτε ὄψοιντο. His adjunge liberalissimi *Schaeferi* copias ad Bos. Ellips. p. 252 sqq. . Sed quamvis innumerabilia exempla ejusmodi legerim, locum vel unum, in quo γὲ particula post οἷος et similes voces, ut in superiore Luciani, adjecta sit, repertum iri despero. Nec mirum: namque οἷος sic concinne positum per se tantum habet roboris, ut majorem vim voculâ, quae intendat fortius, additâ non sustineat. Ob eandem causam particulâ γὲ jurandi formulas Attici onerare noluerunt. In Luciano scribendum: — ἐγέλα καὶ αὐτός. Οἷά με ὁ οἰνοχόος εἴργασται. Confer Prometh. seu Caucas. c. 5. οἷα πέπονθα —. Fugitiv. c. 22. οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία. Hermotim. c. 71. οἷά με εἰργάσω, ὦ Λυκῖνε. Charon. in fine. οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων πράγματα. Jupit. Tragoed. c. 1. ὦ Προμηθεῦ, οἷά μ' εἰργάσω κακά. Dial. Marin. 2, 1. οἷα πέπονθα —. Dial. Deor. 25, 1. οἷα πεποίηκας, ὦ Τιτάνων κάκιστε. Dial. Mort. 15, 1. οἷα πρώην, Ἀχιλλεῦ, πρὸς τὸν Ὀδυσσέα σοι εἴρηται. Soph. Oed. Tyr. v. 1383. οἷον ἀρά με —. Eurip. Orest. v. 664. εἰς οἷον ἥκω. Phoeniss. v. 1371. ὦ τλῆμον, οἷον τέρμον' —. Arist. Nub. v. 699. κακοδαίμων ἐγώ, οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον. Dixerit quispiam, usum quem supra tetigi facile redintegrari hac distinctione: ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά με ὁ οἰνοχόος εἴργασται. Verum: modo sic quae Zenophantes statim loquitur, cum prioribus sensu satis cohaererent. At tunc adver-

santis voci *πλὴν ἀλλά* nullus est locus relictus. Quam autem nos conformationem dedimus, cum eâ mire concordat hoc Luciani Dial. Meretric. XII, fin. *ΙΟΕΣ. οἷα πέπονθα διάσε —. ΠΥΘ. Ἀλλὰ καὶ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός, ὥςτε μή μοι χαλέπαινε.*

Dial. Mort. 9, 2. *ΠΟΛ. Οὔκ, ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρίους. ΣΙΜ. ἐγέλασα· ἐραστὰς οὐ τηλικοῦτος ὤν, ὀδόντας τέτταρας ἔχων. ΠΟΛ. νὴ Δία, τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει.*

Particulam *γέ*, quae in uno libro solemni confusione figuram *τέ* vocis conversa assumsit, hic videmus in responso locari: quod tum fit, si iis quae alter dixerat novae sententiae lumen accedit. Veluti Luc. Philospeud. c. 13. *σὺ — εἶδες τὸν Ὑπερβόρεον, ἄνδρα πετόμενον ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα, ἦδ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίνας.* Necyomant. c. 2. *Δέδοκταί τι νεώτερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐνθάδε; νὴ Δία, καὶ πολλά γε.* Charon. c. 7. *Ἑ. τί ἐστιν; ἤδη ὁρᾷς; Χ. ὑπερφυῶς γε.* Piscatores c. 14. *ἤπου λωποδύτης τις ἢ ἀνδροφόνος, ἢ ἱερόσυλός ἐστι; Π. νὴ Δία, ὦ Φ., πάντων γε ἱεροσύλων ἀσεβέστατος.* Timon. c. 58. — *ἄπιμεν γάρ. ΤΙΜ. ἀλλ' οὐκ ἀναιμωτί γε ὑμεῖς.* Dial. Mort. X, 12. *οὐ κραυγή τις ἀκούεται —; ἙΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἑνός γε χώρου.* Patriae Encomium c. 5. distinguendum: *εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις; πολύ γε μᾶλλον. καὶ γὰρ εἶδε* cet.. Neque minus laborat distinctio in Piscatoribus c. 44., sic corrigenda: *τί τοῦτο; φεύγετε; νὴ Δία, κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ ἀλλόμενοι.* Aristoph. Aves v. 179. *εἶδές τι; . . τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.* Eurip. Bacch. v. 825. *ἦ καί τι πρὸς τοῖςδ' ἄλλο προςθήσεις ἐμοί; . . θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.* *Hermanno* *γὲ* reponenti frustra restitit *Matthias*. Sophocl. Oed. R. v. 562. *τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ . . σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.* Ubi tam prave *σοφός τ'* — conjecit *Elmslejus*, quam recte Oed. Col. v. 418. *παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε; . . ἄμφω γ'*

ὁμοίως κἀξεπίστασθον καλῶς. γὲ comprobavit *Hermannus.* Eurip. Hecub. v. 770. κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος . . . θαλασσόπλαγκτόν γ', ὧδε διατεμὼν χρόα. verissime *Schaeferus* particulam conservat. Aristoph. Acharn. v. 598. ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙ. Κόκκυγές γε τρεῖς., ut *Kusterus* restituit. Vide etiam Eurip. Hippol. v. 95. ἐν δ' εὐπροσηγόροισίν ἐστί τις χάρις; . . πλείστη γε. Hecub. v. 245. — . . . ὥστ' ἐνθανεῖν γε τοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν. et v. 257. — . . . ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε. Orest. v. 428. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνος . . . οὔ γ' οὐ μετῆν μοι. ibid. v. 1598. ἀρνεῖ κατακτὰς κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε. . . λυπράν γε τὴν ἄρνησιν. Arist. Plutus v. 901. — . . . ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ. Ecclesiaz. v. 1029. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί; . . Διομήδειά γε. Lysistrata v. 378. — . . . καὶ ταῦτα νυμφικόν γε. ibid. v. 466. — . . . νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ μάλα πολλήν γ'. Acharn. v. 186. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις; . . ἔγωγε, φημί· τρία γε ταυτὶ γεύματα. Nubibus v. 687. οὐκ ἄῤῥεν' ὑμῖν ἐστιν . . . οὐδαμῶς γ'. ibid. v. 733. οὐδὲν πάνυ . . . οὐδέν γε, πλὴν ἢ —. Lysistrat. v. 148. μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ γένοιτ' ἂν εἰρήνη; . . πολύ γε νὴ τὼ θεώ. Ranae v. 1078. φησὶ πένεσθαι . . . νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων. Ecclesiaz. v. 70. — . . καλόν γ' ἔγωγε. Eurip. Phoeniss. v. 1563. — . . ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' —. Praeter haec multos possem locos, ut Platonis, e quo suppetit copia, indicare; sed vel isthaec arbitror ad intelligendam rei naturam sufficere. Sed quemadmodum *usurpari γὲ in respondendo, quum quis id, quod alter dixit, confirmet, sed simul amplius definiat,* ut verbis utar *Hermanni* ad Soph. Oed. Col. v. 476., ea, quae hactenus attuli, clare testantur: sic quando rem ab altero memoratam negas et contrariam respondendo confirmas, γὲ non minus est usitatum. Ut apud Aristophanem Equit. v. 186. μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; . . μὰ τοὺς θεούς, ἀλλ' ἐκ πονηρῶν γ'. Equites v. 19. μή μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς. Ubi *Erfurdtus* particulam, quae totius est sententiae, cum solo pronomine copulans μή μοιγε male conjecit. Lysistrat. v. 922. ποία ψίαθος; μή μοί γε.

et v. 939. βούλει μυρίσω σε; . . μὰ τὸν Ἀπόλλω, μή μέ γε. Vespae v. 1400. — . . μὰ Δία, μή μοί γ', ὦ μέλε. Nubes v. 86. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. ibid. v. 432. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας. Vespae v. 1179. μή μοί γε μύθους. Legitur etiam alibi, ut in Pseudoaeschin. dial. περὶ φιλοκερδοῦς c. 8. bis est μή μοί γε. In nonnullis horum locorum non respondetur ad interrogata, sed cuncti tamen contra *Erfurdtum* valent. Tum in transcursu Sophocli opitulabor: nam in Oedip. Colon. v. 825. libri haec repraesentant: *ΟΙΔ.* τὴν παῖδ' ἔχεις μου; *ΚΡΕΩΝ* τήνδε γ' οὐ μακροῦ χρόνου. Viri doctissimi quasi conspiratione factâ rescribunt: τήνδε τ' οὐ —. Quin diremtis, quae cum sensus ruinâ coaluerunt, literis legendum: τὴν δέ γ' οὐ —. *Tenes meam filiam? Et alteram vero mox prehendero.* Aptissimae hic sunt particulae δέ γε, ut Eurip. Andromach. v. 462. ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας, ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. Sed satis habeo memorasse exquisitam notam *Reisigi* ad Oed. Col. C. C. ad v. 1531. Denique dicam de Soph. Philoctet. v. 1261. *ΦΙΛ.* — μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς ἄν, πάντ' εἰρήσεται. *ΝΕΟΠΤ.* οὕτω δέδοκται; *ΦΙΛ.* καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω. Ultima etiam *Buttmannum* in corruptis numerasse, mirari licet. Neque tamen, opinor, Philoctetes ita dicens de consciscendâ morte cogitabat. Potius est haec hyperbole, quae ad Philoctetae nullo pacto unquam cessuri animum bene respondeat. Idem Sophocles ap. Stobaeum Tit. LXXI. p. 434. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι. Eurip. Hecuba v. 661. ὦ παντάλαινα κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω. Aristoph. Thesmophor. v. 705. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστι καὶ περαιτέρω; Aristoph. Aves v. 418. λέγει δὲ δὴ τίνας λόγους *); — ἄπιστα

*) Sic enim metri gratiâ emendandum, quod est in libris: λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους; Statim lacuna, vocibus τί φῄς; in antiquam sedem reductis, hoc est modo explenda: Χορ. τί φῄς; ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς —. Utramque conjecturam ab me olim et factam et secum communicatam in editionem Aristophanis, quae *Teubneri* sumtibus prodiit, suscepit editor.

καὶ πέρα (sc. *λέγει*), *κλύειν*. Quod *Reiskius* et *Beckius* non satis recte acceperunt. Thucydides, imitante Sallustio, III, 81. *πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι οὐδὲν ὅ, τι οὐ ξυνέβη καὶ ἔτι περαιτέρω.*" quocum quod comparat Dionysii *δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν* *Casaubonus*, ei simile est Pausaniae hoc; cujus ope *θαυμάτων πέρα* in Eurip. Hec. v. 705. stabilivit *Porsonus*. — In eodem dialogo, ad finem vergente, vitium eximam non animadversum, sed levidense. In verbis enim: *πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὄλεθρος, ὃν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιν*, fuit cujusvis, qui quidem ad sententiam spectasset, Nostro reddere: *ὃν ἤδη καὶ αὐτὸν οἱ —*. quem nunc *et ipsum* (nempe, sicut me Polystratum antea) proceres blanditiis devinciunt.

Dial. Mort. XI, 1. *καὶ οἱ μάντεις, οἵ τε ἀπὸ τῶν ἄστρων τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, οἵ τε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥς γε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστίᾳ παρεῖχε τὸ κράτος* cet.

In hisce *οἵτε — οἵτε* pro vulgato *εἴτε — εἴτε* e vetustarum editionum nonnullis rite scripserunt. Sed praeterea quid istud *ὥς γε* dicamus, quam tandem hic sensui vim addere? Id sentiens *Hemsterhusius* *οἵτε* ejus loco proposuit. Multo equidem malim, ut in plurium complexu aptissimum, *ὅσοι τε*. Conf. Hermotim. c. 6. *καὶ μαντικὸς ὢν ἢ χρησμολόγος τις, ἢ ὅσοι τὰς Χαλδαίων μεθόδους ἐπίστανται.*

Dial. Mort. XII, 2. *καὶ τούς τε Κελτίβηρας εἷλον καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα.*

Vulgo perperam legitur *καὶ τούς γε Κ.*, vitio frequentissimo. Ut Luc. Imagines c. 23. — *παρέχωμεν ἅπασι θαυμάζειν, τοῖς γε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις*. Legendum: *τοῖς τε νῦν οὖσι*. De Parasito c. 27. *ἐπεὶ τί δήποτε ἀριθμητικὴ μὲν μία ἐστι καὶ ἡ αὐτή, καὶ δὶς δύο παρά γε ἡμῖν καὶ παρὰ Πέρσαις τέσσαρά ἐστι καὶ συμφωνεῖ ταῦτα καὶ

παρὰ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις. Scribe: *παρά τε ἡμῖν.* Fugitivi c. 6. *οὗτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται καὶ βιοῦσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν περιοίκων ἁπάντων καὶ ἀποθνήσκουσι παράδοξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.* Reponendum: *καὶ βιοῦσί τε κατὰ* —. Anachars. c. 11. — *τοῦτο τερπνὸν αὐτοῖς, ὁρᾶν παιομένους γε καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώπους καὶ πρὸς τὴν γῆν ἀραττομένους καὶ συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων.* Lege: *παιομένους τε.* Necyomant. c. 16. verum est: *ἄχθονταί τε καὶ ἀγανακτοῦσιν.* Piscatores c. 6. — *πολυειδῆ τὰς βαφάς, εἴ τις ἀναλέξασθαί γε αὐτὰ ἐπίσταιτο καὶ ἀναπλέξαι καὶ ἁρμόσαι ὡς μὴ ἀπᾴδειν θάτερον θατέρου.* Imo *ἀναλέξασθαί τε.* Lexiphanes c. 1. — *ὅπως διαπεραίνομαι — τὸν λόγον, εἰ εὐαρχός γέ ἐστι καὶ πολλὴν τὴν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος καὶ εὔλεξις ἔτι δὲ εὐώνυμος.* Recte *Gorlit.* habet *εὔαρχός τε.* Alexander c. 4. *καὶ τό γε περίεργον καὶ εὐμαθὲς καὶ μνημονικὸν καὶ πρὸς τὰ μαθήματα εὐφυὲς πάντα ταῦτα εἰς ὑπερβολὴν ἕκαστα ὑπῆρχεν αὐτῷ.* Lege: *καὶ τό τε* —. Piscatores c. 13. *πολλὰς ὁμοίας ὁρῶ τό γε σχῆμα καὶ τὸ βάδισμα καὶ τὴν ἀναβολήν.* Praestat *τό τε* —. Toxaris c. 46. *παρέδωκεν ἀπάγειν τὴν νύμφην, ὅτι χρυσᾶς γε φιάλας ἐλέγετο ἔχειν δέκα καὶ ἁμάξας τετρακλίνους ὀγδοήκοντα καὶ πρόβατα καὶ βοῦς πολλούς.* Scribe: *χρυσᾶς τε* —. Alios locos, qui in eâdem mendâ cubent, infra sanabo. — In eodem dialogo c. 4. legeris isthaec: — *ὃς νέος ὢν ἔτι παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην κατέσχον καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς μετῆλθον, καταφοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς οὐκ ἠξίωσα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων ἄρχειν, ὁπόσων ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ — ὀλίγους ἄγων ἐςέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν.* Haerenti orationis nexui ut succurrerent, *Solanus* *καὶ καταφοβήσας.* *Hemsterhusius* vero *καταφοβήσας τε* conjecerunt: male utrumque. Scribendum est enim *μετελθὼν* pro *μετῆλθον.* Sic demum ad se invicem, uti debent, referuntur: *καὶ τὴν ἀρχὴν κατέσχον καὶ — οὐκ ἠξίωσα.* ego rerum potitus tum perturbatum impe-

rium tenui, tum ejus fines protuli. Quae autem indicantur participiis *μετελθών, καταφοβήσας, χειροτονηθείς*, ea, ut minoris momenti negotia et tantum numerus, obiter sunt in medio interjecta. — Paullo infra c. 5. sequitur: *εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκεῖνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ.* In his non *παρά*, sed *πρός* liber exhibet *Gorlitiensis*, de quo *Struvius*, hoc est ille vir, quem Lucianeas lectiones in numerato habere affirmanti credas velim *Lobeckio* ad Phryn. p. 545., in Lectionibus suis identidem: *optimum codicem.* At *Popius* quum cognitioni et perceptioni judicium praecurreret, huic codici vel minimum tribuit (in edit. Dial. Deor. p. 60. *Diese Handschrift hat sehr geringen Werth*). Quanto is opere se extulisset, si de hoc ejus vitio inaudivisset! Omnino enim *παρά* genuinum est, quod alteri *πρός* sive casu et fortuitu, quoniam haud rara est amborum commixtio, sive e correctione incognitum cessit notiori. Nam *παρά* cum Accusativo in Atticis *propter* denotare male negavit *Wolfius* ad Dem. Leptin. p. 561. Argutius etiam *Buttmannus* ad Midian. p. 181. dixisse videtur, *παρά* non tam caussam, quam eam rem, quae momentum addat, designare, quod in multos locos parum convenit. Quin simpliciter est *propter*. Dem. Philipp. III, 2, 2. B. *οὐ παρ' ἓν οὐδὲ δύο εἰς τοῦτο τὰ πράγματα ἀφῖκται, μάλιστα δ', ἄνπερ ἐξετάζητε ὀρθῶς, εὑρήσετε διὰ τοὺς χαρίζεσθαι μᾶλλον, ἢ τὰ βέλτιστα λέγειν προαιρουμένους.* Pro Corona 259, 4. B. *εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς.* Adv. Aristogiton. I, 46, 1. B. *οὐδὲν ἂν παρὰ τοῦτ' οἴομαι γενέσθαι.* Contra Timocrat. 214, 5. B. *οὐδ' ὁτιοῦν παρὰ τοῦτο πάσχουσι.* Philipp. I, 11, 6. B. *οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν αὑτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν.* Liban. Argum. Demosth. I. Philipp. *ἵνα μὴ — ἐπιχειρῇ τοῖς πράγμασι καὶ παρὰ τὴν ἀπουσίαν τὴν Ἀθηναίων ἁπάντων κρατῇ.* Thucyd. I, 141. *καὶ ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν.* Idem I, 11. *τῶν πάντων ἀπερίοπτοί εἰσι παρὰ*

τὸ νικᾶν. Lucian. Convivio c. 12. παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν. De Morte Peregrini c. 13. παρ' ὃ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου. Soloecista c. 10. εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φῂς σολοικίσας ἐμὲ λαθεῖν καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. *et ob quam quidque causam in leges pure scribendi incurrat.* Male enim vertitur. Parasitus c. 12. — φαῦλα παρὰ τοῦτο ἐσθίοντα τὰ ὄψα. ubi παρὰ τοῦτο est *propterea, idcirco*, nempe, quod coquo cibos negligenter apparanti non adversatur. Sed per est mirum, quod παρὰ τούτου male conjecit potissimum *Gesnerus*, quoniam in Astrologia c. 8. παρ' ὅ. idem vir jussit reponi. De Conscrib. Histor. c. 11. ἑκάστου γὰρ δὴ ἴδιόν τι καλόν ἐστιν. εἰ δὲ τοῦτο ἐναλλάξειας, ἀκαλλὲς τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν χρῆσιν γίγνεται. Id est: *ob usum.* Nam Viri Docti qua corrigendo, qua explicando prolapsi sunt. Plane sic erravit etiam *Jurinus*, *Gesnero* longe inferior, ad Demosth. de male gesta legat. 42, 9. Bekk. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθέσθαι κεκώλυται, τίς ὁ ἐκλαλήσας; Aeschin. περὶ παραπρεσβ. c. 26. ed. *Bremi.* εἴρηκε δὲ οὑτοσὶ πρὸς ὑμᾶς παρὰ τοῦτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι cet.. Bene de hoc usu disputarunt *Bremius* et *Orellius* ad Aeschin. T. II. p. XXIII. et aliquanto ante *Schaeferus* ad Julian. Praef. p. VIII. Etiam Scholiastae sic loquuti sunt, ut nescio quis ad Luc. Timon. c. 22. λαθὼν ὁ τῦφος] — παρ' ὃ καὶ τῦφος εἴρηται τὸ πάθος. In quibusdam id genus locis pro παρά scripturam reperias κατά, quod et ipsum bonum: Demosth. de male gesta legat. 100, 2. Bekker. ἐὰν μὲν οὖν κατορθοῖ τις, τιμήσεται καὶ πλέον ἕξει τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο. V. *Wolfium* ad Dem. Leptin. p. 298. Verbo hic perstringam παρ' ὅσον, quod quum saepissime *praeterquam quod* valeat, tamen non minus est etiam, *quod*, *quatenus*. Sic Luc. Vitar. Auct. c. 19. ἓν δὲ πλέον οἶδεν αὐτῶν, παρ' ὅσον ἀσεβέστερος τυγχάνει., quo jam usus est *Devarius* de Partic. p. 315. De Conscrib. Histor. c. 45. παρ' ὅσον μεγαλήγορος καὶ διηρμένη καὶ ἐκείνη. Navigium c. 39. παρ' ὅσον ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα—. De Sal-

tat. c. 4. *παρόσον τοῖς μὲν τοῦ λωτοῦ γευσαμένοις*—. Hinc mireris, in Necyomant. c. 17. — *τοσοῦτον ἀπολαύων τοῦ μνήματος, παρ᾽ ὅσον ἐβαρύνετο. παρ᾽* ante *ὅσον Hemsterhusium* expungere conatum. Etiam in Astrologia c. 8. requiro: *παρόσον τὸν Ἄμμωνα καὶ οὗτοι κριοπρόσωπον ποιέονται.* Libri habent *παρὰ* (vel *πρὸς*) *τὸν Ἄμμωνα.* *Gesnerus*, qui *παρ᾽ ὃ* desiderabat, ab aliis plausu exceptus meâ sententiâ dignissimus erat, qui exploderetur.

Dial. Mort. 13, 4. *οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί δακρύεις, ὦ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;*

Hemsterhusius voces sic ordinans, ut *ταῦτα μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι* intimo nexu ligentur, ac proinde verba *τὰ παρὰ τῆς τύχης*, ut glossatoris, exterminans ita, si quid video, statuit, ut error errorem pareret. Neque enim potest fieri, in istâ certe collocatione, et praegresso *οὐδέ*, quin *οὐδὲ ταῦτα — ἐπαίδευσε* hoc sensu capiantur: *ne hoc quidem te sapiens ille Aristoteles docuit* —. Quare scribendum puto: *οὐδὲ τοῦτό σε* —: nam *ταῦτα* quum praecedat, proclivi vitio in locum finitimi *τοῦτο* successit. Ne autem multitudinis numerum ex iis defendas, quae *Schaeferus* ad Dion. Hal. p. 80. 81., ad Demosth. T. I. p. 234. infra atque p. 856., *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 524. disserunt, memento, poni eum de unâ re tantummodo sic, si neque ulla emergat ambiguitas, et aut universe, non definite quis loquatur, aut una res plurium vi sit praedita. Cf. *Reisigius* ad Oed. C. C. C. p. 326. Recte ergo habet Luc. De Merced. Cond. c. 6. *ταῦτά γε — λαβεῖν.* atque Nigrin. c. 26. — *ταῦτ᾽ οἶμαι διειληφώς, ὅτι τούτων μέν* cet. . Neque laeserit linguae leges Timon. c. 14. *πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα, πάλαι μὲν ἐκείνων αἰτιᾶσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν;* Contra Dial. Mort. 13, 4. *ἐκεῖνα δέ γε ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ.*, quod bene jam *Hemsterhusius* voluerat, codex praebuit, *ἐκεῖνο.* Hom. Odyss. III, 225. *ἤτοι μὲν τόδε καὐτὸς ὀΐεαι, ὥςπερ ἐτύχθη.* praestat hoc, quam *τάδε.*

Dial. Mort. 14, 4. *καὶ προςκυνεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἠξίους.*

Solanus ὑπ' de medio sustulit, defendit, sed perinepte defendit *D'orvillius* ad Charit. p. 311. ed. Amstel. . . Apte vero repetitum ὑπὸ tuetur *Bremius* ad Aeschin. adv. Ctesiphont. c. 24. *μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων αὐτῷ ἤδη τὰ μετὰ ταῦτα ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας.* Nec corruptis locis apponam Demosth. contra Timocratem 157, 5. B. *δι' Ἀνδροτίωνα δὲ καὶ Γλαυκέτην καὶ Μελάνωπον καινὸν δεῖ γενέσθαι νόμον, διὰ τοὺς ἑαλωκότας καὶ ψήφῳ κεκριμένους.*, ubi *Reiskius νὴ Δία* legerit.

Dial. Mort. 16, 1. *Οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐμενοῦν ἄλλος, μὰ τὸν Ἡρακλέα.*

Hunc lusum repetivit Noster in Timone c. 16. *σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ, πρὸς τοῦ Διός.* Icaromenipp. c. 51. Jupiter dicit: *ἢ τί φῶμεν, πρὸς θεῶν —.* Simile est Bacchus, c. 5. *ἀλλὰ τί πρὸς τὸν Διόνυσον οὗτος ὁ Διόνυσος;* Cum iis, quae c. 5. exstant: *ἀτὰρ εἰπέ μοι, πρὸς τοῦ σοῦ Ἡρακλέους.* comparari meretur Luc. Asin. c. 56. *ἐγὼ δέ, ἔφη, μὰ Δί' οὐχὶ σοῦ, ἀλλὰ τοῦ ὄνου τοῦ σοῦ ἐρῶσα τότε ἐκείνῳ, καὶ οὐχὶ σοὶ συνεκάθευδον.* Ibidem est *τὴν ἐρασθεῖσάν μου τοῦ ὄνου.* Et alio loco ejusdem Asini *εἰς ἐμαυτὸν ἀνεσώθην in memet redii:* sic enim Virg. Georg. IV, 444. victus *in sese redit* atque hominis tandem ore locutus. Jam non infitior, fieri certe posse, ut in utroque loco *τοῦ σοῦ* ab *ὁ σύ* derives, quod etiam Romani sequuti sunt. Saepissime Plautus in Amphitruone, ut II, 1, 51. ille egomet. et v. 54. ille ego simil' est mihi. Et quis ignorat illud; *Ille ego*, qui quondam —?

Dial. Mort. 20, 6. *Κἀγὼ ἤδη ἄπειμι, μή καί τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθῃ διαφυγών· τὰ πολλὰ δ' ἐςαῦθις ὄψει, ὦ Μένιππε.*

Ostenderat Aeacus Menippo quum alia Orci memorabilia, tum clarorum olim virorum pulveres et umbras. Sed quia jam tempus erat relicto philosopho ad solita munia redire, abiens hoc illi pro-

missum dedit: *τὰ πολλὰ δ' ἐςαῦθις ὄψει*. In his *τὰ πολλά* pereundi perdendique sententiam esse intelligens *Courierius* ad Asinum p. 234. *τἄλλα* suffectum ivit, ad sensum accommodate. At enim scribe: *τὰ λοιπὰ δ' ἐςαῦθις ὄψει*. Hoc enim suadent Luc. Gallus c. 35. *τὰ λοιπὰ δὲ εἰςαῦθις ὄψει, ὦ Μίκυλλε*. Pseudosophista c. 12. *Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰςαῦθις ἀναβαλώμεθα*. Ea loquutio primum, ut videtur, in judiciis nata non raro legitur. Luc. Alexand. c. 22. *κλήρων διαδοχὰς εἰςαῦθις ἀεὶ ἀνεβάλλετο*. Thucyd. IV, 63. *ἐςαῦθις ἀναβαλώμεθα*. Aristoph. Ecclesiaz. v. 983. *ἀλλ' οὐχὶ — εἰςάγομεν, ἀλλ' εἰςαῦθις ἀναβεβλήμεθα, τὰς — ἐκδικάζομεν*. Sed in Parasito c. 1. est: *ἥντινα δέ, αὖθις ἀκούσῃ*. Ubi quanquam mox idem parasitus ita dicit: *εἰςαῦθις, ὦ Τυχιάδη.*, tamen *αὖθις* loco non moveam. Vid. Adv. Indoct. c. 30. *αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις*.

Necyomant. c. 4. *ἔδοξέ μοι — δεηθῆναι αὐτῶν χρῆσθαί μοι, ὅ, τι βούλοιντο*.

Non puto, verba ultima referre imaginem loci Arist. Nubib. v. 438. *νῦν οὖν οὗτοι χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλονται.*, quae est viri cujusdam doctissimi sententia. Namque haec dicendi ratio satis est usitata Graecis: vide *Lennepium* ad Phalar. Ep. p. 332. et *Valckenaerium* Praef. p. XXV. Eodem ritu Thucyd. IV, 69. *ξυνέβησαν — χρῆσθαι Ἀθηναίοις, ὅ, τι ἂν βούλωνται*. Aristoph. Pax v. 206. *ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλεται*. Lysistrat. v. 491. *οἶδ' οὖν τοὖδ' οὕνεκα δρώντων, ὅ, τι βούλονται*. Ceterum in Aristophane *ἀτεχνῶς*, quae vox illic aptissima in uno libro non ipsa, sed interpretamentum ejus, *ἀληθῶς* obvium est, perinvitus et ipse expellam: mox sequitur *δρώντων ἀτεχνῶς, ὅ, τι χρῄζουσιν*. In Luc. Convivio c. 12. *ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην ἀτεχνῶς ὄντα*. quod pulcre expetiverat *Solanus βοὴν ἀγαθόν*, codex praebuit: sed *ἀτεχνῶς*, quod in similitudine ad rem transferendâ creberrimum sit, vehementem in modum tutamur. Vide v. g. Luc. De Saltat. c. 81. et c. 85. Icaromen. c. 10., ubi male Scholion: *πάνυ*. Vitar. Auct. c.

14. Piscatores c. 38. De Merced. Cond. c. 3. Nigrin. c. 19. et c. 32. Plato Jone ἀτεχνῶς, ὥςπερ ὁ Πρωτεὺς, παντοδαπὸς γίγνῃ. — Statim Menippus ita pergit: παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα εὕρισκον ἐπισκοπῶν τὴν ἄγνοιαν. Quomodo tandem ἐπισκοπῶν? Qui procul amotâ suspicione omni philosophis ut vitae bene beateque degendae ducibus haud dubie tutissimis semet dediderit? siquidem ipsi credimus prae se ferenti: ταῦτα μὲν δὴ φρονῶν προςῄειν αὐτοῖς. Nempe Graeci, ut solent vicinis notionibus quae in propinquo sita vel praecedunt, vel sequuntur, adnectere, quaerendi verbum cum eo, quod inveniendi habet facultatem, lubenter consociant. Id nunc eo memoravi, quia hic Luciani locus, si quis alius, apprime consentaneus est librorum scripturae in Soph. Ajace v. 1033. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν | ἄξειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον | ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν. — Quod paullo infra est: καὶ τὸ πάντων δεινῶν ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἕκαστος αὐτῶν λέγων σφόδρα νικῶντας καὶ πιθανοὺς λόγους ἐπορίζετο. illic provocatus lectione περὶ μὲν γάρ τοι τῶν ἐναντιωτάτων, in hoc incidi: ὅτι περὶ τούτων ἐναντιώτατα., quo quin sensus sublevetur, noli dubitare. In Luc. Necyomant. c. 21. παρὰ τῶν σοφῶν ἐγένετο οὐ τὰ αὐτὰ γιγνωςκόντων ἑαυτοῖς pronomen idem est cum ἀλλήλοις. V. Icaromen. c. 5. ἄτοπον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες οὐ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον. Thucyd. I, 22. ἐπιπόνως δὲ εὑρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις οὐ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον. Thucyd. III, 56. χρὴ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως φαίνεσθαι γιγνώςκοντας. Isocrat. ad Nicocl. 18, 5. B. ἀεὶ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε.

Necyomant. c. 6. δεηθεὶς δὲ καὶ καθικετεύσας μόλις ἔτυχον παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅτῳ βούλοιτο μισθῷ, καθηγήσασθαί μοι τῆς ὁδοῦ.

Male *Hemsterhusius* τοῦ post αὐτοῦ interseruit. Quin verba ἐφ' ὅτῳ — τῆς ὁδοῦ., id quod ipse Optativus βούλοιτο docere et poterat, et vero debebat, a Participio δεηθείς, non a Verbo ἔτυχον, suspendenda sunt.

Necyomant. c. 11. χωρὶς δὲ οἵ τε πλούσιοι καὶ τοκογλύφοι προςήεσαν.

Ne mireris τὲ — καί particulas eo in loco, ubi quoniam plures homines ejusdem rei societate concilientur, voci, quae unam actionem in duas distrahat, non videatur locus esse, cautum volumus exemplis his. Demosth. Adv. Stephanum I, 26, 9. B. πλεῖστον δὲ δήπου κεχώρισται τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. Adv. Theocrinem 61, 7. B. χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. Luc. Halcyon. c. 8. διπλασίαν ἔχει τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν. Soph. Oed. Col. v. 812. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια. Vide ibi *Hermannum*, in Horatio: inter | Hectora Priamiden animosum atque inter Achillem | Ira fuit capitalis. recte defendentem. *Bentlejus*, qui illud schema iniquissime tulit, non omnia loca complexus est: quaedam protulit tum illic *Heindorfius*, tum *Zumptus* in Latin. Grammat. p. 502. Neque mutari debuerat, quod vulgatur Demosth. Pro Corona 5, 2. B. — κοινὸν εἶναι τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι. Thucydid. 5, 9. τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾧ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι, διδάξω, ἵνα μὴ τό τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν ἐνδεὲς φαινόμενον ἀτολμίαν παράσχῃ. *Bekkerus* τὲ cancellis circumdedit hoc argumento, quod in tribus, sed malis codicibus periit. Nobis secus videtur. Thucydid. 2, 2. ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος. Sophocl. Electra v. 875. ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου. Quod qui tentasset, cum victricibus armis *Hermannus* repulit. Soph. Oed. Tyr. v. 1297. πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ. Apprime vero huc quadrat Aristoph. Nubes v. 1226. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν . . μαρτύρομαι, ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. Luc. Necyomant. c. 9. δαίμονάς τε ὁμοῦ πάντας ἐπεβοᾶτο, καὶ Ποινὰς καὶ Ἐριννύας, quod male habuit *Seagerum*. Plato Phaedo p. 68, b. ἀγανακτήσει τε ἀποθνήςκων καὶ οὐκ ἄσμενος εἶσιν αὐτόσε. Eodem redit etiam hoc Sophoclis: αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ. Ad eandem classem reduxeris Luc. Toxar. c. 51. ἐγὼ δὲ Ἀλανός τέ εἰμι καὶ τῇ παιδὶ ταύτῃ συγγενὴς μητρόθεν.

Necyomant. c. 15. — *τοὺς μὲν παλαιούς τινας καὶ εὐρωτιῶντας καί, ὥς φησιν Ὅμηρος, ἀμενηνούς, τοὺς δ' ἔτι νεαλεῖς καὶ συνεστηκότας, καὶ μάλιστα τοὺς Αἰγυπτίων αὐτοὺς διὰ τὸ πολυαρκὲς τῆς ταριχείας.*

Varias emendandi loci rationes in commune contulerunt interpretes, sed ut non repererint hoc, quod rectissime tres codices obtulere, *τοὺς Αἰγυπτίους αὐτῶν*. Crederes, in hanc lectionem simplicissimam et optimam, quae sponte in animum se insinuaret, plures viros debuisse consentire. Congruit Toxaris c. 4. *πολλοὺς ἄν σοι θειοτέρους ἐκείνων ἀποδείξαιμι τοὺς ἐμπόρους, καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτῶν.*, ubi pessime haeserunt *Solanus, Schmiederus, Jacobsius,* unum autem edc. eadem labes *αὐτοὺς* pro *αὐτῶν* obsidet. Somnium c. 18. — *οἱ νέοι — καὶ μάλιστα εἴ τις αὐτῶν* cet.

Charon. c. 2. *σὲ δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει ἐνεργεῖν τὰ τοῦ Θανάτου ἔργα καὶ τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν.*

Ad Infinitivum *ζημιοῦν* debere *ἀναγκάσει* vel simile quid e verbo contrarii sensus *κωλύσει* deduci, facile patet. Id sic tantum recte fieri, si qua adversandi vox vel ipsa, vel aliud, sed simili potestate instructum inter ambo membra intercurrat, contenderunt, summi viri. *Hermannus* ad Soph. Oed. Tyr. v. 817. atque *Schaeferus* ad Demosth. T. II. p. 93. Quod ut plerumque locum inveniat, nonnunquam tamen simplex copula ad dirimendas ejusmodi enuntiationes visa est sufficere. In nostro quidem loco, quem deturpatum esse nego, duplex *καί* communi vinculo junctum non credo, sed *σὲ καὶ αὐτόν* ad priora recedit: *εἶτα ἐμὲ μὲν κηρύττεσθαι δεήσει.*, in quibus cur ipse diutius in terrâ remanere non sustineat, Mercurius patefacit. Nec locum Sophoclis: *εἴ με χρὴ φυγεῖν | καί μοι φυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν | μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος.* quum lectio: *μή 'στι τοὺς* — nimis aperta sit correctio, quae autem sequuntur: *ἢ γάμοις με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι.* ut sensu magnopere separata vix ac ne vix quidem ad antegressa ullam possint

vim habere, aliter accipias. Plato De Republica II. ed. Bipont. T. VI. p. 227. τοῦτ' οὖν αὐτὸ ἐπαίνεσον δικαιοσύνης, ὃ αὐτὴ δι' αὐτὴν τὸν ἔχοντα ὀνίνησι, καὶ ἀδικίαν (sc. ψέγε), ὃ βλάπτει., quo inter alia complura utitur *Hottingerus* ad Ep. Jacob. I. p. 28. Luc. Anacharsis c. 55. εἶτα, ὦ Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδενὸς ἀναγκαίου ἕνεκα περιττὸν ὑμῖν δοκεῖ καὶ τῶν ὅπλων φείδεσθαι (sc. ἀναγκαῖον), ὡς μὴ διὰ χειρὸς ὄντα φθείροιτο; *Reitzius* et *Schmiederus Solani Gesneri*que auctoritate φείδεσθε dederunt, οὐδὲν δέον. Luc. Parasit. c. 1. ὅτι τέχνην μέν τινα ἐπίσταμαι, ὑπάρχει ἤδη σοι γιγνώσκειν καὶ μὴ διὰ τοῦτο χαλεπῶς μοι ἔχειν. h. e. *Artem me aliquam callere, nunc tibi licet perspicere neque ideo* (quod rudis sim) *mihi irasci* (debes). Nam pessime illic vertitur. Alibi non tam opposita res, quam quae factum insequitur, ab antecedentibus sic aptata est. Luc. Toxaris c. 5. ὡς χρὴ τοῖς φίλοις ἁπάσης τῆς τύχης κοινωνεῖν καὶ ὑπὸ Σκυθῶν τῶν ἀρίστων θεραπεύεσθαι. Quod non in disceptationem vocasset *Solanus*, si ei tempestive in mentem venisset illorum: De morte Peregrin. c. 21. ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα καὶ αὐτίκα τεθνάναι. Rhetor. Praecept. c. 5. ἔδει — εἶτα — ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον. Arist. Aves v. 1341. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν. Vesp. v. 1255. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται — κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. Liban. Argum. Demosth. Olynth. I. ἕκαστον ἔδει διδόναι δύο ὀβολοὺς καὶ καταβαλόντα θέαν ἔχειν. Neque alius est Romanorum mos. Cicero ad Attic. 7, 15. plerique *negant*, Caesarem in conditione mansurum, postulata*que* haec ab eo interposita esse cet.. In Rutil. Lup. II, 15. Nam dando beneficium, extemplo benivolentiam: non faciendo injuriam, duntaxat odium vitamus. non minus sana omnia, quam in Tacit. Agricola c. 9. ubi officio satisfactum, nullam ultra potestatis personam, tristitiam et arrogantiam et avaritiam exuerat. Minus fastidiverunt illud ibidem c. 19. Nec poena semper, sed saepius poenitentia contentus esse.

Charon. c. 7. ἙΡΜ. Οὐ χαλεπὸν οὖν ἦν ἐκ τοσούτου ἐμέτου ὀλίγα γοῦν διαφυλάττειν. ΧΑΡ. Εἰπὲ γάρ μοι cet..

Dele signa ἙΡΜ. atque ΧΑΡ., ut unus haec omnia Charon proloquatur. Huic enim quin verba isthaec continuanda sint, ipsae, quae orationem vinciunt, particulae non sinunt dubitare.

Charon. c. 14. ΧΑΡ. Εὖγε, ὦ Κλωθοῖ· γεννικῶς καὶ αὐτούς, ὦ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε καὶ ἀνασκολόπιζε, ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες.

In hoc loco quum non haesissent *Solanus* et *Hemsterhusius*: *Jacobsius*, *Struvius* L. L. p. 215., *Seagerus* aliique nuper non unâ conjecturâ corruptis scilicet vocibus opem tulerunt. Et *Struvius* quidem quod legi voluit κἀτ' αὐτούς, hujus inventionis gloria ne in *Jacobsium* translata ipsi periret, ita cavit, ut se anteisse et in Observationibus ad Propertium collaudante *Heynio* illud occupasse ostenderet. At nihil mutandum. Error horum virorum in eo est positus, quod καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς κεφαλάς sic cepere: *et ipsos et capita eorum*, quod sane ineptum fuerit. Quidni vero sic sumas: *Euge, Clotho, strenue et ipsos* (non minus, quam alios privatos homines), *optima, tum capitibus priva, tum palo suffige, ut homines se natos sciant*. Nihil fere pervulgatius, quam privandi vocabula in graeco sermone duplicem Accusativum adsciscere.

Charon. c. 17. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος ὁ τὴν οἰκίαν σπουδῇ οἰκοδομούμενος καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων, εἰ μάθοι κ. τ. ἑ.

Scribo voculâ οὐκ, quae omnem sensum perimat, ejectâ: ἢ τί γὰρ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος. In quâ re minime trepidanti mihi animum addidit boni codicis scriptura haecce: ἢ τί γὰρ ἂν οὐκ ἂν ποιήσειεν —.

De Sacrific. c. 13. ὁ δ' ἱερεὺς αὐτὸς ἕστηκεν ᾑμαγμένος — καὶ τί γὰρ οὐκ εὐσεβὲς ἐπιτελῶν;

Haec verba attulit *Hermannus* ad Viger. p. 729. atque p. 829. Notandum vero, Graecos inter-

rogationem sive rectam sive aliunde suspensam non solum ab initio, sed in medio sermone et a principali verbo, et, ut hic, a participio vel conjunctionibus aptare, neque raro ad duas quaerentis voces unum verbum revocare. Ut Luc. Amores c. 38. *Γάμους οὖν, φησί, τὸ μηδὲν οἴει, καὶ τὸ θῆλυ τοῦ βίου φυγαδεύεις, ἵνα πῶς μείνωμεν ἄνθρωποι;* Soloecum est, quod *Gesnero* placet, *εἶτα πῶς* —. Joseph. Bell. Jud. Prooem. — *οὐχ ὁρῶσι δέ, ὡς πῶς ἂν εἶναι μεγάλοι δοκοῖεν οἱ μικροὺς νενικηκότες;* *) Sic Cicero Pro M. Tullio p. 69. ed. Beier. Quam ob causam? quid ut proficerent? atque Livius 4, 49. Cataplus c. 5. *τί γάρ με δεῖ πράγματα ἔχειν τὰ πρὸ Εὐκλείδου πῶς νῦν ἐξετάζουσαν;* Quem locum in corruptorum numero nolim etiam duxisse *Struvium* L. L. p. 218. Praeteriens observo, lubentius *πρὸ Εὐκλείδου* dici sine articulo, ut in proverbio et nomine notissimo. Cf. Scholion ad Cataplum et Luc. Hermotim. c. 76. Aeschin. adv. Timarch. c. 17. *Bremi. ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη γέγονε προθεσμία.* Codicis Helmstadiensis *τὰ πρὸ τοῦ Εὐκλείδου* mihi quidem sordet. Illuc redeo. Luc. Hermotim. c. 4. *πλὴν ἀλλὰ τίνα σοι ἐλπίδα ἀποφαίνει ὡς δή ποτε ἀναβησομένῳ;* Hoc requiri non ego primus vidi: neque vero illud alii persanarunt Advers. Indoct. c. 16., ita: *τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων ἐς τὰ βιβλία καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ καὶ — — ὀμφάλους ἐντίθης, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν;* Conf. Luc. Dial. Deor. 20, 5. *ὡς δή τι τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;* Piscatores c. 37. legendum: *ἢ σὺ γάρ, ὦ Πυθαγόρα καὶ — Ἀριστότελες, τί φατε προσήκειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους ἢ οἰκεῖον τί καὶ ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι τῷ βίῳ;* Pseudoaesch. Dial. *περὶ φι-*

---

*) Dignus est, qui et totus legatur, et expendatur, ille Josephi locus. Eodem modo argumentatur Luc. De Conscrib. Histor. c. 14. Neque alio spectat Hom. Iliad. 21, 279. *ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος· τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν.*

λοκερδοῦς c. 10. τοῦτ' ἔτι δὴ δεῖ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι, διὰ τί ποτε ἀμφότερα αὐτὰ κέρδος καλεῖς τί τὸ αὐτὸ ἐν ἀμφοτέροις ὁρῶν; Xenoph. Memor. 2, 2, 1. καταμεμάθηκας οὖν, τοὺς τί ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν; in quo turbas cientem *Valckenaerium* recte castigat *Schaeferus* ad Demosth. T. I. p. 561. Sed in Dem. Philipp. III, 70. Bekk. καὶ ἡμεῖς τοίνυν — ἕως ἐσμὲν σῷοι, πόλιν μεγίστην ἔχοντες, ἀφορμὰς πλείστας, ἀξίωμα κάλλιστον, τί ποιῶμεν, πάλαι τις ἡδέως ἂν ἴσως ἐρωτήσων κάθηται. apodosis profecto inest in v. τί ποιῶμεν. Mire *Schaeferus* T. I. p. 603. super hoc existimat, adducente *Bekkeriana*, qui meliora novissime perspexit. Plane sic Dem. De Contributione 5, 8. Bekker. Aristoph. Nubes v. 694. Vespae v. 1443. Thesmophor. v. 569. Ranae v. 130. Plutus v. 222. Ecclesiaz. v. 467. v. 789. v. 865. Vide ipsum *Schaeferum* ad Medeam Porsoni v. 678. Luc. Demosth. Encom. c. 3. lege: καὶ ὅς γελάσας, ὡς δή σοι τί τῶν ἀπόρων, εἶπεν, ἐργαζόμενος; scilicet ἐντρυφᾶν σοι δοκῶ. *In quamnam te consilii inopiam conjiciens te irridere videor?* Pseudologista c. 26. πόθεν ἂν suspectum fuit et mutatum est, nempe ob ineptum copulantis voculae defectum. Sed etiam γενόμενος Participium displicet, quod unde tandem pendeat? Interpunctio vindicabit locum: ὡς ἐπὶ τούτῳ ἔνδοξος ἐν βραχεῖ καὶ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι, πόθεν ἂν οὕτω περιβόητος ἐπὶ τοῖς λόγοις γενόμενος; Demosth. Philipp. I, 36, 3. Bekker. distingue: ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται καὶ πρόοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, τίς χορηγὸς ἢ γυμνασίαρχος τῆς φύλης πότε, καὶ παρὰ τοῦ καὶ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν. Tunc non opus, copulam ante πότε inseri cum *Reiskio* et *Schaefero* T. I. p. 365. Luc. Hermot. c. 75. οὐκ ἂν οὖν ἑκόντες εἴποιεν, εἰδότες, ἀφ' οἵων ἐκπεσόντες ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις δόξουσιν h. e. *Non igitur suâ voluntate dixerint, licet sciant, quam vanis opinionibus missis pares reliquis sint futuri.* Mirifice vertitur. *Calliae* locum apud Schol. ad Arist. Aves v. 151, sic refinge: πῶς ἄρα τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι; Omnino modus dicendi interrogativus saepe a librariis susque

deque est habitus: Luc. Prometh. seu Caucas. c. 15. ante *Graevium*: *πρὸς δή τι τοῦτο ἔφην.* Pro Imag. c. 26. l. *τίς ἀγνοεῖ* —. De Merced. Conduct. c. 36. distingue: *ἀκροῶνται δ' αὐτῶν πηνίκα;* In Amoribus c. 20. scribitur: *καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄῤῥεν εἶδεν ὡς θῆλυ, δυοῖν θάτερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος, ἢ πείσας πανούργως.* Ridicule dicitur *aliquis* primus libidinibus naturae adversis se dedidisse, quasi, siquidem voluptates non januâ receptae, sed pseudothyro intromissae ingruant, unum primo talibus flagitiis coopertum fuisse non per se appareat. *Καὶ τίς ἄρα* reponenti mihi calculum adjecit frater Commentario in Evang. Matthaei p. 726. Luc. Soloecista c. 3. *οὐ γάρ πρόςεστιν αὐτῷ τό τινα.* Sensus postulat: *τὸ τίνα.* Ceterum *Gesnerus* quomodocunque in transversum actus haec verba male pro scholio habuit: nam solet Lycinus ubique stribliginem suam alteri, qui ineptus, ut est, ne sic quidem intelligit, iterum iterumque ostentare. Finem imponam huic notae, ubi unum locum praeterea tetigero, Luc. Cataplus c. 26. *οὐ μὴν καὶ τὸ τῶν κολάσεων πρὸς ὠμότητα καινουργὸν αὐτοῦ τίς ἂν διηγήσασθαι δύναιτο;* Hunc transitum a *τῷ ἀποφατικῷ σχήματι εἰς τὸ ἐρωτηματικόν* nunc *Schaeferus* agnoscet, si quid fidere licet summi viri notae ad Demosth. T. II. p. 732. — In eodem Luciani libello c. 15. vide, ne legendum sit: *ὅςτις οὐκ ἀπεξύρησε καὶ ψιλὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ πένθος ἐπεδείξατο.* Statim sic corrigenda est distinctio: *ἔστι δὲ ὁ Ἄπις ἐξ ἀγέλης, θεὸς ἐπὶ τῷ προτέρῳ χειροτονούμενος ὡς πολὺ καλλίων καὶ σεμνότερος τῶν ἰδιωτῶν βοῶν.* —

Vitar. Auctio c. 15. *Ἄπιστα λέγεις, τὸν παιδεραστὴν ὄντα μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα ὑπ' ἐξουσίας, ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον.*

Optime *Schmiederus* ex uno codice pristinam integritatem scriptori suo reddidit, scribendo: *ἐπ' ἐξουσίας, ὑπὸ τῷ* —. Originem prioris *ὑπ'* nemo non videat in subsequenti *ὑπὸ τῷ* — quaerendam esse. Verte *καὶ ταῦτα ἐπ' ἐξουσίας* sc. *ὄντος τοῦ*

πράγματος idque quum liberum sit. Ita Lucian. Jup. Tragoed. c. 25. *ἐπεὶ εἴγε μοι ἐπ' ἐξουσίας τὸ πρᾶγμα ἦν.* Saturnal. c. 5. *εἰ μὴ — μεθύειν ἐφίετο καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας.* Abdicat. c. 10. *ὅταν δὲ μὴ κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐπ' ἐξουσίας, αὐτός τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δοκιμάσας ἀναλάβῃ, τίς ἔτι μηχανὴ μεταβάλλεσθαι;* Hic quoque vulgo *ὑπ' ἐξουσίας* atque adeo, vitio hoc latius serpente, *ὑφ' ἑαυτοῦ.* At librum *Gorlitiensem* ejusque patronum *Schaeferum* Mel. Crit. p. 83. quivis, spero, reverebitur. Jam allata illic sunt tum alia, tum locus Dion. Halic. De Compos. Verb. p. 262. ed. Schaef. *ἐπὶ πολλῆς ἐξουσίας δέδοται αὐτοῖς ποικίλως διαιρεῖν.* Luc. Demosth. Encom. c. 10. *καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἄν,* ubi *Guyetus* *ὑπὸ τῆς* — importune suadet. De Mercede Conduct. c. 30. *καὶ προσῆν τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ πάντα ἐπ' ἐξουσίας.* Demosth. Philipp. III, 61, 5. B. *Μετὰ ταῦθ' οἱ μὲν ἐπ' ἐξουσίας ὁπόσης ἠβούλοντο ἔπραττον ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται.* In Aristaeneto I, 22. *πολλοὶ γὰρ ὧν κατεφρόνουν ὑπ' ἐξουσίας, ὑπὸ τοῦ ζηλοτυπεῖν ἠράσθησαν ἐκφανῶς.* concretum ingens monstrum *ὑπεξουσίας* discerpere *Mercerus* satis habebat: ego autem praestabilius duco *ἐπ' ἐξουσίας,* sed, fateor, efficiendae hujus rei, insequente *ὑπό,* facilitatem paene unam contuitus. Nam etiam *ὑπό* eandem interdum vim facultatemque habere testatur Soph. Trachin. v. 418. *οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς,* | *Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν;* Ubi si quid omnino conjici opus esset, saltem *ἐπ' ἀγνοίας* fuit commodissimum: sed *Erfurdtus* in aptissimis *Musgravi* copiis rectius acquiesset. Demosth. Midian. 158, 2. B. *τὸ γὰρ ἐπ' ἐξουσίας* (in potentiâ, si sis potens) *καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἂν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν.* Cui simile est Thucyd. I, 38. *ὕβρει δὲ καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου.* Dem. De falsa legat. fin. *ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἧσπερ νῦν, ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας μενεῖ.* Sed ibi *ἐξουσία* est audacia et contumacia: v. *Taylorum* T. II. p. 618.

ed. Schaef. Luc. Philospeudes c. 17. καὶ πῶς ἂν — ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ καὶ μάλιστα ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντά οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας. Ubi e duobus subsidiis rescriptum pervellem ἐπ' ἐξουσίας: quod ipsum olim e codicibus editum iri auguror etiam in Luc. Deorum Concil. c. 2., ubi hodie libri omnes habent: πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι καὶ κεκήρυκται, καὶ σύ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἐρῶ. In Luciano, qui tam crebro dixerit ἐπ' ἐξουσίας, alterum μετ' ἐξουσίας indigne fero: ceterum minime is sum, qui posterius graecum esse negem. Demosth. Philipp. III, 3, 10. B. πολλοὺς ἄν τις οἰκέτας ἴδοι παρ' ὑμῖν μετὰ πλείονος ἐξουσίας ὅ, τι βούλονται λέγοντας. Charito I, 14. καὶ οἱ μὲν ἀπεδίδρασκον, ἔνθα τὸ πνεῦμα ἔφερε· μόνη δὲ Καλλιῤῥόη γενομένη ἤδε (l. ἡ δὲ) μετ' ἐξουσίας τὴν ἰδίαν ἀπωδύρετο τύχην. Sic variatur etiam in similibus generibus: promiscue usitata sunt ἐπ' ἀληθείας et μετ' ἀληθείας, porro ἐπ' ἀδείας atque μετ' ἀδείας. Veluti in Luc. Timone c. 14. ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι. Heliodor. VII, 16. Sed Luc. Calumn. non tem. cred. c. 8. εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν. Thucyd. VI, 60. βεβαιοτέραν γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας. Modo praecessit ἄδειαν ποιησάμενον. Demosth. Contra Androtion. 26, 9. B. μετ' ἀδείας ἔσεσθαι πολλοὺς πονηροὺς ἡγεῖτο. Contra Aristocratem 125, 6. B. ποιεῖν μετ' ἀδείας ἑτέρους κακῶς. Pro Megalopolit. 5, 9. B. οὕτω γὰρ ἂν ἡμεῖς μετὰ πλείστης ἀδείας εἴημεν. Id quidem composuerim cum loquutionibus: πονηρίᾳ συζῆν, συμβιοῦν, συνεῖναι, συγγίγνεσθαι et si quae exstant affinia. Pro Corona 305, 3. B. μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς. Achill. Tat. VII, 1. τοῦ μὴ μετ' ἀδείας Λευκίππην ἔχειν, ubi lege *Jacobsium* p. 880. Sic μεθ' ὑμῶν non secus atque ἐφ' ὑμῶν Demosth. de male gesta legat. 101, 9. Bekk. σκοπεῖτε δὴ τὸν ὑπὲρ τούτων ἔλεγχον, ὡς δίκαιος ἔσται, μεθ' ὑμῶν h. e. *Quaeso, reputate cum animis vestris*, quae sunt verba Salustii Iugurth. c. 84. Neque vero damna-

mus Demosth. Pro Corona 44, 5. B. *τινὲς τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο.* Etenim quum satis vulgatum sit *ἐπὶ σχολῆς* (Luc. De Mercede Conduct. c. 3. Deor. Concil. c. 11. v. *Schaeferum* Mel. Crit. p. 113. infra. Id in aliquo codice ad marginem per *μετὰ ἀνέσεως* explicari tradit *Bastius* Epist. Crit. p. 63. Suidas autem interpretatur: *ἐπὶ εὐκαιρίας ἢ ἀργίας.*), tamen *ἐπὶ σχολῇ* e Galeno firmavit *Schaeferus*, Indice ad Porsoni Medeam s. v. *οὐθείς.* Sic saepe reperias *ἐπὶ συννοίας*, ut Luc. Scytha c. 6. *ὁ ἐπὶ συννοίας.* Amores c. 18. *ἐξῄειμεν, ἐγὼ μὲν ἡδόμενος — οἱ δ' ἐπὶ συννοίας.* Navigium c. 11. *φροντίζοντι ἔοικας ἐπὶ συννοίας τινός.* Saturnal. c. 11. *ἰδὼν γάρ με σκυθρωπόν, ἐπὶ συννοίας βαδίζοντα*, ubi unus liber *συννοίαις*, ut videtur, ambobus et *συννοίας* et *συννοίᾳ* confusis: at vero temere attrectatum esse in Piscatoribus c. 13. *ὁρᾷς τὴν κόσμιον, τὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὴν προσηνῆ τὸ βλέμμα, τὴν ἐπὶ συννοίᾳ ἠρέμα βαδίζουσαν;* vel e loco Eurip. Orest. v. 624. *Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς;* colligimus. Ceterum in Piscatoribus permirum primâ specie videbitur *τὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος*: hoc denotare arbitror: *excellenti habitu.* Sic iterum in Bis Accusat. c. 28. *αὐτὸς δὲ τὸν γενειήτην ἐκεῖνον, τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὸν Διάλογον —.* Uterque locus facile corrigi potest, sed vix debet. Jam *ἐπί τινος* crebro valet *coram aliquo*, de quâ vulgari re exquisite dixit *Schaeferus* Mel. Crit. p. 105., nunc tangam tantum Luc. Asinus c. 47., ubi non *ἐπί* in *ὑπό* convertendum, sed incidendum sic: *κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ἐπὶ τοῦ δεσπότου* (i. e. praesente domino) *κλέπτης ἅμα καὶ λίχνος ἑαλωκώς.* Nihilo minus Dativum adjecit Demosth. De male gesta Legat. 243, 1. Bekk. *Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες.* Luc. Toxaris c. 62. *αὖθις ἑλόμενοι διαιτητὴν ἄλλους ἐπ' ἐκείνῳ εἴπωμεν φίλους.* Hoc tamen aliter potest accipi. Dial. Mort. XXIX, 2. verum est: *ἐπὶ Τρωσὶ δικασταῖς.* His quum complura possem, nonnisi haec addidi, in Luc. De Merced. Conduct. c. 8. *ἐπ' ἐλπίδος μόνης.* me conjicere;

tum in Gallo c. 31. nil mutandum esse, modo distinguatur: *ὁρᾷς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον, ἐπὶ φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους κ. τ. ἑ.* Confer Dial. Mort. X, 8. *ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκώς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων.*

Vitar. Auct. c. 19. *Λάμβανε· τὸ δεῖνα δέ! ὅπως ἴδω, τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων;*

Supra quum *εἰδῶ* me hic scriptum concupiscere dicerem, utebar loco Dial. Mort. I, 2. *ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τίς ἐστι τὴν ὄψιν.* In quibus verbis *ὁποῖος*, pro quo *ποῖος* necessarium putes, admireris. Non sum sane nescius, longe aliter statuere virum in paucis eximium, *Lobeckium* ad Phryn. p. 57. infra: sed semper ille mihi visus est minus illic circumspecte disputasse. Et primum quidem male infitias iveris, naturae rei magis consentaneum esse, ut *ὁποῖος, ὅς, ὅπου*, et reliqua in simplicem interrogationem non vertisse sumamus: deinde duae res potissimum debent teneri, una, in locis longe plurimis, ubi directae interrogationis indicem quis exposcat, justum argumentum, quo pronomen relativum defendatur, acri cogitatione effici: altera vero, librarios, ut istis temporibus, subtilis doctrinae expertes in servando utrorumque pronominum discrimine leviter esse negligenterque versatos. Ergo haec observatio tum, ubi fieri non potest, quin sine ambagibus aliquid plane exquiratur, animum de emendatione dubium confirmet. Adde huc, quod aut lenissimâ immutatione, aut etiam solius interpunctionis emendatione potest subveniri. In loco supra allato *ὁποῖός τίς ἐστι* ab *εἰδῶ* suspendo: ut vero maxime scias, quali ille sit formâ, sc. *edoce me*, quod ne accederet, festinatio Diogenis impedivit. In Dial. Meretr. XI, 2., quod *Lobeckius* usurpavit, *Τρ. εἰπὲ τοὔνομα, ὦ Χαρμίδη. Χ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. Τρ. ὁποτέραν λέγεις.* e superioribus *εἰπέ* prone deducitur. Vitar. Auct. c. 6. *ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς· τὰ δ' ἀμφὶ δίαιταν ὁποῖός τις εἶ.* scilicet, quod sponte animo objicitur, *εἰδέναι ἐβουλόμην.* Demonax c. 43. *Ἐρομένου δέ τινος, ὁποῖα νομίζεις τὰ ἐν Ἅιδου;*

Quum dici liceret aut *ποῖα νομίζεις*, aut *ὁποῖα νομίζοι* vel *νομίζει*, de utroque aliqua est delibata particula, ut fieri solet, si quid ex alius mente affertur. Sic etiam illustratur Luc. Icaromenipp. c. 24. *ἀνέκρινέ με — εἰ σφόδρα ὑμῶν ὁ πέρυσι χειμὼν καθίκετο.* Ubi *Solanus* frustra *ἡμῶν* conjecit. Neque ita sentiendum, *εἰ* in directâ interrogatione esse legitimum. Eodem modo iterum Dial. Meretric. 9, 1. *εἰπέ μοι — πῶς ἡμῖν ἐπράξατε καὶ εἴ τι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες ἐπανεληλύθατε.* Sed hoc genus latissime patet atque nonnullis exemplis declaratum reliquis facili negotio adhibetur. Subiit autem etiam hoc demirari, quod *Lobeckius* veluti spondendi gratiâ: *neminem hodie viventium*, inquit, *relativum offendet in directa interrogatione positum.* Vivit etiamnunc atque utinam diutissime vivat *Schaeferus*, vir egregius, qui ad *Porsoni* se societatem applicuit, ad Eurip. Phoeniss. p. 68. 69., nuper admodum acerbo fato literis ereptus est *Elmslejus*, quem illa res offendit ut alibi, ita ad Aristoph. Acharnens. v. 748. Quanquam aliis diversa sententia volentibus est, ut jam olim *Valckenaerio* ad Eur. Phoeniss. v. 1698., nostrâ memoriâ *Buttmanno*, ad Plat. Menon. p. 14. 15., nec non *Matthiae* ad Euripidis Rhesum v. 699. Et hic quidem quum T. VI. p. 349. Porsono fidem adjunxisset, post eidem adeo abrogavit, ut ad Iphig. Taur. v. 750. vel *ὅς* pro *τίς* tueretur, quod *Lobeckius* et *Heindorfius* ad Gorgiam p. 190. recte rejecerant. Porro quam pronâ correctione relativum in pronomen interrogativum deflectas, apud animum, quaeso, propone. Una plerumque literula vel addita vel demta vel apte locata rem profligat, ut quando *ὁ ποῖος* pro *ὁποῖος* legi oportet; alibi comma commode positum integritatem reddit, ut in Aristophanis loco ita et emendato et emendando: *ἐγὼν δὲ καρύξω Δικαιόπολιν, ὅπα.* Praeterea multi loci hac striblígine dedecorati etiam alioqui justae suspicioni sunt obnoxii, veluti plures ob causas dubium est Achill. Tat. 8, 10. *ὁποτέρα σε τούτων ἐωνήσατο;* Postremo, id quod in hac causâ prae ceteris in censum venit, scribas in confundendis

his pronominibus magnâ esse licentiâ grassatos ab unoquoque, qui variantem lectionem in legendo haud vilipendat, nobis datum iri speramus. Ut Luc. Dial. Marin. 8, 1. pro *πῶς δ' οὖν* alii *ὅπως γοῦν*. Dial. Deor. 22, 2. pro *τίνα* etiam habent *ἥντινα*. Dial. Deor. 20, 5. *ὅπου δέ ἐστιν;* pro eo, quod vere alii praebent *ποῦ*. De Conscrib. Histor. c. 5. vulgo: *ὅπως ἀσφαλῶς μεθέξω*. Sed ista quidem exempla attendenti sunt innumerabilia.

Vitar. Auct. c. 22. *τοῦτο ἤν πως κροκόδειλος ἁρπάσῃ, πλησίον ποταμοῦ πλαζόμενον εὑρών, κᾆτά σοι ἀποδώσειν ὑπισχνεῖται αὐτὸ —.*

Lege: *ὑπισχνῆται.*

Vitar. Auct. c. 23. *ὁρᾷς δὲ δῆτα καὶ τὸν συλλογισμόν, ὁποῖά φησιν· Εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, καὶ τὸν δεύτερον· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν πρῶτον λήψεται, ἄρα καὶ τὸν δεύτερον.*

Hujus loci perversitate sapienter perpensâ *Hermannus* ad Soph. Antig. v. 628. pro *ἄρα καί* potius *καὶ ἄρα καὶ* scribi voluit. Ad quod consilium me non cunctanter componerem, ni interpunctione, leniore remedio, morbum depelli posse opinarer: *εἰ τὸν πρῶτον τόκον, λήψεται καὶ τὸν δεύτερον· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν πρῶτον, λήψεται ἄρα καὶ τὸν δεύτερον.* Confer autem syllogismum, qui ejusdem Chrysippi fertur esse, in Jove Tragoedo c. 51. *εἰ εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί.*

Vitar. Auct. c. 26. Ego personas ita ordinaverim: *ΖΕΥΣ. Μὴ διάτριβε· ἄλλον κάλει τὸν Περιπατητικόν. ΕΡΜ. Σέ φημι, τὸν καλόν, τὸν πλούσιον* cet.. Sic Jupiter dixit c. 20. *Ἄλλον κάλει τὸν ἐν χρῷ κουρίαν ἐκεῖνον.* — Paullo post sequitur: *Οὔκ, ὦ μακάριε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχειν τι ἀργύριον δοκεῖ.* Ubi *Lehmannus* haec notavit: *Suspiceris post γὰρ excidisse alterum καί, quod sensus requirat et usus: at omissum etiam supra c. 23. et Pisc. c. 19.* Itaque quum prius saepe in hac re errasset, ut ad

Prometh. in verb. c. 7. *καὶ γὰρ κλεπτικῆς ὁ θεός.*, ad meliorem nunc frugem rediit. Omnino enim *καὶ γὰρ nam etiam* denotat saepissime, cujus rei *Sylburgius* et *Schaeferus* ad Dion. Hal. p. 228. et *Schaeferus* iterum ad Demosth. De rebus Chersonesi 18, 1. Bekk. (*καὶ γὰρ ταῦτα λογίζεσθε*) immemor fuit T. I. p. 501.

Vitar. Auct. c. 27. *Εἶεν· τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλείπεται; ὁ Σκεπτικὸς οὗτος. σύ, ὁ Πυῤῥίας, πρόσιθι* cet.

Potest distingui: *τίς λοιπὸς ἡμῖν; καταλείπεται ὁ* cet. quanquam non omnino opus videtur esse. Ex Arriano *ὑπολείπεται λοιπόν*, ubi tamen *λοιπόν* etiam Adverbium potest haberi, protulit *Solanus* ad De Merc. Cond. c. 7. Plautus Cistell. fin. Nunc quod ad vos, spectatores, *reliquum relinquitur*, more majorum date plausum postremâ in comoediâ. Cic. Pro Roscio Am. c. 5. causam dicit is, qui unus *relictus* ex illorum nefariâ caede *restat*. Vid. *Ruhnkenius* ad Rut. Lup. II, 7. Quid in hoc arbitrer bonae spei *reliquum residere?* At valde mihi persuasi, turbatas in Luciano personas esse et scribendum: *ΖΕΥΣ. Εἶεν· τίς λοιπὸς — ὁ Σκεπτικὸς οὗτος. ΈΡΜ. σύ, ὁ Πυῤῥίας*, cet.

Piscatores c. 4. *ἐς ἡμᾶς ὕβριζες, ὥςπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφοὺς ἄνδρας.*

Pro *ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων* unus codex *ἀπ' ἀγορᾶς κηρύττων*, corrupte. Luc. Adv. Indoct. c. 4. *εἰ ὥςπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι.* Nigrin. c. 25. *τὴν ἀρετὴν ὤνιον ὥςπερ ἐξ ἀγορᾶς προτιθέντων.* Haec est Demosthenica loquutio. Philipp. III, 59, 2. Bekk. *νῦν δ' ἅπαντα ὥςπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται ταῦτα.* Quod idem habet *περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας* 22, 3. B. *πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται καὶ μονονουχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινά.*, ei simile est hoc Luc. Apolog. Pro Merced. Cond. c. 6. *μονονουχὶ ὑπὸ κήρυξιν ἐξομοσάμενος τὴν ἐλευθερίαν.* De Merced. Conduct. c. 23. *τοῦτο ἡ πρᾶσίς ἐστι, κήρυκος γὰρ οὐκ ἔδει κτέ. Ὑπὸ κήρυκι*

καὶ σάλπιγγι in Achille Tatio me legere memini. — In iis, quae c. 5. scripta sunt: — *κηδεμόνα τῶν ἐπιτηδευμάτων εὖ ἴστε ἀποκτενοῦντες, ἣν ἐμὲ ἀποκτείνητε, τοσαῦτα ὑπὲρ ὑμῶν πεπονηκότα.* cave, id quod mihi aliquando accidit, legere malis: *πεπόνηκα.* Quanquam enim e trivio quovis petita magno numero talia construas, ut Luc. Toxar. c. 30. *τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν.* Eurip. Medeae v. 716. *τοιάδ' οἶδα φάρμακα,* quod quum aliis locis ad comparationem jucundis illustrarent *Porsonus, Elmslejus, Schaeferus*, praetermiserunt Homerum, Odyss. IV, 227. *τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα.*, tamen ne Participium quidem in hujus naturae exemplis recte videtur reprehendi. In Luc. Charonte c. 4. *ὁ δὲ γεννάδας Ὅμηρος ἀπὸ δυοῖν στιχοῖν αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν ἐποίησε τὸν οὐρανόν, οὕτω ῥαδίως συνθεὶς τὰ ὄρη.* quod pro vetere scripturâ *συντιθείς Hemsterhusius* malebat *συνετίθει,* verum esse non persuadet. Contra Achill. Tat. II, 38. *Ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς, ἔφη, μὴ πρωτόπειρος, ἀλλὰ γέρων εἰς Ἀφροδίτην τυγχάνειν, τοσαύτας ἡμῖν καταχέας γυναικῶν περιεργίας.*, quod paucorum est librorum, *κατέχεας*, ut minus elegans, adspernatur *Jacobsius*: optime. Unice tueor in Luc. Alexandro c. 55. *καὶ τοῦτο οὐ μικρὸν θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἔδοξεν, οὕτω μου ῥᾳδίας γενομένης μεταβολῆς*, scribendi genus ipsâ vetustate venerandum. Certiora haec sunt: Luc. Timon. c. 25. *ὅπερ οὐδ' ὁ Λυγκεὺς ἂν ἐξεύροι ῥᾳδίως, ἀμαυρὸν οὕτω καὶ μικρὸν ὄν.* Imagines c. 7. — *οὕτω πάντα ἐς τὸ αὐτὸ συμπεφορηκώς.* Gallus c. 6. *ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μελιχρὸς οὕτω καὶ ἐναργὴς φαινόμενος.* Demosth. Adv. Aphobum 21, 6. B. *εἰ δὲ μηδὲν τούτων πεποίηκε, πῶς οὐκ ἔχει τὴν πρόςοδον δυοῖν ἐτοῖν τὴν ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου, τὰς τριάκοντα μνᾶς, φανερῶς οὕτω τῶν ἔργων γεγενημένων;* Dem. Erotic. 31, 1. B. *δίκαιον,* — *καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους τοὺς σοὺς ζηλοῦσθαι, τοσοῦτον ὑπερέχοντος σοῦ τῶν ἡλικιωτῶν ἀρετῇ.* Thucyd. VI, 36. *ἐπεὶ ἔγωγε ἀγαπᾶν οἴομαι αὐτούς, ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα, πό-*

λεις τοσαῦται καὶ οὕτω μεγάλαι. Arist. Aves v. 1525. — *οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα.* Etiam in latinis scriptoribus me talia non offendunt, ut: *comprehendi Darius non poterat, tot Persarum millibus laturis opem.*

Piscatores c. 12. *Πολλάκις δὲ ἢ αὐτὸς εἰκάσας ἢ ξεναγήσαντός τινος ἧκον ἂν ἐπί τινας θύρας βεβαίως ἐλπίσας τότε γοῦν εὑρηκέναι — μετὰ τούτων οὖν ξυμπαραβυσθεὶς καὶ αὐτὸς ἐςῆλθον ἄν· εἶτα ἑώρων γύναιόν τι οὐχ ἁπλοϊκόν* cet..

Lucianus ubi narravit, multum se operae in exquirendâ Philosophiae domo frustra collocasse atque viros severi cultus, in quos inciderit, super hac re consultos aut nihil omnino respondisse, aut aliam ex aliâ ostendisse januam, ut ad hunc diem aedes nondum repererit: ita pergit: *πολλάκις δέ* cet.. Haeccine prava et perversa? Saepe, inquit, ad januas quasdam venire solitus eram, sperans, me tum certe illam invenisse, quod et ingredientes et exeuntes viderem plurimos, quae spes me fefellit, nam femina ibi proterva versabatur. Primo rem ponit, ut quae saepius acciderit, tum quasi semel. Quid enim *ἧκον ἂν* est aliud, quam *venire solitus sum*, aut, quod non magis convenit, *venissem?* Corrige: *ἧκον αὖ ἐπί τινας θύρας.* Deinceps in istis: *καὶ αὐτὸς ἐςῆλθον ἂν* ultimum *ἂν* in re unâ et semel peractâ ineptum cum bono codice expungendum.

Piscatores c. 16. *Ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη, Σωφροσύνη δὲ ἐκείνη, καὶ Δικαιοσύνη παρ' αὐτήν, ἡ προηγουμένη δὲ Παιδεία, ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὕτη καὶ ἀσαφὴς τὸ χρῶμα ἡ Ἀλήθειά ἐστιν.*

Ut oratio male nexa vinculo arctiore constringatur, lege: *καὶ Δικαιοσύνη ἡ παρ' αὐτήν.* Paullo post Philosophia sic loquitur: *Νὴ Δία, ἀκολουθήσατε καὶ ὑμεῖς· οὐ βαρὺ γάρ μίαν δικάσαι δίκην, καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἡμετέρων ἐσομένην.* Diligentius universum sermonis nexum intuearis, maximeque quod ad illa reponit Veritas: *Ἄπιτε ὑμεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι ἀκούειν, ἃ πάλαι οἶδα, ὁποῖά*

ἐστιν., quo consilio περὶ τῶν ὑμετέρων conjiciam, facile statues. Tum c. 17. in verbis: ἡκέτω δὲ καὶ οὗτος καὶ εἴ τις ἄλλος. sine ullà cunctatione emendationis loco proponimus: οὗτος, εἰ καί τις ἄλλος. Dicere enim vult et debet Lucianus, Elenchi, si cujus alius, praesentià valde opus esse, cujus rei argumentum sequitur: οὐ γὰρ τοῖς τυχοῦσι θηρίοις — ὥςτε ἀναγκαῖος ὁ Ἔλεγχος. Notissima, quam hic restitui, loquutio saepius temerata est. ut Luc. Catapl. c. 1., quod genuinum, εἴπερ τις ἄλλος, pene funditus periit: De Conscrib. Histor. c. 5. εἴ τι ἐν λόγοις καὶ ἄλλο vulgo disjectum fuit. Verba εἰ καί τις ἄλλος redeunt in Hermotimo c. 65. Bis Accus. c. 21. et Phalar. I, 2. Vid. *Valckenaerium* ad Phoeniss. v. 1589. 1590.

Piscatores c. 23. Ὁ Διογένης, ὦ Φιλοσοφία, ἐρεῖ τὸν λόγον τὸν ὑπὲρ ἁπάντων.

Recte nonnulli libri, in his Oxoniensis, posteriore τὸν liberati sunt. Sic c. 22. ὑπὲρ ἁπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα. et c. 24. θαῤῥεῖτε· οὐδὲν ἐλλείψομεν· ὑπὲρ ἁπάντων ἐρῶ. Aliter corruptum puto, quod sequitur c. 28. Εὖγε, ὦ Διόγενες, ὑπὲρ ἁπάντων καλῶς, ὁπόσα ἐχρῆν, ἅπαντα εἴρηκας., ubi ἅπαντα deleam. Similiter infra c. 38. εἴρηκα τὰ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὁπόσα εἶχον.

Piscatores c. 23. μόνον σὲ προεστησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντα ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται ἢ σεμνότατα δόξαι, ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι, οἷα οὗτος ἀπέφηνε.

Legendum est: τὰ πάντων ἡμῶν. Verbo hic tangam Luc. Piscatores c. 35. ὅταν δέ τις ἐπικουρίας δεόμενος ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ καὶ· φίλος ἀπὸ πολλῶν, ὀλίγα αἰτῇ προςελθών, σιωπὴ καὶ ἀπορία. Jungitur φίλος ἀπὸ πολλῶν, quod vertunt: *a longo tempore amicus:* neque aliter *Wesselingius*, ἐξ ἀρχαίων et similia tractans, ad Diodor. Sicul. 5, 77. Sed ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα intime, more usitatissimo, (ut Pro Imagin. c. 21. Demonax c. 67.) debuisse jungi quotusquisque dubitabit? Aliquantum nobis negotii exhibuit alius Luciani locus, Saturnalia c.

25. *θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν πέπαυμαι, εἷς ὢν τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν.* Primo pro *ἀγνοεῖς* unus codex tenet *ἀγνώσσεις*, vitiose id quidem, sed ut inde verum effecerim: *ἀγνοήσεις*. Deinde *εἷς ὢν* varie a *Solano, Reitzio, Jacobsio* et *Schmiedero*, qui libris duobus hoc plane damnantibus obedientiam praestet, tentatum etiam atque etiam conservo. Interpunctione, ut vides, emendatâ verte: *si tu nescias, pridem me abdicasse imperium, postquam unus ipse inter* (tres) *filios illud distribui.* Uti Luc. Charon. c. 4. *τὸν πόλον αὐτὸν εἷς ὢν φέρει ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας.* Demosth. Adv. Timocratem 138, 10. B. *τί ποτ' ἂν ἐπάθετε ὑπὸ τούτου αὐτοῦ, εἰ οὗτος εἷς ὢν ἐπρέσβευεν ὑπὲρ ὑμῶν;* Ad Apaturium 19, 8. B. *εἷς ὢν ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν.* Aristoph. Plutus v. 186. *ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν.* (ibid. v. 948. *εἷς ὢν μόνος.*) Equites v. 869. *ὅςτις εἷς ὢν ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας.* Locum Xenoph. Anabas. I, 9, 12. *καὶ γὰρ οὖν πλεῖστοι δὴ αὐτῷ ἑνί γε ἀνδρὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ πόλεις προϊέναι.* fuit, qui in hunc sensum detorqueret, quem dicta sunt ista vulgatissima, *πλεῖστα εἷς ἀνήρ* (Thucyd. 8, 68.), *una excellentissima virtus*, aliaque, non attendens ille neque *γὲ* atque *δὴ* particulas, nec, quod accedit, *τῶν ἐφ' ἡμῶν*, unde quod orationis formâ continetur, ex ipsâ esse veritate metiendum elucet. Compara, quod simillimum, Thucydid. VIII, 40. *οἱ γὰρ οἰκέται τοῖς Χίοις πολλοὶ ὄντες καὶ μιᾷ γε πόλει πλὴν Λακεδαιμονίων πλεῖστοι γενόμενοι* cet.

Piscatores c. 33. *τὸν Ἡρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι τοῖς θεαταῖς, ἀποτρόπαιον ὡς καὶ αἰσχρόν.*

Hoc *Gesnerus* versione, emendando *Jacobsius* periculo objecit praesentissimo. Sensus est: Dii magni averruncent, quam sit turpe, seu, longe est turpissimum. Cf. Saturnalia c. 18. *ἀποτρόπαιον, οἷα πείσονται.*

Piscatores c. 45. — *ὡς μὴ ἐπικρατῇ σου τὸ ψεῦ-*

δος μηδὲ ὑπὸ τῇ Ἀγνοίᾳ λανθάνωσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν σε, τοὺς χρηστοὺς μεμιμημένοι.

Male vertitur: — *neque ignorantia quadam te lateant pravi homines bonos imitati*. Sententia est haec: — *neque sub Ignorantiae quasi tutelâ te mali lateant*.

Piscatores c. 46. ὃν μὲν ἂν εὕρῃ γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας, στεφανωσάτω.

Optime codex Parisiensis φιλόσοφον praebet. Genitivus φιλοσοφίας est nihili, petitus, ne originem nescias, e sequenti: ἢν δέ τινι — καταράτῳ ἀνδρὶ ὑποκριτῇ φιλοσοφίας ἐντύχῃ. Porro infra c. 49. ψῆττά τις κεχηνὼς ἐς τὸ ἄγκιστρον κατέπιεν, ἔχεται. ΔΙΟΓ. Ἀνασπάσθω. τίς ἐστιν; verba κατέπιεν, ἔχεται, ἀνασπάσθω. non debebant dividi et a Parrhesiadae personâ ultimum verbum disjungi. Sic idem dixit c. 50. ἦλθεν, εἶτα πάλιν ἀπενήξατο, περισκόπει (leg. περισκοπεῖ) ἀκριβῶς, αὖθις ἐπανῆλθεν, ἔχανεν, εἴληπται, ἀνιμήσθω. atque c. 48. adfuit: — ἔψαυσεν, εἴληπται, ἀνασπάσωμεν.

Piscatores c. 50. 51. ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν καὶ οὗτος, ὦ Ἀριστότελες, κατὰ τῶν πετρῶν. ΔΙΟΓ. Ἀλλ' ἠνιδού, πολλούς που τοὺς ἰχθῦς ὁρῶ cet.

Tolle de medio istud ΔΙΟΓ.. Nam haec omnia dicere debet Parrhesiada.

Piscatores c. 51. καίτοι γελοῖός τε εἰμι ἀναγκάζων ἰχθῦν λαλεῖν· ἄφωνοι γὰρ αὐτοί.

Seagerus τὲ in γὲ mutat: imo radicitus debebat exstinguere. Ita Luc. Charon. c. 22. καίτοι γελοῖός εἰμι σοὶ λέγων ταῦτα ὁσημέραι κατάγοντι αὐτούς. Saepissime librarii quam non pernossent particulam τὲ temere et absurde adjunxerunt, de quo viri docti minus sibi videntur persuasisse. Praeterea monere lubet, nos αὐτοί ut inelegans reprobare, atque ejus loco οὗτοί γε, quod uni libro debetur, suscipere. Cui congruunt haec: Dial. Mort. 6, 2. ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε. Piscatores c. 20. ἄξιον γὰρ ἐπίστασθαι τοῦτό γε. De Merced. Cond. c. 1.

οἰκεῖοι γάρ τῆς τοιαύτης τραγῳδίας οὗτοί γε. Herodotus c. 1. *μεῖζον γάρ εὐχῆς τοῦτό γε.* Demosth. Adv. Aristogiton. I, 19, 5. B. *ὕβρις γάρ δὴ τοῦτό γε.* De male gesta legat. 95, 6. B. *μανία γάρ τοῦτό γε.* Feram nunc Luciano auxilium, in Harmonide c. 3., ubi editoribus sic erat distinguendum: *σὺ δὲ καὶ τὰς τῶν Ἐφόρων καὶ τὰς τῶν γερόντων προςέτι, καὶ ὅλως ἁπάντων ὁ πολυψηφότατος ἐν παιδείᾳ σύ γε· καὶ μάλιστα ὅσῳ* cet.. Eodem prorsus modo haec dicta: Luc. Alexand. c. 5. *καὶ ὅλως οὐδαμόθεν μεμπτὸς ἦν ταῦτά γε.* Dial. Deor. VI, 3. *καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε.* Locum Herculis c. 1. *καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι ταῦτά γε. Ὤιμην οὖν* cet. quum olim sanarit *Wetstenius* interpunctione eâ, quam expressimus, quid maxime *Jacobsium* post Pors. Advers. p. 300. ad violentam mutationem invitarit, non satis intelligo.

Cataplus c. 11. — *ἐγκαταλεγήσεται· εἰκόνες δὲ καὶ ἀνδριάντες οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πάλαι, πάντες ἀνατετραμμένοι, γέλωτα παρέξουσι τοῖς θεωμένοις.*

Duas literulas praecedentis verbi syllaba hausit ultima: requiro enim, *αἱ εἰκόνες δὲ* —. In eodem capite haec leguntur: *ἐπηύχοντό μοι πολλὰ καὶ ἀγαθά, προαποθανεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἕτοιμος, εἰ οἷόν τε εἶναι.* *Struvius* Lect. Luc. p. 221. post *οἷόν τε* comma ponit, ut *εἶναι ἕτοιμος* structurae vinculo ligentur: quod durius. Miror vero, quid sit, cur tyrannum haec non ex suo, sed adulatorum animo sententiâque proloqui *Struvius* haud perceperit: nam sermonis obliqui ea est conditio, ut ne si *εἰ* quidem antecesserit, Infinitivum recte respuas. Veluti, ut Luc. De Merced. Cond. c. 33. *εἴ γε μὴ πολλὰ δεηθῆναι αὐτοῦ.* recoquere omittam, Thucydides IV, 98. *καὶ αὐτοὶ εἰ μὲν ἐπὶ πλέον δυνηθῆναι τῆς ἐκείνων κρατῆσαι, τοῦτ᾽ ἂν ἔχειν· νῦν δὲ κ. τ. ἑ.* Aristophanes, in loco sane corrupto, sed ita, ut nihilo secius in rem nostram faciat, Avibus v. 1665. *εἰ μὴ βαδίζειν ὥςπερ αἱ χελιδόνες.* Romanis voculas conditionis indices cum Infinitivo conjun-

gere nunquam licitum est. In transcursu observo, Luc. Demosth. Encom. c. 24. ὡς δ', ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι. non rectius *Guyeto* et *Reitzio* displicuisse, quam Thucyd. II, 102. — ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτόν. *) *Stephano*; aut *Wolfio* atque *Reiskio* Demosth. De male gesta legat. 306, 1. B. ἐπειδὴ δὲ ἀκοῦσαι, ὅτι —. Vidimus igitur, in superiore loco voces εἴγε οἷόν τε εἶναι quominus continuatâ orationis serie comprehendantur, linguam impedimento non esse: nunc afferam Luciani Parasitum c. 1. φιλοσοφίας μὲν γὰρ τοσοῦτον ἀπέχεις, ὅσον καὶ ἡ κακία. ΠΑΡ. Ἐγὼ μέν, εἰ οἷόν τε εἶναι, καὶ πλεῖον. et quam sit salvus et integer, experiar. Contendo autem, minime excusato, sed turpi vitio illic a voce εἰ Infinitivum suspensum teneri. Conjicio εἰ οἷόν τε εἴη, vel potius εἰ οἷόν τε, plane inducto εἶναι, quippe quod pepererit vicina vox: φημὶ γὰρ κακὸς εἶναι. Vetusta tamen haec sit stribligo oportet, quum nec Codices varient, et Scholiasta, quem locus frustra vexavit, nihil aliud, nisi mendam istam hereditario jure per manus traditam servaverit. In Nostri Dial. Mort. 5, 1. duarum *Voigtlaenderi* conjecturarum opto eam, quam ipse rejecit: Ἐκεῖνον μέν, ὦ Ἑρμῆ, ζῆν ἔασον, ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἰ δὲ οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω. — Mox sequitur in Cataplo: τοῦτ' ἄρα πικροῦ τινος ᾐσθόμην. *Koenius* ad Greg. Cor. p. 30. „τοῦτ' ἄρα *Lucian. T. II. p.* 633." *Non legitur hoc loco*, adjecit *Bastius*. Legitur T. I. p. 633, 53. in verbis, quae attulimus. Idem loquendi mos recurrit in Luc. Nigrin. c. 37. τοῦτό τοι καὶ ἥδονται καὶ δακρύουσι μεταξὺ ἀκούοντες. et,

*) *Munckerus* ap. Bastium Epist. Crit. p. 113. ὅτε ἀλᾶσθαι αὐτὸν, *cum ipse erraret*, *in Pericle dixit Plutarchus.* Hunc errorem *Bastius* emendare potuerat. Scribe: *de Alcmaeone dixit Thucydides.* Illud quoque in isto tam laxo tamque libero scriptorum laudandi more incommodum est, quod nisi singulos locos non sine magno labore iterum investiges, aut exempla prius lecta recorderis, auctori tuo debeas diffidere. Hinc *Valckenaerius* ad Phoenissas p. . . . . teneri non potuit, quin loca a se congesta occupasse nescio quem, *sed rationem citandi tum temporis usitatam illum esse secutum*, adjiceret.

quod usitatius, in numero multitudinis Aristoph. Pac. v. 618. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν, οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. Thesmophor. v. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ. — Quod protenus respondet Clotho: πολλά με ἀνακρίνεις, ἐμβῆναι δέον, id cum Luc. Saturnal. c. 9. πολλά με ἀνακρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. amice conspirat.

Cataplus c. 16. πάλαι οὖν σε, ὦ Μίκυλλε, γελῶντα ἑώρων.

Legendum: πάλαι γοῦν —. Etiam infra c. 22. malim: ἰδοὺ γοῦν προςέρχεται. In Micylli verbis primo intersere articulum: παροικῶν ἄνω τῷ τυράννῳ: nam Megapenthem dicit: tum non magis integritate suâ commendantur ista: ὥςτε ὑπεράνθρωπός τις ἀνὴρ καὶ τρισόλβιος κατεφαίνετό μοι καὶ μονονουχὶ καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὅλῳ πήχει βασιλικῷ, ut recte vidit *Hemsterhusius* ap. Geel. p. 23., cujus correctio κολοσσῶν ὑψηλότερος nonnihil firmatur loco Gall. c. 24. ἐμαυτὸν δὲ ἠλέουν ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις τούτοις κολοσσοῖς. Equidem malim lenius: καὶ μονονουχὶ φαλλῶν ὑψηλότερος., ut Ver. Histor. I, 30. τοὺς ὀδόντας ἐκφαίνον πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν φαλλῶν ὑψηλοτέρους. In Dial. Mort. 24, 3. est: ὑψηλότερον — τοῦ σοῦ μνήματος.

Cataplus c. 21. ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς τὸ ἀντιπέρας ἀναπλευσοῦμαι.

Αὐτή, vel ut etiam legitur αὖτι, in αὖθις converterim. Dial. Mort. 25, 5. — νεανίαν εὐθὺς καλὸν ἀπεργάσασθαι αὐτόν, οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ. Lege: νεανίαν αὖθις cum *Voigtlaendero.*

Cataplus c. 22. ἢ τῷ διαγνῷ τις ἐνταῦθα, εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη.

Schmiederus scripsit Σιμμίχη, ego autem magis quadrare puto Φρύνη Σιμμίχης. Namque Simmiche vulgaris fuit meretrix, Phryne quamquam et ipsa corpore quaestum fecit, fertur tamen fuisse pulcerrimâ specie. Luc. Pseudologista c. 25. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα κα-

τεθηδοκότων. Sic legitur summo consensu et tacent eruditi; sed *μοι* in *μου* convertendum. Demosth. Encom. c. 10. *σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια. τὸ τῆς παροιμίας σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι. μή σοι μεῖζον προςκέοιτο τοὐπίγραμμα τῷ θυλάκῳ.* Recte vertitur: — majorem *ipso sacco* tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse. Sed hoc graece est: *μεῖζον τοῦ θύλακος* vel *τοῦ θυλάκου*, quod reponendum. Idem plane vitium castigat *Schaeferus* ad Julian. Praef. p. VI.

Cataplus c. 24. *Ὁπόσα ἄν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσηται παρὰ τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιφέρει.*

Ego *ἀφανῆ* non depravatum puto, sed aptissimo delectu illud esse epitheton praepositum contenderim. Quibus aliter placet, *Struvius*, *Graefius* et *Bakius*, non videntur perpendisse, *στίγματα* ista eo dici *ἀφανῆ*, quia non *φαίνεται* iis, qui has notas gerunt, sed post mortem demum a Rhadamantho deteguntur. Semper enim quaeritur, si qua res nominatur *ἀφανής*, cujus potissimum visui illa se subducat. Ut quum Vulcanus lectum *δεσμοῖς* cingeret (Dial. Deor. 17, 1.), haec Marti et Veneri rei habendae causâ congredientibus fuerunt *ἀφανῆ*. Achilles Tatius quum scriberet VIII, 7. *Διανεύω δὴ τῇ Λευκίππῃ νεύματι ἀφανεῖ.*, profecit a Thucydide I, 134. *ἄλλου δὲ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου —*.

Cataplus c. 29. *καὶ καταδεδικάσθω καὶ παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεὶς οὑτοσὶ δεδέσθω, μεμνημένος, ὧν ἔπραξε παρὰ τὸν βίον.*

Mirificum istud *οὑτοσὶ* vide, ne sit ex *οὕτως* vel *οὕτω* enatum, quod ad *μεμνημένος* spectet.

De Merced. Conduct. c. 3. *ὡς οὖν τό γε ἡμέτερον εἰςαῦθίς ποτε ἀναίτιον ᾖ μηδ' ἔχοις λέγειν, ὡς —.*

Exspectet aliquis potius *ἔχῃς*, quum praesertim in epanalepsi sequatur: *ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς ποτέ.* Nihilominus etiam Optativus potest defendi.

Sed paullo post: *ἄκουσον ἐξ ἀρχῆς ἁπάντων καὶ τὸ δίκτυόν τε αὐτὸ καὶ τῶν κύρτων τὸ ἀδιέξοδον — προεπισκόπησον.* ex uno libro recipiendum fuit. Tum vero c. 4. — *καὶ ὅλως τῶν ἐπὶ παιδείᾳ συνεῖναι καὶ μισθοφορεῖν ἀξιουμένων* Latina Versio habet: *e sua dignitate putant.* Redde: omninoque de iis, qui ut ob doctrinam ab aliis adhibeantur et praemia ferant, digni censentur.

De Mercede Conduct. c. 7. *προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχνοῦνται καὶ ἀεὶ ποιήσουσι καὶ χαριοῦνται καὶ ἐπιμελήσονταί ποτε αὐτῶν πολυτελῶς.*

Schmiederus recepit, quod codex Parisiensis largitus est: *καὶ ὑπισχνοῦνται καὶ ἀεί, ὡς ποιήσουσι* cet., emendatius profecto. Sed delendum est etiam *καί* ante *ἀεί*, unde hoc emergit: *καὶ ὑπισχνοῦνται ἀεί, ὡς ποιήσουσι.* In Somnio c. 17. *οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγούμενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ καὶ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ, καὶ τὰ ἄλλα (ἴστε γάρ) οὐχ ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν οὐδὲ ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξήει.* vocem *καὶ* post *αὐτῷ* jam V. D. rite expulerunt. Ubi fallitur *Solanus* post *οὐδὲ* cogitando *ἐλήρησε* assumens. Imo vero *οὐδὲ γὰρ ὁ Ξεν. — οὐχ — διεξήει* coagmentanda sunt. Confer Hom. Odyss. III, 28. *οὐ γὰρ ὀΐω οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.* Arist. Lysistrat. v. 63. *οὐδ᾽ ἃς — οὐχ ἥκουσιν.* Saepe sic Aeschines, orator, ut Adv. Timarch. c. 27. Bremi. *τίς οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχὼν οὐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως;* ubi rem advertit *Bremius*, quem vide etiam ad c. 46. ejusdem orationis. Perspecte de eodem usu disseruit *Reisigius* ad Soph. Oed. Col. Comm. Crit. p. 239. 240., memorans ille etiam talia, quae documento sint, *Bekkerum* minus recte recessisse a vulgatis in Thucydide I, 122. *καὶ οὐκ ἴσμεν, ὅπως τάδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπήλλακται.* In Luciani Parasito c. 4. *φέρε δὴ καθ᾽ ἕκαστον τοῖς τῆς τέχνης εἴδεσιν ἐφαρμόζοντες τὴν παρασιτικήν, εἰ συνᾴδει, σκοπῶμεν, καὶ ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, ἀλλὰ μὴ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρουόμεναι μὴ σαπρὸν ἀποφθέγγηται.* negationum

copiam Scholiasta spectavit sic conformandus: *πλεονάζει Ἀττικῶς ἡ ἀπαγόρευσις· μὴ καθάπερ — μὴ σαπρόν· ἤρκει γάρ* cet. . Verum quandoquidem et *ἀποφθέγγωνται* legitur pro *ἀποφθέγγηται* et voculae *ἀλλὰ μὴ* hic illic prorsus interciderunt, hinc summa suspicio est, Lucianum scripsisse: *λόγος, μὴ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρουόμεναι σαπρὸν ἀποφθέγγονται.* In eodem Parasito c. 45. *ἀλλ' ὅτι αὐτῷ δι' ὅλου τοῦ βίου μόνῳ συνδειπνεῖν ὑπῆρχε τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ τοῖς λοιποῖς στρατιώταις πρὸς ἡμέρας τινὰς καλουμένοις. ἀλλ'* ante *οὐχ ὥσπερ* in codice *Gorlitiensi* egregie et verissime deest. Luc. Amores c. 5. *διῄρητο δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη καὶ οὐχ ὥσπερ σὺ κατ' εὐκολίαν ψυχῆς ἄϋπνος ὢν διττοὺς ἄρνυσαι μισθούς.* Ibi *καὶ* particula in *Oxoniensi*, codice excellenti, praetermissa extorris agi debebat. Gallus c. 2. — *ἔπη ὅλα ῥαψῳδῶν, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν,* (dele hoc comma) *ἄνευ τῶν μέτρων.* Ceterum uti hic vides positum *ὥσπερ ἐγὼ νῦν* (cf. Anach. c. 6.) atque Dial. Mort. I, 1. *καθάπερ ἐγὼ νῦν,* sic in Rhetor. Praecept. c. 1. rescribendum: *καθάπερ σὺ νῦν.*, non ut vulgo habetur: *καθάπερ νῦν σύ,* quum praesertim *Gorlitiensis* non procul inde absit: *καθάπερ καὶ σὺ νῦν.* Ut reflectat, unde digredi coepit oratio, De Morte Peregr. c. 14. verba: *οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε πεντακισχιλίων.* conjungi oportebat. De Saltatione c. 17. *οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς τὴν χεῖρα κύσαντες ἡγούμεθα ἐντελῆ ἡμῶν εἶναι τὴν εὐχήν.* Id male *Gesnerus* transtulit. Quantum posset injuriae fecit iste *Belinus* loco Hermotim. c. 74. *δακτύλους τριάκοντα εἶχεν, οὐχ ὥσπερ ἕκαστος ἡμῶν δέκα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χερσί:* pepercit idem aliis, ut Hermotim. c. 60. *ἀεὶ ἕτερα καινὰ ἐπὶ καινοῖς ἐλέγετο, οὐχ ὥσπερ ὁ οἶνος ἀεὶ ὁ αὐτὸς ἦν.* De Conscrib. Histor. c. 53. *οὐχ ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἀπὸ τριῶν.* Locum Demosth. Midian. 59, g. Buttm. *Οὐ γὰρ ἐκ πολιτικῆς αἰτίας οὐδ' ὥσπερ Ἀριστοφῶν ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολήν, ἀλλ' ἐξ ὕβρεως καὶ ἐκ τοῦ μηδὲν ἂν ὧν πεποίηκεν ἀναλῦσαι δύνασθαι κρίνεται.* *Reiskius* hostiliter invasit, quippe qui immemor esset Demosth. Phi-

lipp. I, 54, 6. Bekk. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε, οὐχ ὥςπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Λῆμνον καὶ Ἴμβρον ἐμβαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ἡμετέρους ᾤχετ' ἔχων., ubi consule *Schaeferum* T. I. p. 563. Aristoph. Equites v. 791. οὐχ ὥςπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. Lysistrat. v. 1117. μηδ' ὥςπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων. Obiter emendetur *S*chol. ad Luc. Catapl. c. 15. οὐχ ὥςπερ οἱ πλούσιοι ἐθεώρουν ὡς ἐπιθυμοῦντες τοῦ φωτός. E Latinis nunc non recordor praeterquam Appuleji, Metamorphos. Lib. III. Cum ecce crapula madens et improvidae noctis deceptus caligine audaciter mucrone destricto in insani modum Ajacis armatus, *non ut ille vivis pecoribus infestus tota laniavit armenta*, sed longe fortius, qui tres inflatos caprinos utres exanimasti.

De Merced. Conduct. c. 19. — ἐκεῖνο δεῖπνον, οὐκ ἐμοί γε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἁλῶν ἥδιον, ὁπηνίκα βούλομαι καὶ ὁπόσον, ἐλευθέρως ἐσθιομένῳ.

Quum ἐσθίομαι pro ἐσθίω tam sit graecum, quam χαίρομαι quâ vi χαίρω, ἐσθιομένων, quod apte ad τοῦ θύμου καὶ τῶν ἁλῶν. sese applicat, reponi decebat. Et hoc quidem planum atque apertum. At in eodem capite, ubi est: γελοῖον γάρ, εἰ τὸ κυριώτατον, τὴν ψυχήν σοι τὴν ἑαυτοῦ, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν παίδων (εἰ παῖδες εἶεν αὐτῷ παιδεύσεως δεόμενοι) ἐπιτρέπων τῶν ἄλλων μὴ ἐπίσης ἡγοίμην δεςπότην. pessima est distinctio. Hoc totum enim (τὴν ἑαυτοῦ ἢ καὶ νὴ Δία τῶν παίδων, εἰ παῖδες εἶεν αὐτῷ παιδεύσεως δεόμενοι) ut e Luciani animo interjectum a reliquis separari debet. Id demonstret vel formula (ἢ) καὶ νὴ Δία Luciano perfamiliaris. In Somnio c. 2. ἢ βόας ἢ ἵππους ἢ καὶ νὴ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον. bene vertit *Wielandus:* ja Gott verzeihe mir's sogar Menschen. (In Hermotimo c. 30. lectionis diversitatem concilians propono: οἱ δὲ περιστάντες ἐρωτῷέν με ἢ καὶ νὴ Δί' εἰς δικαστήριον —.) Demosth. Adv. Philipp. Epist. 18, 2. Bekker. τῷ μὲν ὑπάρχουσι μισθοφόροι στρατιῶται καὶ νὴ Δία πρὸς τούτοις τῶν παρ' ἡμῖν

ῥητόρων τινές. Midian. 5, 7. Bekk. — πολλὰς δὲ δεήσεις καὶ χάριτας καὶ νὴ Δί' ἀπειλὰς ὑπομείνας. Congruit, quod toties habet Cicero, *mehercule*. Ut Ep. ad Famil. VII, 32. Cupio enim nostrum illum amicum in tribunatu quam plurimum habere gravitatis, id cum ipsius causâ (est mihi, ut scis, in amoribus) *tum mehercule etiam* reipublicae. Ibid. I, 8. Tantum enim animi inductio *et mehercule* amor erga Pompejum erga me valet cet. atque I, 9. Nam neque — neque — *neque hercule* —. Alium locum protulit *Schaeferus* Mel. Crit. p. 62. Jam apparet, opinor, in Luciani verbis scripturam τὴν ἐμαυτοῦ loco pronominis ἑαυτοῦ a plerisque receptam plane futilem esse et inanem censendam. Quam tum quoque deteriorem duxissem, si dominus de semet ipso diceret τὴν ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ, ut id esset τὴν ἐμοῦ αὐτοῦ. De hoc usu saepe obliterato (in Luc. Timone c. 57. l. αὐτῷ ἀνῄς) v. *Hermannum* ad Soph. Trach. v. 451. *Jacobsium* ad Achill. Tat. p. 932. *Struvium* Lect. Luc. p. 220. 221.: ego nunc tantum addo, videri eum ab Atticistis repudiatum esse. Id colligo e Luc. Pseudosophist. c. 4. καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τῶν ἑαυτῶν. Quibus Soloecismum inesse patet e sequenti: ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. Interpretes tacent: alterius Scholiastae ratio plane absurda et jam ab altero recte confutata, qui tamen quum ipse verbis a *Solano* novi Scholii loco male*) acceptis hisce: σολοικισμὸς τὸ μὲν ὄνομα ἑνικόν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. vitium in numero plurium ἀγνοήσομεν et γνωσόμεθα communicative, ut fit, usurpato posuit, non minus fallitur. Nec vero, quum recte habeat τὰ ἑαυτῶν,

*) Pariter errat *Solanus* de Scholio: πόσους παῖδας ἔτεκες; quae non ut illi placet, ad συνεγενόμην, sed potius ad c. 4. αὐξάνοντα παιδία conferenda, quem barbarismum prior Scholiographus sic exagitat: αὐξανόμενα γὰρ ἔδει εἰπεῖν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς., alter lepide jocans ita: πόσους παῖδας ἔτεκες; *Schmiederus* eruditissimum *Solanum* inconsiderate imitatus est.

Genitivi *τῶν ἑαυτῶν* vitiose, sed minus duntaxat eleganter sociantur. Restat, ut vituperet *ἑαυτῶν* pro *ἡμῶν αὐτῶν*. —

De Merced. Cond. c. 19. *πολλαὶ δέ, οἶσθα, τοῦ ἔτους αἱ τοιαῦται ἀφορμαί.*

Unus codex *ὡς οἶσθα,* ex interpretatione. Haud ita raro (ut Hermot. c. 18. *ἀλλ' οἶσθα — ἐπίστευον.*) *οἶσθα* continuam orationis seriem interpositum rumpit. Per hanc occasionem in Luc. Prometh. in verb. c. 2., qui locus *Hemsterhusium* aliosque nullo successu exercuit, incisionem hanc redintegro: *ὥςτε μοι ἐνθυμεῖσθαι ἔπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προμηθέα λέγοις εἶναι, ὡς ὁ Κωμικὸς τὸν Κλέωνα· φησίν, οἶσθα, περὶ αὐτοῦ· Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα.*

De Merced. Conduct. c. 26. *ἀγνωμοσύνῃ γὰρ σῇ τοῦτό γε.*

Manifesto reponendum est: *ἀγν. γὰρ δὴ τοῦτό γε.*

De Merced. Conduct. c. 27. *ὁρᾷς γάρ, οἶ τὸ προτιμᾶσθαι καὶ εὐδοκιμεῖν ἐστιν.*

E *Longolii* Excerptis consignatum est: *ὁρᾷς γὰρ οὖν.* Lege: *ὁρᾷς γὰρ οἷον τὸ* — vides enim, quale [quanti pretii *)] sit praeponi et in honore esse.

De Merced. Conduct. c. 41. *ἐπιβουλεύουσιν, εἴ τις ἀποστὰς ἀκριβῶς κατανενοηκὼς αὐτοὺς ἐκτραγῳδήσει.*

---

*) De isto *οἷον* et mire sensit *Porsonus* Adversar. p. 216. („*οἷον στερέσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων, in hisce locutionibus οἷον idem valet, quod οἷον κακόν*".), et minus caute *Schaeferus* ad Bos. Ellips. p. 211. Neque enim *οἷον* ex *οἷον κακόν* compendii gratiâ decurtatum, sed minus signate dilucideque dictum putarim: ad sensum saepe etiam est *οἷον ἀγαθόν*, ut Luc. Timon. c. 11. *οἷον ἦν τὸ μέγα κεκραγέναι καὶ ὀχληρὸν εἶναι.* Navigium c. 44. *οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑπεραιωρούμενον* cet. . Sic *τὸ* cum Infinitivo ita jungitur, ut in utramque partem valeat. In bonam accipitur verbi causâ in Soph. Philoct. v. 234.

Schaeferus ad Hecubam v. 795. post ἀποστὰς vult καὶ addi, id quod assensu meo comprobare nequeo. V. *Dobree* ad Ar. Plutum v. 69.

Apolog. Pro Merced. Conduct. c. 3. ἢ δόξεις τῷ τοῦ Κορινθίου μύθου ταὐτόν τι πεπονθέναι, κατὰ σαυτοῦ ὁ Βελλεροφόντης γεγραφὼς τὸ βιβλίον.

Luc. Advers. Indoct. c. 18. οὐκ εὔξῃ τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν, κατὰ σεαυτοῦ ὡς ὁ Βελλεροφόντης περιφέρων τὸ βιβλίον; Illic codici *Gorlitiensi* ὡς praeclare exstinguenti morem gerere debebant. Eodem, ut puto, respicit Dial. Mort. 8, 1. ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας.

Apolog. Pro Merc. Conduct. c. 5. — οἳ ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνων ἕκαστος αὐτῶν ἢ Κρέων, ἢ αὐτὸς Ἡρακλῆς εἰσίν cet. .

Conjectura *Schaeferi* Mel. Crit. p. 27. ἢ Αὐτοηρακλῆς videtur mihi inter infeliciores reponenda. Luc. Nigrin. c. 11. — οἳ πολλάκις ἢ Ἀγαμέμνονος ἢ Κρέοντος ἢ καὶ Ἡρακλέους αὐτοῦ πρόσωπον ἀνειληφότες — μικρὸν φθέγγονται. Piscatores c. 31. καθάπερ ἂν εἴ τις ὑποκριτὴς — Ἀχιλλέα ἢ Θησέα ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτόν —. Rhetorum Praecept. c. 11. πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον ἢ Κινύραν ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα. Timon. c. 43. φυλέται δὲ καὶ φράτορες καὶ δημόται καὶ ἡ πατρὶς αὐτὴ ψυχρὰ καὶ ἀνωφελῆ ὀνόματα. Achilles Tatius I, 2. πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἔρωτος αὐτοῦ. Mox c. 6. εἰδυῖα τὴν μέλλουσάν σοι ἐς τὰ ὅμοια μεταβολήν. scribendum: τὴν μέλλουσάν σου.

Apolog. Pro Merced. Conduct. c. 11. καὶ οὔτε οἱ τοιαῦτα ἔθνη ἐπιτροπεύοντες, οὐθ' οἱ τὰς πόλεις ἁρμόττοντες, οὐθ' οἱ τὰς φάλαγγας ἢ στρατόπεδα ὅλα ἐγχειριζόμενοι ὀρθῶς ποιήσουσιν.

Qualia tandem, obsecro, ἔθνη? Legendum: τοσαῦτα ἔθνη. Namque τοιαῦτα iniquo casu e praecedentibus τὰς τοιαύτας προστασίας procreatum est. Eodem modo, ne abeam longius, paullo supra in dias lucis auras editum est πάμπολυ τὰ

τοιαῦτα διαφέρει, quum proxime anteiret τὰ τοιαῦτα κρηςφύγετα: debet istud τὰ τοιαῦτα aut plane ejici: neque in cunctis comparet subsidiis: aut in τὰ δύο ταῦτα mutari.

Apolog. Pro Merc. Cond. c. 15. οὐ σοφῷ ὄντι μοι — ἐπιτιμήσουσιν, ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου. Imo: ἀλλά τῳ —. Aliquanto gravius est, quod paullo post verba: σοῦ μέντοι καὶ θαυμάσαιμ' ἂν ἐπιτιμῶντός μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἴγε ἐπιτιμῴης, ὃν πρὸ πολλοῦ ᾔδεις cet. minime percepta sunt. Vertitur: *eum enim hominem reprehendas.* At ἐπιτιμῶντος, εἴγε ἐπιτιμῴης est: *si vituperes, quod te non credo facturum*, noto et obvio dicendi genere. Luc. Gallus c. 3. ἀφεθέντα δέ, ὡς ἀφείθη, τὸν Ἄρην ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρυόνος. egregie falluntur *Jensius*, *Reitzius*, *Schmiederus* vocem ὡς ἀφείθη ut glossema proscribendo. Formula illa hanc vim habet: magnâ cum ignominiâ, ut vinculis lecto circumjectis atque inspectantibus magnis Dîs (θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη) Mars est dimissus. Vid. *Hermannum* ad Viger. p. 709.. *Reisigius* quum eandem rem tractaret, ad Soph. Oed. C. C. C. v. 325., nonnulla, quod nollem, aliena immiscuit, ut hoc: εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην, | εἰς χεῖρας ἦλθον πατρί —. Idem dixerim in *Schaeferum*, ad Bos. Ellips. p. 543. Solutae orationis exempla posuit *Abreschius* Lect. Aristaen. p. 200. Lege etiam, si volupe est, Luc. Jup. Trag. c. 36. — ἀκούοντες, εἴγε ἀκούουσι. Anachars. c. 20. φῦναι, ὡς ἔφυ ἕκαστος. De Mort. Peregr. c. 2. βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν. Demosth. Olynth. III, 8, 6. B. οὐδὲ τὸν φόβον, ὦ ἄ. Ἀ., μικρὸν ὁρῶ τὸν μετὰ ταῦτα, ἐχόντων μὲν ὡς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν cet. . Philipp. IV, 73, 5. Bekker. σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν, ὅμοιος σοὶ κτλ.. Quo suspicionem affert, fuisse Aristodemum ὑποβολιμαῖον. De Rhodior. Libert. 11, 6. Bekker. πράττοντος μὲν ἐν Αἰγύπτῳ πάντ', ὡς ὥρμηκε, βασιλέως — πράττοντος δ' ὡς λέγεται καὶ διημαρτηκότος, οἷς ἐπεχείρησεν. Leptin. 109, 8. B. τοὺς δὲ συγγενεῖς, ἴστε γὰρ ὃν τρό-

πον τοὺς Ὀρχομενίους διέθηκαν, οὕτω μεταχειριζόμενοι. Midian. 219, 2. B. *ἔτι δὲ οὐκ ἐμὲ ἔτυπτεν, ὦ ἄ. Ἀ., μόνον οὗτος οὐδ' ὕβριζε τῇ διανοίᾳ τότε, ποιῶν οἷα ἐποίει, ἀλλ' ἅπαντας.* Adv. Cononem 43, 2. B. *πότερός ἐστιν ἐλεεινότερος, ὁ πεπονθὼς οἷα ἐγὼ πέπονθα ὑπὸ τούτου* cet. . Contra Aristocratem 182, 3. B. *τῆς Καρδιανῶν πόλεως ἐχούσης, ὡς ἔχει.* Adv. Neaeram 86, 4. B. (conf. 87, 7.) *νηποινεὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτου.* Thucyd. 4, 65. *ἔχοντες, ἃ ἕκαστοι ἔχουσιν.* Arist. Nubes v. 1444. *οὐκ ἀχθέσει παθών, ἃ νῦν πέπονθας.* Cicero Epist. ad Famil. 9, 10. Satis putant, *se scire, quod sciunt* (n. Syllam mortuum esse). Uti autem dictum est Luc. Dem. Encom. c. 29. *ἤγαγον, ὡς ἐδυνάμην.* et Tyrannic. c. 1. *πατροκτονήσας, ὡς ἐδύνατο.*, ita saepe assolet Cicero, veluti In Verr. II, 34. *ferebat* Sthenius, *ut poterat.* Pro Roscio Amer. c. 3. Hoc onus si vos aliqua ex parte allevabitis, *feram, ut potero*, studio et industria, judices. In Catilin. I, 7. Superiora illa quanquam ferenda non fuerunt, tamen, *ut potui, tuli.* Epist. ad Famil. 9, 6. Quod nos quoque *imitamur, ut possumus.*

Pro Lapsu in Salut. c. 2. *καὶ πρῶτον μὲν ἰδόντες ἀλλήλους ἔλεγον αὐτό — καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐς λόγους ἤδη παροινίους τρεπόμενοι.*

Post *δεῖπνον* excidit *δ'*. In eodem libello c. 12. in plerisque monumentis ad nostram memoriam haec tradita: — *ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῇ. Ἀλλὰ νῦν ἑκάστου καιρὸς ἴδιος ὑφ' ἡμῶν ἀποδέδεικται, τάχα ἂν εἴποι τις.* Sunt tamen, qui alio deflectant, codices, nempe eo: *μόνον ἀπεῖναί φησί τις.* In quo latere potissimum hoc: *μόνον ἀπῇ. Ἀλλά, φησί τις*, inde manifestum est, quod iidem fere libri post paullo *τάχα ἂν εἴποι τις* ignorant: quâ lectione vulgatam multo deteriorem judico.

Hermotim. c. 16. *οἱ Περιπατητικοὶ δὲ καὶ φιλόπλουτοι καὶ ἐριστικοί τινες.*

Magis placet, deletâ *καί*, haec oratio: *οἱ Περ. δὲ φιλόπλουτοι.* Sic antea: *οἱ μὲν Ἐπικούρειοι*

γλυκύθυμοι καὶ φιλήδονοί εἰσιν· et posthac bis iterum: *οἱ Πλατωνικοὶ δὲ τετύφωνται καὶ φιλόδοξοί εἰσι· περὶ δὲ τῶν Στωϊκῶν πολλοὶ ἔφασκον, ὅτι ἀνδρώδεις καὶ πάντα γιγνώσκουσι.*

Hermotim. c. 17. *οἴει Μαργίτῃ διαλέγεσθαί τινι, ὡς πιστεῦσαι, ὅτι Ἑρμότιμος — τοῖς ἰδιώταις ἐπίστευσε καὶ κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν καὶ τῶν κρειττόνων ἀξιῶν· οὐ γάρ πιστεύσαιμί σοι τοιαῦτα λέγοντι.*

Huic corruptissimo loco hac medelâ videtur non male succurri: *ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων. οὐ γάρ ἄξιον πιστεῦσαί σοι τοιαῦτα λέγοντι.* In quibus verbis *πιστεῦσαι* quidem codicum fide nititur: proprio Marte tum *καί* ante *τῶν* ejeci, tum voci *ἀξιῶν* in *ἄξιον* conversae aliam sedem assignavi. Quo jure *τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων* componantur, id apparere volo ex hujus ipsius dialogi c. 56. *νῦν δὲ μάντεως, οἶμαι, δεήσει σοι κἀνταῦθα πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων.*

Hermotim. c. 27. *εἰ δὲ ἐκείνην εἶδεν, ἣν ἐχρῆν — ἄδηλον ἔμοιγ' οὖν ἔτι.*

Scribe: *ἐμοὶ γοῦν*. Apolog. Pro Merc. Cond. c. 15. *ὅτι μηδὲ ἄλλῳ ἔγωγ' οὖν ἐντετύχηκα.* lege: *ἐγὼ γοῦν*. Herodotus c. 8. *τάχ' ἂν οὐ πάνυ μαστιγώσιμος ὑμῖν δόξαιμι· ὡς ἔν γε τηλικούτῳ σταδίῳ, ἱκανὸν ἔμοιγ' οὖν καὶ τοῦτο.* Sic distingue et scribe, sodes, *ἐμοὶ γοῦν*. Amores c. 5. *ἔγωγ' οὖν ἐξ ὑπογυίου τῆς ἐπιχειρήσεως ἡψάμην.* Recte suadet *Gesnerus*: *ἐγὼ γοῦν*. Cataplus c. 15. l.: — *ὑπερήδιστον ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.* Hoc vitium innumeris Luciani locis, tanquam hydra renascens, redit: id aliquot exemplis probatum facile emendetur in omnibus. Sed in hac quoque causâ cavendum inprimis, ne quid imprudenter, neu temere. Namque *γ' οὖν* strenue tutatus *Schaeferus* est binis in locis, et ad Dion. Halic. p. 271. et ad Eurip. Orest. v. 1618. Est enim tum, quando *οὖν* totius sententiae commune sit, *γ'* autem unius, quod praecedat, peculiare verbi, non modo aptum, sed non-

nunquam necessarium. Aptum censeo, ut his utar, in Apolog. Pro Merc. Conduct. c. 12. *ἔγωγ' οὖν εἰ σκέψαιο, δόξαιμ' ἂν σοι* cet.. De Conscrib. Histor. c. 15. Hermot. c. 60. fin., necessarium etiam in Harmonid. c. 3. Nigrino c. 17. ab initio.

Hermotim. c. 53. *ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ὅμοιον ἂν εἶναι τοῖς τῶν παιδίων οἰκοδομήμασιν, ἃ κατασκευάσαντες ἐκεῖνοι ἀσθενῆ εὐθὺς ἀνατρέπουσιν.*

Hanc similitudinem ductam esse intelligo ex Homer. Iliad. XV, 562—564.

Hermotim. c. 55. *ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖρα ἰδὼν ἔσχες ἂν εἰπεῖν, ὅτι ἀνθρώπου ἐστί* cet..

Ἔσχες in libris repraesentari universis *Solanus* monuit: quâ censoriâ notâ litem alicui esse vocabulo intendendam ille vir solet declarare. Et hic quidem non plane repugnem, si quis *εἶχες* pro *ἔσχες* commendans hujus opinionis causam accitum eat e repetitione sequenti: *τί σιγᾷς; ἢ βούλει ἐγὼ ἀποκρίνωμαι ὑπὲρ σοῦ τά γε ἀναγκαῖα, ὅτι οὐκ ἂν εἶχες;* Quanquam argumenta hujus generis assensionem non exprimunt cautiori, sed sunt pulcra in frontem, re inania. Multo certius est, mox reddendum scriptori istud esse: *οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυσον ὦπται λέγων. Ὦπται*, aoristo *ὤφθη* minus usitatum, est in Piscator. c. 46. V. *Schaeferum* ad Demosth. T. II. p. 344. Statim hic in loco c. 56., qui interpretum curam excivit, interpunctionem e malâ bonam feci: *νῦν δὲ μάντεως, οἶμαι, δεήσει σοι κἀνταῦθα πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων, εἰ μὴ ἀνέχῃ τὴν διατριβήν, ὡς ἀκριβῶς ἑλέσθαι* (sc. *τὰ κρείττονα*), *αὐτὸς ἅπαντα καὶ ὅλον ἕκαστον κατανοήσας.*

Hermotim. c. 58. *Χρὴ γάρ, οἶμαι, σοὶ τῷ πρώτῳ χρηστῷ καὶ ἀξίῳ ἐντυχόντι ἀποφέρεσθαι.*

Ut sensus salvus sit, lege: *Ἀπέχρη γάρ* sufficiebat enim, vel etiam *ἀπόχρη*, sufficit. Esse hoc remedium inter *τὰ ἤπια φάρμακα*, alterum verbum clamat, *ἀποφέρεσθαι.*

Hermotim. c. 59. *ἆρα ταὐτὰ πρὸς ὑμᾶς λέγει ὁσημέραι καὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλα ἄλλοτε; πολλὰ γάρ ἐστι, πρόδηλον, ὦ ἑταῖρε· ἢ οὐκ ἂν εἴκοσιν ἔτη παρέμενες αὐτῷ — εἰ τὰ αὐτὰ ἔλεγεν.*

Legendum puto: *ἀλλὰ γάρ ἐστι πρόδηλον, ὦ ἑταῖρε.* At enim manifesta res est, amice.

Hermotim. c. 60. *ὥστ', ὦ ἑταῖρε, ἢν μὴ ὅλον ἐκπίῃς τὸν πίθον καὶ ἄλλως μεθύων περιίῃς (ἀτεχνῶς γὰρ ἐν τῷ πυθμένι δοκεῖ μοι ὁ θεὸς καταχρύψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθὸν ὑπὸ τὴν τρύγα αὐτήν) δεήσει οὖν ὅλον ἐξαντλῆσαι ἐς τέλος, ἢ οὔποτ' ἂν εὕροις τὸ νεκτάρεον ἐκεῖνο πόμα, οὗ πάλαι διψῆν μοι δοκεῖς.*

Hanc et connexionem restitui et scripturam: edebatur *περιῄεις.* Quod etsi libros ad unum omnes occupavit, tamen conjecturam, quâ aptissimum Anacoluthon indatur, ut obedienter adsciscas, ausim te cohortari.

Hermotim. c. 61. *Οὐ τοίνυν οὐδὲ φιλοσοφίαν ἀφ' ἑνὸς ὧν φήσει τις τοῦ πρώτου μάθοι ἂν ἅπασαν, ὁποία ἐστίν.*

Rectissime libri *μάθοι*, neque ullo modo *Gesneri μάθοις* debebat arridere. Scilicet ad *μάθοι* adde cogitando *τὶς* ex eo, quod intercedit *ὧν φήσει τις τοῦ πρώτου.* V. *Porsonum* ad Hecubam v. 370. *οὔτ' ἐλπίδος γάρ, οὔτε του δόξης ὁρῶ | θάρσος παρ' ἡμῖν.* Arist. Aves v. 569. *ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ — ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ.* Fortassis huc facit Sophocl. Trachin. init. *Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς | ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν, πρὶν ἂν | θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστός, οὔτ' εἴ τῳ κακός.* Apprime autem quadrat Luc. Cynicus c. 5. *τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μέν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν, μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.* In quo loco *τὲ* post *μανία* libri *Gorlitiensis* auctoritate ejectum oportuit. Apte enim in talis orationis indolem ac

naturam convenit *apodosis duplex* (πολὺ δὲ ἀθλιώτερον — μανία ἤδη τοῦτό γε σαφής). Quam figuram *Hermannus* saepe ad Sophoclem praeclare exposuit: vide etiam *Reisigium* Conjectan. p. 314. 315.. Eo conferam Cicer. Prooem. ad Paradox. *Accipies* igitur *hoc parvum opusculum lucubratum his jam contractioribus noctibus*, quoniam illud majorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit, *degustabis et hoc genus exercitationum mearum*, quibus uti consuevi, quum cet. . Luc. Imagines c. 7. τοῦτο μικρότατον, ὦ φιλότης, εἰ μή σοι δόξει — καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα· κινδυνεύει τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖν. Ubi vulgo perperam distinguitur. — Non ita multo post in Hermotimo legendum, ut vulgo: αὐτὸν δέ τινα ἐν τῷ συρφετῷ παραπολεῖσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ ἔφησθα, οὐ μικρὸν εἶναι κακόν. Quemadmodum hic multi interpretes, ita unus *Solanus* erravit de Hermotim. c. 8. ἀλλ' εὐφημεῖν χρή, οἶμαι, μηδ' ὅσιον εἶναι ἐξετάζειν κ. τ. ἑ. . Dial. Mort. 26, 2. ὅπερ, οἶμαι, καὶ φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. Cave codici χρή ante συνετόν intrudenti obtemperes. Prometh. in verb. c. 2. Καίτοι, φαίη τις παραμυθούμενος, οὐ ταῦτα εἰκάσαι τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ καινουργὸν τοῦτο ἐπαινεῖν., qui locus vix credas, quantopere V. D. illuserit. Sana etiam sunt haec: Luc. De Domo c. 17. — ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. Fragment. Aeschyli ap. Arist. Avibus v. 808. ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, | πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν | εἰπεῖν cet., ubi nollem *Reisigio* Conjectan. p. 208. εἷς δ' ἐστί. placuisse. Usus hic et Graecorum et Romanorum certus, sed, ut vel ex his exemplis, quae permultis aliis augere tum possum, tum nolo, appareat, non ubique perceptus.

Hermotim. c. 75. — ἀλλ' ἔχωσι παραμυθίαν τὸ καὶ πολλοὺς καὶ ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς.

Sic vulgo, corrupte. Duo codices exhibent: τὸ καὶ ἄλλους πολλούς. Ego autem verum esse reor:

τὸ πολλοὺς καὶ ἄλλους, quo fere modo loqui solet Lucianus.

Hermotim. c. 84. καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς οὐδὲν ἀλλόκοτον καὶ τετυφωμένον ἐλπίζων, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ, ἤνπερ εὖ φρονῇς, εἰ γέρων ἄνθρωπος μεταθήσῃ καὶ μεταχωρήσεις πρὸς τὸ βέλτιον.
Legendum: καὶ οὐκ αἰσχυνῇ, quandoquidem futuro opus est tempore. Isocratis Nicocles 47, B. οἱ δὲ πρὸς τῷ πεφυκέναι καὶ διεγνωκότες, ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀρετή, δῆλον ὅτι πάντα τὸν βίον ἐν ταύτῃ τῇ τάξει διαμένουσιν. Legam: διαμενοῦσιν. Sed in Dial. Mort. 14, 6. sic conformanda oratio est: ὁρᾷς, ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις σεαυτὸν καὶ οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Ἀλέξανδρε; οὐδὲ τὸν τύφον ἀπομαθήσῃ cet. . Eodem prorsus modo Luc. Parasito c. 52. ὁ δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως ὑπὲρ τοῦ συνεῖναι ὁμοίως μισθὸν αἰτεῖ, καὶ οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλ' ἔτι πρεσβύτης ἀνὴρ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖ καὶ μισθοφορεῖ. Ubi ἀλλ' de meo adjunxi. Confer Thucyd. VIII, 1. ὅμως δὲ ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικὸν κ. τ. ἑ.. Aeschin. adv. Timarch. c. 18. *Bremi*. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὑτοσὶ οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής. Charito I, 8. Χαιρέας οὐκέτι κατέσχεν, ἀλλὰ εἰςέδραμεν. De οὐκ ἀνίησιν, ἀλλά v. *Bastium* Epist. Crit. p. 169. Demosth. Midian. 105, 1. Bekker. ἄλλο οὐδὲν ἐποιήσατ' ἐμποδὼν τοιούτῳ λόγῳ οὐδ' ὤκνησεν.

Herodotus c. 8. πρὸς ἐμαυτὸν ἐσκοπούμην.
Liber *Gorlitiensis*: ἐσκόπουν. Nihil variatur in Luc. Hercul. c. 7. ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτόν. atque Herodot c. 1. ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτόν.

Zeuxis c. 8. οὐ μεγαλωστὶ οὐδὲ κατ' ἀξίαν τοῦ πολέμου ἀφίκετο.
In Luc. Pro Imagin. c. 19. οὐδ' εἰ λύκῳ φαίη ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτω μεγάλως τι ἐπῄνεσεν. editur. Sed vide *Schaeferum* ad Gregor. Corinth. p. 1004.

Zeuxis c. 11. *ἔπειτα τῷ τροπαίῳ κελεύει ἄλλο μηδέν, ἐλέφαντα δὲ μόνον ἐγκολάψαι.*

Usitatius fuerit: *ἄλλο μὲν μηδέν*. Statim inter *τῷ μὲν Ἀντιόχῳ* et *τὰ μὲν ἄλλα* tristi casu *καί* est peremptum h. m.: *ὥρα τοίνυν με σκοπεῖν, μὴ καὶ τοὐμὸν ὅμοιον ᾖ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄξια μάχης* cet.. In Dial. Mort. 16, 1. bene codex praebuit: *ὅρα γοῦν, μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ καὶ σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡρακλῆς* cet.. Paullo aliter Prometh. in verb. c. 5. *Δέδοικα δέ, μὴ καὶ τοὐμὸν κάμηλος ἐν Αἰγυπτίοις ᾖ, οἱ δὲ ἄνθρωποι κ. τ. λ.*. Ubi mox scribendum: *ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἐκ δυοῖν τοῖν καλλίστοιν συγκεῖσθαι, διαλόγου καὶ κωμῳδίας, οὐδὲ τοῦτο ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν.*

Harmonides c. 1. *ὑπηύλησας τῇ Πανδιονίδι καὶ νικήσας ἐν τῷ Αἴαντι τῷ ἐμμανεῖ — οὐδεὶς ἦν ὃς ἠγνόει τοὔνομα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν.*

Quae mirum plausum tulit *Jensii* conjectura *ἐνίκησας*, inepto Asyndeto loci tenorem moleste retardat. Anacoluthon si teneas, omni dubitatione librorum scripturam superiorem censebis.

Harmonid. c. 3. *κἀκεῖνο δὲ νὴ Δία προςέτι καὶ αὐτὸ θαῤῥεῖν ποιεῖ τὸ μὴ παντάπασιν ἀλλότρια τἀμὰ εἶναί σοι· ὃς πόλεώς τε ἐκείνης εἰμί, ἣν πολλάκις εὖ ἐποίησας —.*

Legendum: *ὃς πόλεώς γε —.*

Quomodo Sit Histor. Conscrib. c. 6. *κοινὰ γάρ, ὡς ἔφην, ἁπάντων λόγων ἐστὶν ἁμαρτήματα ἔν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ.*

Vocabula *ἔν τε φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ* sententiam perdunt et pessumdant. Tolle ea de medio: nam e proxime superioribus, ubi summo jure collocata sunt, importune huc immigrarunt. Cujus rei aliquid jam *Rudolphus* et *Schmiederus* sensere, verum isti longius justo progressi ne sanis quidem ut parcerent adduci se siverunt.

Quomodo etc. c. 13. *τοιοῦτοι τῶν συγγραφόντων οἱ πολλοί εἰσι τὸ τήμερον καὶ τὸ ἴδιον καὶ*

τὸ χρειῶδες, ὅ, τι ἂν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐλπίσωσι, θεραπεύοντες.

Nonne praestat: καὶ τὸ ἥδιον? Ἥδιον et ἴδιον confusa v. c. De Domo c. 10. . Sequitur: εἰ δέ τις πάντως τὸ τερπνὸν ἡγεῖται καταμεμίχθαι δεῖν τῇ ἱστορίᾳ πάσῃ, τὰ ἄλλα, ἃ σὺν ἀληθείᾳ τερπνά ἐστιν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου. Clarum est, hisce nonnihil subsidii esse emendatione ferendum. *Gesneri* ἱστορίᾳ, πάσῃ quum ipsi *Reitzio*que condonemus facile, tum *Schmiedero* et *Lehmanno* hunc barbarismum recipientibus vix ulla est excusatio. Post ἱστορίᾳ extermina πάσῃ τὰ voces in pluribus libris sufflaminatas: praeterea ordinem hunc institue: ἄλλα, ἃ σὺν ἀληθείᾳ τερπνά, ἐστὶν cet. .

Quomodo Histor. Sit Consc. c. 32. Ἄλλος ἀστειότερον παραπολύ· ἀνέγνων γάρ· Δημητρίου Σαγαλασσέως Παρθονικικά.

Hac orationis formâ serieque haec fuerunt induenda. Paullo post libri repraesentant omnes: ὡς ὅςτις ἂν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φεύγῃ, πολὺ μέρος ἤδη ἐς τὸ ὀρθῶς συγγράφειν οὗτος π ρ ο ς ε ί λ η φ ε· μᾶλλον δὲ ὀλίγων ἔτι προςδεῖται. Verum opus est verbo: προείληφε. Ibidem c. 33. e pluribus unum erui hoc: καὶ εἴ τι τραχύ, τοῦτο λεῖόν ἐστιν. ὥςτε ο ἰ κ ο δ ό μ ε ι τι ἤδη καὶ αὐτός, ὡς δείξῃς cet.. Nam ἤδη post τραχύ ortum est e vicinis ἤ δ η ἐκπεφόρηται et οἰκοδόμει τι ἤ δ η: ex eo corrector aliquis δή effecit. Tum lectionem fide dignissimam cum *Schmiedero* recepi, super id, quod οἰκοδομεῖ sensu postulante in οἰκοδόμει mutavi. Postremo καί ante τ ο ῦ τ ο λ ε ῖ ό ν ἐ σ τ ι ν meo Marte prostravi.

Ibidem c. 37. — καὶ ὅπλα εἰδὼς καὶ μηχανήματα ἔ ν ι α.

Ἔνια quidem perabsurdum videtur. An latet ἴδια?

Ibid. c. 38. ἀλλὰ μὴ μελέτω αὐτῷ μήτε Φίλιππος ἐκκεκομμένος τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ Ἀμφιπολίτου τοῦ τοξότου ἐν Ὀλύνθῳ, ἀλλὰ τοιοῦτος, οἷος ἦν, δειχθήσεται· μήτε Ἀλέξανδρος ἀνιά-

σεται ἐπὶ τῇ Κλείτου σφαγῇ ὠμῶς ἐν τῷ συμποσίῳ γενομένῃ, εἰ σαφῶς ἀναγράφοιτο.

Confidenter corrigo aut: μήτε Ἀλέξανδρος (sc. μελέτω αὐτῷ) *ε ἰ* ἀνιάσ. . aut: μήτε *ε ἰ* Ἀλέξ. . *Eἰ* enim utique excidit.

Ibid. c. 44. — ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις τῶν ζωμῶν ἐοικότας *ἀποφαίνει* τοὺς λόγους.

Lege: ἀποφανεῖ.

Ibid. c. 49. ἐς τοὺς στρατηγοὺς μὲν τὰ πρῶτα.

Ante haec verba desidero *ἀλλά*.

Ibidem c. 50. — καὶ στήσας ἐνταῦθά που ταῦτα ἐπ' ἐκεῖνα μεταβαινέτω, ἢν κατεπείγῃ· εἶτα ἐπανίτω λυθείς, ὁπόταν ἐκεῖνα καλῇ.

Verba ἢν κατεπείγῃ *si res urgeat* explicuit L. *Bosius* Ellips. p. 410., non ille correctus a *Schwebelio*, quem *Schaeferus* affert. In aprico est autem, ἐκεῖνα mentis cogitatione tacitâ debere assumi, *illa si urgeant*, uti sequitur: ὁπόταν ἐκεῖνα καλῇ. Conf. infra c. 52. ὅταν μὴ πάνυ κατεπείγῃ τὸ πρᾶγμα. Demosth. adv. Timocrat. 18, 3. B. οὐδὲν ἴσως ὑμᾶς κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι. Eroticus 6, 4. B. συμβουλεύσας δ' ἃ μάλιστα κατεπείγει, νομίζω cet. . Neque vero is sum, qui κατεπείγει atque *οὐ κατεπείγει* usitata esse negem. Sic οὐ κωλύει profecto non *mire dictum*, quanquam Arist. Avibus v. 464. προπεφύραταί λόγος εἷς μοι | ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. non omnino certum habeo. In Luc. Parasito c. 12. Οὐκοῦν τῷ μὲν συχνὰ κεκτημένῳ ἴσως τοῦτο *παρέχει.*, si modo aliquid, certe non πάρεστι, sed, quae amborum est perpetua confusio, ὑπάρχει pro παρέχει conjici oportebat: sed alteri παρέχει quum est pro teste vetustas, tum παρασχόν Thucydidis, enotatum jam a *Lennepio* ad Phalar. Ep. p. 36.. Magis stabilitur locis Thucyd. IV, 85. νῦν γάρ, ὅτε *παρέσχεν*, ἀφιγμένοι καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτούς., ubi operosius Scholiasta, atque VI, 86. — ὑμῖν δ' οὐ πολλάκις *παρασχήσειν* μετὰ τοσῆσδε ἐπικουρίας ἀμύνασθαι. Neque aliter explicem Luc. Tyrannicid. c. 5. καὶ

τὸ μὲν πιστὸν καὶ ἀσφαλὲς ἀπ' αὐτοῦ παρεῖχε τῇ δυναστείᾳ.

Ver. Histor. I, 7. — στήλην — Ἑλληνικοῖς γράμμασι καταγεγραμμένην, ἀμυδροῖς δὲ — λέγουσαν.

Haec tenuem umbram referunt loci Thucyd. VI, 54. Neque secus infra c. 15. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ Εὐδιάνακτος, τρίτος αὐτός. ultima e Thucydide repetam, qui sic saepissime. Et c. 16. τοιαύτῃ μὲν καὶ Φαέθων ἐπῄει παρασκευῇ. dictum est formâ Thucydidi crebrâ ac prope solemni, ut II, 90. Τοιαῦτα μὲν καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύετο, ubi laudare nequeo, quod *Bekkerus* τοιαῦτα δὲ suscepit, licet hoc commendare videatur I, 43. Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον. Verum III, 49. non possum non amplecti: Τοιαῦτα δὲ ὁ Διόδοτος εἶπε., quoniam eo receditur ad c. 41. Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. Quod vero est in c. 18. τὸ μέντοι πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγραψα, μή τῳ καὶ ἄπιστον δόξῃ, τοσοῦτον ἦν. et jam prius c. 13. διόπερ οὐδὲ γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα· τεράστια γὰρ καὶ ἄπιστα περὶ αὐτῶν ἐλέγετο., in eo etiam sequitur Thucydidem, III, 113. καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Mox c. 19. legimus: οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα γενομένης δὶς ἐκκλησίας τῇ προτεραίᾳ μὲν οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δὲ μετέγνωσαν. Hujus quoque narrationis exemplum est in Thucydide, III, 36 sqq.. Jam quae c. 29. de lychnis currentibus narrantur, ea fusius exprimunt, quae paullo aliter adumbravit Aristophanes, Pace v. 838—841. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες — ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ. Porro c. 36. αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἔμελλεν ἔσεσθαι τοῦ φόρου ἡ οὐκ ἀπόδοσις: hoc Luciano tam insuetum πόθεν μοι προσέπεσεν? Ex Thucydide, hujus schematis perstudioso, V, 35. κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν. Confer etiam Luc. Apolog. Pro Merc. Cond. c. 13. ὡς δὴ μικρὰ μεγάλοις εἰκάζειν. atque Thucyd. IV, 36. ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι., Rhetor. Praecept. c. 5. εἴκοσι μηκί-

στους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους διανύσαντας. et Icaromenipp. c. 1. καὶ ταῦτα γένοιτο εὐζώνῳ ἀετῷ μιᾶς ἡμέρας. compara ad Thucyd. II, 97. ὁδῷ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ — ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζώνῳ τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. Latent in Thucydide hujus generis etiamnum permulta, si quis velit attendere.

Ver. Histor. II. 4. ἐθαυμάζομεν οὖν ἰδόντες οὐ βαπτιζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων.

Qui Lucianum multos Bibliorum locos et nosse et datâ operâ risisse temere opinantur, etiam hoc de Phellopodibus commento sunt abusi: proinde quasi haec non sit Homeri imitatio, Iliad. XX, 228. ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, | ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον., imitantibus hoc, ut aliis, ita etiam Apoll. Rhod. I, 182 sq. .

Ver. Histor. II, 8. καὶ γὰρ αὐτῷ Θησεῖ καὶ ἄλλας εἶναι γυναῖκας.

Lege: καὶ γὰρ αὖ τῷ Θησεῖ —. Mox c. 11. καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡγόμεθα εἰς τὸ τῶν Μακάρων συμπόσιον. genuinum esse καὶ εἰς τὸ τῶν cet. doceat c. 14. τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω τῆς πόλεως πεποίηται.

Ver. Histor. II, 19. αἱ δὲ γυναῖκές εἰσι πᾶσαι κοιναὶ καὶ οὐδεὶς φθονεῖ τῷ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι.

Πᾶσι κοιναί bene ex uno est libro assumtum. In sententiae hujus vicinitate versatur Luc. Conviv. c. 39. εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείου γάμου, κατὰ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν: ubi pro ἐκείνων, quod omnino nihili, satis certâ medelâ, ἔδει ἡμῶν, in commune consulimus.

Ver. Histor. II, 26. βοήν τε ἵστη καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν ᾔει πρὸς τὰ βασίλεια τοῦ Ῥαδαμάνθυος.

Ἠφίει pro ἵστη ego quoque ut glossema fasti-

dio. Infra c. 46. est: *καὶ τὸ μὲν βοὴν ἱστάναι.* Eurip. Orest. v. 1543. *στῆσαί σε κραυγήν.* Iphig. Aul. v. 1015. *ἔστασαν ἰαχάν.* Soph. Oed. Tyr. v. 692. *ὅτου ποτὲ | μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.*, ubi *Brunckius*: *ἱστάναι μῆνιν* nihil aliud est, quam *μηνίειν*, quemadmodum *Tragici* [mallem: Graeci] dicunt *ἱστάναι βοήν* pro *βοᾶν.* Pindar. Olymp. VII, 78. *τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ ἵσταται* i. e. *fit* redemtionis pretium, nihil aliud. Errat *Boeckhius.* Huc pertinet oraculum apud Demosth. Midian. p. 34. Buttm. — *Μεμνῆσθαι Βάκχοιο καὶ εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς | ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας.* — Quod autem Menelaus *τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν ἥει*, nihil mirum: quum obvium sit et notum Hom. Iliad. X, 32. *ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος — βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς* etc. In eodem capite sequitur: *οἱ δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες περὶ μεσημβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτοὺς — παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδρᾶναι.* Vereor, ne hic sit rivulus, fons autem Thucydides, III, 49..

Ver. Histor. II, 44. *φοβήσαντες δὲ πάντας ἐδιώκομεν καὶ κτείνομέν γε ὅσον πεντήκοντα καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν.*

Scribendum: *καὶ κτείνομέν τε —.*

Tyrannicida c. 17. *τὸ δ' εὐθὺς ἀποθανεῖν, τὸ δ' εὐθὺς ἀγνοῆσαι, τὸ δὲ μηδὲν τοιοῦτο θέαμα ἰδεῖν, οὐδὲν ἔχει τυραννικῆς κολάσεως ἄξιον.*

In his verbis nihil aliud, quam *εὐθὺς* inter *τὸ δ'* atque *ἀγνοῆσαι* resecandum est.

Abdicatus c. 1. *Οὐ καινὰ μὲν ταῦτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ παράδοξα ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ παρόντι γιγνόμενα.*

Post *παράδοξα* immittam: *τά.* Cf. De Saltat. c. 83. *ὀρχηστοῦ μανίας τὰ γιγνόμενα ἦν.* Anacharsis c. 6. *καὶ εἰκότως τοιαῦτά σοι τὰ γιγνόμενα φαίνεται.* et paullo post: *οὐ γὰρ μανία τὰ γιγνόμενά ἐστιν.* Ver. Histor. I, 42. *ταῦτα μὲν δὴ τὰ κατὰ τὴν νησομαχίαν γιγνόμενα.*, et saepius.

Abdicatus c. 3. *τότε μὲν αὐτῷ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα βοῶντι καὶ διατεινομένῳ ὀλίγα χρῆναι ἀντιλέγειν ᾠόμην.*

Iis, quae *Schaeferus* non neglecto exemplo superiore ad Caj. Plin. Ep. p. 125. usurpavit, omissis has Lucianus suppeditat copias. Philospeud. c. 6. *καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου τι μεταξὺ εἰςιὼν ἐπήκουον.* Demonact. c. 7. *οὐδεπώποτε γοῦν ὤφθη κεκραγὼς ἢ ὑπερδιατεινόμενος.* Icaromen. c. 31. *καίτοι τὸν διατεινόμενον αὐτῶν καὶ βοῶντα καὶ κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων ἦν ἔρῃ* cet. . Eunuch. c. 2. *κεκραγότες καὶ ὑπερδιατεινόμενοι.*, ubi Schol. *ὑπερφιλονεικοῦντες.* Bis Accusat. c. 11. *ὥςτε ὑπερδιατεινομένων καὶ ἅμα λέγειν ἐθελόντων.*, ut scribendum. In Hermotimo c. 26. *καὶ μάλιστα οἱ ἡγεμόνες ὑπερδιατεινόμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπαινοῦντες.* Scholiasta per *φιλονεικοῦντες* explicat. Sed veram vim maxime aperit Icaromenipp. c. 7. — *τὸ περὶ τῶν οὕτως ἀδήλων λέγοντας μηδὲν ὡς εἰκάζοντας ἀποφαίνεσθαι, ἀλλ' ὑπερδιατείνεσθαι.* Cum verbo *διατείνεσθαι* Latinorum *pertendere* licet componas.

Abdicat. c. 3. *προεωρώμην δὲ καὶ τοιοῦτόν τι καὶ ὑπώπτευον νὴ Δί' ὡς οὐ σφόδρα καθεστηκότος πατρὸς ἀδίκως ὀργίζεσθαι.*

Hanc enuntiationem male explicant *Jensius* et *Gesnerus*; qui recte acceperit, novi neminem. Sensus est: *praecipiebam vero etiam tale quid et suspicabar profecto, patrem, quod mentis esset male sanae, immerito irasci.* Namque *ὡς* et *ὅτι* post verba dicendi et sentiendi Infinitivum ex se progignunt. Luc. Bacchus c. 5. *ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι — ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς.* Calumn. non tem. cred. c. 18. *ὅτι δὴ κυνηγετοῦντί οἱ φανέντα ἐναργῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι.* De Morte Peregr. c. 39. *καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον — ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς:* hoc male tentatum est. Pro Imagin. c. 25. *ὡς ὄμματα μέν, φησί, καὶ κεφαλὴν ἴκελον αὐτὸν εἶναι τῷ Διΐ.* Hoc quoque sanum. De Saltatione c. 21. legendum: *Βιθυνὸς δὲ μῦθος,*

καὶ οὗτος οὐ πάνυ τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀλλότριος, ὅτι τὸν Πρίαπον — μὴ πρότερον ὁπλομαχεῖν διδάξαι. Libri: *ὁ ϊ τὸν* —. Non aliter Thucyd. V, 46. In Thucydide IV, 37. *γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, ὅτι, εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς.* *Duckero* Infinitivum *διαφθαρήσεσθαι* usu sancitum esse tendenti de Participii integritate scrupulus residet: is mihi dudum omnis evulsus est ob alia exempla, velut Luc. Deor. Concil. c. 13. *βούλεται, εἰδώς, ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας παραστήσῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα.* Sed Infinitivus nequit vituperari apud *Xenophontem*: *ἐλπίζειν δὲ χρή, ὡς ἄνδρας ἀγαθοὺς μᾶλλον ἢ κακοὺς αὐτοὺς γενήσεσθαι.*, ut mirer *Jacobsium* ad Achill. Tat. p. 549. De hac re levius tractavit *Sturzius* ad Empedocl. p. 569., accurate *Schaeferus* Appendice ad Epist. Crit. Bast. p. 56 sq., *Lobeckius* ad Phryn. p. 772., *Reisigius* ad Oed. Col. Enarr. p. LXXIV.. Tum vero quod e Genitivo *πατρός* deduci oportet *πατέρα*, id non debebat quenquam percellere. Jam Homerus enim Il. *Π.* 531. *ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεός, εὐξαμένοιο.* Odyss. IX, 257. *ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, δεισάντων* —. Thucyd. I, 114. *διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους — ἠγγέλθη αὐτῷ.* Luc. Dem. Encom. c. 9. *ἀνθρώποις — διδόντων.* Muscae Encom. c. 2. *καὶ μὴν κἀκεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι οὐκ ἀπηνῶς οἷα κωνώπων καὶ ἐμπίδων οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης.*, ubi ed. *Gorlitiensis* emendatori *ἐνδεικνυμένῃ* insinuanti succubuit. Ceterum non voci *ἀπηνῶς* labes adspersa est, sed lege: *οἷα* (sc. *ᾠδῇ*) *κωνώπων* cum cantu volare non injucunde, qualis culicum. Anachars. c. 3. *οὕτως αἵματος αὐτῷ καὶ ψάμμου ἀναπέπλησται τὸ στόμα πὺξ ὡς ὁρᾷς παταχθέντος ἐς τὴν γνάθον.* Ibi *αὐτοῦ* *Reitzius Schmiederus*que e *Longolii* collatione petierunt, extremo sane inermis critici salutemque desperantis refugio. Alia non rectius sollicitata transeo: tamen vide mihi Aeschyl. Agamem.

v. 1249. Sept. adv. Theb. v. 219. ἀλλ' οὖν θεοὺς | τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν (sc. τὴν πόλιν) λόγος. Nonnum I, 74. Ergo intelligis, me nihil seorsum sentire a *Schaefero*, ad Schol. Apoll. Rhod. p. 170 sq., ad Bos. Ellips. p. 855., ad Demosth. T. II. p. 202., neque illud, eidem mihi etiam cum *Jacobsio* convenire, ad Achill. Tat. p. 526. et p. 716., latere te poterit. Eadem est Romanorum ratio: male acceperant ante *Ernestum* Tacit. Histor. I, 7. Ceterum utraque caedes sinistre accepta et, *inviso semel Principe*, seu bene seu male facta *premunt*.

Abdicatus c. 9. ἐπὶ τούτων ἀνάγκη μὲν μένειν καὶ μηκέτι μεταπηδᾶν μηδὲ μεταβουλεύεσθαι.

Ille nefasto μέν posuit die, quicunque primum sacrilegâ manu bis scribens, quod semel decebat (μὲν μένειν), vocem produxit in Samosatensis perniciem opprobriumque. At ego — densi humeris bibite aure cuncti — sed ego istud μέν furcâ expello, nec metuo, ne tamen usque recurrat. Persequamur alia eidem subdita generi. In Hermotimo c. 25. Οὐκοῦν ὅσον μὲν ἐπὶ τὸ ὑπισχνεῖσθαι. bene extudit *Seagerus*. Tyrannicid. c. 1. ζῶντι μὲν συναδικῶν τῷ πατρί, μετὰ θάνατον δέ. corruptum ζῶντι male alii in ζῶν ἔτι, bene alii in ζῶν inverterunt. Muscae Encom. c. 1. *Solanum* sequere: ἐστιν ὑμενόπτερος. Icaromen. c. 22. πρὸς τὸ ἅπαντες ἔτεινον μὲν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἔνθα μὲν —. Genuinum est: τὴν ἐπὶ cet. . Gallus c. 24. κἀκείνων γὰρ ἕκαστος τὰ ἐκτὸς ὁ μὲν Ποσειδῶν ἢ Ζεύς ἐστι πάγκαλος: contrarium succedit, ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τά γ' ἔνδον. Quocirca ἔκτοθεν μέν recte exhibet cd. *Gorlitiensis*. Aeschin. de falsa legat. c. 53. *Bremi*. κἀμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι πάρεισιν ὑμῶν πατὴρ μὲν — κηδεσταὶ δὲ καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία καὶ τοὺς κινδύνους οὔπω συνιέντα, ἐλεεινὰ δέ, εἴ τι συμβήσεται ἡμῖν παθεῖν: cui hodieque nolim locum concedi: dudum volueram: καὶ ταυτὶ τὰ μικρὰ μὲν παιδία. itaque nunc video esse in codice Harlejano apud *Bremium*. (Haud longe antecedit locus insigniter vexatus: ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρεσβευτὴν κρίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου

καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγων κύριον τὰς τῶν ἔργων προςδοκίας ἀπαιτοῦσι. Rescribendum reor: καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγῳ κύριον., in quam emendationem etiam amicus incidit.) Arist. Avibus v. 336. cetera egregie *Porsonus*, sed minus bene liquit et destituit ordinem huncce: ἀλλὰ πρὸς μὲν τοῦτον ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος. V. *Reizium* de inclin. acc. p. 13. et p. 97.. Hinc in Xenoph. Hellen. VI, 3, 4. non tam illa sollicitem: ἐκείνη μὲν γάρ, ὅταν πόλεμος ᾖ, στρατηγοὺς ἡμᾶς αἱρεῖται· ὅταν δὲ ἡσυχίας ἐπιθυμήσῃ, εἰρηνοποιοὺς ἡμᾶς ἐκπέμπει., quam in antegressis fidenter repono: Ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν προξενίαν οὐκ ἔχω μόνος, ἀλλὰ καὶ πατρὸς πατὴρ πατρῴαν ἔχων παρεδίδου τῷ γένει. Legebatur: οὐκ ἐγὼ μόνος. In Thucydide I, 53. forsitan verax vates aliquando lectum iri: τῶν δὲ Κερκυραίων μὲν τὸ στρατόπεδον. auguror.

Abdicatus c. 11. Μὴ δὴ πρὸς Διός, ὦ ἄνδρες δικασταί, συγχωρήσητε αὐτῷ — αὖθις ἐπὶ τὴν αὐτὴν τιμωρίαν ἀνακαλεῖν καὶ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν πατρικὴν ἀνατρέχειν.

Dura haec est oratio. Expelle igitur ἐπί, non dico posterius, sed alterum illud verbis τὴν αὐτήν praepositum. Sic infra c. 32. πρὸς μῖσος τρέπῃ καὶ τοὺς νόμους ἀνακαλεῖς. Ita simile fuerit c. 14. ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μῖσος ἀνατρέχεις καὶ τὸν αὐτὸν ἀναγιγνώσκεις νόμον.

Abdicatus c. 18. lege: κἂν ἀδικῇ· οὑτοσὶ δέ, cet. Vulgo: οὗτος εἰ δέ.

Abdicatus c. 21. καὶ σωτὴρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα ἦν ἐγώ.

Hoc compositum suspicor ad Demosth. Pro Corona 43, 2. Bekk. οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι φίλον εὐεργέτην, σωτῆρα, τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο· πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς. Etsi ultimam πάντα τίς ἐστί τινι usitatissimam formulam recte nuncupat *Valckenaerius*, ad Phoeniss. p. 425. Ut Luc. Tyrannicid. c. 4.

πάντα ὁ παῖς ἦν αὐτῷ. Icaromen. c. 24. *καὶ πάντα ὅλως ἦν ἐγώ.* Dial. Meretr. XIV, 1. *ἐρώμενος, ἀνήρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ.* De Dea Syr. c. 22. *καί οἱ πάντα Κομβάβος ἦν.* Demosth. Contra Aristocrat. 120, 4. B. *ἐβοηθεῖτε δ'αὐτῷ καὶ πάντ' ἦν Ἀλέξανδρος.* Thucyd. 8, 95. *Εὔβοια γὰρ αὐτοῖς — πάντα ἦν.*, quo de *Duckerus* perspecte disputavit.

Abdicatus c. 24. *καὶ ὅμως αὐτὴν μεμάθηκα σοί (καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας) οὐδὲν παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν ἔχων.*

In his vocibus, quas temere in disceptationem vocarunt plurimi, perpetuitatem sermonis interpellante parenthesi postea resumi et refici videmus: quod usu venit saepius. Et hic quidem vere distinxit *Jacobsius*, sed erravit idem in Achill. Tat. V, 11., ubi interpungo: *νῦν μὲν Σ ώ σ τ ρ α τ ό ς μοι Λευκίππην ἐκδίδωσι (καί μοι γάμος ἐκ μέσου πολέμου πέμπεταί) μ ε τ ρ ή σ α ς ἀκριβῶς τὰς ἡμέρας* cet. . Thucyd. III, 4. *καὶ οἱ Ἀ θ η ν α ῖ ο ι οὐ πολὺ ὕστερον, ὡς ἑώρων, (ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα) οὐκ εἰσακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον κ α θ ί σ τ α ν τ ο.*, ubi Scholiasta Antiptosin objicit, *Bekkerus ὡς ἑώρων* praegressis adnectit, *οὐδὲν δέον.* Soph. Oed. Col. v. 283. *ξ ὺ ν ο ἷ ς* (sc. *θεοῖς*) *σύ (μὴ κάλυπτε — ὑπηρετῶν) ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην, ἐ χ έ γ γ υ ο ν ῥ ύ ο υ με κἀκφύλασσε.*, ut interpungo. Luc. Dial. Meretr. 4, 1. *οὐκ ἔτι σ ύ ν ε σ τ ι ν (ἀλλὰ παρὰ τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος) δι' ἥ ν —.* Demosth. contra Timocrat. 107, 2. B. *ὅ ς (τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ) ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λ υ μ α ί ν ῃ.* Ad Makartatum 68, 4. B. *ο ἵ τ ι ν έ ς γε, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, (τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν τις λέγοι περὶ τούτων; πολλὰ γὰρ ἂν εἴη λέγειν) ἓν δὲ παρανομώτατον καὶ μιαρώτατον δ ι α π ε π ρ α γ μ έ ν ο ι ε ἰ σ ί.* Non itaque damno Dem. adv. Neaer. 72, 4. B. *ὥστε ἐτόλμησαν (μὴ ἀγαπᾶν, εἰ ἔφασκον αὐτὴν ἀστὴν εἶναι,) ἀλλὰ — δίδωσι τὴν ἄνθρωπον ταύτην γυναῖκα.*, neque magis Eur. Hecub. v. 603. *σήμηνον Ἀργείοις τάδε | μὴ θιγγάνειν μου μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον, | τ ῆ ς π α ι δ ό ς.* V. *Solanum* ad Luc. D. D. XIV, 2.

Porsonum ad Eurip. Orest. v. 87. *Schaeferum* ad Soph. Aj. v. 68. De Romanis, hic etiam sunt sequuti: Tacit. Annal. I, 7. *de honoribus parentis consulturum* (neque abscedere a corpore) *idque unum* ex publicis muneribus usurpare. Hoc autem genus dicendi adstrictâ necessitudine contingitur alio: est enim, quum veteres liberioris negligentiae ita sibi gratiam faciunt, ut vocabulum, quo bis opus sit, in secundariam sententiae partem conjicere, quam in primariâ locare malint. Latine si dixeris: *Quis illum consulem praeter latrones putant?*, feceris hoc Ciceronis exemplo. Idem scriptor quum diceret: *grunnitum, quum jugulatur sus.* id non impune tulit: in qua re *Wolfium* (at qualem virum!) rite *Reisigius* corripuit, Conjectan. p. 133. Fuit tum *Wolfius* immemor eorum, quae ipse tradidisset ad Dem. Leptin. p. 236. Locum Tacit. Annal. II, 24. Quanto violentior cetero mari Oceanus et truculentia coeli praestat Germania, tantum illa clades novitate et magnitudine excessit, hostilibus circum litoribus aut ita vasto et profundo, ut credatur novissimum ac sine terris mare., eo protuli, ut a *Gronovio* ac sine terris, *mari* legendum opinante eum defenderem. *Mari* comprobavit *Oberlinus* *), ne hic quidem dissimilis sui, *Rupertius*que. Cicero De oratore I, 5. — etiamsi praeclarissima fuerint *in oratore*, peritura. Varro De Ling. Lat. l. IV. Priorem illam partem,

---

*) Quum saepissime *Oberlini* notae in Tacitum virum prodant levem, imprudentem, denique eum, cui nihil sit neque cum Tacito, neque cum Eruditione, tum ad Annal. II, 22. Mox bellum in Angrivarios Stertinio mandat, ni deditionem properavissent. *Ernestio*, qui probante *Rupertio* conjecit *mandabat*, lepide sic respondit: *Cave mutes. Id praesens satis ex more nostri. Similia apud poëtas. Ovid. Intonat et misit.* Sanum quidem mandat; verum cogitando adde: *et gestum esset bellum*, ni. Conf. Tac. Agricolam c. 16. Agitasse C. Caesarem de intranda Britannia satis constat, ni —. Demosthenes adv. Nicostratum 17, 5. B. *παίει τε πὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας, εἰ μὴ τινες προσιόντες, βοῶντός μου ἀκούσαντες, παρεγένοντο καὶ ἐβοήθησαν.*, ubi *Bekkerus*: „*malim ἐώθει.*“ Id sensui officit.

ubi cur et unde sint verba, *scrutantur Graeci*, vocant *ἐτυμολογίαν*. Tacit. Annal. III, 18. *signum aureum* (sc. Martis) *in aede Martis Ultoris*. (Noli huc trahere Tac. Annal. II, 28. Ut satis testium et *qui servi* eadem noscerent reperit: ubi interpretibus, quod *qui* pro Nominativo Pluralis haberent, aqua haesit: tu *qui* pro Adverbio [=quomodo] sume.) Exemplum Thucyd. I, 134. *καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Κεάδαν* —, ut quod occuparit *Schaeferus* ad Soph. Antig. v. 1248., praeterissem, ni id nuper, *Bekkero* auctore, indecoram speciem induisset. Eurip. Iphig. Aul. v. 973. *ἀλλ' οὖν ἔχει τι σχῆμα*, (sc. *τὸν χρηστὸν ἄνδρα*), *κἂν ἄπωθεν ᾖ* | *ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν*. Thucyd. I, 3. *ὠνόμασεν*, — *οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνες ἦσαν*. Hom. Iliad. IX, 273. 274. *τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα* | *κούρην Βρισῆος*. Odyss. III, 121. *ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην* | *ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς* —. Neque vero tentamus Luc. Dem. Encom. c. 11. *οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ.*, quia in Charidemo c. 18. est: *μείζω καὶ δεινότερον* — *πολέμου*. et in Herodoto I, 207. *ἀπεδείκνυτο τὴν ἐναντίην τῇ προκειμένῃ γνώμῃ*. In Luc. Amor. c. 39. *αἰσχίω* (sc. *θηρία*) *νομίσει θηρίων τῶν* —. lectio *αἰσχίους* sperni debebat. Demosth. Olynth. III, 19, 9. B. *ὃ γὰρ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος καὶ οἴεται.*, quod imitans Dionysius invertit: *ἃ γὰρ ἕκαστος εἶναι βούλεται*, — *ταῦτα οἴεται*. Evolve etiam *Lobeckium* ad Ajac. p. 543. et *Schaeferum* ad Eurip. Orest. v. 1035. A quâ causâ non ausim secludere Soph. Oed. Col. v. 104. *εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως* (sc. *μόχθους*) *ἔχειν, ἀεὶ* | *μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.*, quandoquidem Scholiastae interpretatio et in sententiarum tenorem ordinemque apte quadrat, neque, opinor, verbis repugnat. Vid. Eur. Suppl. v. 754. *νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ* | *θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τὰς συμφορὰς* | *ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην*. Eur. Bacch. v. 1189. *ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι*. Helena v. 653. *ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονὰν πλέον*

ἔχει χάριτος ἢ λύπας. Isti loci temere a criticis aliter et deterius formati effictique quum semet invicem tueantur, tamen etiam fundamento, quod extrinsecus petatur, satis firmo et stabili sunt superstructi. Hom. Odyss. *Λ*, 304. *τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.* Demosth. adv. Makartatum 75, 2. B. *οὐχ ὁμοίως τούτοις ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγνίου.* Thucyd. 5, 11. *οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ξυμφόρως οὐδ' ἂν ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν.* Isocrat. Nicocles 20. B. *εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καὶ τὰς ἀνοίας ὁμοίως ἔχουσιν.*, ubi Urbinas om. *ὁμοίως.* Ejusd. Panegyr. 92, 1. B. *ἴσας δὲ τὰς τόλμας παρασχόντες οὐχ ὁμοίως ἐχρήσαντο ταῖς τύχαις.* Ibi plura exempla obtulerunt *Morus* et, qui talia mutationem subire necessariam putat, *Coraës.* — In ejusdem capitis fine, ubi est: *ἀγάπα, εἴ τί σε καὶ πρότερον ἑκὼν οὐ προοφείλων εὖ ἐποίησα μηδεμίαν μηδὲ τότε χάριν ἀπαιτεῖσθαι δυνάμενος.* fugit interpretes structurae ratio: nam *δυνάμενος* est a praecedente *ἀγάπα* suspendendum, h. m.: *Contentus sis — qui nullam potueris ne tum quidem gratiam a me repetere.*

Abdicatus c. 27. *ὥσπερ, οἶμαι, καὶ πυρὸν ἢν τὸν αὐτὸν ἐς διαφόρους χώρας ἐμβάλῃς — οὕτω δὲ καὶ τὰ νοσήματα παρὰ τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους ἢ εὔφορα ἢ εὔτροφα ἢ ἐλάττω γίγνεται.*

In hanc connexionem vinciri orationem oportet. Nam a verbis inde *οὕτω δὲ καί.* apodosis ordifur. Tum legendum: *ἢ εὔφορα καὶ εὔτροφα.* Etiam c. 29. *καὶ τίνος πλείονος μετέχει καὶ εἰ θερμότερον, ἢ ψυχρότερον, ἢ ἀκμάζον, ἢ παρηβηκός, καὶ μέγα ἢ μικρόν, καὶ πιμελές, ἢ ὀλιγόσαρκον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.* multo malim: *καὶ ἀκμάζον.* Sed fore praevideo, qui *καὶ* pro *ἢ* *et* pro *aut* et versis vicibus valde usitata esse copiose declarent.

Abdicatus c. 31. *οὐδένα γὰρ ἐκείνη ἐμίσει· πλὴν ἔχεταί γε καὶ οὐκ ἂν ἐκ τῶν παρόντων ὑπ' ἰατροῦ θεραπευθῆναι δύναιτο.*

Flagitiose vertitur: neque *a praesentibus malis* sanari medici opera potest. Quin imo *ἐκ τῶν παρόντων* est: *uti nunc res habet.* Phalaris I, 5. *ἀξιῶ*

περὶ τῶν τότε πρακτέων μοι συμβουλεῦσαι, ὅτε — ἐζήτουν τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν παρόντων. mihi ἐκ τῶν παρ. surrogare lubet, quo pacto Dial. Meretr. 9, 3. ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον. Soph. Ajacis v. 533. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; *Lobeckius* perfunctorie, accurate *Hermannus* vindicavit. E Thucydide descripsi etiam haec: ἐκ τῶν παρόντων, III, 29. V, 40. (V, 87. ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὁρᾶτε.) VI, 93. (VI, 70. ὡς ἐκ τῶν παρόντων.) VII, 62. VII, 77. Demosth. adv. Polyclem 59, 1. B. πλεονεκτήματα τούτου, ἀναγκαῖα δ' ἐμοὶ ἐκ τῶν παρόντων εἰπεῖν. Luc. Ver. Histor. I, 30. δεῖπνον ἐκ τῶν παρόντων ἐποιούμεθα. Thucyd. VII, 56. ἀπὸ τῶν παρόντων. ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Thuc. VII, 76. VIII, 1. ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων VI, 33., ubi Schol. δυνατῶν. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν VII, 74. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων Demosth. adv. Olympiodor. 23, 5. B.. De male gesta legat. 4, 1. B. ἐκ τούτων. Sic ἐκ τῶνδε, v. *Schaeferus* ad Soph. Trach. v. 1111. ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, Thucyd. VI, 54. Ἐκ τῶν ἐνόντων, Luc. Phalar. I, 5., ubi Schol. κατὰ τὸ δυνατόν. Hercules c. 8. v. *Schaeferus* ad Schol. Apoll. Rhod. p. 65. Comparo Latinorum *e re*, ut saepissime, *ex copia rerum*, Sall. Iug. c. 39. et c. 98., *ex copia*, ibid. c. 54., *ex rerum usu*, Tac. Annal. XV, 6. et *ex copia praesenti*, ut Suetonius Othone c. 10.. Talia etiamsi secus percepta sunt, an ubique tangam, animi pendere soleo. Veluti nullo unquam pretio permoverer, ut primoribus labiis gustarem Luc. Timon. c. 39. καὶ σὺ μὲν σκάπτε, ὡς ἔχεις., ni verteretur: terram fodito, *quod facis*. Redde: *confestim* terram fode. Nihil erroris admissum est Necyomant. c. 7. Toxaris c. 30. et alibi. De Soph. Philoctetae v. 808. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω. *Hermannus* verba fecit ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. In Achille Tatio II, 24. τὴν Κλειὼ κατὰ κόῤῥης, ὡς εἶχε, ῥαπίζει. *Jacobsius* versionem ineptam taxavit.

Phalaris I, c. 5. μᾶλλον δὲ γυμνὴν ἤδη ὑπέχειν τὴν σφαγήν, καὶ τὰ φίλτατα ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν ἀπολλύμενα;

Hac formulâ quum susceptum vitae periculum efferret sophista, quam bene illi opera successerit, penes alios sit judicium. Sed vel hic locus monstrat, in Tyrannicida c. 17. *λύπῃ προβασανίσας πολλῇ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς δείξας τὰ φίλτατα οἰκτρῶς προκείμενα.* librum *Gorlitiensem τὸν φίλτατον οἰκτρῶς προκείμενον·* frustra porrigere.

Phalar. I, 6. *συνελόντες δὲ τὰν μέσῳ καὶ ἐφ' οἷς ἐκολάζοντο τὰς τιμωρίας αὐτὰς ᾐτιῶντο.*
Sensus postulat: *αἰτιῶνται,* sicuti praecedit: *εἶθ' οἱ ἄνθρωποι ἐμὲ τῆς ὠμότητος αἰτιῶνται.* atque superius: *καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου φυλάττων μὲν ἐμαυτὸν διατελῶ.*

Phalar. I, 8. *τὸν γὰρ ἅπαξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπεσεῖν ἠναγκασμένον ὅμοιον χρὴ τῇ ὑποθέσει καὶ αὐτὸν εἶναι.*
Non est, quod *τὸν αὐτόν* legatur. De Saltatione c. 30. *πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ καὶ ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο.* Ver. Histor. II, 45. *αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται καὶ νῆες ἦσαν.* Toxaris c. 34. *ἔστ' ἂν αὐτὸς ᾖ.* Demosth. Encom. c. 26. *σὺ δ' εἱστίακας μέν με λαμπρῶς τὴν Ὁμήρου γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τὴν Δημοσθένους.* De Conscrib. Histor. c. 55. *ταῖς τῆς διηγήσεως ἀρεταῖς κατακεκοσμήσθω λείως τε καὶ ὁμαλῶς προϊοῦσα καὶ αὐτὴ ὁμοίως* cet. . Varia doctorum hominum consilia referre longum est, judicare infinitum.

Phalar. II, 10. *τούτων γὰρ οὐκ οἶδα, εἴ τι μεῖζον, εἰ σωφρονεῖτε, ἢ ἀναγκαιότερον ἡγήσησθε ἄν.*
Lege: *ἡγήσαισθε ἄν.*

De Saltat. c. 8. *οὐχὶ οἱ ἰδιῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικώτεροι καὶ πρωτεύειν ἀξιοῦντες.*
Malo *βασιλικώτατοι*: quod ne inclementius oppugnes, circumjicio, quasi vallum, De Saltat. c. 79. *καὶ ὀρχοῦνταί γε ταῦτα οἱ εὐγενέστατοι καὶ πρωτεύοντες ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων.* Contra in Convivio c. 15. *χρὴ γὰρ οἶμαι καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως εἰπεῖν καὶ μάλιστα εἴ τι πρὸς τὸ*

γλαφυρώτατον ἐπράχθη. lectio *γλαφυρώτερον* ob praeclarum ingenium vacat dubio. Vide Eunuchum c. 7. *καί τινας καὶ αὐτὸς ἀπεμνημόνευε λόγους καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὑπό τε Στωϊκῶν καὶ Κυνικῶν μάλιστα εἰρημένους πρὸς τὸ γελοιότερον ἐπὶ τῷ ἀτελεῖ τοῦ σώματος.* In Achille Tatio VI, 2. *κἀκεῖνος, ὡς τὸ εἰκός, θέαμα ἰδὼν παραδοξότατον τῆς κατὰ τὴν ἔλαφον ἀντὶ παρθένου παροιμίας ἐξεπλάγη καὶ ἔστη σιωπῇ.* de meâ sententiâ legi oportet: *παραδοξότερον.*

De Saltat. c. 10. *ἴδοις δ' ἂν καὶ τοὺς ἐφήβους αὐτῶν οὐ μεῖον ὀρχεῖσθαι ἢ ὁπλομαχεῖν μανθάνοντας.*

Sic vulgo: at libri vel *ἴδοις δ' ἂν ἔτι καί,* vel *ἴδοις δ' ἂν νῦν ἔτι καί,* vel denique *ἴδοις δ' ἂν νῦν ἔτι,* supra *καί* posito. Scribe: *ἴδοις δ' ἂν καὶ νῦν ἔτι τοὺς ἐφ.*. Infra c. 19. *ἴδοις τ' ἂν οὖν αὐτοὺς πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν ὠκέως διαλλαττομένους.* scribe *δ' ἂν οὖν,* nisi forte *τἂν* (i. e. *τοὶ ἄν*) *οὖν* sufficit. *Τἂν* etiam in Charidem. c. 23. latitat.

De Saltatione c. 65. *οἶδε γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις μᾶλλον ἐπαινουμένη.*

Vehementer suspicor, *ἔοικε γάρ* obliteratum esse: nam hoc Verbum, Participio subsequente, etiam in Luc. Vitar. Auct. c. 13. *ὁ δέ τινα ἔοικε πενθῶν* (non, *πενθεῖν*). et alibi scribae deleverunt. Quod enim verbum *ἐοικέναι* paullo post obvium procedit, eo vero ne transversum quidem digitum ab illâ opinione abducimur.

De Saltat. c. 72. *εἰ γοῦν φωνῆς εὐμοιρίαν ζητεῖς, ποῦ ἂν ἀλλαχόθι εὕροις — εἴτε αὐλοῦ καὶ σύριγγος τὸ λιγυρώτερον —.*

Disconvenit *οὖν*: ergo legerim: *εἴτ' οὖν —.* Tum in verbis: *ἐῶ λέγειν, ὡς ἀμείνων τὸ ἦθος ὁμιλῶν τῇ τοιαύτῃ θέᾳ γενήσῃ, ὅταν ὁρᾷς μὲν τὸ θέατρον μισοῦν μὲν τὰ κακῶς γιγνόμενα. μέν* post *ὅταν ὁρᾷς* voculam hic absurdam, ceterum post *Solanum* omnibus probatam expunge.

De Saltat. c. 76. *μιᾷ φωνῇ πάντες ἀνεβόησαν, ὡς Ἀστυάναξ, Ἕκτωρ δὲ ποῦ;*

Forsitan: σὺ Ἀστ.. Jam illa vocabula: *Δεόμεθα, ἔφασαν, φείδεσθαι τῆς θυμέλης.* ita transfero: *Rogamus*, ut parcas thymelae., vel praeter *Gesneri* voluntatem.

De Saltat. c. 79. — οὐχ ὅπως αἰδούμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλλόν περ ἢ ἐπ' εὐγενείαις καὶ λειτουργίαις καὶ ἀξιώμασι προγονικοῖς.

Male sit criticis, qui hanc minime graecam orationem ad unum omnes in melius deflectere omiserint. Lege: μᾶλλον, ἤπερ. Luc. Amores c. 54. ἐρωτικὸς γὰρ ἦν, εἴ τίς περ, καὶ ὁ Σωκράτης: ibi εἴ πέρ τις suscipio.

Lexiphanes c. 10. Οὐκ οἶδα, ἦν δ' ἐγώ, ὃν λέγεις τὸν Δεινίαν· ἐκάλει δ' οὖν με τοὔνομα.

Ambigo, an apertum vitium perpoliam voce: ἐκλάλει *accuratius ergo doce me hoc nomen.* Dignum Lexiphane, si ἐκλαλεῖν, quod fere est *effutire*, pro καλεῖν usurpet, quo modo λαλεῖν pro λέγειν aegre olim propullulans recentiore usu latissime diffusum est.

Lexiphanes c. 13. κᾆτά σοι τὸν παιδοβοσκὸν καλῶ ἐπὶ σέ.

Hoc exemplo firmare licebit Luc. Timon. c. 52. ἐγὼ δέ σοι καὶ τὸν υἱὸν ἐβουλόμην ἀγαγεῖν παρὰ σέ: ubi *Faber* ad conjectandum ingenio indulget, in duobus autem cdc., etiam *Gorlitiensi*, σοὶ non comparet haustum nempe per vim illius: τουτὶ μὲν οὖν σοι τὸ ψήφισμα.

Lexiphanes c. 14. κρύος γάρ ἐστιν — καὶ γὰρ χειμοθνής εἰμι.

Duplicem Eudemus causam afferens, cur meracius bibere aveat, γάρ iteravit. In Hom. Odyss. III, 267. probum existimo: φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν· πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ., licet lectio πὰρ δ' ἄρ' *Wolfium* sit patronum nacta. Apud Luc. Dial. Mort. XV, 4. loco esse depulsum dolemus: τὸ γὰρ ἀνωφελὲς τοῦ λέγειν ὁρῶμεν· σιωπᾶν

γάρ καὶ φέρειν cet.. Cataplo c. 14. *ἐκ διαμέτρου γὰρ — ὁ μὲν γάρ τύραννος.* male habet *ὁ μέν γε.* Hermotim. c. 25. *οὐ γὰρ δέος, μή σέ τις ἀποκλείσῃ καὶ γυμνὸν ἐκεῖσε* [dele hoc, ortum ex antecedente *ἐσσύμενον ἐκεῖσε*] *ἥκοντα. Ἤδη γάρ*—. Dial. Mort. VII, 1. *ἐγὼ μὲν γάρ — παρῇς γάρ* —. Ibidem XIII, 3. *οὐ γάρ θέμις — οὐ γάρ ἀμελὴς*—. XVII, 1. *τί γάρ — οὐ γάρ*. . XXIV, 3. *οὐ γάρ. Μαύσωλος μὲν γάρ* —. Vitar. Auct. c. 11. *οὐ γάρ σοι δεήσει· καὶ ἰδιώτης γάρ ἂν ᾖς.* Piscatores c. 37. *ἢ τί γάρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι; τί γάρ ὑμῖν τοιοῦτο βεβίωται;* De Luctu c. 15. *οἶδε γὰρ — φρονεῖν γάρ οὕτω — οὐδεὶς γάρ δή* cet.. Charidem. c. 5. *οὐ γάρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γάρ.* . De Merced. Conduct. c. 28. *τὸ μὲν γάρ — ἔοικας γάρ — καὶ γάρ ἐκείνου — ἦν μὲν γάρ — ὦτα γάρ* —. Pseudosophista c. 9. *ὀρθῶς γάρ λέγεις· οὐ γάρ ἐπιτρεπτέον*: ubi ne quis distrahatur consiliis neu prius *γάρ* ut e sequentibus invectum suspectet, de voce *ὀρθῶς γὰρ λέγεις* et frequentatâ saepius et statim illic c. 10. obviâ monitum volumus. Achill. Tat. I, 9. *Μέγιστον γάρ — ὀφθαλμὸς γάρ — εἰ γάρ* . . ter idem III, 10. Quid multa? vide *Porsonum* ad Medeam v. 139. 140. De duplici *καί*, uberrimâ materiâ, tantum nunc tango, eam ut intercedente parenthesi denuo positam tuear. Hoc factum Luc. Harmonid. c. 1. *καί σοι διττὴν εἴσομαι τὴν χάριν καὶ ἐπὶ τῇ αὐλήσει, καί, τὸ μέγιστον, καὶ ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς.* Philopatr. c. 3. *ὡς καί, κατὰ τὸ τερατῶδες, καὶ διὰ τῶν ὀνύχων ἠκηκόεις.* Demosth. Pro Corona 153, 7. Bekk. *νῦν δὲ τό γ' ἐξαίφνης ἐπίσχον αὐτὸν ἐκεῖνοι, μάλιστα μέν, ὦ ἄ. Ἀ., θεῶν τινος εὐνοίᾳ πρὸς ὑμᾶς, εἶτα μέντοι καί, ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ.* Super hoc fallitur ipse *Schaeferus* T. II. p. 220. Utrumque *καί etiam* significat. Ita intelligendus Thucydides, III, 26. *ἐδῄωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, καί, εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο.*

Lexiphanes c. 18. *Ἀλλ' εἰς καλὸν γὰρ τουτονὶ Σώπολιν ὁρῶ τὸν ἰατρὸν προσιόντα.*

Vertunt: accedentem enim video *praeclarum*

hunc Sopolin medicum. At εἰς καλὸν designare *tempestive*, *opportune*, quis nescit?

Ibidem c. 20. ἡμᾶς τοὺς νῦν προσομιλοῦντας καταλιπὼν πρὸ χιλίων ἐτῶν ἡμῖν διαλέγεται. Haec loquendi ratio mira cuipiam acciderit. Sed ita capio etiam De Merced. Conduct. c. 21. ἐπὶ (tempore, aetate) Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα. In Demonacte c. 26. est: ἐγὼ μέν σε — ὦ ἑταῖρε, νῦν ἠρώτησα, σὺ δέ μοι ὡς ἐπ' Ἀγαμέμνονος ἀποκρίνῃ. Sequitur in Lexiphane: ὡς δή τι μέγα ὄν, εἴ τι ξενίζοι καὶ τὸ καθεστηκὸς νόμισμα τῆς φωνῆς παρακόπτοι. Legendum: εἴ τις ξενίζοι. Mox autem distingue sic: βοηθητέα γοῦν τῷ ἀνδρὶ πάσῃ μηχανῇ καὶ (κατὰ θεὸν γὰρ — ὡς πιὼν ἐμέσειε) φέρε πρῶτος αὐτὸς πίθι.

Ibidem c. 21. ἄμεινον δέ, εἰ καὶ κάτω διαχωρήσειεν ἄν ἔνια.
Ἂν delendam esse censet *Schaeferus* Mel. Crit. p. 95.. Quae mihi novâ conditionis enuntiatione, ut εἰ τοῦτο δυνατὸν εἴη, cogitando adjectâ, haud sane absurda videtur. Luc. Amores c. 39. εἰ γοῦν ἀπὸ τῆς νυκτέρου κοίτης πρὸς ὄρθρον ἄν ἴδοι τις —. Hermotimus c. 51. ὥςπερ εἰ ἀνδριάντος ἐρῶν ἐτύγχανες — καὶ τότε δύςνουν ἐμὲ εἶναι ᾤου ἂν σαυτῷ. Abdicatus c. 11. εἰ μὴ ἂν ἄξιος ἐδόκει τοῦ γένους. — Quod vero inferius copulatur: ἀλλ' ἤδη μὲν καθαρὸς οὑτοσὶ — σὺ δὲ τὸ μετὰ τοῦτο παραλαβὼν αὐτόν, ὦ Λυκῖνε, μεταπαίδευε., ei nonnihil commercii est cum loco Dial. Mort. XXVII, 8. Ἀλλ' ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ στομίῳ ἐσμέν· ἀποβλέπειν χρὴ καὶ ἀποσκοπεῖν πόῤῥωθεν τοὺς ἀφικνουμένους. Discimus enim illius comparatione, ἀποβλέπειν δὲ χρή, in duobus libris, tum *Gorlitiensi*, tum optimo *Parisiensi*, asservatum, sine controversiâ debere adsciscí, atque *Schaeferum*, quum ἀλλ' ἤδη γάρ conjiceret ac proinde δέ illud sperneret, Melet. Crit. p. 76., non esse justis ductum rationibus.

Ibidem c. 22. καὶ πρὸς σὲ τὸ λοιπόν, ὦ Λεξίφανες, ἡ συμβουλή. εἴπερ ἄρ' ἐθέλεις ὡς ἀληθῶς ἐπαινεῖσθαι ἐπὶ λόγοις cet. .

Male vertitur. Priora verba hanc habent potestatem: *Et nunc ad te, Lexiphanes, admonendi causâ dicam.* Huic consentaneum est infra c. 25. ἐμοὶ μὲν ἀποπεπλήρωται ἡ παραίνεσις. Statim fac legas: εἴπερ γὰρ ἐθέλεις. Capite insequenti eoque medio: οὐδὲ διὰ στόματος ἐπὶ τῷ χείρονι τοῖς ἀρίστοις ἔσῃ Ἕλληνα καὶ Ἀττικὸν ἀποκαλούντων σε τὸν μηδὲ βάρβαρον ἐν τοῖς σαφεστάτοις ἀριθμεῖσθαι ἄξιον. *Gronovii* mutatione: τὸν μηδὲ βαρβάρων, cui utpote certissimae *Solano* duce fidem habuerunt, nihil sane opus est. Sed arcte conjungamus necesse est σὲ τὸν μηδὲ βάρβαρον et Ἕλληνα καὶ Ἀττικὸν ἐν τοῖς σαφεστάτοις ἀριθμεῖσθαι ἄξιον, quae est irrisio τῶν ἀρίστων. neque in pejorem partem per peritissimorum judicum ora incedes, quum te, hominem ne barbarum quidem, appellitent graecum et atticum inter praecipuos maximeque dilucidos referendum.

Eunuchus c. 4. καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἑκάτερος τῶν δογμάτων ἐπεδέδεικτο καὶ ὅτι τῶν Ἀριστοτέλους καὶ τῶν ἐκείνῳ δοκούντων εἴχετο.

Genuinum deputo: ὅτι τοῦ Ἀριστοτέλους.

De Astrologia c. 7. ναὶ μὴν καὶ ταῦρον ἐς τιμὴν τοῦ ἠερίου ταύρου σεβίζονται καὶ ὁ Ἄπις αὐτέοις χρῆμα ἱερώτατον, τὴν χώρην ἐπινέμεται καὶ οἱ ἐκεῖ μαντήϊόν τε ἀνατιθέασι —.

Quod ad ναὶ μήν attinet, recurrit hoc De Dea Syria c. 10. ναὶ μὴν καὶ ὄλβου πέρι —. Atque ναὶ μέντοι est Astrolog. c. 14. (sed ibid. c. 29. καὶ μέντοι). Tum deleto post ἱερώτατον commate ita verte: *Et Apis illis ut res sanctissima regionem incolit.* Τὲ autem post μαντήϊον, quae cum nullo insequente verbo apte concilietur, foras projicio. Mox in istis: καὶ τοῦτο ἐς τὴν ἠέρα καὶ ἐς τὴν τούτου σοφίην εἴρητο. probe *Koenius* εὕρητο voluit restitutum. Εὕρητο et εἴρητο confusa saepius, ut in Alexandro c. 11.. — Quod vero infra c. 10. Lucianus dixit: ἕζεται ἴκελος ἀείδοντι μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύρην., id in pedestri oratione satis inusitatum manavit ex Homero: πηδάλιον μετὰ χερ-

οἶν ἔχων: nec sane, hujus exemplo tuendum, inter exempla erit.

De Astrologia c. 12. κριὸν σφίσι τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ σημηνάμενος ὑπέδειξεν.
Codex *Wittianus* quum ἐπέδειξεν repraesentet, subest, fors fuat, ἐπισημηνάμενος ὑπέδ., ut c. 7. ὁκόσοι ἰχθύας ἐπεσημήναντο. Mox verba sic concilianda: καὶ αἱ νῦν δύσιες δοκέουσαι, τοῦ κόσμου δύσιες ἐοῦσαι, τοῦ ἠελίου ἀνατολαί εἰσι. *et qui nunc occasus solis videatur, quum sit mundi occasus, solis ortum esse.*

Ibidem c. 19. ἄλλοτε μὲν πρόσγειος ἡνιόχευεν, ἄλλοτε πολλὸν τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος.
Scribe: ἄλλοτε δὲ πολλόν..

De Astrologia c. 22. εὖτ' ἂν δὲ τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς ἀπηγέηται, καὶ τοῦ ἠελίου τὰς βολάς, τὰ δὴ ἐγὼ ἤματα εἶναι συμβάλλομαι cet..
Quo apud Homerum respiciat, nescio. *Solanus.* (Hanc quoque *Solani* notam alienâ ineptissimâque locavit sede *Reitzius*, homo praeter solitum levis ac negligens, et ceteri: id quod adeo more suo videntur facere). Idem ingenue fassus *Gesnerus* est: *Βολὰς ἠελίου nondum inveni.* Miretur quis, non inhaesisse illorum menti virorum *boves Solis Homericas*, quum praesertim Lucianus ejusdem rei rationem habuerit etiam in Saturnalibus c. 23. τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τῶν Ἡλίου βοῶν φησι. praetereaque in Gallo c. 2.. Ergo legendum: καὶ τοῦ ἠελίου τὰς βόας, ut recte vidit *Barnesius* ad Homeri locum, Odyss. XII, 129. — Paullo ante: *Μάλιστα δ' ἔκ τε Ὁμήρου.* maluerim.

Amores c. 6. εἶτα τοὺς παραπέμποντάς με δεξιωσάμενος (ἠκολούθει δὲ — διεζεύγνυντο) τῆς πρύμνης γοῦν ἐπιβὰς ἐγγὺς ἐμαυτὸν ἵδρυσα τοῦ κυβερνήτου.
Quid istud perabsurdum *γοῦν?* Lege: τῆς πρύμνης δ' οὖν —. Ita Dial. Marin. 14, 2. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην — ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν. De Dea Syr. c. 27. τάμνονται — τάμνονται δ' ὦν. Gal-

lus c. 14. *τί δ' οὖν ὁ Σίμων;* Omnino *δ' οὖν* in Epanalepsi crebrum est et legitimum.

Amores c. 12. *ἅπαν ἦν γόνιμον ἡμέρων καρπῶν καὶ ταῖς κόμαις εὐθαλέσιν ἄχρι πόῤῥω βρύοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν.*
Insere articulum: *ταῖς κόμαις ταῖς εὐθαλέσιν.*

Amores c. 13. *ἡ μὲν οὖν θεὸς ἐν μέσῳ καθίδρυται, Παρίας δὲ λίθου δαίδαλμα κάλλιστον ὑπερήφανον· καὶ σεσηρότι γέλωτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα.*
Turpem hunc et adspectu foedum verborum ordinem editorum propagavit vecordia. Verus sententiae habitus hic est: *ἡ — καθίδρυται (Παρίας — κάλλιστον) ὑπερήφανον καὶ σεσηρότι γέλωτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα.* Quo facto minus formidolosâ istae voces specie induuntur: *Et Dea quidem est in medio posita (est ea vero Parii marmoris formosissimum artificium) superbum apertoque risu paullum renidens.*

Amores c. 13. *ἔστι δ' ἀμφίθυρος* [*αὐτῆς*] *ὁ νεὼς καὶ τοῖς θέλουσι τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκριβῶς καὶ κατὰ νώτου, καὶ ἵνα μηδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ.*
In hac vulgari lectione *καί* bis, tum ante *τοῖς θέλουσι,* tum quod vocem *ἵνα* praeit, otiose redundat. Codex *Wittianus* aliorsum ducit; habet ille: *καὶ τοῖς θέλουσι κατὰ νώτου τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκριβῶς, ἵνα* cet., ordine sine dubio meliore, praeterquam quod vocabula *καὶ κατὰ νώτου* prave invicem semota sunt. Scribendum: *ἔστι δ' ἀμφίθυρος ὁ νεὼς τοῖς θέλουσι καὶ κατὰ νώτου τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκριβῶς, ἵνα κ. τ. ἑ..* Multas saepe voculas, ut hic *καί,* festinans librarius in continuo sermonis tenore praetermissas margini demum sui libri adscripsit, unde posthac diversis sunt locis insertae. Tum jure idem codex *αὐτῆς* damnat ante *ὁ νεώς*: nam alteri *αὐτῆς,* quod paullo post insequitur, nemo quisquam insidietur.

Amores c. 16. *καὶ βαλὼν μὲν ἐπὶ σκοποῦ — προςεκύνει.*

Recte puto *ἐπίσκοπα* *Wyttenbachium* rescripsisse. Luc. adv. Indoct. c. 5. *τί δ' εἴ τις τοῦ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο μὴ Φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύνασθαι ἐντείνασθαί τε αὐτά, καὶ ἐπὶ σκοποῦ τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὗτος δοκεῖ; Ἐπίσκοπα* peti debebat e libro, qui non inepte novas res solet moliri, *Gorlitiensi.* Sensum eundem praestat Nigrin. c. 36. *οὐ μὴν πάντες εὔστοχα τοξεύουσιν.* contra Toxaris c. 62. *ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.* Intelligendum est enim, vim longe aliam voci *ἐπὶ σκοποῦ* esse inditam: vide Hermotim. c. 33. *ἦν δέ ποτε καὶ ἐπὶ σκοποῦ δέῃ πειραθῆναι τοῦ τόνου τῆς πληγῆς.* Ut *ἐπ' αὐχένος βαλεῖν, ἐπὶ χρόος βαλεῖν,* alia, Graeci noverunt. — Nec vero locus: *εἰ δ', ὁποῖα φιλεῖ, φαύλως κατὰ τῆς τραπέζης ῥίψειεν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυςφημότερον ἀνασταῖεν, ὅλῃ Κνίδῳ καταρώμενος ὡς ἐπ' ἀνηκέστῳ συμφορᾷ καὶ κατηφεῖ καὶ δι' ὀλίγου συναρπάσας ἑτέρῳ βόλῳ τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐθεράπευεν.* indictus abibit. Namque quum *Solano κατήφει* (tristis erat) proponenti, quod saepe factum, imperite oblocuti sint, tamen super hoc etiam *καί*, quam *κατήφει* excipit, amovenda, hoc modo: *συμφορᾷ κατήφει καὶ δι' ὀλίγου* cet. . Reliquum est, ut de illa voce: *καὶ τί γὰρ ἀῤῥήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν ἢ ἄλλος ἐπ' ἀκριβὲς ὑμῖν διηγοῦμαι;* paucis dicendum esse videatur. Vix enim quidquam cogitari nugacius potest, quam illud *ἢ ἄλλος:* sive *ἄλλως*, ut mihi, sive *λάλος*, vel *ἄγος*, quod aliis placet, substituatur.

Amores c. 19. *ἐπεὶ δ' ἦν ἄπορον ἐξ ἑνός τι γεννᾶσθαι, διπλῆν ἐν ἑκάστῳ φύσιν ἐμηχανήσατο. τοῖς μὲν γὰρ ἄῤῥεσιν ἰδίας καταβολὰς σπερμάτων χαρισαμένη, τὸ θῆλυ δ' ὥςπερ γονῆς τι δοχεῖον ἀποφήνασα. κοινὸν [οὖν] ἀμφοτέρῳ γένει πόθον ἐγκερασαμένη, συνέζευξεν ἀλλήλοις, θεσμὸν ἀνάγκης ὅσιον καταγράψασα* cet. .

Ut post *ἀποφήνασα* participium non distincto statim *οὖν* cum codice *Wittiano* elimines, ejus rei tibi, Lector, fuerim auctor: si modo id sequi licebit per *Struvium*, Lect. Luc. p. 255. *ἐμηχανήσατο, τοῖς μὲν ἄῤῥεσιν.* valde suadentem, quod spero confore.

Amores c. 25. *Μικρὰ δ' ἀπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ τὴν ὑμετέραν, ὦ Καλλικρατίδα, καταβὰς ἡδονὴν ἐπιδείξω* cet. .

Verba ἀπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς in Versione sic exponuntur: *a nimio illo studio, quo feruntur in adolescentulos sic dicti philosophi.* Imo sensus est: *ob nimium disputandi fervorem.*

Amores c. 29. *Καιρὸς οὖν ὁ νῦν, εἴποτε καὶ πρότερον, ἀπαιτεῖ σοι τὰς Ἀθήνας, Περικλέους δὲ πειθὼ καὶ τῶν δέκα ῥητόρων τὰς Μακεδόσιν ἀνθωπλισμένας γλώσσας ἐνὶ τῷ σῷ λόγῳ, διατρίψαι μιᾶς τῶν ἐν Πνυκὶ δημηγοριῶν ἀναμνησθέντι.*

Hoc modo si rationem sermonis ordinamus atque in locum διατρίψαι verbi sufficimus **διαπρέψαι**, magis justum lucramur sensum hunc: *Hoc igitur tempus maxime tibi Athenas postulat, Periclis vero ad persuadendum vim et decem linguam oratorum Macedones petentem tuo unius sermoni* (sc. postulat), *ut* (is sermo) *excellat, unâ concionum in Pnice habitarum memoriam tuam subeunte.* Luc. Dial. Meretric. 9, 2. *καὶ ὡς* **διέτριψεν** *ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ.* Lege, sodes, **διέπρεψεν** cum *Courierio*, ad Asinum p. 306. .

Amores c. 33. *σπόρον δὲ πυροῦ καὶ κριθῆς εἶδον αἱ γεωργῶν ἐπιμέλειαι εὑροῦσαι κατ' ἔτος ἐκνεάζοντα.*

Sic disjecta conglobamus vocabula. Ordo est: *αἱ γ. ἐπιμ. εὑρ. σπόρ. π. κ. κριθ. εἶδ. κατ' ἔτος ἐκνεάζοντα.*

Amores c. 40. *τὸν γεγαμηκότων πλοῦτον εἰς ταύτην ἀναλίσκουσιν.*

Exple orationis hiatum: *τὸν* **τῶν** *γεγαμ.* . Ut c. 42. *ἐπιτρίβων* **τοὺς** *γεγαμηκότας.*

Imagines c. 14. *ὥστε ἤν ποτε, ὦ Λυκῖνε, καὶ ᾀδούσης αὐτῆς* **ἀκούσῃ**, *οὐκέτι τὸ τῶν Γοργόνων μόνον ἔσῃ πεπονθὼς* cet. .

Lego: *ἀκούσῃς*, eâ de causâ, quam ob causam

Apolog. Pro Merced. Cond. c. 5. ὅρα ὅπως μηδεὶς ἔτι ἀκούσεταί (non: ἀκούσηται) σου. aliquando edam, utut secus visum doctis hominibus.

Imagines c. 16. καὶ δὴ γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ἀγαθὰ ἔχουσα, οὐχ ὥςπερ ἡ Κλειὼ καὶ ἡ Πολύμνια καὶ ἡ Καλλιόπη καὶ αἱ ἄλλαι ἕν τι ἑκάστη ἐπισταμένη, ἀλλὰ πασῶν καὶ προςέτι τὰ Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος.
Lege: ἀλλὰ τὰ πασῶν.

Pro Imagin. c. 23. ἀλλ' ὅρα, μὴ ἄσεμνον ᾖ τὰ τοιαῦτα περὶ τῶν θεῶν δοξάζειν, ὧν τάς γε ἀληθεῖς εἰκόνας ἀνεφίκτους εἶναι ἀνθρωπίνῃ μιμήσει ἔγωγε ὑπολαμβάνω.
Legebatur: ὧν τάς τε —.

Toxaris c. 5. τοὺς μύθους τοὺς ἐν αὐτῷ.
Verius puto: τοὺς ἐπ' αὐτῷ. Aristoph. Aves v. 546. ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν πατέρων κάκην, οἳ τάςδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν. Hoc non potest nisi *nostrâ memoriâ* hic valere (Demosth. Adv. Pantaenet. fin. οὐ γὰρ εἰ μὴ τῶν δικαίων ἐγὼ παρ' ὑμῖν τεύξομαι, τοῦτ' ἐστὶ δεινότατον, ἀλλ' εἰ πρᾶγμα δίκαιον ὡρισμένον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου νυνὶ καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν), quod valde abhorret. Codex non malus ἐπ' ἐμοὶ commendat: lego ἐν ἐμοί. Vide Thucydid. II, 64. ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῇ. Dem. Philipp. IV, 73, 2. B. Ἀλλὰ νὴ Δία παππῷα καὶ πατρῷα δόξα σοι ὑπάρχει, ἣν αἰσχρόν ἐστιν ἐν σοὶ καταλῦσαι, τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων.

Toxaris c. 56. καὶ ἵλεως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄνεμος εἶεν, οὓς ὤμοσας, εἰ γοῦν τις ἀπιστοίη αὐτοῖς —.
Quin potius: εἰ δ' οὖν —.

Asinus c. 4. Ἐγὼ Ἀβροιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις.

Vitium ἀκούεις placuit Bipontinis: inscite, ut pleraque. Luc. Pseudolog. c. 1. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον. Scytha c. 11. ὁ μέν, εἴ τινα Σόλωνα ἢ Περικλέα ἢ Ἀριστείδην ἐπινοεῖς. Gallus c. 4. ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν —., ut ibi legimus. V. D'orvillium ad Charit. p. 592. ed. Amst.. — Sequitur: ἀλλὰ τῇ γνώμῃ, ὦ φιλτάτη, κατάγομαι παρὰ σοί. Ποῖ [lege: ποῦ] δέ, ἔφη, καὶ κατάγῃ; Παρὰ Ἱππάρχῳ. Haud secus Thucyd. IV, 85. καὶ πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἕξειν.

Asinus c. 44. ὁ δὲ ὥςπερ ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου διδαχθεὶς τὸ ἀκινδυνότατον, σπᾷ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ ῥιπτεῖ πόῤῥω.

Seclude ab reliquis τὸ ἀκινδυνότατον, quo totius commune fiat sententiae, h. s.: *id quod erat tutissimum.* Vide, ut his utar, Luc. Rhet. Praecept. c. 14. οὐδ' ἄν, τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. Demosth. Adv. Apaturium 37, 1. B. ἀλλὰ νὴ Δία, τὸ ῥᾷστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προῃρημένοις, μαρτυρήσει τις αὐτῷ κατ' ἐμοῦ.

Jupit. Confut. c. 4. ἔφης γὰρ αὐτὸς τὴν μὲν σειρὰν καθήσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς θεοὺς δὲ ἅμα πάντας, εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαννυμένους κατασπᾶν βιάζεσθαι, οὐ μὴν κατασπάσειν γε cet. .

Primo malim: βιάσεσθαι. Dehinc quae duae circumferuntur lectiones, αὐτὸς τὴν μὲν atque αὐτὸς μὲν τήν., earum posterior principatum obtinet, uti Dial. D. 21, 1. ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ' —.

Jup. Tragoed. c. 10. ὄψει — ἀπεστεφανωμένον γε — καὶ — περισεσυλημένον.

Hic etiam γὲ in τὲ muta.

Jup. Trag. c. 15. Ἑρμ. Ἄρξαι δ' οὖν ποτε.

Hoc locupletium testium agmine firmatum non obtinuit, quin demoveretur. Conf. Lexiphan. c. 1. ἀλλ' ἄρξαι ποτέ. Bis Accus. c. 25. πλὴν ἀλλὰ ἄρξαι ποτὲ —.

Jup. Tragoed. c. 47. *ἀλλ᾽ ὁ μὲν πρότονος, εἰ τύχοι, ἐς τὴν πρύμνην ἂν ἀποτέταται —.*

Ἂν vocabulum ex editione *Florentinâ* assumserunt *Reitzius* et *Schmiederus*, inconsiderate: quod neque hic graecum sit ullo modo, et longe alio, atque putatum est, ad *πρύμν α ν* pro *πρύμν η ν*, pertineat; prior illa forma, in duobus praeterea libris servata, quum ab ambobus deberet, a neutro illorum editorum vulgatae *πρύμνην* substituta est.

Gallus c. 18. *καταγελᾷς μου καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει τοσοῦτον, ὅσον Κροτωνιατῶν* cet. .

Alia lectio est: *μου κἀν τῷ* vel *κἂν ἐν τῷ* —; sensus vero postulat: *καταγελᾷς κἀμοῦ σὺ ἐν τῷ μέρει.*

Gallus c. 19. *Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε, ὦ Μίκυλλε — ἔσῃ γάρ ποτε γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ περιόδῳ π ο λ λ ά κ ι ς.*

Formula *ἀναμνήσω σε*, quâ hic nihil aptius, convenit cum eo, quod vernacule dicimus: Wir wollen uns wieder sprechen. Dial. Mort. 23, 3. *ἀναμνήσω σε, ὦ Πλούτων.* Dial. Meretr. 7, 4. *ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μουσάριον, τότε.* In Dial. D. XII, 2. *ἀλλὰ μ ε μ ν ή σ ῃ μού π ο τ ε τῶν λόγων.* mirum, ni codex Parisiensis, uti *μέμνησο* affert, ita *ποτὲ* deinceps auferat: quo pacto Dial. Deor. 25, 3. *ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἁπάντων.*, et alia sese habent. De junctis *ποτὲ* et *πολλάκις* particulis, (nam in Luc. Baccho c. 5. eae laxo sunt vinculo jugatae) confer Achill. Tat. I, 7. *ἔσῃ π ο τ ὲ καὶ σύ μοι δοῦλος τ α χ ύ.* In Jove Confut. c. 9. *καί σοι τ ά χ α μεταμελήσει π ο τ ὲ αὐτῶν.* vix equidem *τάχα* mihi e manibus extorqueri patiar; non variatur Dial. Meretr. XII, 2. *σὺ δέ π ο τ ε λυπήσῃ τ ά χ α, ἂν ἀκούσῃς* cet., ubi male distinxerant.

Gallus c. 20. *Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, ἢ ὅ, τ ι μ ά λ ι σ τ α χ α ί ρ ε ι ς κ α λ ο ύ μ ε ν ο ς.*

Integri codices hic corrupte: *καὶ εἴ τι μάλιστα χαίροις.* Facete in gallum transtulit Micyllus eam orationis formam, *quae δεισιδαιμονίᾳ quadam solemnis fuit Graecorum ingenio, quum religione essent tacti metuque, ne, si nomen, quo divinum Numen appellari mallet, aut veram ejus vim potestatemque verbis essent suis minus assequuti, laederent Deos et ad vindictam provocarent.* Acerbe Demosthenes, Adv. Boeotum II, 20, 2. *οὕτω τοίνυν τοῦ νόμου ἔχοντος οἶμαι τουτονὶ Βοιωτὸν ἢ Μαντίθεον ἢ ὅ, τι ποτ' ἄλλο χαίρει προςαγορευόμενος, seu quisquis libentius audit.* Luc. D. Mort. XX, 3. *χαῖρε, ὦ Εὔφορβε ἢ Ἄπολλον ἢ ὅ, τι ἂν ἐθέλῃς.* Parasit. c. 3. *ἀλλὰ σὺ μὲν ὅπως χαίρεις καλούμενος, οὐδὲν ἢ μικρόν μοι μέλει.* Verbosior fui in re tenui, ut, cur Dem. Midian. 126, 12. B. *ὁ θεός, ᾧ χορηγὸς ἐγὼ καθειστήκειν, καὶ τὸ τῆς Ὁσίας ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται.* tum a *Reiskio*, tum magis a *Schaefero* T. III. p. 418. 419. longe discessum vellem, ratio constaret. Eodem animum legentis induci arbitror per ista: Luc. Parasit. c. 12. *ὁ γὰρ Ἐπίκουρος οὗτος, ὅςτις ποτέ ἐστιν ὁ σοφός.* De Merc. Cond. c. 8. *τὸ δ' ἐλπιζόμενον ἐκεῖνο, ὁτιδήποτέ ἐστι τὸ ἡδύ.* Arist. Aves v. 1262. — *ὦ τριςμακάρι' ὦ κατακέλευσον.* Docte disputavit *Blomfieldus*, Glossar. ad Aesch. Agam. v. 155. p. 166.: vide etiam ad Cicer. Fragm. orat. pro M. Aem. Scauro §. 50. Quo te nunc modo appellem — Quocunque igitur te cet. *Beierum.*

Icaromen. c. 19. *ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκανῶς ἑωρᾶτο καὶ κατεγεγέλαστό μοι —.*

Struvio ἑώρατο legenti ecquis repugnet? Etiam in Thucydide II, 102. — *ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὑρὼν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατοικίσηται, ἥτις, ὅτε ἔκτεινε τὴν μητέρα, μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο μηδὲ γῆ ἦν, ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης.* poscere sensus videtur, ut retrahatur accentus: *ἑώρατο.* Tum apud Demosthe-

nem, Adv. Neaer. 123, 9. B. — *μαρτυροῦσι παρεῖναι ἐν ἀγορᾷ ὅτ' Ἀπολλόδωρος προὐκαλεῖτο Στέφανον ἀξιῶν παραδοῦναι εἰς βάσανον τὰς θεραπαίνας περὶ ὧν ἠ τ ι ᾶ τ ο Ἀπολλόδωρος Στέφανον περὶ Νεαίρας*. multo maluerim: *ἠ τ ί α τ ο*.

Bis Accusat. c. 8. *ἀλλὰ τί δακρύεις καὶ σχετλιάζεις; μὴ δέδιθι.*

Luc. Dial. Deor. 20, 7. *ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχριᾷς; κ α ὶ μὴ δέδιθι.*, ubi *καί* delendum.

Bis Accusat. c. 11. *τίνας λέγεις τοὺς φιλοσόφους; ἆρ' ἐκείνους τοὺς κατηφεῖς, τοὺς σκυθρωποὺς ξύναμα πολλοὺς* cet.

Legam: *τοὺς σκυθρωπούς, τ ο ὺ ς ξύναμα πολλούς*. Quod dum disceptatur, haud negligendum, quod *τοὺς* post *λέγεις* sive recte, seu secus in cdce *Gorlit.* deficit.

Bis Accusat. c. 35. *ἀμέλει τ ο ῦ τ ο ἔθος ἐστὶ καὶ πᾶσι τὴν τετρυπημένην οὕτως φέρειν.*

Legendum: *τ ο ύ τ ῳ.* Sic Dial. Mort. 28, 3. *ἔθος γὰρ ὑμῖν —*. Dial. Mar. 5, 1. *ὡς ἔθος ποταμοῖς ἅπασιν*. Piscatores c. 13. *τοῦτο γὰρ ὁσημέραι ἔθος ποιεῖν αὐτῇ*. Catapl. c. 28. *ἔθος ἐστίν, οἶμαι, τοῖς ἀποθνήσκουσι —*. Hermot. c. 15. *ἔθος γὰρ αὐτῷ —*. Alexand. c. 35. *ὅπερ αὐτῇ ἔθος —*. Toxaris c. 45. *οὐ γὰρ ἔθος ἡμῖν —*. Jup. Tragoed. c. 37. *ἔθος γοῦν αὐτοῖς —*. De Domo c. 20. *ὥςπερ αὐτῷ ἔθος —*.

Parasitus c. 12. *καὶ πάντα ἔχει, ὥςτε καὶ φάγοι καὶ πίοι, μόνος οὗτος, ὑπὸ μηδενός, ὧν ἐκεῖ ν ο ς, ἀνάγκῃ ἐνοχλούμενος.*

Scribe: *ὑπὸ μηδενός, ὧν ἐκεῖ ν ο υ ς ἀνάγκη, ἐν..*

Parasitus c. 50. *Καὶ οὐκ ἂν εἴποι τις ἄλλως μὲν τούςδε, ἑτέρως δὲ τοὺς παρασιτεῖν, οὐδέ εἰσιν ὡς ἔοικε Π α ρ ά σ ι τ ο ί τινες (οἷον Στωϊκοὶ ἢ Ἐπικούρειοι) δόγματα ἔχοντες διάφορα* cet. .

Vulgo *ἐν παρασίτοις*; sed *παράσιτοι* verissime c. *Gorlit.*, a quo adjutus locum cultius expolivi.

Non magis intellectum est hujus libelli c. 3. *ὥςτε ἐπειδὰν πυνθάνηταί τις, ὁποία τις αὕτη τέχνη ἐστί, λέγειν· (οἷον γραμματική, ἰατρική) παρασιτική.*

Parasitus c. 42. *Ἰσοκράτης οὐχ ὅπως εἰς πόλεμον ἐξῆλθέ ποτε, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ δικαστήριον ἀνέβη, διὰ δειλίαν, οἶμαι, ὅτι οὐδὲ τὴν φωνὴν διὰ τοῦτο εἶχε. τί ἔτι;* —

Solanum et *Jacobsium* hujus loci integritati valde diffisos quis erit, quin justis efferat laudibus? Nos ad componendam dubitationem domo afferimus emendationis periculum tum ad sententiam haud absurdum, tum lenissimum ad novandi modestiam: *ὅτι οὐδὲ τὴν φωνὴν κατὰ τοῦτο εἶχε.* i. e. *cui neque vox ad hanc formam esset,* interprete *Tacito,* Histor. I, 6.. Ceterum priore *διά* ante *δειλίαν* non aliud est sanius. Jam *τί ἔτι;* etiam Dial. Mort. X, 4. Dem. Midian. 156, 6. B. et crebrius copulatur. — Mox c. 43. *σκόπει δὴ οὕτω.* particula ex *δή* in *δέ* vertatur.

Parasitus c. 44. *Καὶ μήν, ὦ φιλότης, οὐδεὶς ἀνήκοος Ὁμήρου, οὐδ' ἂν πάμπαν ἰδιώτης τύχῃ, ὅςτις οὐκ ἐπίσταται* —.

Fortassis: *οὐδεὶς οὕτως ἀνήκοος* —. Demosth. de male gesta legat. 312, 3. B. *τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οὕτω σκαιὸς καὶ ἀνήκοος καὶ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ὅςτις* cet..

Parasitus c. 54. *ἄλλως γε οὔτε παράσιτος ἂν εἴη.*

Lege: *ἄλλως γὰρ οὐδὲ* —.

Anachars. c. 19. *ἢν δέ τις ἢ φροίμιον εἴπῃ — ἢ οἶκτον ἢ δείνωσιν ἔξωθεν ἐπάγοι τῷ πράγματι* —.

Concinnius fuerit: *ἐπάγῃ.*

Anachars. c. 23. *καὶ διέβαινον οὐκ οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι.*

Vertitur: *nescio, quam firmiter,* tanquam titubante gressu incesserint tragoedi: quod contra

fieri debuit, quum sic accipi velit graeca vox: *miro modo accidit, ut istis induti calceis firmiter tamen consisterent.*

De Luctu c. 11. *μύρῳ τῷ καλλίστῳ χρίσαντες τὸ σῶμα πρὸς δυςωδίαν ἤδη βιαζόμενον—.*

Quae de h. l. notavit *Lehmannus*, T. II. p. 658., ea si non per insitam virtutem, saltem *Solani* malâ conjecturâ *βιαζομένην* purgantur. Luc. Imagines c. 21. *ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες βιάζονται.* Necyom. c. 4. *ἐλελήθειν δ' ἐμαυτὸν ἐς αὐτό, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος.*, ubi Scholion sic lego: *ἐς αὐτὸ τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενον*] *παροιμία* . . . . [hic forsitan excidit *ἐπὶ τῶν τὸ δεῖνα ποιούντων*]. Scripsit *βιαζόμενον* sive per negligentiam, seu quod sic in libro reperisset suo. Thucyd. VII, 69. — *ἔπλεον — βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς* (un. *πρὸς*) *τὸ ἔξω.* Ubi *Duckerus* Luciani recordatus omisit Thucydidem, I, 63. *δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτίδαιαν.* Demosth. De Haloneso 52, 8. B. *κατακαύσας τὴν χώραν καὶ εἰς τὰς πόλεις βιασάμενος παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ.* Adv. Aristogit. I, 28, 6. B. *ἐς τὸ ἐντὸς τούτων βιάζῃ καὶ προςέρχῃ πρὸς ταῦτ' ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι.* V. *Schaeferum* ad Bos. Ellips. p. 612 sq..

De Luctu c. 15. *Ὁ δ' οὖν πρεςβύτης ὁ πενθῶν οὑτωσὶ πάντα ταῦτα ὁπόσα εἴρηκε καὶ ἔτι τούτων πλείονα —.*

Lege: *ὁ πενθῶν οὑτοσί.* Deinde absurdissimum *εἴρηκε* certo in *εἴρηκα* debet converti. Redit ad c. 13.. Haud ita multo post legendum sic: *μᾶλλον δὲ οὐδὲ* (non *οὔτε*) *τὸν βίον αὐτὸν* (non *αὐτοῦ*) *ἐξετάσαντα ὁποῖός ἐστιν.*

De Luctu c. 20. *πρὸς Διὸς δέ, ἂν λέγῃ ταῦτα ὁ νεκρὸς ἐπιστραφείς, ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, οὐκ ἂν οἰώμεθα δικαιότατα ἂν αὐτὸν εἰπεῖν;*

Δέ post prima verba *πρὸς Διός* vellem editores, uti erat ejiciendum, cum ed. *Florentinâ* eje-

cissent. Conf. Pseudologistam c. 26. πρὸς θεῶν, ἣν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα —. Deinde οὐκ οἰώμεθα significat: non putemus, *sollen* wir nicht glauben. Sic Calumn. non tem. cred. c. 17. πόσους τοίνυν οἰώμεθα (sed vulgo: οἰόμεθα) τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων παρὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θειότητος —; Similior etiam ejus, qui prae manibus est, locus alius, De Domo c. 4. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν; Ubi *Schaeferus*, Mel. Crit. p. 60., *Lege*, inquit, οἰόμεθα. Qui jam dudum, sat scio, suam ipse conjecturam rejecit. Miscet ibi Vir Doctissimus res haud paullo diversas: nam in locis talibus, ut: εἰ ἠπίστατο — ἆρα ἄν σοι δοκῇ χαίρειν —; nemo graece vel mediocriter doctorum, quin sit Indicativus δοκεῖ, colonus praeter auspicia deductus, in antiquam sedem restituendus, dubitabit. — Insequitur: τούτῳ συναγωνιστῇ καὶ χορηγῷ τῆς ἀνοίας καταχρῶνται, ὅποι ἂν ἐκεῖνος ἐξάρχῃ πρὸς τὸ μέλος ἐπαιάζοντες. Scribendum, accentu in melius flexo: ὁποῖ' ἂν ἐκεῖνος ἐξάρχῃ, in hanc sententiam: *hoc auxiliatore et duce amentiae deutuntur suae, qualiacunque ille praeeat, ad cantum lugentes.* — In ipso autem libelli fine est: εἰ δὲ καὶ τὸ παράπαν κλάειν διέγνωκας, αὐτοῦ τε τούτου ἕνεκα χρὴ μὴ ἀπόσιτον εἶναι, ἵνα καὶ διαρκέσῃς πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος. At lege: αὐτοῦ γε τούτου —.

Rhetor. Praecept. c. 5. — ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς ἀνόδου, ἔτι κατὰ δυςβάτων καὶ ὀλισθηρῶν τῶν κρημνῶν μόλις ἀνέρποντας —.

Non licebat divelli verba ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς ἀνόδου ἔτι, ut adhuc factum est. Vid. Hermotim. c. 3. ἐν τῇ ὑπωρείᾳ κάτω ἔτι. et Charon c. 5. κάτω ἔτι ἐσμὲν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τοῦ οὐρανοῦ.

Rhetor. Praecept. c. 5. Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν —.

Hoc est: *Quomodo equidem etiam referre vo-*

lo —. Non praetereundus hic *ὡς* vocis usus, qui persaepe doctis hominibus fuerit fraudi. Sophocles, Electrâ v. 65. *ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆςδε τῆς φήμης ἄπο | δεδορκότ', ἐχθροῖς ἄστρον ὣς λάμψειν ἔτι.* Ubi *ὡς* optime nuper poëtae vindicavit *Hermannus*, abrogato, quod *Brunckius* sanxerat, *ὥς*. Thucydides, III, 57. *ὡς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν. Bekkerus* faciendum putavit, ut *ὥς* introduceret: proinde tanquam non cecinisset Homerus, Odyss. 8, 330. *ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα.* De formulâ *ὃ καὶ δέδοικα*, (— *θαυμάζω* Luc. Pseudolog. c. 26.) simil. paucis egit, sed distincte, *Schaeferus* ad Demosth. T. II, p. 508.. — Addo verba, quae in vicinitate versantur: *οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.* Malim: *δοκεῖ*, ut in sententiâ communi. Neque minus Luc. Asinus c. 38. *ἔπασχον ἐκ τοῦ κωμήτου, ὅσα συνήθη καὶ φίλα τοιούτοις ἀνοσίοις κιναίδοις ἦν.* justae patet suspicioni. Loci autem Thucyd. IV, 128. *οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι.* ratio diversa est.

Rhet. Praec. c. 7. *καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτήν, ὥςτε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ.* Et hic et in locis, quotquot exstant similes, ubique legendum: *δεήσει*, quod fere ex uno alterove libro consignatum habemus. De quâ re semel admonitum volui.

Rhet. Praecept. c. 11. *εἰ — εἴποι τι — καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἄν.*

Genuinum *ἀφείη* jam praecepit (quis enim tanquam in abstrusâ re *vidisse* dicat?) *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 400.. Eundem libri errorem oculis subjiciunt in Luc. Scytha c. 5. *οὐδ' ἂν ἀφίῃ σε ῥᾳδίως ἡ πόλις.* et De Saltatione c. 18. *καὶ οὐκ ἂν ἀφίῃ τὸ βέλος Αἰθίοψ ἀνήρ.*

Rhet. Praecept. c. 17. *Μετὰ δὲ ἀπόῤῥητα καὶ ξένα ῥήματα καὶ σπανιάκις ὑπὸ τῶν πάλαι εἰρημένα, καὶ ταῦτα ξυμφορήσας ἀποτόξευε —.*

Ita distinguendum: *καὶ ταῦτα* refer ad *ἀττικὰ ὀνόματα* c. 16. . — Subdidi e sequenti capite: *ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυςχερῆ, λεγέσθω καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῶν ἑλομένων· καὶ μὴ μελήσας λέγε ὅττι κεν ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ. Καὶ μή* conjectura est *Gesneri*. Libri aut *δὲ μὴ μελήσας*, aut *μηδὲν ἐπιμελήσας*: in quo tum *ἐπι* tum *μελήσας* pro *μελλήσας* provenit e finitimo verbo *ἐπιμεληθείς*. Tu lege: *μηδὲ μελλήσας λέγε* —. Noster, Dial. Meretr. XII, 2. *Ὦ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ἐπικλασθῆναι δακρυούσης*. Commutandam esse sedem verborum *τὸ μηδέ* inferendo, quibus non res ipsa persuasisset, admonere potuerat corrupta ceteroquin unius de cdc. Paris. scriptura. Sic Aristoph. Ecclesiaz. v. 787. *τῆς μωρίας, | τὸ μηδὲ — ἐπαναμένειν*. Id vidit etiam summus ille *Schaeferus*, ad Bos. Ellips. p. 802.. — Rhet. Praec. c. 18. *καὶ ἐπίπαστα τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνόματα ἐπιπολαζέτω* —. Alia, sed paucissima testimonia *ἐπὶ πᾶσι* tradunt, quod genuinum esse inde liquet, quod libri pene omnes praebuere: *ἐπίπαστα* (sine *τά*) *ὀλίγα*, hoc est, *ἐπὶ πᾶσι τὰ ὀλ.*. Uti paullo superius: *ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθών*., ne plura afferam. — Tum c. 20. hoc orditur modo: *Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τῶν λόγων* —. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam*, interprete *Gesnero*, qui sic debebat: *Ut vero etiam multitudinem eorum, quae dicis, admirentur*.

Rhetor. Praecept. c. 26. *ὥςτε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε καὶ θαυμάζεσθε μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ἡμῶν κεκρατήκατε ὠκύτεροι φανέντες* cet. .

Lege: *τῷ τάχει ὑμῶν* —.

Hippias c. 8. *εἰ δὲ θεὸς παράσχοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα* cet. .

Si ad *παράσχοι* mente tacitâ *τινὶ* pronomen adposueris, eâ re sensus fructum percipiet. Credo autem, vel si Genitivus, quem *τινί* ex se fundat,

accesserit, pronomen ipsum *τινί* salvâ posse et incolumi linguâ deficere. In Luc. Saturnal. c. 10. *καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῶν τὴν συνουσίαν ἅ τε αὐτὸς ἠρώτησα καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀ ν α γ ν ῶ ν α ι* (sc. *τισὶ*) *τ ῶ ν φ ί λ ω ν, ὅσοι γ' ἐπακοῦσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.*, quin *τῶν φίλων ὅσοι* de *Reitzii* opinione continuem, *γ'* post *ὅσοι* efficax litera animum prohibet meum. Nigrinus c. 2. *προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ καὶ πινάκιόν τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων* (sc. *τισί*) *καταγεγραμμένον.*, ubi *Hemsterhusius τὶ* in *τισὶ* mutat. Thucydid. VIII, 67. *καὶ ἐσήνεγκαν οἱ ξυγγραφῆς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων* (sc. *τινί*) *ἀνειπεῖν γνώμην, ἣν ἄν τις βούληται:* solus Suidas *Ἀθηναίοις*. Achilles Tatius V, 18. *ἔσκαψα γῆν καὶ ἐμαστιγώθην, ἵνα, σὺ ὃ γέγονας ἄλλῃ γυναικί, καὶ ἐγὼ τῶν ἑτέρων ἀνδρῶν* (sc. *τινὶ*) *γένωμαι.*, ubi *Jacobsius ἑτέρῳ ἀνδρὶ* requisivit. Soph. Oed. Col. v. 1404. *οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος | Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγώ, | τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεσθ' ἑταίρων* (sc. *τινί*): ut locum interpreter. Dubitantius etiam addo: neque enim Codices nihil variant: Plutarch. Consol. ad Apollon. p. 115, A. *τὸ μὲν γὰρ γεγενημένον οὐδὲ θεῶν* (sc. *τινὶ*) *δυνατόν ἐστι ποιεῖν ἀγένητον.*, ubi *Wyttenbachius θεῷ* proposuit. Videndum, ne hujus generis plura invitis scriptoribus eripuerint librarii: Demosth. Olynth. II, 25, 1. B. *οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ τ ο ῖ ς φ ί λ ο ι ς ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν.*, ubi in margine Bavarici est: *γρ. οὐδὲ τῶν φίλων*. Adv. Theocrin. 14, 5. B. *ἐάν τις ὀφείλῃ τῇ Ἀθηνᾷ ἢ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τῶν ἐπωνύμων τῳ*: aliquot cdc. om. *τῳ*, un. post *θεῶν* habet *τινί*, ut videamur pronomen incertâ sede jactatum correctori acceptum referre, et hic et ib. 15, 1. Platonis Menex. c. 16. Gottl. *καὶ μηκύνειν μὲν τί δεῖ; οὐ γὰρ πάλαι οὐδὲ πολλῶν ἀνθρώπων* (sc. *τινὶ*) *γεγονότα λέγοιμ' ἂν τὰ μετὰ ταῦτα. Αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν, ὡς* cet. eodem retuleram, ni *Jacobsius*, ad Achill. Tat. p. 915., in tempore esset dehortatus.

Muscae Encom. c. 3. ἑξάπους δὲ οὖσα τοῖς μὲν τέσσαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται.

Pro καὶ ὅσα legendum: ὅσα καί. Conf. Luc. Pseudologist. c. 25. καὶ ἀντὶ γλώσσης ὅσα καὶ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας. Ver. Histor. II, 18. τούτῳ δὲ ὅσα καὶ γελωτοποιῷ χρῶνται. Stabilitur hinc etiam Ver. Histor. I, 24. τῇ μέντοι γαστρὶ ὅσα πήρᾳ χρῶνται.

Adv. Indoct. c. 7. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων οὐχ ὁρᾷς, ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσοῦν δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων cet..

Facile adparet, ἀναγιγνώσκῃς Conjunctivo opus esse reposito.

Adv. Indoct. c. 23. — τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; οὔκ, εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν.

Omnino recte conjecimus jam olim: οὔκ, εἴ γε μὴ χ.. Luc. Pseudologista c. 21. οὔκ, εἴ γε μὴ παντάπασιν τυφλὸς ἦν. Jup. Tragoed. c. 10. εἰ μὴ πάνυ λημῶ. Notissimum Aristophanis versum: νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις. ante me V. D. adposuerunt. Aliâ de causâ comparo Thucyd. III, 66. οὔκ, ἤν γε οὗτοι τὰ ὀρθὰ γιγνώσκωσι —. atque Plat. II, III, 69, 8. Bekker. Οὔκ, ἄν γε ἐμοὶ πείθῃ. Luc. De Domo c. 12. ὅτε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι cet.. Imo scribe: εἰ μὴ παντ.. Conf. Timon c. 13. εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάλγητός ἐστι τὴν ὀσφύν. Pseudologista c. 20. εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ.

Calumn. non tem. cred. c. 14. — Διένευσε, φησί, τῇ γυναικί σου παρὰ τὸ δεῖπνον καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν ἀπεστέναξε, καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν οὐ μάλα ἀηδῶς καὶ ὅλως ἐρωτική· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί.

Lege: *ἐστέναξε* et postea: *καὶ ὅλως ἐρωτικαί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί.*

Pseudologista c. 15. — *τὴν ἀποφράδα δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ἂν ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, φησί τις. Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν λεκτέα, τὰ δ' οὔ* cet. .

Vitium in hac oratione subesse ut neminem fugiat, ita primus vidit *Solanus:* sed sine dubio mutanda distinctio est: — *τοὔνομα. Ἔστω, φησί τις. Ἀλλὰ* —. A verbo inde *Ἔστω* fingitur aliquis objicere, quae subjecta ad speciem Lucianum refellunt.

Pseudolog. c. 25. *τί φαίης ἄν, εἴ σε ἡ γλῶττα ἐς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ οὕτως) ἀδικήματος, ἤ, τὸ μετριώτατον, ὕβρεως διώκοι* cet. .

Egregie *Gesnerus* has admiratus est voces, quae ita sint comparatae, ut *ἀδίκημα* genus universum, non unius forma criminis, (cf. De Parasit. c. 56. *παρασίτου μέντοι οὐδεὶς ἔχει κατηγορῆσαι μοιχείαν ἢ βίαν ἢ ἁρπαγήν, ἢ ἄλλο τι ἀδίκημα ἁπλῶς*) ab *ὕβρεως* notione immerito separatum videatur. Lege: *καί* (pro *ἤ*), *τὸ μετρ.* . Toxaris c. 2. *ἐπήλυδας ὑμῖν ὄντας καί, τὸ μέγιστον, πολεμίους;* Hic ante *Jacobsium* vulgo *ἤ*. — Paullo supra c. 24. *Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν κατεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν;* quam *κατεγέλας*, cujus integritati valde timeo, rectius fuerit *καταγελᾷς*. Certe sic c. 29. *Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι ὀνομάτων μέλει καὶ γελᾷς καὶ τῶν ἄλλων καταπτύεις;*

De Domo c. 15. *ὁπόταν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος — ἐς τὴν σαρδὼ — ἀποβλέπει.*

Quinimo: *ἀποβλέπῃ*. Hoc judicium vix est, ut *Reitzius*, si esset superstes, aeque ferret: qui Pseudolog. c. 28. *ἐπειδὰν κἀκεῖνα λέγωσιν. „Λέγουσιν* W. *quod verum credo*". Hoc fonte deri-

vata clades in Luciani sermonem fluxit saepius: in Bis Accusat. c. 23. *μὴ φιλονεικῆτε.* in Jove Conf. c. 2. *ὁπόσα μὲν ἂν ᾄδουσιν.* adhuc tolerarunt. Sed talia nunc corrigere quid attinet?

De Domo c. 23. *τὼ νεανία τὼ ἑταίρω Πυλάδης τε ὁ Φωκεύς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι παρελθόντε τὰ βασίλεια καὶ λαθόντε φονεύουσιν* cet. .

Δοκοῦντε Guyeto auctore editores susceperunt. Libri praebent *δοκῶν τε,* unde scribo: *δοκῶν,* quo historiae fides re istâ ad unum Orestem relatâ rite conservetur.

Patriae Encom. c. 9. *δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μετὰ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.*

Hac inveteratâ jungendorum verborum ratione summa sententiae oritur perversitas. Voces *καὶ μετὰ θάνατον* arcte erant superioribus adnectendae. In Asino c. 11. cohaerent: *αἰχμάλωτον ἔχεις ἐρωτικῷ πολέμῳ.* De Domo c. 14. respondent sibi; *καὶ μεταξύ μου λέγοντος — καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι —.* (cf. Nigrinus c. 38.) In Macrobiis c. 22. distingue: *καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις, μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ.* Tales correctiones a vulgo turpiter neglectas qui viles et nullius usus dicunt, parum mihi sapere videntur.

Dial. Meretric. 5, 3. *Κατεφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη* cet. .

Οὐκ αὐτὸ μόνον mavult *Bastius* Epist. Crit. p. 135. . Quae conjectura ex eodem est genere, ad quod pertinet *Jacobsii* alia, in Luc. Charonte c. 6. *ἐδεόμην δὲ οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὰ μόνον, ὥσπερ ἐν γραφαῖς, ὁρᾶν* cet. . item *αὐτὸ μόνον* suspicantis. — Dial. Meretric. 7, 1. distingue: — *καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα νῦν. Ὁρᾷς γοῦν* cet. .

Dial. Meretric. 9, 5. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ μισθοφόρε. ἡμῖν λέγεις καὶ μορμολύττεις.

Legendum est: μορμολύττει, id quod monuerat jam olim *Valckenaerius*, ad Theocritum p. 348. .

Dial. Meretr. X, 1. τίς οὗτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι.

Μοι aut delemus aut in σοι vertimus. Ibidem c. 3. φέρ' ἴδωμεν τὰ γράμματα οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' ἐπισεσυρμένα. a sequentibus divulsum oportuit φέρ' ἴδωμεν., quo dicto Chelidonion spectat ad priora: ἀνάγνωθι λαβοῦσα — οἶσθα γὰρ δήπου γράμματα.

De Morte Peregrin. c. 7. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπιπολὺ ἐγέλα.

Mirum est, quod *Solanus* πολύ pro ἐπιπολύ suadere non dubitavit, quum nec per se ἐπιπολύ ullo modo hic male habeat, et statim sequatur: καὶ αὖθις ἐγέλα ἐπιπολύ. At hoc saepius accidit, ut interpretes in errores tales inciderent, a quibus, si modo scriptorem perpetuo ordine legissent, haud dubie erant immunes futuri. Velut in Luciani Navigio c. 36. Πρόςιμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε. *Koenius* ad Gregor. Cor. p. 203. ἀγαθοί post ἄνδρες delere religioni certe habuisset, si illis legens adjunxisset proxima, ubi est: ὥςτε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου —. Toxaris c. 35. ἀλλὰ χρὴ ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι. Anachars. c. 40. — καὶ ὅπως ὑμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γίγνονται. h. e. viri *fortes*, non *honesti*, quemadmodum *Gesnero* visum est. Simile est *Jacobsii*, acutissimi viri, erratum de Luc. Cynic. c. 8. — καθόλου δὲ πράγματα καὶ κακὰ ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. Ejecit ille καὶ κακά: sed vide mihi Demosth. De Reb. Cherson. 31, 2. B. πάντων τῶν κακῶν καὶ τῶν πραγμάτων. Adv. Aristogit. I, 46, 6, B. πράγματα καὶ κακά. In Midiam 18, 1. B. κακὰ καὶ πράγματα. De male gesta legat. 177, 1. B. κακοῖς καὶ πράγμασι. Recte id restituit *Bekkerus* etiam

De male gesta legat. 198, 2. *ἔξω δ' αὐτῆς οὖσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ πράγματος ἡ γυνὴ ἀναπηδήσασα προςπίπτει.* Arist. Ranae v. 185. *ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.* Haud rectius, puto, *Valckenaerius* ad Theocrit. p. 121. in loquutione: *πόνον πολὺν ἔχω τι ποιῶν.* Adjectivum *πολὺν* exterminavit. Postremo, quod obiter addimus, in Luc. De Dea Syr. c. 57. *ἐλθὼν δὲ καθ' ἑωϋτὸν θύει τε καὶ εὔχεται.* pessime *Koenius* l. l. p. 357. *εὐωχέεται* intulit, qui nesciret, rationem illic haberi capitis 55.: *ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παροῦσαν θυσίην δέκεσθαι, μέζω δὲ ἐςαῦτις ὑπισχνέεται.* Eadem verba etiam alibi junguntur, ut Luc. Pseudologist. c. 8. *εὔχονταί τε — καὶ θύουσι.* (at Saturnal. c. 11. *ὅπως θύσωσι καὶ εὐωχήσωνται.*) In Timone c. 43. *καὶ θεοῖς θυέτω καὶ εὐωχείτω.*, ut *εὐωχείσθω* reponeretur, idonea quidem causa non fuit. Imo aptum est et argutum, quod libri tradiderunt.

Fugitivi c. 24. *καί μοι τήνδε ἤδη τραπώμεθα.* An *καί τοι?* Capite sequenti: *πόῤῥωθεν οὖν ἀπολάμπει τὸ κάλλος.* lege: *πόῤῥ. γοῦν* —. et c. 27. *εἴσεσθε δέ, καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς.* repone: *εἴσεσθέ γέ* —. Tum c. 31. *Οἴμοι γύναι ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων.* sane maluerim: *οἷα.* Denique in fine hujus libelli: *ἀλλ' ἀκολούθει παρὰ τοὺς πιττωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν* —. particula *γὲ* videtur voci *πρότερον* praeponenda, ut passim alibi et paullo ante: — *μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα.*

Saturnalia c. 5. *ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς πολέμῳ κρατήσας εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε πεδήσας αὐτόν σε καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν* cet..

Praestare puto: *αὐτόν τε* —. Sequitur c. 6. *καὶ τουτό γ' ἂν εἴη, πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐσθίων* —; Pro corruptis istis *γ' ἂν εἴη* duo optimae notae codices ferunt *μανείη*, unde quod elicui: *καὶ τοῦτο μὲν ἂν εἴη, πῶς δ' ἀγνοήσειε* —; id multis modis certe *Schmiederi* commento *μανέντι* vere insano antehabendum. Transeo ad c. 10. *ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς*

ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας. Junge: *ἔπεμψα ἄλλο βιβλίον*, ut *ἐγγράψας* regat illa: *ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν*. Namque *Solanus* fallitur. Antea patet legendum: *Τάδε λέγει Κρονοσόλων*. At vero c. 16. *εἴτι εὔφημον καὶ συμποτικὸν ἢ ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα*. fortasse *ἢ* inducendum. Eadem medicinâ frequenter opus.

Saturnalia c. 24. *τὴν ἐσθῆτα δ έ ο ι ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν* cet. .
Scribe: *τὴν ἐσθῆτα δὲ δ έ ο ι ὀλιγωρίᾳ* —. Praeterea opto, ut vestes curatorum socordiâ a muribus rodantur. Sic Demosth. Olynth. I, 22. B. *τὰ γὰρ κοινὰ τὰ Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δ έ ο ι διοικεῖν, οὐ Φίλιππον λαμβάνειν.*, de quo *Schaeferum* adeas T. I. p. 216. .

Saturnalia c. 33. *ἄλλως τε οὐδ' ἂν οἰκεῖν δ ύ ν η σ θ ε τὰς πόλεις μὴ οὐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων καὶ μυρία πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων, οὐδ' ἂν ἔχοιτε* —.
Nullus hic usus Subjunctivi: repone: *δ ύ ν α ι σ θ ε*.

Convivium c. 2. *ὥςτε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτην ἑστίασιν, ἧς ο ὐ κ ο ἶ δ' ἄ ν τ ι ς ἡδίων ἐμοί γε*.
Imo vero: *οὐδ οἶδ' ἄν τίς* —. Verborum ordo est hic: *ἧς οὐκ οἶδα τίς ἂν (εἴη) ἡδ.* . V. *Elmslejum* ad Eur. Medeam v. 911. Errat *Struvius* L. L. p. 251. .

Ibidem c. 4. *οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἥ ξ ε ι ς καὶ παρακολουθήσεις καὶ δεήσῃ* —.
Viri Docti ex ed. *Florent.* petiere: *ἔ ξ ε ι ς*: verum autem est: *ἔ ξ ε ι*. Quod statim affertur: *εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου.*, ei consimile est e Navig. c. 2. *εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα*. Jam vero cum c. 9. *ἄπειμι ὅλον σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών*. compares Saturnal. c. 32. *ὅτι*

μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες.

Convivium c. 26. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προςέθηκα, ὅπερ —.
Conjicio: τάχ' ἄν τι καὶ προς.., ut Alexand. c. 39. εἰ δὲ μὴ πολλαὶ ἦσαν αἱ δᾶδες, τάχ' ἄν τι καὶ τῶν ὑπὸ κόλπου ἐπράττετο. Τάχ' ἄν τι copulata videas etiam in Jove Trag. c. 26. et Dem. Encom. c. 25..

Convivium c. 33. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τῆς γειτονήσεως, οὐκ ἀνάξιος ὤν.
Hoc additamentum et Ione dignum, perridiculo homine, ut ex iis, quae posthac relata legimus, concludere licet, et alioqui plane Lucianeum. Dial. Mort. 20, 4. ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπῖσιν οὐκ ἀνάξιον ὄντα. De Conscrib. Histor. c. 26. ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ οὐκ ἀνάξιος ὤν. De Morte Peregrin. c. 21. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν οὐκ ἀνάξιος ὤν —. Loco Abdicat. c. 6. καὶ τὴν γυναῖκα ᾤκτειρον ἀξίαν οὖσαν. convenit Dial. Meret. XIV, 4. ἀλλ' ὄναιο αὐτοῦ ἀξία γε οὖσα. Haec fere omnia nullo jure in discrimen vocata sunt.

Conviv. c. 41. Δῖα Κλεανθὶς ἄνασσ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως.
Pannus hic ex Homero est adsutus, Il. 23, 90., quo versu Lucianus ipse utitur in Parasito c. 47. — Quod mihi visus sum Homeri imitationem observasse supra p. 170., ei sententiae robur accedit haud invalidum e Lucian. Pro Imagin. c. 20. atque De Conscrib. Histor. c. 8...

Convivium c. 47. Καὶ οἵ τε τραυματίαι φοράδην ἐξεκομίζοντο πονήρως ἔχοντες —.
Cum verbis οἵ τε τραυματίαι jungi par est, quod infra sequitur: καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο. Nec melius dissociarunt Dial. Marin. XV, 3. ἥ τε γὰρ Θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο —

ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες —. Conviv. c. 37. *καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος* — *καὶ ἅμα εἰςεκεκόμιστο* —. Toxaris c. 15. *κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκήπτεται* — *καὶ οὐκέτι ἐφοίτα πρὸς αὐτόν*. De Syr. Dea c. 24. cohaerent: *θαρσέων τε ἤϊε* — *καί μιν ἐλθόντα* —. Achilles Tatius IV, 6. *τό τε γὰρ ἀντιλέγειν οὐκ ἀκίνδυνον ἦν, μὴ καὶ βίαν προςαγάγῃ, τὸ δὲ φεύγειν ἀδύνατον* cet. . Ubi sane miror *Jacobsium*. Ipse Tatius III, 22. *ἥ τε γὰρ κόρη* — *οἱ δὲ τῶν λῃστῶν* —. Apud eundem IV, 15. scribe: *τύπτω τε αὐτὸν πύξ,* — *θορυβῶν δ' ἅμα λέγω*.

Convivium c. 47. *καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά, καὶ καθευδήσαντες ἀπήγοντο ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς*.

Scribendum est: *καθευδήσοντες*. Quadrat Homericum illud: *οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος, τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ*. Etiam apud Lucianum *ὁ Ἀλκιδάμας αὐτοῦ ἔμεινεν*.

Transeamus nunc ad librum De Syria Dea, quem qui ab Luciano abjudicant, inter eos etiam *Valckenaerium* scio nomen profiteri suum. Quod me quidem minus movet. Etenim familiarem consuetudinem Batavo cum Samosatensi nostro intercessisse, e *Valckenaerii* scriptis nequit demonstrari. Summum autem momentum facit, quod qui Luciani ingenium unus omnium optime norat, *Wielandius* longe aliter statuit. Et profecto sic se res habet. Uti enim quum alia tum tres maxime loci, in quibus Herodoti animum miraculis magnâ cum fide adstrictum risui exponit, ab uno potuerunt Luciano formari, ita dictio est ea, quae Lucianum auctorem dissimulari nequaquam patiatur. Nunc de singulis quibusdam dicemus. Et c. 15. quidem verba: *σημήϊα δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἐπικέεται*. ita vertuntur: *Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit*. At enim distingue: *σημήϊα δέ· ἡ θ.* . Eodem modo peccatum infra c. 35., ubi

14

interpunge: *αἰτίη δέ· δοκέει αὐτέοισι ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι* cet.. et in Charidemo c. 6. *τεκμήριον δέ· τῶν γοῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς καὶ Διόςκουροι καὶ Ἑλένη.* Pergo ad c. 16. *ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον.* Scribe, quaeso: *τό ἐστι* —. Sed c. 17. sic incipit: *Τοσάδε μιν ἀμφὶ τῶν οἰκιστέων τοῦ ἱροῦ μυθολογέουσι· ἤδη δὲ ἐρέω* —. Lege: *τοσάδε μὲν* —. *Μέν*, quae hic necessaria vox, dele ut superfluam et absurdam De Electro c. 5. post *Σειρῆνας*, atque in Fugitiv. c. 1. post *πολλήν*. Excipit nos c. 18. *ὁ μὲν ὦν τοιᾶδε σοφίῃ ἐψεύδετο.*, ubi *τοιάδε* genuinum puto. Paullo post: *μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν φόνον προξενέεις ἰητρικῇ.* lege: *φθόνον*. Tum in his: *οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καίτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε.* vere mihi videor conjecisse: *εἰ καί οἱ* —. Jam c. 25. *τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε.* requiro: *ἐδίδοτο.* Quae vocabula saepe invicem solent commeare, ut Luc. Necyomant. c. 14. Sed in Somnio c. 3. ut destitui sinam scripturam *παρεδεδόμην*, non est consilium. Revertor ad Syriam Deam, c. 35. *ἓν δὲ καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι.*, ubi rectissime in libris est omnibus: *ἐν δέ*, simul vero. Male etiam tentatum De Astrolog. c. 4. *ἐν δὲ καὶ οὐνόματα αὐτέοισιν ἐπέθεσαν.* In locos De Syr. Dea c. 39. *ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα* —. pariterque c. 49. *ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες* —. nulla est, quod meminerim, facta incursio. Capite vero 36. scribe et distingue: *Μαντήϊα πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ· καὶ ἐν τῇ δὲ Ἀσίῃ πολλά ἐστι*, oracula multa sunt apud Graecos, multa apud Aegyptios, nonnulla vero etiam in Libyâ: et vero etiam in Asiâ numero multa sunt. Mox legitur: *ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται.*, sed ut *μέζον* reducamus, cd. *Gorlitiensis*, qui *μεῖζον* habet, nutu adducimur. In eodem capite quod occurrit *ὅκωςπερ ἡνιοχέων*, jam supra adfuit c. 29. Idem verbum recurrit Dial. Deor. XII, 2. Cynicus c. 10. Amores c. 37.

Conf. *δυςηνιόχητος* Abdicat. c. 17. *χαλιναγωγεῖν* De Saltat. c. 70. *παιδαγωγεῖν* Hermot. c. 82. De Saltat. c. 72. In Somnio c. 15. *ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε καὶ ὑφηνιόχει.* lectio *ἡνιόχει*, me judice, recipi debuerat. Vide Ver. Histor. II, 45. *ζεύξαντες δύο δελφῖνας ἤλαυνόν τε καὶ ἡνιόχευον*, ubi *ἡνιόχουν* e codd. substituam, etsi De Astrolog. c. 19. bis reperitur *ἡνιοχεύειν*. Dicam nunc de verbis, quae protenus subsequuntur: *λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος πέρι καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται.*, ubi legendum censeo: *ἔρονται*, dicit etiam de anno ejusque tempestatibus omnibus, etiamsi eum non consulunt. Cf. superius: *εὖτ' ἂν ἐθέλησι χρησμηγορέειν.* Hanc emendationem mihi praeivit frater, dulce decus meum, quem nunc multorum dierum itinere ab me sejunctum flagranti desiderio prosequor. Convertamus nos ad c. 51. *ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι αὐλέωσί τε καὶ ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται.* Scribendum: *ἐπεὰν γὰρ οἱ Γάλλοι —.* Nihil valet *οἱ ἄλλοι*, si quidem Gallos cum sanctis quibusdam hominibus illa celebrasse orgia e praecedentibus (c. 50.) cognovimus. Enimvero ineunte c. 55. *Λέξω δὲ καὶ τῶν πανηγυριστέων πέρι, τὰ ἐκεῖνοι ποιέουσι.* editores monitu *Solani πέρι* addiderunt praeter librorum voluntatem, credo etiam Luciani. Quin *ἕκαστοι* (pro *ἐκεῖνοι*) lectione optime testatâ et commate ante *τῶν πανηγ.* locato, ut Genitivus ab *ἕκαστοι* pendeat, res profligatur omnis. Ex iisdem fere subsidiis Saturnal. c. 4. *φέρεσθαι τὸν ἀλλάντα* susceptum vellem. Sequitur: *ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται —.* Legendum: *ἀπικνέηται.* In eodem capite etiam haecce offenderis: *ἄρας δὲ ἀπὸ τῆς ἑωϋτοῦ ὁδοιπορέει.*, ubi interpretationis pravitatem, ut video, jam *Schaeferus* notavit, ad Bos. Ellips. p. 376. . Sic statim: *ἐς τὴν ἑωϋτοῦ αὖτις ἀπικέσθαι.* Toxaris c. 3. *τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας.* Thucyd. VI, 53. *πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀπάραντες.* Deinde vero c. 58. interpunge: *στέψαντες τὰ ἱρήϊα, ζωὰ ἐκ τῶν*

προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ κατενειχθέντα θνήσκουσι. Capite ultimo attingamus haec verba: *μή μιν ἄλλως γάμον ἰέναι.* Puto, scripsit Lucianus: *μή τιν' ἄλλως ἐς γάμον ἰέναι*, ne quis aliter matrimonium iniret. Lexiphani sane ego quidem reliquerim c. 5. *ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸν τὸν παῖδα.*, nec non Philopatridis auctori c. 5. *αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται.* Praeter haec pauca, quae nunc ex hoc libello ionice composito emendare conatus sum, multi loci graviter ex parte afflicti valetudini suae ad depellendum difficili frustra ingemiscunt.

Demosth. Encom. c. 21. *νόμος μὲν Ὁμηρικὸς ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν διατίθεσθαι ποδῶν ἢ κεφαλῆς ἢ κόμης ἢ δ η δὲ κὰκ τῶν φορημάτων* —.

Imo: *ἔτι δὲ κ.* .

Demosth. Encom. c. 30. *οὐ γὰρ ἐκέλευες τήν τε πρώτην μὴ βιάζεσθαι;*

Τήν γε πρώτην merito adoptavit *Schaeferus*, ad Bos. Ellips. p. 578. Piscatores c. 39. *προςεκύνησα τήν γε πρώτην.*

Demosth. Encom. c. 39. — *τῇ πρεσβείᾳ ἦν ῥᾷστα ἂν κεκρατηκώς, τοῦ Δημοσθένους δὲ ἐπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.*

Distingue: *Μάτην, εἶπεν ἄν, ἐπρ.* In Fugitivis c. 22. *οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ παρὰ τὸν καιρὸν δοκεῖ*, quae verba satis firmantur antegressis *αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως κατάπεμψον*, lege: *δοκῇ.* [Paullo ante malim: *ἐγώ σοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι.*]. Imagines c. 5. *ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχει.* l.: *ἔχῃ.* Hermot. c. 21. *οὐδὲν γὰρ ἄν σοι ἀρέσκει.* dele: *ἄν.* Pro Imagin. c. 17. *ὅσῳ περ ἂν — διακειμένη τυγχάνεις.* pro *τυγχάνῃς Reitzius* demum et *Schmiederus* male feriati intulerunt. De Morte Peregrin. c. 30. l.: *ὅς δέ κε — φεύγῃ.* Cynicus c. 18. *ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ.* Recte *Jacobsius*: *ὁποίαν.* Verum Halcyon. c. 5.

ὡς ἂν εἶπον. et Amores c. 37. *ὡς ἂν οἶμαι.* scire sane velim, quo pacto illi corrigant, qui interiora et reconditiora scrutantur.

Ibidem c. 43. *καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι διεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων.*

Pulcerrime hunc satis vexatum locum restituit cod. *Gorlit.*, quum *διαφέρομεν* praebeat.

Ib. c. 46. *Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ* —. Quidni: *σώζει?*

Deor. Concil. c. 5. *νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις.*

Falso vertitur. Sententia est: *ita ut quis multos conjiciat.* Ibidem c. 14. *Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον.* sensus, quem *Gesnerus* ejusque pedissequus in talibus (ea dico, quorum ipsi graeco sermone haud penitius perspecto difficilis esset dijudicatio) *Wielandus* perverterunt, pene in oculos et sensus incurrit. Hoc dicit molestus Deus: *Si vis finem horum incommodorum, aliquod decretum praelegam.*

Cynicus c. 1. *περινοστεῖς ἄλλοτε ἀλλαχοῦ καὶ εὐναζόμενος ἐπὶ ξηροῦ δαπέδου* —.

Credo melius multo habiturum: *εὐνάζῃ μόνος.* Dial. Mort. X, 11. *σὲ δὲ οὐδεὶς, ὦ Μένιππε, δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος.*

Cynicus c. 3. *Βούλει οὖν εἴδωμεν* —.

Debuit saltem *εἰδῶμεν* exarari. Sed verius est: *ἴδωμεν.* Mox pro: *ἔστω τοῦτο.* malim: *ἔστι τ.* . Hae duae voces haud raro permutantur. Ibidem c. 8. verba: *οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην διὰ τὸν χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.* justum disputandi ordinem adeo perturbant, ut nihil dubitem, quin inepti sint glossatoris potius, quam Luciani.

Pseudosoph. c. 5. *τίς γὰρ ἄν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τῆς τήμερον ὡς ἐξιών;*
L.: *ἀποκριθείη.* Non emendatius infra c. 7. *καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ;* Sed c. 10. *καὶ πῶς ἂν μάθῃς* c. *Gorlit.* verum *μάθοις* servavit.

Ibid. c. 8. *Οὐδέν γε, ὥςτε ἐμὲ μαθεῖν.*
Elegantius est, quod c. 10. legitur: *ὥςτε κἀμὲ μαθεῖν.* Tum c. 9. magis placet: *εἰ δέ τις λέγοι σοι παρελθὼν —.*

Philopatridis editi culpam Lucianum insontem sustinuisse post ea, quae a *Gesnero* partim justo cupidius, plerumque tamen apposite ad persuadendum in singulari scriptione disputata sunt, in confessis esse censetur. Quae sententia quanquam merito suo sic invaluit, eam ut unquam exstirpatum iri improbabile sit, placet tamen nonnulla orationis vitia ad intellectum aperta, consentanea autem ad scriptoris imperitiam castigare. Ac primum quod legimus c. 4. *τί γὰρ ἂν δυνήσηται —.*, is vero ingens barbarismus est. Dehinc c. 6. quod *πάντων* inter atque *τῶν θεῶν* interjacet *τε*, stolide accessit. C. 8. autem: *Λέγε, ὅτι γε βούλει.* pro *γε* utique *καί* postulatur: sed emendandi periculum anceps est, quum sequatur: *ὅπου γε βούλεται.* Nec minus otiosum *γε* post v.: *ἀλλ' οὐχ οἱ δύναμις.*, ubi quae antecedunt: *Καὶ διὰ τί οὐ τοῖς σώζειν δυναμένοις* cet., ea puerili auso e Luc. Charont. c. 12. descripta sunt. Sed c. 9. *νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ* mendosum puto pro: *ἀμφιρύτῃ.* Parum capio *γὲ* voculam et c. 12. post *ἐπομόσωμαι* et c. 14. post *ἐγχαράττουσι.* Jam permire opponuntur c. 15. *τόδε μέν τι — τοῖον δέ.* Capite proximo lepidus ille jocus: *τοῦτο κἀγὼ πολλάκις προὐμαντευσάμην* cet. e Luc. Disp. cum Hesiod. c. 7. 8. assumtus est. Quod c. 19. exstat: *ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γε — θεάσωμαι.*, hoc quidem vitii unius literae imminutione tollatur. Non ita facile opem feras consimili Conjunctivo, c. 25. *κατεφλυάρουν τὰ αὐτῶν ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα —.* Inprimis vero elegans habendum c. 26. *ὁπό-*

ταν ὀνειροπολεῖτε. Magis etiam eruditum subactique sensus scriptorem sapit c. 26. εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα — οὐκ ἄν — ἐξιχνεύσητε. Culpâ librarii fortasse illatum est c. 27. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προςτιθῶ σοι: lingua τάδε flagitat. Etiam in Astrolog. c. 19. οἱ δὲ τά γε (pro: τάδε) ἀγνοέοντες. male reliquerunt. Obiter moneo, c. 28. σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται. ductum esse ex nobili loco, Arist. Ran. v. 1154 sq. . Pro versibus numerarunt c. 29. Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν, | Ἀλλ' αὔξει ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα. At hosne versus esse? Postremo in ipso operis fine c. 29. — τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν πανομένας, εἴτ' οὖν καὶ ἀνακοπτομένας, manifestum est, literam mutato opus esse: εἴθ' οὖν καὶ — utinam etiam —. Quaenam igitur ex his vitiis (et supersunt etiam alia) scriptori ipsi neque scribis illo rudioribus tribui oporteat, quaestio potest incidere. Mihi fateor de singulis istis tanto minus liquere, quum in hoc libello Codices, quorum magna pars Philopatride, tanquam pondere inutili, non inviti, ut puto, carent, dubium animum perraro corroborent.

Charidemus c. 3. — οὕτως ἂν ἱκανὴν καταθοῖο τὴν χάριν.

Imo: καταθεῖο. Etiam in Saturnal. c. 39. vitiose συνθοῖντο vulgo invenitur.

Charidem. c. 6. — αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον.

Legendum: αὐτοῦ δὲ —. Ibidem c. 18. pro φαίνονται lege: φαίνωνται.

Nero c. 1. Ἡ ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ σοί, Μουσώνιε, διὰ χειρός, ὥς φασι, γεγονυῖα, τῷ τυράννῳ νοῦν εἶχεν Ἕλληνα. Sic interpungendum. Porro c. 6. cohaerent verba sic: Ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ αὐτῷ, χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ —. At vero c. 7. νεύει μὲν γὰρ — ἐπ' ἄκρων διΐσταται τῶν ποδῶν corrige: δ' ἵσταται. Capite insequenti: ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἣν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. rectissime emendavit *Jacobsius:* εἰσὶ γάρ —. Dial. Mort. 20, 5. οὐδὲν ἴσον κύαμοι.

μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες.

Convivium c. 26. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προςέθηκα, ὅπερ —.

Conjicio: τάχ' ἄν τι καὶ προς.., ut Alexand. c. 39. εἰ δὲ μὴ πολλαὶ ἦσαν αἱ δᾶδες, τάχ' ἄν τι καὶ τῶν ὑπὸ κόλπου ἐπράττετο. Τάχ' ἄν τι copulata videas etiam in Jove Trag. c. 26. et Dem. Encom. c. 25..

Convivium c. 33. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τῆς γειτονήσεως, οὐκ ἀνάξιος ὤν.

Hoc additamentum et Ione dignum, perridiculo homine, ut ex iis, quae posthac relata legimus, concludere licet, et alioqui plane Lucianeum. Dial. Mort. 20, 4. ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπῖσιν οὐκ ἀνάξιον ὄντα. De Conscrib. Histor. c. 26. ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ οὐκ ἀνάξιος ὤν. De Morte Peregrin. c. 21. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν οὐκ ἀνάξιος ὤν —. Loco Abdicat. c. 6. καὶ τὴν γυναῖκα ᾤκτειρον ἀξίαν οὖσαν. convenit Dial. Meret. XIV, 4. ἀλλ' ὄναιο αὐτοῦ ἀξία γε οὖσα. Haec fere omnia nullo jure in discrimen vocata sunt.

Conviv. c. 41. Δῖα Κλεανθὶς ἄνασσ' ἔτρεφετ' ἐνδυκέως.

Pannus hic ex Homero est adsutus, Il. 23, 90., quo versu Lucianus ipse utitur in Parasito c. 47. — Quod mihi visus sum Homeri imitationem observasse supra p. 170., ei sententiae robur accedit haud invalidum e Lucian. Pro Imagin. c. 20. atque De Conscrib. Histor. c. 8...

Convivium c. 47. Καὶ οἵ τε τραυματίαι φοράδην ἐξεκομίζοντο πονήρως ἔχοντες —.

Cum verbis οἵ τε τραυματίαι jungi par est, quod infra sequitur: καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο. Nec melius dissociarunt Dial. Marin. XV, 5. ἥ τε γὰρ Θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο —

ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες —. Conviv. c. 37. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος — καὶ ἅμα εἰςεκεκόμιστο —. Toxaris c. 15. κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκήπτεται — καὶ οὐκέτι ἐφοίτα πρὸς αὐτόν. De Syr. Dea c. 24. cohaerent: θαρσέων τε ἤϊε — καί μιν ἐλθόντα —. Achilles Tatius IV, 6. τό τε γὰρ ἀντιλέγειν οὐκ ἀκίνδυνον ἦν, μὴ καὶ βίαν προςαγάγῃ, τὸ δὲ φεύγειν ἀδύνατον cet. . Ubi sane miror *Jacobsium*. Ipse Tatius III, 22. ἥ τε γὰρ κόρη — οἱ δὲ τῶν λῃστῶν —. Apud eundem IV, 15. scribe: τύπτω τε αὐτὸν πύξ, — θορυβῶν δ' ἅμα λέγω.

Convivium c. 47. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά, καὶ καθευδήσαντες ἀπήγοντο ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Scribendum est: καθευδήσοντες. Quadrat Homericum illud: οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος, τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. Etiam apud Lucianum ὁ Ἀλκιδάμας αὐτοῦ ἔμεινεν.

Transeamus nunc ad librum De Syria Dea, quem qui ab Luciano abjudicant, inter eos etiam *Valckenaerium* scio nomen profiteri suum. Quod me quidem minus movet. Etenim familiarem consuetudinem Batavo cum Samosatensi nostro intercessisse, e *Valckenaerii* scriptis nequit demonstrari. Summum autem momentum facit, quod qui Luciani ingenium unus omnium optime norat, *Wielandius* longe aliter statuit. Et profecto sic se res habet. Uti enim quum alia tum tres maxime loci, in quibus Herodoti animum miraculis magnâ cum fide adstrictum risui exponit, ab uno potuerunt Luciano formari, ita dictio est ea, quae Lucianum auctorem dissimulari nequaquam patiatur. Nunc de singulis quibusdam dicemus. Et c. 15. quidem verba: σημήϊα δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἐπικέεται. ita vertuntur: *Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit.* At enim distingue: σημήϊα δέ· ἡ θ.. Eodem modo peccatum infra c. 35., ubi

interpunge: *αἰτίη δέ· δοκέει αὐτέοισι ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι* cet.. et in Charidemo c. 6. *τεκμήριον δὲ· τῶν γοῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων· Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς καὶ Διόςκουροι καὶ Ἑλένη.* Pergo ad c. 16. *ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τ ί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον.* Scribe, quaeso: *τ ό ἐστι* —. Sed c. 17. sic incipit: *Τοσάδε μ ι ν ἀμφὶ τῶν οἰκιστέων τοῦ ἱροῦ μυθολογέουσι· ἤδη δὲ ἐρέω* —. Lege: *τοσάδε μ ὲ ν* —. *Μέν*, quae hic necessaria vox, dele ut superfluam et absurdam De Electro c. 5. post *Σειρῆνας*, atque in Fugitiv. c. 1. post *πολλήν*. Excipit nos c. 18. *ὁ μὲν ὦν τοιάδε σοφίη ἐψεύδετο.*, ubi *τ ο ι ά δ ε* genuinum puto. Paullo post: *μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν φ ό ν ο ν προξενέεις ἰητρικῇ.* lege: *φ θ ό ν ο ν.* Tum in his: *οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ κ α ί τ ο ι μητρυιῆς ἐπεθύμεε.* vere mihi videor conjecisse: *εἰ κ α ί ο ἱ* —. Jam c. 25. *τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐ δ έ δ ο τ ο καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε.* requiro: *ἐ δ ί δ ο τ ο.* Quae vocabula saepe invicem solent commeare, ut Luc. Necyomant. c. 14. Sed in Somnio c. 3. ut destitui sinam scripturam *παρεδεδόμην*, non est consilium. Revertor ad Syriam Deam, c. 35. *ἓ ν δὲ καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι.*, ubi rectissime in libris est omnibus: *ἐ ν δέ*, simul vero. Male etiam tentatum De Astrolog. c. 4. *ἐ ν δ ὲ κ α ὶ οὐνόματα αὐτέοισιν ἐπέθεσαν.* In locos De Syr. Dea c. 39. *ἐ ν δ ὲ κ α ὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα* —. pariterque c. 49. *ἐ ν δ ὲ κ α ὶ ὄρνιθες* —. nulla est, quod meminerim, facta incursio. Capite vero 36. scribe et distingue: *Μαντήϊα πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ· καὶ ἐν τῇ δ ὲ Ἀσίῃ πολλά ἐστι*, oracula multa sunt apud Graecos, multa apud Aegyptios, nonnulla vero etiam in Libyâ: et vero etiam in Asiâ numero multa sunt. Mox legitur: *ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει καὶ ἐς μ έ σ ο ν ἔτι κινέεται.*, sed ut *μ έ ζ ο ν* reducamus, ed. *Gorlitiensis*, qui *μεῖζον* habet, nutu adducimur. In eodem capite quod occurrit *ὅκωςπερ ἡνιοχέων*, jam supra adfuit c. 29. Idem verbum recurrit Dial. Deor. XII, 2. Cynicus c. 10. Amores c. 37.

Conf. δυςηνιόχητος Abdicat. c. 17. χαλιναγωγεῖν De Saltat. c. 70. παιδαγωγεῖν Hermot. c. 82. De Saltat. c. 72. In Somnio c. 15. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε καὶ ὑφηνιόχει. lectio ἡνιόχει, me judice, recipi debuerat. Vide Ver. Histor. II, 45. ζεύξαντες δύο δελφῖνας ἤλαυνόν τε καὶ ἡνιόχευον, ubi ἡνιόχουν e cdcbs substituam, etsi De Astrolog. c. 19. bis reperitur ἡνιοχεύειν. Dicam nunc de verbis, quae protenus subsequuntur: λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος πέρι καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται., ubi legendum censeo: ἔρονται, dicit etiam de anno ejusque tempestatibus omnibus, etiamsi eum non consulunt. Cf. superius: εὖτ' ἂν ἐθέλῃσι χρησμηγορέειν. Hanc emendationem mihi praeivit frater, dulce decus meum, quem nunc multorum dierum itinere ab me sejunctum flagranti desiderio prosequor. Convertamus nos ad c. 51. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι αὐλέωσί τε καὶ ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται. Scribendum: ἐπεὰν γὰρ οἱ Γάλλοι —. Nihil valet οἱ ἄλλοι, si quidem Gallos cum sanctis quibusdam hominibus illa celebrasse orgia e praecedentibus (c. 50.) cognovimus. Enimvero ineunte c. 55. Λέξω δὲ καὶ τῶν πανηγυριστέων πέρι, τὰ ἐκεῖνοι ποιέουσι. editores monitu *Solani* πέρι addiderunt praeter librorum voluntatem, credo etiam Luciani. Quin ἕκαστοι (pro ἐκεῖνοι) lectione optime testatâ et commate ante τῶν πανηγ. locato, ut Genitivus ab ἕκαστοι pendeat, res profligatur omnis. Ex iisdem fere subsidiis Saturnal. c. 4. φέρεσθαι τὸν ἀλλάντα susceptum vellem. Sequitur: ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται —. Legendum: ἀπικνέηται. In eodem capite etiam haecce offenderis: ἄρας δὲ ἀπὸ τῆς ἑωϋτοῦ ὁδοιπορέει., ubi interpretationis pravitatem, ut video, jam *Schaeferus* notavit, ad Bos. Ellips. p. 576. . Sic statim: ἐς τὴν ἑωϋτοῦ αὖτις ἀπικέσθαι. Toxaris c. 3. τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας. Thucyd. VI, 33. πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀπάραντες. Deinde vero c. 58. interpunge: στέψαντες τὰ ἱρήϊα, ζωὰ ἐκ τῶν

προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ κατενειχθέντα θνήσκουσι. Capite ultimo attingamus haec verba: *μή μιν ἄλλως γάμον ἰέναι.* Puto, scripsit Lucianus: *μή τιν' ἄλλως ἐς γάμον ἰέναι,* ne quis aliter matrimonium iniret. Lexiphani sane ego quidem reliquerim c. 5. ἀποθρέξομαι οὖν καὶ αὐτὸν τὸν παῖδα., nec non Philopatridis auctori c. 5. αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται. Praeter haec pauca, quae nunc ex hoc libello ionice composito emendare conatus sum, multi loci graviter ex parte afflicti valetudini suae ad depellendum difficili frustra ingemiscunt.

Demosth. Encom. c. 21. νόμος μὲν Ὁμηρικὸς ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν διατίθεσθαι ποδῶν ἢ κεφαλῆς ἢ κόμης ἤδη δὲ κἀκ τῶν φορημάτων —.

Imo: *ἔτι δὲ κ.*.

Demosth. Encom. c. 30. οὐ γὰρ ἐκέλευες τήν *τε πρώτην* μὴ βιάζεσθαι;

Τήν γε πρώτην merito adoptavit *Schaeferus,* ad Bos. Ellips. p. 578. Piscatores c. 39. προσεκύνησα τήν γε πρώτην.

Demosth. Encom. c. 39. — τῇ πρεσβείᾳ ἣν ῥᾷστα ἂν κεκρατηκώς, τοῦ Δημοσθένους δὲ ἐπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Distingue: *Μάτην, εἶπεν ἄν, ἐπρ.* In Fugitivis c. 22. οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως *ἂν ἐκείνῳ παρὰ τὸν καιρὸν δοκεῖ,* quae verba satis firmantur antegressis αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως κατάπεμψον, lege: *δοκῇ.* [Paullo ante malim: ἐγώ *σοι,* ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι.]. Imagines c. 3. ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχει. l.: *ἔχῃ.* Hermot. c. 21. οὐδὲν γὰρ ἄν σοι ἀρέσκει. dele: *ἄν.* Pro Imagin. c. 17. ὅσῳ περ ἂν — διακειμένη *τυγχάνεις.* pro *τυγχάνῃς Reitzius* demum et *Schmiederus* male feriati intulerunt. De Morte Peregrin. c. 30. l.: ὅς δέ κε — φεύγῃ. Cynicus c. 18. *ὅπου ἂν* τούτῳ δοκεῖ. Recte *Jacobsius:* ὁποίαν. Verum Halcyon. c. 5.

ὡς ἂν εἶπον. et Amores c. 37. ὡς ἂν οἶμαι. scire sane velim, quo pacto illi corrigant, qui interiora et reconditiora scrutantur.

Ibidem c. 43. καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι διεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων.

Pulcerrime hunc satis vexatum locum restituit cod. *Gorlit.*, quum διαφέρομεν praebeat.

Ib. c. 46. *Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ —.*
Quidni: σώζει?

Deor. Concil. c. 5. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις.

Falso vertitur. Sententia est: *ita ut quis multos conjiciat.* Ibidem c. 14. *Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον.* sensus, quem *Gesnerus* ejusque pedissequus in talibus (ea dico, quorum ipsi graeco sermone haud penitius perspecto difficilis esset dijudicatio) *Wielandus* perverterunt, pene in oculos et sensus incurrit. Hoc dicit molestus Deus: *Si vis finem horum incommodorum, aliquod decretum praelegam.*

Cynicus c. 1. περινοστεῖς ἄλλοτε ἀλλαχοῦ καὶ εὐναζόμενος ἐπὶ ξηροῦ δαπέδου —.

Credo melius multo habiturum: εὐνάζῃ μόνος. Dial. Mort. X, 11. σὲ δὲ οὐδείς, ὦ Μένιππε, δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος.

Cynicus c. 3. *Βούλει οὖν εἴδωμεν —.*

Debuit saltem εἰδῶμεν exarari. Sed verius est: ἴδωμεν. Mox pro: ἔστω τοῦτο. malim: ἔστι τ. . Hae duae voces haud raro permutantur. Ibidem c. 8. verba: οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην διὰ τὸν χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα. justum disputandi ordinem adeo perturbant, ut nihil dubitem, quin inepti sint glossatoris potius, quam Luciani.

Pseudosoph. c. 5. *τίς γὰρ ἄν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τῆς τήμερον ὡς ἐξιών;*

L.: *ἀποκριθείη.* Non emendatius infra c. 7. *καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ;* Sed c. 10. *καὶ πῶς ἂν μάθῃς* c. *Gorlit.* verum *μάθοις* servavit.

Ibid. c. 8. *Οὐδέν γε, ὥςτε ἐμὲ μαθεῖν.*

Elegantius est, quod c. 10. legitur: *ὥςτε κἀμὲ μαθεῖν.* Tum c. 9. magis placet: *εἰ δέ τις λέγοι σοι παρελθὼν —.*

Philopatridis editi culpam Lucianum insontem sustinuisse post ea, quae a *Gesnero* partim justo cupidius, plerumque tamen apposite ad persuadendum in singulari scriptione disputata sunt, in confessis esse censetur. Quae sententia quanquam merito suo sic invaluit, eam ut unquam exstirpatum iri improbabile sit, placet tamen nonnulla orationis vitia ad intellectum aperta, consentanea autem ad scriptoris imperitiam castigare. Ac primum quod legimus c. 4. *τί γὰρ ἂν δυνήσηται —.*, is vero ingens barbarismus est. Dehinc c. 6. quod *πάντων* inter atque *τῶν θεῶν* interjacet *τε,* stolide accessit. C. 8. autem: *Λέγε, ὅτι γε βούλει.* pro *γε* utique *καί* postulatur: sed emendandi periculum anceps est, quum sequatur: *ὅπου γε βούλεται.* Nec minus otiosum *γε* post v.: *ἀλλ' οὐχ οἱ δύναμις.*, ubi quae antecedunt: *Καὶ διὰ τί οὐ τοῖς σώζειν δυναμένοις* cet., ea puerili auso e Luc. Charont. c. 12. descripta sunt. Sed c. 9. *νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ* mendosum puto pro: *ἀμφιρύτῃ.* Parum capio *γὲ* voculam et c. 12. post *ἐπομόσωμαι* et c. 14. post *ἐγχαράττουσι.* Jam permire opponuntur c. 15. *τόδε μέν τι — τοῖον δέ.* Capite proximo lepidus ille jocus: *τοῦτο κἀγὼ πολλάκις προὐμαντευσάμην* cet. e Luc. Disp. cum Hesiod. c. 7. 8. assumtus est. Quod c. 19. exstat: *ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γε — θεάσωμαι.*, hoc quidem vitii unius literae imminutione tollatur. Non ita facile opem feras consimili Conjunctivo, c. 25. *κατεφλυάρουν τὰ αὐτῶν ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα —.* Inprimis vero elegans habendum c. 26. *ὁπό-*

ταν ὀνειροπολεῖτε. Magis etiam eruditum subactique sensus scriptorem sapit c. 26. εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα — οὐκ ἂν — ἐξιχνεύσητε. Culpâ librarii fortasse illatum est c. 27. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προςτιθῶ σοι: lingua τάδε flagitat. Etiam in Astrolog. c. 19. οἱ δὲ τά γε (pro: τάδε) ἀγνοέοντες. male reliquerunt. Obiter moneo, c. 28. σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται. ductum esse ex nobili loco, Arist. Ran. v. 1154 sq. . Pro versibus numerarunt c. 29. Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν, | Ἀλλ' αὔξει ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα. At hosne versus esse? Postremo in ipso operis fine c. 29. — τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν πανομένας, εἴτ' οὖν καὶ ἀνακοπτομένας, manifestum est, literam mutato opus esse: εἴθ' οὖν καὶ — utinam etiam —. Quaenam igitur ex his vitiis (et supersunt etiam alia) scriptori ipsi neque scribis illo rudioribus tribui oporteat, quaestio potest incidere. Mihi fateor de singulis istis tanto minus liquere, quum in hoc libello Codices, quorum magna pars Philopatride, tanquam pondere inutili, non inviti, ut puto, carent, dubium animum perraro corroborent.

Charidemus c. 3. — οὕτως ἂν ἱκανὴν καταθοῖο τὴν χάριν.

Imo: καταθεῖο. Etiam in Saturnal. c. 39. vitiose συνθοῖντο vulgo invenitur.

Charidem. c. 6. — αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον.

Legendum: αὐτοῦ δὲ —. Ibidem c. 18. pro φαίνονται lege: φαίνωνται.

Nero c. 1. Ἡ ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ σοί, Μουσώνιε, διὰ χειρός, ὥς φασι, γεγονυῖα, τῷ τυράννῳ νοῦν εἶχεν Ἕλληνα. Sic interpungendum. Porro c. 6. cohaerent verba sic: Ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ αὐτῷ, χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ —. At vero c. 7. νεύει μὲν γὰρ — ἐπ' ἄκρων διΐσταται τῶν ποδῶν corrige: δ' ἵσταται. Capite insequenti: ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἣν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. rectissime emendavit *Jacobsius*: εἰσὶ γάρ —. Dial. Mort. 20, 5. οὐδὲν ἴσον κύαμοι.

Oxoniensis: *εlσl.* Jam c. 9. — *οἷον προςήκοντάς τ ε τῷ πράγματι.* lege: *τ ι.* Postremo (finis est enim jam nunc faciendus) c. 11. ultima verba: *Ἀλλὰ μὴ — οὔ φασι δεῖν,* haud dubie loquitur Musonius, priora autem *εὖγε, ὦ θεοί.* Menecrati continuanda alter dicere prorsus nequit vir magnae moderationis, qui licet a Nerone immerito punitus in toto dialogo nullum iracundiae signum prodiderit.

S. V. V. D. Q.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

---

1. Σὺ μὲν ἴσως, ὦ φίλτατε Κέλσε, μικρόν τι τοῦτο καὶ φαῦλον οἴει τὸ πρόσταγμα προστάττειν τὸν Ἀλεξάνδρου σοι τοῦ Ἀβωνοτειχίτου τοῦ γόητος βίον καὶ ἐπινοίας [a]) αὐτοῦ καὶ τολμήματα καὶ μαγγανείας εἰς [b]) βιβλίον ἐγγράψαντα πέμψαι. τὸ δέ, εἴ τις ἐθέλοι πρὸς τὸ ἀκριβὲς [c]) ἕκαστον ἐπεξιέναι, οὐ μεῖόν ἐστιν, ἢ τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου πράξεις ἀναγράψαι· τοσοῦτος εἰς κακίαν [d]) οὗτος, ὅσος εἰς ἀρετὴν ἐκεῖνος. ὅμως δὲ εἰ μετὰ συγγνώμης ἀναγνώσεσθαι μέλλοις [e]) καὶ τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἱστορουμένοις προσλογιεῖσθαι, ὑποστήσομαί σοι τὸν ἆθλον καὶ τὴν Αὐγείου βουστασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' εἰς δύναμίν γε τὴν ἐμαυτοῦ ἀνακαθήρασθαι πειράσομαι ὀλίγους ὅσους τῶν κοφίνων ἐκφορήσας, ὡς ἀπ' ἐκείνων τεκμαίροιο

[a]) ἐπινοίας] ἐποιωίας B1. 2. 3. Par. A1. Fl. H. [b]) εἰς] ἐς 3011., qui sic in toto hoc libello. [c]) πρὸς τὸ ἀκριβές] πρῶτον ἀκριβῶς 3011. [d]) εἰς κακίαν] ἐν κακίᾳ P. et Angl. [e]) μέλλοις] Non variatur. *Solanus.*

ὦ φίλτατε Κέλσε] Οὗτός ἐστι Κέλσος ὁ τὴν καθ' ἡμῶν μακρὰν φλυαρίαν ἐν ὀκτὼ γράψας βιβλίοις, ᾧ πρὸς ἰσάριθμον ἀντεξαγόμενος πρόθεσιν ὁ σπουδαιότατος ἀντεῖπεν Ὠριγένης μεστοὺς ἁπάσης σοφίας καὶ εὐσεβείας ἐξυφηνάμενος λόγους καὶ λῆρον ἀποφήνας τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ σπούδασμα. V. οὗτος ἴσως ὁ Κέλσος, καθ' οὗ τὰ Ὠριγένους συγγράμματα. Cod. 2954. ad cap. 21.

πόση πᾶσα καὶ ὡς ἀμέτρητος [f]) ἦν ἡ κύπρος, ἣν τριςχίλιοι βόες ἐν πολλοῖς ἔτεσι ποιῆσαι ἐδύναντο. 2. Αἰδοῦμαι μὲν οὖν ὑπὲρ ἀμφοῖν ὑπέρ τε σοῦ καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ· σοῦ μέν, ἀξιοῦντος μνήμῃ καὶ γραφῇ παραδοθῆναι ἄνδρα τριςκατάρατον· ἐμοῦ [g]) δέ, σπουδὴν ποιουμένου ἐπὶ τοιαύτῃ ἱστορίᾳ καὶ πράξεσιν ἀνθρώπου, ὃν οὐκ ἀναγιγνώσκεσθαι πρὸς τῶν πεπαιδευμένων ἦν ἄξιον, ἀλλ' ἐν πανδήμῳ τινὶ μεγίστῳ θεάτρῳ ὁρᾶσθαι ὑπὸ πιθήκων ἢ ἀλωπέκων σπαραττόμενον. ἀλλ' ἤν τις ἡμῖν ταύτην ἐπιφέρῃ τὴν αἰτίαν, ἕξομεν καὶ αὐτοὶ εἰς παράδειγμά τι τοιοῦτον ἀνενεγκεῖν, καὶ Ἀῤῥιανὸς γὰρ ὁ τοῦ Ἐπικτήτου μαθητής, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώτοις [h]) καὶ παι-

[f]) ἀμέτρητος] ἀμήθητος mA1w. ἀμύθητος P. 3011. [g]) ἐμοῦ] ἐμαυτοῦ mA1. [h]) ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώτοις] Luc. Pseudologist. c. 21. ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. Vituperarem, si quis πρῶτος vel ἄριστος substitueret. Namque ut Thucyd. I, 6. scriptura: ἐν τοῖς πρώτοις δὲ Ἀθηναῖοι —. negligenda sit, ut non audiendus *Gorlitiensis* codex in Luc. Gall. c. 24. κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίαις., sunt, quae expugnari nisi summâ vi adhibitâ nequeant. Plato II, III, p. 388, 12. Bekker. — ἐπ' ἄνδρας οἱ τῶν τότε Ἑλλήνων ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις ἦσαν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον —., ubi Al. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκιμωτάτοις. Consentiunt libri Luc. Somnio c. 2. λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις., ubi attulit *Hemsterhusius* e Suida: — ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις., nimirum ut φίλος commendaret. Luc. Scytha c. 3. ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. Thucydid. VII, 19. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τοῖς πρώτοις ὁρμήσαντες —. *Reitzius* πρῶτοι. Thucyd. VII, 27. ἐν τοῖς πρώτοις χρημάτων τ' ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. *Bekkerus* πρῶτον ex ingenio rescripsit. Thucyd. IV, 105. — καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν —., ubi idem *Bekkerus* paullo dubitantius: *Fortasse*, inquit, *legendum* πρῶτον. Thuc. VIII, 89. οἳ μετέσχον μὲν ἐν τοῖς πρώτοις τῶν πραγμάτων —., ubi vir maximus resumtâ audaciâ πρῶτοι de suo sensu suscepit. Haec exempla incorruptae fidei omnia esse puto et plane censeo eorumque integritati per conjecturas noceri elegantes ad speciem, re ipsâ inanes. Sed quoniam ad formulam ἐν

καὶ Ἀῤῥιανὸς γὰρ] Ὅτι Ἀῤῥιανὸς κατὰ τὸν Σεβαστὸν ἦν. ἐπεὶ καὶ ὁ Ἐπίκτητος ὁ Στωϊκός, οὗ τὰ ἠθικὰ φέρονται, κατὰ τοῦτον ἦν. V.

δεία παρ' ὅλον τὸν βίον συγγενόμενος ὅμοιόν τι παθὼν ἀπολογήσαιτ' ἂν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· Τιλλιβό-

τοῖς μάλιστα sumus delati, proponam aliquid, quod quum erumpere ultro gestiat, cohiberi diutius non potest. Notissimum est enim, hanc vocem ab *Reitzio* sic esse diremtam, ut plene hoc dici existimaret: *ἐν τοῖς τοιούτοις, μάλιστα τοιοῦτος.* Scio, cum quot et quantis viris confligam; nihilo tamen magis id ratum habeo. Nam et *praecedere interdum Adjectivum* video, ut: *τὸ τῶν Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἐν τοῖς μάλιστα ἦν.*, vel *νόμος — ὀρθῶς ἅμα καὶ φιλανθρώπως κείμενος ἐν τοῖς μάλιστα.*, et *repugnare videtur consimile: ἱερὸν — ἅγιον ἐν τοῖς πάνυ* (v. *Schaeferus* ad Bos. Ellips. p. 380.). Accedit, ut Genitivus, si quando subnectitur, considerandus sit: Plato Convivio *παραγεγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ Σωκράτους ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε.* Critone *ἐν τοῖς μάλιστα Ἀθηναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὡμολογηκὼς τυγχάνω.*, ubi quo jure connectatur *ἐν τοῖς τῶν τότε* (aut *Ἀθηναίων*), *μάλιστα*, non habeo dicere. Quid vero? caditne *Reitzii* ratio etiam in illud: *ὅμοια τῷ* (vel *τοῖς*) *μάλιστα?* Quod si quis illuc detorquere conabitur, quid faciet istis: *ὅμοια τοῖς πλουσιωτάτοις, ὁμοίως τῷ πρώτῳ?* Unde mihi potius sic videtur, originem hujus loquutionis in eo consistere, ut res ita sit informata animo: *ἐν τοῖς μάλιστα τοιούτοις οὖσι, τοιοῦτος*, attamen qui de propriâ verborum vi crebro detrahit, usum evicisse, ut *ἐν τοῖς* simpliciter augeret Superlativos et corroboraret. Hinc talia: *ἐν τοῖς βαρύτατα, ἐν τοῖς χαλεπώτατα, ἐν τοῖς πρῶτον* explicantur; hinc factum, ut vel cum foeminino genere (ut *ἐν τοῖς πλεῖσται*) *ἐν τοῖς* componeretur. Quae si me non fefellit opinio, *ἐν τοῖς, quando a primâ origine res repetitur,* mas est a Graecis acceptus et nobis habendus, neque vero, ut *Wolfio* placet, viros inter et feminas interjacet, quod vel muliere deterius. Etenim ubi Superlativis vim addit loquutio, de quâ agimus, disputare *tum* et contendere, quo sit in genere *ἐν τοῖς* positum, pene nobis videtur ea explorare, quae Graeci ipsi nequaquam curaverint. Ceterum, quod supra omiseram, sic etiam loquutus Lucianus est: De Syria Dea c. 10. *ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα πρῶτόν ἐστι.* Postremo dubitari nullo modo potest, quin quod *Wolfius* in locis: *ἑορτὴν — σεμνὴν ἐν ταῖς πάνυ* atque: *ἑορτὴν — ἐν ταῖς πάνυ τιμίαν* cupit *ἐν τοῖς* restitui, ea falsa sit opinio. Qui utinam *Hemsterhusium*, quo auctore utitur, diligentius consuluisset! reperisset enim *ταῖς μάλιστα ὁμοίως, ὀνομαστὴν ἐν ὀλίγαις* et *ζηλωτὴ ἐν ὀλίγαις.* Prorsus convenit locus, quem supra e Luc. Gallo petii; *Reiskium*, quum in contrarium errorem incidisset, duobus exemplis, *Wolfii*

ρου [i]) γοῦν τοῦ λῃστοῦ κἀκεῖνος βίον ἀναγράψαι ἠξίωσεν· ἡμεῖς δὲ πολὺ ὠμοτέρου λῃστοῦ μνήμην ποιησόμεθα, ὅσῳ μὴ ἐν ὕλαις [k]) καὶ ὄρεσιν, ἀλλ' ἐν πόλεσιν οὗτος ἐλῄστευεν οὐ Μινύαν [l]) μόνην οὐδὲ τὴν Ἴδην κατατρέχων οὐδὲ ὀλίγα τῆς Ἀσίας μέρη τὰ ἐρημότερα [m]) λεηλατῶν, ἀλλὰ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐμπλήσας τῆς λῃστείας τῆς αὐτοῦ. 3. Πρότερον δέ σοι αὐτὸν ὑπογράψω τῷ λόγῳ πρὸς τὸ ὁμοιότατον εἰκάσας τὴν μορφὴν ὡς ἂν δύνωμαι καίτοι μὴ πάνυ γραφικός τις ὤν. τὸ γὰρ δὴ σῶμα, ἵνα σοι καὶ τοῦτο δείξω, μέγας τε ἦν καὶ καλὸς ἰδεῖν καὶ θεοπρεπὴς ὡς ἀληθῶς, λευκὸς τὴν χρόαν, τὸ γένειον οὐ πάνυ λάσιος, κόμην τὴν μὲν ἰδίαν τὴν δὲ καὶ πρόσθετον ἐπικείμενος εὖ μάλα εἰκασμένην καὶ τοὺς πολλοὺς ὅτι ἦν ἀλλοτρία λεληθυῖαν, ὀφθαλμοὶ πολὺ τὸ γοργὸν καὶ ἔνθεον διεμφαίνοντες, φώνημα ἥδιστόν τε ἅμα καὶ λαμπρότατον, καὶ ὅλως οὐδαμόθεν μεμπτὸς [n]) ἦν ταῦτά γε. 4. Τοιόσδε μὲν τὴν μορφήν, ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη, ἀλεξίκακε Ἡράκλεις καὶ Ζεῦ ἀποτρόπαιε καὶ Διόσκουροι σωτῆρες, πολεμίοις καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γένοιτο, ἢ συγγενέσθαι [o]) τοιούτῳ τινί. συνέσει μὲν γὰρ καὶ ἀγχινοίᾳ καὶ δριμύτητι πάμπολυ τῶν ἄλλων διέφερε καὶ τό γε [p]) περίεργον καὶ εὐμαθὲς καὶ [q]) μνημονικὸν καὶ πρὸς τὰ μαθήματα εὐφυὲς πάντα ταῦτα εἰς ὑπερβολὴν ἕκαστα ὑπῆρχεν αὐτῷ, ἐχρῆτο δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ χείριστον καὶ ὄργανα ταῦτα γενναῖα ὑποβεβλημένα ἔχων αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ

uno, altero tum primum prolato *Schaeferus* l. l. recte reprehendit. [i]) *Τιλλιβόρου*] *Τιλλορόβου* 3011. [k]) *ὕλαις*] 3011. Vulgo *ὕλῃ*. [l]) *Μινύαν*] *Μυσίαν Palmerius.* [m]) *ἐρημότερα*] *ἐρημότατα* 3011. [n]) *μεμπτός*] *μωμητός* P. *μιμητός* 3011. [o]) *ἢ συγγενέσθαι*] *καὶ μὴ συγγενέσθαι* 2954. 3011. [p]) *καὶ τό γε περίεργον*] Aptius mihi videtur *καὶ τό τε περ.*, non quo *καὶ — γὲ* quid sit ignorem, sed ob *πάντα ταῦτα.* [q]) *καὶ τὸ μνημονικόν*] *τὸ* a *Reitzio* aliisque e *Juntinâ* ed. adjectum expunxi.

οὐ Μινύαν μόνην] *Πότερον τὸν Ὀρχομένιον Μινύαν, οὗ καὶ Ὅμηρος μνημονεύει Ὀρχόμενον φάσκων Μινύειον, ἢ τὸν Βοιώτιον;* V.

διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον ἢ Φρυνώνδαν ἢ Ἀριστόδημον ἢ Σώστρατον. αὐτὸς γὰρ τῷ γαμβρῷ Ῥουτιλλιανῷ [r]) ποτε γράφων καὶ τὰ μετριώτατα ὑπὲρ αὐτοῦ [s]) λέγων Πυθαγόρᾳ ὅμοιος εἶναι ἠξίου, ἀλλὰ ἵλεως μὲν ὁ Πυθαγόρας εἴη σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν γνώμην θεσπέσιος, εἰ δὲ κατὰ τοῦτον ἐγεγένητο, παῖς ἂν εὖ οἶδα ὅτι πρὸς αὐτὸν εἶναι ἔδοξε, καὶ πρὸς Χαρίτων μή με νομίσῃς ἐφ᾽ ὕβρει ταῦτα τοῦ Πυθαγόρου λέγειν ἢ συνάπτειν πειρώμενον αὐτοὺς εἰς [t]) ὁμοιότητας τῶν πράξεων, ἀλλ᾽ εἴ τις τὰ χείριστα καὶ βλασφημότατα τῶν ἐπὶ διαβολῇ περὶ τοῦ Πυθαγόρου λεγομένων, οἷς ἔγωγε οὐκ ἂν πεισθείην ὡς ἀληθέσιν οὖσιν, ὅμως συναγάγοι ἐς τὸ αὐτό, πολλοστὸν ἂν μέρος ἅπαντα ἐκεῖνα γένοιτο τῆς Ἀλεξάνδρου δεινότητος. ὅλως γὰρ ἐπινόησόν μοι καὶ τῷ λογισμῷ διατύπωσον ποικιλωτάτην [u]) τινὰ ψυχῆς κρᾶσιν ἐκ ψεύδους καὶ δόλων καὶ ἐπιορκιῶν καὶ κακοτεχνιῶν συγκειμένην ῥᾳδίαν τολμηρὰν παράβολον φιλόπονον ἐξεργάσασθαι τὰ νοηθέντα καὶ πιθανὴν καὶ ἀξιόπιστον καὶ ὑποκριτικὴν τοῦ βελτίονος καὶ τῷ ἐναντιωτάτῳ τῆς βουλήσεως [x]) ἐοικυῖαν. οὐδεὶς γοῦν τοπρῶτον ἐντυχὼν οὐκ ἀπῆλθε δόξαν λαβὼν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς εἴη πάντων ἀνθρώπων χρηστότατος καὶ ἐπιεικέστατος καὶ προσέτι ἁπλοϊκώτατός τε καὶ ἀφελέστατος [y]) ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὸ μεγαλουργὲς προσῆν [z]) καὶ τὸ μηδὲν [a]) μικρὸν ἐπινοεῖν, ἀλλ᾽ ἀεὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸν νοῦν.

r) Ῥουτιλλιανῷ] *Ῥουτιλιανῷ* Fl. s) *αὐτοῦ*] B2. Vulgo *αὐτοῦ*. t) *εἰς*] *πρὸς* J. 3011. u) *ποικιλωτάτην*] *Jensius.* Vulgo *ποικιλοτάτην*. x) *βουλήσεως*] Par. B1. 2. 3. mA1VV. Vulgo *βολήσεως*. Praestat: *δοκήσεως*, Cf. Thuc. 6, 64. Luc. Amor. c. 15. y) *ἀφελέστατος*] *ἀσφαλέστατος* Exc. *Fl.* . z) *προσῆν*] *προῆν* Exc. *Fl.* . a) *μηδὲν ἀεὶ — ἀλλ᾽*

ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας] *Οὗτοι ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες γένος, Σίλλος καὶ Τριβαλλὸς ὀνομαζόμενοι ἐπίορκοι καὶ ἀργοί· ἀπ᾽ αὐτῶν δὲ καὶ τὸ παροιμιαζόμενον, Κερκώπων ἀγορά. ἀπελιθώθησαν δ᾽ οὗτοι. Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους μεταβαλεῖν φησι διὰ κακοήθειαν. Ὁ δὲ Εὐρύβατος ὡς πονηρὸς καὶ πανοῦργος πρὸς δὲ καὶ προδότης εἰσάγεται. Ὡσαύτως καὶ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται. ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων ἐς ὑπερβολήν, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται. τούτοις ὅμοιος καὶ ὁ Σώστρατος.* V.

5. *Μειράκιον μὲν οὖν ἔτι ὢν πάνυ ὡραῖον, ὡς ἐνῆν ἀπὸ τῆς καλάμης τεκμαίρεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν διηγουμένων, ἀνέδην*[b]) *ἐπόρνευε καὶ συνῆν ἐπὶ μισθῷ τοῖς βουλομένοις*[c]). *ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις λαμβάνει τις αὐτὸν ἐραστὴς γόης τῶν μαγείας καὶ ἐπῳδὰς θεσπεσίους ὑπισχνουμένων καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς*[d]) *τοῖς ἐχθροῖς καὶ θησαυρῶν ἀναπομπὰς καὶ κλήρων διαδοχάς. οὗτος ἰδὼν εὐφυᾶ παῖδα καὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν αὐτοῦ*[e]) *πράξεων ἑτοιμότατον οὐ μεῖον ἐρῶντα τῆς κακίας τῆς αὐτοῦ, ἢ αὐτὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκείνου ἐξεπαίδευσέ τε αὐτὸν καὶ διετέλει ὑπουργῷ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ διακόνῳ χρώμενος. ὁ δ' αὐτὸς ἐκεῖνος δημοσίᾳ μὲν δῆθεν ἰατρὸς ἦν, ἠπίστατο δὲ κατὰ τὴν Θῶνος*[f]) *τοῦ Αἰγυπτίου γυναῖκα, Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά· ὧν ἁπάντων κληρονόμος καὶ διάδοχος οὗτος*[g]) *ἐγένετο. ἦν δὲ ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος καὶ ἐραστὴς τὸ γένος Τυανεὺς τῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ*[h]) *τῷ πάνυ*[i]) *συγγενομένων καὶ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ τραγῳδίαν εἰδότων. ὁρᾷς ἐξ οἵας σοι διατριβῆς ἄνθρωπον λέγω;* 6. *Ἤδη δὲ πώγωνος ὁ Ἀλέξανδρος πιμπλάμενος καὶ τοῦ Τυανέως ἐκείνου ἀποθανόντος ἐν ἀπορίᾳ καθεστὼς ἀπηνθηκυίας ἅμα τῆς ὥρας ἀφ' ἧς*[k]) *τρέφεσθαι ἐδύνατο οὐκ ἔτι μικρὸν οὐδὲν ἐπενόει*[l]) *ἀλλὰ κοινωνήσας Βυζαντίῳ τινὶ χρονογράφῳ*[m]) *τῶν καθιέντων ἐς τοὺς ἀγῶνας*

ἀεὶ] *ἀεὶ* bis abest a 3011. Hinc prius induxi. Aliter in Asino c. 21. *καὶ τὸ ξίφος ἀεὶ ἔφερε καὶ τὴν θύραν ἀεὶ ἐπῆγε.* Loquutio haec de magno audacique conamine solennis. Infra c. 6. *οὐκέτι μικρὸν οὐδὲν ἐπενόει* (at c. 56. *μείζω ἀεὶ προσεπενόει.*) Nigrin. c. 5. *καὶ ὅλως μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν ἐπινοῶ.* Thucyd. II, 8. *ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι ἀλλ' ἔῤῥωντο ἐς τὸν πόλεμον.* Idem VII, 57. *ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν.*, ubi v. *Duckerum.* Arist. Equit. v. 387. *ἀλλ' ἔπισθι καὶ στρόβει, μηδὲν ὀλίγον πόει.* *Brunckius* *ποίει*, ego *νόει* sufficio. Sed Luc. Parasit. c. 42. *οὐδὲν ὑπισχνῇ μέτριον.* *omnia magna loqueris*, ut ait *Horatius.* [b]) *ἀνέδην*] *ἀναίδην* 3011. [c]) *βουλομένοις*] A. P. L. mA1VV. Vulgo *δεομένοις.* [d]) *ἐπαγωγὰς τοῖς*] *ἐπαγωγὰς ἐπὶ τοῖς* *Fl.* [e]) *αὐτοῦ*] *ἑαυτοῦ* 3011. [f]) *Θῶνος*] *Θῶωνος* Ang. P. 3011. [g]) *οὗτος*] A. P. L. 3011. jure probatum *Schaefero* ad Dion. Halic. p. 147.. Olim *αὐτός.* [h]) *Τυανεῖ*] *Τειανεῖ* J. [i]) *τῷ πάνυ*] *Marcilius.* Vulgo *πάνυ*, quod ignorat 3011. [k]) *ἀφ'*] *ὑφ'* 3011. [l]) *ἐπενόει*] *ἀπενόει* P.. [m]) *χρονογράφῳ*] *χορογράφῳ* *Fl.* et utrum 3011. an 2954. incertum.

πολὺ καταρατοτέρω τὴν φύσιν (Κοκκωνᾶς δὲ ἐπεκαλεῖτο οἶμαι) περιῄεσαν γοητεύοντες καὶ τοὺς παχεῖς τῶν ἀνθρώπων (οὕτω γὰρ αὐτοὶ τῇ πατρίῳ τῶν μάγων φωνῇ τοὺς πολλοὺς ὀνομάζουσιν) ἀποκείροντες, ἐν δὲ τούτοις καὶ Μακέτιν γυναῖκα πλουσίαν ἔξωρον μὲν ἐράσμιον δὲ ἔτι εἶναι βουλομένην ἐξευρόντες ἐπεσιτίσαντό [n]) τε τὰ ἀρκοῦντα παρ' αὐτῆς καὶ ἠκολούθησαν ἐκ τῆς Βιθυνίας εἰς τὴν Μακεδονίαν. Πελλαία δὲ ἦν ἐκείνη πάλαι μὲν εὐδαίμονος χωρίου κατὰ τοὺς Μακεδόνων βασιλέας νῦν δὲ ταπεινοὺς καὶ ὀλίγους [o]) τοὺς οἰκήτορας ἔχοντος. 7. Ἐνταῦθα ἰδόντες δράκοντας παμμεγέθεις ἡμέρους πάνυ καὶ τιθασσοὺς ὡς καὶ ὑπὸ γυναικῶν τρέφεσθαι καὶ παιδίοις συγκαθεύδειν καὶ πατουμένους ἀνέχεσθαι καὶ θλιβομένους μὴ ἀγανακτεῖν καὶ γάλα πίνειν ἀπὸ θηλῆς κατὰ ταὐτὰ τοῖς βρέφεσι (πολλοὶ δὲ γίνονται παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι [p]), ὅθεν καὶ τὸν περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος μῦθον διαφοιτῆσαι πάλαι εἰκὸς ὁπότε ἐκύει τὸν Ἀλέξανδρον δράκοντός τινος [qr]) οἶμαι τοιούτου συγκαθεύδοντος αὐτῇ) ὠνοῦνται τῶν ἑρπετῶν ἓν τὸ κάλλιστον ὀλίγων ὀβολῶν. 8. Καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδην, ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη. ὡς γὰρ ἂν δύο κάκιστοι καὶ μεγαλότολμοι καὶ πρὸς τὸ κακουργεῖν προχειρότατοι ἐς τὸ αὐτὸ συνελθόντες ῥᾳδίως κατενόησαν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ὑπὸ δυεῖν [s]) τούτοιν μεγίστοιν [t]) τυραννούμενον ἐλπίδος καὶ φόβου καὶ ὅτι ὁ τούτων ἑκατέρῳ ἐς δέον χρήσασθαι δυνάμενος τάχιστα πλουτήσειεν ἄν. ἐν [u]) ἀμφοτέροις γὰρ τῷ τε δεδιότι καὶ τῷ ἐλπίζοντι ἑώρων τὴν πρόγνωσιν ἀναγκαιοτάτην τε καὶ ποθεινοτάτην οὖσαν καὶ Δελφοὺς οὕτω πάλαι πλουτῆσαι καὶ ἀοιδίμους γενέσθαι καὶ Δῆλον καὶ Κλάρον καὶ Βραγχίδας τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ δι' οὓς προεῖπον τυ-

n) ἐπεσιτίσ.] ἀπεσιτ. P. o) ὀλίγους τούς] ὀλιγίστους sive 2954. sive 3011. p) παρ' αὐτοῖς τοιοῦτοι] 3011. Vulgo τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς. qr) τινός] om. 3011. s) δυεῖν] δυοῖν P. et, uti videtur, J.. t) μεγίστοιν] τυράννοιν add. Hemsterh. ap. Geel. p. 27. u) ἐν] om. *Fl.*. Id non probare debebat *Struvius*, L. L. p. 245.

καὶ Δελφοὺς] Προσυπακουστέον κἀνταῦθα τὸ κατενόησαν· οἷον, καὶ Δελφοὺς οὕτω κατενόησαν πλουτῆσαι καὶ ἀοιδίμους γενέσθαι. V.

ράννους τὴν ἐλπίδα καὶ τὸν φόβον φοιτώντων ἐς τά [x]) ἱερὰ καὶ προμαθεῖν τὰ μέλλοντα δεομένων καὶ δι' αὐτὸ ἑκατόμβας θυόντων καὶ χρυσᾶς πλίνθους ἀνατιθέντων, ταῦτα πρὸς ἀλλήλους στρέφοντες καὶ κυκῶντες μαντεῖον συστήσασθαι καὶ χρηστήριον ἐβουλεύοντο, εἰ γὰρ τοῦτο προχωρήσειεν αὐτοῖς αὐτίκα πλούσιοί τε καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθαι ἤλπιζον ὅπερ μειζόνως [y]) ἢ κατὰ τὴν πρώτην προσδοκίαν ἀπήντησεν αὐτοῖς καὶ κρεῖττον διεφάνη τῆς ἐλπίδος. 9. Τοὐντεῦθεν τὴν σκέψιν ἐποιοῦντο πρῶτον [z]) μὲν περὶ τοῦ χωρίου δεύτερον δὲ ἥτις ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ τρόπος ἂν γένοιτο τῆς ἐπιχειρήσεως. ὁ μὲν οὖν Κοκκωνᾶς τὴν Χαλκηδόνα [a]) ἐδοκίμαζεν ἐπιτήδειον εἶναι [καὶ] [b]) ἐμπόρων χωρίον τῇ τε Θρᾴκῃ καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσοικοῦν [c]) οὐχ ἑκὰς οὐδὲ τῆς Ἀσίας καὶ Γαλατίας καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν ἁπάντων, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔμπαλιν τὰ οἴκοι προὔκρινε λέγων ὅπερ ἀληθὲς ἦν πρὸς τὴν τῶν τοιούτων ἀρχὴν καὶ ἐπιχείρησιν ἀνθρώπων δεῖν παχέων καὶ ἠλιθίων τῶν ὑποδεξομένων οἵους τοὺς Παφλαγόνας εἶναι ἔφασκεν ὑπεροικοῦντας τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος δεισιδαίμονας τοὺς πολλοὺς [καὶ ἠλιθίους [d])] καὶ μόνον εἰ φανείη τις αὐλητὴν ἢ τυμπανιστὴν ἢ κυμβάλοις κροτοῦντα [e]) ἐπαγόμενος κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου μαντευόμενος αὐτίκα μάλα πάντας κεχηνότας πρὸς αὐτὸν καὶ ὥςπερ τινὰ τῶν ἐπουρανίων προςβλέποντας. 10. Πολλῆς δὲ περὶ τοῦτο [f]) στάσεως αὐτοῖς γενομένης τέ-

[x]) τά] ex *J.*. [y]) μειζόνως] ἐπὶ μεῖζον A. L. P. in mA1. adscriptum, mox erasum. 3011. *V. Solanum* De Merc. Cond. c. 12.. [z]) πρῶτον] 3011. In ceteris πρῶτα. [a]) Χαλκηδόνα] Constans lectio. *Solanus.* [b]) καὶ ἐμπόρ.] Ita constanter. *Solanus.* ὡς ἐμπόρ. *Schaeferus* ad Greg. Cor. p. 25. [c]) προσοικοῦν] πρόσοικον. *J.*. [d]) ἠλιθίους] πλούτους 3011. Mihi verba καὶ ἠλιθίους suspecta. [e]) τις αὐλητὴν ἢ τυμπανιστὴν ἢ κυμβάλοις κροτοῦντα] τις αὐλητὴς ἢ τυμπανιστὴς ἢ κυμβάλοις κροτῶν 3011. [f]) Πολλῆς δὲ περὶ τοῦτο] τῆς περὶ τοῦτο, inserto τῆς, 3011. Antea vero libri, quantum ego sciam, omnes tenent: Ὀλίγης δὲ —., id quod nemini doctorum virorum offensae fuisse satis mirari nequeo. Quasi vero obscurum sit, nequaquam consistere aut tolerari posse sociata: ὀλίγης στάσεως — τέλος ἐνί-

κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου] Ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἴωθεν. V.

λος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἀφικόμενοι εἰς τὴν Χαλκηδόνα (χρήσιμον γάρ τι ὅμως ἡ πόλις αὐτοῖς ἔχειν ἔδοξεν) ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ [g]) *ὅπερ ἀρχαιότατόν ἐστι Χαλκηδονίοις κατορύττουσι δέλτους χαλκᾶς λεγούσας ὡς αὐτίκα μάλα ὁ Ἀσκληπιὸς σὺν τῷ πατρὶ Ἀπόλλωνι μέτεισιν εἰς τὸν Πόντον καὶ καθέξει τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος. αὗται αἱ δέλτοι ἐξεπίτηδες εὑρεθεῖσαι διαφοιτῆσαι ῥαδίως τοῦτον τὸν λόγον* [h]) *ἐς πᾶσαν τὴν Βιθυνίαν καὶ τὸν Πόντον*

κησεν. Quanto rectius habet Thucyd. V, 50. *καὶ πολλῶν λόγων γενομένων τέλος οὐδὲν ἐπράχθη.* atque Thucyd. VIII, 92. *τέλος δὲ πολλῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προςγενομένων καὶ ἔργῳ ἤδη ἥπτοντο τῶν πραγμάτων.* Neque secus ipse meus Samosatensis, Ver. Histor. II, 7. *τέλος δὲ πολλῶν ῥηθέντων ὁ Ῥαδάμανθυς ἀπεφαίνετο.* Nec longe distat De Merc. Cond. c. 14. *ὁ δὲ ἀκκισάμενος καί, ἄπαγε, παρὰ σοῦ δὲ ἐγώ; καί, Ἡράκλεις, μὴ γένοιτο, ἐπειπὼν* [imo contra *ὑπειπὼν* h. e. *praefatus*, ut Arist. Vesp. v. 55. v. *Schaeferum* ad Eur. Med. v. 867. et ad Demosth. T. II. p. 98.] *τέλος ἐπείσθη.* Conjecturam meam *πολλῆς* pro *ὀλίγης*, quam non facile addubitatum iri nisi ab imperitis sperarem, in ordinem recipere ausus sum. Quae etiam palaeographice abblanditur. Sicut enim verba contrarii sensus omnino ultro citroque a librariis jactantur, ita *ὀλίγος* et *πολύς* in casibus maxime obliquis incredibilem sunt permixtionem experta. In Charidemo c. 19. *ὡς γὰρ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα —.* sententia requirit: *οὐκ ὀλίγῳ*, quo modo De Conscrib. Histor. c. 7. *οὐ στενῷ τῷ* (*Walchius τῳ.* Siccine vero?) *Ἰσθμῷ διώρισται καὶ διατετείχισται ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον.* Abdicat. c. 29. *εἰδότας, ὡς πολὺ τοὺν μέσῳ.* In Charidemi quidem loco res adeo plana est, ut vel *Abreschium*, Lect. Aristaen. p. 249., pertenuis quidem suspicio tangeret, adjutum nempe *Gesneri* versione et, quod probe tenendum, tum etiam alienis rebus interjectis. Luc. Pro Imagin. c. 22. *εἰ δὲ τοιαύτην ὑπάρχουσαν οἵαν πάντες ἴσασιν, οὐ πάνυ ἐκ πολλοῦ διαστήματος ἦν τὸ τόλμημα.* ubi *οὐ* deleam: cf. Catapl. c. 14. *οὐδ' ὅμοια τἀμὰ τοῖς τῶν πλουσίων, ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν.* In aliis ejusdem confusionis locis prospere rem administravit editor Thucydidis Teubnero venalis, ad l. IV, 74. . Nam ego hanc notam vel sic nimium excrevisse video; sed ero posthac adstrictior et concisae brevitatis studiosus: de mirificâ *Hemsterhusii* observatione in Prooemio dicetur. — g) *ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ*] *τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ ἱερῷ* 3011. h) *ῥαδίως τοῦτον τὸν λόγον*] *τὸν λόγον τοῦτον ῥαδίως* 3011.

ἐποίησαν καὶ πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων ἐς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος. ἐκεῖνοι [i]) γὰρ καὶ νεὼν αὐτίκα ἐψηφίσαντο ἐγεῖραι καὶ τοὺς θεμελίους ἤδη ἔσκαπτον. κἀνταῦθα [k]) ὁ μὲν Κοκκωνᾶς ἐν Χαλκηδόνι καταλείπεται διττούς τινας καὶ ἀμφιβόλους καὶ λοξοὺς χρησμοὺς συγγράφων καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησε τὸν βίον ὑπὸ ἐχίδνης οἶμαι δηχθείς. 11. Προεισπέμπεται [l]) δὲ ὁ Ἀλέξανδρος κομῶν ἤδη καὶ πλοκάμους καθειμένος καὶ [m]) μεσόλευκον χιτῶνα πορφυροῦν ἐνδεδυκὼς καὶ ἱμάτιον ὑπὲρ αὐτοῦ λευκὸν ἀναβεβλημένος ἅρπην ἔχων κατὰ τὸν Περσέα ἀφ' οὗ ἑαυτὸν ἐγενεαλόγει [n]) μητρόθεν καὶ οἱ ὄλεθροι [o]) ἐκεῖνοι Παφλαγόνες εἰδότες αὐτοῦ ἄμφω [p]) τοὺς γονέας ἀφανεῖς καὶ ταπεινοὺς ἐπίστευον τῷ χρησμῷ λέγοντι,

Περσείδης [q]) γενεὴν Φοίβῳ φίλος οὗτος ὁρᾶται
Δῖος Ἀλέξανδρος Ποδαλειρίου αἷμα λελογχώς.

οὕτως [r]) ἄρα ὁ Ποδαλείριος μάχλος καὶ γυναικομανὴς τὴν φύσιν ὡς ἀπὸ Τρίκκης ἄχρι Παφλαγονίας στύεσθαι [s]) ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα. εὕρητο [t]) δὲ χρησμὸς ἤδη ὡς [u]) Σιβύλλης προμαντευσαμένης,

Εὐξείνου Πόντοιο παρ' ἠόσιν [x]) ἄγχι Σινώπης
Ἔσται τις κατὰ Τύρσιν ὑπ' Αὐσονίοισι προφήτης
Ἐκ πρώτης δεικνὺς μονάδος τρισσῶν δεκάδων τε
Πένθ' ἑτέρας μονάδας καὶ εἰκοσάδα τρισάριθμον
Ἀνδρὸς ἀλεξητῆρος ὁμωνυμίην τετράκυκλον.

i) ἐκεῖνοι] κἀκεῖνοι J. et mA1. . k) κἀνταῦθα] 3011. Vulgo ἐνταῦθα. l) προεισπέμπεται] προπέμπεται A. P. 3011. m) καί] om. edd. A. P. S. H. . n) ἐγενεαλόγει] γενεαλόγων (?) ἦν 3011. . o) ὄλεθροι] ὀλέθριοι 3011. . p) ἄμφω] ἀμφοτέρους 3011. . q) Περσείδης] mA1VV. *Guyetus*. Legebatur Περσίδης. r) οὕτως] *Solanus*. Libri οὗτος. s) στύεσθαι] στέλλεσθαι. A. P. L. mA 1. A 2. . t) εὕρητο] εἴρητο P. A. 3011. . u) ὡς] om. 3011. . x) ἠόσιν] 3011. ἠϊόσσ' et ἄχρι pro ἄγχι J. . Vulgo ἠϊόσ'.

Ἐκ πρώτης δ. μ.] Τὸ Α μονάς ἐστι τὸ Λ τριάκοντα τὸ Ξ ἑξήκοντα. τετράκυκλον δὲ ὁμωνυμίαν οἶμαι νοεῖ, ὅτι τὸ Ἀλέξανδρος, εἴ τις ἀριθμοὺς ἐξ ἑκάστου τῶν ἐν αὐτῷ γραμμάτων ἐπαριθμηκὼς εἰς ἓν συνθῇ τριακόσια καὶ εἰκοσιπέντε ἀποτελεῖ τὸ ὅλον. τετράκυκλον γοῦν ὅτι τετράγωνος ἔνεστιν ἀριθμὸς μετ' εἰκοσιπέντε. ὅς ἐστι κυκλικὸς ἀριθμὸς ἀρχόμενος γὰρ ἀπὸ πέντε εἰς πέντε τελευτᾷ. G.

12. Ἐςβαλὼν οὖν [y]) ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τοιαύτης τραγῳδίας διὰ πολλοῦ ἐς τὴν πατρίδα περίβλεπτός τε καὶ λαμπρὸς ἦν μεμηνέναι προςποιούμενος ἐνίοτε καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλάμενος τὸ στόμα. ῥᾳδίως δὲ τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῷ στρουθίου τῆς βαφικῆς βοτάνης τὴν ῥίζαν διαμασσησαμένῳ [z]), τοῖς δὲ θεῖόν τι καὶ φοβερὸν ἐδόκει ὁ ἀφρός [a]). ἐπεποίητο δὲ αὐτοῖς πάλαι καὶ κατεσκεύαστο κεφαλὴ δράκοντος ὀθονίνη ἀνθρωπόμορφόν τι ἐπιφαίνουσα [b]) κατάγραφος πάνυ εἰκασμένη ὑπὸ θριξὶν ἱππείαις ἀνοίγουσά τε καὶ αὖθις ἐπικλείουσα τὸ στόμα καὶ γλῶττα οἵα δρακόντων [c]) διττὴ μέλαινα προέκυπτεν, ὑπὸ τριχῶν καὶ αὕτη [d]) ἑλκομένη. καὶ ὁ Πελλαῖος δὲ δράκων προϋπῆρχε καὶ οἴκοι ἐτρέφετο κατὰ καιρὸν ἐπιφανησόμενος αὐτοῖς καὶ συντραγῳδήσων, μᾶλλον δὲ πρωταγωνιστὴς ἐσόμενος. 13. Ἤδη δὲ ἄρχεσθαι δέον μηχανᾶταί τι τοιόνδε, νύκτωρ γὰρ ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς θεμελίους τοῦ νεὼ τοὺς ἄρτι ὀρυττομένους [e]) (συνειστήκει δὲ ἐν αὐτοῖς ὕδωρ ἢ αὐτόθεν ποθὲν συλλειβόμενον [f]) ἢ ἐξ οὐρανοῦ πεσὸν) ἐνταῦθα κατατίθεται χήνειον ᾠὸν προκεκενωμένον ἔνδον φυλάττον ἑρπετόν τι ἀρτιγέννητον καὶ βυθίσας τοῦτο ἐν μυχῷ τοῦ πηλοῦ ὀπίσω αὖθις ἀπηλλάττετο. ἕωθεν δὲ γυμνὸς ἐς τὴν ἀγορὰν προπηδήσας διάζωμα δὲ περὶ τὸ αἰδοῖον ἔχων κατάχρυσον, καὶ τοῦτο καὶ τὴν ἅρπην ἐκείνην φέρων σείων ἅμα τὴν κόμην ἄνετον ὥςπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντές τε καὶ ἐνθεάζοντες [g]) ἐδημηγόρει ἐπὶ βωμόν τινα ὑψηλὸν ἀναβὰς καὶ τὴν

y) ἐςβαλὼν οὖν] 3011. Vulgo εἰςβαλὼν γοῦν. z) διαμασσησ.] διαμασησ. 3011. . a) ὁ ἀφρός] καὶ ὁ ἀφρὸς 3011. b) ἐπιφαίνουσα] ἐκφαίνουσα 3011.. c) δρακόντων] δράκοντος 3011.. d) αὕτη] αὐτή P. . Verissimum αὕτη. Respicitur κεφαλὴ ὑπὸ θριξὶν ἱππείαις ἀνοίγουσα. Ad exempla in Quaestion. meis p. 84 sq. posita adjice De Conscrib. Histor. c. 29. „Ἄλλος, ὦ Φίλων, μάλα καὶ οὗτος γελοῖος, οὐδὲ —." unde firmatur illic c. 28. καίτοι πόσα ἄλλα μακρῷ γελοιότερα —; Hippias c. 7. Τρεῖς καὶ οὗτος θερμὰς πυέλους παρέχεται., ubi antecedit: ὁ θερμὸς ὑποδέχεται δίαδρομος. e) τοὺς ἄρτι ὀρυττομένους] τοῦ ἄρτι ὀρυττομένου 3011.. f) συλλειβόμενον] συνθλιβόμενον A.P.. g) ἐνθεάζοντες] ἐνθεαζόμενοι A. P. L. mA1. .

τῇ μητρὶ ἀγείροντες] Ἀντὶ τοῦ ἀγυρτεύοντες. G.

πόλιν ἐμακάριζεν αὐτίκα μάλα δειξομένην[h]) ἐναργῆ τὸν θεόν, οἱ παρόντες δὲ (συνδεδραμήκει γὰρ σχεδὸν ἅπασα ἡ πόλις ἅμα γυναιξὶ καὶ γέρουσι καὶ παιδίοις) ἐτεθήπεσαν καὶ ηὔχοντο καὶ προσεκύνουν, ὁ δὲ φωνάς τινας ἀσήμους φθεγγόμενος οἷαι γένοιντ' ἂν Ἑβραίων ἢ Φοινίκων ἐξέπληττε τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εἰδότας ὅ,τι καὶ λέγοι[i]) πλὴν τοῦτο μόνον ὅτι πᾶσιν ἐγκατεμίγνυε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἀσκληπιόν. 14. Εἶτ' ἔθει δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐσόμενον νεὼ καὶ ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἐλθὼν καὶ τὴν προῳκοδομημένην[k]) τοῦ χρηστηρίου πηγὴν ἐμβὰς ἐς τὸ ὕδωρ ὕμνους τε ᾖδεν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀπόλλωνος μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἐκάλει τὸν θεὸν ἥκειν τύχῃ τῇ[l]) ἀγαθῇ εἰς τὴν πόλιν εἶτα φιάλην αἰτήσας ἀναδόντος τινὸς ῥᾳδίως ὑποβαλὼν ἀνιμᾶται μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ πηλοῦ τὸ ᾠὸν ἐκεῖνο ἐν ᾧ ὁ θεὸς αὐτῷ κατεκέκλειστο κηρῷ λευκῷ καὶ ψιμμυθίῳ τὴν ἁρμογὴν τοῦ πώματος[m]) ξυγκεκολλημένον καὶ λαβὼν αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας ἔχειν ἔφασκεν ἤδη τὸν Ἀσκληπιόν, οἱ δὲ ἀτενὲς ἀπέβλεπον ὅ,τι καὶ γίγνοιτο πολὺ πρότερον θαυμάσαντες[n]) τὸ ᾠὸν ἐν τῷ ὕδατι εὑρημένον, ἐπεὶ δὲ καὶ κατάξας αὐτὸ ἐς κοίλην τὴν χεῖρα ὑπεδέξατο τὸ τοῦ ἑρπετοῦ ἐκείνου ἔμβρυον καὶ οἱ παρόντες εἶδον κινούμενον καὶ περὶ τοῖς δακτύλοις εἰλούμενον ἀνέκραγον εὐθὺς καὶ ἠσπάζοντο τὸν θεὸν καὶ τὴν πόλιν ἐμακάριζον καὶ χανδὸν ἕκαστος ἐνεπίμπλατο τῶν εὐχῶν θησαυροὺς καὶ πλούτους καὶ ὑγιείας καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ αἰτῶν παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δρομαῖος αὖθις ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἵετο φέρων ἅμα καὶ τὸν ἀρτιγέννητον Ἀσκληπιὸν δὶς τεχθέντα, ὅτε

h) *δειξομένην*] *δεξομένην* mA1W. A. 2. . Prave. i) *ὅ,τι καὶ λέγοι.*] mA1W. A2. . Vulgo *ὅ,τι λέγοι.* Ceterum ob *ὅ,τι — πλὴν τοῦτο μόνον.* compara simillimum Dial. Mort. XIII, 2. *οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκήψαί τι περὶ αὐτῆς, ἢ τοῦτο μόνον —.*, ubi *Oxoniensis τινὶ* nullo jure placuit *Hemsterhusio.* k) *προῳκοδομημένην*] *προῳκονομουμένην* P. R. Fl. *προῳκοδομουμένην* 3011. . l) *τῇ*] ex *Fl.* . m) *πώματος*] *στόματος* J. P. 3011.. n) *πολὺ πρότερον θαυμάσαντες*] Similiter Toxaris c. 55. — *δόξαν πολὺ πρότερον Ἀρσακόμᾳ καὶ Λογχάτῃ.* Anacharsis c. 10. — *πολὺ πρότερον οἰκτείραντες ἐπὶ ταῖς πληγαῖς.* Rhetor. Praecept. c. 25. — *πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας.* Conviv. c. 11. — *πολὺ πρότερον — ἑωρακώς.* De Sacrific. c. 12. — *καὶ πολύ γε πρότερον ἐξετάσαντες, εἰ —.*

ἄλλοι ἅπαξ τίκτονται ἄνθρωποι οὐκ ἐκ Κορωνίδος μὰ Δί' οὐδ' ἐκ κορώνης ἀλλ' ἐκ χηνὸς γεγενημένον [o]), ὁ δὲ λεὼς ἅπας ἠκολούθει πάντες ἔνθεοι καὶ μεμηνότες ὑπὸ τῶν ἐλπίδων. 15. Ἡμέρας μὲν οὖν οἴκοι ἔμεινεν ἐλπίζων ὅπερ ἦν ὑπὸ τῆς φήμης αὐτίκα μάλα παμπόλλους τῶν Παφλαγόνων συνδραμεῖσθαι, ἐπεὶ δὲ ὑπερεπέπληστο ἀνθρώπων ἡ πόλις ἁπάντων τοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας προεξηρημένων [p]) οὐδὲν ἐοικότων σιτοφάγοις ἀνδράσιν ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ οὐχὶ πρόβατα εἶναι διαφερόντων, ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἐπὶ κλίνης καθεζόμενος μάλα θεοπρεπῶς ἐσταλμένος λαμβάνει εἰς [q]) τὸν κόλπον τὸν Πελλαῖον ἐκεῖνον Ἀσκληπιὸν μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον ὡς ἔφην ὄντα καὶ ὅλον τῷ αὑτοῦ [r]) τραχήλῳ περιειλήσας καὶ τὴν οὐρὰν ἔξω ἀφεὶς (πολὺς δὲ ἦν ὡς καὶ ἐν τῷ προκολπίῳ προκεχύσθαι αὐτοῦ [s]) καὶ χαμαὶ τὸ μέρος ἐπισύρεσθαι) μόνην τὴν κεφαλὴν ὑπὸ μάλης ἔχων καὶ ἀποκρύπτων ἀνεχομένου πάντα ἐκείνου προὔφαινε τὴν ὀθονίνην κεφαλὴν κατὰ θάτερα τοῦ χιτῶνος ὡς δῆθεν ἐκείνου τοῦ φαινομένου πάντως οὖσαν. 16. Εἶτά μοι ἐπινόησον οἰκίσκον οὐ πάνυ φαιδρὸν οὐδὲ ἐς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενον καὶ πλῆθος ἀνθρώπων συγκλύδων τεταραγμένων καὶ προεκπεπληγμένων καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρουμένων οἷς εἰςελθοῦσι [t]) τεράστιον ὡς εἰκὸς τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο ἐκ τοῦ τέως μικροῦ ἑρπετοῦ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τοσοῦτον δράκοντα πεφηνέναι, ἀνθρωπόμορφον καὶ ταῦτα [u]) καὶ τιθασσόν. ἠπεί-

[o]) γεγενημένον] γεγεννημ. *Reitzius.* [p]) προεξηρημένων] 3011. *Marcilius.* Vulgo προεξυρημένων. [q]) λαμβάνει εἰς] ἐλάμβανεν ἐς 3011.. [r]) αὑτοῦ] *Gesnerus.* Vulgo αὐτοῦ. [s]) προκεχύσθαι αὐτοῦ] αὐτοῦ κεχύσθαι 3011. . [t]) εἰςελθοῦσι] ἐςελθοῦσι 3011. . [u]) ἀνθρωπόμορφον καὶ ταῦτα] Ita libri omnes; pro eo καὶ ταῦτα ἀνθρωπ., quod *Solani* est, celato plerumque lectore editiones obsidet. Male. Saturnal. c. 35. ἐπὶ κατεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. Demosth. Encom. c. 47. κόρῃ καὶ ταῦτα. Et exstat quartus locus hujusmodi in Luciano, si recte memini.

μὴ οὐχὶ πρόβατα] Τὸ μονονουχὶ διεῖλεν εἰπών, μόνῃ τῇ μορφῇ οὐχὶ πρόβατα εἶναι διαφερόντων, τὸ μὴ πρόβατα εἶναι. V.

οὐδὲ ἐς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενον] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις τὸ γὰρ ἐπὶ μέρους λέγειν Ἀθηναίων οἷον, ἔφαγεν τοῦ ἄρτου κατέαγα τοῦ κρανίου.

γοντο δὲ αὐτίκα πρὸς τὴν ἔξοδον καὶ πρὶν ἀκριβῶς ἰδεῖν ἐξηλαύνοντο ὑπὸ τῶν ἀεὶ ἐπεισιόντων, ἐτετρύπητο δὲ κατὰ τὸ ἀντίθυρον ἄλλη ἔξοδος οἷόν τι τοὺς Μακεδόνας ἐν Βαβυλῶνι ποιῆσαι ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ νοσοῦντι λόγος ὅτε ὁ μὲν ἤδη πονήρως εἶχεν οἱ δὲ περιστάντες τὰ βασίλεια ἐπόθουν ἰδεῖν αὐτὸν καὶ προςειπεῖν τὸ ὕστατον. τὴν δὲ ἐπίδειξιν ταύτην οὐχ ἅπαξ ὁ μιαρὸς ἀλλὰ πολλάκις ποιῆσαι λέγεται καὶ μάλιστα εἴ τινες τῶν πλουσίων ἀφίκοιντο νεαλέστεροι [x]). 17. Ἐνταῦθα, ὦ φίλε Κέλσε, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν, συγγνώμην χρὴ ἀπονέμειν τοῖς Παφλαγόσι καὶ Ποντικοῖς ἐκείνοις παχέσι καὶ ἀπαιδεύτοις ἀνθρώποις εἰ ἐξηπατήθησαν ἁπτόμενοι τοῦ δράκοντος (καὶ γὰρ τοῦτο παρεῖχε τοῖς βουλομένοις ὁ Ἀλέξανδρος) ὁρῶντές γε [y]) ἐν ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τὴν κεφαλὴν δῆθεν αὐτοῦ ἀνοίγουσάν τε καὶ συγκλείουσαν τὸ στόμα ὥστε πάνυ τὸ μηχάνημα ἐδεῖτο Δημοκρίτου τινὸς ἢ καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου ἢ Μητροδώρου ἤ τινος ἄλλου ἀδαμαντίνην πρὸς ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα [z]) τὴν γνώμην ἔχοντος ὡς ἀπιστῆσαι καὶ ὅπερ ἦν εἰκάσαι καὶ εἰ μὴ εὑρεῖν τὸν τρόπον ἐδύνατο ἐκεῖνο γοῦν προπεπεισμένου ὅτι λέληθεν αὐτὸν ὁ τρόπος τῆς μαγγανείας τὸ δ' οὖν πᾶν [a]) ψεῦδός ἐστι καὶ γενέσθαι ἀδύνατον. 18. Κατ' ὀλίγον οὖν καὶ ἡ Βιθυνία καὶ ἡ Γαλατία καὶ ἡ Θρᾴκη συνέῤῥει ἑκάστου τῶν ἀπαγγελλόντων ὡς τὸ εἰκὸς λέγοντος ὡς καὶ γεννώμενον ἴδοι τὸν θεὸν καὶ ὕστερον ἅψαιτο μετ' ὀλίγον παμμεγέθους αὐτοῦ γεγενημένου καὶ τὸ πρόςωπον ἀνθρώπῳ ἐοικότος, γραφαί τε ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰκόνες καὶ ξόανα τὰ μὲν ἐκ χαλκοῦ τὰ δὲ ἐξ ἀργύρου εἰκασμένα καὶ ὄνομά γε τῷ θεῷ ἐπιτεθέν, Γλύκων γὰρ ἐκαλεῖτο ἔκ τινος ἐμμέτρου καὶ θείου προστάγματος, ἀνεφώνησε γὰρ Ἀλέξανδρος,

Εἰμὶ Γλύκων τρίτον αἷμα Διὸς φάος ἀνθρώποισι.

x) νεαλέστεροι] Fl. mA1W. 3011. Vulgo νεαρώτεροι. y) γε] om. 3011.. z) πρὸς ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα] πρὸς τὰ τοιαῦτα Fl. . a) πᾶν] πάνυ P. L. mA1W. .

ἀντίθυρον] Τὸ ὄπισθεν τῆς θύρας μέρος. G.

πονήρως εἶχεν] Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ σωματικῆς διαθέσεως ὀξύνουσι τὸ πονηρός. V.

19. Καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἦν οὗπερ ἕνεκα τὰ πάντα ἐμεμηχάνητο [b]) καὶ χρᾶν τοῖς δεομένοις καὶ θεσπίζειν παρ' Ἀμφιλόχου [c]) τοῦ ἐν Κιλικίᾳ τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν (καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν τοῦ Ἀμφιαρέω καὶ τὸν ἐν Θήβαις ἀφανισμὸν αὐτοῦ ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας εἰς [d]) τὴν Κιλικίαν ἀφικόμενος οὐ πονήρως ἀπήλλαξε προθεσπίζων καὶ αὐτὸς τοῖς Κίλιξι τὰ μέλλοντα καὶ δύ' ὀβολοὺς ἐφ' ἑκάστῳ χρησμῷ λαμβάνων) ἐκεῖθεν οὖν τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν ὁ Ἀλέξανδρος προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύσεται [e]) ὁ θεὸς ῥητήν τινα ἡμέραν [f]) προειπών, ἐκέλευσε δὲ ἕκαστον οὗ [g]) δέοιτο ἂν καὶ ὃ [h]) μάλιστα μαθεῖν ἐθέλοι ἐς βιβλίον ἐγγράψαντα καταῤῥάψαι τε καὶ κατασημήνασθαι κηρῷ ἢ πηλῷ ἢ ἄλλῳ τοιούτῳ, αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ βιβλία καὶ ἐς τὸ ἄδυτον κατελθὼν (ἤδη γὰρ ὁ νεὼς ἐγήγερτο καὶ ἡ σκηνὴ παρεσκεύαστο) καλέσειν ἔμελλε κατὰ τάξιν τοὺς δεδωκότας ὑπὸ κήρυκι καὶ θεολόγῳ καὶ [i]) παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἕκαστα τὸ μὲν βιβλίον ἀποδώσειν σεσημασμένον ὡς εἶχε τὴν δὲ πρὸς αὐτὸ ἀπόκρισιν ὑπογεγραμμένην [k]) πρὸς ἔπος ἀμειβομένου τοῦ θεοῦ περὶ ὅτου τις ἔροιτο. 20. Ἦν δὲ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἀνδρὶ μὲν οἵῳ σοί, εἰ δὲ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν καὶ οἵῳ ἐμοί, πρόδηλον καὶ γνῶναι ῥᾴδιον τοῖς δὲ ἰδιώταις καὶ κορύζης μεστοῖς τὴν ῥῖνα τεράστιον καὶ πάντη [l]) ἀπίστῳ ὅμοιον, ἐπινοήσας γὰρ ποικίλας τῶν σφραγίδων τὰς λύσεις ἀνεγίνωσκέ τε τὰς ἐρωτήσεις ἑκάστας καὶ τὰ δοκοῦντα πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο, εἶτα κατειλήσας αὖθις καὶ σημηνάμενος ἀπεδίδου μετὰ πολλοῦ θαύματος τοῖς λαμβάνουσι καὶ πολὺ ἦν παρ' αὐτοῖς τό, πόθεν γὰρ οὗτος ἠπίστατο ἃ ἐγὼ πάνυ [m]) ἀσφαλῶς σημηνάμενος αὐτῷ ἔδωκα ὑπὸ σφραγῖσι δυσμιμήτοις εἰ μὴ θεός τις

[b]) ἐμεμηχάνητο] ἐμεμηχάνωτο 3011. . [c]) Ἀμφιλόχου] *Solanus*. Libri Ἀντιλόχου. [d]) εἰς] ἐς 3011. . [e]) μαντεύσεται] μαντεύεται J. . [f]) ῥητήν τινα ἡμέραν] Ita P. ῥητὴν ἡμέραν τινά J. τινὰ ἡμέραν ἄνευ τοῦ προειπών G. hic, ut crebro alibi, interpolatus. Vulgo ῥητήν τινα προειπών. [g]) οὗ] ὅ mA1VV. . [h]) ὅ] ex 3011. A2. . [i]) καί] καὶ ὡς mA1VV.. [k]) ὑπογεγραμμένην] ἐπιγεγρ. mA1VV.. [l]) πάντη] non *quidam libri*, ut ait *Jacobsius* ad Achill. Tat. p. 539., sed omnes praeter P. et J., ubi πάνυ. [m]) πάνυ] πάντα 3011. .

ἀληθῶς ὁ πάντα γιγνώσκων ἦν; 21. *Τίνες οὖν αἱ ἐπίνοιαι; ἴσως* [n]) *ἐρήσῃ με. ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχοις* [o]) *ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. ἡ πρώτη μὲν ἐκείνη ὦ φίλτατε Κέλσε βελόνην πυρώσας τὸ ὑπὸ τὴν σφραγῖδα μέρος τοῦ κηροῦ διατήκων ἐξῄρει καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῇ βελόνῃ αὖθις ἐπιχλιάνας τὸν κηρὸν τόν τε κάτω ὑπὸ τῷ λίνῳ καὶ τὸν αὐτὴν τὴν σφραγῖδα ἔχοντα ῥαδίως συνεκόλλα, ἕτερος δὲ τρόπος ὁ διὰ τοῦ λεγομένου κολλυρίου, σκευαστὸν δὲ τοῦτό ἐστιν ἐκ πίττης Βρυττίας* [p]) *καὶ ἀσφάλτου καὶ λίθου τοῦ διαφανοῦς τετριμμένου καὶ κηροῦ καὶ μαστίχης, ἐκ γὰρ τούτων ἁπάντων ἀναπλάσας τὸ κολλύριον καὶ θερμήνας πυρὶ σιάλῳ τὴν σφραγῖδα προχρίσας ἐπετίθει καὶ ἀπέματτε* [q]) *τὸν τύπον, εἶτα αὐτίκα ξηροῦ ἐκείνου γενομένου λύσας ῥαδίως καὶ ἀναγνοὺς ἐπιθεὶς τὸν κηρὸν ἀνετύπου ὥσπερ ἐκ λίθου τὴν αὐτὴν σφραγῖδα εὖ μάλα τῷ ἀρχετύπῳ ἐοικυῖαν, τρίτον ἄλλο πρὸς τούτοις ἄκουσον, τιτάνου γὰρ ἐς κόλλαν ἐμβαλὼν ᾗ κολλῶσι τὰ βιβλία καὶ κηρὸν ἐκ τούτου ποιήσας ἔτι ὑγρὸν ὄντα ἐπετίθει τῇ σφραγῖδι καὶ ἀφελὼν (αὐτίκα δὲ ξηρὸν γίγνεται καὶ κέρατος, μᾶλλον δὲ σιδήρου παγιώτερον) τούτῳ* [r]) *δὴ ἐχρῆτο πρὸς τὸν τύπον, ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐπινενοημένα ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μεμνῆσθαι ἁπάντων ὡς μὴ ἀπειρόκαλοι εἶναι δοκοίημεν καὶ μάλιστα σοῦ ἐν οἷς κατὰ μάγων συνέγραψας καλλίστοις τε ἅμα καὶ ὠφελιμωτάτοις συγγράμμασι καὶ δυναμένοις σωφρονίζειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἱκανὰ παραθεμένου καὶ πολλῷ τούτων πλείονα.* 22. *Ἔχρα* [s]) *οὖν καὶ ἐθέσπιζε πολλῇ τῇ συνέσει ἐνταῦθα χρώμενος καὶ τὸ εἰκαστικὸν* [t]) *τῇ ἐπινοίᾳ προσάπτων τοῖς μὲν λοξὰ καὶ ἀμφίβολα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος τοῖς δὲ καὶ πάνυ ἀσαφῆ* [u]), *χρησμῳδικὸν γὰρ καὶ τοῦτο αὐτῷ ἐδόκει, τοὺς δὲ ἀπέτρεπεν ἢ προὔτρεπεν ὡς ἂν* [x]) *ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ εἰκάζοντι τοῖς δὲ θε-*

[n]) *ἴσως*] *ἴσως γάρ* 3011.. [o]) *ἔχοις*] *ἔχεις* 2954. 3011. [p]) *Βρυττίας*] *Fl. Βιριττίας* 3011. *Βηρυττίας* vulgo. [q]) *ἀπέματτε*] *ἀπεμάττετο* mA1VV. 3011.. [r]) *τούτῳ*] *τοῦτο* Ex. *Fl.*. [s]) *ἔχρα*] P. Vulgo *ἔχρη*. [t]) *εἰκαστικόν*] G. P. L. In reliquis *εἰκός*. [u]) *ἀσαφῆ*] *ἀσφαλῆ* 3011.. [x]) *ἄν*] ex 3011..

σκευαστὸν δὲ τοῦτο] *Σύνθεσις τοῦ λεγομένου θεραπιδίου*. V.

ϱαπείας πϱοὔλεγε καὶ διαίτας εἰδὼς ὅπεϱ ἐν ἀϱχῇ ἔφην πολλὰ καὶ χϱήσιμα φάϱμακα, μάλιστα δὲ εὐδοκίμουν παϱ' αὐτῷ αἱ κυτμίδες [y]) ἀκόπου τι ὄνομα πεπλασμένον ἐκ λίπους αἰγείου [z]) συντεθειμένον [a]), τὰς μέντοι ἐλπίδας καὶ πϱοκοπὰς καὶ κλήϱων διαδοχὰς εἰςαῦθις ἀεὶ ἀνεβάλλετο πϱοςτιθεὶς ὅτι ἔσται πάντα ὁπόταν ἐθελήσω ἐγὼ καὶ Ἀλέξανδϱος ὁ πϱοφήτης μου δεηθῇ καὶ εὔξηται ὑπὲϱ ὑμῶν. 23. Ἐτέτακτο δὲ καὶ μισθὸς ἐφ' ἑκάστῳ χϱησμῷ δϱαχμὴ καὶ δύ' ὀβολώ, μὴ μικϱὸν δὲ [b]) οἰηθῇς [c]) ὦ ἑταῖϱε μηδ' ὀλίγον γεγενῆσθαι τὸν πόϱον τοῦτον ἀλλ' εἰς ἑπτὰ [d]) ἢ ὀκτὼ [e]) μυϱιάδας ἑκάστου ἔτους ἤθϱοιζεν ἀνὰ [f]) δέκα καὶ πεντεκαίδεκα χϱησμοὺς τῶν ἀνθϱώπων ὑπὸ [g]) ἀπληστίας ἀναδιδόντων, λαμβάνων δὲ οὐκ αὐτὸς ἐχϱῆτο μόνος οὐδ' εἰς πλοῦτον ἀπεθησαύϱιζεν ἀλλὰ πολλοὺς ἤδη πεϱὶ αὑτὸν [h]) ἔχων συνεϱγοὺς καὶ ὑπηϱέτας καὶ πευθῆνας καὶ χϱησμοποιοὺς καὶ χϱησμοφύλακας καὶ ὑπογϱαφέας καὶ ἐπισφϱαγιστὰς καὶ ἐξηγητὰς ἅπασιν ἔνεμεν ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν. 24. Ἤδη δέ τινας καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέπεμπε φήμας ἐμποιήσοντας τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲϱ τοῦ μαντείου καὶ διηγησομένους ὡς πϱοείποι καὶ ἀνεύϱοι δϱαπέτας καὶ κλέπτας καὶ λῃστὰς ἐξελέγξ-

[y]) *κυτμίδες*] *κυτῶδες* P. *κυτώδεις* et *κοπτοῦ* pro *ἀκόπου* 3011.. [z]) *αἰγείου*] L. G. P. mA1VV. Vulgo *ἀϱκείου*. [a]) *συντεθειμένον*] Mirum est, non modo *Seagerum*, verum etiam *Struvium*, L. L. p. 245. 246., *συντεθειμένου* poposcisse. Nil verius librorum scripturâ. Luc. Philopseud. c. 18. *τὸ γοῦν πεϱὶ τοῦ ἀνδϱιάντος, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκϱάτης, ἅπασι τοῖς ἐπὶ τῆς οἰκίας ὅσαι νύκτες φαινόμενον καὶ παισὶ καὶ νεανίαις καὶ γέϱουσι τοῦτο οὐ παϱ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσειας ἄν.*, ubi *Solanus* male *φαινομένου* conjecit. De Domo c. 14. *οἴκου κάλλος — κεκοσμημένον*. Thucyd. I, 110. *Οὕτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πϱάγματα ἐφθάϱη ἓξ ἔτη πολεμήσαντα:* de quo bene disseruit post *Abreschium Poppon* ad Thucyd. T. I. p. 109 sq.. Item sana censeo Demosth. contra Androt. 78, 8. B. *πϱοειϱημένων ἡμεϱῶν ἀϱιθμόν*. et Adv. Timocrat. 186, 8. B. *τακτῶν* (vel potius: *πϱοειϱημένων*) *ἡμεϱῶν ἀϱιθμόν*. Multa: nec mirum: *Tacitus* praebet hujusmodi, ut: *diurna actorum scriptura, veteres Populi Romani res, species carminum non ore uno fluens*. [b]) *δέ*] ex mA1.. [c]) *οἰηθῇς*] L. mA1VV. Vulgo *οἰηθείς*. [d]) *εἰς ἑπτά*] *ἢ ἑπτά* J. *ἢ εἰς ἑπτά* 3011. [e]) *ἢ ὀκτώ*] mA1VV. et, si forte, 3011. Vulgo *καὶ ὀκτώ*. [f]) *ἀνά*] *ἅμα* L.. [g]) *ὑπό*] *ἀπό* J.. [h]) *αὑτόν*] *Solanus*. Vulgo *αὐτόν*.

ειε [i]) καὶ θησαυροὺς ἀνορύξαι παράσχοι καὶ νοσοῦντας ἰάσαιτο ἐνίους δὲ καὶ ἤδη ἀποθανόντας ἀναστήσειε. δρόμος οὖν καὶ ὠθισμὸς ἁπανταχόθεν ἐγίγνετο καὶ θυσίαι καὶ ἀναθήματα καὶ διπλάσια τῷ προφήτῃ καὶ μαθητῇ τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος ἐξέπεσεν ὁ χρησμός,

Τιέμεναι κέλομαι τὸν ἐμὸν θεράποντα προφήτην [k])
Οὐ γάρ μοι κτεάνων μέλεται ἄγαν ἀλλ' ὑποφήτου.

25. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ [l]) τῶν νοῦν ἐχόντων ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντες [m]) συνίσταντο ἐπ' αὐτὸν καὶ μάλισθ' οἱ Ἐπικούρου ἑταῖροι, πολλοὶ δὲ ἦσαν [n]), καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπεφώρατο ἠρέμα ἤδη πᾶσα ἡ [o]) μαγγανεία καὶ συσκευὴ τοῦ δράματος ἐκφέρει φόβητρόν τι ἐπ' αὐτοὺς λέγων ἀθέων ἐμπεπλῆσθαι καὶ Χριστιανῶν τὸν Πόντον οἳ περὶ αὐτοῦ τολμῶσι τὰ κάκιστα βλασφημεῖν οὓς ἐκέλευε λίθοις ἐλαύνειν εἴγε ἐθέλουσιν ἵλεω ἔχειν τὸν θεόν, περὶ δὲ Ἐπικούρου καὶ τοιοῦτόν τινα χρησμὸν ἀπε-

i) ἐξελέγξειε] Vulgo ἐξελέγξοι. ἐλέγξειε 3011.. k) θεράποντα προφήτην] θεράπονθ' ὑποφήτην 3011.. l) ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοί] ἐπειδὴ δὲ πολλοί 3011. . m) ἀναφέροντες] Frustra ἀνανήφοντες malebat *Solanus*. Demosth. Pro Megalopol. 31, 5. B. ἐὰν δὲ ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσιν., ubi v. *Schaeferum* T. I. p. 861. Hinc ἀναφορά, ut Eur. Orest. v. 408. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς, quod explicat Menelaus subdens: μὴ θάνατον εἴπῃς, τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. Confer ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, *se recipere*. Dem. Adv. Phil. Ep. 21, 3. B. διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι καὶ γενήσεσθαι βελτίω. Pro Coron. 163, 6. B. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἂν αὑτοὺς ἠδυνήθημεν. Luc. Toxar. c. 30. χρόνῳ δὲ ἀναλαβὼν αὑτόν τε —. Icaromen. c. 23. χρόνῳ δ' ἐμαυτὸν ἀναλαβὼν —. Achill. Tat. III, 9. ἀναλαβόντες ἑαυτοὺς ἐκ τῶν κακῶν. Luc. Parasit. c. 40. — μὴ γελοῖον ᾖ λέγειν δύνασθαι φέρειν ἀνθρώπους ὥσπερ ἐκείνους τινὸς δεομένους ἀναλήψεως; Qui locus suspectus fuit *Schmiedero*: ac sane perperam vertit *Gesnerus*: *re quadam indigentes*. At transfer sic: *relaxatione*, seu recreatione, *aliqud indigentes*. Est nostrum: Erholung. In Thucyd. V, 65. ἀνάληψιν Scholiasta per θεραπείαν illustrat. n) οἱ Ἐπικούρου ἑταῖροι, πολλοὶ δὲ ἦσαν] 3011. Vulgo ὅσοι Ἐπικούρου ἑταῖροι ἦσαν. o) ἤδη πᾶσα ἡ] 3011. In ceteris ἡ πᾶσα.

φθέγξατο· ἐρομένου γάρ τινος τί πράττει ἐν ἅδου ὁ Ἐπίκουρος; Μολυβδίνας [p]), ἔφη, ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται. εἶτα θαυμάζεις εἰ ἐπὶ μέγα ἤρθη τὸ χρηστήριον ὁρῶν τὰς ἐρωτήσεις τῶν προσιόντων συνετὰς καὶ πεπαιδευμένας; ὅλως δὲ ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Ἐπίκουρον ἦν μάλα εἰκότως, τίνι γὰρ ἄλλῳ δικαιότερον προσεπολέμει γόης ἄνθρωπος καὶ τερατείᾳ φίλος ἀληθείᾳ δὲ ἔχθιστος ἢ Ἐπικούρῳ ἀνδρὶ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακότι [q]) καὶ μόνῳ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλήθειαν εἰδότι; οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Χρύσιππον καὶ Πυθαγόραν φίλοι καὶ εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνους ἦν, ὁ δὲ ἄτεγκτος Ἐπίκουρος (οὕτω γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζεν) ἔχθιστος δικαίως [r]), πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι καὶ παιδιᾷ τιθέμενος, διὸ καὶ τὴν Ἄμαστριν ἐμίσει μάλιστα τῶν Ποντικῶν πόλεων ὅτι ἠπίστατο τοὺς περὶ Λέπιδον καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτοῖς πολλοὺς ἐνόντας [s]) ἐν τῇ πόλει οὐδὲ ἐχρησμῴδησε πώποτε Ἀμαστριανῷ ἀνδρί, ὁπότε δὲ καὶ ἐτόλμησεν ἀδελφῷ συγκλητικοῦ χρησμῳδῆσαι καταγελάστως [t]) ἀπήλλαξεν οὐχ εὑρὼν οὔτ᾽ [u]) αὐτὸς πλάσασθαι χρησμὸν δεξιὸν οὔτε τὸν ποιῆσαι πρὸς καιρὸν αὐτῷ δυνησόμενον, μεμφομένῳ γὰρ αὐτῷ στομάχου ὀδύνην προστάξαι βουλόμενος ὕειον πόδα μετὰ μαλάχης ἐσκευασμένον ἐσθίειν οὕτως ἔφη,

Μάλβακα χοιρείων [x]) ἱερῇ κυμίνευε σιπύδνῳ.

26. Πολλάκις μὲν οὖν [y]) ὡς προεῖπον ἔδειξε τὸν δράκοντα τοῖς δεομένοις οὐχ ὅλον ἀλλὰ τὴν οὐρὰν μά-

p) *Μολυβδίνας*] *Solanus*, posthac repertum in mA1W. 3011. Vulgo *μολυβδαίνας*. Est hic tetrameter iambicus catalecticus. *Solanum*, quod *παῦρα, ἀλλὰ μάλα λιγέως* dicere consuesset, multo plures exstiterunt, qui carperent, quam qui intelligerent. q) *καθεωρακότι*] *τεθεωρηκότι* 3011.. r) *ἔχθιστος δικαίως*] Distinguebatur: *ἔχθιστος, δικαίως πάντα ταῦτα* —. s) *ἐνόντας*] *ὄντας* 3011.. t) *καταγελάστως*] *καταγέλαστος* P.. u) *οὔτ᾽*] *οὔτε* 3011.. x) *χοιρείων*] *χοιράων* 3011.. y) *μὲν οὖν*] mA1W. Vulgo *μέν*. V. *Schaeferum* Mel. Crit. p. 30. In Luc. Halcyon. fin. l.: *πάνυ μὲν οὖν· ποιῶ*—

ἄτεγκτος] Ὁ μήτε δάκρυσι μήτε ἱδρῶσιν ἄβροχος (ἴσως διάβροχος). G.

Μάλβακα] Ῥωμαϊστὶ μάλβαν τὴν μαλάχην καλοῦσι. G.

λιστα καὶ τὸ ἄλλο σῶμα προβεβληκὼς τὴν κεφαλὴν δὲ ὑπὸ κόλπου [z]) *ἀθέατον φυλάττων, ἐθελήσας δὲ καὶ μειζόνως ἐκπλῆξαι τὸ πλῆθος ὑπέσχετο καὶ λαλοῦντα παρέξειν τὸν θεόν, αὐτὸν ἄνευ ὑποφήτου χρησμῳδοῦντα, εἶτα οὐ χαλεπῶς γεράνων ἀρτηρίας συνάψας καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τῆς μεμηχανημένης πρὸς ὁμοιότητα διείρας ἄλλου τινὸς ἔξωθεν ἐμβοῶντος ἀπεκρίνετο πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῆς φωνῆς διὰ τοῦ ὀθονίνου ἐκείνου Ἀσκληπιοῦ προςπιπτούσης. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ χρησμοὶ οὗτοι αὐτόφωνοι καὶ οὐ πᾶσιν ἐδίδοντο οὐδὲ ἀνέδην ἀλλὰ τοῖς εὐπαρύφοις καὶ πλουσίοις καὶ μεγαλοδώροις. 27. Ὁ γοῦν Σευηριανῷ δοθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐς Ἀρμενίαν* [a]) *εἰςόδου τῶν αὐτοφώνων καὶ αὐτὸς ἦν, προτρέπων γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν εἰςβολὴν οὕτως ἔφη,*

Πάρθους Ἀρμενίους τε θοῷ ὑπὸ δουρὶ δαμάσσας [b])
Νοστήσεις Ῥώμην καὶ Θύμβριδος [c]) *ἀγλαὸν ὕδωρ*
Στέμμα φέρων κροτάφοισι μεμιγμένον ἀκτίνεσσιν.

εἶτ' ἐπειδὴ πεισθεὶς ὁ ἠλίθιος ἐκεῖνος Κελτὸς εἰςέβαλε [d]) *καὶ ἀπήλλαξεν αὐτῇ στρατιᾷ* [e]) *ὑπὸ τοῦ Ὀθρυάδου κατακοπεὶς τοῦτον μὲν τὸν χρησμὸν ἐξαιρεῖ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἐντίθησι δ' ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ,*

μεν οὕτως. In Parasit. c. 12. e *Gorlit.* l.: *τῷ μὲν οὖν Ἐπικούρῳ πάντα ξυμβαίνειν εἰκός.* Dial. Mort. XXV, 2. recte *Oxon.*: *ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.* Dem. Encom. c. 1. vere un. cd.: *ἀμέλει μὲν οὖν* —. Eadem medela adhibenda Luciani locis haud scio an pluribus, certe Gallo c. 7. *ὅτι μὲν (οὖν) οὐκ* —. Macrobiis c. 22. *οὗτοι μὲν (οὖν) φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι.* Parasito c. 12. *εἰ μὲν (οὖν) οὐκ ἔχει.* Dem. Encom. c. 10. *ἀφθονία μὲν (οὖν)* —. Ceterum ad praegressa *Μάλβακα* cet. adscripsit *Hemsterhusius* ap. *Geel.* p. 27.: *Hoc non video, quomodo respondeat Luciani verbis.* [z]) *κόλπου*] *κόλπον* mA1VV. [a]) *ἐς Ἀρμενίαν*] *Ἀρμενίων* 3011. . [b]) *δαμάσσας*] 3011. Vulgo *δαμάσας.* [c]) *Θύμβριδος*] *Θύβριδος* 3011. . [d]) *εἰςέβαλε*] *ἐςέβ.* 3011. . [e]) *στρατιᾷ*] *Solanus.* Vulgo *στρατείᾳ. στρατειᾷ J.*

διείρας] *διείρω, ἐπιβάλλω.* G.

Μὴ σύ γ' ἐπ' Ἀρμενίους ἐλάαν στρατόν, οὐ γὰρ ἄμεινον
Μή σοι θηλυχίτων τις ἀνὴρ τόξου ἄπο λυγρὸν
Πότμον ἐπιπροϊεὶς παύσῃ βιότοιο φάους [f]) *τε.*

28. *Καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο σοφώτατον ἐπενόησε τοὺς μεταχρονίους χρησμοὺς* [g]) *ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν κακῶς προτεθεσπισμένων καὶ ἀποτετευγμένων, πολλάκις γὰρ τοῖς μὲν νοσοῦσι πρὸ τῆς τελευτῆς ὑγίειαν ἐπηγγέλλετο ἀποθανόντων δὲ χρησμὸς ἄλλος ἕτοιμος ἦν παλινῳδῶν,*

Μηκέτι δίζησθαι [h]) *νούσοιο λυγρῆς ἐπαρωγήν,*
Πότμος γὰρ προφανὴς οὐδ' ἐκφυγέειν δυνατόν σοι.

29. *Εἰδὼς δὲ τοὺς ἐν Κλάρῳ καὶ Διδύμοις καὶ Μαλλῷ* [i]) *καὶ αὐτοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ μαντικῇ ταύτῃ φίλους αὐτοὺς ἐποιεῖτο πολλοὺς τῶν προσιόντων πέμπων ἐπ' αὐτοὺς λέγων,*

Ἐς Κλάρον ἵεσο [k]) *νῦν τοὐμοῦ πατρὸς ὡς ὄπ' ἀκούσῃς* [l])

καὶ πάλιν,

Βραγχίδεων ἀδύτοισι πελάζεο καὶ κλύε χρησμῶν.

καὶ αὖθις,

Ἐς Μαλλὸν χώρει θεσπίσματά τ' Ἀμφιλόχοιο.

30. *Ταῦτα μὲν ἐντὸς τῶν ὅρων μέχρι τῆς Ἰωνίας καὶ Κιλικίας καὶ Παφλαγονίας καὶ Γαλατίας, ὡς δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν διεφοίτησε τοῦ μαντείου τὸ κλέος καὶ εἰς τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐνέπεσεν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἄλλος πρὸ ἄλλου ἠπείγετο οἱ μὲν αὐτοὶ ἰόντες οἱ δὲ πέμποντες καὶ μάλιστα οἱ δυνατώτατοι καὶ μέγιστον ἀξίωμα ἐν τῇ πόλει ἔχοντες* [m]) *ὧν πρῶτος*

[f]) *βιότοιο φάους*] *βιότου φάεος* 3011. . [g]) *χρησμούς*] *θεσμούς* 2954. . [h]) *δίζησθαι*] *δίζησθε* 2954. . [i]) *Μαλλῷ*] *Δήλῳ* P. mA1VV. . [k]) *ἵεσο*] *ἴεσο* *Buttmannus*, Gr. Gr. T. I. p. 554. Tu audi editorem Euripidis Teubneri impensis impressi, ad Supplic. v. 699. . [l]) *ἀκούσῃς*] 3011. Vulgò *ἀκούσῃ.* [m]) *οἱ — μέγιστον ἀξίωμα ἐν τῇ πόλει ἔχοντες*] Compara Thucyd. IV, 18. *οἵτινες ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες ἥκομεν παρ' ὑμᾶς.* Contendas etiam Luc. Rhetor. Praec. c. 22. *ἢν δὲ μετρίως ἐνεχθῇ.* cum Thuc. II, 60. *κα-*

καὶ κορυφαῖος ἐγένετο Ῥουτιλλιανὸς [u]) ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐν πολλαῖς τάξεσι [o]) Ῥωμαϊκαῖς ἐξητασμένος τὰ δὲ περὶ τοὺς θεοὺς πάνυ νοσῶν καὶ ἀλλόκοτα περὶ αὐτῶν πεπιστευκὼς καὶ [p]) εἰ μόνον ἀληλιμμένον που λίθον ἢ ἐστεφανωμένον θεάσαιτο προσπίπτων εὐθὺς [q]) καὶ προσκυνῶν καὶ ἐπιπολὺ παρεστὼς καὶ εὐχόμενος καὶ τἀγαθὰ παρ' αὐτοῦ αἰτῶν, οὗτος τοίνυν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ χρηστηρίου μικροῦ μὲν ἐδέησεν ἀφεὶς τὴν ἐγκεχειρισμένην τάξιν εἰς τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος ἀναπτῆναι, ἔπεμπε δ' οὖν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις, οἱ δὲ πεμπόμενοι ἰδιῶταί τινες οἰκέται ῥᾳδίως ἐξαπατηθέντες [r]) ἐπανῄεσαν τὰ μὲν ἰδόντες τὰ δὲ ὡς ἰδόντες καὶ ὡς ἀκούσαντες διηγούμενοι καὶ προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων ὡς ἐντιμότεροι εἶεν παρὰ τῷ δεσπότῃ, ἐξέκαιον γοῦν τὸν ἄθλιον γέροντα καὶ εἰς μανίαν ἐῤῥωμένην ἐνέβαλλον. 51. Ὁ δὲ ὡς ἂν τοῖς πλείστοις καὶ δυνατωτάτοις φίλος ὢν περιῄει τὰ μὲν διηγούμενος ὡς ἀκούσειε παρὰ τῶν πεμφθέντων τὰ δὲ καὶ παρ' αὑτοῦ [s]) προστιθείς, ἐνέπλησε [t]) δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοὺς πλείστους διεθορύβησεν οἳ αὐτίκα καὶ αὐτοὶ ἠπείγοντο ἀκοῦσαί τι τῶν καθ' αὑτούς, ὁ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους φιλοφρόνως ὑποδεχόμενος ξενίοις [u]) τε καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς πολυτελέσιν εὔνους [x]) ἐργαζόμενος αὑτῷ ἀπέπεμπεν οὐκ ἀπαγγελοῦντας μόνον τὰς ἐρωτήσεις ἀλλὰ καὶ ὑμνήσοντας τὸν θεὸν καὶ τεράστια ὑπὲρ τοῦ μαντείου καὶ αὑτοῦ [y]) ψευσομένους. 52. Ἀλλὰ [z]) καὶ μηχανᾶταί τι ὁ τρισκατάρατος οὐκ ἄσοφον οὐδὲ τοῦ προστυχόντος λῃστοῦ ἄξιον, λύων γὰρ τὰ πεμπόμενα βιβλία [a]) καὶ ἀναγινώσκων εἴ τι εὕροι

λῶς φερόμενος ἀνήρ. et εὖ φερόμενοι ejusdem 5, 15. et 16.. De Syria Dea c. 22. ὡς δέ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. cum Thucyd. 8, 1. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα. Somnium c. 3. — καὶ πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν. cum Thuc. VI, 31. ξυνέβη — ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως. [n]) Ῥουτιλλιανός] Ῥουτιλιανός hic et postea constanter 3011.. [o]) τάξεσι] πράξεσι G. P. L. mA1. . [p]) καί] ex J. mA1VV. . [q]) εὐθύς] 3011. Vulgo ἀεί. [r]) ἐξαπατηθέντες] ἂν add. 3011. . [s]) αὑτοῦ] αὐτοῦ Edd. vetustae. [t]) ἐνέπλησε] ἐνέπληξε J. . [u]) ξενίοις] Jensius. P. Vulgo ξενίαις. [x]) εὔνους] ex mA1VV. 3011.. [y]) αὑτοῦ] Vulgo αὐτοῦ. αὐτούς P.. [z]) Ἀλλά] ex P. mA1.. [a]) πεμπόμενα βιβλία] πεπεμμένα βιβλίδια 3011. .

ἐπισφαλὲς [b]) καὶ παρακεκινδυνευμένον ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι κατεῖχεν αὐτὸ [c]) καὶ οὐκ ἀπέπεμπεν ὡς ὑποχειρίους καὶ μονονουχὶ δούλους διὰ τὸ δέος ἔχοι τοὺς πεπομφότας μεμνημένους οἷα ἦν ἃ ἤροντο, συνίης δὲ οἵας [d]) εἰκὸς τοὺς πλουσίους καὶ μέγα [e]) δυναμένους τὰς πύστεις πυνθάνεσθαι. ἐλάμβανεν οὖν πολλὰ παρ' ἐκείνων εἰδότων ὅτι αὐτοὺς ἐντὸς ἔχει [f]) τῶν ἀρκύων. 33. Βούλομαι δέ σοι καὶ τῶν Ῥουτιλλιανῷ δοθέντων χρησμῶν ἐνίους εἰπεῖν, πυνθανομένῳ γὰρ αὐτῷ περὶ [g]) τοῦ παιδὸς ἐκ προτέρας γυναικὸς παιδείας ὥραν ἔχοντος ὅντινα προστήσαιτο διδάσκαλον τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ἔφη,

Πυθαγόρην πολέμων τε διάκτορον ἐσθλὸν ἀοιδόν.

εἶτα μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ παιδὸς ἀποθανόντος ὁ μὲν ἠπόρει καὶ οὐδὲν εἶχε λέγειν πρὸς τοὺς αἰτιωμένους παρὰ πόδας οὕτως ἐληλεγμένου τοῦ χρησμοῦ, ὁ δὲ Ῥουτιλλιανὸς αὐτὸς φθάσας ὁ βέλτιστος ἀπελογεῖτο ὑπὲρ τοῦ μαντείου λέγων τοῦτο αὐτὸ προδεδηλωκέναι τὸν θεὸν καὶ δι' αὐτὸ [h]) ζῶντα μὲν κελεῦσαι μηδένα διδάσκαλον ἑλέσθαι αὐτῷ Πυθαγόραν δὲ καὶ Ὅμηρον πάλαι τεθνεῶτας οἷς εἰκὸς τὸ μειράκιον ἐν ᾅδου νῦν συνεῖναι. τί τοίνυν μέμφεσθαι ἄξιον Ἀλεξάνδρῳ εἰ τοιούτοις ἀνθρωπίσκοις ἐνδιατρίβειν ἠξίου; 34. Αὖθις δὲ πυνθανομένῳ αὐτῷ τὴν τίνος ψυχὴν αὐτὸς [i]) διεδέξατο, ἔφη,

Πρῶτον Πηλείδης ἐγένου μετὰ ταῦτα Μένανδρος
Εἶθ' ὃς νῦν φαίνῃ μετὰ δ' ἔσσεαι ἠλιὰς [k]) ἀκτὶς
Ζήσεις δ' ὀγδώκοντ' ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λυκάβαντας.

ὁ δ' ἑβδομηκοντούτης ἀπέθανε μελαγχολήσας οὐδὲ [l]) περιμείνας τὴν τοῦ θεοῦ ὑπόσχεσιν. 35. Καὶ οὗτος ὁ χρησμὸς τῶν αὐτοφώνων ἦν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ ποτε καὶ περὶ γάμου ῥητῶς ἔφη,

Γῆμον Ἀλεξάνδρου τε Σεληναίης τε θύγατρα.

b) ἐπισφαλές] οὐκ ἀσφαλές 2954. c) αὐτό] 3011. Vulgo αὐτός. d) συνίης δὲ οἵας] Ita *Solanus.* Vulgo: συνίησι δὲ οἷα. Sed pro συνίησι *Fl.* 2954. συνιεὶς, mA1. autem συνιεῖς. e) μέγα] μεγάλα Ex. *Fl.*. f) ἔχει] ἔχοι 2954. 3011.. g) περί] ὑπέρ 3011.. h) δι' αὐτό] διὰ τοῦτο 3011.. i) αὐτός] ex L. P.. k) ἠλιάς] Ἰλίας P.. l) οὐδέ] οὐ J..

διεδεδώκει δὲ πάλαι λόγον ὡς τῆς θυγατρὸς ἣν εἶχεν ἐκ Σελήνης αὐτῷ γενομένης, τὴν γὰρ Σελήνην ἔρωτι ἁλῶναι αὐτοῦ καθεύδοντα [m]) ποτε ἰδοῦσαν ὅπερ αὐτῇ ἔθος κοιμωμένων ἐρᾶν τῶν καλῶν. ὁ δ' οὐδὲν μελλήσας [n]) ὁ συνετώτατος Ῥουτιλλιανὸς εὐθὺς ἔπεμπεν ἐπὶ τὴν κόρην καὶ τοὺς γάμους συνετέλει [o]) ἑξηκοντούτης νυμφίος καὶ συνῆν τὴν πενθερὰν Σελήνην [p]) ἑκατόμβαις ὅλαις ἱλασκόμενος καὶ τῶν ἐπουρανίων εἷς καὶ αὐτὸς οἰόμενος γεγονέναι. 36. Ὁ δ' ὡς ἅπαξ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πραγμάτων ἐλάβετο μείζω [q]) ἀεὶ προσεπενόει καὶ πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἔπεμπε χρησμοφόρους [r]) ταῖς πόλεσι προλέγων λοιμοὺς καὶ πυρκαϊὰς φυλάσσεσθαι καὶ σεισμοὺς καὶ ἀσφαλῶς βοηθήσειν ὡς μὴ γένοιτό τι τούτων αὐτὸς ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς, ἕνα δέ [s]) τινα χρησμὸν αὐτόφωνον καὶ αὐτὸν εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο, ἦν δὲ τὸ ἔπος ἕν,

Φοῖβος ἀκερσεκόμης [t]) λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει.

καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν [u]) γεγραμμένον ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, τὸ δ' ἐς τοὐναντίον τοῖς πλείστοις προὐχώρει, κατὰ γάρ τινα τύχην αὗται μάλιστα αἱ οἰκίαι ἐκενώθησαν αἷς [x]) τὸ ἔπος ἐπεγέγραπτο· καὶ μή με νομίσῃς τοῦτο λέγειν ὅτι διὰ τὸ ἔπος ἀπώλλυντο ἀλλὰ τύχῃ τινὶ οὕτως ἐγένετο, τάχα δὲ καὶ οἱ πολλοὶ θαῤῥοῦντες [y]) τῷ στίχῳ ἠμέλουν καὶ ῥαθυμότερον διῃτῶντο οὐδὲν τῷ χρησμῷ πρὸς τὴν νόσον συντελοῦντες ὡς ἂν ἔχοντες προμαχομένας αὐτῶν τὰς [z]) συλλαβὰς καὶ τὸν ἀκερσεκόμην [a]) Φοῖβον ἀποτοξεύοντα τὸν λοιμόν.

[m]) καθεύδοντα] καθεύδοντος 3011.. [n]) μελλήσας] μελήσας Fl. passim, inquit *Reitzius.* [o]) συνετέλει] ξυνεξετέλει 3011.. [p]) τὴν πενθερὰν Σελήνην] τῇ πενθερᾷ Σελήνῃ *Fl.*. [q]) μείζω] μεῖζον 3011. et Fl., quae statim προσενόει. [r]) χρησμοφόρους] χρησμολόγους 3011. mA1VV.. [s]) δέ] 3011. B3. Vulgo δή. [t]) ἀκερσεκόμης] ἀκειρεκόμης P.. [u]) πυλῶν] P. mA1VV. Vulgo πυλώνων. [x]) αἷς] ἐν αἷς J. mA1.. [y]) τάχα δὲ καὶ οἱ πολλοὶ θαῤῥοῦντες] 3011. Vulgo τάχα δὲ οἱ πολλοὶ καὶ καταθαῤῥοῦντες. [z]) τάς] ex *P.*. [a]) ἀκερσεκόμην] ἀκειρεκόμην *Fl.*.

τὴν γὰρ Σελήνην] Εἰς τὸν Ἐνδυμίωνα διαβάλλει τὸν λόγον ὃς καὶ βουκόλος ὢν ἐρασθῆναι ὑπὸ Σελήνης μυθεύεται. V

57. Πευθῆνας μέντοι ἐν αὐτῇ Ῥώμῃ κατεστήσατο πάνυ πολλοὺς τῶν συνωμοτῶν οἳ τὰς ἑκάστου γνώμας διήγγελον αὐτῷ καὶ τὰς ἐρωτήσεις προεμήνυον [b]) καὶ ὧν μάλιστα ἐφίενται ὡς ἕτοιμον αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις καὶ πρὶν ἥκειν τοὺς πεμπομένους καταλαμβάνεσθαι. 58. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς [c]) ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα προεμηχανᾶτο .... τελετήν τε γάρ τινα συνίσταται καὶ δᾳδουχίας καὶ ἱεροφαντίας τριῶν ἑξῆς ἀεὶ τελουμένων ἡμερῶν, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρόῤῥησις ἦν ὥςπερ Ἀθήνησι τοιαύτη, εἴ τις ἄθεος ἢ Χριστιανὸς ἢ Ἐπικούρειος ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων φευγέτω οἱ δὲ πιστεύοντες τῷ θεῷ τελείσθωσαν τύχῃ τῇ ἀγαθῇ, εἶτ' εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐξέλασις ἐγίγνετο καὶ ὁ μὲν ἡγεῖτο λέγων ἔξω Χριστιανούς, τὸ δὲ πλῆθος ἅπαν ἐπεφθέγγετο [d]) ἔξω Ἐπικουρείους, εἶτα Λητοῦς ἐγίγνετο λοχεία καὶ Ἀπόλλωνος γοναὶ καὶ Κορωνίδος γάμος καὶ Ἀσκληπιὸς ἐτίκτετο, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ Γλύκωνος ἐπιφάνεια καὶ γένεσις [e]) τοῦ θεοῦ. 59. Τρίτη δὲ ἡμέρα Ποδαλειρίου τε ἦν καὶ τῆς μητρὸς Ἀλεξάνδρου γάμος [f]) Δᾳδὶς δὲ ἐκαλεῖτο [g]) καὶ δᾷδες δὲ ἐκαίοντο καὶ τελευταῖον Σελήνης καὶ Ἀλεξάνδρου ἔρως [h]) καὶ τικτομένη τοῦ Ῥουτιλλιανοῦ ἡ [i]) γυνή, ἐδᾳδούχει δὲ καὶ ἱεροφάντει ὁ Ἐνδυμίων Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ μὲν καθεύδων δῆθεν κατέκειτο ἐν τῷ μέσῳ κατῄει δὲ ἐπ' αὐτὸν ἐκ τῆς ὀροφῆς ὡς ἐξ οὐρανοῦ ἀντὶ τῆς Σελήνης Ῥουτιλλία [k]) τις ὡραιοτάτη τῶν

b) *προεμήνυον*] *προσεμήνυον* 3011.. c) *τούς*] B2. et 3. Vulgo *τάς*. Ceterum vix mihi dubitandum videtur, quin hic loci lacuna sit. Quum enim verba: *καὶ πρὸς μὲν — προεμηχανᾶτο* nonnisi finiendis sint iis, quae ab Alexandro instituta unam spectarent Italiam, nullo modo ad rem valde diversam, mysteria dico istius hominis jussu domi quandoque celebrata, tam ex abrupto transire scriptori licuit voce: *τελετήν τε γὰρ* —, sed praecedere sententia debebat illis: *καὶ πρὸς μὲν* — congrua et consentanea. Pro *προεμηχανᾶτο* P. habet: *προεμήχαν τοῦτο*. Fortasse verum est: *Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα· προσεμηχανᾶτο δὲ καὶ τοῦτο. Τελετήν* cet.. Verum hoc quidem est hariolari. Certe faciendum putavi, ut ante *τελετήν* lacunae signa collocarem. d) *ἐπεφθέγγετο*] *ἐφθέγγετο* Fl.. e) *γένεσις*] *γέννησις* 3011.. f) *γάμος*] *ἔρως* P.. g) *Δᾳδὶς δὲ ἐκαλεῖτο*] om. 3011.. h) *ἔρως*] *γάμος* mA1.. i) *ἡ*] om. Fl.. k) *Ῥουτιλλία*] *Ῥουτιλλεία* 3011..

Καίσαρος οἰκονόμων τινὸς γυνὴ ὡς ἀληθῶς ἐρῶσα [l]) τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀντερωμένη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνης [m]) ἀνδρὸς φιλήματά τε ἐγίγνετο ἐν τῷ μέσῳ καὶ περιπλοκαί, εἰ δὲ μὴ πολλαὶ ἦσαν αἱ δᾷδες, τάχ' ἄν τι καὶ τῶν ὑπὸ κόλπου [n]) ἐπράττετο, μετὰ μικρὸν δὲ εἰσῄει πάλιν ἱεροφαντικῶς ἐσκευασμένος ἐν πολλῇ τῇ σιωπῇ καὶ αὐτὸς μὲν ἔλεγε μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἰὴ Γλύκων, ἐπεφθέγγοντο δὲ αὐτῷ ἐπακολουθοῦντες Εὐμολπίδαι δῆθεν καὶ Κήρυκές τινες Παφλαγόνες καρβατίνας [o]) ὑποδεδεμένοι πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες ἰὴ Ἀλέξανδρε. 40. Πολλάκις δὲ ἐν τῇ δᾳδουχίᾳ [p]) καὶ τοῖς μυστικοῖς σκιρτήμασι γυμνωθεὶς ὁ μηρὸς αὐτοῦ ἐξεπίτηδες χρυσοῦς ἐξεφάνη [q]) δέρματος ὡς εἰκὸς [r]) ἐπιχρύσου περιτεθέντος καὶ πρὸς τὴν αὐγὴν τῶν λαμπάδων ἀποστίλβοντος, ὥστε καὶ γενομένης ποτὲ ζητήσεως δύο τισὶ τῶν μωροσόφων ὑπὲρ αὐτοῦ εἴτε Πυθαγόρου τὴν [s]) ψυχὴν ἔχοι διὰ τὸν χρυσοῦν μηρὸν εἴτε ἄλλην ὁμοίαν αὐτῷ [t]) καὶ τὴν ζήτησιν ταύτην αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπανενεγκόντων ὁ βασιλεὺς Γλύκων χρησμῷ ἔλυσε τὴν ἀπορίαν,

Πυθαγόρου ψυχὴ ποτὲ μὲν φθίνει ἄλλοτε δ' αὔξει
Ἡ δὲ προφητείη δίης [u]) φρενός ἐστιν ἀποῤῥὼξ
Καί μιν ἔπεμψε πατὴρ ἀγαθῶν ἀνδρῶν [x]) ἐπαρωγὸν
Καὶ πάλιν ἐς Διὸς εἶσι Διὸς βληθεῖσα κεραυνῷ.

41. Προλέγων δὲ πᾶσιν ἀπέχεσθαι παιδίου συνουσίας ὡς ἀσεβὲς ὂν αὐτὸς τοιόνδε τι ὁ γεννάδας ἐτεχνήσατο. ταῖς γὰρ πόλεσι ταῖς Ποντικαῖς καὶ ταῖς Παφλαγονικαῖς ἐπήγγελλε θεοπρόπους [y]) πέμπειν ἐς τριετίαν ὑμνήσοντας παρ' αὐτῷ τὸν θεὸν καὶ ἔδει δοκιμασθέντας

[l]) ὡς ἀληθῶς ἐρῶσα] ἐρῶσα ὡς ἀληθῶς 3011. . [m]) ἐκείνης] Gr. Vulgo ἐκείνου. [n]) κόλπου] κολπούς P. κόλπους 3011. . [o]) καρβατίνας] καρβατίδας Fl. . [p]) ἐν τῇ δᾳδουχίᾳ] ἐπὶ ταῖς δᾳδουχίαις 3011. . [q]) ἐξεφάνη] 3011. Vulgo διεφάνη. [r]) ὡς εἰκός] ὡς τὸ εἰκός 3011. . [s]) τήν] ex 3011. . [t]) αὐτῷ] J. P. mA1. Vulgo αὐτῇ. [u]) δίης] διίης J. mA1. Schol. δίης] ἤτοι Διός. [x]) ἀνδρῶν] ex Fl. P. mA1W. . [y]) θεοπρόπους] θεοεικέλους Fl. θεοπόλους θεοεικέλους mA1W. θεοπόλους 3011. .

καὶ προκριθέντας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ὡραιοτάτους καὶ κάλλει διαφέροντας πεμφθῆναι, οὓς ἐγκλεισάμενος ὥςπερ ἀργυρωνήτοις ἐχρῆτο συγκαθεύδων καὶ πάντα τρόπον ἐμπαροινῶν, καὶ νόμον δὲ ἐπεποίητο ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη μηδένα τῷ αὐτοῦ στόματι δεξιοῦσθαι μηδὲ φιλήματι ἀσπάζεσθαι ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις προτείνων τὴν χεῖρα κῦσαι μόνους τοὺς ὡραίους κατεφίλει καὶ ἐκαλοῦντο οὗτοι [z]) οἱ ἐντὸς τοῦ φιλήματος. 42. Τοιαῦτα ἐντρυφῶν τοῖς ἀνοήτοις διετέλει γυναῖκάς τε ἀνέδην διαφθείρων καὶ παισὶ συνὼν καὶ ἦν μέγα καὶ εὐκτὸν ἑκάστῳ εἴ τινος γυναικὶ προςβλέψειεν, εἰ δὲ καὶ φιλήματος ἀξιώσειεν ἀθρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ᾤετο ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῷ εἰςρυήσεσθαι, πολλαὶ δὲ καὶ ηὗχουν [a]) τετοκέναι παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ἀληθῆ [b]) λέγουσιν. 43. Ἐθέλω δέ σοι καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος καὶ τοῦ Σακέρδωτος [c]) Τιανοῦ τινος ἀνθρώπου, ὁποίου τινὸς τὴν σύνεσιν, εἴσῃ ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων, ἀνέγνων δὲ αὐτὸν χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένον ἐν Τίῳ ἐν τῇ τοῦ Σακέρδωτος οἰκίᾳ, εἰπὲ γάρ μοι ἔφη ὦ δέσποτα Γλύκων, τίς εἶ; ἐγὼ ἦδ' ὅς Ἀσκληπιὸς νέος. Ἄλλος παρ' ἐκεῖνον τὸν πρότερον [ἢ] [d]) πῶς λέγεις; οὐ θέμις ἀκοῦσαί σε τοῦτό γε. πόσα δὲ ἡμῖν ἔτη παραμενεῖς χρησμῳδῶν; τρίτον πρὸς τοῖς χιλίοις. εἶτα ποῖ μεταστήσῃ; ἐς Βάκτρα καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν, δεῖ γὰρ ἀπολαῦσαι καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπιδημίας τῆς ἐμῆς. τὰ δ' ἄλλα χρηστήρια τὸ ἐν Διδύμοις καὶ τὸ ἐν Κλάρῳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἔχουσι τὸν προπάτορα [e]) τὸν Ἀπόλλω χρησμῳδοῦντα [f]) ἢ ψευδεῖς εἰσὶν οἱ νῦν ἐκπίπτοντες ἐκεῖ χρησμοί; μηδὲ τοῦτ' ἐθελήσῃς εἰδέναι, οὐ γὰρ θέμις. ἐγὼ δὲ τίς ἔσομαι μετὰ τὸν νῦν βίον; κάμηλος εἶτα ἵππος εἶτ' ἀνὴρ σοφὸς καὶ προφήτης οὐ μείων Ἀλεξάνδρου. τοιαῦτα μὲν ὁ Γλύκων τῷ Σα-

z) οὗτοι] om. *Fl.* . a) ηὗχουν] ηὔσχοντο mA1W. . b) ἀληθῆ] *J.* Vulgo ἀληθῶς. c) Σακέρδωτος] Σακερδῶτος P. . d) [ἢ]] Hanc vocem de meo sensu adjeci. Verba autem Ἄλλος παρ' ἐκεῖνον τὸν πρότερον; a Glycone ad Sacerdotis orationem transferenda esse nullus ex editorum grege aut ipse vidit, aut monentem *Solanum* intellexit. e) προπάτορα] πατέρα *Fl.*. f) χρησμῳδοῦντα] χρησμοδοτοῦντα *J.*.

κῦσαι] φιλῆσαι. G.

κέρδωτι διηλέχθη, ἐπὶ τέλει δὲ χρησμὸν ἔμμετρον ἐφθέγξατο εἰδὼς αὐτὸν Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα,

Μὴ πείθου Λεπίδῳ ἐπεί οἱ λυγρὸς οἶτος ὀπηδεῖ.

πάνυ γὰρ ἐδεδίει τὸν Ἐπίκουρον ὡς προεῖπον ὥς τινα ἀντίτεχνον καὶ ἀντισοφιστὴν τῆς μαγγανείας αὐτοῦ. 44. Ἕνα γοῦν τινα τῶν Ἐπικουρείων τολμήσαντα καὶ διελέγχειν αὐτὸν ἐπὶ πολλῶν παρόντων ἐς κίνδυνον οὐ μικρὸν κατέστησεν, ὁ μὲν γὰρ προςελθὼν ἔλεγε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Σὺ μέντοι γε [g]) ὦ Ἀλέξανδρε τὸν δεῖνα Παφλαγόνα προςαγαγεῖν [h]) οἰκέτας αὐτοῦ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Γαλατίας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀνέπεισας ὡς ἀπεκτονότας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παιδευόμενον, ὁ δὲ νεανίσκος ζῇ καὶ ἐπανελήλυθε ζῶν [i]) μετὰ τὴν τῶν οἰκετῶν ἀπώλειαν θηρίοις ὑπὸ σοῦ παραδοθέντων. τοιοῦτον δέ τι ἐγεγένητο [k]), ἀναπλεύσας [l]) ὁ νεανίσκος εἰς Αἴγυπτον ἄχρι τοῦ Κλύσματος πλοίου ἀναγομένου ἐπείσθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἰνδίαν πλεῦσαι κἀπειδήπερ ἐβράδυνεν [m]) οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι οἰκέται αὐτοῦ οἰηθέντες ἢ ἐν τῷ Νείλῳ πλέοντα διεφθάρθαι τὸν νεανίσκον ἢ καὶ ὑπὸ λῃστῶν (πολλοὶ δὲ [n]) ἦσαν) τότε ἀνῃρῆσθαι ἐπανῆλθον ἀπαγγέλλοντες αὐτοῦ τὸν ἀφανισμόν, εἶτα ὁ χρησμὸς καὶ ἡ καταδίκη, μεθ' ἣν ἐπέστη ὁ νεανίσκος διηγούμενος τὴν ἀποδημίαν. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν. 45. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀγανακτήσας ἐπὶ τῷ ἐλέγχῳ καὶ μὴ φέρων τοῦ ὀνείδους τὴν ἀλήθειαν ἐκέλευε τοὺς παρόντας λίθοις βάλλειν αὐτὸν ἢ καὶ αὐτοὺς ἐναγεῖς ἔσεσθαι καὶ Ἐπικούρους κληθήσεσθαι· τῶν δὲ βάλλειν ἀρξαμένων Δημόστρατός τις ἐπιδημῶν τῷ Πόντῳ [o]) πρῶτος περιχυθεὶς ἐῤῥύσατο τοῦ θανάτου τὸν ἄνθρωπον μικροῦ δεῖν κατα-

[g]) σὺ μέντοι γε] σὺ μὲν 3011. . [h]) προςαγαγεῖν] προςάγειν P. mA1. 3011. . [i]) ζῶν] om. 3011. . [k]) ἐγεγένητο] γεγένηται 3011. . [l]) ἀναπλεύσας] ἀποπλεύσας J. 3011. . [m]) κἀπειδήπερ ἐβράδ.] κἀπειδὴ παρεβράδ. 3011. . [n]) δέ] γάρ J. 3011. . [o]) τῷ Πόντῳ] τοῦ Πόντου P. L. 3011.

Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα] Ἔφη γὰρ τὸν Λέπιδον τοῦτον ἐν Ἀμάστριδι κατοικεῖν Ἐπικούρειον ὄντα. V.

ὦ Ἀλέξανδρε, τὸν δεῖνα] Ἴσως ἐνδόξου τοῦ ἀνδρὸς ὄντος τοὔνομα τὸ κύριον εἰπεῖν παρῃτήσατο. V.

λευσθέντα, πάνυ δικαίως· τί γὰρ ἔδει μόνον φρονεῖν ἐν τοσούτοις μεμηνόσι καὶ παραπολαῦσαι τῆς Παφλαγόνων μωρίας; καὶ τὰ μὲν κατ' ἐκεῖνον τοιαῦτα. 46. Εἰ δέ τινων [p]) προσκαλουμένων κατὰ τάξιν τῶν χρησμῶν [q]) (πρὸ μιᾶς δὲ τοῦτο τοῦ θεσπίζειν ἐγίγνετο) καὶ ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰ θεσπίζοι [r]) τῷ δὲ ἀνεῖπεν ἔνδοθεν [s]), Ἐς κόρακας, οὐκ ἔτι τὸν τοιοῦτον οὔτε στέγη [t]) τις ἐδέχετο οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινώνει ἀλλ' ἔδει γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι ὡς ἀσεβῆ καὶ ἄθεον καὶ Ἐπικούρειον ἥπερ ἦν ἡ μεγίστη λοιδορία. 47. Ἓν γοῦν καὶ γελοιότατον ἐποίησεν ὁ Ἀλέξανδρος, εὑρὼν γὰρ τὰς Ἐπικούρου κυρίας δόξας τὸ κάλλιστον ὡς οἶσθα τῶν βιβλίων καὶ κεφαλαιῶδες [u]) περιέχον τῆς τἀνδρὸς σοφίας τὰ δόγματα κομίσας ἐς τὴν ἀγορὰν μέσην ἔκαυσεν [x]) ἐπὶ ξύλων συκίνων ὡς δῆθεν αὐτὸν καταφλέγων καὶ τὴν σποδὸν ἐς θάλασσαν ἐξέβαλεν ἔτι καὶ χρησμὸν ἐπιφθεγξάμενος,

Πυρπολέειν κέλομαι δόξας ἀλαοῖο γέροντος,

οὐκ εἰδὼς ὁ κατάρατος ὅσων ἀγαθῶν τὸ βιβλίον ἐκεῖνο τοῖς ἐντυγχοῦσιν αἴτιον γίγνεται καὶ ὅσην αὐτοῖς εἰρήνην καὶ ἀταραξίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργάζεται δειμάτων μὲν καὶ φασμάτων καὶ τεράτων ἀπαλλάττον καὶ ἐλπίδων ματαίων καὶ περιττῶν ἐπιθυμιῶν νοῦν δὲ καὶ ἀλήθειαν ἐντιθὲν καὶ καθαῖρον ὡς ἀληθῶς τὰς γνώμας οὐχ ὑπὸ δᾳδὶ [y]) καὶ σκίλλῃ καὶ ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις ἀλλὰ λόγῳ ὀρθῷ καὶ

p) τινων] 3011. Vulgo τινι. q) τῶν χρησμῶν] τοὺς χρησμοὺς 3011. . r) θεσπίζοι] θεσπίζει Fl. 3011. . s) ἔνδοθεν] ἔνδον 3011. . t) στέγη] στέγῃ Struvius, L. L. p. 246. . u) κεφαλαιῶδες] κεφαλεῶδες J. κεφαλαιώδη Fl. 2954. κεφαλαιωδῶς Solanus. x) κομίσας — ἔκαυσεν] κομίσαι — ἐκέλευσεν 3011. . y) οὐχ ὑπὸ δᾳδί] οὐχ ὑπὸ ὕδατι A. L. J. mA1. οὐχ ὕδατι P. 3011. .

ἀλλ' ἔδει γῆν πρὸ γῆς] Γῆν πρὸ γῆς, τοῦτο εἴωθε λέγεσθαι Ἀθηναίοις ἀντὶ τοῦ κατὰ πάσης τῆς γῆς, ὃ φαμὲν τόπον ἐκ τόπου. V.

κομίσας ἐς τὴν ἀγοράν] Σημειοῦ ὡς θιασώτης ἦν καὶ οὗτος ὁ ἐπὶ κακῷ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τοῖς λόγοις ἐγγυμνασάμενος Λουκιανὸς τῆς Ἐπικούρου αἱρέσεως. V.

ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ. 48. *Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἕν τι καὶ μέγιστον τόλμημα τοῦ μιαροῦ ἀνδρὸς ἄκουσον, ἔχων γὰρ οὐ μικρὰν ἐπίβασιν ἐπὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν αὐλὴν καὶ τὸν Ῥουτιλλιανὸν εὐδοκιμοῦντα πάροδον* [z]) *διαπέμπεται χρησμὸν τοῦ ἐν Γερμανίᾳ πολέμου ἀκμάζοντος ὅτε θεὸς* [a]) *Μάρκος ἤδη τοῖς Μαρκομάνοις καὶ Κουάδοις συνεπλέκετο, ἠξίου δὲ ὁ χρησμὸς δύο λέοντας ἐμβληθῆναι ζῶντας ἐς τὸν Ἴστρον μετὰ πολλῶν ἀρωμάτων καὶ θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, ἄμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρησμόν,*

Ἐς δίνας Ἴστροιο διϊπετέος [b]) *ποταμοῖο*
Ἐμβαλέειν [c]) *κέλομαι δοιοὺς Κυβέλης θεράποντας*
Θῆρας ὀρειτρεφέας [d]) *καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀὴρ*
Ἄνθεα καὶ βοτάνας εὐώδεας αὐτίκα δ' ἔσται
Νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ' εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.

γενομένων δὲ τούτων ὡς προσέταξε τοὺς μὲν λέοντας ἐκνηξαμένους [e]) *ἐς τὴν πολεμίαν οἱ βάρβαροι ξύλοις κατειργάσαντο ὥς τινας κύνας ἢ λύκους ξενικούς, αὐτίκα δὲ τὸ μέγιστον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο δισμυρίων* [f]) *που σχεδὸν ἀθρόων ἀπολομένων, εἶτα ἠκολούθησε τὰ περὶ Ἀκυληΐαν γενόμενα καὶ ἡ παρὰ μικρὸν τῆς πόλεως ἐκείνης ἅλωσις, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἀποβεβηκὸς τὴν Δελφικὴν ἐκείνην ἀπολογίαν καὶ τὸν τοῦ Κροίσου χρησμὸν ψυχρῶς* [g]) *παρῆγε, νίκην μὲν γὰρ προειπεῖν τὸν θεὸν μὴ μέντοι δηλῶσαι Ῥωμαίων ἢ τῶν πολεμίων.* 49. *Ἤδη δὲ πολλῶν ἐπὶ πολλοῖς ἐπιῤῥεόντων* [h]) *καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν θλιβομένης ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἀφικνουμένων καὶ τὰ ἐπιτήδεια διαρκῆ μὴ ἐχούσης ἐπινοεῖ τοὺς νυκτερινοὺς καλουμένους χρησμούς, λαμβάνων γὰρ τὰ βιβλία ἐπεκοιμᾶτο ὡς ἔφασκεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὄναρ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίνετο*

z) *εὐδοκιμοῦντα πάροδον*] om. P. *πάροδον* om. *Fl.* . a) *ὅτε θεός*] *ὅτε ὁ* 3011. . b) *διϊπετέος*] *Vorstius.* 2954. 3011. Vulgo *διηπετέος.* c) *ἐμβαλέειν*] *ἐσβαλέειν J.* 2954. 3011. . d) *ὀρειτρεφέας*] *ὀριτρεφέας* 3011. . e) *ἐκνηξαμένους*] *διανηξαμένους* 3011. . f) *δισμυρίων*] *δυσμυρ.* edd. veteres. g) *ψυχρῶς*] *ψυχρός* Fl. . h) *ἐπὶ πολλοῖς ἐπιῤῥεόντων*] Vulgo *ἐπιῤῥεόντων. ἐπεσρεόντων* mA1VV. *ἐπὶ πολλοῦ ἐπεσρεόντων* P. A. *ἐπὶ πολλοῖς ἐπεσρεόντων* 3011. .

οὐ μέντοι σαφεῖς τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ καὶ ἀμφιβόλους καὶ τεταραγμένους καὶ μάλιστα εἴ ποτε θεάσαιτο περιεργότερον τὸ βιβλίον κατεσφραγισμένον, οὐ γὰρ παρακινδυνεύων[i]) *τὸ ἐπελθὸν*[k]) *ἄλλως ὑπέγραφε χρησμοῖς πρέπον καὶ τὸ τοιοῦτον οἰόμενος καὶ ἦσάν τινες ἐξηγηταὶ ἐπὶ τούτῳ καθήμενοι καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ἐκλέγοντες παρὰ τῶν τοὺς τοιούτους χρησμοὺς ἀπολαμβανόντων*[l]) *ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει καὶ διαλύσει αὐτῶν, καὶ τοῦτο αὐτῶν τὸ ἔργον ὑπόμισθον ἦν*[m]), *ἐτέλουν γὰρ οἱ ἐξηγηταὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τάλαντον Ἀττικὸν ἑκάτερος.* 50. *Ἐνίοτε δὲ μήτε ἐρομένου τινὸς μήτε πεμφθέντος ἀλλ᾽ οὐδὲ ὅλως ὄντος ἐχρησμῴδει πρὸς ἔκπληξιν τῶν ἀνοήτων οἷον καὶ τοῦτο,*

Δίζεαι ὅστις σὴν ἄλοχον μάλα πάγχυ λεληθὼς
Καλλιγένειαν ὑπὲρ λεχέων σαλάγει κατὰ δῶμα;
Δοῦλος Πρωτογενὴς τῷ δὴ σύ γε πάντα πέποιθας
Ὤπνιες[n]) *γὰρ ἐκεῖνον ὁ δ᾽ αὖθις σὴν παράκοιτιν*
Ἀντίδοσιν ταύτην ὕβρεως ἰδίας[o]) *ἀποτίνων.*
Ἀλλ᾽ ἐπὶ σοὶ δὴ φάρμακ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν λυγρὰ τέτυκται
Ὡς μήτ᾽ εἰςαΐοις μήτ᾽ εἰςοράοις[p]) *ἃ ποιοῦσιν.*
Εὑρήσεις δὲ κάτω ὑπὸ σῷ λέχει ἀγχόθι τοίχου
Πρὸς κεφαλῆς καὶ σὴ θεράπαινα σύνοιδε Καλυψώ.

Ἄλλως[q]) *πάλιν οὔτε παρόντι οὔτε ὅλως*[r]) *τινὶ ὄντι ἔφη ἄνευ μέτρου ἀναστρέφειν ὀπίσω, ὁ γὰρ πέμψας σε τέθνηκεν ὑπὸ τοῦ γείτονος Διοκλέους τήμερον ληστῶν*[s]) *ἐπαχθέντων*[t]) *Μάνγου*[u]) *καὶ Κέλερος καὶ Βουβάλου, οἳ καὶ ἤδη δέδενται ληφθέντες.*

τίς οὐκ ἂν Δημόκριτος διεταράχθη ἀκούσας ὀνόμα-

i) *παρακινδυνεύων*] *Fl.* *παρακινῶν* P. aut L. *παρακινδήνων* A. Vulgo *παρακινδινεύων*. k) *ἐπελθόν*] *J.* *ἔδεθλον* A. Vulgo *ὑπελθόν*. l) *ἀπολαμβανόντων*] *Pelletus.* Libri *ὑπολαμβ.* . m) *ἦν*] *γίγνεται* 3011. . n) *Ὤπνιες*] Fl. Vulgo *ὤπνες*. . o) *ἰδίας*] *ἄχαριν* 3011. . p) *εἰςοράοις*] Libri *εἰςοράας*. . q) *Ἄλλως* cet.] Quae hic posui *Ἄλλως πάλιν — δέδενται ληφθέντες*, ea in libris capite 52. conclusa inter *λείψει φάος* atque *Ὀλίγους δὲ καί.* intercurrunt. Correctum hunc errorem jam *Gesnerus* cupivit et, uti videtur, *Wielandus.* — *ἄλλως*] P. *Fl.* B2. S. In ceteris *ἄλλος*. r) *ὅλως*] *ἄλλῳ* A. P. *ἄλλως* mA1. s) *ληστῶν*] *καὶ τῶν* 3011.. t) *ἐπαχθέντων*] mA1W. P. 3011. Vulgo *προςελθόντων*. u) *Μάνγου*] *Μάγνου* 3011. .

τα [x]) καὶ τόπους ἀκριβῶς εἶτα μετ' ὀλίγον κατέπτυσεν ἂν συνεὶς τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν; 51. Ἀλλὰ καὶ βαρβάροις πολλάκις ἔχρησεν εἴ τις τῇ πατρίῳ ἔροιτο φωνῇ Συριστὶ ἢ Κελτιστὶ οὐ [y]) ῥᾳδίως ἐξευρίσκων τινὰς ἐπιδημοῦντας ὁμοεθνεῖς τοῖς δεδωκόσι, διὰ τοῦτο καὶ πολὺς ὁ [z]) ἐν μέσῳ χρόνος ἦν τῆς τε δόσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς χρησμῳδίας ὡς ἐν τοσούτῳ κατὰ σχολὴν λύοιντό [a]) τε οἱ χρησμοὶ ἀσφαλῶς καὶ εὑρίσκοιντο οἱ ἑρμηνεῦσαι δυνάμενοι ἕκαστα οἷος καὶ ὁ τῷ Σκύθῃ δοθεὶς χρησμὸς ἦν,

Μόρφι ἐβάργουλις εἰς σκιὴν χνέγχικραγκ λείψει φάος [b]).

52. Ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἄκουσον, ἐρομένου γάρ μου εἰ φαλακρός ἐστιν Ἀλέξανδρος καὶ κατασημηναμένου περιέργως καὶ προφανῶς ὑπογράφεται χρησμὸς νυκτερήσιος,

Σαβαρδαλάχου μάλαχ Ἄττις ἄλλος [c]) ἦν.

καὶ πάλιν ἐμοῦ ἐρομένου ἐν δύο βιβλίοις διαφόροις τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, πόθεν ἦν Ὅμηρος ὁ ποιητής, ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου ὀνόματος τῷ ἑτέρῳ μὲν ὑπέγραψεν ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου, ἐρωτηθεὶς γὰρ ἐφ' ὅ,τι ἥκε θεραπείαν ἔφη αἰτήσων πρὸς ὀδύνην πλευροῦ,

Κυτμίδα [d]) σε [e]) χρῖσθαι [f]) κέλομαι δροσίην τέ κε [g])
Λητοῦς.

τῷ δὲ ἑτέρῳ ἐπειδὴ [h]) καὶ τοῦτο ἠκηκόει ὡς ἐρομένου τοῦ πέμψαντος [i]) εἴτε μοι πλεῦσαι [k]) ἐπ' Ἰταλίαν εἴτε πεζοπορῆσαι λῷον ἀπεκρίνατο οὐδὲν πρὸς τὸν Ὅμηρον,

Μὴ οὔ γε πλωέμεναι πεζὴν δὲ καθ' οἶμον ὅδευε.

x) ὀνόματα] τὰ ὀνόματα 3011. . y) οὐ] om. Fl. 2954. z) ὁ] ex mA1VV. 3011. . a) λύοιντο] δέδοιντο P. A. δίδοιντο L. 3011. . b) Μόρφι — φάος] Μορφεῦ βαργύλω ἰσχὶ ἀγχινέχιψι φάος δέ A. Μορφεῦ μάργουλος ἰσχιάγχνε χίψι φάος δᾶ 3011. Μορφὴν εὐβάργουλις εἰς κακίαν χνέγχι κραγὴ λείψει φάος 2954. Pro λείψει φάος Fl. λεῖψε φᾶος. c) Μάλαχ Ἄττις ἄλλος] Μάλαχα ἀττίαλος Fl. d) Κυτμίδα] mA1W. Vulgo Κυτμίδι. e) σε] om. 3011. . f) χρῖσθαι] Fl. P. Vulgo χρίεσθαι. g) τέ κε] Forsitan: δέ τε. h) ἐπειδὴ] ἐπεὶ 3011. . i) ὡς ἐρομένου τοῦ πέμψαντος] ἐρομένου τοῦτον καὶ πλευσοῦντος A. ὡς ἐρόμενος παρὰ τοῦ πέμψαντος 3011. . k) εἴτε μοι πλεῦσαι] ὡς εἰ δέοι πλεῦ-

Σαβαρδαλαχούμαλα] Ἀπόλοιο γόης τῆς ἀπεράντου εὐτραπελίας. V.

οὐδὲν πρὸς τὸν Ὅμηρον] Ἀπὸ παροιμίας παρῴδηται τῆς οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. V.

54. *Πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐπεμηχανησάμην αὐτῷ, οἷον καὶ ἐκεῖνο, μίαν ἐρώτησιν ἐρωτήσας*[l]) *ἐπέγραψα τῷ βιβλίῳ κατὰ τὸ ἔθος, τοῦ δεῖνος χρησμοὶ ὀκτὼ ψευσάμενός τι ὄνομα καὶ τὰς ὀκτὼ δραχμὰς καὶ τὸ γιγνόμενον ἔτι πρὸς ταύταις πέμψας· ὁ δὲ πιστεύσας τῇ ἀποπομπῇ τοῦ μισθοῦ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ*[m]) *τοῦ βιβλίου πρὸς μίαν ἐρώτησιν (ἦν δὲ αὕτη, πότε ἁλώσεται μαγγανεύων Ἀλέξανδρος) ὀκτώ μοι χρησμοὺς ἔπεμψεν οὔτε γῆς φασιν οὔτε οὐρανοῦ ἁπτομένους ἀνοήτους δὲ καὶ δυσνοήτους ἅπαντας, ἅπερ ὕστερον αἰσθόμενος καὶ ὅτι Ῥουτιλλιανὸν ἐγὼ ἀπέτρεπον τοῦ γάμου καὶ τοῦ πάνυ προσκεῖσθαι ταῖς τοῦ χρηστηρίου ἐλπίσιν ἐμίσει ὡς τὸ εἰκὸς καὶ ἔχθιστον ἡγεῖτο καί ποτε περὶ ἐμοῦ ἐρομένῳ τῷ Ῥουτιλλιανῷ ἔφη,*

Νυκτιπλάνοις ὀάροις χαίρει κοίταις τε δυσάγνοις.

55. *καὶ ὅλως ἔχθιστος εἰκότως ἦν ἐγώ. κἀπειδὴ εἰσελθόντα με ἐς τὴν πόλιν ᾔσθετο καὶ ἔμαθεν ὡς ἐκεῖνος εἴην ὁ Λουκιανὸς (ἐπηγόμην δὲ καὶ στρατιώτας δύο λογχοφόρον καὶ κοντοφόρον παρὰ τοῦ τότε ἡγουμένου τῆς Καππαδοκίας, φίλου ὄντος*[n]) *λαβὼν ὥς με παραπέμψειαν μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν) αὐτίκα μεταστέλλεται δεξιῶς πάνυ καὶ μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης, ἐλθὼν δὲ ἐγὼ καταλαμβάνω πολλοὺς περὶ αὐτόν, συνεπηγόμην δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ, καὶ ὁ μὲν προὔτεινέ μοι κύσαι τὴν δεξιὰν ὥσπερ εἰώθει*[o]) *τοῖς πολλοῖς ἐγὼ δὲ προσφὺς ὡς φιλήσων δήγματι χρηστῷ πάνυ μικροῦ δεῖν χωλὴν αὐτῷ ἐποίησα τὴν χεῖρα· οἱ μὲν οὖν παρόντες ἄγχειν με καὶ παίειν ἐπειρῶντο ὡς ἱερόσυλον καὶ πρότερον ἔτι ἀγανακτήσαντες ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτὸν*[p]) *ἀλλὰ μὴ προφήτην προσεῖπον, ὁ*

σαι 3011.. [l]) *ἐρωτήσας*] 3011. Vulgo *ἐπερωτήσας*. [m]) *ἐπιγραφῇ*] *ἀπογραφῇ Fl.* . [n]) *τοῦ τότε ἡγουμένου — φίλου ὄντος*] Olim legebatur: *τοῦ ἡγουμένου — φίλου τότε ὄντος*. Sed *τότε* om. 3011. . Ego post *τοῦ* retraxi, quod quam pulchre habeat, sensisse jam *Schmiederus* videtur. Compara De Morte Peregrin. c. 14. *Πλὴν ἀλλ᾽ ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος*. Alexand. c. 57. *ἀλλ᾽ ὁ τότε ἡγούμενος Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου αὐτὸς ἐπέσχε*. Toxaris c. 17. *ἀπάγουσι παρὰ τὸν ἁρμοστήν, ὃς ἥρμοζε τὴν Ἀσίαν τότε* [ibidem c. 16. junge: *προετίμα τότε*, ut *τότε* ad protasin pertineat.]. [o]) *εἰώθει*] P. In reliquis *εἴωθε*. [p]) *αὐτόν*] post *προφήτην*

δὲ πάνυ γεννικῶς καρτερήσας κατέπαυέ [q]) τε αὐτοὺς καὶ ὑπισχνεῖτο τιθασσόν με ῥαδίως ἀποφανεῖν καὶ δείξειν τὴν Γλύκωνος ἀρετὴν ὅτι καὶ τοὺς πάνυ τραχυνομένους φίλους ἀπεργάζεται, καὶ μεταστησάμενος ἅπαντας [r]) ἐδικαιολογεῖτο πρός με [s]) λέγων πάνυ με [t]) εἰδέναι καὶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ Ῥουτιλλιανῷ συμβουλευόμενα καὶ τί παθὼν ταῦτά [u]) με εἰργάσω δυνάμενος ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ [x]) μέγα προαχθῆναι παρ' αὐτῷ; κἀγὼ ἄσμενος ἤδη ἐδεχόμην τὴν φιλοφροσύνην ταύτην ὁρῶν οἷ κινδύνου καθειστήκειν καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθον φίλος γεγενημένος, καὶ τοῦτο οὐ μικρὸν θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἔδοξεν οὕτω μοι ῥαδίας γενομένης μεταβολῆς [y]). 56. Εἶτα δή μου ἐκπλεῖν προαιρουμένου ξένια καὶ δῶρα πολλὰ πέμψας (μόνος δὲ σὺν τῷ Ξενοφῶντι ἔτυχον ἐπιδημῶν τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐς Ἄμαστριν προὐκπεπομφὼς [z])) ὑπισχνεῖται καὶ πλοῖον αὐτὸς παρέξειν καὶ ἐρέτας τοὺς ἀπάξοντας, κἀγὼ μὲν ᾤμην ἁπλοῦν τι τοῦτο [a]) εἶναι καὶ δεξιόν, ἐπεὶ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον [b]) ἐγενόμην δακρύοντα ὁρῶν τὸν κυβερνήτην καὶ τοῖς ναύταις τι ἀντιλέγοντα οὐκ ἀγαθὰς εἶχον περὶ τῶν μελλόντων τὰς ἐλπίδας, ἦν δὲ αὐτοῖς ἐπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀραμένους ῥίψαι ἡμᾶς εἰς τὴν θάλασσαν [c]) ὅπερ εἰ ἐγεγένητο ῥαδίως ἂν [d]) αὐτῷ ἐπεπολέμητο τὰ πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ δακρύων ἐκεῖνος ἔπεισε καὶ τοὺς συνναύτας μηδὲν δεινὸν [e]) ἡμᾶς ἐργάσασθαι καὶ πρὸς ἐμὲ ἔφη, Ἔτη ἑξήκοντα ὡς ὁρᾷς ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὅσιον προβεβιωκὼς [f]) οὐκ ἂν βουλοίμην ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα ἔχων μιᾶναι φόνῳ τὰς χεῖρας δηλῶν ἐφ' ὅπερ [g]) ἡμᾶς ἀνειλήφει καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένα.

habet 3011.. q) κατέπαυε] κατέπαυσε J.. r) ἅπαντας] εὐμενῶς ὁρᾷ καὶ add. 3011... s) ἐδικαιολογεῖτο πρός με] ἐδικαιολογεῖ (sic) τότε πρὸς ἐμέ 3011.. t) πάνυ με] lege aut: πάνυ γε, aut πάνυ deleto με. u) ταῦτα] τάδε 3011.. x) ἐπὶ] om. Ex. Fl.. y) οὕτω μοι ῥαδίας γενομένης μεταβολῆς] οὕτω ῥαδία γενομένη μου ἡ μεταβολή Fl. cod. et ed.. οὕτω μοι ῥαδία γενομένη μεταβολή 3011. Non assentior *Struvio*, L. L. p. 246. z) προὐκπεπομφώς] προπέμπων 3011.. a) ἁπλοῦν τι τοῦτο] Vulgo ἁπλοῦν τι. ἁπλοῦν τοῦτο P. ἁπλοῦν τοῦτ' 3011.. b) πόρον] L. Fl. Antea πόντον. c) εἰς — θάλασσαν] ἐς — θάλατταν 3011.. d) ἂν] ex mA1VV. 3011.. e) δεινόν] ἢ κακόν add. 3011.. f) προβεβιωκώς] προβεβηκώς *Fl.* βεβιωκώς 3011.. g) ὅπερ] ᾧπερ

57. *Καταθέμενος δὲ ἡμᾶς ἐν Αἰγιαλοῖς ὧν καὶ ὁ καλὸς Ὅμηρος μέμνηται ὀπίσω ἀπήλαυνεν, ἔνθα ἐγὼ παραπλέοντας εὑρὼν Βοσποριανούς*[h] *τινας πρέσβεις παρ' Εὐπάτορος τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Βιθυνίαν ἀπιόντας ἐπὶ κομιδῇ τῆς ἐπετείου συντάξεως καὶ διηγησάμενος αὐτοῖς τὸν περιστάντα ἡμᾶς κίνδυνον καὶ δεξιῶν*[i] *αὐτῶν τυχὼν ἀναληφθεὶς ἐς τὸ πλοῖον διασώζομαι ἐς τὴν Ἄμαστριν παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν ἀποθανεῖν. τοὐντεῦθεν καὶ αὐτὸς ἐπεκορυσσόμην*[k] *αὐτῷ καὶ πάντα κάλων ἐκίνουν ἀμύνασθαι βουλόμενος καὶ πρὸ*[l] *τῆς ἐπιβουλῆς ἤδη μισῶν αὐτὸν καὶ ἔχθιστον ἡγούμενος διὰ τὴν τοῦ τρόπου μιαρίαν καὶ πρὸς τὴν κατηγορίαν ὡρμήμην*[m] *πολλοὺς συναγωνιστὰς ἔχων καὶ μάλιστα τοὺς ἀπὸ Τιμοκράτους τοῦ Ἡρακλεώτου φιλοσόφου*[n]*, ἀλλ' ὁ τότε ἡγούμενος Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου αὐτὸς*[o] *ἐπέσχε μονονουχὶ ἱκετεύων καὶ ἀντιβολῶν παύσασθαι, διὰ γὰρ τὴν πρὸς Ῥουτιλλιανὸν εὔνοιαν μὴ ἂν δύνασθαι καὶ εἰ φανερῶς λάβοι ἀδικοῦντα κολάσαι αὐτόν. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὁρμῆς*[p] *καὶ ἐπαυσάμην*[q] *οὐκ ἐν δέοντι θρασυνόμενος ἐφ' οὕτω δικαστοῦ διακειμένου.* 58. *Ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ τόλμημα τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος μετονομασθῆναι τὸ Ἀβώνου τεῖχος καὶ Ἰωνόπολιν κληθῆναι καὶ νόμισμα καινὸν κόψαι*[r] *ἐγκεχαραγμένον τῇ μὲν τοῦ Γλύκωνος κατὰ θάτερα δὲ Ἀλεξάνδρου στέμματά τε τοῦ πάππου Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν ἅρπην*[s] *ἐκείνην τοῦ πατρομήτορος*[t] *τοῦ Περσέως ἔχοντος;* 59. *Προειπὼν δὲ διὰ χρησμοῦ περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ζῆσαι εἵμαρται αὐτῷ ἔτη πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν εἶτα κεραυνῷ βληθέντα ἀποθανεῖν οἰκτίστῳ τέλει οὐδὲ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονὼς ἀπέθανεν ὡς*[u] *Ποδαλειρίου υἱὸς διασπασθεὶς τὸν*

3011. . h) *Βοσπορανούς*] *Βοσπορειανούς J.* . i) *δεξιῶν*] mA1W. Vulgo *δεξιῶς.* k) *ἐπεκορυσσόμην*] *ἐπεκηρυσσόμην* 3011. . l) *πρό*] *πρός J.* . m) *ὡρμήμην*] Praeferam: *ὡρμώμην.* n) *φιλοσόφου*] J. B3. Olim *φιλοσόφους.* o) *αὐτός*] *ἀνεκτός* 3011.. p) *ὁρμῆς*] P. L. mA1. Reliqui *ὀργῆς.* q) *ἐπαυσάμην*] 3011. *ἀνεπαυσάμην* P. mA1. Vulgo *ἀνεπαυόμην.* r) *κόψαι*] ex J. mA1. 3011. . s) *ἅρπην*] *ἀρετήν Fl. ἀρτήν* Pol. . t) *πατρομήτορος*] *προμήτορος* Fl. . u) *ὡς*] An *ὁ*?

ὡς Ποδαλειρίου υἱός] *Οὐχ ὅτι καὶ Ποδαλείριος τοιοῦτόν τι πέπονθε, ταῦτά φησιν, ἀλλὰ παίζων ὡς ἀπὸ Ποδαλειρίου, ὃς*

πόδα μέχρι τοῦ βουβῶνος καὶ σκωλήκων ζέσας ὅτεπερ καὶ ἐφωράθη [x]) φαλακρὸς ὢν παρέχων τοῖς ἰατροῖς ἐπιβρέχειν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν διὰ τὴν ὀδύνην ὃ οὐκ ἂν ποιῆσαι ἐδύναντο μὴ οὐχὶ τῆς φενάκης ἀφῃρημένης. 60. Τοιοῦτο τέλος τῆς Ἀλεξάνδρου τραγῳδίας καὶ αὕτη τοῦ παντὸς δράματος ἡ καταστροφὴ ἐγένετο, ὡς εἰκάζειν προνοίας τινὸς τὸ τοιοῦτον [y]) εἰ καὶ κατὰ τύχην συνέβη, ἔδει δὲ καὶ τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ ἄξιον γενέσθαι τοῦ βίου καὶ ἀγῶνά τινα συστήσασθαι ὑπὲρ τοῦ χρηστηρίου τῶν συνωμοτῶν [z]) καὶ γοήτων ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν ἀνελθόντων ἐπὶ διαιτητὴν τὸν Ῥουτιλλιανὸν τίνα χρὴ προκριθῆναι αὐτῶν καὶ διαδέξασθαι τὸ μαντεῖον καὶ στεφανωθῆναι τῷ ἱεροφαντικῷ καὶ [a]) προφητικῷ στέμματι, ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ Παῖτος ἰατρὸς τὴν τέχνην πολιώδης [b]) ὢν οὔτε ἰατρῷ πρέποντα οὔτε πολιῷ ἀνδρὶ ταῦτα ποιῶν, ἀλλ' ὁ ἀγωνοθέτης Ῥουτιλλιανὸς ἀστεφανώτους αὐτοὺς ἀπέπεμψεν αὐτῷ [c]) τὴν προφητείαν φυλάττων μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγήν. 61. Ταῦτα ὦ φιλότης ὀλίγα ἐκ πολλῶν δείγματος ἕνεκα γράψαι ἠξίωσα καὶ σοὶ μὲν χαριζόμενος ἀνδρὶ ἑταίρῳ καὶ φίλῳ καὶ ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω ἐπί τε σοφίᾳ [d]) καὶ τῷ πρὸς ἀλήθειαν ἔρωτι καὶ τρόπου πρᾳότητι καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ γαλήνῃ βίου καὶ δεξιότητι πρὸς τοὺς συνόντας, τὸ πλέον δὲ ὅπερ καὶ σοὶ ἥδιον Ἐπικούρῳ τιμωρῶν [e]) ἀνδρὶ ὡς ἀληθῶς ἱερῷ καὶ θεσπεσίῳ τὴν φύσιν καὶ μόνῳ μετ' ἀληθείας τὰ καλὰ ἐγνωκότι καὶ παραδεδωκότι [f]) καὶ ἐλευθερωτῇ τῶν ὁμιλησάντων αὐτῷ γενομένῳ [g]), οἶμαι δὲ ὅτι καὶ τοῖς ἐντυγχοῦσι χρήσιμόν τι ἔχειν δόξει ἡ γραφὴ τὰ μὲν διεξελέγχουσα τὰ δὲ ἐν ταῖς τῶν εὖ φρονούντων γνώμαις βεβαιοῦσα.

Certe ὡς nihili. [x]) ἐφωράθη] ἐφάνη P. mA1VV. 3011. . [y]) τοιοῦτον] 3011. Vulgo τοιοῦτο. [z]) συνωμοτῶν] ἐκείνων add. 3011. . [a]) καὶ] om. S. Am. . [b]) πολιώδης] S. Am. πόλιος mA1VV. Ceteri πολίτης. [c]) αὐτῷ] *Solanus*. Vulgo αὐτῷ. [d]) ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω ἐπί τε σοφίᾳ] ὃν οὕτω μάλιστα πάντων ἔχω διά τε σοφίαν 3011. . [e]) τιμωρῶν] βοηθῶν A. P. [f]) παραδεδωκότι] περὶ ἀδήλου 3011. . [g]) γενομένῳ] βουλομένῳ 3011. .

ἰατρὸς ἦν ἕλκων τὸ γένος. ὁ δὲ σηπεδόνι διαβέβρωται τὸν πόδα. V.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ ΒΙΟΣ

---

1. Ἔμελλεν ἄρα μηδὲ ὁ καθ᾽ ἡμᾶς βίος τὸ παντάπασιν ἄμοιρος ἔσεσθαι ἀνδρῶν λόγου καὶ μνήμης ἀξίων ἀλλὰ καὶ σώματος ἀρετὴν ὑπερφυᾶ καὶ γνώμην ἄκρως φιλόσοφον ἐκφαίνειν, λέγω δὲ εἴς τε τὸν Βοιώτιον Σώστρατον ἀναφέρων ὃν Ἡρακλέα οἱ Ἕλληνες ἐκάλουν καὶ ᾤοντο εἶναι καὶ μάλιστα εἰς Δημώνακτα τὸν φιλόσοφον οὓς καὶ εἶδον αὐτὸς καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα θατέρῳ δὲ τῷ Δημώνακτι καὶ ἐπὶ μήκιστον συνεγενόμην. περὶ μὲν οὖν Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι καὶ δεδήλωται μέγεθός τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἡ ὕπαιθρος ἐν τῷ Παρνασσῷ δίαιτα καὶ ἡ ἐπίπονος εὐνὴ καὶ τροφαὶ ὄρειοι καὶ ἔργα οὐκ ἀπῳδὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ὅσα ἢ λῃστὰς αἱρῶν ἔπραξεν ἢ ὁδοποιῶν τὰ ἄβατα ἢ γεφυρῶν τὰ δύσπορα. 2. Περὶ δὲ Δημώνακτος ἤδη δίκαιον λέγειν ἀμφοῖν ἕνεκα ὡς ἐκεῖνός τε διὰ μνήμης εἴη τοῖς ἀρίστοις τό γε κατ᾽ ἐμὲ καὶ οἱ γενναιότατοι τῶν νέων καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες ἔχοιεν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μόνα τῶν παραδειγμάτων σφᾶς αὐτοὺς ῥυθμίζειν ἀλλὰ κἀκ τοῦ ἡμετέρου βίου κανόνα προτίθεσθαι καὶ ζηλοῦν ἐκεῖνον ἄριστον ὧν οἶδα ἐγὼ φιλοσόφων γενόμενον. 3. Ἦν δὲ τὸ μὲν γένος Κύπριος οὐ τῶν ἀφανῶν ὅσα εἰς ἀξίωμα πολιτικὸν καὶ κτῆσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπεράνω γενόμενος καὶ ἀξιώσας ἑαυτὸν τῶν καλλίστων πρὸς φιλοσοφίαν ὥρμησεν οὐκ Ἀγαθοβούλου μὰ Δί᾽ οὐδὲ Δημητρίου πρὸ αὐτοῦ οὐδὲ Ἐπικτήτου ἐπεγειράντων ἀλλὰ πᾶσι μὲν συνεγένετο τούτοις καὶ ἔτι Τιμοκράτει τῷ Ἡρακλεώτῃ σοφῷ ἀνδρὶ φωνήν τε καὶ

γνώμην μάλιστα κεκοσμημένῳ, ἀλλ' ὁ γὰρ Δημῶναξ οὐχ ὑπὸ τούτων τινὸς ὡς ἔφην παρακληθεὶς ἀλλ' οἰκείας πρὸς τὰ καλὰ ὁρμῆς καὶ ἐμφύτου πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτος ἐκ παίδων εὐθὺς κεκινημένος ὑπερεῖδε μὲν τῶν ἀνθρωπείων ἀγαθῶν ἁπάντων ὅλον δὲ παραδοὺς ἑαυτὸν ἐλευθερίᾳ καὶ παῤῥησίᾳ διετέλεσεν αὐτός τε ὀρθῷ καὶ ὑγιεῖ καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος καὶ τοῖς ὁρῶσι καὶ ἀκούουσι παράδειγμα παρέχων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν ἀλήθειαν. 4. Οὐ μὴν ἀνίπτοις γε[a]) ποσὶ τὸ τοῦ λόγου πρὸς ταῦτα ᾖξεν[b]) ἀλλὰ καὶ ποιηταῖς σύντροφος ἐγένετο καὶ τῶν πλείστων ἐμέμνητο καὶ λέγειν ἤσκητο καὶ τὰς ἐν φιλοσοφίᾳ προαιρέσεις οὐκ ἐπ' ὀλίγον οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἁψάμενος ἠπίστατο καὶ τὸ σῶμα δὲ ἐγεγύμναστο καὶ πρὸς καρτερίαν διεπεπόνητο καὶ τὸ ὅλον ἐμεμελήκει αὐτῷ μηδενὸς ἄλλου προσδεᾶ εἶναι, ὥστε ἐπεὶ καὶ ἔμαθεν οὐκ ἔτι ἑαυτῷ διαρκῶν ἑκὼν ἀπῆλθε τοῦ βίου πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων καταλιπών. 5. Φιλοσοφίας δὲ εἶδος οὐχ ἓν ἀποτεμνόμενος ἀλλὰ πολλὰ ἐς ταὐτὸ[c]) καταμίξας οὐ πάνυ τι ἐξέφαινε τίνι αὐτῶν ἔχαιρεν, ἐῴκει δὲ τῷ Σωκράτει μᾶλλον ᾠκειῶσθαι εἰ καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ τοῦ βίου ῥᾳστώνῃ τὸν Σινωπέα ζηλοῦν ἔδοξεν οὐ παραχαράττων τὰ ἐς τὴν δίαιταν ὡς θαυμάζοιτο καὶ ἀποβλέποιτο ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόντων ἀλλ' ὁμοδίαιτος ἅπασι καὶ πεζὸς ὢν καὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος συνῆν καὶ ξυνεπολιτεύετο, 6. καὶ τὴν μὲν τοῦ Σωκράτους εἰρωνείαν οὐ προσιέμενος χάριτος δὲ Ἀττικῆς μεστὰς ἀποφαίνων τὰς συνουσίας ὡς τοὺς προσομιλήσαντας ἀπιέναι μήτε καταφρονήσαντας ὡς ἀγεννοῦς μήτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπιτιμήσεων ἀποφεύγοντας παντοίους δὲ ὑπ' εὐφροσύνης γενομένους καὶ κοσμιωτέρους παραπολὺ καὶ φαιδροτέρους καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας. 7. Οὐδεπώ-

a) *ἀνίπτοις γε*] S. A. mA1VV. *ἀνίπτοισι. ἀνίπποις γε* J. Fl. Ald. 1. b) *ᾖξεν*] *Solanus.* Libri *ἦξεν.* c) *ταὐτό*] *Solanus.* Libri *τοῦτο.*

Οὐ μὴν ἀνίπτοις] *Ἀντὶ τοῦ αὐτοσχεδιάσας.* V.

τὸν Σινωπέα] *τὸν Διογένη.* V.

ποτε γοῦν ὤφθη κεκραγὼς ἢ ὑπερδιατεινόμενος ἢ ἀγανακτῶν οὐδ' εἰ ἐπιτιμᾶν τῳ δέοι ἀλλὰ τῶν μὲν ἁμαρτημάτων καθήπτετο τοῖς δὲ ἁμαρτάνουσι συνεγίνωσκε καὶ τὸ παράδειγμα παρὰ τῶν ἰατρῶν ἠξίου λαμβάνειν τὰ μὲν νοσήματα ἰωμένων ὀργῇ δὲ πρὸς τοὺς νοσοῦντας οὐ χρωμένων, ἡγεῖτο γὰρ ἀνθρώπου μὲν εἶναι τὸ ἁμαρτάνειν θεοῦ δὲ ἢ ἀνδρὸς ἰσοθέου τὰ πταισθέντα ἐπανορθοῦν. 8. *Τοιούτῳ δὴ βίῳ χρώμενος εἰς ἑαυτὸν μὲν οὐδενὸς ἐδεῖτο φίλοις δὲ συνέπραττε τὰ εἰκότα καὶ τοὺς μὲν εὐτυχεῖν δοκοῦντας αὐτῶν ὑπεμίμνησκεν ὡς ἐπ' ὀλιγοχρονίοις τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς ἐπαιρομένους τοὺς δὲ ἢ πενίαν ὀδυρομένους ἢ φυγὴν δυσχεραίνοντας ἢ γῆρας ἢ νόσον αἰτιωμένους σὺν γέλωτι παρεμυθεῖτο οὐχ ὁρῶντας ὅτι μετὰ μικρὸν αὐτοῖς παύσεται μὲν τὰ ἀνιῶντα λήθη δέ τις ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ ἐλευθερία μακρὰ πάντας ἐν ὀλίγῳ καταλήψεται* [d]). 9. *Ἔμελε* [e]) *δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὺς στασιάζοντας διαλλάττειν καὶ γυναιξὶ πρὸς τοὺς γεγαμηκότας εἰρήνην πρυτανεύειν καί που καὶ δήμοις ταραττομένοις ἐμμελῶς διελέχθη καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἔπεισεν ὑπουργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτρια, τοιοῦτός τις ἦν ὁ τρόπος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ πρᾶος καὶ ἥμερος καὶ φαιδρός.* 10. *Μόνον αὐτὸν ἠνία φίλου νόσος ἢ θάνατος ὡς ἂν καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν τὴν φιλίαν ἡγούμενον καὶ διὰ τοῦτο φίλος μὲν ἦν ἅπασι καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα οὐκ οἰκεῖον ἐνόμιζεν ἄνθρωπόν γε ὄντα πλέον δὲ ἢ ἔλαττον ἔχαιρε συνὼν ἐνίοις αὐτῶν μόνοις, ἐξιστάμενος ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ὑπὲρ τὴν τῆς θεραπείας ἐλπίδα διαμαρτάνειν, καὶ ταῦτα πάντα μετὰ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔπραττέ τε καὶ ἔλεγεν ὡς ἀεὶ τὸ κωμικὸν ἐκεῖνο* [f]) *Τὴν Πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι.* 11. *Τοιγαροῦν καὶ Ἀθηναίων ὅ τε σύμπας δῆμος καὶ οἱ ἐν τέλει ὑπερφυῶς ἐθαύμαζον αὐτὸν καὶ διετέλουν ὥς τινα τῶν κρειττόνων προσβλέποντες, καίτοι ἐν ἀρχῇ προσέκρουε τοῖς πολλοῖς αὐτῶν καὶ μῖσος οὐ μεῖον τοῦ* [g]) *παρὰ τοῖς πλήθεσιν ἐκτήσατο ἐπὶ*

[d]) *καταλήψεται*] *καταλείψεται* Par. . [e]) *Ἔμελε*] *Ἔμελλε Fl.*. [f]) *ὡς — ἐκεῖνο*] utrumque om. 3011. . [g]) *τοῦ*] *Σωκράτους* add. *Gesnerus*. *Μεῖόν του Seagerus*. Nos conjicimus: *οὐ*

τε τῇ παῤῥησίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ καί τινες ἐπ᾽ αὐτὸν συνέστησαν[h]) Ἄνυτοι καὶ Μέλητοι[i]) τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντες ἅπερ κἀκεῖνοι τότε[k]) ὅτι οὔτε θύων ὤφθη πώποτε οὔτε ἐμυήθη μόνος ἁπάντων ταῖς Ἐλευσινίαις, πρὸς ἅπερ ἀνδρείως μάλα στεφανωσάμενος καὶ καθαρὸν ἱμάτιον ἀναλαβὼν καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὰ μὲν ἐμμελῶς τὰ δὲ καὶ τραχύτερον ἢ[l]) κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀπελογήσατο, πρὸς μὲν γὰρ τὸ μὴ τεθυκέναι πώποτε τῇ Ἀθηνᾷ Μὴ θαυμάσητε ἔφη ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ ἔθυσα οὐδὲ γὰρ δεῖσθαι αὐτὴν τῶν παρ᾽ ἐμοῦ θυσιῶν ὑπελάμβανον, πρὸς δὲ θάτερον τὸ τῶν μυστηρίων ταύτην ἔφη ἔχειν τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ κοινωνῆσαι σφίσι τῆς τελετῆς ὅτι ἄν τε φαῦλα ᾖ τὰ μυστήρια οὐ σιωπήσεται πρὸς τοὺς μηδέπω μεμυημένους ἀλλ᾽ ἀποτρέψει αὐτοὺς τῶν ὀργίων ἄν τε καλὰ πᾶσιν αὐτὰ ἐξαγορεύσειν ὑπὸ φιλανθρωπίας, ὥςτε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη λίθους ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντας πράους αὐτῷ καὶ ἵλεως γενέσθαι αὐτίκα καὶ τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου ἀρξαμένους τιμᾶν καὶ αἰδεῖσθαι καὶ τὰ τελευταῖα θαυμάζειν, καίτοι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῶν πρὸς αὐτοὺς λόγων τραχυτέρῳ ἐχρήσατο τῷ προοιμίῳ, ἄνδρες γὰρ ἔφη Ἀθηναῖοι ἐμὲ μὲν ὁρῶντες ἐστεφανωμένον ὑμεῖς ἤδη κἀμὲ καταθύσατε, τὸ γὰρ πρότερον οὐκ ἐκαλλιερήσατε. 12. Βούλομαι δὲ ἔνια παραθέσθαι τῶν εὐστόχως τε ἅμα καὶ ἀστείως ὑπ᾽ αὐτοῦ λελεγμένων, ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ Φαβωρίνου καλὸν καὶ ὧν πρὸς ἐκεῖνον εἶπεν, ἐπεὶ γὰρ ὁ Φαβωρῖνος ἀκούσας τινὸς ὡς ἐν γέλωτι ποιοῖτο[m]) τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ καὶ μάλιστα τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν τὸ ἐπικεκλασμένον σφόδρα ὡς ἀγεννὲς καὶ γυναικεῖον καὶ φιλοσοφίᾳ ἥκιστα πρέπον προσελθὼν ἠρώτα τὸν Δημώνακτα τίς ὢν χλευάζοι[n]) τὰ αὐτοῦ; Ἄνθρωπος

μεῖόν που, h. s.: Antea odium non minus fere (n. *insecuto favore*; vide, quae praecedunt) apud plurimos sibi conflavit. Thucydid. VII, 77. — *οὔτ᾽ εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερός του εἶναι.* h) *συνέστησαν*] *ἀνέστησαν* B 1. 3. . i) *Μέλητοι*] Hoc pro *Μέλιτοι* nostro loco e *Fl.* restitui. Plerumque etiam in Luciano optima subsidia *Μέλητος* tuentur: quin saepe illa unanimi consensu *Μέλιτος* repudiant. k) *κἀκεῖνοι τότε*] *κἀκεῖνον οἱ τότε* 3011. . l) *ἢ*] om. *Fl.*. m) *ποιοῖτο*] *ποιῷτο* P. *ποιεῖτο* Ex. *Fl.*. n) *χλευάζοι*] *χλευάζει* 3011. .

ἔφη οὐκ εὐαπάτητα ἔχων τὰ ὦτα, ἐγκειμένου δὲ τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἐρωτῶντος τίνα δὲ καὶ ἐφόδια ἔχων ὦ Δημῶναξ ἐκ παιδὸς ἐς φιλοσοφίαν ἥκεις; ὄρχεις ἔφη. 13. Ἄλλοτε δέ ποτε ὁ αὐτὸς προσελθὼν [o]) ἠρώτα τὸν Δημώνακτα τίνα αἵρεσιν ἀσπάζεται μᾶλλον ἐν φιλοσοφίᾳ, ὁ δὲ τίς γάρ σοι εἶπεν ὅτι φιλοσοφῶ; καὶ ἀπιὼν ἤδη παρ' αὐτοῦ [p]) ἡδὺ μάλα ἐγέλασε, τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐφ' ὅτῳ γελᾷ ἐκεῖνος ἔφη γελοῖόν μοι εἶναι ἔδοξεν εἰ σὺ ἀπὸ τοῦ πώγωνος ἀξιοῖς κρίνεσθαι τοὺς φιλοσοφοῦντας αὐτὸς πώγωνα οὐκ ἔχων. 14. Τοῦ δὲ Σιδωνίου ποτὲ σοφιστοῦ Ἀθήνησιν εὐδοκιμοῦντος καὶ λέγοντος ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαινόν τινα τοιοῦτον ὅτι πάσης φιλοσοφίας πεπείραται, οὐ χεῖρον δὲ αὐτὰ εἰπεῖν ἃ ἔλεγεν, ἐὰν Ἀριστοτέλης με καλῇ ἐπὶ τὸ Λύκειον, ἕψομαι· ἂν Πλάτων ἐπὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἀφίξομαι· ἂν Ζήνων, ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ [q]) διατρίψω· ἂν Πυθαγόρας καλῇ, σιωπήσομαι· ἀναστὰς οὖν ἐκ μέσων τῶν ἀκροωμένων, οὗτος, ἔφη, προσειπὼν τὸ ὄνομα, καλεῖ σε Πυθαγόρας. 15. Πύθωνος δέ τινος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ εὐπαρύφων νεανίσκου ὡραίου ἐρεσχελοῦντος αὐτὸν καὶ προτείνοντος ἐρώτημά τι σοφιστικὸν καὶ κελεύοντος εἰπεῖν τοῦ συλλογισμοῦ τὴν λύσιν, Ἓν ἔφη οἶδα τέκνον ὅτι περαίνῃ, ἀγανακτήσαντος δὲ ἐκείνου ἐπὶ τῷ τῆς ἀμφιβολίας σκώμματι καὶ σὺν ἀπειλήσαντος Αὐτίκα

[o]) προσελθὼν] προσελθεῖν Salm. . [p]) αὐτοῦ] P. L. J. αὐτῷ Ex. Fl. H. P. S. A 1. 2. αὐτῷ B 1. 2. 3. . [q]) τῇ Ποικίλῃ] L. P. Vulgo τὴν Ποικίλην. Illud qui adscivissent et jungerent tamen: ἂν Ζήνων ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ, ut *Reitzius*, isti vero inscite. In Hermotimo c. 27. verba sic ordinanda: ὁ δὲ τὴν Ἐπικούρου (sc. τραπόμενος), ἐκείνην (sc. ἐπαινέσεται) ac statim: ἢ πῶς γάρ, ὦ Ἑρμότιμε; οὐχ οὕτως; [quod paullo supra est positum: αὖθις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἄπορον ἐν ἄλλῃ μορφῇ ἀ ν α φ α ί ν ε τ α ι, quum in sensum bene conveniat, conjecturae tamen meae: ἀ ν α φ ύ ε τ α ι vim addunt loci Luc. Phalar. I, 8. Dial. Mort. 28, 2. De Saltat. c. 4. et c. 7. Jup. Trag. c. 19.] Zeuxis c. 2. οὐ γὰρ ἂν παρέντες αὐτά, ἐκεῖνα ἐπῄνουν μόνον τὸ καινὸν τῆς προαιρέσεως καὶ ξενίζον, ut interpungendum.

τῷ τῆς ἀμφιβ. σκ.] Σημαίνει γὰρ τὸ περαίνειν καὶ τὸ τὸν συλλογισμὸν τέλειον εἶναι ἔχοντα συμπέρασμα, καὶ τὸ αἰσχρῶς τινα κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐνεργεῖσθαι, ἢ σπέρμα ἐκβάλλειν. V.

σοι μάλα τὸν ἄνδρα ἐπιδείξω r), ὁ δὲ σὺν γέλωτι ἠρώτησε καὶ γὰρ ἄνδρα ἔχεις; 16. Ἐπεὶ δέ τις ἀθλητὴς καταγελασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὅτι ἐσθῆτα ὤφθη ἀνθεινὴν ἀμπεχόμενος Ὀλυμπιονίκης ὢν ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ καὶ αἷμα ἐῤῥύη οἱ μὲν παρόντες ἠγανάκτουν ὡς αὐτὸς ἕκαστος τετυπτημένος καὶ ἐβόων ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον ἰέναι, ὁ δὲ Δημῶναξ Μηδαμῶς ἔφη ἄνδρες πρὸς τὸν ἀνθύπατον ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἰατρόν. 17. Ἐπεὶ δέ ποτε καὶ χρυσοῦν δακτύλιον ὁδῷ βαδίζων εὗρε γραμμάτιον s) ἐν ἀγορᾷ προτιθεὶς ἠξίου τὸν ἀπολέσαντα ὅςτις εἴη τοῦ δακτυλίου δεσπότης ἥκειν καὶ εἰπόντα ὁλκὴν αὐτοῦ καὶ λίθον καὶ τύπον ἀπολαμβάνειν, ἧκεν οὖν τις μειρακίσκος ὡραῖος αὐτὸς ἀπολωλεκέναι λέγων, ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὑγιὲς ἔλεγεν Ἄπιθι ἔφη ὦ παῖ καὶ τὸν ἑαυτοῦ δακτύλιον φύλαττε τοῦτον γὰρ οὐκ ἀπολώλεκας. 18. Τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς τις Ἀθήνησιν υἱὸν αὐτῷ δείξας πάνυ ὡραῖον θηλυδρίαν δὲ καὶ διακεκλασμένον Προςαγορεύει σε ἔφη ὁ ἐμὸς υἱὸς οὑτοσὶ καὶ ὁ Δημῶναξ Καλὸς ἔφη καὶ σοῦ ἄξιος καὶ τῇ μητρὶ ὅμοιος. 19. Τὸν δὲ Κυνικὸν ἐν ἄρκτου δέρματι φιλοσοφοῦντα οὐκ Ὀνώρατον t) ὥςπερ ὠνομάζετο ἀλλ' Ἀρκεσίλαον u) καλεῖν ἠξίου. 20. Ἐρωτήσαντος δέ τινος τίς αὐτῷ ὅρος εὐδαιμονίας εἶναι δοκεῖ Μόνον εὐδαίμονα ἔφη τὸν ἐλεύθερον ἐκείνου δὲ φήσαντος πολλοὺς ἐλευθέρους εἶναι Ἀλλ' ἐκεῖνον νομίζω τὸν μήτε ἐλπίζοντά τι μήτε δεδιότα, ὁ δὲ Καὶ πῶς ἂν ἔφη τοῦτό τις δύναιτο; ἅπαντες γὰρ ὡς τὸ πολὺ τούτοις δεδουλώμεθα, Καὶ μὴν ἔφη εἰ κατανοήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα εὕροις ἂν αὐτὰ οὔτε ἐλπίδος οὔτε φόβου ἄξια παυσομένων x) πάντως καὶ τῶν ἀνιαρῶν καὶ τῶν ἡδέων. 21. Περεγρίνου δὲ τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ ὅτι ἐγέλα τὰ πολλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις

r) *τὸν ἄνδρα ἐπιδείξω*] Vide *Hemsterhusium* in Geeli Anecdotis p. 250. . s) *γραμμάτιον*] *γραμμάτειον* (sic) 3011. . t) *Ὀνώρατον*] *Ὀνώκρατον* B. 1. 2. 3. . u) *Ἀρκεσίλαον*] *Ἀρκτησίλαον* Par. . x) *παυσομένων*] *Schaeferus* et *Seagerus*. Libri *παυσαμένων*.

δακτύλιον φύλαττε] *Εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἀπέσκωψε, καὶ γὰρ δακτύλιος λέγεται καὶ αὐτός.* V.

προσέπαιζε καὶ λέγοντος Δημῶναξ οὐ κυνᾷς ἀπεκρίνατο Περεγρῖνε οὐκ ἀνθρωπίζεις. 22. Καὶ μὴν καὶ φυσικόν τινα περὶ τῶν ἀντιπόδων διαλεγόμενον ἀναστήσας καὶ ἐπὶ φρέαρ ἀγαγὼν καὶ δείξας αὐτῷ [y]) τὴν ἐν τῷ ὕδατι σκιὰν ἤρετο Τοιούτους ἄρα τοὺς ἀντίποδας εἶναι λέγεις; 23. Ἀλλὰ καὶ μάγου τινὸς εἶναι λέγοντος καὶ ἐπῳδὰς ἔχειν ἰσχυρὰς ὡς ὑπ᾽ αὐτῶν ἅπαντας ἀναπείθειν καὶ παρέχειν αὐτῷ ὁπόσα βούλεται Μὴ θαύμαζε ἔφη, καὶ γὰρ αὐτὸς ὁμότεχνος εἰμί σοι καὶ εἰ βούλει ἕπου πρὸς τὴν ἀρτόπωλιν καὶ ὄψει με διὰ μιᾶς ἐπῳδῆς καὶ μικροῦ του *) φαρμάκου πείθοντα αὐτὴν δοῦναί μοι τῶν ἄρτων [z]) αἰνιττόμενος τὸ νόμισμα ὡς τὰ ἴσα τῇ ἐπῳδῇ δυνάμενον. 24. Ἐπεὶ δὲ Ἡρώδης ὁ πάνυ ἐπένθει τὸν Πολυδεύκη πρὸ ὥρας ἀποθανόντα καὶ ἠξίου ὄχημα ζεύγνυσθαι αὐτῷ καὶ ἵππους παρίστασθαι ὡς ἀναβησομένῳ καὶ δεῖπνον παρασκευάζεσθαι προσελθὼν παρὰ Πολυδεύκους ἔφη κομίζω σοί τινα ἐπιστολήν, ἡσθέντος δὲ ἐκείνου καὶ οἰηθέντος ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν καὶ αὐτὸς τοῖς ἄλλοις συντρέχει τῷ πάθει αὐτοῦ καὶ εἰπόντος Τί οὖν ὦ Δημῶναξ Πολυδεύκης ἀξιοῖ; Αἰτιᾶταί σε ἔφη ὅτι μὴ ἤδη πρὸς αὐτὸν ἄπει. 25. Ὁ δ᾽ αὐτὸς υἱὸν πενθοῦντι καὶ ἐν σκότῳ ἑαυτὸν καθείρξαντι προσελθὼν ἔλεγε μάγος τε εἶναι καὶ δύνασθαι αὐτῷ ἀναγαγεῖν τοῦ παιδὸς τὸ εἴδωλον εἰ μόνον αὐτῷ τρεῖς τινας ἀνθρώπους ὀνομάσειε μηδένα πώποτε πεπενθηκότας, ἐπιπολὺ δὲ ἐκείνου ἐνδοιάσαντος καὶ ἀποροῦντος οὐ γὰρ εἶχέ τινα οἶμαι εἰπεῖν τοιοῦτον, Εἶτ᾽ ἔφη ὦ γελοῖε μόνος ἀφόρητα πάσχειν νομίζεις μηδένα ὁρῶν πένθους ἄμοιρον; 26. Καὶ μὴν κἀκείνων καταγελᾶν ἠξίου τῶν ἐν ταῖς ὁμιλίαις πάνυ ἀρχαίοις καὶ ξένοις ὀνόμασι χρωμένων, ἑνὶ γοῦν ἐρωτηθέντι ὑπ᾽ αὐτοῦ λόγον τινὰ καὶ ὑπεραττικῶς ἀποκριθέντι Ἐγὼ μέν σε ἔφη ὦ ἑταῖρε νῦν ἠρώτησα σὺ δέ μοι ὡς ἐπ᾽ Ἀγαμέμνονος ἀποκρίνῃ. 27. Εἰπόντος δέ τινος τῶν ἑταίρων Ἀπίωμεν Δημῶναξ εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ προσευξώμεθα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Πάνυ ἔφη κωφὸν ἡγῇ τὸν Ἀσκληπιὸν εἰ μὴ δύναται κἀντεῦθεν ἡμῶν εὐχομένων ἀκούειν. 28. Ἰδὼν δέ ποτε δύο τινὰς φιλοσόφους κομιδῇ ἀπαι-

y) αὐτῷ] αὐτοῦ Par. *) του] Vulgo τοῦ. z) τῶν ἄρτων] Gorlit. Vulgo τὸν ἄρτον.

δεύτους ἐν ζητήσει ἐρίζοντας καὶ τὸν μὲν ἄτοπα ἐρωτῶντα τὸν δὲ οὐδὲν πρὸς λόγον ἀποκρινόμενον Οὐ δοκεῖ ὑμῖν ὦ φίλοι ἔφη ὁ μὲν ἕτερος τούτων τράγον [a]) *ἀμέλγειν ὁ δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι;* 29. *Ἀγαθοκλέους δὲ τοῦ Περιπατητικοῦ μέγα φρονοῦντος ὅτι μόνος αὐτός ἐστι καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν ἔφη Καὶ μὴν ὦ Ἀγαθόκλεις εἰ μὲν πρῶτος οὐ μόνος εἰ δὲ μόνος οὐ πρῶτος.* 30. *Κεθήγου δὲ τοῦ ὑπατικοῦ ὁπότε διὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπῄει πρεσβεύσων τῷ πατρὶ πολλὰ καταγέλαστα καὶ λέγοντος καὶ ποιοῦντος ἐπειδὴ τῶν ἑταίρων τις ὁρῶν ταῦτα ἔλεγεν αὐτὸν μέγα κάθαρμα εἶναι Μὰ τὸν Δί' ἔφη ὁ* [b]) *Δημῶναξ οὐδὲ μέγα.* 31. *Καὶ Ἀπολλώνιον δέ ποτε τὸν φιλόσοφον ἰδὼν μετὰ πολλῶν τῶν μαθητῶν ἐξελαύνοντα ἤδη δὲ ἀπῄει μετάπεμπτος ὡς ἐπὶ παιδείᾳ τῷ βασιλεῖ συνεσόμενος Προσέρχεται ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ Ἀργοναῦται αὐτοῦ.* 32. *Ἄλλου δέ ποτε ἐρομένου εἰ ἀθάνατος αὐτῷ ἡ ψυχὴ δοκεῖ εἶναι Ἀθάνατος ἔφη ἀλλ' ὡς πάντα.* 33. *Περὶ μέντοι Ἡρώδου ἔλεγεν ἀληθεύειν τὸν Πλάτωνα φάμενον οὐ μίαν ἡμᾶς ψυχὴν ἔχειν οὐ γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς ψυχῆς Ῥηγίλλαν* [c]) *καὶ Πολυδεύκη ὡς ζῶντας ἑστιᾶν καὶ τὰ τοιαῦτα μελετᾶν.* 34. *Ἐτόλμησε δέ ποτε καὶ Ἀθηναίους ἐρωτῆσαι δημοσίᾳ τῆς προῤῥήσεως ἀκούσας διὰ τίνα αἰτίαν ἀποκλείουσι τοὺς βαρβάρους καὶ ταῦτα τοῦ τὴν τελετὴν αὐτοῖς καταστησαμένου Εὐμόλπου βαρβάρου καὶ Θρᾳκὸς ὄντος.* 35. *Ἐπεὶ δέ ποτε πλεῖν μέλλοντι αὐτῷ διὰ χειμῶνος ἔφη τις τῶν φίλων Οὐ δέδοικας μὴ ἀνατραπέντος τοῦ σκάφους ὑπὸ ἰχθύων καταβρωθῇς; κᾆτα* [d]) *ἀγνώμων ἂν εἴην ἔφη ὀκνῶν ὑπὸ ἰχθύων καταδασθῆναι τοσούτους αὐτὸς ἰχθῦς καταφαγών.* 36. *Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι συνεβούλευσεν ἀσκεῖν καὶ γυμνάζεσθαι τοῦ δὲ εἰπόντος Ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω Εἰκότως τοίνυν ἔφη τοιαῦτα λέγεις μωρῷ ἀκροατῇ χρώμενος.* 37. *Καὶ μάντιν δέ ποτε ἰδὼν* [e]) *δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον Οὐχ ὁρῶ ἔφη ἐφ' ὅτῳ* [f]) *τὸν μισθὸν*

[a]) *τράγον*] *ὄρνιν* 3011. . [b]) *ὁ*] B 2. 3. A 2. Vulgo *ὦ*. [c]) *Ῥηγίλλαν*] *Marcilius.* Libri Ῥηγίλαον. [d]) *κᾆτα*] om. *Fl.* . [e]) *ἰδών*] B 1. 2. 3. P. Reliquae cdd. vet. *εἰδών*. [f]) *ἐφ' ὅτῳ*] *ἀνθ' ὅτου* Ex. *Fl.* .

ἀπαιτεῖς, εἰ μὲν γὰρ ὡς ἀλλάξαι τι δυνάμενος τῶν ἐπικεκλωσμένων ὀλίγον αἰτεῖς ὁπόσον ἂν αἰτῇς εἰ δὲ ὡς δέδοκται τῷ θεῷ πάντα ἔσται τί σου δύναται ἡ μαντική; 38. Πρεσβύτου δέ τινος Ῥωμαίου εὐσωματοῦντος καὶ τὴν ἐνόπλιον αὐτῷ μάχην πρὸς πάτταλον ἐπιδειξαμένου καὶ ἐρομένου Πῶς σοι Δημῶναξ μεμαχῆσθαι ἔδοξα; Καλῶς ἔφη ἂν ξύλινον τὸν ἀνταγωνιστὴν ἔχῃς. 39. Καὶ μὴν καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν ἐρωτήσεων πάνυ εὐστόχως παρεσκεύαστο, ἐρομένου γάρ τινος ἐπὶ χλευασμῷ εἰ χιλίας μνᾶς ξύλων καύσαιμι ὦ Δημῶναξ πόσαι μναῖ ἂν καπνοῦ γένοιντο; Στῆσον ἔφη τὴν σποδὸν καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν καπνός ἐστι [g]). 40. Πολυβίου δέ τινος κομιδῇ ἀπαιδεύτου ἀνθρώπου καὶ σολοίκου εἰπόντος Ὁ βασιλεύς με τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ τετίμηκεν Εἴθε σε ἔφη Ἕλληνα μᾶλλον ἢ Ῥωμαῖον πεποίηκεν. 41. Ἰδὼν δέ τινα τῶν εὐπαρύφων ἐπὶ τῷ πλάτει τῆς πορφύρας μέγα φρονοῦντα κύψας αὐτοῦ πρὸς τὸ οὖς καὶ τῆς ἐσθῆτος λαβόμενος καὶ δείξας ἔφη Τοῦτο μέντοι πρὸ σοῦ πρόβατον ἐφόρει καὶ ἦν πρόβατον [h]). 42. Ἐπεὶ μέντοι λουόμενος ὤκνησεν εἰς τὸ ὕδωρ ζέον ἐμβῆναι καὶ ᾐτιάσατό τις ὡς ἀποδειλιάσαντα Εἰπέ μοι ἔφη ὑπὲρ πατρίδος αὐτὸ πείσεσθαι ἔμελλον; 43. Ἐρομένου δέ τινος Ὁποῖα νομίζεις [i]) τὰ ἐν ᾅδου Περίμεινον ἔφη κἀκεῖθέν σοι ἐπιστελῶ. 44. Ἀδμήτῳ δέ τινι ποιητῇ φαύλῳ λέγοντι γεγραφέναι μονόστιχον ἐπίγραμμα ὅπερ ἐν ταῖς διαθήκαις κεκέλευκεν ἐπιγραφῆναι αὐτοῦ τῇ στήλῃ οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

g) ἐστί] Praestat: ἔσται. h) πρόβατον] Fortasse: προβάτου. i) νομίζεις εἶναι] εἶναι omisi cum *Gorlit*. .

τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ τετίμηκεν] Οὐ γὰρ ἔδει οὕτως εἰπεῖν, ὅτι τῇ Ῥωμαίων ἐτίμησέ με πολιτείᾳ, ἀδιανόητον γὰρ τοῦτο καὶ ἄδηλον, ποίᾳ τινὶ εἰσεγράψατο αὐτὸν φατρίᾳ, ἐκ πολλῶν φατριῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγκεκροτημένης· οἷον Οὐεττίων, Φλαβίων, Αὐρηλίων, καὶ ἄλλων πλείστων. οὐ γὰρ καὶ πάσαις ἐπολιτογραφήθη εἰς ὤν. ἀλλ' εἴπερ ἄρα οὕτως ἐχρῆν εἰπεῖν τῇ Ῥωμαίων εἰσεγράψατο πολιτείᾳ. ἵνα τὸ πλατὺ τοῦ ἀορίστου περιελαμβάνετο καὶ αὐτὸς ἢ ὅτι Ῥωμαῖον βασιλεὺς ἐποίησέ με. τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ ἐκ τούτου παρεδηλοῦτο, ὃ καὶ αὐτὸς ὁ Δημῶναξ ὑπέθετο διορθούμενος, ἅμα δὲ καὶ σκώπτων, ὡς μὴ καθαρῶς ἑλληνίζοντα, Ἕλληνα βουλόμενον εἶναι. V.

Γαῖα λάβ' Ἀδμήτου ἔλυτρον βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός.

γελάσας εἶπεν Οὕτω καλόν ἐστιν ὦ Ἄδμητε τὸ ἐπίγραμμα ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἤδη ἐπιγεγράφθαι. 45. Ἰδὼν δέ τις ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἷα τοῖς γέρουσιν ἐπιεικῶς γίγνεται ἤρετο τί τοῦτο ὦ Δημῶναξ; ὁ δὲ μειδιάσας Χάρων με ἔδακεν ἔφη. 46. Καὶ μέντοι καὶ Λακεδαιμόνιόν τινα ἰδὼν τὸν αὐτοῦ οἰκέτην μαστιγοῦντα Παῦσαι ἔφη ὁμότιμον σαυτοῦ τὸν δοῦλον ἀποφαίνων. 47. Δανάης δέ τινος πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκην ἐχούσης Κρίθητι ἔφη οὐ γάρ εἶ Δανάη ἡ Ἀκρισίου θυγάτηρ. 48. Μάλιστα δὲ ἐπολέμει τοῖς οὐ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλὰ πρὸς ἐπίδειξιν φιλοσοφοῦσιν, ἕνα γοῦν ἰδὼν Κυνικὸν τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπέρογκα [k]) κεκραγότα λέγοντα [l]) ὅτι Ἀντισθένους καὶ Κράτητος καὶ Διογένους ἐστὶ ζηλωτὴς Μὴ ψεύδου ἔφη σὺ γὰρ Ὑπερίδου μαθητὴς ὢν τυγχάνεις. 49. Ἐπεὶ μέντοι πολλοὺς τῶν ἀθλητῶν ἑώρα κακομαχοῦντας καὶ παρὰ τὸν νόμον τὸν ἐναγώνιον ἀντὶ τοῦ παγκρατιάζειν δάκνοντας Οὐκ ἀπεικότως ἔφη τοὺς νῦν ἀθλητὰς οἱ παρομαρτοῦντες λέοντας καλοῦσιν. 50. Ἀστεῖον δὴ κἀκεῖνο αὐτοῦ καὶ δηκτικὸν ἅμα τὸ πρὸς τὸν ἀνθύπατον εἰρημένον, ἦν μὲν γὰρ τῶν πιττουμένων τὰ σκέλη καὶ τὸ σῶμα ὅλον Κυνικοῦ δέ τινος ἐπὶ λίθον ἀναβάντος καὶ αὐτὸ τοῦτο κατηγοροῦντος αὐτοῦ καὶ εἰς κιναιδίαν διαβάλλοντος ἀγανακτήσας καὶ κατασπασθῆναι τὸν Κυνικὸν κελεύσας ἔμελλεν ἢ ξύλοις συντρίψειν, ἢ καὶ φυγῇ ζημιώσειν ἀλλ' ὅ γε Δημῶναξ [m]) παρατυχὼν παρῃτεῖτο συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ κατά τινα πάτριον τοῖς Κυνικοῖς παῤ-

[k]) ὑπέρογκα] Gorl. 3011. Vulgo ὑπέρογκον. [l]) λέγοντα] Gorl.. In ceteris καὶ λέγοντα. [m]) ἀλλ' ὅ γε Δημῶναξ] Supra c.5. in simili nexu: ἀλλ' ὁ γὰρ Δημῶναξ. Utrumque bonum.

καὶ Λακεδαιμόνιόν τινα] Ἐμάστιζον γὰρ ἑαυτοὺς Λάκωνες τελούμενοι καὶ εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀποσκώπτει. V.

Ὑπερίδου μαθητὴς] Εἰς τὸ ἄραβδον διασύρει ὡς ὑπερείσεως δεόμενον. V.

λέοντας καλοῦσιν] Καὶ γὰρ εἰώθαμεν τοὺς ἀνδρείους εἰς λέοντας ἀπεικάζοντες οὕτως λέγειν, λέων ἐστίν. V.

ρησίαν θρασυνομένῳ, εἰπόντος δὲ τοῦ ἀνθυπάτου Νῦν μέν σοι ἀφίημι αὐτὸν ἂν δὲ ὕστερον τοιοῦτόν τι τολμήσῃ τί παθεῖν ἄξιός ἐστι; καὶ ὁ Δημώναξ Δρωπακισθῆναι[n]) τότε αὐτὸν κέλευσον. 51. Ἄλλῳ δέ τινι στρατοπέδων ἅμα καὶ ἔθνους τοῦ μεγίστου τὴν ἀρχὴν ἐμπιστευθέντι ἐκ βασιλέως ἐρομένῳ πῶς ἄν τις ἄριστα ἄρξαι[o]); Ἀόργητος ἔφη καὶ ὀλίγα μὲν λαλῶν πολλὰ[p]) δὲ ἀκούων. 52. Ἐρομένῳ δέ τινι εἰ καὶ αὐτὸς πλακοῦντας ἐσθίει Οἴει οὖν ἔφη τοῖς μωροῖς τὰς μελίσσας τιθέναι τὰ κηρία; 53. Πρὸς δὲ τῇ Ποικίλῃ ἀνδριάντα ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκεκομμένον Ὀψέ ποτε ἔφη Ἀθηναίους εἰκόνι χαλκῇ τετιμηκέναι τὸν Κυναίγειρον. 54. Καὶ μὴν καὶ Ῥουφῖνον τὸν Κύπριον λέγω δὲ[q]) τὸν χωλὸν τὸν ἐκ τοῦ Περιπάτου ἰδὼν ἐπιπολὺ τοῖς περιπάτοις ἐνδιατρίβοντα Οὐδέν ἐστιν ἔφη ἀναισχυντότερον χωλοῦ Περιπατητικοῦ. 55. Ἐπεὶ δέ ποτε ὁ Ἐπίκτητος ἐπιτιμῶν ἅμα συνεβούλευεν αὐτῷ ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παιδοποιήσασθαι πρέπειν γὰρ καὶ τοῦτο φιλοσόφῳ ἀνδρὶ ἕτερον ἀνθ' αὑτοῦ καταλιπεῖν τῇ φύσει ἐλεγκτικώτατα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο Οὐκοῦν ὦ Ἐπίκτητε δός μοι μίαν τῶν σαυτοῦ θυγατέρων. 56. Καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸς Ἑρμῖνον τὸν Ἀριστοτελικὸν ἄξιον ἀπομνημονεῦσαι, εἰδὼς γὰρ αὐτὸν παγκάκιστον μὲν ὄντα καὶ μυρία κακὰ ἐργαζόμενον τὸν Ἀριστοτέλη δὲ διὰ στόματος καὶ[r]) αὐτοῦ τὰς δέκα κατηγορίας ἔχοντα Ἑρμῖνε ἔφη ἀληθῶς ἄξιος εἶ δέκα κατηγοριῶν. 57. Ἀθηναίων δὲ σκεπτομένων κατὰ ζῆλον τὸν πρὸς Κορινθίους καταστήσασθαι θέαν μονομάχων προσελθὼν εἰς αὐτοὺς Μὴ πρότερον ἔφη ταῦτα ὦ Ἀθηναῖοι ψηφίσεσθε[s]) ἂν

n) δρωπακισθῆναι] ἔξω πακισθῆναι Vat. 87., *Bastio* auctore ad Greg. Cor. p. 711. . o) ἄρξαι] Legebatur ἄρξῃ. p) πολλά] πολλάκις 3011. . q) δέ] δὴ Edd. vet. . r) διὰ στόματος καί] *Fl.* Vulgo καὶ διὰ στόματος. s) Μὴ — ψηφίσεσθε] Rarior sane structura, sed, opinor, proba, ut ψηφίζεσθε non possim aut praestabilius habere aut ve-

Δρωπακισθῆναι] Ἀντὶ τοῦ, τῆς αὐτῆς αὐτὸν ἀξίωσον ἀτιμίας, ἧς καὶ αὐτός σοι νῦν ἐπιμέμφεται, ταὐτὸν γὰρ τὸ πιττοῦσθαι τῷ δρωπακίζεσθαι· ἔστι δὲ ἄμφω, τὸ τὰς τρίχας τοῦ παντὸς σώματος μαδᾶν χρίσματι. V.

Κυναίγειρον] Τοῦτο γὰρ Κυναίγειρος πέπονθεν Ἀθηναῖος ἐν τῇ πρὸς Πέρσας ναυμαχίᾳ, πελέκει πρὸς Πέρσου τὴν χεῖρα ἀποκοπείς. V.

μὴ τοῦ ἐλέου τὸν βωμὸν καθέλητε. 58. *Ἐπεὶ δὲ εἰς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἐλθόντι αὐτῷ Ἠλεῖοι εἰκόνα χαλκῆν ἐψηφίσαντο Μηδαμῶς τοῦτο ἔφη ὦ ἄνδρες Ἠλεῖοι μὴ δόξητε ὀνειδίζειν τοῖς προγόνοις ὑμῶν ὅτι μήτε Σωκράτους μήτε Διογένους εἰκόνα ἀνατεθείκασιν.* 59. *Ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε καὶ πρὸς τὸν τῶν νόμων ἔμπειρον* ᵗ) *ταῦτα λέγοντος ὅτι κινδυνεύουσιν ἄχρηστοι εἶναι οἱ νόμοι ἄν τε πονηροῖς ἄν τε ἀγαθοῖς γράφωνται* ᵘ) *οἱ μὲν γὰρ οὐ δέονται νόμων οἱ δὲ ὑπὸ νόμων οὐδὲν βελτίους γίγνονται.* 60. *Τῶν δὲ Ὁμήρου στίχων ἕνα ᾖδε μάλιστα*

Κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.

61. *Ἐπῄνει δὲ καὶ τὸν Θερσίτην ὡς Κυνικόν τινα δημηγόρον.* 62. *Ἐρωτηθεὶς δέ ποτε τίς αὐτῷ ἀρέσκοι* ˣ) *τῶν φιλοσόφων ἔφη Πάντες μὲν θαυμαστοὶ ἐγὼ δὲ Σωκράτη μὲν σέβω θαυμάζω δὲ Διογένη καὶ*

rum. Sicut enim Futuro tempore nonnunquam videmus imperantis vocem concludi sed leniorem et mitiorem, sic negatione addità *μὴ ψηφίσεσθε* ab altero eoque magis vulgari *μὴ ψηφίζεσθε* gravitate superatur. Conf. Luc. Adv. Indoct. c. 27. *μηκέτι μὴ τολμήσεις*. Rhetor. Praecept. c. 13. *προσδοκήσεις δὲ μηδὲν* —. Arist. Pac. v. 529. *τοῦτό νυν καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι*. Eurip. Medea v. 804. *λέξεις δὲ μηδὲν* —., ubi nihil opus *λέξῃς* subrogari. Et jam *Schaeferus μὴ* cum Indicativo Futuri compositum non uno in loco stabilire est ingressus. ᵗ) *πρὸς τὸν τῶν νόμων ἔμπειρον*] *Ὁ τῶν νόμων ἔμπειρος* est: *unus, qui clare cogitetur, homo isque legum et juris peritus.* Deme articulum, sensus evadet plane diversus: *aliquis juris consultus.* Male igitur pro *τὸν Solanus τινὰ* desiderabat, eodem errore, quo *Marklandus* ducebatur ad Demosth. Pro Coron. 114, 9. B. *τῷ τινα ἀρχὴν ἄρχοντι.* Luc. Abdicat. c. 22. — *τῷ γραφεῖ — καὶ τῷ μουσικῷ — καὶ τῷ χαλκεύοντι.* Sed tamen tenue hoc discrimen est, ut non adeo mirer junxisse Lucianum in ejusdem argumenti continuatione De Saltat. c. 76. *μικροῦ — ὀρχηστοῦ — μηκίστου τινὸς — ἐπὶ τοῦ παχέος — τῷ πάνυ λεπτῷ.* ᵘ) *γράφωνται*] 3011. Vulgo *γράφονται.* ˣ) *ἀρέσκοι*] *ἀρέσκει* 3011. .

ἐλέου τὸν βωμὸν] *Εἰ γὰρ ὁ ἐλέου βωμὸς οἰκτίρμονας κηρύττει Ἀθηναίους, πῶς ἂν ἀνάσχοισθε, φησί, τοιοῦτον ὠμὸν πρᾶγμα θεᾶσθαι;* V.

φιλῶ Ἀρίστιππον. 63. Ἐβίου[y]) δὲ ἔτη ὀλίγου δέοντα τῶν ἑκατὸν ἄνοσος ἄλυπος οὐδένα ἐνοχλήσας τι ἢ αἰτήσας φίλοις χρήσιμος ἐχθρὸν οὐδένα οὐδὲ πώποτε ἐσχηκώς, καὶ τοσοῦτον ἔρωτα ἔσχον πρὸς αὐτὸν Ἀθηναῖοί τε αὐτοὶ καὶ ἅπασα ἡ Ἑλλὰς ὥςτε παριόντι ὑπεξανίστασθαι μὲν τοὺς ἄρχοντας σιωπὴν δὲ γίγνεσθαι παρὰ πάντων, τὸ τελευταῖον δὲ ἤδη ὑπέργηρως ὢν ἄκλητος εἰς ἣν τύχοι παριὼν οἰκίαν ἐδείπνει καὶ ἐκάθευδε τῶν ἐνοικούντων θεοῦ τινος[z]) ἐπιφάνειαν ἡγουμένων τὸ πρᾶγμα καί τινα ἀγαθὸν δαίμονα εἰςεληλυθέναι αὐτοῖς εἰς τὴν οἰκίαν, παριόντα δὲ αἱ ἀρτοπώλιδες ἀνθεῖλκον πρὸς αὐτὰς ἑκάστη ἀξιοῦσα παρ' αὐτῆς λαμβάνειν τὸν ἄρτον καὶ τοῦτο εὐτυχίαν ἑαυτῆς ἡ δεδωκυῖα ᾤετο. καὶ μὴν καὶ οἱ παῖδες ὀπώρας προςέφερον αὐτῷ πατέρα ὀνομάζοντες. 64. Στάσεως δέ ποτε Ἀθήνησι γενομένης εἰςῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φανεὶς μόνον σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτούς, ὁ δὲ ἰδὼν ἤδη μετεγνωκότας οὐδὲν εἰπὼν καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη. 65. Ὅτε δὲ συνῆκεν οὐκ ἔθ' οἷός τε ὢν αὑτῷ ἐπικουρεῖν εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα

Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων
Ἄθλων ταμίας καιρὸς δὲ καλεῖ
Μηκέτι μέλλειν.

καὶ πάντων ἀποσχόμενος ἀπῆλθε τοῦ βίου φαιδρὸς καὶ οἷος ἀεὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐφαίνετο. 66. Ὀλίγον δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς ἐρομένου τινὸς περὶ ταφῆς τί κελεύεις; Μὴ πολυπραγμονεῖτε ἔφη ἡ γὰρ ὀδμή με θάψει, φαμένου δὲ ἐκείνου τί οὖν; οὐκ αἰσχρὸν ὀρνέοις καὶ κυσὶ βορὰν προτεθῆναι[a]) τηλικούτου ἀνδρὸς σῶμα; Καὶ μὴν οὐδὲν ἄτοπον ἔφη τοῦτο εἰ μέλλω καὶ ἀποθανὼν ζώοις τισὶ χρήσιμος ἔσεσθαι. 67. Οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιπολὺ ἐπένθησαν καὶ τὸν θῶκον τὸν λίθινον ἐφ' οὗ εἰώθει ὁπότε κάμνοι ἀναπαύεσθαι προσεκύνουν καὶ ἐστεφάνουν ἐς τιμὴν τοῦ

y) ἐβίου] ἐβίω 3011. . z) θεοῦ τινος] Libri, quod sciam, omnes θεοῦ τινα. a) προτεθῆναι] Ante nos scribebatur προτεθεῖναι foedissimo Soloecismo. Item corrigi possit προθεῖναι.

ἀνδρὸς ἡγούμενοι ἱερὸν εἶναι καὶ τὸν λίθον ἐφ' οὗ ἐκαθέζετο, ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν ἐκφορὰν οὐκ ἔστιν ὅςτις οὐκ ἀπήντησε καὶ μάλιστα τῶν φιλοσόφων, οὗτοι μέντοι ὑποδύντες ἐκόμιζον αὐτὸν ἄχρι πρὸς τὸν τάφον. Ταῦτα ὀλίγα πάνυ ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσα καὶ ἔστιν ἀπὸ τούτων τοῖς ἀναγινώσκουσι λογίζεσθαι ὁποῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐγένετο.

ΟΝΕΙΡΟΣ

ΜΙΚΥΛΛΟΣ, ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ ΚΑΙ ΣΙΜΩΝ.

1. ΜΙΚ. Ἀλλὰ σέ, ὦ κάκιστε ἀλεκτρυών, ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρίψειε φθονερὸν οὕτω καὶ ὀξύφωνον ὄντα ὅς με πλουτοῦντα καὶ ἡδίστῳ ὀνείρῳ [a]) ξυνόντα καὶ θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς [b]) ἀναβοήσας ἐπήγειρας ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῦν τὴν πολὺ σοῦ μιαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἴ γε χρὴ τεκμαίρεσθαι τῇ τε ἡσυχίᾳ πολλῇ ἔτι οὔσῃ καὶ τῷ κρύει μηδέπω με τὸ ὀρθρινὸν ὥςπερ εἴωθεν ἀποκναίοντι [c]) (γνώμων γὰρ οὗτος ἀψευδέστατός μοι προςελαυνούσης ἡμέρας) οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν, ὁ δὲ ἄϋπνος οὗτος ὥςπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον φυλάττων ἀφ᾽ ἑσπέρας εὐθὺς ἤδη κέ-

a) ὀνείρῳ] ὀνείρατι mA1VV. 2955. 3011. . b) γεγωνὸς] γεγωνόν mA1. . c) ἀποκναίοντι] ἀποπηγνῦντι (sic) 3011. *Gorl.* .

ΜΙΚΥΛΛΟΣ] *Σκυτοτόμος ἦν Μίκυλλος*, ut testatur ipse circa finem. Et in *Tyranno* de hoc quaere nonnulla. Ex *Cebetis Tabula* multa huc translata in Charontem. Icaromenippus multum confert ad hunc Dialogum. G.

ιάτορον] ὀξύτονον. V.

ὥςπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον] *Αἰήτης ὁ τῶν Κόλχων βασιλεὺς εἶχε δέρμα προβάτου χρυσοῦν καὶ τοῦτο δράκων παρεφύλαττεν ἄϋπνος. εἰς τὸ αὐτό*] τὸ χρυσόμαλλόν φησι δέρος, ὃ Φρίξου μὲν ἦν τοῦ Ἀθάμαντος παιδὸς τοῦ παιδαγωγοῦ ὡς Κριὸς

κραγεν ἀλλ' οὔτι χαίρων γε, ἀμυνοῦμαι γάρ [d]) εὐθύς [e]) σε ἢν μόνον ἡμέρα γένηται συντρίβων τῇ βακτηρίᾳ, νῦν γάρ [f]) μοι πράγματα παρέξεις μεταπηδῶν [g]) ἐν τῷ σκότῳ [h]).

ΑΛΕΚ. Μίκυλλε δέσποτα ᾤμην τι χαριεῖσθαί σοι φθάνων τῆς νυκτὸς ὁπόσον ἂν [i]) δυναίμην ὡς ἔχοις [k]) ἐπορθρευόμενος [l]) ἀνύειν [m]) τὰ πολλὰ τῶν ἔργων, ἢν γοῦν [n]) πρὶν ἀνίσχειν [o]) ἥλιον μίαν κρηπῖδα ἐργάσῃ [p]) πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα [q]) πεπονηκώς, εἰ δέ σοι καθεύδειν ἥδιον ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαί σοι καὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων σὺ δὲ ὅρα ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν λιμώττης ἀνεγρόμενος.

[d]) γάρ] δέ *Fl.* . [e]) εὐθύς] ἀμέλει 3011. *Gorl.* . [f]) γάρ] δέ 1428. 2954. . [g]) μεταπηδῶν] L. P. Vulgo ἀναπηδῶν. [h]) σκότῳ] σκότει 2955. . [i]) ἂν] ex 2955. 3011. *Gorl.* . [k]) ἔχοις] ἔχεις *Fl.* ἔχῃς 1428. 2954. . [l]) ἐπορθρευόμενος] P. 2955. 3011. *Gorl.* . Vulgo ὀρθρευόμενος. [m]) ἀνύειν] 2955. *Gorl.* . προανύειν 1428. 2954. Reliqui διανύειν. [n]) ἢν γοῦν] ἤγουν 1428. [o]) ἀνίσχειν] 2955. 3011. *Gorl.* ἀνίχειν Gr. Vulgo ἀνατεῖλαι. [p]) ἐργάσῃ] 3011. *Gorl.* . Vulgo ἐργάσαιο. [q]) πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα] ἵν' ἐσθίῃς τὰ ἄλφ. *Fl.* 2954. et; in quo tamen ἐσθίεις, 1428.

ὠνόμαστο δορά. τυθέντος δὲ κατὰ τὴν Κολχίδα γῆν καὶ ἐκδαρέντος καὶ ἐπεί, ὡς ὁ μῦθος, χρυσόμαλλον. ἐφ' ὃ ὕστερον Ἰάσων μετὰ τῶν ἄλλων Ἀργοναυτῶν ἀποσταλεὶς ἐφ' ᾧ τε κομίσασθαι καὶ εἰς τὸ Ἄργος ἀποκαταστῆσαι, εἶτα Μηδείας τῆς θυγατρὸς μὲν Αἰήτου τοῦ βασιλεύοντος τὸν τόπον, ἀδελφῆς δὲ Ἀψύρτου, ὃς ἐπεπίστευτο τὴν φυλακὴν τοῦ δέρους, διὰ τὸν εἰς Ἰάσωνα αὐτῆς ἔρωτα δόλῳ μὲν τὸν πατέρα μετελθούσης Ἄψυρτον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἀποκτεινάσης καὶ οὕτως συνεργασάσης Ἰάσωνι, αὐτὸ δὲ τὸ δέρος ληφθῆναι καὶ εἰς τὸ Ἄργος διασωθῆναι. V.

πράγματα παρέξεις] Ἐὰν θελήσω, φησίν, κρατῆσαί σε νῦν δυσχερανῶ, πηδῶν γὰρ ἐν τῇ σκοτίᾳ δυνήσῃ διαφυγεῖν. V.

πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ] Τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ προκόψας ἔσῃ ἐν τῷ ἔργῳ, τοῦ τροφὴν ὠνήσασθαι πεπορηκὼς ἑαυτῷ. Τοῦτο δὲ πρὸ ὁδοῦ παροιμιῶδές ἐστι λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὥσπερ τι προτέλειον ἐκτελουμένων τῶν μετὰ ταῦτα γινομένων. συμβαλλόμενον μέντοι τοῖς μετὰ ταῦτα εἰ καὶ κατὰ πάρεργον, ὥσπερ καὶ εἰ οἷς ὁδεύειν πρόκειται ἐπιτελεσθείη τι τῶν συνενεγκεῖν ἐχόντων τι τῇ ὁδῷ, παρ' ὃ καὶ πρὸ ὁδοῦ εἴρηται. ὁ δὲ νοῦς, πρὸ τοῦ ὀφειλομένου ἔργου ἔσῃ τοῦτο κατὰ πάρεργον πεπονηκώς, ὅ σοι τυχὸν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἐκποριέσει, καὶ Πλάτων ἐν συμποσίῳ, σύν τε δύ' ἐρχομένω, πρὸ ὁδοῦ βουλευσόμεθα ὅ τι ἐροῦμεν, ἀλλ' ἴωμεν. V.

2. *ΜΙΚ.* Ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακε τί τὸ κακὸν τοῦτό ἐστιν; ἀνθρωπίνως [r]) ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρυών.

ΑΛΕΚ. Εἶτά σοι τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον εἰ ὁμόφωνος ὑμῖν [s]) εἰμι;

ΜΙΚ. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέποιτε [t]) ὦ θεοὶ τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν.

ΑΛΕΚ. Σύ μοι δοκεῖς ὦ Μίκυλλε κομιδῇ ἀπαίδευτος εἶναι μηδὲ ἀνεγνωκέναι [u]) τὰ Ὁμήρου ποιήματα ἐν οἷς καὶ [x]) ὁ τοῦ Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ χρεμετίζειν ἕστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ διαλεγόμενος ἔπη ὅλα ῥαψῳδῶν οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἄνευ τῶν μέτρων ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύετο ἐκεῖνος καὶ τὰ μέλλοντα προεθέσπιζε καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν οὐδὲ ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο ὥσπερ σὺ [y]) τὸν ἀλεξίκακον ἀποτρόπαιον ἡγούμενος τὸ ἄκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησας εἴ σοι ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις ἐλάλησεν ὥσπερ ποτὲ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αὐτόφωνος ἐμαντεύσατο [z]), ἢ εἰ βύρσας εἶδες ἑρπούσας καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα ἡμίοπτα

[r]) ἀνθρωπίνως] ἀνθρωπικῶς *Gorl.*. [s]) ὑμῖν] ὑμῶν *Fl.* 2954. ἀποτρέποιτε] 2955. 3011. *Gorl.*. Olim ἀποτρέπετε. [u]) ἀνεγνωκέναι] ἐπεγνωκέναι 1428. [x]) καί] ex P.. [y]) σύ] σὺ νῦν 2955. [z]) ἐμαντεύσατο] 3011. *Gorl.* Vulgo ἐμαντεύετο.

ὦ Ζεῦ τεράστιε] Εἰώθασιν οἱ ἀρχαῖοι ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὸν Δία καλεῖν, οἷον δεχόμενοι ξένον ἐκάλουν Δία Ξένιον, οὕτω καὶ ἐνταῦθα καλεῖ τὸν Δία τεράστιον, τὸν ἀποδιώκοντα τὰ τέρατα. τέρας δὲ λέγει τὸ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὸν ἀλεκτρυόνα χρήσασθαι. V.

ἀλεξίκακε] Ὁ ἀποδιώκων τὰ κακά. ἀλεξίκακος δὲ ὁ Ἡρακλῆς, ὡς πολλὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κακῶν ἰασάμενος. V.

ἀποτρόπαιον] ὃ ἀποτρέπεταί τις. V.

ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις] Τρόπις μέρος τοῦ πλοίου. Ἀργὼ δέ ἐστι τὸ πλοῖον ἐν ᾧ Ἰάσων ἔπλευσεν. τούτου δέ, ὡς λέγουσιν, ἡ τρόπις ἐλάλει. μαντεῖον δὲ λέγει τοῦ Διὸς ἐν Δωδώνῃ, ὅπου φηγός ἐστι δρῦς, εἰς ἣν ἐμαντεύοντο. V. (Apollonius Rhodius in 1. G.)

καὶ βοῶν κρέα] Παρὰ Ὁμήρῳ ταῦτα ἐπὶ τῶν Ἡλίου βοῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ, οὓς οἱ ἑταῖροι τοῦ Ὀδυσσέως σφάξαντες ἔθυον, αἱ βύρσαι δὲ καὶ τὰ κρέα ἐκινοῦντό τε καὶ ἐβόων, ὥσπερ ζωῆς ἐνούσης αὐτοῖς. V.

καὶ ἑφθὰ [a]) περιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δὲ Ἑρμοῦ πάρεδρος ὢν λαλιστάτου [b]) καὶ λογιωτάτου θεῶν ἁπάντων καὶ τἄλλα [c]) ὁμοδίαιτος ὑμῖν καὶ σύντροφος οὐ χαλεπῶς ἔμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν, εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι οὐκ ἂν ὀκνήσαιμί σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμοφωνίας καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν.

3. ΜΙΚ. Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν ἀλεκτρυὼν οὕτω πρὸς ἐμὲ διαλεγόμενος; εἰπὲ δ᾽ οὖν πρὸς τοῦ Ἑρμοῦ ὦ βέλτιστε ὅ,τι καὶ ἄλλο σοι τῆς φωνῆς αἴτιον, ὡς δὲ σιωπήσομαι καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ τί σε χρὴ δεδιέναι; τίς γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι εἴ τινι [d]) διηγοίμην ὡς ἀλεκτρυόνος αὐτὰ [e]) εἰπόντος ἀκηκοώς;

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοίνυν παραδοξότατόν σοι λόγον [f]) εὖ οἶδ᾽ ὅτι λέγω ὦ Μίκυλλε, οὑτοσὶ γὰρ ὁ νῦν σοι ἀλεκτρυὼν φαινόμενος οὐ πρὸ πολλοῦ ἄνθρωπος ἦν.

ΜΙΚ. Ἤκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον ἀμέλει περὶ ὑμῶν ὡς Ἀλεκτρυών τις νεανίσκος φίλος γένοιτο τῷ Ἄρει καὶ ξυμπίνοι τῷ θεῷ καὶ ξυγκωμάζοι καὶ κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν, ὁπότε [g]) γοῦν ἀπίοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτην μοιχεύσων ὁ Ἄρης ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα καὶ ἐπειδήπερ μάλιστα τὸν Ἥλιον ὑφεωρᾶτο μὴ κατιδὼν ἐξείποι [h]) πρὸς τὸν Ἥφαιστον ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπολείπειν ἀεὶ [i]) τὸν νεανίσκον μηνύσοντα ὁπότε ἀνίσχοι [k]) ὁ Ἥλιος, εἶτά ποτε κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρυόνα καὶ

[a]) ἡμίοπτα καὶ ἑφθά] ἡμίεφθα καὶ ὀπτά 1428. ἡμίεφθα (sine ὀπτά) 2955. 3011.. [b]) λαλιστάτου] καλλίστου 1428. [c]) καὶ τἄλλα] 3011. Vulgo καὶ τὰ ἄλλα. [d]) τινι] τι P. *Gorl.*. [e]) αὐτά] αὐτό mA1.. [f]) λόγον] om. *Fl.*. [g]) ὁπότε] εἴποτε *Fl.* 2955. [h]) ἐξείποι] 2955. 3011. *Gorl.*. Vulgo ἐξείπῃ. [i]) ἀεί] om. *Fl.*. [k]) ἀνίσχοι] G. mA1. 3011. *Gorl.*. φαίνει 2955. Vulgo φαίνοι.

οὐ χαλεπῶς] οὐ δυσχερῶς. V.

εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν] σιωπήσειν, φυλάξαι τὸ μυστήριον. V.

φίλος γένοιτο τῷ Ἄρει] Λέγεται ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἥφαιστον εἶχεν ἄνδρα καὶ ὁ Ἄρης ταύτην ἐμοίχευεν. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ὡς, ἵν᾽ ᾖ οὕτω, καὶ ὡς ξυμπίνοι καὶ ὡς ξυγκωμάζοι, καὶ ὡς κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν. V.

προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα τὸν δὲ Ἥλιον λαθόντα ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ τῷ Ἄρει ἀφρόντιδι ἀναπαυομένῳ διὰ τὸ πιστεύειν τὸν Ἀλεκτρυόνα μηνῦσαι ἂν εἴ τις ἐπίοι καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἡλίου μαθόντα συλλαβεῖν αὐτοὺς περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς ἃ πάλαι πεποίητο [l]) ἐπ' αὐτούς, ἀφεθέντα δὲ ὡς ἀφείθη τὸν Ἄρην [m]) ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρυόνος καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τουτὶ τὸ ὄρνεον αὐτοῖς ὅπλοις ὡς ἔτι τῆς κόρυθος [n]) τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ [o]) τῇ κεφαλῇ, καὶ [p]) διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει ὅτ' [q]) οὐδὲν ὄφελος ἐπειδὰν αἴσθησθε ἀνατέλλοντα [r]) τὸν Ἥλιον πρὸ πολλοῦ βοᾶν ἐπισημαινομένους τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ [s]).

4. ΑΛΕΚ. Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα ὦ Μίκυλλε, τὸ δὲ ἐμὸν ἑτεροῖόν τι γέγονε [t]) καὶ πάνυ ἔναγχος εἰς ἀλεκτρυόνα σοι μεταβέβηκα.

ΜΙΚ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναι.

ΑΛΕΚ. Ἀκούεις τινὰ [u]) Πυθαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον [x]);

ΜΙΚ. Τὸν σοφιστὴν λέγεις τὸν ἀλαζόνα ὃς ἐνομοθέτει μήτε κρεῶν γεύεσθαι μήτε κυάμους ἐσθίειν ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον ἐκτράπεζον ἀποφαίνων [y]) ἔτι δὲ καὶ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι;

[l]) πεποίητο] Gorl. . ἐπεποίητο 2955. mA1. ἐμεμηχάνητο vel ἐπεποίητο L. Vulgo μεμηχάνητο. [m]) Ἄρην] Ἄρη Fl. . [n]) ἔτι τῆς κόρυθος] Gorlit. . ἀντὶ τοῦ κόρυθος mA1. Vulgo ἀντὶ τοῦ κράνους. [o]) ἐπί] ἐν 2955. [p]) καί] e Gorlit. . [q]) ὅτ'] om. Gorlit. [r]) ἀνατέλλοντα] ἀνελευσόμενον 3011. . [s]) αὐτοῦ] om. Fl. [t]) γέγονε] 3011. Gorl. . Vulgo ἐγένετο. [u]) Ἀκούεις τινά] P. 3011. Gorl. Οἶσθα ἄρα τόν 2954. Vulgo Οἶσθα ἄρα τόν. [x]) Μνησαρχίδην Σάμιον] om. Edd. vet. praeter Par. . [y]) ἐκτράπεζον ἀποφαίνων] Fl. . Vulgo ἐκτράπεζον ἄπονον ἀποφαίνων.

λαθόντα] ἀγνοηθέντα. V.

ὄφελος] τὸ ἑξῆς· καὶ διὰ — οὐδὲν ὄφελος. τί γὰρ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν προδοσίαν, εἰ βοᾶτε, ὄφελος; V.

ἐκτράπεζον] ἔξω τῆς τραπέζης. V.

ΑΛΕΚ. Ἴσθι δῆτα κἀκεῖνο [z]) ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου Εὔφορβος γένοιτο.

ΜΙΚ. Γόητα φασὶ καὶ τερατουργὸν τὸν ἄνθρωπον ὦ ἀλεκτρυών.

ΑΛΕΚ. Ἐκεῖνος αὐτὸς ἐγώ σοί εἰμι ὁ Πυθαγόρας ὥςτε παύου ὦ ᾿ γαθὲ [a]) λοιδορούμενός μοι καὶ ταῦτα οὐκ εἰδὼς οἷός τις ἦν τὸν τρόπον.

ΜΙΚ. Τοῦτ᾿ αὖ μακρῷ [b]) ἐκείνου τερατωδέστερον [c]) ἀλεκτρυὼν φιλόσοφος, εἰπὲ δὲ ὅμως ὦ Μνησάρχου παῖ ὅπως ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου ὄρνις ἀντὶ δὲ Σαμίου Ταναγραῖος [d]) ἀναπέφηνας, οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα οὐδὲ πάνυ πιστεῦσαι ῥάδια ἐπεὶ καὶ δύο ἤδη μοι τετηρηκέναι δοκῶ πάνυ ἀλλότρια ἐν σοὶ τοῦ Πυθαγόρου.

ΑΛΕΚ. Τὰ ποῖα;

ΜΙΚ. Ἓν μὲν ὅτι λάλος εἶ καὶ κρακτικός, ὁ δὲ σιωπᾶν ἐς πέντε ὅλα ἔτη οἶμαι παρῄνει ἕτερον δὲ καὶ παντελῶς παράνομον, οὐ γὰρ ἔχων ὅ,τι σοι παραβάλοιμι κυάμους χθὲς ὡς οἶσθα ἔχων ἧκον καὶ σὺ οὐδὲν μελλήσας ἀνέλεξας αὐτοὺς ὥςτε ἢ ἐψεῦσθαί σοι ἀνάγκη καὶ ἄλλῳ [e]) εἶναι ἢ Πυθαγόρᾳ ὄντι παρανενομηκέναι [f]) καὶ τὸ ἴσον ἠσεβηκέναι κυάμους φαγόντα ὡς ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς ἐδηδόκεις [g]).

5. *ΑΛΕΚ.* Οὐ γὰρ οἶσθα ὦ Μίκυλλε ἥτις αἰτία τούτων οὐδὲ τὰ πρόςφορα ἑκάστῳ βίῳ, ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ἤσθιον τῶν κυάμων ἐφιλοσόφουν γάρ,

z) *ἐς πέντε ἔτη — κἀκεῖνο*] om. haec *Gorlit.*, statim etiam nomen Micylli et *τὸν ἄνθρωπον.* — Pro *κἀκεῖνο Fl. ἐκεῖνον.* a) *ὦ ᾿γαθέ*] 2955. 3011. Vulgo *ὦ ἀγαθέ.* b) *μακρῷ*] *μικρῷ* 1428. c) *τοῦτ᾿ αὖ — τερατωδέστερον*] *ταῦτα — τερατωδέστερα Fl.* 2955. . d) *Ταναγραῖος*] *Ταναγρικός Gorlit.* . e) *ἄλλῳ*] mA1. P. *ἄλλος* 1428. *ἄλλων* 2955. Vulgo *ἄλλο.* f) *Πυθαγόρᾳ ὄντι παρανενομηκέναι*] *Πυθαγόρειόν τι νενομικέναι* 1428. et ex parte Schol. . g) *ἐδηδόκεις*] *ἐβεβρώ-*

Εὔφορβος γένοιτο] *Οὗτος εἷς ἦν τῶν Τρώων. ὅστις καὶ πρῶτος δόρατι τὸν Πάτροκλον ἔπληξεν.* V.

ὦ Μνησάρχου παῖ] *Μνήσαρχος πατὴρ ἦν Πυθαγόρου. καλῶς οὖν παίζων Μνησάρχου παῖδα τὸν ἀλεκτρυόνα ἐκάλεσεν.* V.

ἀντὶ Σαμίου Ταναγραῖος] *Σάμος νῆσος ἦν, ὅθεν ὁ Πυθαγόρας, Τάναγρα δὲ πόλις Βοιωτίας, ὅθεν ὁ Μίκυλλος.* V.

ἢ Πυθαγόρειόν τι] *Πυθαγόρειόν ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἴσον τὸ φαγεῖν κυάμους τῷ φαγεῖν τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρός.* V.

νῦν δὲ φάγοιμι ἂν ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόῤῥητος ἡμῖν ἡ τροφή. πλὴν ἀλλὰ [h]) εἴ σοι φίλον ἄκουε πῶς ἐκ Πυθαγόρου τοῦτο νῦν εἰμι καὶ ἐν ὅσοις [i]) πρότερον ἐβιότευσα βίοις καὶ ἅτινα τῆς μεταβολῆς ἀπολέλαυκα ἑκάστης.

ΜΙΚ. Λέγοις ἂν ὡς ἐμοί γε ὑπερήδιστον ἂν τὸ ἄκουσμα γένοιτο ὥστε εἴ τις αἵρεσιν προθείη πότερον [k]) μᾶλλον ἐθέλω σοῦ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος ἢ τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκεῖνον αὖθις ὁρᾶν τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν οὐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἑλοίμην, οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανεῖσι καὶ ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω σέ τε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον ὅςτις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν καί τινα ἰνδάλματα μάταια διαφυλάττεις κενὴν [l]) καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος φησὶν [m]) ἀμενηνήν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων;

6. ΜΙΚ. Ἀλλ' οὐδ' ἐπιλήσομαί ποτε ὦ ἀλεκτρυὼν εὖ ἴσθι τῆς ὄψεως ἐκείνης, οὕτω μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ᾤχετο ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενα. οἷον γοῦν [n]) ἐν τοῖς ὠσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρεφόμενα τοιοῦτον γάργαλον παρείχετό μοι τὰ ὁρώμενα.

ΑΛΕΚ. Ἡράκλεις δεινόν τινα φῂς τὸν ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου εἴ γε πτηνὸς ὢν ὥς φασι καὶ ὅρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς μελιχρὸς οὕτω [o]) καὶ ἐναργὴς φαινόμενος, ἐθέλω γοῦν

κεις mA1V. Gorlit. . [h]) πλὴν ἀλλά] 2955. 3011. Vulgo ἀλλ'. . [i]) ὅσοις] οἵοις Gorlit. . [k]) πότερον] πότερα mA1. [l]) καί τινα — κενήν] om. Fl. . [m]) φησίν] ex Fl. 1428. [n]) γοῦν] 2955. 3011. Vulgo οὖν. [o]) οὕτω] οὗτος Gorlit. .

οὐκ ἀπόῤῥητος ἡμῖν ἡ τροφή] οὐκ ἀπηγορευμένη. V.

ἢ τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον] Καλῶς σὺ ποιῶν. ἄμφω γὰρ τερατώδη καὶ εἰς φάσμα ψιλὸν ἀποτελοῦντα. V.

ἀναπεμπάζῃ] τὰ προθεωρηθέντα ἀναμιμνήσκῃ. V.

δεινόν τινα φῂς] μέγαν, θαυμαστόν. V.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ] Φάϋλλός τις ἐγένετο, ὅςτις ἐπήδα πολλά, τῶν οὖν πρὸ αὐτοῦ σκαπτόντων ν' πόδας

ἀκοῦσαι οἷός τίς ἐστιν οὕτω σοι [p]) περιπόθητος [q]) ὤν.

ΜΙΚ. Ἕτοιμος λέγειν, ἡδὺ γοῦν τὸ μεμνῆσθαι [r]) καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ· σὺ δὲ πηνίκα ὦ Πυθαγόρα διηγήσῃ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐπειδὰν σὺ ὦ Μίκυλλε παύσῃ ὀνειρώττων καὶ ἀποψήσῃ [s]) ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι, τὸ [t]) νῦν δὲ πρότερος εἰπὲ ὡς μάθω εἴτε διὰ τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν εἴτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἧκε πετόμενος [u]).

ΜΙΚ. Οὐδὲ δι' ἑτέρας τούτων ὦ Πυθαγόρα.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύο ταύτας μόνας λέγει.

ΜΙΚ. Ἔα χαίρειν τὸν λῆρον ἐκεῖνον ποιητὴν οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι· οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν τοιούτων ἐκφοιτῶσιν [x]) οἵους ἐκεῖνος ἑώρα οὐδὲ πάνυ σαφῶς τυφλὸς αὐτὸς ὤν, ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ ἥδιστος ἀφίκετο χρυσοῦς καὶ αὐτὸς καὶ χρυσᾶ πάντα περιβεβλημένος καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.

ΑΛΕΚ. Παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν,

p) σοι] om. *Fl.* . q) περιπόθητος] ed. Salm. Vulgo τριπόθητος. r) μεμνῆσθαι] 2955. 3011. B 4. . Vulgo μεμνῆσθαί τι. s) ἀποψήσῃ] ἀπομάξῃ 2955. t) τό] om. *Fl.* . u) πετόμενος] πεμπόμενος mA1. *Gorlit.* . x) ἐκφοιτῶσιν]

καὶ τούτους πηδώντων ὁ Φάϋλλος ὑπὲρ τοὺς ν' πάνυ ἐπήδησεν· ἐκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ ὡρισμένον τι ποιούντων, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. V.

ἀποψήσῃ] ἀπομάξῃ. V.

τῶν ἐλεφαντίνων] Λέγει Ὅμηρος διὰ μὲν τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν τοὺς ψευδεῖς ὀνείρους ἔρχεσθαι, διὰ δὲ τῶν κερατίνων τοὺς ἀληθεῖς. V. (Sed et quae Maro noster dicat in fine VI legito, et quae Servius. G.)

τυφλὸς αὐτὸς ὤν] Ἱστοροῦσιν Ὅμηρον οἱ μὲν καὶ ἀπὸ γενεᾶς τυφλὸν καὶ τὸ σύμπτωμα ὄνομα τούτῳ γενέσθαι, ὁμήρους καλούντων Δωριέων τοὺς τυφλούς. Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὁμήρου γράφων βίον οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν ἱστορεῖ, ἀλλὰ πολλὴν ἀλώμενον γῆν ἱστορίας χάριν, γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν κἀκεῖ νοσήσαντα χαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὄψιν ἀποβαλεῖν. V.

παῦε, ὦ Μίδα] Λέγεται ὁ Μίδας πάνυ ὢν φιλόχρυσος εὔξασθαι πᾶν πρᾶγμα, οὗ ἂν ἅψηται, χρυσοῦν γίνεσθαι. φασὶ δὲ ὅτι καὶ ἀπὸ τούτου ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γὰρ ἡ τροφὴ ἧς ἥπτετο χρυσῆ ἐγένετο. V.

ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον καὶ μέταλλα ὅλα χρύσεια [y]) κεκοιμῆσθαί [z]) μοι δοκεῖς.

7. *ΜΙΚ. Πολὺ ὦ Πυθαγόρα χρυσίον εἶδον πολύ, πῶς οἴει καλὸν οἵαν [a]) τὴν αὐγὴν ἀπαστράπτον; τί ποτε ὁ Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γάρ με εἴπερ οἶσθα ὁπότε ὕδωρ ἄριστον εἰπὼν εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει εὖ ποιῶν ἐν ἀρχῇ εὐθὺς τοῦ καλλίστου τῶν ᾀσμάτων ἁπάντων;*

ΑΛΕΚ. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς,
Ἄριστον μὲν ὕδωρ
Ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
Ἅτε διαπρέπει νυκτὶ
Μεγάνορος ἔξοχα πλούτου;

ΜΙΚ. Νὴ Δία αὐτὸ τοῦτο, ὥσπερ γὰρ τοὐμὸν ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον ὡς δὲ ἤδη μάθῃς οἷόν τι ἦν ἄκουσον ὦ σοφώτατε ἀλεκτρυών, ὅτι μὲν οὐκ οἰκόσιτος ἦν χθὲς οἶσθα [b]) Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἥκειν ἐκέλευε [c]) τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

8. *ΑΛΕΚ. Οἶδα πάνυ τοῦτο πεινάσας [d]) παρ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἄχρι μοι βαθείας ἤδη ἑσπέρας ἧκες [e]) ὑποβεβρεγμένος τοὺς πέντε ἐκείνους κυάμους κομίζων οὐ πάνυ δαψιλὲς τὸ δεῖπνον ἀλεκτρυόνι ἀθλητῇ ποτε γενομένῳ καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ.*

ἐξιᾶσιν *Gorlit.* . [y]) χρύσεια] 3011. *Gorlit.* . Vulgo χρυσίου. [z]) κεκοιμῆσθαι] κεκοιμῖσθαι *Fl.* L. Vulgo κεκοιμίσθαι. Luc. Icaromen. c. 1. — εἴ γε σαυτὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς παρασάγγας ὅλους. [a]) οἵαν] ἢ οἵαν 2955. . [b]) οἶσθα] καὶ τοῦτο αὐτὸς οἶσθα 1428. Paullo ante: ὅτι μὲν οὖν οὐκ — verum existimo. [c]) ἥκειν ἐκέλευε] ἐκέλευσεν ἥκειν 2955. [d]) πεινάσας] πεινήσας 2955. [e]) ἧκες]

πολὺ] χυδαῖον γὰρ τὸ πολύ. V.

ἄριστον μὲν ὕδωρ] Ἡ σύνταξις οὕτως· ἄριστον μὲν τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς καθάπερ τὸ πῦρ ἐν νυκτὶ διαπρέπει κατὰ τὴν ἐξοχὴν τοῦ πλούτου. V.

Εὐκράτης] Οὗτος ὁ Εὐκράτης παρ' Ἀθηναίοις ἦν πλούσιος. V.

ὑποβεβρεγμένος] Ἀντὶ τοῦ μεθύων. V.

οὐκ ἀφανῶς] ἀλλὰ περιφανῶς καὶ ἐξακούστως. V.

ΜΙΚ. Ἐπεὶ δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον ἐκάθευδον εὐθὺς τοὺς κυάμους σοι παραβαλών, εἶτά μοι κατὰ τὸν Ὅμηρον ἀμβροσίην διὰ [f]) νύκτα θεῖός τις ὡς [g]) ἀληθῶς ὄνειρος ἐπιστὰς ...

ΑΛΕΚ. Τὰ παρὰ τῷ Εὐκράτει πρότερον ὦ Μίκυλλε διήγησαι καὶ τὸ δεῖπνον οἷον ἐγένετο καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ ἅπαντα [h]) κωλύει γὰρ οὐδὲν αὖθίς σε δειπνεῖν ὥςπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δείπνου ἐκείνου ἀναπλάττοντα [i]) καὶ ἀναμηρυκώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

9. *ΜΙΚ.* Ὤιμην ἐνοχλήσειν καὶ ταῦτα διηγούμενος ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῇ [k]) καὶ δὴ λέγω. Οὐ πρότερον ὦ Πυθαγόρα παρὰ [l]) πλουσίῳ [m]) τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω χθὲς τῷ Εὐκράτει καὶ ἐγὼ μὲν προσειπὼν αὐτὸν ὥςπερ εἰώθειν δεσπότην ἀπηλλαττόμην ὡς μὴ καταισχύναιμι αὐτὸν ἐν πενιχρῷ [n]) τῷ τρίβωνι συμπαρομαρτῶν ὁ δὲ Μίκυλλέ φησι θυγατρὸς τήμερον ἑστιῶ γενέθλια καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα πολλούς, ἐπεὶ δέ τινα φασὶν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ οἷόν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν σὺ ἀντ' ἐκείνου ἧκε λουσάμενος ἢν μὴ ὅ γε κληθεὶς αὖθις [o]) εἴπῃ ἀφίξεσθαι ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι. τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ προσκυνήσας [p]) ἀπῄειν εὐχόμενος ἅπασι θεοῖς ἠπίαλόν τινα ἢ πλευρῖτιν ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακιζομένῳ ἐκείνῳ οὗ ἔφεδρος ἐγὼ καὶ ἀντίδειπνος καὶ διάδοχος ἐκεκλήμην καὶ τὸ [q]) ἄχρι τοῦ [r])

ἥκεις 1428. [f]) διά] κατά 1428. [g]) ὡς] om. *Fl.* . [h]) ἅπαντα] 2955. 3011. *Gorl.* Vulgo πάντα. [i]) ἀναπλάττοντα] G. P. mA1. 2955. 3011. *Gorlit.* . Jure probat *Jacobsius*, ad Achill. Tat. p. 421. et 528. Vulgo προάγοντα. [k]) προθυμῇ] προθυμεῖς 1428. [l]) παρὰ] περί Schol. . [m]) πλουσίῳ] πλησίῳ 1428. . [n]) ἐν πενιχρῷ] σὺν τριβακῷ 3011. *Gorlit.* Schol. [o]) αὖθις] 2955. 3011. *Gorlit.* Vulgo αὐτός. [p]) προσκυνήσας] om. *Fl.* . [q]) τό] om. Fl. [r]) τοῦ] ex

ὦ Πυθαγόρα περὶ πλουσίῳ οἶμαι κεῖσθαι τὸ ἀληθές. G.

σὺν τριβακῷ] ἐν πενιχρῷ. V.

ἠπίαλον] Ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ. V.

οὗ ἔφεδρος ἐγὼ] Ἡνίκα δύο παλαίουσιν ἀθληταὶ κάθηταί τις ἔξωθεν ἄλλος, ὀφείλων τῷ νικῶντι παλαῖσαι. καὶ ὁ τοιοῦτος καλεῖται ἔφεδρος, ἀντὶ τοῦ ἡττωμένου εἰσερχόμενος. V.

λουτροῦ [s]) *αἰῶνα* [t]) *μήκιστον* [u]) *ἐτιθέμην συνεχὲς* [x]) *ἐπισκοπῶν ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι κἀπειδή ποτε ὁ καιρὸς ἀφίκετο πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀποῤῥύψας* [y]) *ἀπέρχομαι κοσμίως μάλα ἐσχηματισμένος ἀντιστρέψας* [z]) *τὸ τριβώνιον ὡς ἐπὶ τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή* [a]).
10. *Καταλαμβάνω τε πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλοὺς καὶ δὴ κἀκεῖνον φοράδην ὑπὸ τεττάρων κεκομισμένον ᾧ με ὑποδειπνεῖν ἔδει τὸν νοσεῖν λεγόμενον καὶ ἐδήλου δὲ πονήρως ἔχων ὑπέστενε γοῦν καὶ ὑπέβηττε καὶ ἐνεχρέμπτετο* [b]) *μύχιόν τι καὶ δυςπρόςοδον ὠχρὸς ὢν ὅλος καὶ διῳδηκὼς ἀμφὶ τὰ ἑξήκοντα ἔτη σχεδόν, ἐλέγετο δὲ φιλόσοφός τις εἶναι τῶν πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων, ὁ γοῦν πώγων μάλα τραγικὸς* [c]) *ἦν ἐς ὑπερβολὴν κουριῶν καὶ αἰτιωμένου δὲ* [d]) *Ἀρχιβίου τοῦ ἰατροῦ διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο Τὰ καθήκοντα ἔφη οὐ χρὴ προδιδόναι καὶ ταῦτα φιλόσοφον ἄνδρα κἂν μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἱστῶνται ἡγήσεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερεωράσθαι πρὸς ἡμῶν* [e]) *Οὐμενουν εἶπον ἐγὼ ἀλλ᾽ ἐπαινέσεταί σε ἢν οἴκοι παρὰ σεαυτῷ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλῃς* [f]) *ἤπερ ἐν τῷ συμποσίῳ συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος μὲν οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐ προςεποιεῖτο ἀκηκοέναι τοῦ σκώμματος ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελουμένος καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμόπολιν (τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο) Διδάσκαλέ φησιν εὖ μὲν ἐποίησας αὐτὸς ἥκων πρὸς*

Gorl. . s) *λουτροῦ*] *λοτροῦ* mA1VV. t) *αἰῶνα*] *ἀγῶνα* Fl. 2955. u) *μήκιστον*] *μέγιστον* J. mA1. 2955. 3011. x) *συνεχές*] *συνεχῶς* 2955. . y) *ἀποῤῥύψας*] 2955. 3011., secundum *Pelletum.* Vulgo *ἀποῤῥίψας.* z) *ἀντιστρέψας*] *ἀναστρέψας Gorlit.* . a) *ἀναβολή*] *μεταβολή* G. mA1. . b) *ἐνεχρέμπτετο*] *ἐγχρέπτετο* Fl. *ἐχρέμπτετο* 2955. 3011. c) *τραγικός*] v. *Schaef.*, Mel. Crit. p. 128. . Adde D. Deor. XXII, 1. . d) *δέ*] *γέ J.* . e) *ἡμῶν*] *ἡμᾶς Fl.* . f) *ἐθέλῃς*] 1428. 3011. *Gorlit.*

ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη] *Στοιχεῖον ἐνταῦθα λέγει τὴν τοῦ ἡλίου σκιάν. εἰώθασι γὰρ ὁρίζειν ἡνίκα τυχὸν ἡ σκιὰ γένηται πεντάπους, συνελθεῖν. οὕτως δὲ εἰώθεσαν οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν ἥλιον ἢ τὴν σκιὰν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τοιοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, ὥςπερ βραδὺς κατὰ τὴν κίνησιν ὁ ἥλιος. οἱ γὰρ ἐπισπεύδοντές τινι, καὶ τὸ βραχύτατον τῆς ὥρας μακρὸν καὶ ἀπέραντον ἡγοῦνται.* V.

εἰς ὑπερβολὴν κουριῶν] *Καρῆναι δεόμενος.* V.

ἡμᾶς οὐ μεῖον δ' ἄν τί σοι ἐγένετο καὶ ἀπόντι [g]) γὰρ ἅπαντα ἑξῆς ἐπέσταλτο [h]) ἄν, καὶ ἅμα λέγων [i]) εἰςῄει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ ἐπερειδομένῳ [k]) καὶ τοῖς οἰκέταις. 11. Ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιέναι παρεσκευαζόμην ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἐπιπολὺ ἐνδοιάσας ἐπεί με πάνυ σκυθρωπὸν εἶδε Πάριθι ἔφη καὶ σὺ ὦ Μίκυλλε καὶ συνδείπνει μεθ' ἡμῶν τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω [l]) ἐν τῇ γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἑστιᾶσθαι [m]) ὡς σὺ χώραν ἔχοις [n]), εἰςῄειν οὖν μάτην λύκος χανὼν παρὰ μικρὸν αἰσχυνόμενος ὅτι ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου τὸ παιδίον τοῦ Εὐκράτους κἀπειδὴ κατακλίνεσθαι καιρὸς ἦν πρῶτον μὲν ἀράμενοι ἀνέθεσαν τὸν Θεσμόπολιν οὐκ ἀπραγμόνως μὰ Δία [o]) πέντε οἶμαι νεανίσκοι εὐμεγέθεις ὑπαυγένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν ὡς διαμένοι ἐν τῷ σχήματι καὶ ἐπιπολὺ καρτερεῖν δύναιτο εἶτα μηδενὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτοῦ ἐμὲ ὑποκατακλίνουσι [p]) φέροντες ὡς ὁμοτράπεζοι εἴημεν. τοὐντεῦθεν ἐδειπνοῦμεν ὦ Πυθαγόρα πολύοψόν τι καὶ ποικίλον δεῖπνον [q]) ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἐκπώματα ἦν χρυσᾶ καὶ διάκονοι ὡραῖοι καὶ μουσουργοὶ καὶ γελωτοποιοὶ [r]) καὶ ὅλως ἡδίστη τις ἦν [s]) ἡ διατριβὴ πλὴν ἀλλὰ ἕν με ἐλύπει οὐ μετρίως ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν καὶ ἀρετήν τινα πρός με διεξιὼν καὶ διδάσκων ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι καὶ ὡς εἰ ἡμέρα ἐστὶ νὺξ οὐκ ἔστιν ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα ἔφασκεν εἶναί μοι καὶ τοιαῦτα [t]) πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προςφιλοσοφῶν συνεῖρε [u]) καὶ ὑπετέμνετο τὴν εὐφροσύνην οὐκ

Vulgo ἐθέλοις. [g]) ἀπόντι] ἀπόντος 1428. [h]) ἐπέσταλτο] ἀπέσταλτο 1428. 3011. *Gorl.*. [i]) λέγων] om. *Fl.*. [k]) χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ ἐπερειδομένῳ] χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν ἐπερειδόμενον cod. *B.*. [l]) κελεύσω] κελεύω *Fl.*. [m]) ἑστιᾶσθαι] *Gorlit.* mA1. Vulgo ἑστιαθῆναι. [n]) ἔχοις] 1428. 2955. 3011. *Gorl.*. Vulgo ἔχῃς. [o]) μὰ Δία] L. mA1. 2955. 3011. *Gorl.*. μὰ Δία ἐς P. Vulgo νὴ Δία. [p]) ὑποκατακλίνουσι] 2955. 3011. *Gorl.* ὑποκλίνουσι G. Vulgo κατακλίνουσι. [q]) δεῖπνον] om. *Fl.*. [r]) γελωτοποιοί] 2955. 3011. add. μεταξύ. [s]) τις ἦν] om. *Fl.*. [t]) καὶ τοιαῦτα] καί τοι τοιαῦτα 2955. τοιαῦτα 3011. [u]) συνεῖρε] *Pelletus, Struvius* L. L. p. 210. Libri συνείρει. Ceterum uti Lucianus συν-

ἐπερειδομένῳ] ἐπανακλινομένῳ. V.

εἰςῄειν οὖν μάτην λύκος χανών] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων τι καὶ παρ' ἐλπίδα ἀποτυγχανόντων. V.

ἐῶν ἀκούειν τῶν κιθαριζόντων ἢ ᾀδόντων. τοιοῦτο [x]) μέν σοι ὦ ἀλεκτρυὼν τὸ δεῖπνον [y]).

ΑΛΕΚ. Οὐχ ἥδιστον ὦ Μίκυλλε καὶ μάλιστα ἐπεὶ συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι.

12. *ΜΙΚ.* Ἄκουε δὲ ἤδη [z]) καὶ τὸ ἐνύπνιον. ᾤμην γὰρ τὸν Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποθνήσκειν εἶτα προςκαλέσαντά [a]) με καὶ διαθήκας θέμενον ἐν αἷς ὁ [b]) κληρονόμος ἦν ἁπάντων ἐγὼ μικρὸν ἐπισχόντα ἀποθανεῖν ἐμαυτὸν δὲ παρελθόντα ἐς τὴν οὐσίαν τὸ μὲν χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐξαντλεῖν σκάφαις τισὶ μεγάλαις ἀένναόν [c]) τε καὶ πολὺ ἐπιῤῥέον τὰ δ' ἄλλα τὴν ἐσθῆτα καὶ τραπέζας καὶ ἐκπώματα καὶ διακόνους πάντα ἐμὰ ὡς τὸ εἰκὸς εἶναι εἶτα ἐξήλαυνον ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξυπτιάζων περίβλεπτος ἅπασι τοῖς ὁρῶσι καὶ ἐπίφθονος καὶ προέθεον πολλοὶ καὶ περιΐππευον [d]) καὶ εἵποντο πλείους ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτα τὴν [e]) ἐκείνου ἔχων καὶ δακτυλίους βαρεῖς ὅσον ἑκκαίδεκα ἐξημμένος [f]) τῶν δακτύλων ἐκέλευον ἑστίασίν τινα λαμπρὰν εὐτρεπισθῆναι ἐς ὑποδοχὴν τῶν φίλων οἱ δὲ ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰκὸς ἤδη παρῆσαν καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι [g]) ἐςεκομίζετο [h]) καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἑκάστῳ τῶν παρόντων ἤδη τοῦ πλακοῦντος ἐςκομιζομένου [i]) ἀναβοήσας ἀκαίρως συνετάραξας μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον διασκεδάσας ὑπηνέμιον [k]) φέρεσθαι [l]) παρεσκεύασας [m]), ἆρά σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ

εἴρειν hic et saepe (v. meas Quaest. p. 41 sq.) usurpavit ita plane *connectendi* verbum dicitur a *Tacito*, Annal. XIV, 16. . [x]) *τοιοῦτο*] *Gorlit.* Vulgo *τοῦτο*. [y]) *τὸ δεῖπνον*] *τὸ δειπνεῖν* 2955. [z]) *δὲ ἤδη*] G. P. *Gorl.* *δὴ ἤδη* 3011. Vulgo *δή*. [a]) *προςκαλέσαντα*] *προκαλέσαντα* 2955. . [b]) *ὁ*] ex J. P. mA1.. [c]) *ἀένναον*] 1428. 3011. *Gorl.*. Vulgo *ἀέναον*. [d]) *περιΐππευον*] *προΐππευον* 1428. 3011. . [e]) *τήν*] om. *Fl.* . [f]) *ἐξημμένος*] *Solanus.* 3011. *Gorlit.*. Vulgo *ἐξημμένους*. [g]) *ἄρτι*] om. *Fl.* [h]) *ἐςεκομίζετο*] 3011. *Gorlit.* Vulgo *συνεκομίζετο*. [i]) *ἐςκομιζομένου*] mA1. 3011. *εἰςκομιζ.* Salm. Vulgo *ἐκκομ.* . [k]) *ὑπηνέμιον*] *ὑπήνεμον* 3011. [l]) *φέρεσθαι*] *φέρειν* 1428. [m]) *παρεσκ.*] *παρασκ.* *Fl.*.

πότος] *Πότος παροξυτόνως μὲν σημαίνει τὸ συμπόσιον, ὀξυτόνως δὲ αὐτὸ τὸ πόμα καὶ τὸ πίνειν δηλοῖ.* V.

φιλοτησίας] *Φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν ἡνίκα τις ἐν ἀρί-*

σοῦ δοκῶ; ὡς τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γενόμενον.

13. ΑΛΕΚ. Οὕτω φιλόχρυσος εἶ[n]) καὶ φιλόπλουτος ὦ Μίκυλλε καὶ μόνον τοῦτο ἐξ ἅπαντος θαυμάζεις καὶ ἡγῇ εὔδαιμον εἶναι τὸ[o]) πολὺ κεκτῆσθαι χρυσίον;

ΜΙΚ. Οὐκ ἐγὼ μόνος ὦ Πυθαγόρα τοῦτο ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτὸς ὁπότε Εὔφορβος ἦσθα χρυσὸν καὶ ἄργυρον[p]) ἐξημμένος τῶν βοστρύχων ᾔεις[q]) πολεμήσων τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἔνθα σιδηροφορεῖν[r]) μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν[s]) ἄμεινον ἦν σὺ δὲ καὶ[t]) τότε ἠξίους χρυσῷ ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους[u]) διακινδυνεύειν[x]) καί μοι δοκεῖ Ὅμηρος διὰ τοῦτο Χαρίτεσσιν[y]) ὁμοίας εἰπεῖν σου τὰς κόμας ὅτι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο[z]), μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ καὶ ἐρασμιώτεραι ἐφαίνοντο συναναπεπλεγμέναι[a]) τῷ χρυσίῳ καὶ συναπολάμπουσαι μετ' αὐτοῦ, καίτοι τὰ μὲν σὰ ὦ χρυσοκόμη μέτρια εἰ Πάνθου υἱὸς ὢν ἐτίμας τὸ χρυσίον ὁ δὲ πάντων θεῶν πατὴρ καὶ ἀνδρῶν ὁ Κρόνου καὶ Ῥέας ὁπότε[b]) ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος οὐκ ἔχων εἰς ὅ,τι ἐρασμιώτερον αὐτὸν μεταβάλοι οὐδὲ ὅπως ἂν διαφθείρειε τοῦ Ἀκρισίου τὴν φρουρὰν ἀκούεις δήπου[c]) ὡς χρυσίον ἐγένετο καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ τέ-

n) εἶ] ex *Fl.*. o) τό] ex 2955. p) ἄργυρον] ἀργύριον 2955. q) ᾔεις] *Fl.* 2955. 3011. οὕτω ἐξῄεις *Par.* Vulgo ἐξῄεις. r) σιδηροφορεῖν] om. L.. s) μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν] om. *Fl.*. t) καί] om. *Fl.*. u) ἀναδεδεμένος τοὺς πλοκάμους] 3011. *Gorl.*. Vulgo διαδεδεμένους τοὺς πλοκάμους ἔχων. ἀναδεδεμένους — ἔχων L. mA1.. x) διακινδυνεύειν] διαγωνίζεσθαι L. mA1. 3011. *Gorl.*. y) Χαρίτεσσιν] *Graevius.* Libri Χαρίτεσιν. z) ἐσφήκωντο] ἐσφήκοντο *P. B. S. H.* a) συναναπεπλεγμέναι] συναναπεπλασμέναι *Fl.*. b) ὁπότε] P. mA1. 3011. Vulgo ὅς ποτε. c) δήπου] mA1. 2955. 3011. *Gorlit.*. Vulgo ἤδη που. Conf. Dial. Mort. XIV, 3.

στῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχοι φίλῳ καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος. V.

τῆς Ἀργολικῆς] Τῆς Δανάης τοῦ Ἀκρισίου. ὁ δὲ Ἀκρίσιος βασιλεὺς ὢν τοῦ Ἄργους ἔλαβε χρησμὸν ὅτι ὁ γενόμενος ἀπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Δανάης φονεύσει αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο φοβηθεὶς ἀπέκλεισεν αὐτὴν ἐν χαλκῷ καὶ ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς αὐτῆς μετεβλήθη εἰς χρυσὸν καὶ ἔφθειρεν αὐτὴν εἰσελθὼν διὰ τοῦ δώματος. V.

γους συνῆν τῇ ἀγαπωμένῃ. ὥςτε τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτι λέγοιμι[d]), ὅσας μὲν χρείας παρέχεται ὁ χρυσὸς ὡς δὲ οἷς ἂν παρῇ καλούς τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχυροὺς ἀπεργάζεται τιμὴν καὶ δόξαν προςάπτων[e]) καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι; 14. Τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχνον οἶσθα τὸν Σίμωνα οὐ πρὸ πολλοῦ δειπνήσαντα παρ' ἐμοὶ ὅτε τὸ ἔτνος ἥψησα[f]) τοῖς Κρονίοις δύο τεμάχη[g]) τοῦ ἀλλάντος ἐμβαλών.

ΑΛΕΚ. Οἶδα τὸν σιμὸν[h]) τὸν βραχὺν ὃς τὸ κεραμεοῦν τρυβλίον ὑφελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλην[i]) ἔχων μετὰ τὸ δεῖπνον ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν, εἶδον γὰρ αὐτὸς ὦ Μίκυλλε.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας εἶτα ἐπωμόσατο[k]) θεοὺς τοσούτους; ἀλλὰ τί οὐκ ἐβόας καὶ ἐμήνυες[l]) τότε ὦ ἀλεκτρυὼν λῃϊζομένους ἡμᾶς ὁρῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐκόκκυζον ὃ μόνον μοι[m]) τότε δυνατὸν ἦν. τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἐρεῖν.

ΜΙΚ. Ἀνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος ἐς ὑπερβολὴν Δριμύλος τοὔνομα, οὗτος ζῶν μὲν[n]) οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι πῶς γάρ, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τῶν χρημάτων; ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρῴην ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκεῖνος[o]) ὁ τὰ ῥάκια[p]) τὰ πιναρὰ ὁ τὸ τρυβλίον

Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον. d) ἔτι λέγοιμι] ἐπιλέγοιμι *Fl.*. e) προςάπτων] 3011. *Gorl.*. Vulgo συνάπτων. f) ἥψησα] G. L. 2955. 3011. *Gorl.*. Vulgo ἥψουν. g) τεμάχη] mA1. 2955. 3011. *Gorl.*. Vulgo τόμους. h) σιμόν] Σίμωνα J. P. mA1.. i) μάλην] 2955. 3011. *Gorl.*. Vulgo μάλης. k) ἐπωμόσατο] ἀπωμόσατο 1428. l) ἐβόας καὶ ἐμήνυες] 1428. 2955. 3011. Vulgo ἐμήνυες καὶ ἐβόας. m) ὃ μόνον μοι] μόνον ὃ 3011. n) μὲν] om. *Fl.*. o) Σίμωνός ἐστι καὶ νῦν ἐκεῖνος] 2955. 3011. *Gorlit.*. Vulgo tantum Σίμων, pro quâ voce καὶ νῦν ἐκεῖνος G. mA1.. p) ὁ τὰ ῥάκια] περιβεβλημένος add. G., quod *Graevius*, ut saepe ineptas sui codicis scripturas, sequutus est. Simili glossemate Luc. Charont. c. 9. — τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος un. cd. add. ἔχουσαν. Verum De Electro c. 2. πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα τὰς τὸ ἤλεκτρον ἐκ-

ἔτνος] πισσάριον. V.

τοῖς Κρονίοις] Ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Κρόνου. τόμους δὲ τμήματα. ἀλλάντα ὁ συνηθεία λοκάνικα. V.

περιλείχων ἄσμενος ἐξελαύνει ἁλουργῇ καὶ ὑσγινοβαφῇ ἀμπεχόμενος οἰκέτας καὶ ζεύγη καὶ χρυσᾶ ἐκπώματα καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων ὑφ᾽ ἁπάντων προσκυνούμενος οὐδὲ προςβλέπων ἔτι ἡμᾶς, ἔναγχος γοῦν ἐγὼ μὲν ἰδὼν προσιόντα Χαῖρε ἔφην ὦ Σίμων, ὁ δὲ ἀγανακτήσας Εἴπατε ἔφη τῷ πτωχῷ τούτῳ [q]) μὴ κατασμικρύνειν μου τοὔνομα οὐ γὰρ Σίμων ἀλλὰ Σιμωνίδης ὀνομάζομαι. τὸ δὲ μέγιστον ἤδη [r]) καὶ ἐρῶσιν αὐτοῦ αἱ [s]) γυναῖκες ὁ δὲ θρύπτεται πρὸς [t]) ταύτας καὶ ὑπερορᾷ καὶ τὰς μὲν προσίεται καὶ ἵλεώς ἐστιν αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν ἀναρτήσειν [u]) ἑαυτὰς [x]) ἀμελούμεναι. ὁρᾷς ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἴτιος εἴ γε καὶ μεταποιεῖ τοὺς ἀμόρφους [y]) καὶ ἐρασμίους ἀπεργάζεται ὥςπερ ὁ ποιητικὸς ἐκεῖνος κεστός; ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων,

Ὦ χρυσὲ δεξίωμα κάλλιστον [z]), καί,
Χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλας [a]) ὦ ἀλεκτρυών;

15. ΑΛΕΚ. Ὅτι ὑπ᾽ ἀγνοίας ὦ Μίκυλλε καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλουσίων, οἱ δ᾽ εὖ ἴσθι πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν [b]) τὸν

διδούσας. ultimum ἐκδιδούσας etiam liber *Gorlitiensis* bene ignorat. Egregie enim convenit Luciano de totâ re, quae illic agitur, nihil scilicet dubitanti in hunc modum breviter et infinite loqui. Sequitur: ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ,τι καὶ θέλοιμι. Non dissidere videtur *Schaeferus*, ad Bos. Ellips. p. 140. . Paullo post in illo libello lege: καὶ δακρύειν ἔτι ἐπ᾽ αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον., ut c. 1. καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον. et c. 4. καὶ διὰ τοῦτο ᾄδειν ἔτι. [q]) τούτῳ] ex 2955. 3011. *Gorl.* . [r]) ἤδη] 2955. 3011. *Gorl.*. Vulgo ὅτι. [s]) αἱ] *Gorl.*. Vulgo καὶ αἱ. [t]) πρός] 3011. *Gorl.*. Vulgo καὶ πρός. [u]) ἀναρτήσειν] 2955. 3011. G. mA1. *Gorlit.*. Vulgo ἀνελεῖν. [x]) ἑαυτάς] 2955. 3011. Vulgo αὐτάς vel αὑτάς. [y]) ἀμόρφους] P. Vulgo ἀμορφοτέρους. [z]) κάλλιστον] Post hanc vocem κτέρας abjeci cum *Gorlit.*. Etiam in Timone c. 41. ad δεξίωμα κάλλιστον nec βροτοῖς nec κτέρας adponendum. [a]) ἐγέλας] 1428. 2955. Vulgo ἐγέλασας. [b]) ὑμῶν] ἡμῶν 1428. 2955.

ἁλουργῇ] πορφυρᾷ. V.

καὶ ὑσγινοβαφῇ ἀμπεχόμενος] Ὑσγινόν ἐστιν ἄνθος ἐοικὸς ὑακίνθῳ βαθύτερον, ἴσως δὲ τὰ ἀπὸ χοιρείων αἱμάτων βαπτόμενα. V.

τοῖς πολλοῖς] τοῖς ἀνοήτοις. G.

βίον βιοῦσι λέγω δέ σοι καὶ πένης καὶ πλούσιος πολλάκις γενόμενος καὶ ἅπαντος βίου πεπειραμένος μετὰ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς εἴσῃ ἕκαστα.

ΜΙΚ. Νὴ Δία καιρὸς γοῦν ἤδη καὶ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἠλλάγης καὶ ἃ σύνοισθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ.

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοσοῦτόν γε προειδὼς μηδένα με σοῦ εὐδαιμονίστερον βιοῦντα ἑωρακέναι.

ΜΙΚ. Ἐμοῦ ὦ ἀλεκτρυών; οὕτω σοὶ γένοιτο προάγῃ [c]) γάρ με λοιδορεῖσθαί σοι ἀλλὰ εἰπὲ ἀπὸ τοῦ [d]) Εὐφόρβου ἀρξάμενος ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθης [e]) εἶτα ἑξῆς ἄχρι τοῦ ἀλεκτρυόνος, εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ ἰδεῖν καὶ παθεῖν ἐν πολυειδέσι τοῖς βίοις.

16. ΑΛΕΚ. Ὡς μὲν ἐξ Ἀπόλλωνος τὸ πρῶτον ἡ ψυχή μοι [f]) καταπταμένη εἰς [g]) τὴν γῆν ἐνέδυ ἐς [h]) ἀνθρώπου σῶμα ἥντινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα μακρὸν ἂν εἴη λέγειν ἄλλως τε [i]) οὐδὲ [k]) ὅσιον οὔτε ἐμοὶ εἰπεῖν οὔτε σοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα ἐπεὶ δὲ Εὔφορβος ἐγενόμην. . . .

ΜΙΚ. Ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου [l]) ὦ θαυμάσιε τίς ἦν [m]); τοῦτό μοι πρότερον εἰπὲ εἰ κἀγώ ποτε ἠλλάγην [n]) ὥσπερ σύ.

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα.

ΜΙΚ. Τίς οὖν ἦν; εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν. ἐθέλω γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

ΑΛΕΚ. Σύ [o]); μύρμηξ Ἰνδικὸς τῶν τὸ χρυσίον ἀνορυττόντων.

ΜΙΚ. Εἶτα ὤκνουν ὁ κακοδαίμων κἂν ὀλίγα [p]) τῶν ψηγμάτων ἥκειν [q]) ἐς τόνδε [r]) τὸν βίον ἐξ ἐκείνου ἐπισιτισάμενος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι εἰπέ, εἰκὸς γάρ [s]) εἰδέναι σε, εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἴη

[c]) προάγῃ] mA1. P. 2955. Vulgo προάγεις. [d]) τοῦ] ex 2955. 3011. [e]) μετεβλήθης] μεταβλήθης 2955. [f]) μοι] μου 2955. [g]) εἰς] ἐς 3011. [h]) ἐς] ἐν 2955. [i]) τε] γε 2955. [k]) οὐδὲ] οὐδ' J. P. οὔτε Ex. *Fl.* Vulgo οὔτε. [l]) πρό γε τούτου] h. e. priusquam hic, qui sum, evaderem. Cf. Demosth. Philipp. III, 21, 4. B. πολλῷ παραδοξότερον ἦν τοσοῦτον αὐτὸν ἐξ ἐκείνου (sc. ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχάς, ut paullo ante dicitur) γενέσθαι. [m]) Ἐγὼ δὲ — τίς ἦν;] om. *Gorlit.* . [n]) ἠλλάγην] ἠλλάγμην mA1. [o]) εἴ τι ἔχεις — σύ] om. *Gorlit.* . [p]) κἂν ὀλίγα] 2955. 3011. *Gorl.* Vulgo ὀλίγον. ὀλίγων *B1.* [q]) ἥκειν] ἥκων *Fl.* [r]) τόνδε] ex 3011. *Gorlit.* . [s]) γάρ] δέ *Gorl.* .

ἀπάγξομαι [t]) *ἤδη ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ πάτταλου ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας.*

17. *ΑΛΕΚ. Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾷ μηχανῇ. Πλὴν ἀλλὰ ἐπείπερ Εὔφορβος ἐγενόμην (ἐπάνειμι γὰρ ἐπ' ἐκεῖνα) ἐμαχόμην ἐν* [u]) *Ἰλίῳ καὶ ἀποθανὼν ὑπὸ Μενελάῳ* [x]) *χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἧκον, τέως δὲ περιέμενον ἄοικος* [y]) *ἑστὼς ἄχρι δὴ ὁ Μνήσαρχος ἐξειργάζετό* [z]) *μοι τὸν οἶκον.*

ΜΙΚ. Ἄσιτος [a]) *ὦ τὰν καὶ ἄποτος;*

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα, οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων ἢ μόνῳ τῷ σώματι.

ΜΙΚ. Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἰλίῳ πρότερόν μοι εἰπὲ τοιαῦτα ἦν οἷά φησιν Ὅμηρος γενέσθαι αὐτά;

ΑΛΕΚ. Πόθεν ἐκεῖνος ἠπίστατο ὦ Μίκυλλε ὃς γιγνομένων ἐκείνων κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν; ἐγὼ δὲ [b]) *τοσοῦτόν σοι φημὶ ὑπερφυὲς μηδὲν* [c]) *γενέσθαι τότε μήτε τὸν Αἴαντα οὕτω μέγαν μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὕτω καλὴν ὡς οἴονται, εἶδον γὰρ λευκὴν μέν τινα καὶ ἐπιμήκη τὸν τράχηλον ὡς εἰκάζειν κύκνου θυγατέρα εἶναι, τἆλλα δὲ πάνυ πρεσβῦτιν ἡλικιῶτιν σχεδὸν τῆς Ἑκάβης ἥν γε Θησεὺς πρῶτον ἁρπάσας ἐν Ἀφίδναις* [d]) *εἶχε κατὰ τὸν*

[t]) *ἀπάγξομαι*] *ἀπάγχομαι Fl.* . [u]) *ἐν*] *ἐπ'* J. V2. mA1. *Gorl.* Verius. *Ἐπ' Ἰλίῳ* Lucianus usu frequenti contrivit, ut in Convivio c. 35. D. M. 23, 1. Sed mox *Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἰλίῳ* non est *ἐπί* varietatis loco perscriptum. [x]) *Μενελάῳ*] *Μενελάου* 1428. 2955. [y]) *ἄοικος*] *ἀοίκητος* P. 3011. [z]) *ἐξειργάζετο*] meo periculo exhibui. *ἐξεργάσεται* Fl. *ἐξεργάζεται* 1428. *ἐξεργάσετο* 2955. Vulgo *ἐξεργάσηται*. [a]) *ἄσιτος*] *Gorlit.* Vulgo *ἄσιτος ὤν*. [b]) *δέ*] om. *Fl.* [c]) *μηδέν*] mA1. L. P. Vulgo *μηδέ*. [d]) *Ἀφίδναις*] *Ἀθήναις* 1428.

περιέμενον ἄοικος] *Πρὸ τούτου φησὶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Πυθαγόρου ἐπλανώμην, οἶκον ζητῶν, ὅ ἐστι σῶμα, ἕως ὅτι Μνήσαρχος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἔκτισέ μοι οἶκον, τουτέστιν ἔσπειρέ με.* V.

ὦ τάν] *ὦ ἑταῖρε.* V. In altero *Voss.* in Folio sic: *ὦ τάν*] *Ὦ τὰν σημαίνει τὸ ἑταῖρε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν συγγενῆ. κασίγνητοί τε ἔται τε. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἐτητάν, ὡς μέγιστος μεγιστάν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐτάν. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ ἐτὰν καὶ ἀποβολῇ τοῦ Ε ὦ τάν.* V.

ἐν Βάκτροις] *χώρα Περσική.* V.

Αἴαντα] *Ὅρα οἷά φησιν, εἰ καὶ ὡς περισύρων τὰ τοῦ Ὁμήρου, καὶ ἐν σχήματι παιδιᾶς, ἀλλ' ὅμως ἐναντία τοῖς ἐκείνῳ συγγραφεῖσι καὶ παραδοθεῖσιν ἡμῖν. καὶ μάλιστα περὶ τῆς Τροίας ὅτι πρώην ὑφ' Ἡρακλέους.... σχέθη ἡ Τροία.* G.

Ἡρακλέα γενόμενος ὁ δὲ Ἡρακλῆς πρότερον εἷλε Τροίαν κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν τοὺς τότε μάλιστα. διηγεῖτο γάρ μοι ὁ Πάνθους ταῦτα κομιδῇ μειράκιον ὢν ἑωρακέναι λέγων τὸν Ἡρακλέα.

ΜΙΚ. Τί δέ; ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν ἄριστος τὰ πάντα ἢ μῦθος ἄλλως [e]) καὶ ταῦτα;

ΑΛΕΚ. Ἐκείνῳ μὲν οὐδὲ συνηνέχθην ὦ Μίκυλλε οὐδ' ἂν ἔχοιμί σοι οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγειν, πόθεν γὰρ πολέμιος ὤν; τὸν μέντοι ἑταῖρον αὐτοῦ τὸν Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα διελάσας τῷ δορατίῳ [f]).

ΜΙΚ. Εἶτά σε ὁ Μενέλαος [g]) μακρῷ εὐχερέστερον, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

18. ΑΛΕΚ. Τὸ μὲν ὅλον ὦ Μίκυλλε σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν χρὴ γὰρ οἶμαι τἀληθῆ [h]) λέγειν, ἄλλως δὲ οὐκ ἀπαίδευτος οὐδ' ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων, ἀπεδήμησα δὲ καὶ [i]) εἰς Αἴγυπτον ὡς συγγενοίμην τοῖς προφήταις ἐπὶ σοφίᾳ [k]) καὶ ἐς τὰ ἄδυτα κατελθὼν ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὥρου καὶ Ἴσιδος καὶ αὖθις εἰς [l]) Ἰταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας ὥστε θεὸν ἡγόν [m]) με.

ΜΙΚ. Ἤκουσα ταῦτα καὶ ὡς δόξειας ἀναβεβιωκέναι ἀποθανὼν καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐπιδείξαιό ποτε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ τί σοι ἐπῆλθε νόμον ποιήσασθαι μήτε κρεῶν μήτε κυάμων ἐσθίειν;

e) ἄλλως] 2955. 3011. ed. B4. S. Vulgo ἄλλος. Vide *Jacobsium*, ad Achill. Tat. p. 408. f) δορατίῳ] Hoc recepi ex 2955. 3011. *Gorlit.* Legebatur δόρατι. Cf. Dial. Mort. XIV, 3. τῷ δορατίῳ διελάσας. Similiter D. D. XIX, 1. Zeuxis c. 10. g) Μενέλαος] Μενέλεως 2955. 3011. h) τἀληθῆ] τἀληθές P.. i) καί] ex 2955. 3011. *Gorlit.*, ubi statim ἐς pro εἰς. k) ὡς συγγενοίμην — ἐπὶ σοφίᾳ] De Merc. Cond. c. 4. ἐπὶ παιδείᾳ συνεῖναι. Philospeudes c. 23. νέοις τε ὁμιλοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ. Hinc in Jove Trag. c. 27. vera lectio est: ὥστε καὶ σύνεστιν ἐπὶ σοφίᾳ [vulgo: φιλοσοφίᾳ] πολλοῖς τῶν νέων. Adde Demon. c. 31. Hermot. c. 80. l) εἰς] ἐς 2955. 3011. m) ἦγον] G. P. mA1. Vulgo ᾖδον. Evolven-

πολέμιος ὤν] Ὁ γὰρ Εὔφορβος τῶν Τρώων, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τῶν Ἑλλήνων. V.

σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν] Καθόλου σοφιστὰς ἐκάλουν τοὺς ἀπατῶντας διὰ τῶν λόγων. V.

ἄδυτα] Ὅτι Ὧρος καὶ Ἶσις περὶ τῶν ἀδύτων παρέδοσαν ἐν βιβλίοις αὐτοῖς. G.

ΑΛΕΚ. Μὴ ἀνάκρινε τὰ τοιαῦτα [n]) ὦ Μίκυλλε.

ΜΙΚ. Διατί ὦ ἀλεκτρυών;

ΑΛΕΚ. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν πρὸς σὲ τὴν ἀλήθειαν περὶ [o]) αὐτῶν.

ΜΙΚ. Καὶ μὴν οὐδὲν ὀκνεῖν ἐχρῆν [p]) λέγειν πρὸς ἄνδρα σύνοικον καὶ φίλον, δεσπότην γὰρ οὐκ ἂν εἴποιμι ἔτι.

ΑΛΕΚ. Οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ [q]) σοφὸν ἦν ἀλλ' ἑώρων ὅτι εἰ μὲν τὰ συνήθη καὶ ταὐτὰ τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι ἥκιστα ἐπισπάσομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐς τὸ θαῦμα ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι τοσούτῳ καινότερος [r]) ᾤμην αὐτοῖς ἔσεσθαι. διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἱλόμην ἀπόῤῥητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν ὡς εἰκάζοντες ἄλλοι [s]) ἄλλως ἅπαντες ἐκπλήττωνται καθάπερ ἐπὶ [t]) τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμῶν.

ΜΙΚ. Ὁρᾷς; καταγελᾷς μου καὶ σὺ ἐν [u]) τῷ μέρει τοσοῦτον [x]) ὅσον Κροτωνιατῶν καὶ Μεταποντίων καὶ Ταραντίνων καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων σοι ἑπομένων καὶ προσκυνούντων τὰ ἴχνη ἃ σὺ πατῶν ἀπολιμπάνοις [y]). 19. Ἀποδυσάμενος [z]) δὲ τὸν Πυθαγόραν τίνα μετημφιάσω μετ' αὐτόν;

ΑΛΕΚ. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταῖραν.

ΜΙΚ. Φεῦ τοῦ λόγου καὶ γυνὴ γὰρ ἐγένετο ἐν [a]) τοῖς ἄλλοις ὁ Πυθαγόρας, καὶ ἦν ποτε χρόνος ὅτε καὶ σὺ ᾠοτόκεις ὦ ἀλεκτρυόνων γενναιότατε [b]) καὶ συνῆσθα Περικλεῖ Ἀσπασία οὖσα [c]) καὶ ἐκύεις ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔρια ἔξαινες καὶ κρόκην κατῆγες καὶ ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἑταιρικόν;

dus *Lobeckius* ad Phrynichum p. 419. [n]) τὰ τοιαῦτα] ταῦτα *Fl.* . [o]) περί] *Fl.* mA1. 1428. Vulgo ὑπέρ. [p]) ἐχρῆν] χρή *Fl.* [q]) οὐδέ] καί *Fl.* [r]) καινότερος] σεμνότερος *Seagerus.* [s]) ἄλλοι] ἄλλος 1428. 2955. 3011. [t]) ἐπί] 2955. 3011. *Gorlit.* Vulgo ἐν. [u]) καὶ σὺ ἐν] κἂν ἐν 2955. Schol. κἂν *Fl.* Vide supra p. 193. [x]) τοσοῦτον] οὐ τοσοῦτον 3011. [y]) ἀπολιμπάνοις] ἀπολιμπάνεις 3011. [z]) ἀποδυσάμενος] edd. *P. S.* Vulgo ἀποδησάμενος. [a]) ἐν] σύν *Fl.* . [b]) ὦ ἀλεκτρυόνων γενναιότατε] Timon c. 4. ὦ θεῶν γενναιότατε. Dial. Deor. V, 2. item de Jove: ὦ γενναιότατε θεῶν., ubi scriptura ἀετῶν meâ sententiâ eo tantum pertinet, ut θεῶν et ἀετῶν permiscuisse scribas denuntians fidem facias. Jup. T. c. 41. ὦ γενναιότατε φιλοσόφων Τιμόκλεις. [c]) συνῆσθα — Ἀσπασία οὖσα]

κἂν ἐν τῷ μέρει] Καὶ ἐκ μέρους φησὶ καταγελᾷς μου καὶ σὺ ὅσον κατεγέλασας Κροτωνιατῶν καὶ τῶν ἄλλων. V.

ΑΛΕΚ. Πάντα ταῦτα ἐποίουν οὐ μόνος ἀλλὰ καὶ Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεὺς ὥςτε ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς [d]) εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώψας ἔσῃ.

ΜΙΚ. Τί οὖν; πότερος ὁ βίος ἡδίων [e]) σοι ἦν ὅτε ἀνὴρ ἦς ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς ὤπυιεν [f]);

ΑΛΕΚ. Ὁρᾷς [g]) οἷον τοῦτο ἠρώτησας οὐδὲ τῷ Τειρεσίᾳ συνενεγκοῦσαν τὴν ἀπόκρισιν;

ΜΙΚ. Ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης διέκρινε τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὡς τρὶς ἂν θέλοι παρ' ἀσπίδα στῆναι ἢ ἅπαξ τεκεῖν.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε [h]) ὦ Μίκυλλε οὐκ εἰς μακρὰν ὠδινοῦσαν *), ἔσῃ γάρ ποτε γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ περιόδῳ πολλάκις.

ΜΙΚ. Οὐκ ἀπάγξῃ ὦ ἀλεκτρυὼν ἅπαντας οἰόμενος Μιλησίους ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ γοῦν [i]) φασὶ καὶ Πυθαγόραν ὄντα τὴν ὥραν λαμπρὸν πολλάκις Ἀσπασίαν γενέσθαι τῷ τυράννῳ. 20. Τίς δὲ δὴ [k]) μετὰ τὴν Ἀσπασίαν ἀνὴρ ἢ γυνὴ αὖθις ἀνεφάνης;

συνῆσθαι — Ἀσπασίαν οὖσαν. 1428. 3011. [d]) ἀποσκώψῃς] ἀποσκώψεις 1428. [e]) τί οὖν — ἡδίων] τίς οὖν ποτε ἡδίων ὁ βίος *Fl.* [f]) ὤπυιεν] *Fl.* Vulgo ὤπυεν. [g]) ὁρᾷς] P. L. Vulgo οἶδας contra sensum magis, quam linguam et Luciani usum, qui scriptor hanc deteriorem formam sibi indulsit in Asino c. 11. εἴτι σὺ οἶδας. Hermotim. c. 31., *fortasse* D. Mar. XV, 1. Habet etiam Achill. T. 5, 10. et crebro Plutarchus. Catapl. c. 2. οἶδας ὦ Χάρων —, ubi tamen un. οἶσθ'. Nam quod *saepissime* οἶδας pro οἶσθα apud Lucianum obvenire ait *Lobeckius* ad Phryn. p. 237., is vero error est. Philopatr. c. 29. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, cujus parenti quis succensebit? [h]) ἀναμνήσω σε] vid. superius p. 193. *) ὠδινοῦσαν] Sic *Schmiederus* tacite pro ὠδίνουσαν. [i]) γοῦν] P. Reliqui οὖν. [k]) τίς δὲ δή] 2955.

ἀλλὰ καὶ Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ] Ὁ Τειρεσίας, ὡς λέγουσιν, εἶδε τὴν Ἀθηνᾶν λουομένην. κἀκείνη ὀργισθεῖσα μετέβαλεν αὐτὸν εἰς γυναῖκα. V.

ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς] Ὁ Καινεὺς πρότερον, ὥς φασιν, γυνὴ ἦν. ἠράσθη ταύτης ὁ Ποσειδῶν. ἡ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγενέσθαι αὐτῷ εἰ μὴ ὀμόσῃ αὐτῇ πρότερον, ποιήσειν ὃ βούλεται. ὀμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν, ὅτι ἄνδρα με ποίησον. ὁ δὲ διὰ τὸν ὅρκον ποιήσας οὐκ ἐδυνήθη συγγενέσθαι. λέγεται δὲ τὸν Καινέα ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα μεταβαλλόμενον, καὶ γενναιότατον γενέσθαι ὑπὸ κενταύρων γε μὴν ὀλέσθαι Ἐλάταις ἀλοώμενον. V.

Οὐδὲ τῷ Τειρεσίᾳ συνενεγκοῦσαν] Ἐπὶ συμφέροντι γενομένην. ἠμφισβήτησαν γὰρ ἀλλήλοις ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, τίς τῆς λαγνείας μᾶλλον ὀρέγεται, ἀνὴρ ἢ γυνή; καὶ ἔλαβον δικαστὴν τὸν Τειρεσίαν ὡς ἔμπειρον ὄντα τῶν δύο. ὁ δὲ ἔφη, ὡς

ΑΛΕΚ. Ὁ Κυνικὸς Κράτης.

ΜΙΚ. Ὦ Διοσκόρῳ τῆς ἀνομοιότητος ἐξ ἑταίρας φιλόσοφος.

ΑΛΕΚ. Εἶτα βασιλεὺς εἶτα πένης καὶ μετ' ὀλίγον σατράπης εἶτα ἵππος καὶ κολοιὸς καὶ βάτραχος καὶ ἄλλα μυρία μακρὸν δ' [l]) ἂν γένοιτο καταριθμήσασθαι [m]) ἕκαστα τὰ τελευταῖα δὲ ἀλεκτρυὼν πολλάκις, ἥσθην γὰρ τοιούτῳ [n]) τῷ βίῳ καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασιλεῦσι καὶ πένησι καὶ πλουσίοις τὰ τελευταῖα καὶ σοὶ νῦν σύνειμι καταγελῶν ὁσημέραι σοῦ [o]) ποτνιωμένου καὶ οἰμώζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ καὶ τοὺς πλουσίους θαυμάζοντος ὑπ' ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ᾔδεις τὰς φροντίδας αὐτῶν [p]) ἃς ἔχουσιν ἐγέλας [q]) ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον [r]).

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ὦ Πυθαγόρα ἢ ὅ,τι μάλιστα χαίρεις [s]) καλούμενος ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον [t]) ἄλλοτε ἄλλον καλῶν. . . .

ΑΛΕΚ. Διοίσει μὲν οὐδὲν ἤν τε Εὔφορβον ἤν τε Πυθαγόραν ἤν τε Ἀσπασίαν καλῇς ἢ Κράτητα πάντα γὰρ ἐγὼ ταῦτά εἰμι, πλὴν τὸ νῦν ὁρώμενον τοῦτο ἀλεκτρυόνα ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιοῖς [u]) ὡς μὴ ἀτιμάζοις εὐτελὲς εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρνεον καὶ ταῦτα τοσαύτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς ἔχον.

21. *ΜΙΚ.* Οὐκοῦν ὦ ἀλεκτρυὼν ἐπειδὴ ἁπάντων σχεδὸν [x]) τῶν βίων ἐπειράθης καὶ πάντα οἶσθα [y])

3011. Vulgo τίς δή. [l]) δ'] om. *Fl.* [m]) καταριθμήσασθαι] καταριθμεῖσθαι G. [n]) τοιούτῳ] ex 2955. 3011. *Gorl.* [o]) σοῦ] om. *Fl.* [p]) αὐτῶν] om. *Fl.* [q]) ἐγέλας] 3011. *Gorl.* In ceteris ἐγέλασας. [r]) ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον] 2955. 3011. *Gorlit.* Vulgo ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον. . [s]) ἢ ὅ,τι χαίρεις] καὶ εἴ τι — χαίροις 2955. 3011. εἴτι pro ὅ,τι etiam Par. Vide supra p. 194. [t]) τὸν λόγον] τῷ λόγῳ 1428. [u]) ποιοῖς] ποιῇς 1428. [x]) σχεδόν] *Gorlit.* Vulgo σχεδὸν ἤδη. [y]) οἶσθα] ᾔσθα 3011.

ἐννεαπλάσιον ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς ὀρέγεται, καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν. V.

ὦ Διοσκόρῳ τῆς ἀνομοιότητος] Καὶ τοῦτο θαυμαστικῶς ἀναφωνεῖ. τοὺς Διοσκούρους δὲ παραλαμβάνει, ὡς σωτῆρας δῆθεν, ὡς ἂν μὴ τῇ μεταβολῇ τῶν βίων ναυάγιον ὑποσταίη, ὡς οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς τὴν θάλασσαν μεταγόμενοι. V.

ποτνιωμένου] ὀδυρομένοι. V.

λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων ὅπως βιοῦσιν[z]) ἰδίᾳ δὲ τὰ πτωχικὰ ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῂς εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

ΑΛΕΚ. Ἰδοὺ δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι ὦ Μίκυλλε σοὶ μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος ἢν λέγηται ὡς οἱ πολέμιοι ἐπελαύνουσιν[a]) οὐδὲ φροντίζεις μὴ τὸν[b]) ἀγρὸν τέμωσιν ἐμβαλόντες ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν ἢ[c]) τὰς ἀμπέλους δηϊώσωσιν ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούων μόνον εἴπερ ἄρα περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν οἷ[d]) τραπόμενον χρὴ σωθῆναι καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν οἱ δ' εὐλαβοῦνται μὲν[e]) καὶ ἀμφ' αὑτοῖς ἀνιῶνται δὲ ὁρῶντες ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα[f]) εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἤν τε[g]) εἰςφέρειν δέῃ μόνοι καλοῦνται ἤν τε ἐπεξιέναι προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες ἢ ἱππαρχοῦντες, σὺ δὲ[h]) οἰσυΐνην[i]) ἀσπίδα ἔχων εὐσταλὴς καὶ κοῦφος εἰς[k]) σωτηρίαν ἕτοιμος ἑστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια[l]) ἐπειδὰν θύῃ ὁ στρατηγὸς νενικηκώς. 22. Ἐν εἰρήνῃ τε αὖ σὺ μὲν τοῦ δήμου ὢν ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν τυραννεῖς[m]) τῶν πλουσίων οἱ δὲ φρίττουσι καὶ ὑποπτήσσουσι καὶ διανομαῖς ἱλάσκονταί σε. λουτρὰ μὲν γὰρ ὡς ἔχοις[n]) καὶ ἀγῶνας καὶ θεάματα καὶ τἄλλα διαρκῆ ἅπαντα ἐκεῖνοι πονοῦσι[o]) σὺ δὲ ἐξεταστὴς καὶ δοκιμαστὴς πικρὸς ὥςπερ δεσπότης οὐδὲ λόγου μεταδιδοὺς ἐνίοτε κἂν σοι δοκῇ κατεχαλάζησας αὐτῶν

z) βιοῦσιν] πλουτῶσιν 1428. a) ἐπελαύνουσιν] προσελαύνουσιν mA1. Statim malo: οὔτε φρ.. b) τόν] σόν 1428. τό J. c) ἢ] ἢ ἄλλως 2955. d) οἷ] ᾗ 1428. e) μέν] τὸ μέν 1428. f) ὅσα] ἅ 1428. g) ἤν τε] ἤν περ Gorl. h) σὺ δέ] οὐδέ Fl. i) οἰσυΐνην] οἰσύνην 1428. k) εἰς] ἐς 3011., ut solet. l) ἑστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια] ἑστιαθῆναι ἐπινίκιος 1428. In Fl. om. τά. m) τυραννεῖς] τυραννήσεις 2955. 3011. Gorl. τυραννιεῖς 1428. n) ὡς ἔχοις] om. Fl. o) πο-

σὺ δὲ οἰσυΐνην ἀσπίδα ἔχων] Τὴν ἀπὸ τῆς οἰσύας. οἰσύα δέ ἐστιν ἀκανθώδης βοτάνη ἀφ' ἧς πλέκουσι τὰ σχοινία. V. In altero Vossiano sic: οἰσυΐνην] Οἰσυΐνη ἡ ἐκ λύγων ἀρχαιοτρόπως πεπλεγμένη. ὁποῖα ἐσθ' ὅτε καὶ ἐξ Αἰγύπτου κομίζεται κοιτίδια τοιαύτης ἐργασίας. ἄλλην τὴν ἀρετὴν ἀπὸ τῆς οἰσύας. οἰσύα δέ ἐστιν ἀκανθώδης βοτάνη ἀφ' ἧς πλέκουσι τὰ σχοινία.

πονοῦσι] κατασκευάζουσι. V.

κατεχαλάζησας] κατέχεας. V.

ἀφθόνους τοὺς λίθους ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἐδήμευσας οὔτε δὲ [p]) συκοφάντην δέδιας αὐτὸς [q]) οὔτε λῃστὴν μὴ ὑφέληται τὸ χρυσίον ὑπερβὰς τὸ θριγκίον ἢ διορύξας [r]) τὸν τοῖχον οὔτε πράγματα ἔχεις λογιζόμενος ἢ ἀπαιτῶν ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων καὶ πρὸς τοσαύτας [s]) φροντίδας μεριζόμενος [t]) ἀλλὰ κρηπῖδα συντελέσας ἑπτὰ ὀβολοὺς τὸν μισθὸν ἔχων ἀπαναστὰς [u]) περὶ δείλην ὀψίαν λουσάμενος ἢν δοκῇ σαπέρδην τινὰ ἢ μαινίδας ἢ κρομμύων [x]) κεφαλίδας ὀλίγας πριάμενος εὐφραίνεις σαυτὸν [y]) ᾄδων τὰ πολλὰ καὶ τῇ βελτίστῃ πενίᾳ προσφιλοσοφῶν. 23. Ὥστε διὰ ταῦτα ὑγιαίνεις τε καὶ ἔῤῥωσαι τὸ σῶμα καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρύος οἱ πόνοι γάρ σε παραθήγοντες [z]) οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγωνιστὴν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα εἶναι. ἀμέλει οὐδέν [a]) σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων ἐπιβουλεύει. ἀλλ' ἤν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ [b]) ἀνεπήδησας εὐθὺς ἀποσεισάμενος τὴν ἄσιν [c]) ὁ δὲ φεύγει αὐτίκα φοβηθείς σε ψυχροῦ τε ὑρῶν ἐμφορούμενον καὶ μακρὰ [d]) οἰμώζειν λέγοντα

νοῦσι] παρασκευάζουσι 1428. [p]) οὔτε δέ] οὐδέ *Fl.* [q]) αὐτός] om. *Gorl.* [r]) διορύξας] *Par.* Vulgo ὀρύξας. [s]) τοσαύτας] P. L. Par. Vulgo τάς. [t]) μεριζόμενος] G. L. P. mA1VV. Olim λογιζόμενος. [u]) ἀπαναστάς] 1428. 2955. 3011. *Gorl.* Vulgo ἐπαναστάς. [x]) κρομμύων] κρομύων *Fl.* [y]) σαυτόν] σεαυτὸν 2955. 3011. [z]) παραθήγοντες] καταθήγοντες *Fl.* mA1. 1428. In Vitar. Auct. c. 23. vitiosum παραθήσοντα diu offecit genuino παραθήγοντα. [a]) ἀμέλει οὐδέν] 2955. 3011. mA1VV. *Gorlit.* ἀμέλει tantum Par. Vulgo ὥστε οὐδέν. [b]) αὐτῷ] Legebatur αὑτῷ. *Gesnerus* mire transtulit: *tuo solius ministerio usus.* Nunc sententia est: *per breve tempus morbo inserviens.* Eandem vim habet ὑπηρετεῖν in Luc. D. Mort. 30, 2. Parasito c. 17. Tragopod. v. 68. Aristoph. Ran. v. 1453. et alibi. [c]) τὴν ἄσιν] Par. *Gorlit.* τὴν ἄσην 3011. Vulgo τῇ ἀσιτίᾳ. [d]) μακρά] Par. Vulgo μακράν.

διαπυκτεύων] Ἀντὶ τοῦ διασκοπούμενος καὶ ἐξακριβῶν. ἐπεὶ καὶ οἱ πύκται περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν εἰς τὸν ἀνταγωνιστὴν βολὴν καταkαίριον ποιῆσαι, ἀλλὰ μὴ μάτην μηδὲ εἰς ἀέρα δέρειν τὴν πυγμὴν πέμψαντα. V.

σαπέρδην] Εὐτελὲς βρῶμα ἀπὸ ἰχθύων μικρῶν τεταριχευμένων, οἷα νῦν τὰ ἀπὸ τῶν ἀφύων ἤτοι ἐγγραύλεων ἢ τῶν σαύρων διειρμένα καλάμοις πτύχια. ἔνιοι δὲ σαπέρδην εἰρήκασι τὸ ἐκ συὸς τάριχος, ὃ νῦν γόνδην Παφλαγόνες φασὶ καὶ χρῶνται.

ταῖς ἰατρικαῖς περιόδοις, οἱ δὲ ὑπ' ἀκρασίας ἄθλιοι τί τῶν κακῶν οὐκ ἔχουσι ποδάγρας καὶ φθόας καὶ περιπνευμονίας καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δείπνων ἀπόγονα[e]). τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν ὥςπερ ὁ Ἴκαρος ἐπιπολὺ ἄραντες αὐτοὺς καὶ πλησιάσαντες τῷ ἡλίῳ οὐκ εἰδότες[f]) ὅτι κηρῷ ἥρμοστο αὐτοῖς ἡ πτέρωσις μέγαν ἐνίοτε τὸν πάταγον ἐποίησαν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς πέλαγος ἐμπεσόντες ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον μὴ πάνυ μετέωρα μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν ἀλλὰ πρόςγεια ὡς νοτίζεσθαι ἐνίοτε τῇ ἅλμῃ τὸν κηρὸν[g]) ὡς τὸ πολὺ οὗτοι ἀσφαλῶς διέπτησαν.

ΜΙΚ. Ἐπιεικεῖς τινας καὶ συνετοὺς λέγεις.

ΑΛΕΚ. Τῶν μέντοι γε[h]) ἄλλων ὦ Μίκυλλε τὰς ναυαγίας[i]) πάνυ αἰσχρὰς ἴδοις ἂν ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμένος[k]) τὰ πτερὰ γέλωτα παρέχῃ[l]) Πέρσαις ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν πυρὰν[m]) ἢ Διονύσιος καταδύσης[n]) τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ γράμματα διδάσκῃ[o]) μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων[p]).

e) ταῦτα — ἀπόγονα] αὗται — ἀπογοναί 1428. f) εἰδότες] εἰδότι 1428. g) ὡς νοτίζεσθαι — τὸν κηρόν] om. Gorlit.. h) γε] om. Gorlit.. i) τὰς ναυαγίας] τὰ ναυάγια mA1.. k) περιτετιλμένος] παρατετιλμένος Fl. 1428. l) παρέχῃ] παρέχει 1428. m) τὴν πυράν] τὸ πῦρ 1428. n) καταδύσης] G. mA1. Gorlit. καταδυθεὶς Par. Vulgo καταλυθείς, quod manasse ex interpretatione videtur ostendi posse voce Scholiographi ad praegressa περιτετιλμένος τὰ πτερά. o) γράμματα διδάσκῃ] γραμματιστὴς βλέπηται 3011. Gorl. et, addito insuper διδάσκων, Par. γραμματιστὴς διδάσκει G. διδάσκει pro διδάσκῃ etiam 1428. p) ἀναγκάζων] δι-

μαινὶς δὲ καὶ αὐτὸ εἶδός τι τῆς καλουμένης μαινομένης. V. Σαπέρδην] Εἶδός τι ἁλιστοῦ. οἱ δὲ τὸν Πόντον οἰκοῦντες τὸν κορακῖνον ἰχθύν. ἄλλως etc. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχευμένον ἰχθύος. τὸν γὰρ κορακῖνον ἰχθὺν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ φασίν. G.

ἐπιεικεῖς] Τὸ ἐπιεικὲς τρία δηλοῖ, τὸ τὸν τρόπον ἀγαθὸν ὡς ὅταν λέγομεν ἐπιεικὴς ἄνθρωπος. καὶ τὸ σύμμετρον, ὡς ὅταν λέγεται ἐπιεικῶς ὅδε ζῇ, ἀντὶ τοῦ συμμέτρως. καὶ τὸ πάνυ, ὡς ἐν τοῖς Ὀλυνθιακοῖς ὁ Δημοσθένης, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς τοῦθ' ὅ δυςμαχώτατόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ πάνυ δυςμαχώτατόν ἐστι. V.

περιτετιλμένος τὰ πτερά] Ἀντὶ τοῦ καταλυθεὶς ἀπὸ τῆς βασιλείας. νικήσας γὰρ αὐτὸν ὁ Κῦρος ἠθέλησεν αὐτὸν καῦσαι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλεήσας ἔσωσεν. V.

24. *ΜΙΚ.* Εἰπέ μοι ὦ ἀλεκτρυὼν σὺ δὲ ὁπότε βασιλεὺς ἦσθα (φῄς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι [q])) ποίου τότ' [r]) ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἦπου πανευδαίμων ἦσθα τὸ κεφάλαιον ὅ,τι πέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων ἔχων;

ΑΛΕΚ. Μηδὲ [s]) ἀναμνήσῃς με ὦ Μίκυλλε οὕτω τρισάθλιος ἦν τότε τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν ὅπερ ἔφησθα πανευδαίμων εἶναι δοκῶν ἔνδον δὲ μυρίαις ἀνίαις ξυνών [t]).

ΜΙΚ. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάνυ [u]) πιστὰ φῄς.

ΑΛΕΚ. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας ὦ Μίκυλλε παμφόρου τινὸς καὶ πλήθει ἀνθρώπων καὶ κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας [x]) ποταμοῖς τε ναυσιπόροις καταῤῥεομένης καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ χρωμένης καὶ στρατιὰ ἦν πολλὴ καὶ ἵππος συγκεκροτημένη καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον καὶ τριήρεις καὶ χρημάτων πλῆθος ἀνάριθμον καὶ χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολυς καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγῳδία πᾶσα ἐς ὑπερβολὴν [y]) ἐξωγκωμένη ὥστε ὁπότε προΐοιμι οἱ μὲν πολλοὶ προςεκύνουν καὶ θεόν τινα ὁρᾶν ᾤοντο καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέθεον ὀψόμενοί με οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναι τὸ ζεῦγος τὴν ἐφεστρίδα τὸ διάδημα τοὺς προπέμποντας [z]) τοὺς ἑπομένους ἐγὼ δὲ εἰδὼς ὁπόσα με ἠνία καὶ ἔστρεφεν ἐκείνοις μὲν [a]) τῆς ἀγνοίας [b]) συνεγίγνωσκον ἐμαυτὸν δὲ ἠλέουν ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις τούτοις [c]) Κολοσσοῖς οἵους ἢ [d]) Φειδίας ἢ Μύρων ἢ Πρα-

δάσκων G. mA1. 3011. *Gorl.* q) *βασιλεῦσαι*] *βασιλεῦσαί ποτε* 1428. 2955. r) *τότ'*] 3011. *Gorlit.* *ποτ'* 2955. *ποτὲ* *Par.* Vulgo *τινός.* s) *Μηδέ*] Par. Vulgo *Μὴ δέ.* t) *ξυνών*] 3011. pro *συνών.* u) *πάνυ*] *πάντῃ* Par. mA1W. 3011. *Gorl.* x) *ἀξίας*] *ἀξίαις* *Gorl.* y) *πᾶσα ἐς ὑπερβολήν*] *ἐς ὑπερβολὴν πᾶσα* 2955. z) *προπέμποντας*] *προπομπεύοντας* G. *Gorl.* a) *ἐκείνοις μέν*] *ἐκείνοις μὲν τούτοις* *Par.*, quo confirmatur paullo post *τούτοις* pro *ἐκείνοις.* b) *ἀγνοίας*] *ἀνοίας* 1428. c) *τούτοις*] *Gorlit.* Vulgo *ἐκείνοις.* d) *οἵους*

τραγῳδία πᾶσα] *Ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ κομπά ἐστιν, εἰκότως τραγῳδίαν τὸν ἑαυτοῦ κόμπον ἐκάλεσεν.* V.

τὴν ἐφεστρίδα] *τὸ φορούμενον ἔξωθεν ἱμάτιον.* V.

ἢ Φειδίας] *Οὗτοι ἀγαλματοποιοὶ ἦσαν.* V.

ξιτέλης ἐποίησεν[e]), κἀκείνων[f]) γὰρ ἕκαστος ἔκτοθεν[g]) μὲν Ποσειδῶν τις[h]) ἢ Ζεύς ἐστι πάγκαλος ἐκ[i]) χρυσοῦ[k]) καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος κεραυνὸν ἢ ἀστραπὴν ἢ τρίαιναν ἔχων τῇ δεξιᾷ, ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν[l]) ὄψει μοχλούς τινας καὶ γόμφους καὶ ἥλους διαμπὰξ πεπερονημένους[m]) καὶ κορμοὺς καὶ σφῆνας καὶ πίτταν καὶ πηλὸν[n]) καὶ πολλήν τινα τοιαύτην[o]) ἀμορφίαν ὑποικουροῦσαν, ἐῶ λέγειν μυιῶν[p]) πλῆθος ἢ μυγαλῶν[q]) ἐμπολιτευόμενον αὐτοῖς ἐνίοτε. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία ἐστίν.

25. *ΜΙΚ.* Οὐδέπω[r]) ἔφησθα[s]) τὸν πηλὸν καὶ τοὺς γόμφους καὶ μοχλοὺς οἵτινες[t]) τῆς ἀρχῆς οὐδὲ τὴν ἀμορφίαν ἐκείνην τὴν πολλὴν ἥτις[u]) ἐστίν, ὡς τό γε[x]) ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον καὶ τοσούτων ἄρχοντα καὶ προςκυνούμενον δαιμονίως ἔοικεν οὕτως[y]) Κολοσσιαίῳ[z]) παραδείγματι, θεσπέσιον γάρ τι[a]) καὶ τοῦτο σὺ δὲ καὶ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ Κολοσσοῦ λέγε.

ΑΛΕΚ. Τί πρῶτον εἴπω σοι ὦ Μίκυλλε; τοὺς φόβους καὶ τὰ δείματα[b]) καὶ τὰς[c]) ὑποψίας καὶ μῖσος τὸ παρὰ τῶν συνόντων καὶ ἐπιβουλὰς καὶ διὰ ταῦτα ὕπνον τε[d]) ὀλίγον ἐπιπόλαιον κἀκεῖνον καὶ ταραχῆς μεστὰ ὀνείρατα καὶ ἐννοίας πολυπλόκους καὶ ἐλπίδας ἀεὶ πονηρὰς ἢ τὴν ἀσχολίαν καὶ χρηματισμοὺς καὶ δίκας καὶ ἐκστρατείας καὶ προστάγ-

ἢ] οἵους ὁ Fl. 1428. οὓς ἢ J. e) ἐποίησεν] ἐποίησαν 2955. 3011. *Gorlit.* f) κἀκείνων] *Gorlit.* Ceteri ἐκείνων. g) ἔκτοθεν] *Gorl.* Vulgo τὰ ἐκτὸς ὁ. h) τις] e *Gorl.* i) ἐκ] e G. P. *Par.* 2955. 3011. k) χρυσοῦ] χρυσίου 3011. l) τὰ ἔνδοθεν] τά γ' ἔνδον 2955. 3011. *Gorl.* m) πεπερονημένους] πεπαρονημένους 1428. διαπεπερον. *Gorl.* n) καὶ πηλόν] P. G. Par. Olim ὑπόπηλον. o) πολλήν τινα τοιαύτην] 2955. 3011. Vulgo τοιαύτην τινὰ πολλήν. p) μυιῶν] Vulgo *Palmerii* conjectura μυῶν locum obtinuit conspicuum potius, quam sibi debitum. Cf. *Bastium* Epist. Critic. p. 169. q) μυγαλῶν] μυγαλέων 1428. r) Οὐδέπω] Οὐδέποτε 1428. s) ἔφησθα] ἔφης 3011. t) οἵτινες] 3011. *Gorl.* Vulgo οἵτινες εἶεν. u) ἥτις] εἴτις *Gorl.* x) τό γε] τῷ γε 2955. y) οὕτως] οὗτος mA1. z) Κολοσσιαίῳ] *Κολοσσαίῳ J. V*2. a) τι] τοι 2955. b) δείματα] *Solanus.* mA1. 1428. 2955. 3011. *Gorlit.* δήματα Pol. δείγματα *J. V*1. 2. Vulgo δήγματα. c) τάς] ex 1428. d) τε] τό 1428.

καὶ τοὺς γόμφους] Τουτέστιν, οὔπω ἡμῖν εἶπας τὴν οὖσαν ἔνδον τῆς ἀρχῆς συμφοράν. V.

ματα καὶ συνθήματα καὶ λογισμούς; ὑφ' ὧν οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαί τινος ἡδέος ἐγγίγνεται[e]) *ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπὲρ ἁπάντων μόνον διασκοπεῖσθαι*[f]) *καὶ μυρία ἔχειν πράγματα·*

Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.

καὶ ταῦτα ῥεγκόντων Ἀχαιῶν ἁπάντων[h]). *λυπεῖ δὲ τὸν μὲν Λυδὸν ὁ*[h]) *υἱὸς κωφὸς ὢν τὸν Πέρσην δὲ Κλέαρχος Κύρῳ ξενολογῶν ἄλλον δὲ Δίων πρὸς οὕς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος καὶ ἄλλον Παρμενίων ἐπαινούμενος καὶ Περδίκκαν Πτολεμαῖος καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκος, ἀλλὰ κἀκεῖνα λυπεῖ ὁ ἐρώμενος πρὸς ἀνάγκην ξυνὼν καὶ παλλακὶς ἄλλῳ χαίρουσα καὶ ἀποστήσεσθαί τινες λεγόμενοι*[i]) *καὶ δύ' ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλήλους διαψιθυρίζοντες τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ τοὺς φιλτάτους μάλιστα κἀξ ἐκείνων ἀεί τι δεινὸν ἥξειν ἐλπίζειν. ἐγὼ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανον*[k]) *ἐκ φαρμάκων ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου τὸν δὲ ἄλλος*[l]) *ἴσως ὁμοιότροπος θάνατος*[m]) *κατέλαβεν.*

26. *ΜΙΚ. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φῂς ὦ ἀλεκτρυών, ἐμοὶ γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφότα ἢ πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνείῳ καὶ*

e) *ἐγγίγνεται*] *ἐγγίνεται* 1428. 3011. f) *διασκοπεῖσθαι*] 2955. 3011. *Gorlit.* Antea *διαυκοπεῖν.* g) *ἁπάντων*] *πάντων Fl.*. h) *ὁ*] ex 2955. 3011. *Gorl.* i) *λεγόμενοι*] *διαλεγόμενοι* mA1. k) *ἐγὼ μὲν οὖν — ἀπέθανον*] 1428. *ἐγὼ γοῦν — ἀπέθανον Fl.* Vulgo *ὁ μὲν γοῦν — ἀπέθανεν.* l) *ἄλλος*] Fl. L. Vulgo *ἄλλον.* m) *ὁμοιότροπος θάνατος*] *ὅμοιος τρόπος θανά-*

τὸν Πέρσην δὲ] *Ἀρταξέρξου Περσῶν βασιλεύοντος, Κῦρος ὁ ἀδελφὸς τὴν βασιλείαν ἀποσπάσαι βουλόμενος διὰ Κλεάρχου πολὺ συνῆξε στρατόπεδον.* V.

Κύρῳ ξενολογῶν] *Ξένους στρατιώτας συνάγων, καὶ ἰδίᾳ ἀνακοινούμενος.* V.

καὶ ἄλλον Παρμενίων ἐπαινούμενος] *Τὸν Φιλίππον λέγει, τούτου γὰρ στρατηγὸς ὢν ὁ Παρμενίων, πάνυ ηὐδοκίμει.* V.

Περδίκκας, Πτολεμαῖος καὶ Σέλευκος] *Οὗτοι οἱ τρεῖς διάδοχοι ἦσαν Ἀλεξάνδρου. καὶ ὁ μὲν Περδίκκας συνδιῴκει Ἀριδαίῳ τῷ βασιλεύοντι μετ' Ἀλέξανδρον, ἀσθενεῖ ὄντι, τὴν βασιλείαν, ὁ δὲ Πτολεμαῖος ἦρχεν Αἰγύπτου· καὶ Σέλευκος τῶν περὶ Βαβυλῶνα τόπων, ὡς ἱστορεῖ Δέξιππος.* V.

ἀκονίτῳ συναναϰραθεῖσαν φιλοτησίαν, ὁ δὲ [n]) ϰίνδυνος ἐμοὶ μὲν εἰ παρολισθοῖ τὸ σμιλίον ϰαὶ ἁμάρτοι τῆς τόμῆς τῆς ἐπ' εὐθὺ ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς δαϰτύλους [o]) ἐντεμόντα οἱ δὲ ὡς φῄς θανάσιμα εὐωχοῦνται ϰαὶ ταῦτα μυρίοις ϰαϰοῖς ξυνόντες [p]) εἶτ' ἐπειδὰν πέσωσιν ὅμοιοι μάλιστα φαίνονται τοῖς τραγιϰοῖς ὑποϰριταῖς ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἐστι [q]) τέως μὲν Κέϰροπας δῆθεν ὄντας ἢ Σισύφους ἢ Τηλέφους διαδήματα [r]) ἔχοντας ϰαὶ ξίφη ἐλεφαντόϰωπα ϰαὶ ἐπίσειστον ϰόμην ϰαὶ χλαμύδα χρυσόπαστον ἢν δὲ οἷα πολλὰ γίγνεται ϰενεμβατήσας [s]) τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σϰηνῇ ϰαταπέσῃ γέλωτα δηλαδὴ παρέχει [t]) τοῖς θεαταῖς τοῦ προσωπείου μὲν συντριβέντος αὐτῷ διαδήματι ᾑμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς ϰεφαλῆς τοῦ ὑποϰριτοῦ ϰαὶ τῶν σϰελῶν ἐπιπολὺ γυμνουμένων ὡς [u]) τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἔνδοθεν φαίνεσθαι [x]) ῥάϰια δύστηνα ὄντα ϰαὶ τῶν ἐμβάδων [y]) τὴν ὑπόδεσιν ἀμορφοτάτην ϰαὶ οὐχὶ ϰατὰ λόγον τοῦ ποδός, ὁρᾷς ὅπως με ϰαὶ εἰϰάζειν ἐδίδαξας [z]) ἤδη ὦ βέλτιστε ἀλεϰτρυών; ἀλλὰ τυραννὶς μὲν τοιοῦτόν τι ὤφθη οὖσα ἵππος δὲ ἢ ϰύων ἢ ἰχθὺς ἢ βάτραχος ὁπότε [a]) γένοιο πῶς ἔφερες ἐϰείνην τὴν διατριβήν;

27. *ΑΛΕΚ.* Μαϰρὸν τοῦτον [b]) ἀναϰινεῖς τὸν λόγον ϰαὶ οὐ τοῦ παρόντος ϰαιροῦ πλὴν τό γε ϰεφάλαιον οὐδεὶς ὅςτις οὐϰ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἔδοξέ μοι τοῦ ἀνθρωπείου μόναις ταῖς φυσιϰαῖς ἐπιθυμίαις ϰαὶ χρείαις ξυμμεμετρημένος [c]) τελώνην δὲ

του 3011. *Gorl.* [n]) δέ] γοῦν *Gorl.* [o]) τοὺς δαϰτύλους] 2955. 3011. *Gorl.* et, ordine alio, *αἱμ. τοὺς δαϰτύλους ἐντεμ. ὀλίγον τι*, G. Vulgo *τοῦ δαϰτύλου.* [p]) ξυνόντες] 3011. pro *συνόντες.* [q]) ἐστι] ἔνεστι 2955. [r]) διαδήματα] 2955. 3011. Olim *διαδήματ'.* [s]) ϰενεμβατήσας] G. Schol. 2955. 3011. *Gorl.* Vulgo *προσϰρούσας.* [t]) παρέχει] *παρεῖχε Fl.* 1428. *παρέχοι* G. [u]) ὡς] om. Fl. 2955. [x]) φαίνεσθαι] *φαίνεται* 2955. [y]) ἐμβάδων] *ϰοθόρνων* P. 3011. *Gorl.* [z]) ἐδίδαξας] *ἐδιδάξω* 3011. *Gorl.* *ἐδίδαξα* mA1. [a]) ὁπότε] *ὅτε* P. [b]) τοῦτον] L. Par. Vulgo *τοιοῦτον.* [c]) ξυμμεμετρημέ-

ϰαὶ ἁμάρτοι τῆς τομῆς] Τὸ ἑξῆς, τῆς ἐπ' εὐθὺ τομῆς. V.

ϰενεμβατήσας] Κενεμβατεῖν εἰς ϰενὰ βαίνειν, ϰενὰ ἐπιχειρεῖν. V.

ταῖς φυσιϰαῖς ἐπιθυμίαις] Πάνυ ϰαταλλήλως τοῖς φυσιϰοῖς τῶν ζώων ἤθεσι τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα ἥρμοσε, τῷ

ΜΙΚ. Ὁρῶ νὴ Δία πρὸς ἀμαυράν γε [i]) καὶ διψῶσαν τὴν θρυαλλίδα καὶ ὠχρὸς δ' ἐστὶν οὐκ οἶδ' ὁπόθεν [k]) ὦ ἀλεκτρυὼν καὶ κατέσκληκεν ὅλος ἐκτετηκὼς ὑπὸ φροντίδων δηλαδὴ οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο.

ΑΛΕΚ. Ἄκουσον ἃ [l]) φησιν εἴσῃ γὰρ ὅθεν οὕτως ἔχει.

ΣΙΜ. Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται καὶ οὐδεὶς ὅλως [m]) εἶδε, τὰ δὲ ἑκκαίδεκα εἶδεν [n]) οἶμαι [o]) Σωσύλος ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντά με, ὅλως [p]) γοῦν περὶ τὸν ἱππῶνά [q]) ἐστιν οὐ πάνυ ἐπιμελὴς ἄλλως [r]) οὐδὲ φιλόπονος ὢν [s]), εἰκὸς δὲ διηρπάσθαι πολλῷ πλείω τούτων, ἢ πόθεν γὰρ ὁ Τίβιος τάριχον αὐτῷ οὕτω μέγαν [t]) ὠψώνηκεν ἐχθές; ἐλέγετο [u]) δὲ [x]) τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν, ὅλως [y]) τἀμὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τοσαῦτα ὄντα, δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται αὐτά [z]), πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι καὶ μάλιστα ὁ γείτων Μίκυλλος.

ΜΙΚ. Νὴ Δία σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης ἄπειμι ἔχων [a]).

ΑΛΕΚ. Σιώπησον [b]) ὦ Μίκυλλε μὴ καταφωράσῃ παρόντας ἡμᾶς.

[i]) γε] τε *J. V2.* 2955. 3011. [k]) ὅθεν] mA1W. 2955. 3011. *Gorl.* Vulgo ὁπόθεν. [l]) ἃ] ὃ *Fl.* [m]) ὅλως] ἄλλος *Fl.* 1428. 2955. [n]) εἶδεν] Vulgo εἶδε. [o]) οἶμαι] ex G. P. mA1. [p]) ὅλως] ὅς *Fl.* 2955. ὅλος 3011. [q]) ἱππῶνα] ἵππον L. 1428. ἵπωνα Fl. [r]) ἄλλως] *Solanus.* Libri ἄλλως τ'. [s]) ὢν] ἐστὶ 1428. [t]) τάριχον — μέγαν] ταρίχους — μεγάλους 3011. *Gorl.* τάριχος — μέγα 2955. [u]) ὠψώνηκεν ἐχθές; ἐλέγετο] ὠψωνηκέναι χθὲς ἐλέγ. mA1. 2955. 3011., qui duo tamen ἐχθές. [x]) δέ] ἢ 2955. 3011. [y]) ὅλως] ὅλων 2955. 3011. [z]) αὐτά] 2955. 3011. *Gorl.* Vulgo ταῦτα. [a]) ἄπειμι ἔχων] G. P. *Par.* Vulgo ἔχω. [b]) σιώπησον] σιώπα *Gorl.*

ὁ Τίβιος] Οἰκέτου ὄνομα. V.

τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον] Ἐνώτιον τὸ ἐν τῷ λοβῷ, ὅ ἐστι τῷ τοῦ ὠτὸς ἄκρῳ, βαλλόμενον. V.

οὗτοι σπαθῶσι] μετὰ τρυφῆς δαπανῶσι. V.

ΣΙΜ. Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάττειν, ἅπασαν [c]) περίειμι [d]) διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, τίς οὗτος; ὁρῶ σέ γε ὦ [e]) τοιχωρύχε .... μὰ Δία [f]) ἐπεὶ κίων [g]) γε ὢν τυγχάνεις εὖ ἔχει, ἀριθμήσω αὖθις ἀνορύξας τὸ χρυσίον μή τι με πρώην διέλαθεν. ἰδοὺ πάλιν ἐψόφηκέ τις ἐπ' ἐμὲ δηλαδή, πολιορκοῦμαι καὶ ἐπιβουλεύομαι [h]) πρὸς ἁπάντων, ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά. θάπτωμεν αὖθις τὸ χρυσίον.

30. *ΑΛΕΚ.* Τοιαῦτα μέν σοι ὦ Μίκυλλε τὰ Σίμωνος, ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινὰ ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπόν ἐστιν.

ΜΙΚ. Ὁ κακοδαίμων [i]) οἷον βιοῖ τὸν βίον, ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν γένοιτο, κατὰ κόῤῥης γοῦν πατάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜ. Τίς ἐπάταξέ με; λῃστεύομαι ὁ δυστυχής.

ΜΙΚ. Οἴμωζε καὶ διαγρύπνει [k]) καὶ ὅμοιος γίγνου τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προςτετηκὼς αὐτῷ, ἡμεῖς δὲ παρὰ Γνίφωνα εἰ δοκεῖ [l]) τὸν δανειστὴν ἴωμεν [m]) οὐ μακρὰν δὲ καὶ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέῳγε καὶ [n]) αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα.

31. *ΑΛΕΚ.* Ὁρᾷς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον [o]), ἐπὶ φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα [p]) ὃν δεήσει μετ' ὀλίγον πάντα ταῦτα λιπόντα [q]) σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κυνόμυιαν [r]) γενέσθαι;

c) φυλάττειν, ἅπασαν] φυλάττειν ἅπαντα 2955. 3011. d) περίειμι] περιελεύσομαι mA1. *Gorl.* e) γε ὦ] om. *Gorl.* f) .... μὰ Δία] Ante *Seagerum* distinxerant: μὰ Δία .... g) κίων] κύων *Gorl.* h) καὶ ἐπιβουλεύομαι] om. *Fl.* i) Ὁ κακοδαίμων] Ὦ κακόδαιμον 2955. 3011. k) διαγρύπνει] P. *J.* mA1. Vulgo ἀγρύπνει. l) παρὰ Γνίφωνα εἰ δοκεῖ] *Gorl.* εἰ δοκεῖ παρὰ Γνίφωνα 2955. 3011. Vulgo εἰ δοκεῖ, Γνίφωνα. m) ἴωμεν] 2955. 3011. *Gorl.* P. Vulgo ἴδωμεν. n) ἀνέῳγε καί] ἀνέῳγε est e *Gorlit.*. Vulgo ἀνέῳκται, corrupte pro ἀνεῳγεκαι. Voculam καί de meâ conjecturâ restitui, refertur ea ad apertam prius Simonis januam. Quae hic non rectius deficit, quam si resecetur c. 32. init. ἀνέῳγε καὶ αὕτη ἡ θύρα. o) τοῦτον] αὐτόν P. p) κατεσκληκότα] ἤδη κατεσκληκ. 3011. *Gorl.* q) λιπόντα] καταλιπόντα *J.* 3011. *Gorl.* . r) κυνόμυιαν] P.

σίλφην] Σίλφη ζωΰφιον ἐοικὸς κανθάρῳ. λέγεται δὲ καὶ σιλφή, ἐμπὶς δὲ ζωΰφιον ἐοικὸς κώνωπι, γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι. V. (οἱ δὲ ἐμπίδα τὴν νυκτερίδα φασί. G.)

ΜΙΚ. Ὁρῶ κακοδαίμονα καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον οὐδὲ νῦν πολὺ τῆς σίλφης ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα, ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐκτέτηκεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν, ἐπ' ἄλλον ἀπίωμεν.

32. *ΑΛΕΚ.* Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην εἰ δοκεῖ καὶ ἰδοὺ γὰρ ἀνέῳγε [s]) καὶ αὕτη ἡ θύρα ὥστε εἰσίωμεν.

ΜΙΚ. Ἅπαντα ταῦτα μικρὸν ἔμπροσθεν ἐμὰ ἦν.

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ὀνειροπολεῖς [t]) τὸν πλοῦτον; ὁρᾷς γοῦν [u]) τὸν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου πρεσβύτην ἄνθρωπον;

ΜΙΚ. Ὁρῶ νὴ Δία καταπυγοσύνην τινὰ καὶ πασχητιασμὸν καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην, τὴν γυναῖκα δὲ ἑτέρωθι [x]) ὑπὸ τοῦ μαγείρου [μοιχευομένην [y])] καὶ αὐτήν.

33. *ΑΛΕΚ.* Τί οὖν; ἐθέλοις ἂν καὶ τούτων κληρονομεῖν ὦ Μίκυλλε [z]) καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους;

ΜΙΚ. Μηδαμῶς ὦ ἀλεκτρυών, λιμῷ πρότερον ἀπολοίμην [ἢ τοιοῦτόν τι πείσωμαι [a])], χαιρέτω τὸ χρυσίον καὶ τὰ δεῖπνα δύο ὀβολοὶ ἐμοί γε πλοῦτός ἐστι [b]) μᾶλλον ἢ τοιχωρυχεῖσθαι πρὸς τῶν οἰκετῶν.

ΑΛΕΚ. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη [c]) ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς αὐτὸ ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς, τὰ λοιπὰ δὲ εἰσαῦθις ὄψει ὦ Μίκυλλε.

Par. Vulgo μεῖαν. [s]) ἀνέῳγε] 2955. 3011. *Gorl.* Olim ἀνέῳκται. [t]) ὀνειροπολεῖς] ὀνειρώττεις 3011. L. *Gorl.* ὀνειρώττεις mA1. [u]) γοῦν] δ' οὖν J. P. [x]) ἑτέρωθι] ἑτέρωθεν 1428. [y]) μοιχευομένην] om. *Fl.* [z]) ὦ Μίκυλλε] om. *Fl.* [a]) πείσωμαι] πείσομαι *Fl.* Sed omnia haec ἢ τοιοῦτόν τι πείσωμαι jure fortassis om. P. *Gorl.* [b]) ἐστι] ἔστο J. [c]) νῦν μὲν ἡμέρα γὰρ ἤδη] Vulgo νῦν ἡμέρα γὰρ ἤδη. Sed νῦν μὲν γὰρ ἡμέρα ἤδη 2955. 3011.

καταπυγοσύνην] καταπυγοσύνην καί. οὐ συνήδεταί γε τῇ ἀσελγείᾳ. οὐκ οὖν οὐδὲ ἀνθρωπίνην εἶναι νομίζει. V.

τὸ λυκαυγὲς αὐτό] τὸ ἑωθινόν, ἔτι μικρᾶς σκοτίας οὔσης. V.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΟΣ.

1. ΜΕΝ. Οὐκοῦν τρισχίλιοι μὲν ἦσαν ἀπὸ γῆς στάδιοι [a]) μέχρι πρὸς τὴν σελήνην ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός, τοὐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἄνω παρασάγγαι

[a]) σταδιοι] om. P.

ΙΚΑΡΟΜΕΝ. Η ΥΠΕΡΝΕΦ.] Ἰκαρομένιππος ὁ προκείμενος ἐπιγέγραπται λόγος, διὰ μὲν τὸ πτηνὸν εἰσάγεσθαι τὸν τῷ δράματι ὑποκείμενον, εἰς Ἴκαρον τὸν Δαιδάλου ὑποφερόμενος, διὰ δὲ τὸ μεγαλόπραγμον καὶ περίεργον καὶ φασματῶδες, εἰς Μένιππον τὸν Κυνικὸν φιλόσοφον ἁρμοζόμενος, ὃς Πατάρων ὑπάρχων τῆς Λυκίας, καὶ τὴν Ἀντισθένους δόξαν ὑποποιούμενος, γενναῖος ἦν καὶ συγκεκροτημένος τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἀδόκιμος οὐδὲ τὴν ὄψιν, ὅσα πρὸς ὥρας εὐπρόσωπον ὑποφέρεται καὶ οὕτως, ὥστε εἰ πίστις ὕπεστι Φιλοστράτῳ τῷ Τυρίῳ τὸν Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως ἀναγράφοντι βίον, καὶ ὑπὸ Ἐμπούσης ἐρασθῆναι κατὰ Κόρινθον τῆς Πελοποννήσου. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπεὶ περιέτυχεν Ἀπολλωνίῳ τῷ προειρημένῳ γόητι ἀνθρώπῳ, ὅμοιος, φασὶν, ὁμοίῳ συνήφθη. καὶ τὸ τοῦ βίου λοιπὸν δυσαποσπάστως ἔσχηκε τούτου, τερατείαις τε συγχαίρων*) καὶ εἰς μηδὲν ὑγιὲς διανοίας τὴν σχολὴν ἀποδιατρίβων. διὸ καὶ ὁ παρὼν Λουκιανὸς φασματολογῆσαι τοῦτο δὴ τὸ σύνηθες αὐτῷ προῃρημένος, καὶ ὑπερνέφελα τερατεύσασθαι, συζεύγνυσι τούτῳ τὸν Ἴκαρον, λίνον λίνῳ συνάπτων, ὡς οἱ παροιμιαζόμενοι φάσκουσι. V. et C.

σταθμός] μονή. V.

παρασάγγαι] Μέτρον Περσικὸν ὁ παρασάγγης, ὁδοῦ στάδιοι λ΄. τὸ δὲ στάδιον, ὀργυῖαι ρ΄. ὥσπερ καὶ τὸ πλέθρον πα-

---

*) v. *Bastium* Ep. Crit. p. 48. — Ceterum *Jacobsius* (pone Pors. Advers. p. 297.) Icaromenippum Luciani esse sibi non facile patiatur persuaderi. Probet igitur. Verum hic liber Lucianeus est, ut non alius magis ullus: id quod nobis non ad opinionem solum, sed plane ad veritatem persuasum est.

που [b]) πεντακόσιοι τὸ δ' [c]) ἀπὸ τούτου ἐς αὐτὸν ἤδη τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν [d]) τοῦ Διὸς ἂν ὁδὸς [e]) καὶ ταῦτα γένοιτο εὐζώνῳ ἀετῷ μιᾶς ἡμέρας.

ΕΤΑΙΡ. Τί ταῦτα πρὸς Χαρίτων ὦ Μένιππε ἀστρονομεῖς καὶ ἡσυχῇ πως ἀναμετρεῖς; πάλαι γὰρ ἐπακροῶμαί σου παρακολουθῶν [f]) ἡλίους καὶ σελήνας ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα σταθμούς τινας [g]) καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος.

ΜΕΝ. Μὴ θαυμάσῃς ὦ ἑταῖρε εἰ μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν, τὸ κεφάλαιον γὰρ δὴ πρὸς ἐμαυτὸν λογίζομαι τῆς ἔναγχος ἀποδημίας [h]).

ΕΤΑΙΡ. Εἶτα ὦ 'γαθὲ καθάπερ οἱ Φοίνικες ἄστροις ἐτεκμαίρου τὴν ὁδόν [i]);

ΜΕΝ. Οὐ μὰ Δία ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἄστροις ἐποιούμην τὴν ἀποδημίαν.

ΕΤΑΙΡ. Ἡράκλεις μακρόν γε [k]) τὸν ὄνειρον λέγεις εἴ γε σαυτὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς παρασάγγας ὅλους.

2. *ΜΕΝ.* Ὄνειρον γὰρ ὦ τὰν δοκῶ σοι λέγειν [l]) ὃς ἀρτίως ἀφῖγμαι παρὰ τοῦ Διός;

[b]) που] om. Oxon. Disertus est locus Luc. Rhet. Praec. c. 16. *πεντεκαίδεκά που ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἴκοσιν Ἀττικὰ ὀνόματα.* [c]) δ'] Oxon. Vulgo δέ. [d]) τὴν] om. Ox. [e]) ἂν ὁδὸς] *Solanus.* Vulgo ἄνοδον. Ox. ἄνοδος. [f]) παρακολουθῶν] ἀκολουθῶν 2955. 3011. [g]) τινας] om. *Fl.* 3011. [h]) τῆς ἔναγχος ἀποδημίας] τὴν ἀποδημίαν 2954 in margine. [i]) ἄστροις ἐτεκμαίρου τὴν ὁδόν;] V. *Toupium* in Suidam T. II. p. 387. 388. ed. Oxon. . [k]) μακρόν γε] μακρόν τινα P. mA1VV. [l]) λέγειν] λαλεῖν P.

δῶν ρ'. τὸ δὲ μίλιον, στάδια ζ'. τινὲς δὲ τῶν ἀρχαιοτέρων δέκα βούλονται σταδίων τὸ μίλιον εἶναι. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος, η'. ἄλλοι δὲ ζ'. V.

παρασάγγαι] Ὁ παρασάγγης μέτρον ἐστὶ παρ' Αἰγυπτίοις, μεθ' οὗ μετροῦσι διὰ τὴν τοῦ Νείλου ἐπίκλυσιν τὴν γῆν, ἔχων σταδίους λ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σχοῖνος ξ'. ὁ δὲ στάδιος ἔχει πόδας χ'. τὸ δὲ ὄνομα τὸ παρασάγγης τοῦτο εὑρήσεις πολλάκις ἐν τῇ ἀναβάσει τοῦ Κύρου. G.

ὑποξενίζοντος] ξένους καὶ ἀγνώστους διαλεγομένου. V.

λογίζομαι] ἀριθμῶ. G.

τῆς ἔναγχος] τῆς χθεσινῆς. G.

παρασάγγας ὅλους] ὁλοκλήρους. V.

ΕΤΑΙΡ. Πῶς ἔφησθα; Μένιππος ἡμῖν διοπετὴς πάρεστιν ἐξ οὐρανοῦ;

ΜΕΝ. Καὶ μὴν ἐγώ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ Διὸς ἥκω τήμερον θαυμάσια καὶ ἀκούσας καὶ ἰδών, εἰ δὲ ἀπιστεῖς καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ πῶς ἔγωγε ὦ θεσπέσιε [m]) καὶ Ὀλύμπιε Μένιππε γεννητὸς αὐτὸς καὶ ἐπίγειος ὢν ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπερνεφέλῳ ἀνδρὶ καὶ ἵνα καθ' Ὅμηρον εἴπω τῶν οὐρανιώνων [n]) ἐνί; ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον εἰ δοκεῖ τίνα τρόπον ἤρθης ἄνω καὶ ὁπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλικαύτην τὸ μέγεθος; τὰ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὴν ὄψιν οὐ πάνυ ἔοικας ἐκείνῳ τῷ Φρυγὶ ὥςτε καὶ [o]) ἡμᾶς εἰκάζειν καὶ σὲ οἰνοχοήσοντά που ἀνάρπαστον γεγονέναι πρὸς τοῦ ἀετοῦ.

ΜΕΝ. Σὺ μὲν πάλαι σκώπτων δῆλος εἶ καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἴ σοι τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μύθῳ δοκεῖ προςφερές, ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι πρὸς τὴν ἄνοδον οὔτε τῆς κλίμακος οὔτε παιδικὰ γενέσθαι τοῦ ἀετοῦ, οἰκεῖα γὰρ ἦν μοι τὰ πτερά.

ΕΤΑΙΡ. Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Δαίδαλον ἔφησθα εἴ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλελήθεις ἡμᾶς ἱέραξ τις ἢ κολοιὸς ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος.

ΜΕΝ. Ὀρθῶς ὦ ἑταῖρε καὶ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ εἴκασας, τὸ Δαιδάλειον γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην.

3. *ΕΤΑΙΡ.* Εἶτα ὦ τολμηρότατε πάντων οὐκ ἐδεδοίκεις μὴ καὶ σύ που τῆς θαλάσσης καταπεσὼν [p]) Μενίππειόν τι πέλαγος ἡμῖν ὥςπερ τὸ Ἰκάριον [q]) ἀποδείξῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι;

[m]) θεσπέσιε] θαυμάσιε 3011. [n]) οὐρανιώνων] οὐρανίων Fl. [o]) καὶ] om. Fl. [p]) καταπεσὼν] πεσὼν Fl. [q]) Ἰκάριον] Ἰκάρειον 2955.

Διοπετὴς πάρεστιν ἐξ οὐρανοῦ] Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πεσών. V.

τὸ πέρα πίστεως] Ὑπὲρ τὴν πίστιν. V.

ἐκείνῳ τῷ Φρυγί] Ὁ Γανυμήδης ἦν Φρὺξ μειρακίσκος εὐπρεπής· τούτου ἠράσθη ὁ Ζεὺς καὶ μεταβληθεὶς εἰς ἀετὸν ἥρπασεν αὐτὸν καὶ ἐποίησεν αὐτὸν οἰνοχόον. V.

προςφερές] ὅμοιον. V.

οὔτε παιδικά] ἐρώμενον. V.

ΜΕΝ. Οὐδαμῶς ὁ μὲν γὰρ Ἴκαρος ἅτε κηρῷ τὴν πτέρωσιν ἡρμοσμένος ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκεῖνος ἐτάκη πτερορρυήσας εἰκότως [r]) κατέπεσεν, ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα [s]) ἦν τὰ ὠκύπτερα.

ΕΤΑΙΡ. Πῶς λέγεις; ἤδη γάρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἠρέμα με προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως.

ΜΕΝ. Ὧδέ πως, ἀετὸν εὐμεγέθη συλλαβὼν ἔτι δὲ γῦπα τῶν καρτερῶν ἀποτεμὼν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ .... μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξαρχῆς τὴν ἐπίνοιαν εἴ σοι σχολὴ δίειμι [t]).

ΕΤΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν ὡς ἐγώ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως, μηδὲ [u]) πρὸς Φιλίου με περιΐδῃς ἄνω που τῆς διηγήσεως ἐκ τῶν ὤτων ἀπηρτημένον.

4. *ΜΕΝ.* Ἄκουε τοίνυν, οὐ γὰρ ἀστεῖόν γε [x]) τὸ θέαμα κεχηνότα φίλον ἐγκαταλιπεῖν καὶ ταῦτα ὡς σὺ φῂς ἐκ τῶν ὤτων ἀπηρτημένον, ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἐξετάζων τὰ κατὰ τὸν βίον γελοῖα καὶ ταπεινὰ καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα πάντα εὕρισκον πλούτους λέγω καὶ ἀρχὰς καὶ δυναστείας καταφρονήσας αὐτῶν καὶ τὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν ἀσχολίαν τῶν ἀληθῶς σπουδαίων ὑπολαβὼν ἀνακύπτειν τε καὶ πρὸς τὸ πᾶν ἀποβλέπειν [y]) ἐπειρώμην, καί μοι ἐνταῦθα πολλήν τινα παρεῖχε τὴν ἀπορίαν πρῶτον μὲν αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν σοφῶν καλούμενος κόσμος, οὐ γὰρ

r) εἰκότως] ἐκεῖνος 2954. s) ἀκήρωτα] *J. V2.* ἀκύρωτα mA1. Vulgo ἀκήρατα. t) Ὧδέ πως — μᾶλλον δὲ — δίειμι] Cf. Platonem II, II. 372, 9. Bekk. *Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοίδε τινές..... Μᾶλλον δ' ἐξαρχῆς ὑμῖν ὡς ἐκεῖνος διηγεῖτο καὶ ἐγὼ πειράσομαι διηγήσασθαι.* u) μηδὲ] *Par. Salm.* Vulgo *Μὴ δέ.* x) γε] με 3011. y) ἀποβλέπειν] ἀναβλέπειν *Fl.*

ὁ μὲν γὰρ Ἴκαρος] Ἴκαρος υἱὸς ἦν τοῦ Δαιδάλου. ὅτε οὖν ἐπέτοντο αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ ὡς παῖς ὁ Ἴκαρος ἀνελθὼν εἰς ὕψος, τοῦ κηροῦ λυθέντος τῶν πτερῶν, εἰς τὴν θάλασσαν ἔπεσε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Ἰκάριον πέλαγος. Ὁ Δαίδαλος δὲ μικρὸν ἐπετάσθη διάστημα· ἀλλ' οὗτος αὐτὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἔφη ἀναβεβηκέναι τὸν οὐρανόν. V.

τὰ ὠκύπτερα] τὰ ἄκρα τῶν πτερῶν, τὰ εἰς ὀξὺ καταλήγοντα. V.

αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερά] Σὺν αὐταῖς ὠλέναις. ὠλένας δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ὤμους. V.

ἀστεῖον] ἡδύ. G.

εἶχον εὑρεῖν οὐθ' ὅπως ἐγένετο οὔτε τὸν δημιουργὸν οὔτε ἀρχὴν οὐθ' ὅ,τι τὸ τέλος ἐστὶν αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ κατὰ μέρος ἐπισκοπῶν πολὺ μᾶλλον ἀπορεῖν ἠναγκαζόμην, τούς τε γὰρ ἀστέρας ἑώρων ὡς ἔτυχε τοῦ οὐρανοῦ διεῤῥιμμένους καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν τί ποτε ἦν ἄρα ἐπόθουν εἰδέναι μάλιστα δὲ τὰ κατὰ τὴν σελήνην ἄτοπά μοι καὶ παντελῶς παράδοξα κατεφαίνετο καὶ τὸ πολυειδὲς αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπόῤῥητόν τινα τὴν αἰτίαν ἔχειν ἐδοκίμαζον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀστραπὴ διαΐξασα καὶ βροντὴ καταῤῥαγεῖσα καὶ ὑετὸς ἢ χιὼν ἢ χάλαζα κατενεχθεῖσα καὶ ταῦτα δυςείκαστα πάντα καὶ ἀτέκμαρτα ἦν. 5. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω διεκείμην ἄριστον εἶναι ὑπελάμβανον παρὰ τῶν φιλοσόφων τούτων ταῦτα ἕκαστα ἐκμαθεῖν, ᾤμην γὰρ ἐκείνους πᾶσάν γε ἔχειν ἂν εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, οὕτω δὴ τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος αὐτῶν ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι προςώπου τε σκυθρωπότητι καὶ χρόας ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι (μάλα γὰρ ὑψαγόραι τινὲς καὶ οὐρανογνώμονες οἱ ἄνδρες αὐτίκα μοι κατεφάνησαν) τούτοις ἐγχειρίσας ἐμαυτὸν καὶ συχνὸν ἀργύριον τὸ μὲν αὐτόθεν ἤδη καταβαλὼν τὸ δὲ εἰςαῦθις ἀποδώσειν ἐπὶ κεφαλαίῳ τῆς σοφίας διομολογησάμενος ἠξίουν μετεωρολέσχης τε διδάσκεσθαι καὶ τὴν τῶν ὅλων διακόσμησιν καταμαθεῖν [z]) οἱ δὲ τοσοῦτον ἄρα ἐδέησάν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι ὥστε καὶ εἰς μείζους ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλον ἀρχάς τινας καὶ τέλη [a]) καὶ ἀτόμους καὶ κενὰ καὶ ὕλας καὶ ἰδέας καὶ τὰ τοιαῦτα ὁσημέραι μου καταχέοντες. ὃ δὲ πάντων ἐμοὶ γοῦν [b]) ἐδόκει χαλεπώτατον ὅτι μηδὲν ἅτερος θατέρῳ λέγοντες ἀκόλουθον ἀλλὰ μαχόμενα πάντα καὶ ὑπεναντία ὅμως πείθεσθαί τέ

[z]) καταμαθεῖν] μαθεῖν *Fl.* [a]) καὶ τέλη] om. *Fl.* [b]) ἐμοὶ γοῦν] Vulgo ἔμοιγ' οὖν.

διαΐξασα] ὁρμήσασα. V.

καὶ ἀτέκμαρτα ἦν] ἄδηλα. V.

ὑψαγόραι τινές] Ὑψαγόραι, ὑψηλὰ λέγοντες. Οὐρανογνώμονες δέ, οὐράνια φρονοῦντες. V.

ἠξίουν μετεωρολέσχης τε] Περὶ τῶν οὐρανίων φιλοσοφῶν. V.

ἐδέησαν] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἴσχυσαν. V.

με ἠξίουν καὶ πρὸς τὸν αὑτοῦ [c]) λόγον ἕκαστος ὑπάγειν ἐπειρῶντο.

ΕΤΑΙΡ. Ἄτοπον λέγεις εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες ἐστασίαζον πρὸς αὑτοὺς περὶ τῶν ὄντων καὶ οὐ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον.

6. ΜΕΝ. Καὶ μὴν ὦ ἑταῖρε γελάσῃ ἀκούσας τήν τε ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τερατουργίαν οἵγε πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες καὶ μηδὲν τῶν χαμαὶ ἐρχομένων [d]) ἡμῶν ὑπερέχοντες ἀλλ' οὐδὲ ὀξύτερον τοῦ πλησίον δεδορκότες ἔνιοι δὲ ὑπὸ γήρως ἢ ἀργίας ἀμβλυώττοντες ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διορᾶν ἔφασκον καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην ἐπεβάτευον καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες μεγέθη τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξῄεσαν καὶ πολλάκις εἰ τύχοι μηδὲ ὁπόσοι στάδιοι Μεγαρόθεν Ἀθήναζέ εἰσιν ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου χωρίον ὁπόσων [e]) εἴη πηχῶν τὸ μέγεθος ἐτόλμων λέγειν ἀέρος τε ὕψη καὶ θαλάττης βάθη καὶ γῆς περιόδους ἀναμετροῦντες ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες καὶ τρίγωνα ἐπὶ τετραγώνοις διασχηματίζοντες καὶ σφαίρας τινὰς ποικίλας τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιμετροῦντες [f]). 7. Ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο πῶς οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν καὶ παντελῶς τετυφωμένον τὸ περὶ τῶν οὕτως ἀδήλων λέγοντας μηδὲν ὡς εἰκάζοντας ἀποφαίνεσθαι ἀλλ' ὑπερδιατείνεσθαί τε καὶ μηδεμίαν τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν ἀπολιμπάνειν μονονουχὶ διομνυμένους μύδρον μὲν εἶναι τὸν ἥλιον κατοικεῖσθαι δὲ τὴν σελήνην ὑδατοποτεῖν δὲ τοὺς ἀστέρας τοῦ [g]) ἡλίου καθάπερ ἱμονιᾷ τινι τὴν ἰκ-

c) αὑτοῦ] *Reitzius.* Vulgo αὐτοῦ. d) τῶν χαμαὶ ἐρχομένων] ἀνθρώπων add. 2955. In Homeri sane et Hesiodi exemplis exstat vox ἄνθρωποι, sed Lucianus eam nec alibi adjecit, Hermot. c. 5. ὅσοι χαμαὶ ἐρχόμενοί ἐσμεν. Adverte autem Scholion: ἀντὶ τῶν ἀνθρώπων. *Gesneri* conjectura ἑρπομένων: fugerat enim illum hujus formulae origo et fons: persimilis est alii ejusdem in Baccho c. 5. οἰόμενοι in ἀϊόμενοι mutantis. e) ὁπόσων] post hanc vocem locus vacuus, qui ἂν capiat, in 2954. f) αὐτὸν ἐπιμετροῦντες] ἀναμετροῦντες *Fl.* g) τοῦ] *Fl.* 2955.

τερατουργίαν] ματαιολογίαν. V.
τῶν χαμαὶ ἐρχομένων] Ἀντὶ τῶν ἀνθρώπων. V.
ἄγνωμον] ἀνόητον. G.

μάδα ἐκ τῆς θαλάσσης[h]) ἀνασπῶντος καὶ ἅπασιν αὐτοῖς τὸ ποτὸν ἐξ ἴσου[i]) διανέμοντος. 8. Τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα ὁπόση τῶν λόγων ῥᾴδιον καταμαθεῖν[k]), καὶ σκόπει πρὸς Διὸς εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα καὶ μὴ πάμπολυ[l]) διεστηκότα, πρῶτα μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ κόσμου γνώμη[m]) διάφορος εἴγε τοῖς μὲν ἀγέννητός[n]) τε καὶ ἀνώλεθρος εἶναι δοκεῖ, οἱ δὲ καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον εἰπεῖν ἐτόλμησαν οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον θεὸν μέν τινα τεχνίτην τῶν ὅλων ἐφιστάντας οὐ προστιθέντας δὲ οὔτε ὅθεν ἥκων οὔτε ὅπου ἑστὼς ἕκαστα ἐτεκταίνετο, καίτοι πρό γε τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως ἀδύνατον καὶ χρόνον καὶ τόπον ἐπινοεῖν[o]).

ΕΤΑΙΡ. Μάλα τινὰς ὦ Μένιππε τολμητὰς καὶ θαυματοποιοὺς ἄνδρας λέγεις.

ΜΕΝ. Τί δ᾽ εἰ ἀκούσειας ὦ θαυμάσιε περί τε ἰδεῶν καὶ ἀσωμάτων ἃ διεξέρχονται ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέρατός τε καὶ ἀπείρου λόγους; καὶ γὰρ αὖ καὶ αὕτη νεανικὴ αὐτοῖς ἡ μάχη τοῖς μὲν τέλει[p]) τὸ πᾶν περιγράφουσι τοῖς δὲ ἀτελὲς τοῦτο εἶναι ὑπολαμβάνουσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παμπόλλους τινὰς εἶναι

Vulgo καὶ τοῦ. [h]) θαλάσσης] θαλάττης 2955. [i]) ἐξ ἴσου] L. 2955. Vulgo ἑξῆς. [k]) καταμαθεῖν] ἐκκαταμαθεῖν 2955. [l]) πάμπολυ] 2955. παμπολύ mA1. παμυπολύ J. Vulgo πάνυ πολύ. [m]) γνώμη] γνώσις (sic) 2955. [n]) ἀγέννητος] ἀγένητος J. [o]) ἐπινοεῖν] ἐννοεῖν 2955. [p]) τέλει] τέλειον L. 2955.

μύδρον μέν] σίδηρον πεπυρωμένον.

εἰ ἐν γειτονίᾳ ἐστί] εἰ γειτονοῦσιν ἀλλήλοις καὶ πλησιάζουσιν. V.

δημιουργόν] ὅρα τὴν τοῦ Λουκιανοῦ ἀθεότητα. Cod. 2954.

ἐτεκταίνετο] κατεσκεύαζε. V.

τί δ᾽ εἰ ἀκούσειας] Εἰς Πλάτωνα αἰνίττεται καὶ Ἀριστοτέλη. V.

ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέρατός τε] Δύο γὰρ ταῦτα τὸ πέρας τε καὶ τὴν ἀπειρίαν αἴτια εἶναί φασιν οἱ μαθηματικοὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως, τοῦ πέρατος μὲν εἰδοποιοῦντος καὶ ἐπὶ στάσιν ἄγοντος τὰ ἡμέτερα καὶ περιορίζοντος τῆς δὲ ἀπειρίας ὁδὸν τῇ γενέσει ἐνδιδούσης καὶ ἀναζωπυρούσης τὸ ἤδη πρὸς παῦλαν ἀποκλινόμενον καὶ κεκμηκὸς τῶν γινομένων τῇ ἀσθενείᾳ τῆς ὕλης, καὶ βίου πάλιν ἄλλου σπέρματα παρεχομένης τῷ ἐνδελεχεῖ τῆς διαδοχῆς καὶ ἀπεράντῳ τῆς κινήσεως. V.

παμπόλλους] Δημόκριτον διαπαίζει. G.

τοὺς κόσμους ἀπεφαίνοντο καὶ τῶν q) ὡς περὶ ἑνὸς αὐτῶν r) διαλεγομένων κατεγίγνωσκον, ἕτερος δέ τις οὐκ εἰρηνικὸς ἀνὴρ πόλεμον τῶν ὅλων πατέρα εἶναι ἐδόξαζε s). 9. Περὶ μὲν γὰρ τῶν θεῶν τί χρὴ καὶ λέγειν; ὅπου τοῖς μὲν ἀριθμός τις ὁ θεὸς ἦν οἱ δὲ κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν καὶ πλατάνων ἐπώμνυντο t) καὶ οἱ μὲν τοὺς ἄλλους ἅπαντας θεοὺς ἀπελάσαντες ἑνὶ μόνῳ τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν ἀπένεμον ὥστε ἠρέμα καὶ ἄχθεσθαί με τοσαύτην ἀπορίαν θεῶν ἀκούοντα, οἱ δ' ἔμπαλιν ἐπιδαψιλευόμενοι πολλούς τε αὐτοὺς ἀπέφαινον καὶ διελόμενοι τὸν μέν τινα πρῶτον θεὸν ἐπεκάλουν τοῖς δὲ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἔνεμον τῆς θεότητος, ἔτι δὲ οἱ μὲν ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον ἡγοῦντο εἶναι τὸ θεῖον, οἱ δὲ ὡς περὶ σώματος αὐτοῦ διενοοῦντο, εἶτα καὶ προνοεῖν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ πᾶσιν ἐδόκουν οἱ θεοὶ ἀλλ' ἦσάν τινες οἱ u) τῆς συμπάσης ἐπιμελείας αὐτοὺς ἀφιέντες ὥσπερ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λειτουργιῶν τοὺς παρηβηκότας x)', οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασιν ἐοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν [ἔνιοι δὲ ταῦτα πάντα ὑπερβάντες οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι θεούς τινας ἐπίστευον ἀλλ' ἀδέσποτον

q) τῶν] τούτων 2955. r) αὐτῶν] αὐτοῦ mA1. s) ἐδόξαζε] ἐδίδαξε *Fl.* 2955. t) ἐπώμνυντο] Vulgo ἐπόμνυντο. u) οἱ] L. B2. Vulgo οἵ. x) παρηβηκότας] παρηνοκότας Schol.

ἕτερος] Ἐμπεδοκλέα μωμᾶται διὰ τὸ νεῖκος. G.

ἀριθμός τις ὁ θεὸς ἦν] Πυθαγόραν λέγει. V.

οἱ δὲ κατὰ χηνῶν] Σωκράτην λέγει. V.

τῶν ὅλων ἀρχήν] Εἰς Μωσέα ἀποτείνεται τάχα. V. (Tu lege *Lactantium*. Sed paullo supra de Pythagora intelligitur. G.)

τοῖς δὲ τὰ δεύτερα] Τοὺς Σωκρατικοὺς λέγει. V.

ἔτι δὲ οἱ μέν] Ἀριστοτέλη διαγελᾷ. V. Mox ibidem: τὸν Πλάτωνα. καὶ γὰρ αὐτὸς τὸν θεὸν καὶ τὴν ὕλην ἀσώματα ἔφασκεν, ἐξ ἀναλογίας ταῦτα κατασκευάζων. V.

οἱ δὲ] Τοὺς Στωϊκοὺς λέγει. G.

εἶτα καὶ προνοεῖν] Ἐπικουρείους φησί. V.

Τοὺς παρηνοκότας] γεγηρακότας. V.

δορυφορήμασιν] Δορυφορήματα καλεῖται παρὰ τοῖς Κωμικοῖς τὰ κωφὰ πρόσωπα, ἅτινα συνεισέρχεται μὲν τοῖς κωμῳδοῦσιν, αὐτὰ δὲ οὐδὲν διαλέγεται, καθάπερ οἱ δοῦλοι. V.

ἀδέσποτον] Διαγόρας ταῦτά φησιν. G.

καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρεσθαι τὸν κόσμον ἀπελίμπανον. 10. Τοιγάρτοι ταῦτα ἀκούων ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑψιβρεμέταις τε καὶ ἠϋγενείοις ἀνδράσιν οὐ μὴν εἶχόν γε ὅπῃ τῶν λόγων τραπόμενος ἀνεπίληπτόν τι αὐτῶν εὕροιμι καὶ ὑπὸ θατέρου μηδαμῇ περιτρεπόμενον, ὥστε δὴ τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο ἀτεχνῶς ἔπασχον, πολλάκις μὲν γὰρ ἂν ὥρμησα [y]) πιστεύειν τινὶ αὐτῶν ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν, ἐφ' οἷς ἅπασιν ἀμηχανῶν ἐπὶ γῆς μὲν ἀκούσεσθαί τι περὶ τούτων ἀληθὲς ἀπεγίγνωσκον μίαν δὲ τῆς συμπάσης ἀπορίας ἀπαλλαγὴν ᾤμην ἔσεσθαι εἰ αὐτὸς πτερωθείς πως ἀνέλθοιμι εἰς [z]) τὸν οὐρανόν, τούτου δέ μοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα μάλιστα μὲν καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις ἐνίοτε καὶ καμήλοις βάσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν· αὐτὸν μὲν οὖν πτεροφυῆσαί ποτε οὐδεμιᾷ μηχανῇ δυνατὸν εἶναί μοι κατεφαίνετο, εἰ δὲ γυπὸς ἢ ἀετοῦ περιθείμην πτερὰ (ταῦτα γὰρ μόνα διαρκίσαι [a]) πρὸς μέγεθος ἀνθρωπίνου σώματος) τάχα ἄν μοι τὴν πεῖραν προχωρῆσαι καὶ δὴ συλλαβὼν τὰ ὄρνεα θατέρου μὲν τὴν δεξιὰν πτέρυγα τοῦ γυπὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἀπέτεμον εὖ μάλα, εἶτα διαδήσας καὶ κατὰ τοὺς ὤμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἁρμοσάμενος καὶ πρὸς ἄκροις τοῖς ὠκυπτέροις λαβάς τινας ταῖς χερσὶ παρασκευάσας ἐπειρώμην ἐμαυτοῦ τὸ πρῶτον ἀναπηδῶν καὶ ταῖς χερσὶν ὑπηρετῶν καὶ ὥσπερ οἱ χῆνες ἔτι χαμαιπετῶς ἐπαιρόμενος καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτήσεως, ἐπεὶ δὲ ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα τολμηρότερον ἤδη τῆς πείρας

[y]) ἂν ὥρμησα] 2955. Vulgo ἀνώρμησα. [z]) εἰς] ἐς 2955. [a]) διαρκίσαι] διαρκύσαι mA1. διαρκῆσαι 2955.

ὑψιβρεμέταις τε] Ἐν ὕψει βροντῶσιν, ὅ ἐστιν ὑπερηφάνοις. V.

ἀνεπίληπτόν τι] Εἰ ληπτός ἐστι τῶν ὅλων ὁ τεχνίτης, οὗπερ τῷ λόγῳ πᾶν τοῦτο συνέστη μόνῳ, Λουκιανοῦ κάκιστον ἄθεον στόμα, ληπτὸς θεὸς πέφυκεν οὐ θεὸς ἄρα. V.

ἀτεχνῶς] πάνυ. V.

ἕτερος δέ με θυμός] λογισμός. V.

Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις] Ὁ μυθοποιός· πλάττει δὲ μῦθον, ἐν ᾧ τὸν κάμηλον εἰσάγει διαλεγόμενον τῷ Διΐ. V.

λαβάς τινας] κρατήματα. V.

ἡπτόμην καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀφῆκα ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ κρημνοῦ φέρων ἐς αὐτὸ τὸ θέατρον. 11. Ὡς δὲ ἀκινδύνως κατεπτόμην [b]) ὑψηλὰ [c]) ἤδη καὶ μετέωρα ἐφρόνουν καὶ ἄρας ἀπὸ Πάρνηθος ἢ ἀπὸ Ὑμηττοῦ μέχρι Γερανείας ἐπετόμην εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον ἄνω [d]) εἶτα ὑπὲρ Φολόης καὶ Ἐρυμάνθου μέχρι πρὸς τὸν Ταΰγετον ἤδη δ' οὖν [e]) μοι τοῦ τολμήματος μεμελετημένου [f]) τέλειός τε καὶ ὑψιπέτης γενόμενος οὐκ ἔτι τὰ νεοττῶν ἐφρόνουν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον ἀναβὰς καὶ ὡς ἐνῆν μάλιστα κούφως ἐπισιτισάμενος τὸ λοιπὸν ἔτεινον εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ τὸ μὲν πρῶτον ἰλιγγιῶν ὑπὸ τοῦ βάθους μετὰ δὲ ἔφερον καὶ τοῦτο εὐμαρῶς. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὴν ἤδη τὴν σελήνην ἐγεγόνειν [g]) πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας [h]) ᾐσθόμην κάμνοντος ἐμαυτοῦ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τὴν γυπίνην. προσελάσας οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμην ἐς τὴν γῆν ἄνωθεν ἀποβλέπων καὶ ὥσπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεὺς ἐκεῖνος ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἱπποπόλων [i]) Θρῃκῶν καθορώμενος ἄρτι δὲ τὴν Μυσῶν μετ' ὀλίγον δὲ [k]) εἰ δόξειέ μοι τὴν Ἑλλάδα τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν. ἐξ ὧν ἁπάντων ποικίλης τινὸς ἡδονῆς ἐνεπιμπλάμην [l]).

b) κατεπτόμην] κατεπτώμην B1. c) ὑψηλά] om. *Fl.* d) ἄνω] ἂν *Fl.* e) δ' οὖν] οὖν Fl. 3011. f) μεμελετημένου] ἐκμεμελετημένου 2955. g) ἐγεγόνειν] ἐγενόμην 2955. h) ἀποσπάσας] v. *Hemsterhusium* ad Dial. Deor. 20, 5. i) ἱπποπόλων] *Solanus.* Vulgo ἱπποπώλων. k) μετ' ὀλίγον δέ] καὶ μετ' ὀλίγον 2955. l) ἐνεπιμπλάμην] 2955. 3011. Vulgo ἀνεπιμπλάμην.

Ὑμηττοῦ] Ὄρη τῆς Ἀττικῆς. V.

εἶτα ὑπὲρ Φολόης] Ταῦτα Πελοποννήσου ὄρη τῆς Ἀργολικῆς μοίρας. τὸν Ταΰγετον δὲ τῆς Λακωνικῆς, ἐν δεξιᾷ τῆς Σπάρτης. V.

Ἐρυμάνθου] De Erymantho ceterisque lege Strabonem aliosque. G.

ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον ἀναβάς] Τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπον λέγει, ὃς ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν Θεσσαλικῶν ἐστι Τεμπῶν, ὄρος ὑψηλὸν καὶ μέγα, καὶ μέχρι Πέλλης παρατεῖνον. V.

ὡς ἐνῆν] ὡς δυνατὸν ἦν. V.

κάμνοντος] κοπουμένου. V.

τῶν ἱπποπόλων Θρ.] Τῶν περὶ τοὺς ἵππους ἀναστρεφομένων. V.

ΕΤΑΙΡ. Οὐκοῦν καὶ ταῦτα λέγοις ἂν ὦ Μένιππε ἵνα μηδὲ καθ' ἓν ἀπολειπώμεθα τῆς ἀποδημίας ἀλλ' εἴ τί σοι καὶ ὁδοῦ πάρεργον ἱστόρηται καὶ τοῦτο εἰδῶμεν [m]) ὡς ἔγωγε οὐκ ὀλίγα προςδοκῶ ἀκούσεσθαι σχήματός τε πέρι γῆς [n]) καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἁπάντων οἷά σοι ἄνωθεν ἐπισκοποῦντι κατεφαίνετο.

ΜΕΝ. Καὶ ὀρθῶς γὰρ ὦ ἑταῖρε εἰκάζεις [o]), διόπερ ὡς οἷόν τε ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην, τῷ λόγῳ [p]) συναποδήμει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διάθεσιν. 12. Καὶ πρῶτόν γέ μοι πάνυ μικρὰν δόκει [q]) τινὰ τὴν γῆν ὁρᾶν πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν ὥςτε ἐγὼ ἄφνω κατακύψας ἐπὶ πολὺ ἠπόρουν ποῦ εἴη τὰ τηλικαῦτα ὄρη καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα καὶ εἴγε μὴ τὸν Ῥοδίων [r]) κολοσσὸν ἐθεασάμην καὶ τὸν ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργον εὖ ἴσθι παντελῶς ἄν με ἡ γῆ διέλαθε, νῦν δὲ ταῦτα ὑψηλὰ ὄντα καὶ ὑπερανεστηκότα καὶ ὁ Ὠκεανὸς ἠρέμα πρὸς τὸν ἥλιον ἀποστίλβων [s]) διεσήμαινέ μοι γῆν εἶναι τὸ ὁρώμενον. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς ἀπηρεισάμην ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος

m) τοῦτο εἰδῶμεν] τοῦτ' ἴδωμεν Oxon. n) σχήματός τε πέρι γῆς] Oxon. 2955. 3011. σχήμ. τε πέρι γῆς τε *Fl.* Vulgo σχήματος πέρι γῆς τε. o) εἰκάζεις] εἰκάζει Oxon. p) ὡς οἷόν τε — τῷ λόγῳ] Luc. Zeuxis c. 3. ὡς ἂν οἷός τε ὦ δείξω τῷ λόγῳ. Imagines c. 3. τὸ εἶδος ὡς οἷόν τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ. De Domo c. 21. φέρε ὡς οἷόν τε γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. q) δόκει] ἐδόκουν B4. r) τὸν Ῥοδίων] τῶν Ῥοδ. Oxon. τὸν Ῥόδιον *Schol.*, quod si verum sit, in Ver. Histor. I, 18. et De Conscrib. Histor. c. 23. τοῦ Ῥοδίου Κολοσσοῦ probabimus. s) ἀποστίλβων] Oxon. mA1. Vulgo ὑποστίλβων.

καὶ εἴγε μὴ τὸν Ῥόδιον Κολοσσόν] Ὁ μὲν Κολοσσὸς Ῥόδιος (?) ἀνδριὰς ἦν χαλκοῦς, ἡλίῳ ἀνακείμενος, καθ' ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ νῆσος ἡλίῳ ἀνεῖτο, ἑξήκοντα μὲν πηχῶν τὸ ὕψος, ἔργον δὲ Λυσίππου τοῦ ἀγαλματοποιοῦ.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῇ Φάρῳ πύργος καὶ τῇ ἐπὶ Πηλουσίῳ Αἰγύπτου Ἀλεξανδρείᾳ ᾠκοδόμηται τετράγωνος, σταδιαῖος τὴν πλευράν, ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἀνέχων, ὡς ἀπὸ ρ' ὁρᾶσθαι μιλίων. ἀνεστάθη δὲ τοιοῦτος, ἵν' ᾖ ἡμέρας μὲν σημεῖον τοῖς πλέουσι νυκτὸς δὲ πυρσὸς πρὸς ὃν οἱ πλέοντες ἀπευθυνόμενοι, μὴ ἔχοιεν ἐμπίπτοντες τοῖς τοῦ Παραιτονίου ἕρμασι διαφθείρεσθαι. γέγονε δὲ προστάγματι μὲν Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος, ἀρχιτεκτονήσαντος δὲ Σωστράτου τοῦ Κνιδίου, ὃς καὶ ἐπέγραψε τῷ πύργῳ ἐπὶ τῶν λίθων, Σώστρατος Δεξιφάνους Κνίδιος θεοῖς σωτῆρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζομένων. V.

ἤδη μοι [t]) κατεφαίνετο οὐ κατὰ ἔθνη μόνον καὶ πόλεις ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σαφῶς οἱ πλέοντες οἱ πολεμοῦντες οἱ γεωργοῦντες οἱ δικαζόμενοι τὰ γύναια τὰ θηρία καὶ πάνθ' ἁπλῶς ὁπόσα τρέφει ζείδωρος ἄρουρα.

ΕΤΑΙΡ. Παντελῶς ἀπίθανα φῂς ταῦτα καὶ αὐτοῖς ὑπεναντία, ὃς γὰρ ἀρτίως ὦ Μένιππε τὴν γῆν ἐζήτεις ὑπὸ τοῦ μεταξὺ διαστήματος ἐς βραχὺ συνεσταλμένην καὶ εἴγε μὴ [u]) ὁ κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι τάχα ἂν ἄλλο τι ᾠήθης [x]) ὁρᾶν πῶς νῦν καθάπερ Λυγκεύς τις ἄφνω γενόμενος ἅπαντα διαγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς τοὺς ἀνθρώπους τὰ θηρία μικροῦ δεῖν τὰς τῶν ἐμπίδων νεοττίας [y]);

13. *ΜΕΝ.* Εὖγε [z]) ὑπέμνησας. ὃ γὰρ μάλιστα ἐχρῆν εἰπεῖν τοῦτο οὐκ οἶδ' ὅπως παρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν μὲν ἐγνώρισα τὴν γῆν ἰδὼν τὰ δ' ἄλλα οὐχ οἷός τε ἦν καθορᾶν ὑπὸ τοῦ βάθους ἅτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνουμένης [a]) πάνυ μ' ἠνία τὸ χρῆμα καὶ πολλὴν παρεῖχε τὴν ἀπορίαν. κατηφεῖ δὲ ὄντι μοι καὶ ὀλίγου δεῖν δεδακρυμένῳ ἐφίσταται κατόπιν ὁ φυσικὸς [b]) Ἐμπεδοκλῆς ἀνθρακίας τις ἰδεῖν καὶ σποδοῦ πλέως καὶ κατωπτημένος κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον (εἰρήσεται γὰρ) ὑπεταράχθην καί τινα σεληναῖον δαίμονα ᾠήθην ὁρᾶν ὁ δὲ Θάῤῥει φησὶν ὦ Μένιππε. Οὔτις [c]) τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἔΐσκεις; ὁ φυσικὸς οὗτός εἰμι Ἐμπεδοκλῆς. ἐπεὶ γὰρ εἰς [d]) τοὺς κρατῆρας ἐμαυτὸν φέρων ἐνέβαλον ὁ καπνός με ἀπὸ τῆς Αἴτνης ἁρπάσας [e]) δεῦρ' [f]) ἀνήγαγε καὶ νῦν ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶ ἀεροβατῶν τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον ἥκω τοίνυν σε ἀπολύσων τῆς παρούσης ἀπορίας ἀνιᾷ γάρ σε

[t]) μοι] om. *Oxon.* [u]) καὶ εἴγε μὴ] καὶ εἴγε καὶ μὴ 2955. [x]) ᾠήθης] ᾠήθεις *Oxon.* [y]) νεοττίας] νεοττείας *Ox.* [z]) Εὖγε] Libri omnes εὖ με: uti Lucianus nunquam, qui constanter dixerit εὖγε ὑπέμνησας. [a]) ἐφικνουμένης] ἀφικνουμένης *Ox.* [b]) φυσικὸς] *Ox.* Vulgo σοφός. [c]) Οὔτις] Οὔτι *Fl.* 3011. [d]) εἰς] 2955. 3011. habent ἐς. [e]) ἁρπάσας] 2955. Vulgo ἀναρπάσας. [f]) δεῦρ'] *Ox.* pro δεῦρο.

καθάπερ Λυγκεὺς] Ὁ Λυγκεὺς οὗτος ὡς λέγεται ἦν ὀξυδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. V.

σποδοῦ πλέως] ἀνάπλεως. V.

οἶμαι καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὁρᾶν. εὖγε ἐποίησας ἦν δ' ἐγὼ βέλτιστε Ἐμπεδόκλεις. κἀπειδὰν τάχιστα καταπτῶμαι [g]) πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα μεμνήσομαι σπένδειν τέ σοι ἐπὶ τῆς καπνοδόχης [h]) κἂν ταῖς νουμηνίαις πρὸς τὴν σελήνην τρὶς ἐγχανὼν προσεύχεσθαι. ἀλλὰ μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα ἦδ' ὃς οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χάριν ἀφῖγμαι, πέπονθα δέ τι τὴν ψυχὴν ἰδών σε λελυπημένον, ἀτὰρ οἶσθα ὅ,τι δράσας ὀξυδερκὴς γενήσῃ; 14. Μὰ Δί' ἦν δ' ἐγὼ ἢν μὴ σύ μοι τὴν ἀχλὺν πως ἀφέλῃς ἀπὸ τῶν ὀμμάτων νῦν γὰρ δὴ λημᾶν οὐ μετρίως δοκῶ. καὶ μὴν οὐδέν γε [i]) ἦδ' ὃς ἐμοῦ δεήσει [k]) τὸ γὰρ ὀξυδερκὲς αὐτὸς ἤδη γῆθεν ἥκεις ἔχων. τί οὖν [l]) τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ οἶδ' ἔφην. οὐκ οἶσθα ἦδ' ὃς ἀετοῦ [m]) τὴν πτέρυγα τὴν δεξιὰν περικείμενος; καὶ μάλα ἦν δ' ἐγώ, τί δ' οὖν [n]) πτέρυγι καὶ ὀφθαλμῷ κοινόν ἐστιν; ὅτι ἦδ' ὃς παραπολὺ τῶν ἄλλων ζώων ἀετός ἐστιν ὀξυωπέστατος [o]) ὥστε μόνος ἀντίον δέδορκε [p]) τῷ ἡλίῳ καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ βασιλεὺς καὶ γνήσιος ἀετὸς ἦν [q]) ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὰς ἀκτῖνας [r]) βλέπῃ. φασὶ ταῦτα ἦν δ' ἐγὼ καί μοι ἤδη μεταμέλει ὅτι δεῦρο ἀνιὼν οὐχὶ τὼ ὀφθαλμὼ [s]) τοῦ ἀετοῦ [t]) ἐνεθέμην τοὺς ἐμοὺς ἐξελὼν ὡς νῦν γε [u]) ἡμιτελὴς ἀφῖγμαι καὶ οὐ πάντα βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος [x]) ἀλλ'

[g]) καταπτῶμαι] κατάπτωμαι J. Par. [h]) καπνοδόχης] καπνοδύκης Thom. Magist. [i]) γε] σε Oxon. 3011. [k]) δεήσει] Fl. 3011. Vulgo δεήσῃ. [l]) οὖν] δ' οὖν 2955. [m]) ἀετοῦ] αἰετοῦ et mox bis αἰετός Oxon. [n]) δ' οὖν] Oxon. 2955. Vulgo οὖν. [o]) ὀξυωπέστατος] ὀξυωπέστερος Oxon. ὀξυωπετέστατος et in margine ὀξυδερκέστατος 2955. Homerus, Iliad. XVII, 675. ὥστ' αἰετός, ὅν ῥά τέ φασιν | ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν. [p]) ἀντίον δέδορκε] ἀντιδέδορκε Oxon. [q]) ἦν] ἵν' 2955. [r]) ἀκτῖνας] ἀκτίνους Ox. et statim βλέπει pro βλέπῃ 3011. [s]) τὼ ὀφθαλμώ] τοὺς ὀφθαλμούς 2955. [t]) ἀετοῦ] αὐτοῦ Salm. [u]) γε] om. Fl. At repugnant Luc. D. D. 20, 11. Gallus c. 9. Lexiph. c. 22. al.. [x]) ἐνεσκευασμένος]

ἐπὶ τῆς καπνοδόχης] Καλῶς εἶπεν ἐπὶ τῆς καπνοδύχης, ὡς ἀπολομένῳ διὰ πυρός. V.

μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα] Τοῦ Ἐνδυμίωνος ἐρασθεῖσα ἡ Σελήνη συνῆν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο Ἐμπεδοκλῆς, ὡς περὶ τὴν σελήνην διάγων, κατὰ τοῦ Ἐνδυμίωνος ὄμνυσι. V.

ἀτάρ] ἀλλαδή. V.

νῦν γὰρ δὴ λημᾶν] Ὀφθαλμιᾶν, λῆμα γὰρ ὁ συναγόμενος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ῥύπος. V. (lippire, lippitudo, vulgo ἡ τζίμβλα. C.) Non plane scriptum.

ἔοικα τοῖς νόθοις ἐκείνοις καὶ ἀποκηρύκτοις. καὶ μὴν πάρα [y]) σοὶ ἤδ' ὅς αὐτίκα μάλα τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἔχειν βασιλικόν [z]), ἢν γὰρ ἐθελήσῃς μικρὸν ἀναστὰς ἐπισχὼν τοῦ γυπὸς τὴν πτέρυγα θατέρᾳ μόνῃ πτερύξασθαι κατὰ λόγον τῆς πτέρυγος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὀξυδερκὴς ἔσῃ, τὸν γὰρ [a]) ἕτερον οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορκέναι τῆς μερίδος ὄντα τῆς [b]) χείρονος. ἅλις ἦν δ' ἐγὼ εἰ καὶ ὁ δεξιὸς μόνος ἀετῶδες βλέποι [c]) οὐδὲν γὰρ ἂν ἔλαττον γένοιτο ἐπεὶ καὶ τοὺς τέκτονας πολλάκις ἑωρακέναι μοι δοκῶ θατέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ἄμεινον πρὸς τοὺς κανόνας ἀπευθύνοντας τὰ ξύλα. Ταῦτα εἰπὼν ἐποίουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους παρηγγελμένα ὁ δὲ κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν ἐς καπνὸν ἠρέμα διελύετο. 15. Κἀπειδὴ τάχιστα ἐπτερυξάμην αὐτίκα με φῶς πάμμεγα [d]) περιέλαμψε καὶ τὰ τέως λανθάνοντα πάντα διεφαίνετο, κατακύψας γοῦν ἐς τὴν γῆν ἑώρων σαφῶς τὰς πόλεις τοὺς ἀνθρώπους τὰ γιγνόμενα καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ὁπόσα [e]) οἴκοι ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν, Πτολεμαῖον μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα τὸν Σελεύκου δὲ [f]) Ἀντίοχον Στρατονίκῃ διανεύοντα λάθρα τῇ μητρυιᾷ [g]) τὸν

Oxon. 2955. Vulgo *ἐσκευασμένος.* Saturnalia c. 10. *βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο.* Idem verbum restituam Necyomant. c. 16., ubi vulgo *βασιλικῶς διεσκεύασε*, Al. *ἐσκεύασε.*
[y]) *πάρα*] Legebatur: *παρά.* [z]) *βασιλικόν*] *βασιλέα Oxon.* [a]) *γάρ*] *δέ* Fl. *δ' Oxon.* . [b]) *τῆς*] *τοῦ* 2955. [c]) *βλέποι*] *βλέπει* 3011. [d]) *πάμμεγα*] *πάμπολυ Oxon.* 2955. *μέγα* P. [e]) *ὁπόσα*] *ὅσα Fl.* [f]) *δέ*] om. *Oxon.* [g]) *μητρυιᾷ*] *μητρί* *Fl.* *ἀδελφῇ* Schol.

καὶ μὴν παρὰ σοί] *Ἐν σοί ἐστι, φησί, τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν βασιλικὸν κτήσασθαι.* V.

πτερύξασθαι] *Ταῖς πτέρυξι τὸν ἀέρα πλήττειν, ἢ πτέρυγα κινεῖν.* V.

κατ' ὀλίγον ὑπαπιών] *κατὰ μικρὸν ἀπερχόμενος.* V.

Πτολεμαῖον μὲν συνόντα] *Πτολεμαῖος ὁ ἐπίκλην Φιλάδελφος Στρατονίκην τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν εἶχε γυναῖκα. Λυσίμαχος δὲ ἦν τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, οὗτος Ἀγαθοκλέα τὸν υἱὸν διαβληθέντα ἐπιβουλεύειν αὐτὸς ἀπέκτεινε.* V.

Στρατονίκῃ] *Γυνὴ τοῦ Σελεύκου.* Tu tamen haec quaere diligentius, nam erat additum *τῇ ἀδελφῇ.* *Ἀρσινόη* erat si-

δὲ Θετταλὸν Ἀλέξανδρον [h]) ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναιρούμενον καὶ Ἀντίγονον μοιχεύοντα τοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα καὶ Ἀττάλῳ τὸν υἱὸν ἐγχέοντα τὸ φάρμακον ἑτέρωθι δ' αὖ Ἀρσάκην φονεύοντα τὸ γύναιον καὶ τὸν εὐνοῦχον Ἀρβάκην ἕλκοντα τὸ ξίφος ἐπὶ τὸν Ἀρσάκην Σπαρτῖνος [i]) δὲ ὁ Μῆδος ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τῶν δορυφορούντων [k]) εἵλκετο ἔξω τοῦ ποδὸς σκύφῳ χρυσῷ τὴν ὀφρὺν κατηλοημένος, ὅμοια δὲ τούτοις ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ γιγνόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις ἦν ὁρᾶν μοιχεύοντας φονεύοντας ἐπιβουλεύοντας ἁρπάζοντας ἐπιορκοῦντας δεδιότας ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων προδιδομένους. 16. Καὶ τὰ μὲν τῶν βασιλέων τοιαύτην παρέσχε μοι τὴν διατριβήν, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν πολὺ [l]) γελοιότερα, καὶ γὰρ αὖ κἀκείνους ἑώρων Ἑρμόδωρον μὲν τὸν Ἐπικούρειον χιλίων ἕνεκα δραχμῶν ἐπιορκοῦντα τὸν Στωϊκὸν δὲ Ἀγαθοκλέα περὶ μισθοῦ [m]) τῷ μαθητῇ δικαζόμενον Κλεινίαν δὲ τὸν ῥήτορα ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου [n]) φιάλην ὑφαιρούμενον τὸν δὲ Κυνικὸν Ἡρόφιλον ἐν τῷ χαμαιτυπείῳ καθεύδοντα. τί γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λέγοιμι τοὺς τοιχωρυχοῦντας τοὺς δικαζομένους τοὺς δανείζοντας τοὺς ἀπαιτοῦντας; ὅλως γὰρ ποικίλη καὶ παντοδαπή τις ἦν ἡ θέα.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ μὴν καὶ ταῦτα ὦ Μένιππε καλῶς εἶχε λέγειν, ἔοικε γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλήν σοι [o]) παρεσχῆσθαι [p]).

ΜΕΝ. Πάντα μὲν ἑξῆς διελθεῖν ὦ φιλότης

h) Ἀλέξανδρον] Ἀλξ. per compendium *Oxon.* i) Σπαρτῖνος] Σπατῖνος *Ox. Fl.* 2955. k) δορυφορούντων] δορυφόρων 2955. l) πολὺ] πάνυ 2955. m) μισθοῦ] P. L. Ox. Vulgo μισθῶν. n) Ἀσκληπιείου] Ἀσκληπιοῦ *Ox.* Ἀσκληπείου vulgo. o) σοί] om. *Ox.* p) παρεσχῆσθαι] παρεχέ-

militer additum; tum in margine aliter erat. Ideo quaere diligenter. Ἀττάλῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, erat itidem additum. G. Etiam in Cod. 2955. ut Scholion.

τὴν ὀφρὺν κατηλοημένος] Διατεθρυμμένος, τεθερισμένος, συντετριμμένος. ἀλοᾶν γὰρ τὸ συντρίβειν, ἢ τύπτειν. V. (Unde πατραλοίας. C.)

διατριβήν] Τὴν διατριβὴν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου παρείληφεν, ἐφ' οὗ καὶ ἐν τῷ Προμηθεῖ πρότερον. V.

ἐν τῷ χαμαιτυπείῳ] πορνείῳ. V.

τερπωλήν] τέρψιν. V.

ἀδύνατον ὅπου γε καὶ ὁρᾶν αὐτὰ ἔργον ἦν[q]), τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων τοιαῦτα ἐφαίνετο οἷά[r]) φησιν Ὅμηρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, οὗ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίναι καὶ γάμοι ἑτέρωθι δὲ δικαστήρια καὶ ἐκκλησίαι καθ' ἕτερον δὲ μέρος ἔθυέ τις ἐν γειτόνων[s]) δὲ πενθῶν ἄλλος ἐφαίνετο καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι πολεμοῦντας ἂν ἑώρων τοὺς Γέτας ὅτε δὲ μεταβαίην ἐπὶ[t]) τοὺς Σκύθας πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἦν ἰδεῖν μικρὸν δὲ ἐπικλίνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα τοὺς Αἰγυπτίους γεωργοῦντας ἐπέβλεπον[u]) καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ[x]) ἐνεπορεύετο[y]) καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῄστευε καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. 17. Ἁπάντων τούτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γινομένων χρόνον ὥρα σοι ἤδη ἐπινοεῖν ὁποῖός τις ὁ κυκεὼν οὗτος ἐφαίνετο, ὥσπερ ἂν εἴ τις παραστησάμενος πολλοὺς χορευτὰς

σθαι (sic) P. [q]) ἔργον ἦν] *Oxon.* 2955. 3011. ἔνεργον ἦν, quo eraso recentior manus superscripsit δυσχερὲς in 2954. Scholiasta ἔνεργον ἦν] δυσχερές. Vulgo ἔργον δυσχερὲς ἦν. Dial. Mort. 14, 2. Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν. Vide etiam *Bastium*, Epist. Crit. p. 88. et qui Plutarchea quaedam collegit, *Baehrium* ad Philopoem. c. VI. In Luc. Parasito c. 52. vulgo scribitur: καὶ οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα αἰσχύνεται, ὅτι μισθὸς ὃ λαμβάνει. ὅτι μισθός abest a *Fl.* οἷον ὅτι μισθός 3011. *Gorl.* Scholiasta οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα] οἷον ὅτι μισθός. Proinde voces ὅτι μισθός expelli oportet. Id qui pervidisset *Schmiederus*, quum in Scholio μισθοφόρος pro μισθός conjiceret, hoc inepto commento rem omnem corrupit. [r]) οἷα] ὅσα *Fl.* [s]) ἐν γειτόνων] ἐκ γειτόνων 2955. ἐγγειτόνων *Ox.* [t]) ἐπί] ἐς 2955. [u]) ἐπέβλεπον] ἔβλεπον 2955. [x]) δέ] om. *Ox.* [y]) ἐνεπο-

ἔνεργον ἦν] δυσχερές.

εἰλαπίναι] εὐωχίαι, ἄριστα. V.

τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι] Τὴν τῶν Γετῶν χώραν. οἱ δὲ Γέται ἔθνος βάρβαρον καὶ ἰσχυρὸν ὃ Ῥωμαίων κατεξαναστὰν καὶ μέχρι φόρου ἀπαγωγῆς ταπεινῶσαν Ῥωμαίους, ὑπὸ Τραϊάνου ὕστερον οὕτως ἐξολοθρεύθη Δεκεβάλῳ χρώμενον βασιλεῖ, ὥστε τὸ πᾶν ἔθνος εἰς τεσσαράκοντα περιστῆναι ἄνδρας. ἑκάστου δὲ ἔθνους ἐπιτήδευμα λέγει. V. (*Κρίττων ἐν τοῖς Γετικοῖς.* Gens fera et barbara et immitissima. *G.*)

ὁποῖός τις ὁ κυκεὼν οὗτος] Κυκεὼν πόμα ἐστὶν ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος συγκεκραμένον. ἐπειδὴ οὖν ἀπὸ πολλῶν σύγκειται ὁ βίος, διὰ τοῦτο αὐτὸν κυκεῶνα ἐκάλεσεν. V.

παραστησάμενος] Παρίστασαι, καταδουλοῖς, ὅθεν παραστησάμενος, παραλαβών, ἑλών, καταστρεψάμενος. παραστήσομαι, ἐνώπιον συστήσομαι. V.

μᾶλλον δὲ πολλοὺς χοροὺς ἔπειτα προστάξειε τῶν ᾀδόντων ἑκάστῳ τὴν συνῳδίαν ἀφέντα ἴδιον ᾄδειν μέλος, φιλοτιμουμένου δὲ ἑκάστου καὶ τὸ ἴδιον περαίνοντος καὶ τὸν πλησίον [z]) ὑπερβαλέσθαι τῇ μεγαλοφωνίᾳ προθυμουμένου ἆρα ἐνθυμῇ πρὸς Διὸς οἵα γένοιτ᾽ ἂν ἡ ᾠδή;

ΕΤΑΙΡ. Παντάπασιν ὦ Μένιππε παγγέλοιος [a]) καὶ τεταραγμένη.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν ὦ ἑταῖρε τοιοῦτοι πάντες εἰσὶν οἱ ἐπὶ γῆς χορευταὶ κὰκ τοιαύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται [b]) οὐ μόνον ἀπῳδὰ φθεγγομένων ἀλλὰ καὶ ἀνομοίων τὰ σχήματα καὶ τἀναντία κινουμένων [c]) καὶ ταὐτὸν οὐδὲν ἐπινοούντων ἄχρις ἂν αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορηγὸς ἀπελάσῃ τῆς σκηνῆς οὐκ ἔτι [d]) δεῖσθαι λέγων, τοὐντεῦθεν δὲ ὅμοιοι πάντες ἤδη σιωπῶντες οὐκ ἔτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην καὶ ἄτακτον [e]) ᾠδὴν ἀπᾴδοντες. Ἀλλ᾽ ἐν αὐτῷ γε ποικίλῳ καὶ πολυειδεῖ [f]) τῷ θεάτρῳ πάντα μὲν γελοῖα δήπουθεν ἦν τὰ γιγνόμενα [g]),
18 μάλιστα δὲ ἐπ᾽ ἐκείνοις ἐπῄει μοι γελᾶν τοῖς περὶ γῆς ὅρων ἐρίζουσι καὶ τοῖς μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τῷ τὸ [h]) Σικυώνιον πεδίον γεωργεῖν ἢ Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνόην ἢ Ἀχαρνῆσι [i]) πλέθρα κεκτῆσθαι χίλια, τῆς γοῦν Ἑλλάδος ὅλης ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθος τεττάρων [k]) κατὰ λόγον οἶμαι ἡ Ἀττικὴ πολλοστημόριον ἦν, ὥςτε ἐνενόουν ἐφ᾽ ὁπόσῳ τοῖς πλουσίοις τούτοις μέγα φρονεῖν κατελείπετο, σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλεθρότατος [l]) αὐτῶν μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτό-

ρεύετο] ἐνεμπορεύετο 2955. [z]) πλησίον] πλησ. cum duabus virgulis transversis *Ox.* [a]) παγγέλοιος] γέλοιος *Schol.* [b]) συντέτακται] τέτακται 3011. [c]) ἀλλὰ καὶ — κινουμένων] om. *Oxon.* [d]) οὐκ ἔτι] οὐδέν τι 3011. Fortasse: οὐδὲν ἔτι. [e]) καὶ ἄτακτον] om. *Ox.* [f]) καὶ πολυειδεῖ] om. *Fl. Ox.* [g]) γιγνόμενα] γενόμενα 2955. [h]) τό] om. *Ox.* [i]) Ἀχαρνῆσι] Ἀχαρνοῖσι *Ox.* [k]) τεττάρων] τεσσάρων *Ox.* [l]) πολυπλε-

γέλοιος] Γέλοιος καὶ γελοῖος διαφέρουσι. γέλοιος μὲν γὰρ ὁ γέλωτος ἄξιος· γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός. V.

ἀπῳδά] Ἔξω τῆς ᾠδῆς. V.

τὸ Σικυώνιον πεδίον] Σικυὼν πόλις ἐστὶ Κορίνθου πλησίον. ἡ δὲ Οἰνόη περὶ Μαραθῶνα. Ἀχαρνῆσι δὲ ὡς Ἀθήνῃσι. καὶ γὰρ Ἀχαρναὶ ὡς Ἀθῆναι.

μων ἐδόκει μοι γεωργεῖν, ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον εἶτα τὴν Κυνοσουρίαν γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθην περὶ ὅσου χωρίου κατ᾽ οὐδὲν φακοῦ Αἰγυπτίου [m]) πλατυτέρου τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας, καὶ μὴν εἴ τινα ἴδοιμι ἐπὶ χρυσῷ μέγα φρονοῦντα ὅτι δακτυλίους τε εἶχεν ὀκτὼ καὶ φιάλας τέτταρας πάνυ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐγέλων [n]) τὸ γὰρ Πάγγαιον ὅλον αὐτοῖς μετάλλοις κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος.

19. *ΕΤΑΙΡ.* Ὦ μακάριε Μένιππε τῆς παραδόξου θέας, αἱ δὲ δὴ πόλεις πρὸς Διὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ πηλίκοι διεφαίνοντο ἄνω;

ΜΕΝ. Οἶμαί σε πολλάκις ἤδη μυρμήκων ἀγορὰν ἑωρακέναι τοὺς μὲν εἱλουμένους ἐνίους δ᾽ ἐξιόντας ἑτέρους δὲ ἐπανιόντας αὖθις εἰς τὴν πόλιν καὶ ὁ μέν τις τὴν [o]) κόπρον ἐκφέρει ὁ δὲ ἁρπάσας ποθὲν ἢ κυάμου λέπος ἢ πυροῦ ἡμίτομον θέει φέρων. εἰκὸς δὲ εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς κατὰ λόγον τοῦ μυρμήκων βίου καὶ οἰκοδόμους τινὰς καὶ δημαγωγοὺς καὶ πρυτάνεις καὶ μουσικοὺς [p]) καὶ φιλοσόφους, πλὴν αἵ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμηκιαῖς μάλιστα ἐῴκεσαν. εἰ δέ σοι δοκεῖ [q]) μικρὸν τὸ παράδειγμα τὸ

θρότατος] πολυπλεθρότερος 2955. Ad sensum cf. Ciceron. de Republ. VI, 16. Jam ipsa terra ita mihi parva visa est, ut me imperii nostri, quo quasi punctum ejus attingimus, poeniteret. [m]) φακοῦ Αἰγυπτίου] Αἰγυπτιακοῦ φακοῦ Oxon. [n]) ἂν ἐγέλων] ἀνεγέλων Fl. Ox. 2955. 3011. [o]) τὴν] om. Ox. Mox pro θεῖ φέρων e Scholio θέει φ. rescripsi, uti est in Timone c. 22. θέει φέρων. [p]) μουσικούς] δημαγωγούς Ox. [q]) δοκεῖ] om. Ox.

τὴν Κυνοσουρίαν] Περὶ τῆς Κυνοσουρίας γῆς ἠμφισβήτουν ἀλλήλοις Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι. καὶ ἔδοξεν ὡς τετρακοσίους ἀφ᾽ ἑκατέρου πλευροῦ μάχεσθαι, καὶ τοῦ νικῶντος εἶναι τὴν χώραν. μαχομένων δὲ αὐτῶν, πλὴν τριῶν πάντες ἀπώλοντο, δύο Ἀργείων καὶ ἑνὸς Λακεδαιμονίου. εἶτα δοξάντων Ἀργείων νενικηκέναι καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεχωρηκότων ὁ Λακεδαιμόνιος ἐπὶ χώρας μείνας, τὸ νενικηκέναι ἐκρίθη Ἀργείων ὡς φυγόντων κατακριθέντων. V.

φακοῦ πλατύτερον] Φακὸς ὁ ὠμός, φακῆ δὲ ἡ ἑψηθεῖσα. V.

τὸ γὰρ Πάγγαιον] Τὸ Πάγγαιον ὄρος περὶ Φιλίππους ἐστὶ τῆς Μακεδονίας χρυσοῦ μέταλλα ἔχον. V.

θέει φέρων] τρέχει. V.

ταῖς μυρμηκιαῖς] τοῖς τῶν μυρμήκων τόποις. V.

ἀνθρώπους εἰκάσαι τῇ μυρμήκων πολιτείᾳ τοὺς παλαιοὺς μύθους ἐπίσκεψαι τῶν Θετταλῶν, εὑρήσεις γὰρ τοὺς [r]) Μυρμιδόνας τὸ μαχιμώτατον φῦλον ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγονότας. ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκανῶς ἑώρατο [s]) καὶ καταγεγέλαστό [t]) μοι διασείσας ἐμαυτὸν ἀνεπτόμην [u]) Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. 20. Οὔπω [x]) στάδιον ἀνεληλύθειν καὶ ἡ Σελήνη γυναικείαν φωνὴν προϊεμένη Μένιππέ φησιν οὕτως ὄναιο διακόνησαί μοί τι πρὸς τὸν Δία. λέγοις ἂν ἦν δ' ἐγὼ βαρὺ γὰρ οὐδέν, ἢν μή τι φέρειν δέῃ [y]). Πρεσβείαν ἔφη τινὰ οὐ χαλεπὴν καὶ δέησιν ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τῷ Διΐ, ἀπείρηκα γὰρ ὦ [z]) Μένιππε πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ τἀμὰ πολυπραγμονεῖν τίς εἰμι καὶ πηλίκη ἢ καὶ δι' ἥν τινα [a]) αἰτίαν διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος γίγνομαι καὶ οἱ μὲν κατοικεῖσθαί μέ [b]) φασιν οἱ δὲ κατόπτρου δίκην ἐπικρέμασθαι τῇ θαλάσσῃ οἱ δὲ ὅ,τι ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ τοῦτό μοι προσάπτουσι. τὰ τελευταῖα δὲ καὶ τὸ φῶς αὐτὸ κλοπιμαῖόν τε καὶ νόθον εἶναί μοί φασι [c]) ἄνωθεν ἧκον παρὰ τοῦ [d])

[r]) τοὺς] om. *Ox.* [s]) ἑώρατο] *Struvius*, Lect. Luc. p. 248. Vulgo ἑωρᾶτο. [t]) καταγεγέλαστο] κατεγέλαστο *Fl.* 2955. [u]) ἀνεπτόμην] 3011. Vulgo ἀνεπτώμην. [x]) Οὔπω] οὕτω *J. V2.* [y]) βαρὺ γὰρ οὐδὲν ἢν μή τι φέρειν δέῃ.] Jocus captatur ex ambiguitate βαρὺ vocis, quae tam *molestum*, quam *grave* designet. Sic Dial. Mort. X, 6. et 9. βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα — τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω — βαρὺν (non βαθὺν) τε ὄντα καὶ λάσιον. Aristoph. Ranae v. 25. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; . . πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ; . . φέρων γε ταυτί . . τίνα τρόπον; . . βαρέως πάνυ. atque v. 1414. θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν. [z]) ὦ] ἤδη *Oxon.* [a]) τινα] τινα τὴν *Oxon.* [b]) με] 2955. Vulgo τέ με. [c]) μοί φασι] *Oxon.* 2955. φασί μου *Fl.* Vulgo φασί μοι. [d]) τοῦ] γὰρ *Hag.*

τοὺς Μυρμιδόνας] Ὁ Αἰακὸς τοῦ Διὸς ἦν υἱὸς καὶ ἐβασίλευσε. λέγεται οὖν ὅτι θεωρῶν τὴν αὐτοῦ χώραν ὀλιγανδροῦσαν, ηὔξατο τῷ Διΐ. ὁ δὲ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. καὶ διὰ τοῦτο Μυρμιδόνες κέκληνται. V.

ἐς αἰγιόχοιο Διός] Λέγεται ὁ Ζεὺς ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι, καὶ διὰ τοῦτο δέρμα τῆς αἰγὸς ἀντὶ ἀσπίδος βαστάζειν. αἰγίοχος οὖν ὁ αἰγίδα κατέχων. V.

βαρὺ γὰρ οὐδὲν ἢν μή τι φέρειν δέῃ] Οὐδὲν βαρὺ τὸ διακονῆσαί σοι, εἰ μὴ χρεία ἔσται βαστάσαι τι. V.

τὸ φῶς] Ἀναξαγόρας ταῦτα λέγει ὁ φυσικός. V.

ἡλίου καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς τοῦτόν με ἀδελφὸν ὄντα μου [e]) συγκροῦσαι καὶ στασιάσαι προαιρούμενοι· οὐ γὰρ ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς ἃ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασι τοῦ ἡλίου λίθον αὐτὸν εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον. 21. Καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοῖς [f]) ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν αἰσχρὰ καὶ κατάπτυστα οἱ μεθ' ἡμέραν σκυθρωποὶ καὶ ἀνδρώδεις τὸ βλέμμα καὶ τὸ σχῆμα σεμνοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι; κἀγὼ μὲν ταῦτα ὁρῶσα ὅμως σιωπῶ, οὐ γὰρ ἡγοῦμαι πρέπειν ἀποκαλύψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας διατριβὰς καὶ τὸν ἐπὶ τῆς [g]) σκηνῆς ἑκάστου βίον, ἀλλὰ κἄν τινα ἴδω αὐτῶν μοιχεύοντα ἢ κλέπτοντα ἢ ἄλλο τι τολμῶντα νυκτερινώτατον εὐθὺς ἐπισπασαμένη τὸ νέφος ἐνεκαλυψάμην ἵνα μὴ δείξω τοῖς πολλοῖς γέροντας ἄνδρας βαθεῖ πώγωνι καὶ ἀρετῇ ἐνασχημονοῦντας. οἱ δὲ οὐδὲν ἀνιᾶσι διασπαράττοντές με τῷ λόγῳ καὶ πάντα τρόπον ὑβρίζοντες ὥςτε νὴ τὴν Νύκτα πολλάκις ἐβουλευσάμην μετοικῆσαι [h]) ὅτι πορρωτάτω ἵν' αὐτῶν τὴν περίεργον ἂν γλῶτταν διέφυγον. μέμνησο οὖν ταῦτά τε [i]) ἀπαγγεῖλαι τῷ Διῒ καὶ προςθεῖναι δ' ὅτι μὴ δυνατόν ἐστί μοι κατὰ χώραν μένειν [k]) ἢν μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐκείνους [l]) ἐπιτρίψῃ καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστομίσῃ καὶ τὴν στοὰν κατασκάψῃ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν καταφλέξῃ καὶ παύσῃ τὰς ἐν τοῖς περιπάτοις [m]) διατριβάς, οὕτω γὰρ ἂν εἰρήνην ἄγοιμι ὁσημέραι πρὸς [n]) αὐτῶν γεωμετρουμένη. 22. Ἔσται ταῦτα ἦν

[e]) μου] om. *Ox.* [f]) αὐτοῖς] om. *Oxon.* [g]) τῆς] om. *Fl.* [h]) μετοικῆσαι] μετοικίσαι *Ox.* [i]) τε] 2955. B4. Vulgo γε. [k]) κατὰ χώραν μένειν] Tum hoc, tum Toxar. c. 33. — κατὰ χώραν ἔμειναν. compares cum Thucyd. I, 28. ὥςτε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν. Namque χώρα est locus rei proprius et debitus. Luc. Charon. c. 24. κατὰ χώραν εὐθετήσαντες αὖθις τὰ ὄρη ἀπαλλαττώμεθα. Pro Imagin. c. 9. κατὰ χώραν ἐᾶν. Aesch. Agamemn. v. 78. Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ., quod recte explicuit *Blomfieldus.* [l]) ἐκείνους] ἐκεῖνος *Oxon.* [m]) ἐν τοῖς περιπάτοις] *Ox.* P. Vulgo ἐν περιπάτῳ. Luc. Prometh. in Verb. c. 6. ἐν τοῖς περιπάτοις μετ' ὀλίγων τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο. Supra in Demonacte τοῖς περιπάτοις ἐνδιατρίβοντα. [n]) πρός] παρ' *Ox.*

καὶ τὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἑκάστου βίον] Τὴν ἑκάστου κατοικίαν λέγει. εἰ μὴ δριμέως καὶ τοῦτο λέγει δραματούργων, ὡς ἐπὶ σκηνῆς ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων διαβιοῦντος, ἅτε ἄλλου μὲν ὄντος, ἄλλου δὲ ἀξιοῦντος δοκεῖν. V.

ἵνα] Τοπικὸν τοῦτο ἀντὶ τοῦ ὅπου. V.

δ' ἐγὼ καὶ ἅμα πρὸς τὰ ἄναντες ἔτεινον τὴν [o]) ἐπὶ [p]) τοῦ οὐρανοῦ Ἔνθα μὲν [q]) οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα, μετ' ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελήνη βραχεῖά μοι καθεωρᾶτο καὶ τὴν γῆν ἤδη ἀπέκρυπτε, λαβὼν δὲ τὸν ἥλιον ἐν δεξιᾷ διὰ τῶν ἀστέρων πετόμενος τριταῖος ἐπλησίασα τῷ οὐρανῷ καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μοι ὡς εἶχον εὐθὺς εἴσω παριέναι ῥαδίως γὰρ ᾤμην διαλαθεῖν ἅτε ἐξ ἡμισείας ὢν ἀετός, τὸν δὲ ἀετὸν ἠπιστάμην ἐκ παλαιοῦ συνήθη τῷ Διΐ, ὕστερον δὲ ἐλογισάμην ὡς τάχιστα καταφωράσουσί με γυπὸς τὴν ἑτέραν πτέρυγα περικείμενον, ἄριστον οὖν [r]) κρίνας τὸ μὴ παρακινδυνεύειν ἔκοπτον προςελθὼν τὴν θύραν, ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς καὶ τοὔνομα ἐκπυθόμενος ἀπῄει κατὰ σπουδὴν φράσων τῷ Διΐ καὶ μετ' ὀλίγον εἰςεκλήθην πάνυ δεδιὼς καὶ τρέμων, καταλαμβάνω τε πάντας ἅμα συγκαθημένους οὐδὲ αὐτοὺς ἀφρόντιδας ὑπετάραττε γὰρ ἡσυχῇ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι προςεδόκων τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπτερωμένους [s]). 23. Ὁ δὲ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δριμύ τε [t]) καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν φησι Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτ' ἤκουσα μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ δέους εἱστήκειν δὲ ὅμως ἀχανὴς καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλοφωνίας ἐμβεβροντημένος, χρόνῳ δ' ἐμαυτὸν ἀναλαβὼν ἅπαντα διηγούμην σαφῶς ἄνωθεν ἀρξάμενος ὡς ἐπιθυμήσαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν ὡς ἔλθοιμι παρὰ [u]) τοὺς φιλοσόφους ὡς τἀναντία λεγόντων ἀκούσαιμι ὡς ἀπαγορεύσαιμι διασπώμενος

[o]) τήν] *Salm. B*4. Vulgo μέν. [p]) ἐπί] e *Fl. J. B*1. *Salm.* [q]) μέν] μοι μέν mA1. [r]) οὖν] Legebatur γοῦν. [s]) ἐπτερωμένους] ἐπαιρωμένους (sic) sed altero illo ab eadem manu supra scripto, *Oxon.* [t]) τε] om. *Fl.* [u]) παρά] *Fl. J. S.* Vulgo περί.

καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι] Ὅμοιον τοῦτο τῷ τοῦ Εὐριπίδου ἐκείνῳ· Ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη, ἤδη πρὸ ὀλίγου, καὶ οὐκ εἰς μακράν. V.

δριμύ τε καὶ τιτανῶδες] Καταπληκτικὸν καὶ φοβερὸν ἀπὸ τῶν Τιτάνων. Τιτᾶνες δὲ οἱ παλαιοὶ θεοί. V.

ἀπαγορεύσαιμι] ἀπαρνήσαιμι. V.

διασπώμενος ὑπὸ τῶν λόγων] Ὑπὸ διαφορῶν δοξῶν ἀνθελκόμενος. V.

ὑπὸ τῶν λόγων εἶτα ἑξῆς τὴν ἐπίνοιαν καὶ τὰ πτερὰ καὶ τἄλλα πάντα μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐπὶ πᾶσι δὲ προςέθηκα τὰ ὑπὸ τῆς Σελήνης ἐπεσταλμένα. μειδιάσας δ' οὖν[x]) *ὁ Ζεὺς καὶ μικρὸν ἐπανεὶς*[y]) *τῶν ὀφρύων Τί ἂν λέγοις φησὶν Ὤτου πέρι καὶ Ἐφιάλτου ὅπου*[z]) *καὶ Μένιππος ἐτόλμησεν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν; ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενίᾳ σε καλοῦμεν*[a]) *αὔριον δὲ ἔφη περὶ ὧν ἥκεις χρηματίσαντες ἀποπέμψομεν. καὶ ἅμα ἐξαναστὰς ἐβάδιζεν ἐς τὸ ἐπηκοώτατον τοῦ οὐρανοῦ καιρὸς γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν εὐχῶν καθέζεσθαι.* 24. *Μεταξύ τε προϊὼν ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα πόσου νῦν ὁ πυρός ἐστιν ὤνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰ σφόδρα ὑμῶν ὁ πέρυσι χειμὼν καθι-*

x) *δ' οὖν*] *δ'* *Oxon.* y) *ἐπανεὶς*] *ἐπανιεὶς* *Ox.* *ὑπανεὶς* Schol. z) *ὅπου*] om. *Oxon.* a) *ἐπὶ ξενίᾳ σε καλοῦμεν*] Luc. Ver. Hist. I, 29. *οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν.* et II, 36. *παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξενίᾳ* (non *ξενίαν*).

ἐπανεὶς] *ὑποχαλάσας.* V.

τί ἂν λέγοις φησὶ Ὤτου πέρι καὶ Ἐφιάλτου] *Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης ἠθέλησαν θεομάχοι ὄντες εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν.* V. In altero *Voss.* sic: *καὶ Ἐφιάλτου*] *Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης ἠθέλησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ ἤδη ὄρη ἐπιθέντες ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ, ἀνέβαινον. Ἀπόλλων τούτους ἐτόξευσε, καὶ ὁ μὲν μῦθος οὗτος. ἡ δέ γε ἀλληγορία. οὗτοι φυσικοὶ φιλόσοφοι ὄντες Θεσσαλοὶ Ἀλωέως παῖδες, πρῶτοι ἀναμετρεῖν ἐπειράθησαν τὰ τῶν οὐρανίων σώματα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐχρῶντό τε τοῖς ὄρεσιν ὑψηλοτάτοις τῆς Θεσσαλίας εἰς τοῦτο, καὶ τῇ ἐξ ἐκείνων σκιᾷ, συνέβη δὲ αὐτοὺς ἐκεῖθεν πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν· ὅθεν καὶ ὁ μῦθος πέπλασται, ὡς ἱστορεῖ Δημω – –.* V.

Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης θεομάχοι ὄντες voluerunt in coelum ascendere, et superponentes montibus montes ascenderunt, donec Apollo eos sagittis confecit. Allegorice autem sic: *Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης* Physici Philosophi Thessali, *Ἀλωέως παῖδες*, primi metiri conati sunt distantiam Lunae a terra, et Solis a Luna. At quoniam hoc contingit *ἐξ ὀπτικῆς ἐπιστήμης*, ipsa autem ex analogia *θηρᾷ* hoc, et ab umbra ab excelsis montibus *ἡλίου ἀνίσχοντος ἀποῤῥεούσης*, haec autem *κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη* altissima, *ἡ Ὄσσα, τὸ Πήλιον, ὁ Ὄλυμπος*, ex quorum umbra *ἐδόκουν* analogiam aliquam mensurae accipere: *καὶ δὴ πρὸς τοῖς ἀκρωτηρίοις ἀναμενόντων ὀρέων τούτων τοῦ ἀναλογίζεσθαι τὴν σκιὰν κατακρημνισθέντες ἀπώλοντο·* hinc confictum, montes hos componentes, ut ascensibile facerent coelum, ab Apolline sagittis confixos. *G.*

χρηματίσαντες] *διοικήσαντες.* V.

κετο. καὶ εἰ τὰ λάχανα δεῖται πλείονος ἐπομβρίας μετὰ δὲ ἠρώτα εἴ τις ἔτι λείπεται [b]) τῶν ἀπὸ Φειδίου καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐλλίποιεν [c]) Ἀθηναῖοι τὰ Διάσια τοσούτων ἐτῶν, καὶ εἰ τὸ Ὀλύμπιον αὐτῶν [d]) ἐπιτελέσαι διανοοῦνται, καὶ εἰ συνελήφθησαν οἱ τὸν ἐν Δωδώνῃ νεὼν σεσυληκότες, ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων ἀπεκρινάμην Εἰπέ μοι Μένιππε ἔφη περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γνώμην ἔχουσι; τίνα ἔφην δέσποτα ἢ τὴν εὐσεβεστάτην βασιλέα σε εἶναι πάντων θεῶν; παίζεις ἔχων [e]) ἔφη, τὸ δὲ φιλόκαινον [f]) αὐτῶν ἀκριβῶς οἶδα κἂν μὴ λέγῃς. ἦν γάρ ποτε χρόνος ὅτε καὶ μάντις ἐδόκουν αὐτοῖς καὶ ἰατρὸς καὶ πάντα ὅλως ἦν ἐγὼ μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. καὶ ἡ Δωδώνη τε [g]) καὶ ἡ Πίσα λαμπραὶ καὶ περίβλεπτοι πᾶσιν ἦσαν ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν οὐδὲ ἀναβλέπειν μοι δυνατόν, ἐξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπόλλων τὸ

Falli puto *Orellium* ad Bremii Aeschinem in Supplemento ad Vol. I. p. XIX. [b]) ἔτι λείπεται] ἐπιλείπεται *Fl.* mA1. [c]) ἐλλίποιεν] ἐλλείποιεν *Ox.* 2954. [d]) αὐτῶν] αὐτῷ *Seagerus.* [e]) ἔχων] ἑκὼν *Par.* [f]) φιλόκαινον] *Fl.* mA1. *Schol. Coll.* Vulgo φιλόνεικον. [g]) τε] δὲ Fl.

τὰ Διάσια τοσούτων ἐτῶν] Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπετέλουν μετά τινος στυγνότητος, θύοντες ἐν αὐτῇ Διῒ Μειλιχίῳ. τὸ δὲ Ὀλύμπιον ὅπερ ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, διὰ μεγαλουργίαν ἀπορούντων Ἀθηναίων χρημάτων εἰς τὴν κατασκευὴν πλεῖον τῶν τ' ἐτῶν παρέτεινε κτιζόμενον, ὡς καὶ ὁ ἐν Κυζίκῳ νεὼς καὶ οὐκ ἂν συνετελέσθησαν ἄμφω, εἰ μὴ Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων δημοσίοις ἀναλώμασι συναντελάβετο τῶν ἔργων. V. (Addunt Exc. *G.* ἔοικε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ διασιαίνειν τεθεῖσθαι.)

ἐν Δωδώνῃ νεὼν] Δωδώνη πόλις ἐστὶ Θετταλίας, ἐν ᾗ ἱερὸν τοῦ Διὸς καὶ μαντεῖον. V.

παίζεις ἔχων, ἔφη] Τὸ ἔχων φράσεως ἕνεκα κεῖται μηδὲν σημαῖνον *). Φιλόκαινον δὲ εἶπεν, ὅτι ἀεὶ φιλοῦσι τὰ ξένα. V.

ἡ Πίσα] Ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια εἰς τιμὴν τοῦ Διός. V. — Pisa urbs Elidis Peloponnesi, in qua templum Olympii Jovis, et certamen quinquennale, quod Hercules instituit, ut ait Pindarus. *G.*

---

*) v. *Bastium* ad Gregor. Corinth. p. 147.

μαντεῖον κατεστήσατο ἐν Περγάμῳ δὲ τὸ ἰατρεῖον ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ τὸ Βενδίδειον ἐγένετο ἐν Θρᾴκῃ καὶ τὸ Ἀνουβείδιον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ ταῦτα [h]) μὲν ἅπαντες θέουσι καὶ πανηγύρεις ἀνάγουσι καὶ ἑκατόμβας παριστᾶσιν [i]) ἐμὲ δὲ ὥςπερ [k]) παρηβηκότα ἱκανῶς τετιμηκέναι νομίζουσιν ἂν διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσωσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχροτέρους ἄν μου τοὺς βωμοὺς ἴδοις τῶν Πλάτωνος νόμων ἢ τῶν Χρυσίππου συλλογισμῶν.
25. Τοιαῦτ' ἄττα [l]) διεξιόντες ἀφικνούμεθα ἐς τὸ [m]) χωρίον ἔνθα ἔδει αὐτὸν καθεζόμενον διακοῦσαι τῶν εὐχῶν, θυρίδες δὲ ἦσαν ἑξῆς τοῖς στομίοις τῶν φρεάτων ἐοικυῖαι πώματα [n]) ἔχουσαι καὶ παρ' ἑκάστῃ θρόνος ἔκειτο χρυσοῦς, καθίσας οὖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁ Ζεὺς καὶ ἀφελὼν τὸ πῶμα παρεῖχε τοῖς εὐχομένοις ἑαυτόν, ηὔχοντο [o]) δὲ πανταχόθεν τῆς γῆς διάφορα καὶ ποικίλα, συμπαρακύψας γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπήκουον ἅμα τῶν εὐχῶν, ἦσαν δὲ τοιαίδε, Ὦ Ζεῦ βασιλεῦσαί μοι γένοιτο, ὦ Ζεῦ τὰ κρόμμυά μοι φῦναι καὶ τὰ σκόροδα, ὦ Ζεῦ [p]) τὸν πατέρα μοι ταχέως ἀποθανεῖν, ὁ δέ τις ἔφη [r]) εἴθε κληρονομήσαιμι τῆς γυναικός, εἴθε λάθοιμι ἐπιβουλεύσας τῷ ἀδελφῷ, γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην, στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια. τῶν πλεόντων δὲ ὁ μὲν Βορέαν ηὔχετο ἐπιπνεῦσαι ὁ δὲ Νότον ὁ δὲ γεωργὸς ᾔτει [s]) ὑετὸν ὁ δὲ κναφεὺς ἥλιον. ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺς καὶ τὴν εὐχὴν ἑκάστην ἀκριβῶς ἐξετάζων οὐ πάντα ὑπισχνεῖτο, Ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ ἕτερον δ' ἀνένευσε [t]), τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν εὐχῶν προςίετο ἄνω διὰ τοῦ στομίου καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει φέρων τὰς δὲ ἀνοσίους ἀπράκτους αὖθις ἀπέπεμπεν

h) ταῦτα] τούτοις Ox. Fl. i) παριστᾶσιν] περιστᾶσιν Ox. k) ὥςπερ] om. Ox. l) ἄττα] ἅμα Ox. Fl. m) ἐς τό] ἔς τι Ox. n) πώματα] πτώματα et mox πτῶμα Ox. o) ηὔχοντο] εὔχοντο mA1VV. p) ὦ Ζεῦ] ὦ θεοί Ox. P. r) ἔφη] 2955. ἂν ἔφη Ox. Vulgo ἂν φαίη. s) ᾔτει] ἔτι Ox. t) ἀνένευσε] ἀνένευε Fl.

τοιγαροῦν ψυχροτέρους] Ἐπεὶ καὶ οἱ Πλάτωνος νόμοι ἐν γράμμασι μόνοις, καὶ ἡ πολιτεία ἐν πλάσμασι λόγων, ὡσαύτως καὶ οἱ Χρυσίππου συλλογισμοὶ σοφισματώδεις ὄντες, καὶ οὐδὲν ἧττον τῶν Πλάτωνος νόμων τὸ χρειῶδες ἐπιφαίνοντες, ἀργοὶ κεῖνται καὶ ἀνεπίσκεπτοι μηδενὸς ἀνθρώπων μεταχειρίζεσθαι τούτους προθυμουμένου, διὰ τὸ ἀνωφελές τε καὶ ἄκαρπον. V.

ἀποφυσῶν κάτω ἵνα μηδὲ πλησίον γένοιντο τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ μιᾶς δέ τινος εὐχῆς καὶ ἀποροῦντα αὐτὸν ἐθεασάμην, δύο γὰρ ἀνδρῶν τἀναντία εὐχομένων καὶ τὰς ἴσας θυσίας ὑπισχνουμένων οὐκ εἶχεν ὁποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν [u]) αὐτῶν [x]) ὥστε δὴ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει καὶ οὐδέν τι ἀποφήνασθαι δυνατὸς ἦν ἀλλ' ὥσπερ ὁ Πύῤῥων ἐπεῖχεν ἔτι καὶ διεσκέπτετο. 26. Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐχρημάτισε ταῖς εὐχαῖς ἐπὶ τὸν ἑξῆς μεταβὰς θρόνον καὶ τὴν δευτέραν θυρίδα κατακύψας τοῖς ὅρκοις ἐσχόλαζε καὶ τοῖς ὀμνύουσι, χρηματίσας δὲ καὶ τούτοις καὶ τὸν Ἐπικούρειον Ἑρμόδωρον ἐπιτρίψας μετεκαθέζετο ἐπὶ τὸν ἑξῆς θρόνον κληδόσι καὶ φήμαις καὶ οἰωνοῖς προσέξων, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν τῶν θυσιῶν θυρίδα μετῄει δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀνιὼν ἀπήγγελλε τῷ Διῒ τοῦ θύοντος ἑκάστου τοὔνομα, ἀποστὰς δὲ τούτων προσέταττε τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὥραις ἃ δεῖ ποιεῖν [y]). Τήμερον [z]) παρὰ Σκύθαις ὑέτω παρὰ Λίβυσιν ἀστραπτέτω παρ' Ἕλλησι νιφέτω σὺ δὲ ὁ Βοῤῥᾶς [a]) πνεῦσον ἐν Λυδίᾳ σὺ δὲ ὁ Νότος ἡσυχίαν ἄγε ὁ δὲ Ζέφυρος τὸν Ἀδρίαν διακυμαινέτω καὶ τῆς χαλάζης ὅσον μέδιμνοι χίλιοι διασκεδασθήτωσαν ὑπὲρ Καππαδοκίας. 27. Ἁπάντων δὲ ἤδη σχεδὸν αὐτῷ διῳκημένων ἀπῄειμεν ἐς τὸ συμπόσιον, δείπνου γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν καί με ὁ Ἑρμῆς παραλαβὼν κατέκλινε παρὰ τὸν Πᾶνα καὶ τοὺς Κορύβαντας καὶ τὸν Ἄττιν καὶ τὸν Σαβάζιον τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς· καὶ ἄρτον δὲ ἡ Δημήτηρ παρεῖχε καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον καὶ ὁ Ἡρακλῆς κρέα καὶ μύρτα ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας, ἅμα δὲ καὶ

[u]) ἐπινεύσειεν] νεύσειεν 3011. [x]) αὐτῶν] αὐτόν Fl. [y]) ποιεῖν] πονεῖν G. P. mA1. [z]) τήμερον] σήμερον Ox. [a]) Βοῤῥᾶς] Fl. 2955. Vulgo Βορέας. [b]) Ἄττιν] Ἄττην Ox.

τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει] Οὐκ ἀκριβῶς τὴν Ἀκαδημίαν τοῖς Πυῤῥωνείοις ἤτοι Ἐφεκτικοῖς ἀπονέμεις, Λουκιανέ· ἀντιδιαστέλλονται γὰρ τούτοις οἱ ἐξ Ἀκαδημίας· ὡς αὐτῶν ἔστιν ἐκείνων τῶν Πυῤῥωνείων ἀκοῦσαι ἐν ταῖς ὑποτυπώσεσιν. ἔπασχον γοῦν τοῦτο ὑπὸ τῆς ἰσοσθενίας τῶν ἀντιπάλων λόγων, οὐκ ἔχοντες ὁποτέρῳ παράσχοιεν αὑτοὺς εἰς συγκατάθεσιν. V.

τοὺς μετοίκους] Ἐξ ἀνθρώπων γὰρ οὗτοι θεοὶ ἐνομίσθησαν. V.

μύρτα] Ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. V.

τῆς ἀμβροσίας ἠρέμα καὶ τοῦ νέκταρος παρεγευόμην, ὁ γὰρ βέλτιστος Γανυμήδης ὑπὸ φιλανθρωπίας εἰ θεάσαιτο ἀποβλέποντά που [c]) τὸν Δία κοτύλην ἂν ἢ καὶ δύο τοῦ νέκταρος ἐνέχει μοι φέρων οἱ δὲ [d]) θεοὶ ὡς Ὅμηρός που λέγει καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τἀκεῖ τεθεαμένος οὔτε σῖτον ἔδουσιν οὔτε [e]) πίνουσιν αἴθοπα οἶνον ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν [f]) παρατίθενται καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκονται μάλιστα δὲ ἥδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσῃ ἀνηνεγμένον [g]) καὶ τὸ αἷμα δὲ τῶν ἱερείων ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσιν. ἐν δὲ τῷ δείπνῳ ὅ τε Ἀπόλλων ἐκιθάρισε [h]) καὶ ὁ Σειληνὸς [i]) κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς τε Ἡσιόδου Θεογονίας ᾖσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν τῶν ὕμνων τοῦ [k]) Πινδάρου, κἀπειδὴ κόρος ἦν ἀνεπαυόμεθα ὡς εἶχεν ἕκαστος ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι [l]). 28. Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ Εὗδον παννύχιοι ἐμὲ δ' οὐκ ἔχε [m]) νήδυμος ὕπνος. ἀνελογιζόμην γὰρ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα μᾶλλον δὲ ἐκεῖνα πῶς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ὁ Ἀπόλλων οὐ φύει [n]) πώγωνα ἢ πῶς γίνεται [o]) νὺξ ἐν οὐρανῷ τοῦ ἡλίου παρόντος ἀεὶ καὶ συνευωχουμένου. τότε μὲν οὖν μικρόν τι κατέδαρθον. ἕωθεν

c) που] *Oxon.* 3011. Vulgo ποι. Tum ἐνέχει φέρων est: *propensâ voluntate*, v. *Hemsterhusium* ad Dial. Mort. VI, 5. d) δέ] *καί Salm.* e) οὔτε] *οὐ Oxon.* f) ἀμβροσίαν] ἀμβροσίην 2955. g) ἀνηνεγμένον] *Demosth.* (si fabula vera) Epitaph. 9, 1. Bekk. ἀνηνεγμένων ἔργων. Omnino tam saepe hanc Perfecti Passivi formam legi, ut omnia exempla suffecto ἀνενήνεγμαι delere (v. *Struvium* L. L. p. 243.) durum putem. h) ἐκιθάρισε] ἐκιθάριζε 2955. i) Σειληνός] *Σιληνός Ox.* k) τοῦ] *τῶν Ox.* P. mA1. 3011. l) ὑποβεβρεγμένοι] *ὑποβεβρεγμένος Ox.* 2955. 3011. Schol. m) ἔχε] *Par.* ἔχει B2. Vulgo εἶχε. n) φύει] *φύσειε Ox.* mA1W. o) γίνεται] *ἐγίγνετο Ox.* ἐγίνετο mA1. ἐγένετο Fl.

καὶ αὐτός] Ut Homerus, sic et Menippus *τὰ οὐράνια εἶδε* et ut Menippus, sic et Lucianus *βωμολόχος*. G.

αὐτῇ κνίσῃ] *σὺν αὐτῷ τῷ λίπει.* V.

κόρδακα] *Κόρδαξ ἐστὶν ἡ μετὰ μέθης ὄρχησις.* V.

καὶ τὴν πρώτην ᾠδήν] Τό, *ἄριστον μὲν ὕδωρ.* V.

ὑποβεβρεγμένος] *Ἀντὶ τοῦ μεθύων.* V.

κατέδαρθον] *κατεκοιμήθην.* G.

δὲ διαναστὰς ὁ Ζεὺς προςέταττε κηρύττειν ἐκκλησίαν. 29. Κἀπειδὴ παρῆσαν ἅπαντες ἄρχεται λέγειν, Τὴν μὲν αἰτίαν τοῦ ξυναγαγεῖν ὑμᾶς ὁ χθιζὸς οὗτος ξένος παρέσχηται [p]) πάλαι δὲ βουλόμενος ὑμῖν κοινώσασθαι [q]) περὶ τῶν φιλοσόφων μάλιστα [r]) ὑπὸ τῆς Σελήνης καὶ ὧν ἐκείνη μέμφεται προτραπεὶς ἔγνων μηκέτ᾽ ἐπὶ πλέον [s]) παρατεῖναι τὴν διάσκεψιν, γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἐστὶν οὐ πρὸ πολλοῦ τῷ βίῳ ἐπιπολάζον ἀργὸν φιλόνεικον κενόδοξον ὀξύχολον ὑπόλιχνον ὑπόμωρον τετυφωμένον ὕβρεως ἀνάπλεων καὶ ἵνα καθ᾽ Ὅμηρον εἴπω, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, οὗτοι τοίνυν εἰς συστήματα διαιρεθέντες καὶ διαφόρους λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες οἱ μὲν Στωϊκοὺς ὠνομάκασιν [t]), οἱ δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς οἱ δὲ Ἐπικουρείους οἱ δὲ Περιπατητικοὺς καὶ ἄλλα πολλῷ [u]) γελοιότερα τούτων, ἔπειτα δὲ ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν [x]) περιθέμενοι καὶ τὰς ὀφρῦς ἐπάραντες [y]) καὶ πώγωνας ἐπισπασάμενοι περιέρχονται ἐπιπλάστῳ σχήματι κατάπτυστα ἤθη περιστέλλοντες ἐοικότες [z]) μάλιστα τοῖς τραγικοῖς ἐκείνοις ὑποκριταῖς ὧν ἢν ἀφέλῃ τις [a]) τὰ προςωπεῖα καὶ τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην στολὴν τὸ καταλειπόμενόν ἐστι γελοῖον ἀνθρώπιον [b]) ἑπτὰ δραχμῶν ἐς τὸν ἀγῶνα μεμισθωμένον. 30. Τοιοῦτοι δὲ ὄντες ἀνθρώπων μὲν ἁπάντων καταφρονοῦσι περὶ θεῶν δὲ ἀλλόκοτα διεξέρχονται καὶ συνάγοντες εὐεξαπάτητα μειράκια τήν τε πολυθρύλλητον ἀρετὴν τραγῳδοῦσι καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκδιδάσκουσι καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς καρτερίαν ἀεὶ καὶ σωφροσύνην ἐπαινοῦσι καὶ πλούτου καὶ ἡδονῆς καταπτύουσι μόνοι δὲ καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ἂν λέγοι τις ὅσα μὲν ἐσθίουσιν ὅσα δὲ ἀφροδισιάζουσιν ὅπως δὲ περιλείχουσι τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον; τὸ δὲ πάντων δεινότατον ὅτι μηδὲν αὐ-

p) *παρέσχηται*] *παρέχεται* 3011. q) *κοινώσασθαι*] *κοινωνήσασθαι* *Par. Ox.* mA1. r) *μάλιστα*] *Fl.* *μάλιστα τά* *Ox.* Vulgo *μάλιστά γε*. s) *πλέον*] *Ox.* Vulgo *πλεῖον*. t) *ὠνομάκασιν*] *ἑαυτοὺς* add. *Solanus*. u) *πολλῷ*] *πολλά* *Fl.* 3011. *πολλῶν* *Ox.* x) *ἀρετήν*] om. 3011. y) *ἐπάραντες*] *ἐπαίροντες* 2955. z) *ἐοικότες*] *ἐμφερεῖς* *Ox.* Coll. a) *ἀφέλῃ τις*] *Ox.* *ἀφέληταί τις* 2955. Vulgo *ἀφέλῃς*. b) *γελοῖον ἀνθρώπιον*] Haec vulgo disjuncta coire jussi.

ὑπόμωρον] *δυςθανόντα*. V.
τετυφωμένον] *ὑπερήφανον*. V,

τοὶ μήτε κοινὸν μήτε ἴδιον ἐπιτελοῦντες ἀλλ' ἀχρεῖοι καὶ περιττοὶ καθεστῶτες Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοι οὔτ' ἐνὶ c) βουλῇ ὅμως τῶν ἄλλων κατηγοροῦσι καὶ λόγους τινὰς πικροὺς συμφορήσαντες καὶ λοιδορίας τινὰς ἐκμεμελετηκότες d) ἐπιτιμῶσι καὶ λοιδοροῦσι e) τοῖς πλησίον καὶ οὗτος αὐτῶν τὰ πρῶτα φέρεσθαι δοκεῖ ὃς ἂν μεγαλοφωνότατός τε ᾖ καὶ ἰταμώτατος f) καὶ πρὸς τὰς βρασφημίας θρασύτατος. 31. Καίτοι τὸν διατεινόμενον αὐτῶν καὶ βοῶντα καὶ κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων ἢν ἔρῃ Σὺ δὲ δή g) τί πράττων τυγχάνεις ἢ τί φῶμεν πρὸς θεῶν σε πρὸς τὸν βίον συντελεῖν; φαίη ἂν εἰ τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ θέλοι λέγειν ὅτι πλεῖν μὲν ἢ γεωργεῖν ἢ στρατεύεσθαι ἤ τινα τέχνην μετιέναι περιττὸν εἶναί μοι δοκεῖ κέκραγα δὲ καὶ αὐχμῶ καὶ ψυχρολουτῶ καὶ ἀνυπόδητος h) τοῦ χειμῶνος περιέρχομαι καὶ ὥσπερ ὁ Μῶμος τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων γιγνόμενα συκοφαντῶ καὶ εἰ μέν τις ὠψώνηκε τῶν πλουσίων πολυτελῶς ἢ ἑταίραν ἔχει τοῦτο πολυπραγμονῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ δὲ τῶν φίλων τις ἢ ἑταίρων κατάκειται νοσῶν ἐπικουρίας τε καὶ θεραπείας δεόμενος ἀγνοῶ. τοιαῦτα μέν ἐστιν ἡμῖν i) ὦ θεοὶ ταῦτα τὰ θρέμματα. 32. Οἱ δὲ δὴ Ἐπικούρειοι αὐτῶν λεγό-

c) ἐνί] ἐν *Ox.* d) ἐκμεμελετηκότες] ἐμμεμελετ. *Fl.* e) λοιδοροῦσι] ὀνειδίζουσι O. P. 2955. Quod non recepi, licet λοιδορεῖν τινα, sed λοιδορεῖσθαί τινι plerumque dici noverim. Nam hic διὰ μέσου interposita sunt καὶ λοιδοροῦσι et potius cohaerent ἐπιτιμῶσι τοῖς πλησίον. Sophocles Oed. Col. v. 1332. ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας. Antigon. v. 533. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. Ubi *Hermannus* comparavit Aeschyli πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί. In Luc. Dial. Deor. 4, 2. nexus hic est: εἰπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα (οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ) τοῦ ὕοντος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντος; Cf. Jov. Tragoed. c. 45. οὐδὲ βροντῶντος ἄρα τοῦ Διὸς ἀκούεις —; Similiter Romani, ut Silius Ital. X, 131. iraque anhelat | ni leto det *cuncta virûm* jungatque parenti | *corpora.* f) ἰταμώτατος] *Ox.* Vulgo ἰταμότατος. g) δή] om. *Ox.* h) ἀνυπόδητος] 2955. *Salm. Amst.* pro ἀνυπόδετος. i) ἡμῖν] ὑμῖν *Fl.*

ἢν ἔρῃ] ἐὰν ἐρωτήσῃς. G.

ὁ Μῶμος] Τοῦτον τὸν Μῶμον ὁ Λουκιανὸς θεὸν ὑποτίθεται μεμφόμενον τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν γενόμενα. V.

μενοι μάλα δὴ καὶ ὑβρισταί εἰσι καὶ οὐ μετρίως ἡμῶν καθάπτονται μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων λέγοντες τοὺς θεοὺς μήτε ὅλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν ὥςτε ὥρα ὑμῖν λογίζεσθαι διότι[k]) ἢν ἅπαξ οὗτοι πεῖσαι τὸν βίον δυνηθῶσιν οὐ μετρίως πεινήσετε, τίς γὰρ ἂν ἔτι θύσειεν ὑμῖν πλέον οὐδὲν ἕξειν προςδοκῶν; ἃ μὲν γὰρ ἡ Σελήνη αἰτιᾶται πάντες ἠκούσατε τοῦ ξένου χθὲς διηγουμένου. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε ἃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα καὶ ὑμῖν[l]) ἀσφαλέστατα. 33. Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Διὸς ἡ ἐκκλησία διετεθρύλλητο καὶ εὐθὺς ἐβόων ἅπαντες κεραύνωσον, κατάφλεξον, ἐπίτριψον, ἐς τὸ βάραθρον, ἐς τὸν Τάρταρον ὡς τοὺς Γίγαντας, ἡσυχίαν δὲ ὁ Ζεὺς αὖθις παραγγείλας Ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε ἔφη καὶ πάντες ἐπιτρίψονται αὐτῇ διαλεκτικῇ, πλὴν τό γε νῦν εἶναι οὐ θέμις κολασθῆναί τινα, ἱερομηνία γάρ ἐστιν ὡς ἴστε μηνῶν τούτων τεττάρων καὶ ἤδη τὴν ἐκεχειρίαν ἐπηγγειλάμην[m]), ἐς νέωτα οὖν ἀρχομένου ἦρος κακοὶ κακῶς ἀπολοῦνται τῷ σμερδαλέῳ κεραυνῷ. Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. 34. Περὶ δὲ Μενίππου ταῦτα ἔφη μοι δοκεῖ περιαιρεθέντα αὐτὸν τὰ πτερὰ ἵνα μὴ καὶ αὖθις ἔλθῃ ποτὲ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ ἐς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν διέλυσε τὸν σύλλογον, ἐμὲ δὲ ὁ Κυλλήνιος τοῦ δεξιοῦ ὠτὸς

[k]) διότι] δὴ ὅτι 2955. [l]) ὑμῖν] ἡμῖν Fl. [m]) ἐπηγγειλάμην] περιηγγειλάμην P. [n]) οὖν ἀρχομένου] ἀρχομένου οὖν Fl.

διετεθρύλλητο] Θορύβου καὶ ταραχῆς ἐπληροῦτο. V.

τὴν ἐκεχειρίαν] τὴν πρὸς ὀλίγον εἰρήνην. V.

ἐς νέωτα] Εἰς τὸ ἑξῆς, ἤτοι τὸ ἐπερχόμενον ἔτος. ἔστι δὲ χρόνου δηλωτικὸν ἐπίῤῥημα τοῦ μέλλοντος. τοῦ μὲν γὰρ παρῳχημένου δηλωτικὸν τὸ πέρυσι, τοῦ δὲ ἐνεστῶτος τὸ τῆτες, τοῦ δὲ μέλλοντος, ἐς νέωτα. V. (Est autem temporis adverbium futuri: praeteriti namque significativum τὸ πέρυσι, praesentis autem τὸ τῆτες, futuri, ἐς νέωτα. Haec in principio τοῦ Λεξιφάνους. G.)

τὰ πτερά] Καὶ τί τὸ κωλῦον, καὶ αὖθις ἀναλαβόντα ἀετοῦ πτέρυγας καὶ γυπῶν ἀναπτῆναι ταύταις καὶ πάλιν; G.

ὁ Κυλλήνιος] Ἑρμῆς ὁ ἐν Κυλλήνῃ τιμώμενος. V.

ἀποκρεμάσας περὶ ἑσπέραν χθὲς κατέθηκε°) φέρων ἐς τὸν Κεραμεικόν. Ἅπαντα ἀκήκοας ἅπαντα ὦ ἑταῖρε τὰ ἐξ οὐρανοῦ, ἄπειμι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περιπατοῦσι τῶν φιλοσόφων αὐτὰ ταῦτα εὐαγγελιούμενος.

°) κατέθηκε] κατέθεικε 2955.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

1. ΤΥΧ. Ἔχεις μοι ὦ Φιλόκλεις εἰπεῖν τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγεται ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν;

ΦΙΛ. Πολλὰ ὦ Τυχιάδη ἐστὶν ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν ἐς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας.

ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, φασὶν οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται, συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει τήν τε αὑτοῦ ψυχὴν ἀρνύμενος καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων ὦ ἄριστέ φημι οἳ αὐτὸ ἄνευ

οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἠρόμην. V.

Qui duo hujus libelli vulgo feruntur tituli, *Φιλοψευδής* atque *Ἀπιστῶν*, horum quum unum certe, ne utrumque dicam, librarii imposuerint, mihi quidem prae alterâ inscribendi ratione multo magis placet *Φιλοψευδής* nomen ex argumento ductum et a Luciano ipso usurpatum. Quanquam etiam *ἀπιστῶν* infra sequitur, minus illud sinistre, quam hic, infartum. Homerus, Iliâd. XII, 164. *Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο.* —

τῆς χρείας τὸ ψεῦδος περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας τίθενται ἡδόμενοι τῷ πράγματι καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους οὖν ἐθέλω εἰδέναι τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

2. ΦΙΛ. Ἤπου κατανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους οἷς ἔμφυτος ἔρως οὗτός ἐστι πρὸς τὸ ψεῦδος;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί εἰσιν [a]) οἱ τοιοῦτοι.

ΦΙΛ. Τί δ' οὖν ἄλλο ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται;

ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο, ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι συνετοὺς τἄλλα καὶ τὴν γνώμην θαυμαστοὺς οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας ὡς ἀνιᾶσθαί με εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες, ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σὲ χρὴ εἰδέναι τὸν Ἡρόδοτον καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον καὶ πρὸ τούτων τοὺς ποιητὰς καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτὸν ἀοιδίμους ἄνδρας ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας αὐτῶν ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖσθαι τὸ ψεῦδος ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον, ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν ὁπόταν Οὐρανοῦ τομὴν καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς [b]) ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν ἔτι δὲ Πηγάσους καὶ Χιμαίρας καὶ Γοργόνας καὶ Κύκλωπας καὶ ὅσα τοιαῦτα πάνυ ἀλλόκοτα καὶ τεράστια μυθίδια παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα ἔτι τὴν Μορμὼ καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

3. Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια, τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη καὶ ἔθνη πολλὰ [c]) κοινῇ καὶ δημο-

[a]) *εἰσίν*] om. *Fl.* [b]) *ἐς*] *ἔς τι* 2954. [c]) *πολλά*] Haec vox

περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. G.

εἴ γε τὸ χείριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τὰ νῦν ἅμα ταῦτα διεξιών. V.

καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη καὶ Φιλομῆλα καὶ Καλλιστώ. ἡ μὲν εἰς ἄρκτον, Πρόκνη δὲ καὶ Φιλομῆλα εἰς ὄρνεα μεταβληθεῖσαι. V.

σία ψεύδεσθαι πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύντες οὐκ αἰσχύνονται Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς[d]) ἀναφῦναι καθάπερ τὰ λάχανα πολὺ σεμνότερον οὗτοι τῶν Θηβαίων οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι διηγοῦνται. ὃς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι ἀλλ' ἐμφρόνως[e]) ἂν ἐξετάζων ταῦτα Κοροίβου τινὸς ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πείθεσθαι ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι ἀσεβὴς οὗτός γε καὶ ἀνόητος αὐτοῖς[f]) ἔδοξεν οὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν, ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

4. ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ ὦ Τυχιάδη καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν, οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὂν ἐγκαταμιγνύντες τῇ γραφῇ οὗπερ μάλιστα δέονται πρὸς τοὺς ἀκροατάς, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι καὶ εἴ τινες ἄλλοι σεμνοτέρας ἀποφαίνονται τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων, εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν ἂν κωλύοι[g]) λιμῷ τοὺς περιηγητὰς αὐτῶν διαφθαρῆναι μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τἀληθὲς ἀκούειν ἐθελησάντων, οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ παρὰ Εὐκράτους ἥκω σοι τοῦ πάνυ πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη

pertinet ad ψεύδεσθαι neque vero ad ἔθνη, uti putata est. d) τῆς Ἀττικῆς] τῆς γῆς Ἀττικῆς G. soloece. γῆς etiam add. mA1. e) ἐμφρόνως] εὐφρόνως Fl. f) αὐτοῖς] αὐτός 2954. g) κωλύοι] Libri κωλύσῃ, barbare.

ταῦτα Κοροίβου τινός] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ἄνθρωπος, καὶ οὕτως, ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ οὕτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς καὶ αὐτὸς τὰ κύματα μετρεῖν ἐπιχειρῶν. V.

ἀκούσας, μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην οὐ φέρων τοῦ πράγματος τὴν ὑπερβολὴν ἀλλά με ὥςπερ αἱ Ἐρινύες ἐξήλασαν πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα διεξιόντος [h]).

ΦΙΛ. Καίτοι ὦ Τυχιάδη ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ καὶ οὐδεὶς ἂν οὐδὲ πιστεύσειεν ὡς ἐκεῖνος οὕτω βαθὺν πώγωνα καθειμένος ἑξηκοντούτης ἀνὴρ ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον.

ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα ὦ ἑταῖρε οἷα μὲν εἶπεν ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπιστώσατο ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο [i]) τοῖς πλείστοις παραστησάμενος τὰ παιδία ὥςτε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν ποικίλα ἐννοεῖν ἄρτι μὲν ὡς μεμήνοι καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλελήθει με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλων, οὕτως ἄτοπα διηγεῖτο.

ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τῆς Ἑστίας ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥντινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

6. ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοτε ὦ Φιλόκλεις φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι, τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος (ἑταῖρος δέ μοι ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ᾽ Εὐκράτην ἕωθεν ἀπέλθοι νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος ἀμφοῖν ἕνεκα ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν, εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον [k]) ὀλίγον προεξεληλυθώς) ἄλλους δὲ συχνοὺς ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς καὶ Ἴων, οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα ὡς μόνον ἀκρι-

[h]) διεξιόντος] διεξιόντες mavult *Solanus*, quod ipsum in textu *Aldin.* superscriptum. [i]) ἐπώμνυτο] Velim hic abstinuisset conjecturâ *Struvius*, L. L. p. 233. [k]) ἔφασκον] ἔφασκεν 2954.

πρὸς τῆς Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πυνθανόμενος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τῆς ἐφεστίου ἐσχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. V.

βῶς κατανενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι [l]) δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοί φημι πανσόφους καὶ παναρέτους ὅ,τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως αἰδεσίμους ἅπαντας καὶ μονονουχὶ φοβεροὺς τὴν πρόσοψιν; ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν κατὰ χρείαν οἶμαι τῆς νόσου ἐπικληθεὶς καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης καὶ τὸ νόσημα τῶν συντρόφων ἦν, τὸ ῥεῦμα γὰρ ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ κατεληλύθει. καθέζεσθαι οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου τι μεταξὺ εἰσιὼν ἐπήκουον κἀγὼ μάλα πεφυλαγμένως [m]) μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον δρομαῖος ἔλθοιμι [n]) ἐκαθεζόμην πλησίον. 7. Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη ὑπὲρ [o]) τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες τὰ δὲ [p]) καὶ τότε διεξιόντες ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑποβάλλοντες, ὁ γοῦν Κλεόδημος Εἰ τοίνυν φησὶ τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγάλης οὕτω φονευθείσης ὡς προεῖπον ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος ἄρτι ἀποδαρέντος εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη αὐτίκα παύεται τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος ἔφη ὁ Δεινόμαχος ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος καὶ ἔῤῥωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μὲν καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ μεγάλα δύναιντο εἴ τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μετὰ τῆς οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ, ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα ἐπαγγέλλεται [q]). καὶ αὐτὸς ἤδ' ὃς ὁ Κλεόδημος οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [r]) τὸ [s]) δέρμα εἶναι διότι ὠκὺ ἔλαφος, ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα μετεδίδαξέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει ἔφη καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς

[l]) ὑποφητεῦσαι] ὑποφυτεῦσαι 2954. [m]) πεφυλαγμένως] πεφυλαγμένος B2. [n]) ἔλθοιμι] ἐξέλθοιμι mA1W. [o]) ὑπέρ] περί Fl. 2954. [p]) δέ] μὲν δή 2954. [q]) ἐπαγγέλλεται] δύναται mA1. [r]) χρῆναι] χρῆσθαι 2954. [s]) τό] διὰ τό J. mA1. 2954.

διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Λίβυος. 8. Ἐγὼ δὲ Οἴεσθε γὰρ ἔφην ἐπῳδαῖς τισι τὰ τοιαῦτα παύεσθαι ἢ τοῖς ἔξωθεν παραρτήμασι τοῦ κακοῦ ἔνδον διατρίβοντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου καὶ δῆλοι ἦσαν κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην τὰ προδηλότατα καὶ περὶ ὧν ἂν οὐδεὶς φρονῶν ἀντείποι μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡσθῆναι τῇ ἐρωτήσει μου. πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο οἶμαι βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μετὰ τῆς τέχνης οἴνου τε παραγγέλλων ἀπέχεσθαι καὶ λάχανα σιτεῖσθαι καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος ὑπομειδιῶν ἅμα Τί λέγεις ἔφη ὦ Τυχιάδη; ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τῶν τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἐμοί γε ἦν δ' ἐγὼ εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην ὡς πιστεύσειν [t]) τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετὰ ῥηματίων ὥς φατε καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν καὶ τὴν ἴασιν ἐπιπέμπειν προςαρτώμενα, τὸ δ' οὐκ ἂν [u]) γένοιτο οὐδ' ἢν ἐς τοῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα ἐνδήσῃ [x]) τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς, ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων ἐν ὁλοκλήρῳ [y]) τῷ αὑτοῦ δέρματι. 9. Πάνυ γὰρ ἰδιώτης ἔφη ὁ Δεινόμαχος εἶ καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν ὅντινα τρόπον ὠφελεῖ [z]) τοῖς νοσήμασι προςφερόμενα, καί μοι [a]) δοκεῖς οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν παραδέξασθαι ταῦτα τῶν ἐκ περιόδου πυρετῶν τὰς ἀποπομπὰς καὶ τῶν ἑρπετῶν τὰς καταθέλξεις καὶ βουβώνων ἰάσεις καὶ τἄλλα ὁπόσα καὶ αἱ γρᾶες ἤδη ποιοῦσιν, εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα τί [b]) δή ποτε οὐχὶ ταῦτα οἰήσῃ γίγνεσθαι ὑπὸ τῶν ὁμοίων; ἀπέραντα ἦν δ' ἐγὼ ξυμπεραίνῃ ὦ Δεινόμαχε καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἧλον, οὐδὲ γὰρ ἃ φῂς

[t]) πιστεύσειν] πιστεύειν 2954. [u]) τὸ δ' οὐκ ἂν] τὸ δ' οἷς ἂν J. τὸ δὲ οἷς ἂν mA1. [x]) ἐνδήσῃ] ἐνδύσῃ J. 2954. ἐνδήσῃς mA1. [y]) ὁλοκλήρῳ] ὀλίγῳ J. mA1. [z]) ὠφελεῖ] ὁμιλεῖ Fl. [a]) καί μοι] κἀμοί 2954. [b]) τί] ὅ, τι mA1. Fl. 2954.

κατεγνωκότες μου] κατεγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. V.

καὶ ἥλῳ — τὸν ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις

ταῦτα δῆλα μετὰ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα, ἢν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων τῷ λόγῳ [c]) διότι φύσιν ἔχει [d]) γίγνεσθαι τοῦ τε [e]) πυρετοῦ καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος ἢ ὄνομα θεσπέσιον ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ βουβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι. 10. Σύ μοι δοκεῖς ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος τὰ τοιαῦτα λέγων οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μὲν ἦν δ' ἐγὼ μὴ λέγε ὦ ἄριστε, κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ θεῶν ὄντων ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι, ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς ἀνιστάντες, ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἤπια φάρμακα πάσσοντες ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας οὐ λέοντας καὶ μυγάλας περιάπτοντες. 11. Ἔα τοῦτον ἔφη ὁ Ἴων ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι, ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν, ἧκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν ἐῤῥωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην καὶ ἐργατικὸν ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος, ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι προσερπύσαν τὸ θηρίον δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον καὶ τὸ μὲν φθάσαι καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς τὸν [f]) φωλεὸν τὸν δὲ οἰμώζειν ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο καὶ τὸν Μίδαν ἑωρῶμεν [g]) αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προσκομιζόμενον ὅλον ᾠδηκότα πελιδνὸν μυδῶντα, τὴν ἐπιφάνειαν ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ τῶν φίλων τις

c) τῷ λόγῳ] *Fl.* 2954. Vulgo τὸν λόγον. d) φύσιν ἔχει γίγνεσθαι] Thucyd. 4, 61. πέφυκε, quod Scholiasta explicuit sic: φύσιν ἔχει. Eandem loquutionem e Themistio et Plutarcho protraxit *Jacobsius*, ad Achill. Tat. p. 448. Compares Demosth. De Pace 13, 7. Bekk. μὴ γενέσθαι μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρόν, ἢ γεγενημένην νῦν δι' ἡμᾶς λυθῆναι. e) τοῦ τε] οὔτε 2954. οὕτω τε τοῦ *J. V*2. mA1. Haud spreverim: οὕτω, τοῦ τε —. f) τόν] τὴν *J. V*2. g) ἑωρῶμεν] ὁρῶμεν 2954.

ἀσύμφορα πιστουμένων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. V.

παρὼν [h]) Θάῤῥει ἔφη ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων ὥς φασιν αὐτίκα μέτειμι ὃς ἰάσεται [i]) τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων ἧκεν ὁ Βαβυλώνιος καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τὸν σκίμποδα ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο ᾤχετο ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών, τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος. 12. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια ὡς ἀληθῶς, ἐς τὸν ἀγρὸν γάρ [k]) ἐλθὼν ἕωθεν ἐπειπὼν ἱερατικά [l]) τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγνίσας τὸν τόπον περιελθὼν ἐς τρὶς ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς τῶν [m]) ὅρων, ἧκον οὖν ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ καὶ ἀσπίδες καὶ ἔχιδναι καὶ κεράσται καὶ ἀκοντίαι φρῦνοί τε καὶ φύσαλοι, ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς ὑπὸ γήρως οἶμαι ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος παρακούσας τοῦ προστάγματος, ὁ δὲ μάγος οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν δράκοντα καὶ μετὰ μικρὸν ἧκε κἀκεῖνος, ἐπεὶ δὲ συνηλίσθησαν [n]) ἐνεφύσησε μὲν αὐτὰ [o]) ὁ Βαβυλώνιος τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν. 13. Εἰπέ μοι ὦ Ἴων ἦν δ' ἐγὼ ὁ ὄφις ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος ἄρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη ὡς φῂς γεγηρακότα ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις ἔφη ὁ Κλεόδημος ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ᾤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [p]) ἂν αὐτὰ [πιστεῦσαι [q])]) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν

[h]) παρών] παρελθὼν *Fl.* [i]) ἰάσεται] ἰάσαιτο *Fl.* 2954. ἰάσετο mA1VV. [k]) ἐς τὸν ἀγρὸν γάρ] 2954. Vulgo ἐς γὰρ τὸν ἀγρόν. [l]) ἱερατικά] ἱερά V. mA1. [m]) τῶν] om. *Fl.* [n]) συνηλίσθησαν] *Solanus.* Libri συνηυλίσθησαν, quod defensum iri haud despero. [o]) αὐτά] αὐτοῖς *Fl.* mA1. [p]) γίγνεσθαι] πιστεῦσαι Coll. [q]) πιστεῦσαι] delet *Solanus. Fl.*

ἱερατικά] οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικά φησι Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. Gr.

ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἐπίστευσα καὶ ἐνικήθην ἐπιπολὺ ἀντισχών, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον ἡμέρας οὔσης καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα καὶ σχολῇ καὶ βάδην; σὺ ταῦτα ἦν δ' ἐγὼ εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα ἦδ' ὅς ὑποδεδεμένον γε καρβατίνας οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται, τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα τί χρὴ καὶ λέγειν ὅσα ἐπεδείκνυτο ἔρωτας ἐπιπέμπων καὶ δαίμονας ἀνάγων καὶ νεκροὺς ἑώλους ἀνακαλῶν καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς καὶ τὴν Σελήνην κατασπῶν; 14. Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ Ἀλεξικλέους, ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος παραλαβὼν τὴν οὐσίαν ἠράσθη Χρυσίδος τῆς Δημαινέτου [r]) θυγατρός, ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνος ἀπησχόλησεν αὐτὸν ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν ἀνέλυε καὶ τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν μετεληλύθει εἰς τέλος, ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι μηνύει μοι τὸ πᾶν, ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν διδάσκαλον ὄντα τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν ἐπὶ μναῖς τέσσαρσι μὲν τὸ παραυτίκα (ἔδει γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἑκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος, ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ [s]) τὰ τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας περὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν Ἀναξικλέα [t]) τὸν πατέρα τοῦ Γλαυκίου πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα, ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ἐπὶ τῷ ἔρωτι καὶ ὠργίζετο τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν, μετὰ δὲ τὴν

πιστεῦσαι αὐτά pro ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι. ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι plane om. Coll. In mA1W. est: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτά vel sic λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτά. [r]) Δημαινέτου] Δημέου Schol. [s]) ἐπιτοπολύ] ἐπιπολύ Fl. [t]) Ἀναξικλέα] Supra Ἀλεξικλέους.

καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα καὶ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ καὶ ἀρβύλας φασίν. V.

Δημαινέτου] Γράφεται καὶ Δημέου. V.

Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε πολύμορφόν τι θέαμα καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φανταζόμενον, τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δ' οὖν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας Ἄπιθι ἔφη καὶ ἄγε Χρυσίδα, καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη καὶ εἰςελθοῦσα περιβάλλει τὸν Γλαυκίαν ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων, τότε δὴ ἥ τε Σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτό που σχεδὸν τὸ λυκαυγές. 15. Εἰ ταῦτα[u]) εἶδες ὦ Τυχιάδη οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. εὖ λέγεις[x]) ἦν δ' ἐγὼ ἐπίστευον γὰρ ἂν εἴ γε εἶδον αὐτὰ νῦν δὲ συγγνώμη οἶμαι εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω, πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα ἣν λέγεις ἐραστὴν γυναῖκα[y]) καὶ πρόχειρον[z]) οὐχ ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων καὶ Σελήνης αὐτῆς ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν, πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τὴν ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν, ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ ἢ σιδήρου πέφευγε, καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε, αὐτὴ[a]) δὲ ἂν ἀργύριόν που ψοφῇ ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον, ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐρασθῆναι πρὸς

[u]) ταῦτα] ἂν 2954. [x]) εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet mA1VV. [y]) ἐραστὴν γυναῖκα] Facit huc *Photii* glossa: μηνυτήν, τὴν γυναῖκα. οὕτω Κρατῖνος. Sed Luc. Bis Accusat. c. 29. ὁπότε μόνην ἐμὲ θαυμάζουσι καὶ ἐπιγράφονται ἅπαντες προστάτην ἑαυτῶν Masculini forma errore typothetae in ed. *Bipont.* illata est: libri habent προστάτιν. In Soph. Oed. Col. v. 459. praeclare correxit *Hermannus*: σὺν προστάταις σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς. Qui uberrime de isto genere disseruit, *Lobeckius* ad Soph. Ajac. p. 272 sq., in nostro loco ἐραστήν ab ἐραστός pro ἐρατός Verbali ἐρᾶν vocis, mire illud quidem, videtur repetiisse. [z]) πρόχειρον] πρόθυμον 2954. [a]) αὐτή] Fortasse praestat: αὕτη.

τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν ὁ δὲ τεττάρων μνῶν πάνυ σμικρολόγος ὢν Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται. γελοῖα[a]) ποιεῖς ἔφη ὁ Ἴων ἀπιστῶν ἅπασιν. 16. ἐγὼ γοῦν[b]) ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φὴς ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δειμάτων οὕτω σαφῶς ἐξάδοντες καὶ τὰ φάσματα, καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ἀλλὰ πάντες[c]) ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης τὸν ἐπὶ τούτων[d]) σοφιστὴν ὅσους παραλαβὼν καταπίπτοντας πρὸς τὴν σελήνην καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας καὶ ἀφροῦ πιμπλαμένους τὸ στόμα ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν, ἐπειδὰν γὰρ ἐπιστῇ κειμένοις καὶ ἔρηται ὅθεν εἰςεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων ἢ βαρβαρίζων ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον ὁ δὲ ὅρκους ἐπάγων εἰ δὲ μὴ πεισθείη[e]) καὶ ἀπειλῶν ἐξελαύνει τὸν δαίμονα, ἐγὼ γοῦν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. οὐ μέγα[g]) ἦν δ' ἐγὼ τὰ τοιαῦτα σὲ ὁρᾶν ὦ Ἴων ᾧγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται ἃς[h]) ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν ἀμαυρόν τι θέαμα ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας. 17. Μόνος[i]) γὰρ Ἴων ἔφη ὁ Εὐκράτης τὰ τοιαῦτα[k]) εἶδεν οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν οἱ μὲν νύκτωρ οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταῤῥαττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ ἔθους οὐδέν τι παράλογον ὁρᾶν μοι δοκῶ καὶ [νῦν[l])] μάλιστα ἐξ οὗ μοι τὸν δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον καὶ τὴν ἐπῳδὴν[m]) ἐδίδαξε τὴν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κἀμοὶ ἀπιστήσεις ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν ἦν δ' ἐγὼ ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος σο-

[a]) γελοῖα] Et hic personam inserendam ait mA1W. [b]) γοῦν] δὲ 2954. [c]) πάντες] om. *Fl.* [d]) τούτων] τούτῳ *Fl.* [e]) μὴ πεισθείη] ἀπειθοίη *Fl.* 2954. [f]) ἐγὼ γοῦν] Scribebatur ἔγωγ' οὖν. [g]) οὐ μέγα] Aliam personam praemittendum monet mA1. [h]) ἃς] ὅσα *J.* mA1. [i]) μόνος] iterum de aliâ personâ admonet mA1. [k]) τὰ τοιαῦτα] ταῦτα 2954. [l]) νῦν] ejiciendum puto. [m]) ἐπῳδήν] ἐπαοιδὴν *Fl.*

φῷ ἀνδρὶ καὶ μάλιστα[n]) ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντά οἱ[o]) λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ[p]) ἐπ'[q]) ἐξουσίας; 18. Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης ἅπασι τοῖς ἐπὶ τῆς οἰκίας ὅσαι νύκτες φαινόμενον καὶ παισὶ καὶ νεανίαις καὶ γέρουσι τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσειας ἂν ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου ἦν δ' ἐγὼ ἀνδριάντος[r]); Οὐχ ἑώρακας ἔφη εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθρωποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα ἦν δ' ἐγὼ φῂς τὸν ἐπικεκυφότα κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως ἀπεστραμμένον εἰς τὴν[s]) δισκοφόρον ἠρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ ἐοικότα ξυναναστησομένῳ[t]) μετὰ τῆς βολῆς; οὐκ ἐκεῖνον ἦδ' ὃς ἐπεὶ τῶν Μύρωνος ἔργων ἓν καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος ὃν λέγεις οὐδὲ τὸν παρ' αὐτόν φημι τὸν διαδούμενον τὴν κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τὸν καλόν, Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ

n) καὶ μάλιστα] *Fl.* Vulgo μάλιστα καί. o) οἱ] σοι *Fl.* 2954. p) οἴκοι παρ' αὐτῷ] om. *Fl.* 2954. Luc. Gallus c. 10. οἴκοι παρὰ σεαυτῷ. Jup. Tragoed. c. 17. οἴκαδε παρ' αὐτούς. Prometh. in verb. c. 6. οἴκοι καὶ καθ' ἑαυτόν. Dem. Philipp. III, 59, 2. Bekk. παρ' ἡμῖν ἐνθάδε. V. *Reisigium* Conject. in Aristoph. p. 144. . q) ἐπ'] *Fl.* 2954. Vulgo μετ'. r) ποίου ἦν δ' ἐγὼ ἀνδριάντος] ποῖος Graecis usitatum est, ubi mirari se et nescire prorsus, quid tandem tibi volueris, significant. Dem. Contra Aristog. I, 77, 8. ἀλλὰ νὴ Δία — εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον καταφεύξεται ὡς σώφρονα καὶ μέτριον. ποῖον; ὃν ποῦ βεβίωκεν; ὃν μὲν γὰρ ἅπαντες ὑμεῖς ἑωράκατε, οὐκ ἔστι τοιοῦτος. Adv. Stephanum I, 88, 4. B. ποίας; ἐν αἷς τί γέγραπται; De male gesta legat. 50, 6. B. τούτοις παραδοῦναι γέγραφε τὸ ἱερὸν γράψας τοῖς Ἀμφικτύοσι παραδοῦναι (ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὴν Θηβαῖοι καὶ Θετταλοί) —. Achill. Tat. VI, 9. ποῖον μοιχόν; Adi *Reisigium* Conject. in Arist. p. 74 sq. et *Jacobsium* ad Achill. Tat. p. 507. Eodem modo nunc interpretari malit frater carissimus Matthaei XIX, 18. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· ποίας; Summo jure, ut mihi quidem videtur. Romanos in tali causa *qui?* dicere reperio. Cf. Ciceron. Academ. II, 28. *Cujus* veri et falsi? De Republ. I, 36. *Quo* Jove? et c. 38. *Cujus*, inquit ille, sensus? s) τήν] τὸν Amst. t) ξυναναστησομένῳ] συναντησομένῳ *Fl.* :

Πολυκλείτου γάρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ καὶ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω. V.

εἰσιόντων ἄφες ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν οἱ τυραννοκτόνοι, σὺ δὲ εἴ τινα παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα φαλαντίαν ἡμίγυμνον τὴν ἀναβολὴν ἠνεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας ἐπίσημον τὰς φλέβας αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος [u]) ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ. 19. Νὴ Δί' ἦν δ' ἐγὼ εἶδόν τινα ἐπὶ τὰ [x]) δεξιὰ τοῦ Κρόνου ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα κεχρυσωμένον [y]) πετάλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ ὁ Εὐκράτης ἔφη ἐκεῖνα ἐχρύσωσα ὁπότε μ' ἰάσατο διὰ τρίτης ὑπὸ τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς ἦν δ' ἐγὼ ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι καὶ μὴ σκῶπτε ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης ἤ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ ἀνήρ, οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ὑπὸ σοῦ γελώμενος ἀνδριάς, ἢ οὐ νομίζεις τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους οἷς ἂν ἐθέλοι εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως ἦν δ' ἐγὼ ἔστω ὁ ἀνδριὰς καὶ ἤπιος οὕτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' οὖν καὶ ἄλλο ποιοῦντα [z]) ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα ἔφη νὺξ γένηται ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως ἐφ' ᾗ ἕστηκε περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν ἐκτρέπεσθαι γὰρ χρὴ μόνον ὁ δὲ παρέρχεται μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς ὥςτε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν ἦν δ' ἐγὼ μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ τοῦ [a]) Μίνωος ᾖ, καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν τῆς Κρήτης περίπολος, εἰ δὲ μὴ χαλκοῦ ὦ Εὔκρατες ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν οὐ Δημητρίου ἔργον εἶναι ἀλλὰ τῶν Δαιδάλου τεχνημάτων, δραπετεύει γοῦν ὡς φὴς ἀπὸ τῆς βάσεως [b])

[u]) *Πέλιχος*] Apud Thucyd. I, 29. aut *Πελλίχου* aut *Πελλίκου* Codices praebent. [x]) *τά*] om. *Fl.* [y]) *κεχρυσ.*] *κεχρησ.* *J.* Fl. A1. [z]) *ποιοῦντα*] *πιοῦντα* *J.* [a]) *τοῦ*] *τόν* Exc. *Fl.* Ceterum vide *Schaeferum*, ad Bos. Ellips. p. 118. [b]) *βάσεως*] *στάσεως* *Fl.* mA1.

ἠπιάλου] *Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ.* G.

ἀλλὰ τῶν Δαιδάλου τεχνημάτων] *Τοῦτο οὐ μάτην εἶπεν. ἀλλ' ἐπειδὴ πρῶτος Δαίδαλος ἄγαλμα εἰργάσατο περισκελὲς τῶν*

καὶ οὗτος. 20. Ὅρα ἔφη ὦ Τυχιάδη μή σοι μεταμελήσει [c]) τοῦ σκώμματος ὕστερον, οἶδα ἐγὼ οἷα ἔπαθεν ὁ τοὺς ὀβολοὺς ὑφελόμενος οὓς κατὰ τὴν νουμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ. πάνδεινα ἐχρῆν ὁ Ἴων ἔφη ἱερόσυλόν γε ὄντα, πῶς οὖν αὐτὸν ἠμύνατο ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσει. πολλοὶ ἦδ' ὃς ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια ἀργυρᾶ [d]) πρὸς τὸν μηρὸν κηρῷ κεκολλημένα καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου εὐχαί τινος ἢ μισθὸς ἐπὶ τῇ ἰάσει ὁπόσοι δι' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι, ἣν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης κατάρατος ἱπποκόμος, οὗτος ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα καὶ ὑφείλετο καταβεβηκότα ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα, ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω περισεσυλημένος ὁ Πέλιχος ὅρα ὅπως ἠμύνατο καὶ κατεφώρασε τὸν Λίβυν, δι' ὅλης γὰρ τῆς νυκτὸς περιῄει ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν ἄθλιος ἐξελθεῖν οὐ δυνάμενος ὥςπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσὼν ἄχρι δὴ κατελήφθη ἔχων τὰ φώρια γενομένης τῆς [e]) ἡμέρας, καὶ τότε μὲν πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἁλούς, οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιοὺς χρόνον κακὸς κακῶς ἀπέθανε μαστιγούμενος ὡς ἔλεγε κατὰ τὴν νύκτα ἑκάστην ὥςτε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι αὐτοῦ [f]) ἐπὶ τοῦ σώματος, πρὸς ταῦτα ὦ Τυχιάδη καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε κἀμὲ ὥςπερ τὸν [g]) Μίνωος ἡλικιώτην παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ' ὦ Εὔκρατες ἦν δ' ἐγὼ ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκὸς τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ Ἀλωπεκῆθεν [h]) εἰργασμένος ᾖ οὐ θεοποιός τις ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὢν οὔποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πελίχου ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν ἀπειλοῦντά μοι. 21. Ἐπὶ τούτοις Ἀντίγονος [i]) ὁ ἰατρὸς εἶπε, κἀμοὶ ὦ Εὔκρατες Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ θρυαλλὶς [k]) ἀποσβῇ περίεισι τὴν

[c]) μεταμελήσει] Vulgo μεταμελήσῃ. [d]) ἀργυρᾶ] om. *Fl.* [e]) τῆς] om. *Fl.* [f]) αὐτοῦ] τοῦ mA1. [g]) τόν] τοῦ J. Recte. [h]) Ἀλωπεκῆθεν] *Solanus.* Vulgo Ἀλωπεκεῖθεν. [i]) Ἀντίγονος] Ἀντίγωνος *Fl.* [k]) θρυαλλίς] *Fl.* S. A. Vulgo θριαλλίς.

πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν συμβεβληκότα τὼ πόδε ἀποτελούντων, παρέσχε φήμην, ὡς τὰ τοῦ Δαιδάλου ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα. V.

οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων καὶ τὰ φάρμακα συγχέων καὶ τὴν θύραν περιτρέπων καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑπερβαλώμεθα ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γὰρ ἣν δ' ἐγὼ καὶ Ἱπποκράτης ἤδη ὁ ἰατρὸς[l]) θύεσθαι αὐτῷ καὶ ἀγανακτεῖ ἣν μὴ κατὰ καιρὸν ἀφ'[m]) ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ, ὃν ἔδει ἀγαπᾶν εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ ἢ μελίκρατον ἐπισπείσειεν ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν. 22. Ἄκουε τοίνυν ἔφη ὁ[n]) Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ μαρτύρων ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε[o]) εἶδον, ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὂν ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῄειν μεταξὺ φροντίζων τι καὶ ἀνασκοπούμενος, ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν κἀγὼ εἴκαζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν ὥςπερ εἰώθει παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον[p]) μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα, τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ ὅσον εἰκοσάπηχυ καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερής, τὸ βλέμμα φημὶ καὶ τὸ φρικῶδες[q]) τῆς προσόψεως καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέκειτο[r]) εἱλουμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε ἔφη ὅπως ἔφριξα ὦ φίλοι μεταξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ἐπὶ τοῦ πήχεως τρίχας πᾶσιν ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου. 23. Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα καὶ τὸν Δεινόμαχον καὶ τὸν Κλεόδημον κεχηνότες ἀτενὲς προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες ἑλκόμενοι τῆς ῥινὸς ἠρέμα προςκυνοῦντες οὕτως ἀπίθανον Κολοσσὸν ἡμισταδιαίαν γυναῖκα γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μεταξὺ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμι-

l) ὁ ἰατρός] om. *Fl.* m) ἀφ'] ὑφ' *Fl.* ἐφ' *J. V*2. mA1. G. n) ὁ] ὦ *Fl.* o) πέντε] ποτὲ 2954. p) λάσιον] Super λάσιον inductum λαγεῖον in 2954. q) φρικῶδες] φρυκῶδες *Fl.* r) βοστρυχ. περιέκειτο] περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἱλ. *Fl.*

ἡμισταδιαίαν] πεντήκοντα ὀργυιῶν. V.

λοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος. 24. Ὁ γοῦν Δεινόμαχος εἰπέ μοι ἔφη ὦ Εὔκρατες οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν; ἐλεφάντων ἦδ' ὃς ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν καὶ μέλανες καὶ [s]) αὐτοὶ καὶ λάσιοι πιναρᾷ [t]) καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα ἥν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ δακτύλου [u]) ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τοὔδαφος ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος εἶτα ᾤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς αὐτό [x]), ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν, εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα τὸν Πυριφλεγέθοντα τὴν λίμνην τὸν Κέρβερον τοὺς νεκροὺς ὥςτε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν, τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον ἐν οἷς αὐτὸν κατεθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον ὁ Ἴων ἔφη ὦ Εὔκρατες αἱ ψυχαί; τί ἄλλο ἦδ' ὃς ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ τοῦ [y]) ἀσφοδέλου κατακείμενοι. ἀντιλεγέτωσαν οὖν ἔτι ἦδ' ὃς ὁ Ἴων οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ, σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτην αὐτὸν καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτην ἔγωγε ἦδ' ὃς οὐδὲ τοῦτον σαφῶς ἀλλὰ εἰκάζων ὅτι φαλακρὸς καὶ προγάστωρ ἦν τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα χρὴ γὰρ οἶμαι πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα καὶ τὸ χάσμα συνέμυε καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με καὶ Πυῤῥίας οὗτος ἐν αὐτοῖς ἐπέστησαν οὔπω [z]) τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος, εἰπὲ Πυῤῥία εἰ ἀληθῆ λέγω. νὴ Δί' ἔφη ὁ Πυῤῥίας καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τῆς δᾳδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα ἐπιμετρήσαντος [a])

[s]) καί] om. *Fl.* [t]) πιναρᾷ] *V*2. Vulgo πινναρᾷ. [u]) δακτύλου] δακτυλίου *J.* [x]) ἐς αὐτό] *Fl.* Vulgo ἐς τὸ αὐτό. [y]) τοῦ] om. *Fl.* [z]) οὔπω] οὕτω *J.* [a]) ἐπιμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος Coll.

ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. V.

τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ. 25. Ὁ Κλεόδημος δὲ Οὐ καινὰ εἶπεν οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες ἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ πρὸ πολλοῦ νοσήσας τοιόνδε τι ἐθεασάμην ἐπεσκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος, ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα ὁ δὲ πυρετὸς οἷος καύσωνος σφοδρότερος [b]) ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας ἐπικλεισάμενοι [c]) τὰς θύρας ἔξω περιέμενον, οὕτω γὰρ ἐκέλευσας ὦ Ἀντίγονε εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι, τότε οὖν ἐφίσταταί μοι [d]) νεανίας ἐγρηγορότι [e]) πάγκαλος λευκὸν ἱμάτιον περιβεβλημένος εἶτα ἀναστήσας ἄγει διά τινος χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα [f]) Τάνταλον ἰδὼν καὶ Τιτυὸν καὶ Σίσυφον, καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς καὶ ὁ Χάρων καὶ αἱ Μοῖραι καὶ αἱ Ἐρινύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ καθῆστο ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι, ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με Οὔπω πεπλήρωταί φησι τὸ νῆμα αὐτῷ ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμὼν αὐτὸς μὲν ἤδη [g]) ἀπύρετος ἦν ἀπήγγελλον [h]) δ' ἅπασιν ὡς τεθνήξεται Δημύλος, ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο, καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ [i]). 26. Τί θαυμαστόν εἶπεν ὁ Ἀντίγονος, ἐγὼ γὰρ οἶδά τινα μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν ἢ [k]) ἐτάφη ἀναστάντα θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ ἐπεὶ [l]) ἀνέστη τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς ἦν δ' ἐγὼ ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε

b) *καύσωνος σφοδρότερος*] *καῦσος σφοδρότατος θερμότερος* G. c) *ἐπικλεισάμενοι*] *ἐγκλεισάμενοι* mA1. d) *μοι*] om. *Fl.* e) *ἐγρηγορότι*] *ἐγρηγοροῦντι* *Fl.* f) *ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα*] Non intellecta haec sunt ab interpretibus. Hoc vult Cleodemus: tum excitatum me per aliquod foramen in Tartara abducit, ut statim agnovi conspectis Tantalo, Tityo cet. *h. e.* ita vidi me in Tartara esse deductum. g) *ἤδη*] om. *Fl.* h) *ἀπήγγελλον*] *ἀπήγγελον* *Fl.* Vulgo *ἀπήγγειλον*. Sic Dial. Mort. I, 3. vulgo, Pro Imagin. c. 16. autem etiamnunc legas *ἀπάγγελε*; sic libri, ed. *Fl.* creberrime, *μέλειν* pro *μέλλειν* alibi proponunt. i) *αὐτῷ*] *αὐτόν* *Fl.* k) *ἢ*] *ἧς* *Fl.* mA1. 2954. l) *ἐπεὶ*] *ἀφ' οὗ* 2954.

ἐμύδησε τὸ σῶμα οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη; εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευσας [m]). 26. Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν ἐπεισῆλθον οἱ τοῖ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τῆς παλαίστρας ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς ἐκαθέζοντο ἐπὶ τῆς κλίνης παρὰ τῷ πατρὶ ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τὴν ὄψιν τῶν υἱέων Οὕτως ὀναίμην ἔφη τούτων (ἐπιβαλὼν αὐτοῖν [n]) τὴν χεῖρα) ὡς [o]) ἀληθῆ ὦ Τυχιάδη πρός σε ἐρῶ, τὴν μακαρῖτιν [p]) μου γυναῖκα τὴν τούτων μητέρα πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκατακαύσας καὶ τὴν ἐσθῆτα ᾗ ζῶσα ἔχαιρεν, ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν ἡμέρᾳ ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς κλίνης ὥσπερ νῦν ἐκείμην παραμυθούμενος τό γε [q]) πένθος ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας, ἐπεισέρχεται δὲ μεταξὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη καὶ καθέζεται [r]) πλησίον ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τὸν νεώτερον τῶν υἱέων ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τὴν διήγησιν. ἐγὼ δὲ ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης ὡς εἶδον περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακωκύσας ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν ἀλλ' ᾐτιᾶτό με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν οὐ κατακαύσαιμι, εἶναι δὲ αὐτὸ ἔφασκε παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν Μελιταῖον ὑλάκτησεν ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν, τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ καὶ κατεκαύθη ὕστερον. 28. Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις ὦ Τυχιάδη ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί' ἦν δ' ἐγὼ ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς ὥσπερ τὰ παιδία παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες καὶ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν. 29. Ἐπὶ τού-

[m]) ἐθεράπευσας] mA1. Vulgo ἐθεράπευες. [n]) ἐπιβαλὼν αὐτοῖν] ἐπιθεὶς αὐτοῖς in 2954. supra scriptum. αὐτοῖς pro αὐτοῖν etiam *Fl.* idque comprobo. [o]) ὡς] om. *Fl.* [p]) μακαρῖτιν] μακαρίτην *Par.* [q]) τό γε] Praeponere soleo τόδε. [r]) καθέζεται] καθίσει mA1W.

τοις ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰςῆλθεν ὁ κομήτης ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προςώπου οἶσθα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον αὐτὸν ἀνέπνευσα [s]) τοῦτ᾽ ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας πέλεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων, ἐπιστομιεῖ γὰρ αὐτοὺς ἔλεγον ὁ σοφὸς ἀνὴρ οὕτω τεράστια διεξιόντας καὶ τὸ τοῦ λόγου θεὸν ἀπὸ μηχανῆς ἐπειςκυκληθῆναί [t]) μοι τοῦτον ᾤμην ὑπὸ [u]) τῆς Τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο ὑπεκστάντος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου πρῶτα μὲν περὶ τῆς νόσου ἤρετο καὶ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους Τί δὲ ἔφη πρὸς ἀλλήλους [x]) φιλοσοφεῖτε [y]); μεταξὺ γὰρ εἰςιὼν ἐπήκουσα καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τὴν διατριβήν. τί δ᾽ ἄλλο εἶπεν ὁ Εὐκράτης ἢ τουτονὶ τὸν ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμέ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι καὶ φαντάσματα καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τὸν Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ ὅρα ἔφη ὦ Εὔκρατες μὴ τοῦτό φησι Τυχιάδης τὰς τῶν βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν οἷον εἴ τις ἀπήγξατο ἢ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἢ ἀνεσκολοπίσθη ἢ ἄλλῳ γέ [z]) τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπηλ-

s) κἀγὼ μὲν — ἀνέπνευσα] Luc. Piscat. c. 5. Ἀνέπνευσα —. Achill. Tat. II, 18. ἐγὼ δὲ ἀνέπνευσα μὲν —. t) ἐπειςκυκληθῆναι] *Kusterus*. Libri ἐπειςκληθῆναι. u) ὑπό] Libri ἀπό. x) ἀλλήλους] αὐτοὺς mA1. *Fl.* 2954. Fortassis: αὐτούς. y) φιλοσοφεῖτε] ἐφιλοσοφεῖτε *Fl.* z) ἢ — γε] Rhetor. Praecept. c. 16. πεντεκαίδεκά που ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἴκοσιν Ἀττικὰ ὀνόματα. Ibidem c. 23. μοιχεύειν ἢ αὐχεῖν γε κἂν μὴ ποιήσῃς, ut bene *Oxoniensis*. Cynic. c. 5. πάντων τούτων ἢ τῶν γε πλείστων. Hermot. c. 4. ἢ πολλήν γ᾽ ἂν ὑμῶν ῥαθυμίαν καταγνοίη τις —. Imag. c. 4. ἢ πάντων γ᾽ ἂν ὦ Λυκῖνε ὁ ῥαθυμότατος ἦν —. Nostro simillimum D. Meret. XII, 2. ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου.

θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἡνίκα τι παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ᾽ ἑκάτερα τῆς μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλευρὰν ἀνεῴγεσαν, οὗ καὶ ἡ σκηνὴ καὶ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς καὶ ἥρωας ἐνεφάνιζε παρευθὺ ὥςπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τούτου παραδηλουμένου, ὡς οὐ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ Θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν. ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ προσδοκίαν καὶ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπεκράτησε τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

θεν ἐκ τοῦ βίου τὰς δὲ τῶν κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι, ἢν γὰρ τοῦτο λέγῃ οὐ πάνυ ἀπόβλητα φήσει. μὰ Δί᾽ ἦδ᾽ ὃς ὁ Δεινόμαχος ἀλλ᾽ οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται. 30. Πῶς λέγεις ἦδ᾽ ὃς ὁ Ἀρίγνωτος δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ, οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ καὶ ταῦτα πάντων ὡς εἰπεῖν ὁρώντων; ἀπολελόγησθε [a]) ἦν δ᾽ ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ εἰ μὴ πιστεύω διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τῶν ἄλλων εἰ δὲ ἑώρων καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥςπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ ἦδ᾽ ὃς ἤν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς ἐροῦ [b]) ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ παρὰ τὸ Κράνειον [c]) παρελθὼν ἐς ταύτην λέγε πρὸς τὸν θυρωρὸν Τίβιον ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τὸν δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος ἀνορύξας [d]) ἀπήλασε καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκεῖσθαι τὴν οἰκίαν ἐποίησε. 31. Τί δὲ τοῦτο ἦν ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν ἦδ᾽ ὃς ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων, εἰ δέ τις οἰκήσειεν εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβεροῦ καὶ ταραχώδους φάσματος, συνέπιπτεν οὖν ἤδη καὶ ἡ στέγη κατέῤῥει, καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτήν, ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τῶν τοιούτων) ἧκον ἐς τὴν οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον ἀποτρέποντος τοῦ ξένου καὶ μόνον οὐκ [e]) ἐπιλαμβανομένου ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι εἰς προὖπτον κακὸν ὡς ᾤετο, ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν μόνος εἰσέρχομαι καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καταθεὶς τὸ φῶς ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ χαμαὶ καθεζόμενος, ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων ἐπί τινα τῶν πολλῶν ἥκειν νομίζων καὶ δεδίξεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων ὥςπερ τοὺς ἄλλους αὐχμηρὸς καὶ [f]) κομήτης καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου, καὶ ὁ μὲν ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προςβάλλων [g]) εἴ ποθεν κρατήσειε καὶ ἄρτι μὲν κύων ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν φρικωδεστάτην ἐπίῤῥησιν αἰγυπτιάζων

a) ἀπολελόγησθε] ἀπολογήσομαι L. ἀπολογῇ Fl. mA1. b) ἐροῦ] ἔρου mA1. V. *Schaeferum* ad Soph. Oed. Col. v. 557. c) *Κράνειον*] *Κράνιον Par.* d) ἀνορύξας] mA1. L. *Fl. S.* Vulgo ἀνοίξας. e) *μόνον οὐκ*] *J.* mA1. Vulgo *μονονού.* f) *καί*] om. *Fl.* g) *προςβάλλων*] *προςβλέπων* 2954.

τῇ φωνῇ συνήλασα κατάδων αὐτὸν εἴς τινα γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος, ἰδὼν δὲ αὐτὸν οἷ κατέδυ τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην, ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων καὶ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων καθάπερ τοὺς ἄλλους προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι πρόσειμι [h]) τῷ Εὐβατίδῃ εὐαγγελιζόμενος [i]) αὐτῷ [k]) ὅτι καθαρὰν [αὐτῷ] καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν, καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἵποντο γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον οὗ καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν σκάπτειν λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν κατορωρυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος μόνα τὰ ὀστᾶ κατὰ σχῆμα συγκείμενος, ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων. 32. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος, ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ Τί τοῦτ' ἔφην ὦ Ἀρίγνωτε καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας καπνοῦ μεστὸς καὶ ἰνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι μήτε Δεινομάχῳ ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ μήτε αὐτῷ Εὐκράτει φέρε εἰπὲ τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί' ἦν δ' ἐγὼ μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον ὃς οὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον ὥςτε [l]) ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καί τινες τῶν νεανίσκων ἐρεσχε-

h) πρόσειμι] προσέρχομαι mA1. V. *Struvium* L. L. p. 209. i) εὐαγγελιζόμενος] εὐαγγέλλων 2954. k) αὐτῷ] om. 2954. Ego excludam potius proximum αὐτῷ, quod καθαράν voci succedit, ubi αὐτοῦ pro αὐτῷ *Fl.* l) ὥςτε] *Solanus.* Libri ὡς γε.

ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. V.

λεῖν βουλόμενοι αὐτὸν καὶ δειματοῦν στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν περιεχόρευον ὑπὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες ὁ δὲ οὔτε ἔδεισε τὴν προσποίησιν αὐτῶν [m]) οὔτε ὅλως ἀνέβλεψε [n]) πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ μεταξὺ γράφων Παύσασθε ἔφη παίζοντες οὕτω βεβαίως ἐπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φὴς ἤδ' ὅς ὁ Εὐκράτης ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι εἴ γε οὕτως ἐγίγνωσκεν. 33. Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι αὐτὸς παθὼν οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας, τάχα [o]) γὰρ ἂν καὶ σὺ ὦ Τυχιάδη ἀκούων προςβιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος, ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον ἔτι νέος ὢν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποσταλεὶς ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀναπλεύσας ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον, ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά, καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη. 34. Κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματέων [p]) θαυμάσιος τὴν σοφίαν καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν Αἰγύπτιον ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειος ᾠκηκέναι μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἴσιδος. Παγκράτην ἔφη λέγεις ὁ Ἀρίγνωτος ἐμὸν διδάσκαλον ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον ἐν ὀθονίοις [q]) νοήμονα καθαρῶς [r]) ἑλληνίζοντα ἐπιμήκη σιμὸν πρόχειλον [s])

[m]) αὐτῶν] αὐτόν J. [n]) ἀνέβλεψε] Fl. mA1. Vulgo ἐνέβλεψε. [o]) τάχα] ταχὺ J. V2. L. mA1. [p]) ἱερῶν γραμματέων] ἱερῶν γραμμάτων G. ἱερωγραμματέων Fl. [q]) ἐν ὀθονίοις] ἀεί Fl. [r]) καθαρῶς] οὐ καθαρῶς Fl. quod praestat. Cf. Navig. c. 2. Deor. Concil. c. 9. . [s]) πρόχειλον] προχειλῆ Fl.

ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. V.

ἐς Κοπτόν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὴν Ἴσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ καὶ Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπι-

ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν ἤδ᾽ ὅς ἐκεῖνον τὸν Παγκράτην καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅςτις ἦν ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον ἄλλα τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον καὶ δὴ καὶ ἐπὶ κροκοδείλων ὀχούμενον καὶ συννέοντα τοῖς θηρίοις τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ καὶ συνήθης γενόμενος, ὥςτε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀποῤῥήτων καὶ τέλος πείθει με τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ᾽ αὐτοῦ μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο οὕτω διήγομεν, 35. ἐπειδὴ δὲ [t]) ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας ἢ τὸ κόρηθρον ἢ καὶ τὸ ὕπερον περιβαλὼν ἱματίοις ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει καὶ ὀψώνει καὶ ἐσκεύαζε καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει [u]) καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν, εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἅλις ἔχοι τῆς διακονίας αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπὼν ἐποίει ἄν, τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ᾽ αὐτοῦ ἐβάσκαινε γὰρ [αὐτοῦ [x])] καίτοι πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν, μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν ἐπήκουσα τῆς ἐπῳδῆς [y]) ἦν δὲ τρισύλλαβος

[t]) *οὕτω διήγομεν, ἐπειδὴ δὲ* —] V. *Matthiam* ad Eurip. T. VII. p. 377. Luc. Pseudosoph. c. 10. *ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα κατανόησιν οὐκ ἄχαριν, τὸ δὲ σπουδάζειν* —. Asinus c. 43. scribam e codice: *καὶ τοῦτο εἴχομεν ἔργον, ὁ δὲ δεσπότης ἕωθεν ἐπιθεὶς* —. Non dubito huc referre Platonis locum opinatâ sive difficultate sive depravatione notum in vulgus, Apol. Socrat. 101, 13. Bekk. *καὶ φαίνεται τοῦτον λέγειν τὸν Σωκράτην, προςκεχρῆσθαι δὲ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος* h. m.: *ac videtur Deus idcirco nominare Socratem, nempe, ut meo nomine tantum insuper utatur meque pro exemplo afferat.* Praeivit hunc usum Homerus, Il. 8, 10. *ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν*—, ubi ante dictum: *κέκλυτε — ἐμὸν ἔπος.* Odyss. II, 382. 383., quae verba crebro alibi repetuntur. [u]) *ὑπηρέτει*] *ὑπηρέτησεν* Thom. Mag. [x]) *αὐτοῦ*] om. *Fl.* 2954. [y]) *τῆς*

δημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιστόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπων κεφαλῆς εἰκάσαι. V.

σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς, καὶ ὁ μὲν ᾤχετο ἐς τὴν ἀγορὰν ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ ἔδει [z]) ποιεῖν. 36. Ἐγὼ δὲ ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι κατὰ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου λαβὼν τὸ ὕπερον σχηματίσας ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς ἐκέλευον [a]) ὑδροφορεῖν, ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὸν ἀμφορέα ἐκόμισε Πέπαυσο ἔφην καὶ μηκέτι ὑδροφόρει ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον, τὸ δὲ οὐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν ἐπαντλοῦν [b]) ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν διακόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη τὰ δὲ ἑκάτερον [c]) τὸ μέρος ἀμφορέα [d]) λαβόντα ὑδροφόρει καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο ὑδροφόροι [e]). ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς ἐπῳδῆς [f]) αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν ἔφη ὁ Δεινόμαχος οἶσθα κἂν ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου. νὴ Δί' ἦδ' ὃς ἐξ ἡμισείας γε οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ ἢν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλυσθῆναι [g]) τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην. 37. Οὐ παύσεσθε [h]) ἦν δ' ἐγὼ τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς παραδόξους ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις μή πως λάθωσιν ἡμῖν [i]) ἐμπλησθέντες δειμάτων καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων, φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν ἃ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει ποικίλης τῆς δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα. 38. Εὖγε

ἐπῳδῆς] τὴν ἐπῳδήν Fl. [z]) ἔδει] *Par.* S. Vulgo ἔδοι. δέοι *Reitzius.* [a]) ἐκέλευον] ἐκέλευσα J. [b]) ἐπαντλοῦν] ἀπαντλοῦν *Fl.* [c]) ἑκάτερον] ἑκάτερα mA1. [d]) ἀμφορέα] ἀμφορέας *Fl.* [e]) ὑδροφόροι] 2954. Vulgo οἱ διάκονοι. [f]) ἐπῳδῆς] ἐπαοιδῆς mA1. [g]) ἐπικλυσθῆναι] *Gronovius.* Libri ἐπικλεισθῆναι. [h]) οὐ παύσεσθε —;] Haec usitatissima formula habet, quocum comparari poscat in latino sermone. Horat. Sat. I, 1, 104. *Pergis* pugnantia secum frontibus adversis componere? Cicero De Republ. I, 13. *pergisne* eam Laeli artem inludere, in quâ —? Alibi: *Redde pilam: ludere pergis?* [i]) ἡμῖν] Anne praestat ὑμῖν?

ὑπέμνησας ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν, τί γάρ σοι ὦ Τυχιάδη περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ λέγω δὴ χρησμῶν καὶ θεσφάτων καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ [k]) καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τῆς σφραγῖδος [l]) καὶ οὗτος ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ οὐ λέγω μή σοι ἄπιστα [m]) δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου γε [n]) ἤκουσα ἐν Μαλλῷ τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος [o]) μοι καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμῶν καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν, εἶτα ἑξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις, ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανῄειν οἴκαδε ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ἐπιφανέστατόν τε καὶ ἀληθέστατον εἶναι καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἔπος ἀποκρινόμενον οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον παραδῷ τῷ προφήτῃ καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παράπλῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.
39. Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος ἰδὼν οἷ [p])

k) ἢ δηλαδή] In tali oratione, quum temet corrigens interrogas, debet ἦ scribi, ἢ ne potest quidem. Ut admirer *Jacobsii*, ad Achill. Tat. p. 479. et 892., de loco Andocidis judicium. Idem error est *Wolfii* ad Demosth. Leptin. p. 283. de verbis: πῶς ποτ' ἂν ἔχοιτε πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας; ἢ δῆλον ὅτι φωνὴν οὐκ ἂν ἀνάσχοισθε; atque: τῷ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν; ἢ πᾶσι πρόδηλον τοῦτο; neutrubique ἢ *Toupio* duce exarari licebat. Item ἦ praeferamus oportet, quando prolatâ prius re in universum conjectura opinioque subjicitur, veluti: σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι; Aliter placet *Jacobsio*, ad Achill. T. p. 647. et 696. In Odyss. 4, 682. apud *Wolfium* reperio male scriptum: Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν — ἢ εἰπέμεναι —; recte autem v. 708. Κῆρυξ τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται — ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ —; Ibidem v. 695., quod obiter admoneam, οὐδέ in οὐ δέ dirimo: ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀείκεα ἔργα | φαίνεται οὐ δέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. l) ἐκτυπούσης τῆς σφραγῖδος] ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγῖδα *Fl.* m) ἄπιστα] ἀπιστοῦντι G. L. n) γε] Libri τε. o) ὑπερδιαλεχθέντος] ὕπαρ διαλεχθέντος *Wesselingius.* p) οἷ] οἱ *J.*

ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐνήρχετο τῆς περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας οὐ δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν [q]) μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι διαπλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Μαλλὸν (καὶ γὰρ συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι ἔφην Λεόντιχον ἐπιζητήσων δέομαι γάρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι, ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ ἡγεῖσθε [r]) τὰ ἀνθρώπινα εἶναι καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιληψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογουμένων καὶ ἅμα λέγων ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι εἱστίων ὡς τὸ εἰκὸς αὐτοὺς [s]) καὶ ἐνεφοροῦντο τῶν ψευσμάτων. Τοιαῦτά σοι ὦ Φιλόκλεις παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἥκω νὴ τὸν Δία ὥςπερ οἱ τοῦ γλεύκους πιόντες ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα ἐμέτου δεόμενος, ἡδέως δ' ἂν ποθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον ὧν ἤκουσα ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουροῦσα, τέρατα γοῦν καὶ δαίμονας καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. ΦΙΛ. [t]) Καὶ αὐτὸς ὦ Τυχιάδη τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα [u]) τῆς διηγήσεως, φασί γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ ἴσα τῷ κυνὶ δύναται τὸ δῆγμα καὶ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνος φοβεῖται, καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τοῦ δήγματος, οὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας.

ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν ὦ φιλότης μέγα τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι λόγον ὀρθόν, ᾧ χρωμένους ἡμᾶς οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ [x]) τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

[q]) *δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν*] *δοκιμάσας Fl.* mA1. [r]) *ἡγεῖσθε*] *ἡγεῖσθαι Fl.* [s]) *αὐτούς*] Vulgo *αὑτούς*. [t]) *ΦΙΛ.*] Hoc nomen et proinde *ΤΥΧ.* infra restituit *Solanus*. In *Fl.* designatur hic (nam post non est alius personae indicium) lacunâ, ut solet. [u]) *ἀπέλαυσα*] Fl. mA1W. Vulgo *ἀπήλαυσα*. [x]) *οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ*] *μηδὲν μὴ ταράξῃ Fl.* Male. Piscatores c. 18. *θαῤῥεῖτε· οὐδὲν οὐ μὴ γένηται ἄδικον.* Dial. Marin. 6, 3. lege e cdc.: *θάῤῥει· οὐδὲν δεινὸν οὐ μὴ πάθῃς.* V. Quaest. meas p. 45. .

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΠΡΟΣ

ΗΣΙΟΔΟΝ

---

1. ΛΥΚ. Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε Ἡσίοδε καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς ἔνθεα γὰρ καὶ σεμνὰ πάντα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν, ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ ὡς διὰ τοῦτο λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνοχας θεῶν τε γενέσεις[b]) διηγούμενος ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων Χάους καὶ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ καὶ Ἔρωτος ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς καὶ παραινέσεις γεωργικὰς καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων καὶ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότου καὶ ἀμήτου καὶ πλοῦ καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων, θάτερον δὲ καὶ ὃ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ παραπολὺ καὶ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων προαγόρευσιν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ἢ τὸν Κάλχαντα ἢ τὸν Τήλεφον[c]) ἢ τὸν Πολύϊδον[d]) ἢ καὶ Φινέα μιμησάμενος οἳ μηδὲ παρὰ Μουσῶν τούτου τυχόντες ὅμως προεθέσπιζον καὶ οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις. 2. Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι, ἢ γὰρ ἐψεύσω εἰ καὶ πικρὸν εἰπεῖν οὐδ᾽[e]) ὣς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι, ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις καὶ ὑπὸ κόλπου[f]) φυλάττεις τὴν δωρεὰν οὐ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις, ἢ γέγραπται μέν σοι

a) Ad titulum. *διάλεξις*] *διάλογος Fl.* Schol. b) *γενέσεις*] *γένεσιν* VV. c) *Τήλεφον*] *Τήλεμον Valckenaerius.* d) *Πολύϊδον*] *Πολύειδον* VV. e) *οὐδ᾽ ὣς*] Sic meo periculo reposui. Vulgo *οὐχ ὡς*. Sed *οὐκ ὡς Par. II. ὡς*, ejecto *οὐχ*, VV. *Gorl. οὐχ ὣς Courierius* ad Asinum p, 243., barbare. *οὐδ᾽ ὅλως Jacobsius* post Pors. Advers. p. 290. Nunc sensus est: *ne sic quidem, tametsi id tu vel maxime affirmasti.* f) *κόλπου*]

Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λουκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. G.

ἔνθεα] *Θείῳ πνεύματι κινούμενα.* V.

καὶ τοιαῦτα [g]) πολλὰ οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωκας οὐκ οἶδα εἰς ὅν καιρόν τινα ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποσχόμεναι τὸ μὲν ἔδοσαν ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο τὴν ὑπόσχεσιν λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν καὶ ταῦτα προτέραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔπει ὑπεσχημέναι. 3. Ταῦτα οὖν παρὰ τίνος ἄλλου Ἡσίοδε ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; πρέποι [h]) γὰρ ἂν ὥςπερ οἱ θεοὶ δωτῆρες ἐάων [i]) εἰσὶν οὕτω δὲ καὶ ὑμῖν [k]) τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν μετὰ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν ἴστε [l]) καὶ λύειν ὑμῖν τὰς ἀπορίας.

4. ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μέν μοι ὦ βέλτιστε ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων ὅτι μηδέν ἐστι τῶν ἐῤῥαψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ ἴδιον ἐμὸν ἀλλὰ τῶν Μουσῶν, καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τοὺς λογισμοὺς τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν [m]) ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην λέγω δὲ τοῦ νέμειν καὶ ποιμαίνειν καὶ ἐξελαύνειν καὶ βδάλλειν καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ποιμένων ἔργα καὶ μαθήματα δίκαιος ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὐτῶν δωρεὰς οἷς τε ἂν ἐθέλωσι καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν μεταδιδόασιν. 5. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς ἀπολογίας [n]) οὐ γὰρ οἶμαι χρὴ παρὰ τῶν ποιητῶν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους ἀπαιτεῖν κατὰ τὴν [o]) συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραῤῥυὲν λάθῃ πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα καὶ τῆς εὐφωνίας ἐπεμ-

Gorlit. Vulgo κόλπον. [g]) τοιαῦτα] *Gorl.* In reliquis τὰ τοιαῦτα. [h]) πρέποι] W. Legebatur πρέπον. [i]) δωτῆρες ἐάων] *Schaeferus*, Mel. Crit. p. 59. Vulgo δοτῆρες ἑάων. [k]) ὑμῖν] *S. A*1. M. Vulgo ἡμῖν. [l]) ἴστε] ἴσθε et in margine ἴσθι B1. [m]) μέν] om. *Gorl.* [n]) ἀπολογίας] W. mA1. *Fl.* Vulgo ἀστυολογίας. [o]) τήν] om. *Fl.*

εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέρθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρόν, ἵνα περικαλλῆ τὸν λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ διὰ μηδὲν ἄλλο, ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἴ τι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. V.

ἐνῆν μέν μοι] δυνατὸν ἦν. V.

καὶ βδάλλειν] ἀμέλγειν. καὶ βδαλεὺς τὸ ἀμολγεῖον. V.

βάλλομεν, τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ᾽ ὅπως παρεδέξατο, σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν ἀφαιρῇ ἡμᾶς λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά, σκινδαλάμους[p]) δὲ καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκλέγεις καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς, ἀλλ᾽ οὐ μόνος ταῦτα σὺ οὐδὲ κατ᾽ ἐμοῦ μόνου ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ ἐμοῦ Ὁμήρου κατακνίζουσι λεπτὰ οὕτω κομιδῇ καὶ μάλιστα μικρὰ ἄττα διεξιόντες. 6. Εἰ δὲ καὶ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι ἀνάγνωθι ὦ οὗτος τὰ ἔργα μου καὶ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προτεθέσπισταί μοι τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν τε [q]) ὀρθῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων καὶ τῶν παραλελειμμένων τὰς ζημίας, καὶ τό,

Οἴσεις δ᾽ ἐν φορμῷ παῦροι δέ σε θηήσονται,

καὶ πάλιν ὅσα ἀγαθὰ περιέσται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

7. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί [r]) σοι καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν ἐπίπνοιαν[s]) αὐτὸς οὐδ᾽ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος ἡμεῖς δὲ οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν παρὰ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν περιεμένομεν [t]), ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι ὑμῶν [u]) οἱ γεωργοὶ καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ᾽ ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ θεοῦ εὐ-

[p]) σκινδαλάμους] σκινδαλμούς Ex. G. in Scholio. [q]) τῶν τε] Libri τῶν γε. [r]) εἴρηται] εἰρήσεται *Fl.* [s]) ἐπίπνοιαν] ἐπίνοιαν Fl. mA1VV. [t]) περιεμένομεν] περιμένομεν *Fl.* [u]) ὑμῶν] ἡμῶν J..

σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, σκινδαλάμους οὖν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. V.

κατακνίζουσι] κεντῶσι. V. κατατέμνουσι, καταλιποῦσι. C.

ἄττα] τινά, ἢ ἅτινα, ἢ παραπλήσια, ἢ ὀλίγα. G.

φορμῷ] Φορμὸς προκαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεισαν ἰσχάδας κομίζεσθαι. G.

καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον καὶ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. V.

θαλῆ ἔσται τὰ δράγματα ἢν δὲ αὐχμὸς ἐπιλάβῃ [x]) καὶ διψήσωσιν [y]) αἱ ἄρουραι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν καὶ ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀροῦν ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο εἰκῇ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων οὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸν στάχυν ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸν καρπόν, οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖνο μαντείας δεῖται ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ἐπιφοροίη [z]) τῆς γῆς αὐτοῖς καταπτήσεται τὰ ὄρνεα καὶ προκατεδεῖται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα. 8. Τὰ γὰρ τοιαῦτα παραινέσεις μὲν καὶ ὑποθήκας λέγων οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς ἔσται [a]) αὐτῷ [b]) ἀποπεπνιγμένος [c]) καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλώσεσθαι τὸ Ἴλιον, ταῦτα γὰρ ἡ μαντική, ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη [d]) οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων, προερῶ γὰρ καὶ προθεσπιῶ καὶ ἄνευ Κασταλίας καὶ δάφνης καὶ τρίποδος Δελφικοῦ ὅτι ἂν γυμνὸς τοῦ κρύους περινοστῇ τις ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ ἠπίαλος οὐ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαντικώτερον ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα ὡς τὸ εἰκὸς ἐπιγενήσεται καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι. 9. Ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ ἴσως παραδέχεσθαι ἄξιον ὡς οὐδὲν ᾔδεις [e]) τῶν λεγομένων ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα οὐ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα [f]) οὐ γὰρ ἂν τὰ μὲν ἐπετέλει τῶν ὑπεσχημένων [g]) τὰ δ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν.

x) ἐπιλάβῃ] λάβῃ W. y) διψήσωσιν] διψήσουσιν W. z) ἢν μὴ καλύψῃς — ἐπιφοροίη] V. *Schaeferum*, Mel. Crit. p. 87. Notavimus etiam *Popponis* nomen, ad Thucyd. P. I. Vol. I. p. 144. Tu igitur hunc quoque pervolvas, si quid bonae frugis attulerit. a) ἔσται] L. et, in quo ἔσται ab alterâ manu, quum ἐστίν ante legeretur, W. Vulgo ἐστίν. b) αὐτῷ] αὐτοῦ *Fl.* c) ἀποπεπνιγμένος] W. *Fl.* Reliqui ἀποπνιγόμενος. d) ἀνατιθείη] ἀναθείη *Gorl.* e) ᾔδεις] ᾔδεισθα *Gorl.* W. Fl. f) οὖσα] om. *Gorlit.* g) ὑπεσχημένων] ὑπισχημένων W.

ἠπίαλος] ῥιγοπύρετος. V.

ΕΥΧΑΙ

ΛΥΚΙΝΟΣ ΤΙΜΟΛΑΟΣ ΣΑΜΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

---

1. ΛΥΚ. Οὐκ ἐγὼ ’λεγον ὅτι θᾶττον τοὺς γῦπας ἕωλος νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος ἢ θέαμά τι τῶν παραδόξων Τιμόλαον διαλάθοι κἂν εἰς [a]) Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέοντα ἀπιέναι [b]) διὰ τοῦτο; οὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα.

ΤΙΜ. Τί γὰρ ἔδει καὶ [c]) ποιεῖν ὦ Λυκῖνε σχολὴν ἄγοντα πυθόμενον οὕτως ὑπερμεγέθη ναῦν καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι μίαν τῶν ἀπ’ Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ σέ τε [d]) καὶ Σάμιππον τουτονὶ μὴ κατ’ ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν ἢ ὀψομένους τὸ πλοῖον [e]).

ΛΥΚ. Νὴ Δία καὶ Ἀδείμαντος ὁ [f]) Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ’ ἡμῶν, ἀλλ’ οὐκ οἶδ’ ὅπου [g])

[a]) εἰς] ἐς *Oxon.* [b]) ἀπιέναι] παριέναι *J. V2.* [c]) καί] om. *J.* [d]) σέ τε] σφᾶς ἔτι *Ox.* [e]) πλοῖον] πλεῖον *J.* [f]) ὁ] om. *Ox.* Benc. *V. Struvium* L. L. p. 226. Alia ratio est loci Navig. c. 10. Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν Μυῤῥινούσιον —. [g]) ὅπου] ὅποι *Fl.*, haud male, ut cum ἀποπλανηθεὶς magis, quam ἐστιν hacc vox copuletur. Dial. Deor. XVII, 1. εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον.

οὐκ ἐγὼ ’λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. V.

νῦν ἐκεῖνός ἐστιν ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν, ἄχρι μὲν γὰρ τῆς νεὼς ἅμα ἤλθομεν καὶ ἀνιόντες ἐς αὐτὴν σὺ μὲν οἶμαι Σάμιππε προῄεις μετὰ σὲ δὲ ὁ [h]) *Ἀδείμαντος ἦν εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις, καί με διὰ τῆς ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν ὑποδεδεμένον ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν, τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐτὸν εἶδον οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπεὶ κατεληλύθαμεν* [i]).

2. *ΣΑΜ. Οἶσθα* [k]) *ὦ Λυκῖνε ὅπου ἡμᾶς ἀπέλιπεν* [l]); *ὁπότε οἶμαι τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς ἀναδεδεμένον ἐς τοὐπίσω τὴν κόμην ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην, εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα οἶμαι γλαφυρὸν οὕτω ἐκεῖνος θέαμα* [m]) *ἰδὼν μακρὰ* [n]) *χαίρειν φράσας τῷ Αἰγυπτίῳ* [o]) *ναυπηγῷ περιηγουμένῳ* [p]) *τὸ πλοῖον παρέστηκε δακρύων ὥςπερ εἴωθε ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά.*

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πάνυ καλὸς ὦ Σάμιππε ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἕπονται πάντες ἐλεύθεροι στωμύλοι τὸ φθέγμα παλαίστρας ἀποπνέοντες οἷς καὶ παραδακρῦσαι οὐκ ἀγεννές, οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρους εἶναι καὶ πρόχειλός ἐστι καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν καὶ ἐφθέγγετο ἐπισεσυρμένον τι καὶ συνεχὲς καὶ ἐπίτροχον Ἑλληνιστὶ μὲν ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ, ἡ κόμη δὲ καὶ ἐς τοὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος οὐκ ἐλευθέριόν [q]) *φησιν αὐτὸν εἶναι.*

h) ὁ] om. *Ox. Fl.* i) *κατεληλύθαμεν*] *Ox. Gorl.* Vulgo *κατεληλύθειμεν.* k) *οἶσθα*] *οἶσθ' οὖν Ox.* l) *ἀπέλιπεν*] *Gorl.* Ceteri *ἀπέλειπεν.* m) *ἐκεῖνος θέαμα*] *θέαμα ἐκεῖνος Ox.* n) *μακρὰ*] *μακρὰν Fl.* o) *τῷ Αἰγυπτίῳ*] *τῶν Αἰγυπτίων Ox.* p) *περιηγουμένῳ*] *περιηγμένῳ Ox.* q) *ἐλευθέριον*] *ἐλεύ-*

θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. V.
ἐνδεδεκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδυκὸς ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.
συνεσπειραμένος] συνεστραμμένος. G.

3. *TIM.* Τοῦτο μὲν εὐγενείας ὦ Λυκῖνε σημεῖόν ἐστιν Αἰγυπτίας [r]) ἡ κόμη, ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι παῖδες [s]) ἀναπλέκονται ἔς τε πρὸς τὸ ἐφηβικὸν [t]) ἔμπαλιν ἢ [u]) οἱ πρόγονοι ἡμῶν οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας ἀναδουμένους κρώβυλον [x]) ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον.

ΣΑΜ. Εὖγε ὦ Τιμόλαε ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν ὁπότε οἱ τότε συναπῴκισαν [y]).

4. *TIM.* [z]) Ἀτὰρ ὦ Σάμιππε νῦν ἀνεμνήσθην ὁπόθεν ἡμῶν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος ὅτε παρὰ τὸν ἱστὸν ἐπιπολὺ ἔστημεν ἀναβλέποντες ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων εἶτα ἐπὶ τῆς κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον [a]).

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις [b]), τί δ' οὖν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον;

θερον *Solanus.* r) *Αἰγυπτίας*] *Αἰγυπτιακῆς Ox.* *Αἰγυπτίοις Schaeferus*, Mel. Crit. p. 67. Ita in Philopseude c. 34. *τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν Αἰγύπτιον.* *Solanus* nescio quomodo *Αἰγυπτίων* malebat. s) *παῖδες*] om. *Fl.* t) *πρὸς τὸ ἐφηβικόν*] *τὸ προεφηβικόν Gorl.* u) *ἔμπαλιν ἢ*] *J. V2.* mA1. Vulgo *ἐν Παλλήνῃ.* x) *κρώβυλον*] *Ox.* Schol. *Fl. V2.* Vulgo *κρώβυλλον.* y) *συναπῴκισαν*] *Gorl.* Reliqui *συναπῳκίσθησαν.* z) *TIM.*] Lycini personam intulit *Solanus*, frustra. a) *ἐπειλημμενον*] *B1. S.* mA1. *ἀπειλημμ. Fl.* Vulgo *ἐπιλημμένον.* b) *εὖ λέγεις*] 2956. *Gorl.* Vulgo *εὖγε λέγεις.* Nusquam omnino admisisse Lucianus videtur *εὖγε λέγεις*, cui nihil usitatius illo altero *εὖ λέγεις.* Vide Praefationem.,

κρώβυλον] *Κρώβυλος εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καταλῆγον.* V. (*Εἶδος ἐμπλοκῆς. Thucyd. in I. Suidas.* C.)

τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον *)] *Τὰ νῦν κάρυα λεγόμενα παρὰ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ καὶ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί.* V.

---

*) v. *Bastium* ad Gregor. Corinth. p. 361.

ΤΙΜ. Μηδαμῶς ἀλλὰ προΐωμεν, εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο εἰ δὲ μὴ ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος καὶ δέος οὐδὲν μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποβουκοληθῇ.

ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ φίλον ἀπολιπόντας αὐτοὺς ἀπιέναι βαδίζωμεν δ' ὅμως εἰ καὶ Σαμίππῳ τοῦτο δοκεῖ.

ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ ἤν πως ἀνεῳγυῖαν τὴν παλαίστραν ἔτι καταλάβωμεν. 5. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων [c]) ἡλίκη ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς [d]) τὸ μῆκος εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου καὶ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἐς τὸν πυθμένα ᾗ βαθύτατον κατὰ τὸν [e]) ἄντλον ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι, τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν οἵῳ δὲ προτόνῳ συνέχεται [f]) ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη χρυσοῦν χηνίσκον [g]) ἐπικειμένη καταντικρὺ δὲ ἀνάλογον ἡ πρῴρα [h]) ὑπερβέβηκεν ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν, ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ καὶ τοῦ ἱστίου τὸ παράσειον [i]) πυραυγὲς

c) λόγων] *Gorl. Ox. Fl.* Vulgo τῶν λόγων. Reponenda nobis erat formula Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, quam non est, cur e Platone aliisque stabiliam, quum e Luciano exemplorum largiter suppeditet, quorum eorum praesto sunt Dial. Deor. 20, 5. Dial. Mort. 10, 12. Charon. c. 24. Nero c. 11. Bis Accus. c. 9.. Cf. Quaest. meas p. 28.. d) ἔλεγεν ὁ ναυπηγός] ἔλαχεν corrigit *Hasaeus* ac plane persuadet. *Reitzius.* Quos ego miror tam negligenter hunc legisse dialogum, ut prorsus iis e memoriâ effluxerint, quae supra c. 2. idem dixerat Samippus: μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον παρέστηκε δακρύων., ubi miro errore *Hemsterhusius* ap. Geel. p. 35. „ναυπηγῷ, inquit, καταχρηστικῶς *ut videtur pro* ναύτῃ." e) τόν] τὸ *J.* f) συνέχεται] *Ox. Fl.* Vulgo κέχρηται καὶ συνέχεται. g) χηνίσκον] *Ox.* . Vulgo χοινίσκον. h) ἡ πρῴρα] om. *Ox.*. i) παράσειον] *Fl.* Schol. πράσιον B2. ἴσως παράσημον adscriptum B1. καρχήσιον L. Vulgo παράσιον.

τοῦ ἱστοῦ τὸ παράσειον] τὸ καρχήσιον. V.

καὶ [k]) πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι καὶ στροφεῖα καὶ περιαγωγεῖς καὶ αἱ [l]) μετὰ τὴν πρύμναν οἰκήσεις θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε. 6. καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος στρατοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν, ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν, κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων, ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας τις [m]) οὖλος Ἥρων [n]) οἶμαι τοὔνομα.

ΤΙΜ. Θαυμάσιος τὴν τέχνην ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα. 7. Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο κατήγαγε [o]) τὸ πλοῖον οἷα ἔπαθον πλέοντες ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς ἔσωσεν [p]);

ΛΥΚ. Οὐκ ὦ Τιμόλαε ἀλλὰ νῦν ἡδέως [q]) ἂν ἀκούσαιμεν.

ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι χρηστὸς ἀνὴρ καὶ προσομιλῆσαι δεξιός, ἔφη δὲ ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπάραντας οὐ πάνυ βιαίῳ πνεύματι ἑβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ περιπεσόντας [r]) δεκάτῃ ἐπὶ Χελιδονέας διὰ τοῦ Αὐλῶνος [s]) ἐλθεῖν ἔνθα δὴ παρὰ [t]) μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπαντας. 8. Οἶδα δέ ποτε παραπλεύσας καὶ αὐτὸς Χελιδονέας ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα καὶ μάλιστα περὶ τὸν Λίβα ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ Νότου κατ' [u]) ἐκεῖνο γὰρ δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος (ἀπόξυροι [x])

[k]) καί] om. *Ox.* [l]) αἱ] om. *S.* [m]) τις] ex 2956. *Gorl.* [n]) Ἥρων] Ἥρων *Ox.* [o]) κατήγαγε] κατήγαγον *Fl.* mA1. *Gorl.* [p]) ἔσωσεν] ἔπλασεν *Ox.* ἔσωζεν B1. 2. [q]) ἡδέως] *Ox. Gorl.* Vulgo ἡδέως δ'. [r]) περιπεσόντας] ex 2956. [s]) διὰ τοῦ Αὐλῶνος] om. *Gorl.* [t]) παρά] *Ox. Fl. J. V2.* Vulgo περί. [u]) κατ'] *Fl.* L. mA1. Vulgo μετ'. [x]) ἀπόξυροι] ἀπόξηροι *Ox. Fl.*

κάμακι] Κάμαξ, χάραξ· ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. V.

δέ εἰσι πέτραι καὶ ὀξεῖαι παραθηγόμεναι τῷ κλύσματι) καὶ φοβερωτάτην ποιεῖ τὴν κυματωγὴν[y]) καὶ τὸν ἦχον μέγαν καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ. 9. Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καταλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης καὶ ζόφου ἀκριβοῦς ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα Διοσκούρων τὸν ἕτερον ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ καὶ κατευθῦναι τὴν ναῦν ἐπὶ τὰ λαιὰ ἐς τὸ πέλαγος[z]) ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην, τοὐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς Ἐτησίας[a]) πλαγιάζοντας[b]) ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω οὓς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας ὑπὲρ τὸν Μαλέαν[c]) πλεύσαντας ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ.

ΛΥΚ. Νὴ Δία θαυμάσιόν τινα[d]) φῂς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα ἢ τοῦ Νηρέως ἡλικιώτην ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τῆς ὁδοῦ. 10. Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι;

ΤΙΜ. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός, ἐμβοήσωμεν[e]) οὖν, Ἀδείμαντε σέ φημι τὸν Μυῤῥινούσιον[f]) τὸν Στρομβίχου[g]).

ΛΥΚ. Δυοῖν[h]) θάτερον ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν ἢ ἐκκεκώφωται Ἀδείμαντος γὰρ οὐκ ἄλλος τίς ἐστι πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ καὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ βάδισμα ἐκείνου καὶ ἐν χρῷ ἡ[i]) κουρά, ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸν περίπατον ὡς καταλάβωμεν

y) κυματωγὴν] κυμαγωγὴν Coll. *Gorl.* In Timone c. 56. κυματωγῆς et Hermot. c. 84. κυματωγὴν jure restituta sunt. z) ἐς τὸ πέλαγος] om. *Oxon.* a) Ἐτησίας] Ἐτησίους *Ox. Fl.* b) πλαγιάζοντας] πλησιάζοντας 2956. c) Μαλέαν] *Ox. Fl.* P. mA1. Vulgo *Μαλέα.* d) τινα] τι *Ox.* e) ἐμβοήσωμεν] *Ox.* Reliqui ἐκβοήσωμεν. f) Μυῤῥινούσιον] Μυρινούσιον *Ox.* g) Στρομβίχου] 2956. *Gorl.* Fl. Fr. Στρομμίχου *Ox.* Vulgo Στροβίχου. Vide *Bastium*, Epist. Crit. p. 57. — Ceterum in c. *Gorlit.* Timolaus ulterius pergit usque ad verba οὐκ ἄλλος τίς ἐστι. h) δυοῖν] δυεῖν *Fl.* 2956. *Gorlit.* . i) ἡ] om. H2.

αὐτόν. 11. *Ἢν μὴ τοῦ ἱματίου λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν ὦ Ἀδείμαντε οὐχ ὑπακούσεις ἡμῖν ἐμβοῶσιν*[k]) *ἀλλὰ καὶ φροντίζοντι ἔοικας ἐπὶ συννοίας τινὸς οὐ μικρὸν οὐδ᾽ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ὡς δοκεῖς ἀνακυκλῶν.*

ΑΔΕΙΜ. Οὐδὲν ὦ Λυκῖνε χαλεπὸν ἀλλά με κενή[*]) *τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα παρακοῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν ἀτενὲς πρὸς αὐτὴν ἅπαντι τῷ*[l]) *λογισμῷ ἀποβλέποντα.*

ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν εἰ μή τίς ἐστι τῶν πάνυ ἀποῤῥήτων, καίτοι ἐτελέσθημεν ὡς οἶσθα καὶ στέγειν[m]) *μεμαθήκαμεν.*

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ᾽ αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς, οὕτω γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν δόξει[n]) *τὸ φρόντισμα.*

ΛΥΚ. Μῶν ἐρωτικόν[o]) *τί ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις ἀλλ᾽ ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τετελεσμένοις.*

12. *ΑΔΕΙΜ. Οὐδὲν ὦ θαυμάσιε τοιοῦτον ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην ἣν κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ*[p]) *καλοῦσι καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς περιουσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστητε.*

ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο κοινὸς Ἑρμᾶς φασι καὶ ἐς μέσον κατατίθει φέρων τὸν πλοῦτον ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας τῆς Ἀδειμάντου τρυφῆς.

[k]) *ἐμβοῶσιν*] *βοῶσιν J.* [*]) *κενή*] Vulgo *καινή.* [l]) *τῷ*] om. *Ox..* [m]) *στέγειν*] *σέγ᾽ ἂν Ox.* [n]) *δόξει*] *δόξῃ Ox..* [o]) *Μῶν ἐρωτικόν*] *τῶν ἐρωτικῶν Ox.* [p]) *παλαιοὶ*] mA1VV. *Gorl.* Schol. Vulgo *πολλοί.*

ἐτελέσθημεν] *Ὡς μόνον ἀποῤῥήτου ὄντος τῷ τὰ μυστήρια ἀμυήτῳ ἐξειπεῖν. τοῦτο οὖν αὐτοῦ ἀποκλείοντος, φησὶν ὡς οὐκ ἐξόν σοι οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥητον, εἴγε καὶ οὐ δεῖ τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, ἐν ἀκινδύνῳ σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίσταται, μεμυήμεθα γὰρ καὶ αὐτοὶ, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς.* V.

κενὴν μακαρίαν] *Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην καὶ εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἐγρηγορούντων εὐθυμίαν, εἴτε καὶ καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν.* V.

ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσει ἐπεὶ σὲ ὦ Λυκῖνε κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές, περιμετροῦντος γάρ μου τῆς ἀγκύρας τὸ μέγεθος[q]) οὐκ οἶδ᾽ ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε. 13. Ἰδὼν δ᾽ ὅμως τὰ πάντα ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην ἀποφέρει[r]) ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ᾽ ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι Δώδεκα ἔφη Ἀττικὰ τάλαντα εἰ πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοὐντεῦθεν οὖν ἐπανιὼν ἐλογιζόμην εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα εὖ ποιῶν τοὺς φίλους καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων εἶτα ἐκ τῶν δώδεκα ἐκείνων ταλάντων οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ποικίλην τὴν παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐκείνην τὴν πατρῴαν ἀφεὶς[s]) καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας καὶ ζεύγη καὶ ἵππους, νυνὶ δὲ ἤδη[t]) καὶ ἔπλεον ὑφ᾽ ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τῶν ἐπιβατῶν φοβερὸς τοῖς ναύταις καὶ μονονουχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος, ἔτι δέ μοι τὰ κατὰ τὴν ναῦν εὐθετίζοντι καὶ ἐς λιμένα πόῤῥωθεν ἀποβλέποντι ἐπιστὰς ὦ Λυκῖνε κατέδυσας τὸν πλοῦτον καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος οὐρίῳ[u]) τῆς εὐχῆς τῷ[x]) πνεύματι.

14. *ΛΥΚ.* Οὐκοῦν ὦ γενναῖε λαβόμενός μου ἄπαγε πρὸς τὸν στρατηγὸν ὥς τινα πειρατὴν[y]) ἢ καταποντιστὴν ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι καὶ ταῦτα ἐν γῇ κατὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ, ἀλλ᾽ ὅρα ὅπως παραμυθήσομαί σου τὸ πταῖσμα, πέντε γὰρ εἰ βούλει καλλίω καὶ μείζω τοῦ Αἰγυπτίου πλοίου[z]) ἤδη ἔχε καὶ τὸ μέγιστον οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα, καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ᾽ ἔτος ἕκαστον σιταγωγείτωσαν[a]) σιταγωγίαν εἰ καὶ[b])

q) *μέγεθος*] *πάχος Ox. Fl.* 2956. *Gorlit.* . r) *ἀποφέρει*] om. *Oxon.* . s) *ἀφεὶς*] *ἀφ᾽ ἧς Fl.* . t) *ἤδη*] om. *Ox.* u) *οὐρίῳ*] *Ox.* Vulgo *οὐρείῳ*. x) *τῷ*] om. *Oxon.* y) *πειρατήν*] *πειραστὴν Ox.* . z) *πλοίου*] *J.* Vulgo *πλοῖα*. Vide supra p. 178. . a) *σιταγωγείτωσαν*] *J.* mA1. *Gorl.* . Vulgo *σιταγωγείτω*. b) *εἰ καί*] *Solanus.* Vulgo tantum *καί*, quod et ipsum om. *Gorl.* .

πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] *Ναυτικά.* V.

ὦ ναυκλήρων ἄριστε δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος, ὅς [c]) γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουΐ δεσπότης ὢν παρήκουες βοώντων εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα καὶ ἀνώλεθρα οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους, σὺ μὲν οὖν εὐπλόει [d]) ὦ βέλτιστε ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀνακρίνοντες εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον τὴν Ἶσιν τις εἶδεν [e]).

15. *ΑΔΕΙΜ.* Ὁρᾷς; διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν, ὥςτε ἐπιστὰς μικρὸν ἔστ' ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ἐπὶ τῆς νεώς, πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις προςλαλεῖν ἢ ὑφ' ὑμῶν καταγελᾶσθαι.

ΛΥΚ. Μηδαμῶς ἐπεὶ συνεμβησόμεθά [f]) σοι καὶ αὐτοὶ ὑποστάντες.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν ἀποβάθραν [g]) προειςελθών.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προςνηξόμεθα ὑμῖν, μὴ γὰρ οἴου σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι μήτε πριαμένῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ, ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν; καίτοι πρῶτον [h]) καὶ ἐς Αἴγιναν ἐπὶ τὴν τῆς Ἐνοδίας τελετὴν [i]) οἶσθα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν καὶ οὐδὲν ἐδυςχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας, νῦν δὲ ἀγανακτεῖς εἰ συνεμβησόμεθά σοι καὶ τὴν ἀποβάθραν προειςελθὼν ἀφαιρεῖς, ὑπερμαζᾷς γε [k]) ὦ Ἀδείμαντε καὶ ἐς τὸν

c) ὅς] *Guyetus. Fl.* et fortasse 2956. Vulgo ὡς. d) σὺ μὲν οὖν εὐπλόει] In Dial. Mort. X, 10. εὐπλοῶμεν vulgo in εὖ πάθωμεν depravatum fuit. e) εἶδεν] 2956. Vulgo οἶδεν. f) συνεμβησόμεθα] συμβησόμεθα *Fl.* . g) ἀποβάθραν] ὑποβάθραν *Oxon.* . h) πρῶτον] πρώην *Jacobsius.* Sic Καίτοι πρώην est Bis Accus. c. 25. . i) τελετήν] ἑορτήν *Ox.* k) γε] γάρ Th. Mag. Schol.

καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

ὑπερμαζᾷς γάρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἄγαν πενίας ἀρξαμένων πλουτεῖν, ἔπειτα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι

κόλπον οὐ πτύεις οὐδὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς, οὕτως ἐπῆρέ σε ἡ οἰκία [l]) ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα καὶ τῶν ἀκολούθων [m]) τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὦ 'γαθὲ πρὸς τῆς Ἴσιδος κἂν τὰ Νειλῷα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου ἢ μύρον ἀπὸ τοῦ Κανώπου ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος, εἰ δὲ [n]) ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τῶν πυραμίδων μίαν.

16. ΤΙΜ. Ἅλις παιδιᾶς ὦ Λυκῖνε ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας πολλῷ τῷ γέλωτι ἐπικλύσας τὸ πλοῖον ὡς ὑπέραντλον εἶναι καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιῤῥέον; καὶ ἐπείπερ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ διελόμενοι τετραχῇ τὴν ὁδὸν κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕκαστος σταδίους αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν, οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ τε κάματος λάθοι καὶ ἅμα εὐφρανούμεθα ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἑκουσίῳ περιπεσόντες ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσοντι ἡμᾶς, παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς καὶ οἱ θεοὶ πάντα ὑποκείσθωσαν [o]) παρέξοντες εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται, τὸ δὲ μέγιστον ἐπίδειξις ἔσται [p]) τὸ πρᾶγμα ὅστις ἂν [q]) ἄριστα χρήσαιτο [r]) τῷ πλούτῳ καὶ τῇ εὐχῇ, δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας ἐγένετο [s]).

l) ἡ οἰκία] *Ox.* Vulgo καὶ ἡ οἰκία. Cf. Eurip. ap. Nostr. Necyom. c. I. Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον. m) ἀκολούθων] ἀκολουθούντων *Fl.* n) εἰ δὲ] *Oxon.* εἴ γε καὶ *Gorl.* Vulgo εἰ δὲ καί. Jam tu cum hisce: εἰ δὲ ἡ ναῦς ἠδύνατο, καὶ τῶν πυραμίδων μίαν contendas pervelim Dial. Mort. V, 1. — ἄλλα τοσαῦτα εἰ δὲ οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, ubi in libris est εἴ γε, perverse. Adde Alexandrum c. 39. — καὶ περιπλοκαί, εἰ δὲ μὴ πολλαὶ ἦσαν αἱ δᾷδες, τάχ' ἄν τι καὶ τῶν ὑπὸ κόλπου ἐπράττετο. Navigium c. 21. — εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς διακόνους αὐτούς. De Merc. Cond. c. 33. Eunuch. c. 10. Philops. c. 16. Conviv. c. 1. o) ὑποκείσθωσαν] ἀγωνίσθωσαν *Oxon.*. p) ἔσται] ἔστω mA1VV. . q) ἂν] om. *Oxon.* . r) χρήσαιτο] χρήσεται *Oxon. Fl.* mA1. s) ἐγένετο] ἐγένητο *Oxon.*

τέως ἐνορώντων καὶ ὑπεροπτικὸν, ὅθεν καὶ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ εὐπορηκότος. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τὸν κόλπον πτύειν, οὓς καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκωπτικῶς ὀνομάζει. V.

17. *ΣΑΜ.* *Καλῶς ὦ Τιμόλαε καὶ πείθομαί σοι καὶ ὅταν ὁ καιρὸς καλῇ*[t]*) εὔξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ, εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται οὐδὲ ἐρωτᾶν οἴμαι ὅς γε δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸν ἕτερον πόδα ἔχει, χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν.*

ΛΥΚ. *Ἀλλὰ πλουτῶμεν*[u]*) εἰ τοῦτο ἄμεινον μὴ καὶ βασκαίνειν ἐπὶ*[x]*) ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ.*

ΑΔΕΙΜ. *Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξεται;*

ΛΥΚ. *Σὺ ὦ Ἀδείμαντε εἶτα μετὰ σὲ οὑτοσὶ Σάμιππος εἶτα Τιμόλαος ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψομαι τῇ εὐχῇ καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε παραδραμών.*

18. *ΑΔΕΙΜ.* *Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τῆς νεώς, ἀλλ' ἐπείπερ*[y]*) ἔξεστιν ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ*[z]*) ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν, ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα ἐμὰ καὶ ὁ φόρτος οἱ ἔμποροι αἱ γυναῖκες οἱ ναῦται καὶ ἄλλο εἴ τι*[a]*) ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων.*

ΣΑΜ. *Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηῒ*[b]*).*

ΑΔΕΙΜ. *Τὸν παῖδα φὴς ὦ Σάμιππε τὸν κομήτην, κἀκεῖνος οὖν ἔστω ἐμός, ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς ἔνδον*[c]*) ἐστὶν οὗτος ὁ*[d]*) ἀριθμὸς ἅπας χρυσίον ἐπίσημον γινέσθω*[e]*) τοσοῦτοι Δαρεικοί.*

t) *καλῇ*] *καλεῖ Fl.* mA1.. u) *πλουτῶμεν*] *πλουτοῖμεν Gorl.*. x) *ἐπί*] *ἐν J.* . y) *ἐπείπερ*] *J. Gorlit.* Vulgo *εἴπερ.* z) *ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ*] h. e. *precando novas opes ad illas prius expetitas admetiar.* Luc. Timon. c. 57. *φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κονδύλων ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ.*, ubi fallitur *Hemsterhusius.* a) *εἴ τι*] *ὅ,τι Ox. Fl.* b) *λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ*] Haec verba nemo intellexit praeter unum *Wielandum.* Samippus enim loquitur in hanc sententiam: *Non animadvertis, esse tibi in navi bonum ceteris omnibus longe praestantius* (*τὸ ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων*). Noster Lexiphan. c. 22. *ἐλελήθεις σεαυτὸν — ἐοικώς.* De Saltat. c. 1. *λέληθας σεαυτὸν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν κατηγορῶν.*, ubi *Reitzius* aptos ineptis locis temperavit more suo. c) *ἔνδον*] ex *Oxon.*. d) *ὁ*] om. *Oxon.*. e) *γινέσθω*] *Oxon.* Vulgo *γενέσθω.* Dial. Deor. 25, 3. *αἴγειροι γιγνέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει.*, ubi lectio *γενέσθωσαν* itidem aliquanto est vilior.

19. *ΛΥΚ.* Τί τοῦτο ὦ Ἀδείμαντε; καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον οὐ γὰρ ἴσον βάρος πυροῦ καὶ ἰσαρίθμου [f]) χρυσίου.

ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει ὦ Λυκῖνε ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ τὴν Πάρνηθα ἐκείνην εἰ θέλοις ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε κἀγὼ σιωπήσομαί σοι.

ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην ὡς μὴ ἀπολέσθαι ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα μέτρια τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον ἀποπνιγήσεται ἄθλιον νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον.

ΤΙΜ. Θάῤῥει ὦ Λυκῖνε οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ νομίζεις κιθαρῳδὸν μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἐπὶ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ;

ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ Τιμόλαε μιμῇ Λυκῖνον καὶ ἐπιμετρεῖς τῶν σκωμμάτων καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος;

20. *ΤΙΜ.* Ἄμεινον γὰρ [g]) ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου μετατιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ.

ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις καὶ [h]) ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον ὅς ἐστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου, εὐθὺς οὖν κατὰ τὸν Ἡσίοδον οἶκος τὸ πρῶτον ὡς ἂν ἐπισημότατα [i]) οἰκοίην καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ [k]) καὶ ἐν

[f]) ἰσαρίθμου] *Gorl.* Scribebatur τοῦ ἰσαρίθμου. [g]) γὰρ] om. *Gorl.* . [h]) καί] ex 2954. 2956. Ox. *Gorl.* . [i]) ἐπισημότατα] ἐπισημότατον *Fl.* mA1. . [k]) ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ] ὅσα καὶ Λιθοῖ *Oxon.* ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ Λιθοῖ **Fl.** ὅσα θύμον καὶ λίθοι 2954. 2956.

καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτην φησὶ τὸν τῆς Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τοῦ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

Ἐλευσῖνι ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγώνων εἵνεκα εἴ ποτε δή [l]) τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον καὶ ὅλως εἴ πού τι ἤ [m]) συνηρεφὲς ἢ ἔνυδρον ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔστω, ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κοῦφα ὡς τὰ Ἐχεκράτους ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν.

21. ΛΥΚ. Εἶτα πῶς ὁ [n]) οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος;

ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν, ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς ποιήσομαι [o]) καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς, εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς διακόνους αὐτούς.

ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ ὥσπερ τῷ Μίδᾳ καὶ ὁ ἄρτος σοι καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ.

ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον ὦ Λυκῖνε μετ' ὀλίγον ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς. 22. Ἐσθὴς ἐπὶ τούτοις ἁλουργὶς καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρ●τατος ὕπνος ἐφ' ὅσον ἥδιστος φίλων πρόσοδοι καὶ δεήσεις καὶ τὸ ἅπαντας ὑποπτήσσειν καὶ προσκυνεῖν καὶ οἱ μὲν ἕωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι θυρωροὶ ἑπτὰ ἐφεστῶτες [p]) εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν οἷα νῦν αὐτοὶ [q]) ποιοῦσιν, ἐγὼ δὲ ὁπόταν δόξῃ προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψοιμι ἐνίους εἰ δέ τις πένης οἷος ἦν ἐγὼ

[l]) δή] δέ Fl. . [m]) ἤ] *Jacobsius.* Libri ἢ. [n]) ὁ] ex *Oxon.* . [o]) ποιήσομαι] om. *Oxon.* . [q]) ἐφεστῶτες] ἑστῶτες mA1. [q]) αὐτοί] εὐθύ *Oxon.*

οὐ σκύφον ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος] Τῷ γὰρ Σισύφῳ πέτρον ἐν ᾅδου ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. V.

πρὸ τοῦ θησαυροῦ φιλοφρονήσομαι τοῦτον καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται οἱ πλούσιοι ὁρῶντες ὀχήματα ἵππους καὶ παῖδας ὡραίους ὅσον διςχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας ὅ,τι περ τὸ ἀνθηρότατον. 23. Εἶτα δεῖπνα ἐπὶ χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος καὶ οὐ κατ' ἐμέ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας ἔλαιον δὲ [r]) ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον καὶ ὄψα πανταχόθεν καὶ σύες καὶ λαγὼς καὶ ὅσα πτηνὰ ὄρνις ἐκ Φάσιδος καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός, οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα σοφισταί τινες περὶ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες, εἰ δέ τινι προπίοιμι σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα. 24. Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι [s]) δηλαδὴ ἅπαντες καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον ἢ τὸν σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους, τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα ὑπῆρξεν [t]) ἂν αἱ μὲν διανομαὶ κατὰ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατὸν τῷ δὲ μετοίκῳ ἥμισυ [u]) τούτων δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα καὶ βαλανεῖα καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸ Δίπυλον ἥκειν κἀνταῦθά που λιμένα εἶναι ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον ὁρμεῖν [x]) καταφανὲς ὂν [y]) ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ. 25. Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους ἐπισήμου [z]) χρυσίου παραμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἂν Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας Λυκίνῳ δὲ χοίνικα ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην ὅτι λάλος ἐστὶ καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. Τοῦτον ἐβουλόμην βιῶναι τὸν βίον

r) δὲ] om. Gorlit. . s) Ἶροι] Gorlit. Ἶροι καὶ πτωχοί Oxon. Vulgo Ἶροι καὶ προσαῖται. t) ὑπῆρξεν] ὑπῆρχεν Oxon. Fl. u) ἥμισυ] "στ^χ· γ Ox. . x) ὁρμεῖν] ὁρμᾶν Ox. . y) καταφανὲς ὂν] καταφανὴς ὢν Ox. κατ. ὂν J. z) ἐπισήμου] om. Ox. .

οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ὃν Φάλερνόν φασι. τῆς κάτω δὲ Ἰβηρίας τῆς πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἰχθύηρα ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης οὐ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παρευδοκιμοῦντας. V.

πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν καὶ τρυφῶν καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. ΛΥΚ. Οἶσθα οὖν ὦ Ἀδείμαντε ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ πᾶς [a]) οὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται καὶ ἢν ἐκείνη ἀποῤῥαγῇ πάντα οἴχεται καὶ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς ἔσται [b]);

ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις ὦ Λυκῖνε;

ΛΥΚ. Ὅτι ὦ ἄριστε ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν, τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τῆς χρυσῆς τραπέζης πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ ταὼ ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει γυψὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲν αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Πολυκράτην πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων. 27. Ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό γε [c]) ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τῶν πλουσίων κακοδαιμόνως διάγοντας ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων τοὺς μὲν οὐδὲ βαδίζειν δυναμένους ἐνίους δὲ τυφλοὺς ἢ τῶν ἐντοσθίων [d]) τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἕλοιο πλουτῶν δὶς τοσοῦτον πλοῦτον ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνος εὖ οἶδα κἂν μὴ εἴπῃς ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς οἶδα [e]) μετὰ τοῦ πλούτου καὶ [f]) λῃστὰς καὶ φθόνον καὶ μῖσος παρὰ τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἵων σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται;

ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ σύ [g]) μοι ὦ Λυκῖνε ὑπεναντίος ὥστε οὐδὲ [h]) τὴν χοινικίδα [i]) ἔτι λήψῃ ἐς τέλος μου τῆς εὐχῆς ἐπηρεάζων.

[a]) πᾶς] *P. Fl. V2.* Vulgo *παῖς.* [b]) ἔσται] *ἔστιν Ox.* [c]) τό γε] Libri *τό τε.* [d]) ἐντοσθίων] *ἐντοσθιδίων J. Gorlit.* . [e]) οἶδα] om. *Oxon.* . [f]) καί] *ἢ Ox. Fl.* . [g]) σύ] *σοι Par.* [h]) οὐδέ] Legebatur *οὔτι.* [i]) χοινικίδα] *χοίνικα J.* .

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων ἀναδύῃ καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλὰ σὺ ἤδη ὁ Σάμιππος εὔχου.

28. ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ ἠπειρώτης γάρ εἰμι Ἀρκὰς ἐκ Μαντινείας ὡς ἴστε ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαί μοι [k]) γενέσθαι ἤν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς θεοὺς θησαυρὸν αἰτῶν καὶ μεμετρημένον χρυσίον ἀλλὰ δύνανται γὰρ ἅπαντα [l]) οἱ θεοὶ καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα καὶ ὁ [m]) νόμος τῆς εὐχῆς ὃν Τιμόλαος ἔθηκε φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἢ Πτολεμαῖος ἢ Μιθριδάτης ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς ἦρξεν ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν εἶτα κατ' ὀλίγον τριακόσιοι προσιόντες ἡμῖν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ [n]) εἶτα χίλιοι καὶ μετ' οὐ πολὺ μύριοι καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας τὸ [o]) ὁπλιτικὸν ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους. 29. Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων [p]) ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι καὶ πράγμασι χρῆσθαι, ὡς τοῦτό γε [q]) αὐτὸ ἤδη μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων ἅτε ἀρετῇ προχειρισθέντα ὑπὸ [r]) τῆς στρατιᾶς ἄρχειν οὐ κληρονόμον γενόμενον ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν [s]), ἐπεὶ τῷ Ἀδειμάντου

k) *ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαί μοι γενέσθαι*] Infra c. 41. *οὐκ αἰτήσομαι.* Hic autem *μοι* a libris abest omnibus, sed jure hanc requirebat voculam *Courierius*, ad Asinum p. 227., qui conjecit: *οὐκ αἰτήσω μοι.* Cf. Hermot. c. 25. *οὐκ ἔστιν ὅ,τι ἄν μοι πρὸ τούτων εὐξαίμην γενέσθαι.* Tyrannic. c. 3. *ἐγὼ μὲν οὖν καὶ περιττότερόν τι ἐπὶ τούτοις ᾠμην γενήσεσθαί μοι παρ' ὑμῶν.* Abdicat. c. 14. *οὐ δίκαιον οὖν τοιαύτην μοι γενέσθαι ἀντ' ἐκείνων τὴν ἀμοιβήν.* Jup. Confut. c. 1. *ἓν δὲ καὶ τοῦτο ῥᾷστον ἐβουλόμην παρὰ σοῦ μοι γενέσθαι.* Ibid. c. 5. — *εὐχόμενοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τἀγαθά.* Anachars. c. 15. — *ἄν τις εὔξαιτο γενέσθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν.* Parasitus c. 44. *εὔχεται γενέσθαι αὐτῷ.* l) *ἅπαντα*] *πάντα Ox.* . m) *ὁ*] om. *Oxon.* n) *ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ*] *Ox.* Ceteri *ἄλλοι ἐπ' ἄλλους.* o) *τό*] om. *Ox.*. p) *ἄρχων*] Locum puto corruptum. q) *γε*] om. *Ox.*. r) *ὑπό*] ex *Oxon.*. s) *ἄλλου — βασιλείαν*] Haec omnia om. *Oxon.*.

θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ ὅμοιον ἡδὺ ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν.

ΛΥΚ. Παπαὶ ὦ Σάμιππε οὐδὲν μικρὸν ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύ γε ᾔτησας ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης ἄριστος δὴ προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων, τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα, πλὴν ἀλλὰ βασίλευε καὶ ἡγοῦ τῶν στρατιωτῶν καὶ διακόσμει τό τε ἱππικὸν καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας, ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἵ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες ἐξ Ἀρκαδίας [t]) ἢ ἐπὶ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

30. *ΣΑΜ.* Ἄκουε ὦ Λυκῖνε μᾶλλον δὲ εἴ σοι φίλον ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφανῶ.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς ὦ βασιλεῦ χάριν οἶδά σοι καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν προσκυνῶ σε περιαγαγὼν ἐς τοὐπίσω τὼ χεῖρε τιμῶν [u]) τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν καὶ τὸ διάδημα σὺ δὲ τῶν ἐῤῥωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον, ἐγὼ γάρ σοι δεινῶς [x]) ἄφιππός εἰμι καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ δέδια τοίνυν μὴ τοῦ σαλπικτοῦ ἐποτρύνοντος καταπεσὼν ἔγωγε συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος ὢν [y]) ἐξενέγκῃ με τὸν χαλινὸν ἐνδακὼν ἐς μέσους τοὺς πολεμίους ἢ δεήσει καταδεθῆναί με πρὸς τὸ ἐφίππειον εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω καὶ ἔχεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

31. *ΑΔΕΙΜ.* Ἐγώ σοι ὦ Σάμιππε ἡγήσομαι τῶν ἱππέων Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω, δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου.

[t]) ἐξ Ἀρκαδίας] ἐξαρδίας Ox.. [u]) τιμῶν] τεμών Ox..
[x]) δεινῶς] δεινός Ox.. [y]) ὢν] ὂν Ox.

πρὸς τὸ ἐφίππειον] Τὴν ἀστράβην φησὶν ἤτοι τὴν ἐφεστρίδα, ἣν νῦν σέλλαν καλοῦσι. V.

ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα ὦ Ἀδείμαντε τοὺς ἱππέας εἰ δέξονταί [z]) σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι, ὅτῳ δοκεῖ ὦ ἱππεῖς Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα πάντες ὡς ὁρᾷς ὦ Ἀδείμαντε [a]) ἐχειροτόνησαν ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν, οὑτοσὶ δὲ Τιμόλαος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τετάξεται, ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Περσῶν ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρῶσι [b]). 32. Προΐωμεν [c]) δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου διὰ τῆς ὀρεινῆς ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διΐ, κἀπειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα [d]) χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις οὖσιν ἀλλ' ἀκονιτὶ [e]) κρατοῦμεν [f])) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς καὶ τὰ πλοῖα διαρκῆ [g]) καὶ τἄλλα πάντα) διαβάλλωμεν [h]) τὸν Αἰγαῖον ἐς [i]) τὴν Ἰωνίαν, εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας εἶτα Λυκίας καὶ Παμφυλίας καὶ Πισίδων καὶ τῆς παραλίου καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. ΛΥΚ. Ἐμὲ ὦ βασιλεῦ εἰ δοκεῖ σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε, δειλὸς γάρ εἰμι καὶ τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν μάχιμα φῦλα καὶ τὴν τοξικὴν εὔστοχα ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ

[z]) δέξονται] δέξωνται *Fl.* [a]) ὦ Ἀδείμαντε] ὦ Σάμιππε 2954. *Gorlit.*, in quo posteriore personarum descriptio haec est: *ΑΔΕΙΜ.* πάντες — ἐχειροτόνησαν. *ΣΑΜ.* Ἀλλὰ σὺ μὲν cet. . [b]) συμπαρῶσι] *Gorlit.* Vulgo συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς βούλωνταί τινας. *Ox.* συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς τινας βούλονται. [c]) προΐωμεν] προσίωμεν mA1. [d]) τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα] τὰν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἤδη 2954. 2956. *Gorl.*. [e]) ἀκονιτί] *S. Am.* Vulgo ἀκονητί. [f]) κρατοῦμεν] *Ox. Fl.* mA1. 2954. 2956. *Gorlit.* Vulgo κρατήσομεν. [g]) διαρκῆ] διαρχῆ *Ox.* [h]) διαβάλλωμεν] *Solanus.* Libri διαλάβωμεν. [i]) ἐς] καὶ Ox. .

Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρου τοῦτο τῆς ἱστορίας, κἀκεῖνος γὰρ περαιούμενος τὸν Ἑλλήσποντον ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Ἀντίπατρον ἀνθ' αὐτοῦ καταλείπει. V.

τῆς Ἑλλάδος μή με καὶ διαπείρῃ τις οἰστῷ ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ περὶ Σοῦσα [k]) ἢ Βάκτρα ἡγούμενόν σοι [l]) τῆς φάλαγγος.

ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις ὦ Λυκῖνε τὸν κατάλογον δειλὸς ὤν, ὁ δὲ νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλὴν εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν, ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐφράτην [m]) ἤδη ἐσμὲν καὶ ὁ ποταμὸς ἔζευκται καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν [n]) ἔχει καὶ πάντα ὕπαρχοι κατέχουσιν ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ καὶ τὴν Παλαιστίνην εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι σὺ πρῶτος ὦ Λυκῖνε διάβαινε τὸ [o]) δεξιὸν ἄγων εἶτα ἐγὼ καὶ μετ' ἐμὲ οὑτοσὶ [p]) Τιμόλαος, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ ὦ Ἀδείμαντε, 34. καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντηκεν ἡμῖν πολέμιος ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [q]) ἐνεχείρισαν [r]) καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα [s]) ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τῶν τειχῶν καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν, ὁ βασιλεὺς δὲ [t]) περὶ Κτησιφῶντα [u]) διατρίβων ἤκουσε τὴν ἔφοδον εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, ἀπαγγέλλουσι δ' οὖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν ἤδη [x]) μυριάδας τοῦ μαχίμου συνειλέχθαι καὶ τούτων εἴκοσιν ἱπποτοξότας [y]) καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος πάρεστιν [z]) οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων ἀλλ' ἐκ τῶν πλησίον [a]) καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας κατέλεξε [b]), καιρὸς οὖν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ,τι χρὴ ποιεῖν.

k) *Σοῦσα*] om. Ox. et statim habet *Βάκρα.* l) *ἡγούμενόν σοι*] *ἡγουμένου σου Ox.* m) *Εὐφράτην*] *Ἐφράτην Ox.* . n) *ἡμῖν*] om. *Gorl.* o) *τό*] *τόν Ox.* . p) *οὑτοσί*] *ὁ Gorl.* . q) *ἄνθρωποι*] *οἱ ἄνθρ. Schaeferus* ad Gregor. Corinth. p. 49. . Ego potius crasi utendum censeo ut hic ita in similibus locis, Patriae Encom. c. 1. *νομίζουσιν ἄνθρωποι.* Ib. c. 7. *συλλέγουσιν ἄνθρωποι.* Demosth. Enc. c. 35. atque c. 38. *ἄνθρωπος.* Piscator. c. 47. *ἀνήρ.* et saepe alibi. r) *ἐνεχείρισαν*] *ἐνεχείρησαν Ox.* s) *Βαβυλῶνα*] *Βαβυλῶνι* Ox. t) *δέ*] om. *Fl.* u) *Κτησιφῶντα*] *Κτησιφῶντος Ox.* . x) *ἤδη*] om. *Ox.* . y) *ἱπποτοξότας*] *ἱπποτοξόται Ox.* . z) *πάρεστιν*] *πω πάρεστιν* Ox. a) *πλησίον*] *Solanus Gorlit.* . Vulgo *πλησίων.* b) *κατέλεξε*] *Pelletus.* Libri *κατίαξε.*

35. *ΑΔΕΙΜ.* Ἀλλ' ἐγὼ μέν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντος ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν τὴν Βαβυλῶνα διαφυλάξοντας.

ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς καὶ σὺ ὦ Ἀδείμαντε πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος; σοὶ δὲ τί δοκεῖ ὦ Τιμόλαε;

ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους μηδὲ περιμένειν ἔστ' ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται πανταχόθεν τῶν [c]) συμμάχων προςγενομένων ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδόν εἰσιν οἱ πολέμιοι ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς.

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, σὺ δὲ τί ὦ Λυκῖνε δοκιμάζεις;

ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω, ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες ὁπότε κατῄειμεν ἕωθεν ἐς τὸν Πειραιᾶ καὶ νῦν ἤδη [d]) τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν καὶ ὁ ἥλιος πολὺς κατὰ μεσημβρίαν γάρ ἤδη μάλιστα ἐνταῦθά που ἐπὶ τὰς ἐλαίας [e]) ἐπὶ τῆς ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας ἀναπαύσασθαι [f]) εἶτα οὕτως ἀναστάντας πορεύεσθαι καὶ [g]) ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ.

ΣΑΜ. Ἔτι γάρ Ἀθήνησιν ὦ μακάριε εἶναι δοκεῖς ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῶν τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις κάθησαι [h]) περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος;

ΛΥΚ. Ὑπέμνησας, ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην καὶ σὺ παρὰ τὸ [i]) φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

36. *ΣΑΜ.* Πρόσιμεν [k]) δὴ εἴ σοι δοκεῖ καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα, ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν, ὥστε τὸ μὲν σύνθημα

c) τῶν] *Gorl.* αὐτῶν *Fl.* Vulgo αὐτοῖς. d) ἤδη] *Gorl.* Vulgo δὲ ἤδη. e) ἐπὶ τὰς ἐλαίας] om. Ox. . f) ἀναπαύσασθαι] ἀναπαύεσθαι *Ox.* . g) πορεύεσθαι καί] om. *Ox. Gorl.* Vide autem *Bastium* ad Gregor. Cor. p. 70. . h) κάθησαι] καθίσαι *Ox.*. i) καὶ σὺ παρὰ τό] Est hic locus unus de multis illis, certe pluribus, quam velim, quibus mederi omnino nesciam. Nec vero Viri Docti persanarunt. k) πρόσιμεν] *Ox.* Vulgo πρόςειμεν.

ἔστω Ἐνυάλιος, ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημάνῃ ὁ σαλπιγκτὴς ἀλαλάξαντες καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν τὸ μὲν εὐώνυμον καὶ ὁ Τιμόλαος ἐτρέψαντο [l]) τοὺς καθ' αὐτοὺς Μήδους ὄντας τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι Πέρσαι γάρ εἰσι καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν ὥστε ὦ Λυκῖνε αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου καὶ τοῖς μετὰ σαυτοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

37. ΛΥΚ. Ὦ τῆς τύχης ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες καὶ μόνος ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα ἐπελαύνεσθαι [m]) καί μοι δοκῶ ἢν βιάζωνται αὐτομολήσειν προςδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών.

ΣΑΜ. Μηδαμῶς, κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα προκαλεῖται [n]) γάρ με καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰσχρόν.

ΛΥΚ. Νὴ Δία καὶ τετρώσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτοῦ βασιλικὸν γὰρ καὶ τὸ τρωθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς μαχόμενον.

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μέν μοι τὸ τραῦμα καὶ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος ὡς μηδὲ τὴν οὐλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς ὅπως ἐπελάσας [o]) μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα τὴν λόγχην ἀφείς, εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν καὶ ἀφελὼν τὸ διάδημα βασιλεὺς ἤδη γέγονα προςκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων. 38. Οἱ βάρβαροι προςκυνείτωσαν ὑμῶν [p]) κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω εἷς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος, ἐπὶ τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ ὅσας δὲ καὶ καθαιρήσω ἑλὼν κατὰ κράτος

[l]) ἐτρέψαντο] ἔτρεψαν *Ox.* [m]) ἐπελαύνεσθαι] ἀπελαύνεσθαι *Ox.* [n]) προκαλεῖται] *J. V*2. *Ox.* Vulgo προςκαλεῖται. [o]) ὅπως ἐπελάσας] ὅσον ἐπιπελάσαι *Ox.* [p]) ὑμῶν] *Solanus.* Libri ἡμῖν. [q]) ἐμαυτοῦ] ἐπ' ἐμαυτοῦ *Ox.* Fl. mA1.

αἵ [r]) ἂν ὑβρίσωσί τι ἐς τὴν ἀρχὴν ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλούσιον μετελεύσομαι ὃς ὅμορος ἤδη [s]) ὤν μοι ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ ἐπιβαίνων κατ᾽ ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

39. *ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη ὦ Σάμιππε καιρὸς γάρ σε μὲν [t]) νενικηκότα τηλικαύτην μάχην ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια (ἐκστάδιος [u]) γάρ οἶμαί σοι ἡ ἀρχή) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅπερ ἂν ἐθέλῃ.*

ΣΑΜ. Τί δ᾽ οὖν ὦ Λυκῖνε; οἷά σοι ᾐτῆσθαι δοκῶ;

ΛΥΚ. Παραπολὺ ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων ἐπιπονώτερα καὶ βιαιότερα τῶν Ἀδειμάντου παρ᾽ ὅσον ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς συμπόταις [x]) σὺ δὲ καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν καὶ ἐδεδίεις καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν οὐ μόνον γάρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων καὶ μῖσος καὶ κολακεία φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι, ἀπόλαυσις μέν γε οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων ἀλλὰ δόξα μόνον [y]) καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ καὶ δορυφόροι προϊόντες τὰ δ᾽ ἄλλα κάματος ἀφόρητος καὶ ἀηδία πολλὴ καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω [z]) τῆς ἀρχῆς, δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα καὶ ὑφο-

[r]) *αἵ*] *οἵ Ox. Fl. οἱ* mA1. [s]) *ἤδη*] imo *ἔτι.* [t]) *σὲ μέν*] Libri omnes *σὲ ἤδη μέν.* At respondet infra *Τιμόλαον δέ.* Delevi igitur *ἤδη* e praegressâ voce *πέπαυσο ἤδη* enatum. Eadem prorsus fraus commissa est in Catapl. c. 21. — [*ἤδη*] *γράφεις παρὰ Μικύλλου* [*ἤδη*] — *διαπλεῦσαι γὰρ ἤδη,* cujus loci intellectum debemus *Struvio*, L. L. p. 224. Gall. c. 21. *ἐπειδὴ ἁπάντων σχεδὸν* [*ἤδη*] — *λέγοις ἂν ἤδη* —. Imagin. c. 15. *ὥσπερ σὺ δή* expunge *δή* cum *Gorl.*, sed insere statim uno item libro auctore: *ἧττον γὰρ δὴ τοῦτο.* [u]) *ἐκστάδιος*] *B12. P. ἐξστάδιος* L. Fl. Schol. Vulgo *ἐκστάδιος.* [x]) *συμπόταις*] *συμπολίταις Ox.* [y]) *μόνον*] *μόνη Gorl. J. V2.* [z]) *τῶν ἔξω*] om. *Gorl.*

ἐξστάδιος γάρ οἶμαί σοι] *Ἐξσταδίων, εἴρητο γὰρ ἤδη αὐτοῖς ὁπόσων σταδίων ἀπέχοι ἂν ἀφικομένου ἡ κενὴ μακαρία.* V.

ρᾶσθαι, καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι. 40. Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πῶς οὐ ταπεινὸν ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις καὶ ὁ πυρετὸς οὐ διαγιγνώσκει [a]) σε βασιλέα ὄντα οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ ἄγει οἰμώζοντα οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ οὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει τοῖς πολλοῖς, ἰσότιμος ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς καὶ στήλην μακρὰν ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι καὶ νεὼς οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύουσαι καὶ τὸ μέγα ὄνομα πάντα κατ' ὀλίγον ἀποῤῥεῖ [b]) καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα, ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπὶ πλεῖστον παραμείνῃ [c]) τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ αὐτῷ [d]) γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲν ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς καὶ φροντίζων καὶ κάμνων οἷα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσται. 41. Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν ὦ Τιμόλαε καὶ ὅπως ὑπερβάλῃ τούτους ὥςπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα.

ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν ὦ Λυκῖνε εἴ τι ἐπιλήψιμον εὔξομαι καὶ ὅ,τι ἂν εὐθῦναί τις δυνηθείη, χρυσὸν μὲν οὖν καὶ θησαυροὺς καὶ μεδίμνους νομίσματος ἢ βασιλείας καὶ πολέμους καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἃ εἰκότως διέβαλες οὐκ αἰτήσομαι [e]) ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν. 42. Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν ἕνα μὲν ὥςτε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα καὶ ἄτρωτον εἶναι καὶ ἀπαθῆ ἕτερον δὲ ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν περιθέμενον οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου τὸν δέ τινα ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους καὶ ὅ,τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο τοῦτο ἐμὲ [f]) ῥαδίως μόνον [g]) ἀνατίθεσθαι ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀρθέντα καὶ πρὸς τοῦτό [h]) μοι εἶναι δακτύλιόν τινα

[a]) διαγιγν.] διαγιν. *Ox.* [b]) ἀποῤῥεῖ] ὑποῤῥεῖ *Fl.* [c]) παραμείνῃ] *Gorl.* παραμένει *Ox.* Vulgo παραμείνῃ. [d]) αὐτῷ] Ox. Fl. mA1. *Gorl.* Vulgo αὐτῶν. [e]) οὐκ αἰτήσομαι] om. *Ox.* [f]) ἐμέ] *Gorl.* pro με. [g]) μόνον] om. *Gorl.* [h]) τοῦτο] τούτῳ *Gorl.*

καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον κατασπᾶν ὁπόσους ἂν ἐθέλω καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι χαλωμένου τοῦ κλείθρου καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου, ταῦτα ἀμφότερα εἷς δακτύλιος δυνάσθω. 13. *Τὸ δὲ μέγιστον ἄλλος τις ἔστω ἐπὶ πᾶσιν ὁ ἥδιστος ὡς ἐράσμιον εἶναί με περιθέμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις καὶ γυναιξὶ καὶ δήμοις ὅλοις καὶ μηδένα*[i]) *εἶναι ἀνέραστον καὶ ὅτῳ*[k]) *μὴ ποθεινότατος ἐγὼ καὶ*[l]) *ἀνὰ στόμα ὥςτε πολλὰς γυναῖκας οὐ φερούσας τὸν ἔρωτα καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι καὶ εὐδαίμονα εἶναι*[m]) *δοκεῖν εἴ τινα καὶ μόνον προςβλέψαιμι αὐτῶν εἰ δ' ὑπερορῴην κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω, καὶ ὅλως ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον ἢ Ὕλαν*[n]) *ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.* 14. *Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τῆς ἀνθρωπίνης βιοτῆς ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου γιγνόμενον*[o]) *διαβιῶναι ἀμφὶ τὰ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας ὥςπερ οἱ ὄφεις, οὐδὲν γὰρ δεήσει με*[p]) *ταῦτα ἔχοντα πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας καὶ ἀθέατος εἶναι εἰςιών, εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα παράδοξον ἢ κτῆμα τίμιον ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα οὐ μεταστειλάμενος ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος ἀπέλαυον*[q]) *ἁπάντων ἐς κόρον, καὶ ἐπεὶ γρὺψ ὑπόπτερον θηρίον ἢ φοῖνιξ ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἑώρων ἂν καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἠπιστάμην καὶ ὅσον τῆς γῆς ἀοίκητον*[r]) *καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες, ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν καὶ σελήνης καὶ αὐτοῦ ἡλίου ῥᾳδίως ἂν ἔγνων*[s]) *ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί, καὶ τὸ πάντων ἥδιστον αὐθήμερον ἀγγεῖλαι ἐς*[t]) *Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια καὶ ἀριστήσαντα εἰ τύχοι*[u]) *ἐν Συρίᾳ δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ, εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη ἀμύνασθαι καὶ τοῦ-*

et *Oxon.*, qui *μοι* non habet. [i]) *μηδένα*] *μηδενὶ ἴσως* in L. [k]) *ὅτῳ*] *εἴ τῳ* L. *Ox.* [l]) *καί*] om. *Ox.* [m]) *εἶναι*] om. *Fl.* [n]) *Ὕλαν*] *Ὕλλαν Ox.* [o]) *γιγν.*] *γιν. Ox.* [p]) *με*] om. *Gorl.* [q]) *ἀπέλαυον*] *ἀπέλαβον Fl.* [r]) *ἀοίκητον*] *εὐοίκητον Ox.* . [s]) *ἂν ἔγνων*] *ἔγνων ἂν Ox.* [t]) *ἐς*] *ἐν Ox.* [u]) *τύχοι*] *Oxon.* Vulgo *τύχοιμι.* In Necyomant. c. 16. vulgo perperam *ἡ Τύχη* pro *εἰ τύχοι.*

τον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ ὡς ἐπιτετρίφθαι τὸ κρανίον, τούς τε αὖ φίλους εὖ ποιεῖν ἐπιχέαντα x) κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστὴς ἀράμενος αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν, τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν ἐξῆν y) εἰςιόντα ἀθέατον κοιμίσαντα z) ἅπαντας ἄνευ ἐκείνων μόνων, οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑπεραιωρούμενον καὶ εἰ δόξειέ μοι προςθέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις κοιμίσας τοὺς κρατοῦντας νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς, καὶ τὸ ὅλον παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ πάντα ἐμὰ ἦν καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις, τοῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ μήτε ἀπολέσθαι μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυναμένη καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ. 45. Τί ἂν αἰτιάσαιο ὦ Λυκῖνε τῆς εὐχῆς;

ΛΥΚ. Οὐδὲν ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν, πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν ὅσα ὑπερέπτης γέροντα ἤδη ἄνδρα οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην ἐπὶ δακτυλίου μικροῦ ὀχούμενον ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον ἐπέραστον πᾶσι καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε τί δή ποτε οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι ἀλλὰ τοσούτους περιημμένος βαδιῇ τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος κατὰ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπερπαίει ὁ ἀριθμὸς καὶ δεήσει καὶ τὴν δεξιὰν συνεπιλαβεῖν a) καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου προςδεῖ b) ὃς c) περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας, ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλέβορος d) ἱκανὸς ποιῆσαι ζωρότερος ποθείς.

x) ἐπιχέαντα] ἐπιχέοντα Ox. Gorlit. y) ἐξῆν] Guyetus. ἔξειν Ox. Fl. Vulgo ἐξῇ. z) κοιμίσαντα] κομίσαντα Ox. a) συνεπιλαβεῖν] συνεπιβαλεῖν Ox. b) προςδεῖ] πρὸς Διός Ox. c) ὃς] οὓς Fl. d) ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλέβορος] ἦ μὴν καὶ ἐλλέβ. Ox.

παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] οἷον μωραίνοντα. V.

τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος] Ἐπὶ γὰρ τῆς ἀριστερᾶς δακτυλιδιοφοροῦσι. V. (δακτύλιον φοροῦσι. C. D. M.)

46. *ΤΙΜ.* Ἀλλὰ πάντως ὦ Λυκῖνε καὶ αὐτὸς εὔξῃ [e]) τι ἤδη ποτὲ ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους.

ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ, ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σάμιππος ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν καὶ σὺ ὦ Τιμόλαε ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι σταδίοις [f]) κατεχρήσασθε καλῶς ποιοῦντες ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' ὀλίγον ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον ἀνιαθῆναι [g]) μετ' [h]) ὀλίγον ψιλὴν τὴν μάζαν ἐσθίων οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲν ὑμῖν καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι ἀνόμοια τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας εὑρίσκητε ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου λιμώττοντες οἱ πολλοὶ καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες, λυπήσεσθε οὖν ὡς τὸ εἰκὸς καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας καὶ μάλιστα σὺ ὦ Τιμόλαε ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τῆς πτερώσεως διαλυθείσης καταπεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀποῤῥυέντας τῶν δακτύλων, ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν ἀντὶ πάντων θησαυρῶν καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς ᾐτήσατε [i]) τοιούτοις οὖσι καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[e]) εὔξῃ] ἔξῃ *J.* [f]) ἐπιβάλλουσι σταδίοις] Libri ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις. [g]) ἀνιαθῆναι] ἀνιᾶσθαι *Gorl.* [h]) ὀλίγον — μετ'] om. *Oxon.* [i]) ᾐτήσατε] ᾐτήσασθε *Oxon.* .

